

Giới thiệu Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!

Bạn đang đọc truyện: Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!

Tác giả: Ice Na

Thể loại: truyện teen hay

Nội dung truyện: nó: Trần Hoàng Băng Linh : 17 tuổi là người luôn luôn có nụ cười trên môi nhưng bên trong lại là con người vô cảm, băng lãnh . Có tuổi thơ không mấy tốt đẹp . Xinh xắn dễ thương mặt búng ra sữa , môi hồng tự nhiên , cao 1m55 . Gia cảnh bình thường . Có bạn trai tên Phan Quốc Nhật: nhà khá giàu có ,cũng đẹp trai, lẳng nhăng khôi nói.

Trần Thu Thủy: 17 tuổi, bạn thân nó, xinh xắn, nhà giàu, cao 1m69 . Thương nó vì biết tuổi thơ của nó . Có bạn trai là Quốc Bảo, bạn thân Quốc Nhật .

Phạm Thị Thu Dịu :17 tuổi bạn thân nó, khá xinh, cao 1m66 . Sau này lấy chồng lúc học lớp 12 vì gia đình ép buộc, tính khá đàn ông luôn bảo vệ nó, chín chắn nhất nhóm.

Trần Thị Thủy Dương: 17 tuổi, xinh, vóc người đầy đặn, là chị họ nó, thương nó. Nhà gần nhà nó . Nhà giàu , mất mẹ lúc 3 tuổi nên ba lấy vợ kế và bị ngược đãi . Không muốn ở cùng nên về sống với ông bà nội.

Nguyễn Thanh Thành: 18 tuổi đẹp trai, nhà giàu nhưng sau này do hoàn cảnh lên về quê nó sống . Con trai tập đoàn lớn . Là người ngoài lạnh trong nóng. Dương Thiên Hữu: đẹp trai, nhà giàu, sau cũng giống bạn mình phải về quê để sống.

Cao Hoàng Bách: 20 tuổi, chồng sau này của Dịu, khá đẹp trai . Gần nhà Dịu đi khoảng 2 , 3 km là đến .

Vũ Hoàng Thiên Lộc: 18 tuổi bạn hần, đẹp trai, nhà giàu có.Do ba mẹ tụi hần là bạn thân, gia đình giàu có lên có nhiều kẻ thù .

Ba mẹ tụi hần sợ bọn xấu hãm hại nên để tụi hần về quê sống để tránh nguy hiểm khi nào họ giải quyết xong sẽ đón tụi hần về . T

ừ đây tụi hần và nó quen nhau và có nhiều rắc rối . Liệu trái tim ấm áp của hần có đủ ấm áp để làm con tim băng giá của nó tan chảy ?

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Bật mí là nó có võ nha các bạn . Còn hần thì là con nhà giàu không biết võ chỉ biết võ mồm với bản năng đấm đá của 1 thằng con trai thôi nha.

Buổi chiều cuối mùa thu nắng nhẹ, từng cơn gió hiu hiu của đồng quê thật êm đềm và bình yên . Trái ngược với điều đó thì ở 1 ngôi nhà nhỏ, tại đó lại có 1 giọng nói bực tức như chửi mắng ai đó :

- Tiên sư con đ* m, mày làm gì cả chiều mà không được bữa cơm ? Đủ đòn bạn bè rồi dẫn trai về nhà hả ? Tao sai lầm khi cho mày đi học mà . Lớn rồi mà lười như ch* thể ak ? . Mày đi ra đường xe cán chết mẹ mày đi con đ* kia .....

Nhưng lời nói vô cùng thô tục và cay nghiệt đó nói ra từ 1 người phụ nữ chân vẫn còn vương chút bùn đất . Còn người nghe chửi vô cùng âm ỉ khi đi học thêm về là cầm đầu vào công việc, trên bàn tay thon dài kia vẫn còn rỉ máu vì vô ý bị đứt tay . Nhưng lời day nghiệt đó mãi k dừng cho đến khi người von gái kia mở lời trong âm ỉ và tủi thân :

- mẹ nói gì vậy? Con đ* sao ? Con là con mẹ đó! Là Con mẹ đó, mẹ biết không? Con đã làm hết việc rồi. Mẹ có biết con làm gì đâu chứ? Đã bao giờ mẹ nghĩ cho con chưa? . Lúc nào cũng chửi, chửi con là con đ* ngoài đường. Mẹ không nghĩ con là con mẹ sao ?

Ns xong nó đi một mạch vào bếp với hàng nước mắt lăn dài . Người mẹ cũng không vì vậy mà ngừng chửi mắng. Bà còn nói thêm

- À con này giỏi cho mày đi học để mày về cãi trả à bố con đ* kia ....bla bla .....

Đang mắng chửi đứa con gái của mình thì có tiếng người con trai vang lên:

- mama yêu dấu đi làm về hả ? Mama rửa chân tay vô nhà đi.

Người mẹ nghe con trai mình nói vậy liền thôi không nói nữa mà đi vào nhà tìm đồ đi thay.

Ng con trai kia đi vô bếp ,nơi đứa em gái bé bỏng của mình đang co chân ngồi khóc mà ôm vào lòng an ủi.

- Thôi bé Linh ngoan đừng giận mẹ. Mẹ làm mệt, bức quá nên nói vậy thôi, em đừng buồn mẹ.

Người con gái thút thít trả lời:

- Sao mẹ luôn mang em ra chút giận? Em làm gì sai chứ? Mẹ còn coi e không bằng người ngoài mà.

Người con trai kia không nói được gì, chỉ biết ôm e mình an ủi . Ng ười mẹ bên ngoài nghe cả nhưng không nói chỉ quay mặt đi với hàng nước mắt .

Bà biết bà quá đáng nhưng do công việc nặng nhọc khiến bà quá mệt mỏi mà mang nó ra chút giận. Thực ra bà rất thương nó, từ nhỏ đã không cho nó làm mấy việc nặng nhọc hay việc đồng áng . Cả đời bà chịu ảm ức và những đòn roi đau đớn, bà không muốn sau này đứa con gái của mình lại cũng giống mình.

Vâng đó là cuộc sống của nó trong 17 năm qua. May mắn trong những tháng ngày khó sống ấy nó còn có anh trai luôn ở bên bảo vệ, chở che. Một người anh trai luôn hết lòng yêu thương em gái. Cho dù cuộc sống của nó có khó khăn hơn nữa thì có anh trai ở cạnh nó cũng bớt đi mấy phần tủi thân.

Và cũng từ hoàn cảnh sông của nó đã khiến nó trở nên băng lãnh với mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Sáng hôm sau, mọi việc diễn ra như thường lệ. Nó dậy sớm làm đồ ăn cho cả nhà và đi học . Qua nhà Dương gọi đi học vì 2 đứa chung xe. Vừa đến cổng nhà Dương, giọng nó làm dương giật mình rút cuốn sách.

- con mấm kia, mày có đi học không hay là ngủ hả?

Dương giật mình hét lại:

- Con nhon kia, từ từ coi.

Rồi từ trong nhà bước ra 1 người con gái xinh xắn với chiếc áo trắng có phù hiệu nhà trường với chiếc quần đen kết hợp với đôi thể thao trắng đen nhìn vừa dễ thương vừa chín chắn . Ra đến nơi, Dương vỗ bộ lên vai nó nói:

- Lai đi con nhon, trưa về tao lai mày.

Nó không nói gì, toe toét cười rồi lên xe đi học .

Ra đến đầu ngõ đã thấy Dịu và Thủy ở đó. Hôm nay hai đứa đều mặc đồng phục, nhưng Thủy mặc quần xanh mài rách còn Dịu mặc quần ngắn màu đen nhạt . Tụi nó đến trường với nhau trong tiếng cười.

Vừa đến cổng trường, người yêu nó và Thủy đã ở đó đợi sẵn. Nhật thấy nó thì cười tươi nói:

- Vợ ơi, sao hôm nay đi trễ vậy?

Rồi trưng khuôn mặt phụng phịu nhìn khá yếu ra làm nó muốn cắn cho cái.

- Vợ chờ con heo đất lên đi muộn, hi.

Nói rồi nó liếc sang Dương đang ngồi sau xe nó và kết quả nó ăn nguyên cái đấm vào lưng đau điếng.

Bên Thủy thì sến ghê gớm:

- Bà xã ơi, nhớ bà xã, yêu bà xã, thương bà xã. Thom bà xã nè!

Nói là làm Bảo nhảy bô hôn chụt vào má nhỏ làm nhỏ đỏ mặt ngại ngùng đánh yêu vào ngực Bảo.

- Ông xã kì ghê.

Khi nhỏ quay lên thì nhìn thấy nó nhìn mình với ánh mắt long lanh ngưỡng mộ nhìn yêu lắm. Còn hai đứa kia giả bộ vuốt tóc nhau. Dương nói :

- Bà xã ơi, chồng thơm cái.

Dịu hiểu ý diễn theo, trả lời nhẹ nhàng:

- Vâng thưa ông xã.

Rồi hai đứa nó chu môi nhìn mà mún cắn. Rồi không ai nói ai, nó, Dịu, Dương quay qua nhìn nhau rồi nhìn nhỏ đồng thanh:

- SÉN QUÁ !!!!

Rồi màn rượt đuổi của bốn đứa nó và tiếng cười làm khuấy động ngôi trường. Còn xe thì hai anh nhà ta phải đưa vào nhà để xe. Khi vô lán chai thẳng nhìn nhau nở nụ cười đều.

Ở 1 ngôi nhà khác, à không, phải nói là biệt thự mới đứng lại có 1 bầu không khí khá căng thẳng . Các bậc phụ huynh nhìn con mình đầy nghiêm nghị, bỗng có giọng nói khá bức vang lên:

- Có chuyện gì mà Ba mẹ gọi tụi con về tụi con đang học mà (điều thế có mà đang ngồi với mấy em chân dài ý).

Chà là anh ấy đang ngồi trong bar với mấy em hót gờ trông đó thì bị gọi về lên hơi bức . Người trung niên với khuôn mặt phúc hậu lên tiếng trả lời.

- Ta....um... muốn các con về quê sống và học tập 1 thời gian.

- Tại sao???

Vâng là 1 giọng nói của 1 người con trai khác vang lên với khuôn mặt ngạc nhiên tột cùng và nghĩ " ôi mình mà đi thì mấy em yêu của mình phải làm sao? " (oái bó gổ).

Người đàn ông có vẻ nghiêm nghị khác cất giọng trầm trầm nói.

- Hiện tại đang có 1 thế lực chống đối lại bọn ta. Thế lực này không hề nhỏ ta muốn các con tránh mặt 1 thời gian để giải quyết l..

Chưa nói hết câu đã bị ngắt lại bởi giọng nói khác:

- Tụi con sẽ du học.

Ng đàn ông có khuôn mặt tuần tú tuy ngoài 40 nhưng vẫn rất phong độ đáp.

- Bọn ta có nghĩ đến việc này nhưng có thể họ vẫn tìm ra. - Dừng 1 lúc ông nói tiếp. - Ta muốn các con về quê học và sẽ học lại lớp 11 vì khi bị điều tra ra thì họ sẽ bị đánh lạc hướng vì theo tuổi các con là lớp 12 chứ không phải 11.

Người con trai im nặng nãy giờ cất tiếng với giọng lạnh băng nói:

-Được con sẽ đi . Bao giờ đi?

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

- Sáng mai 8h các con sẽ xuất phát .

Vâng đó là các men nhà ta đó ợ . Nói xong việc tụi hấn lên phòng chuẩn bị cho chuyến đi. Lần này và mỗi người có suy nghĩ riêng " về quê có giải quê dễ thương, dễ lừa hô hô.". Vâng đây là suy nghĩ xấu xa của thím Lộc ý ợ . "Haiz phải xa mấy em yêu rồi huhu, không biết các em có nhớ mình không ta? ". Dạ là suy nghĩ của anh Hữu xinh zai á . "Cũng thú vị.". Đây là suy nghĩ của hấn.

Sau khi chuẩn bị xong thì bọn hắn lần lượt ra ngủ đến sáng không thèm ăn tối luôn.

- .....

Tụi nó vẫn như hàng ngày đi học vui đùa luôn có nụ cười trên môi . Chiều nay nó có hẹn với Nhật nó được Nhật đưa đi chơi 2 người nói chuyện vui vẻ cùng đi đạp vịt, đùa ô tô.... thật vui . Nó hạnh phúc khi yêu Nhật. Nó nhớ lúc nó mới lên lớp 10 rất ngỡ ngàng và lạ lẫm đang đi tìm lớp thì nó va vào Nhật nó xin lỗi rồi rít nhưng Nhật lại mắng nó.

- Mày mù hả? Không thấy tao sao? Biết tao là ai không? Muốn gây chú ý à?

(Nhật 18t hơn nó 1t là đàn anh cũng đẹp trai lên khá lắm phách).

Nó bực tức ngược mặt lên nhìn Nhật mắt nó long lanh nước nhìn yêu lém lém làm Nhật đơ toàn tập . Nó nhìn Nhật nói:

- Chả phải tôi xin lỗi rồi sao ? Đồ điên!

Nó nói xong đi thẳng. Nó nghĩ " đồ điên nghĩ mình là mình tinh à mà phải được người ta gây chú ý . Không bằng hai mình". Nó vừa đi vừa hậm hực thì lại va vào ai đó bực tức nó định cho người đụng vô nó đó sần thì nghe tiếng hét:

- Ê con nhon là mày hả? Ba tháng hè không gặp tao nhớ mày lém.

Rồi chủ nhân của giọng nói đó lao vô ôm nó chặt cứng. Nó khó nhọc nói:

- Con điên nào đây ? Bà khó thở sắp chết rồi.

Người kia nghe vậy buông nó ra cười ngây ngô. Khi nó nhìn thấy người đó thì phi hẫng lên người kia như trẻ con đòi bế rồi tíu tít.

- haha con điên tao nhớ mày ghê gớm. Thơm cái coi.

Rồi nó chụp 1 cái vô má người kia . Người kia đỏ mặt buột nó ra xong bẹo má nó nói:

- Tao mà là con trai thì mày tiêu rồi đấy. Baby yêu chết được.

Vâng đó là chị Thủy nhà ta. Vì Thủy cao 1m69 mà nó có m55 thôi nên Thủy bé được nó . Hai đứa nó nói chuyện vui vẻ hỏi lớp nhau học chừng học 2 đứa nó học cùng nhau . Tụi nó vô tư nói chuyện mà không biết có ánh mắt gian tà nhìn tụi nó rồi nhếch môi với giọng suy nghĩ " em là của tôi ".

Hôm sau nó đang nói chuyện vui vẻ thì thấy âm ỉ bên ngoài. Nó chả tò mò lên ngồi tám với đám bạn (Dịu , Dương học cùng lớp nó na). Đang nói chuyện thì bỗng dưng có bó hoa hồng ở trước mặt. Nó ngược mặt lên nó thấy người hôm qua nó đụng chưa kịp mở miệng hỏi thì người đó đã lên tiếng :

- Anh là Quốc Nhật lớp 11a2. Anh xin lỗi hôm qua đã lớn tiếng với em.

Nó định thần lại rồi nói:

- Ủ, không sao, em không để bụng . E tên Linh . Cảm ơn vì bó hoa nhưng e không thích chúng a cảm về bó bình đi.

NHẬT hơi tức nhưng vẫn gượng cười ra khỏi lớp . Từ đấy chờ về sau Nhật luôn đến lớp tán tỉnh nó . Nó ngại thơ lên chấp nhận yêu Nhật . Tính đến giờ cũng được 6 tháng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Thời gian qua Nhật rất tôn trọng và chiều nó. Những lúc buồn Nhật luôn bên nó, hễ mặt nó sị ra vì việc gia đình thì Nhật lại chọc cho nó cười, càng ngày nó càng yêu Nhật hơn . Còn cả anh Bảo nữa cũng rất thương nó và còn là người yêu của con bạn nó nữa. Anh Bảo với Thủy yêu nhau cũng được gần 5 tháng rồi. Vì Bảo là bạn Nhật lên hay đi chung nên kết luôn em Thủy dễ thương của nó . Đang ngồi trên thảm cỏ trên bờ hồ thì Nhật gọi nó làm nó giật mình.

- Này vợ, sao không trả lời chồng vậy?

Nó ú ớ trả lời:

- Trả lời gì ạ?

Nhật hơi bực nói lại:

- Vợ yêu chồng không? Vợ có chấp nhận cho chồng tất cả những gì thuộc về vợ?

Nó không nói gì, hơi nhú mồm nhìn Nhật. Bỗng Nhật ôm lấy cái eo thon gọn của nó siết chặt mà áp sát mặt mình vào mặt nó. Nó giật mình tim đập mạnh và đẩy Nhật ra đứng lên nói:

- Muộn rồi mình về thôi.

Rồi quay lưng đi thẳng để Nhật đằng sau nhìn bóng lưng nó đẩy tức giận nắm mạnh tay xuống thảm cỏ rồi rít qua kẽ răng.

- Em là của tôi, mãi mãi là của Phan Quốc Nhật này.

Nói xong Nhật đứng dậy nở nụ cười tươi đầy giả tạo chạy theo nó rồi 2 đứa lại nhau về. Đến cổng nó chào Nhật bằng nụ cười tươi khi nó quay lưng lại cũng là lúc nụ cười đó vụt tắt vừa đến cổng nhà nó đã nghe tiếng cãi vã.

- Mày im đi mày ở nhà thì biết đéo gì chứ?

- Mày thì hay lắm rồi làm về cơm tận mồm không có đồ ăn là mày chửi bới. Mày làm được mấy đồng mà to mồm. Thích tao với mày ăn riêng tiền nợ chia ra mà trả.

Cứ như vậy họ cãi nhau ngày 1 lớn. Nó bên ngoài nghe tất. Mặt nó nặng đi và đôi mắt nó vô hồn nhìn họ cứ cãi nhau như vậy. Bỗng người đàn ông kia tát người phụ nữ 1 cái đau điếng rồi nói:

- Mày im đi.

Người phụ nữ nước mắt tuối nhục uất hận bắt đầu rơi và bà nói trong tiếng khóc:

- Bao năm qua mày đánh tao tao khổ lắm rồi. Tiền ăn không đủ còn phải mua đồ ăn ngon mày mới ăn. Tao bòn tro đãi sạn dành từng đồng mày có biết gì đâu. Mày lấy thịt đè người đấy mày đánh đi đánh chết tao đi.

Người đàn ông kia trong lúc tức giận lấy cái ghế gần đó dơ lên đánh người phụ nữ. Người phụ nữ chỉ biết nhắm mắt chờ đợi trận đánh mà bà hay phải chịu trong bao năm qua.

Nhưng chờ mãi không thấy gì, chỉ nghe tiếng va đập cùng tiếng đồ gãy vụn. Mở mắt ra, bà thấy đứa con gái mình đang đứng chắn trước mặt và cái ghế đã vỡ tan. Bà ngạc nhiên nhìn đứa con gái bé bỏng của mình. Nó không nói gì chỉ ôm mẹ nó vào nhà khuôn mặt không cảm xúc rồi ra ngoài sân ôm lấy bố nó vẫn còn đứng ngạc nhiên ngoài đó rồi nó mới hé môi nói bằng giọng lạnh băng.

- Ổn rồi.

Tối đó mọi người đang ngồi ăn nó cất tiếng nói làm cả nhà dừng mọi hoạt động nhìn nó.

- Con sẽ làm thêm.

Bà nó nhìn nó 1 lúc rồi nói:

- Lo mà học mày thì làm được gì?

Mẹ nó thêm vào:

- Học thì tốt mà làm làm cái gì? Nghỉ!

Nó chả màng đến những câu nói đó vẫn kiên định nói:

- con sẽ đi làm.

Bố mẹ nó bực tức nói:

- Mày k....

Chưa nói hết câu anh trai nó cắt ngang vì anh hiểu tính đứa em gái bướng bỉnh của mình muốn là làm.

- Em nó lớn rồi để nó tự quyết đi bố mẹ . Dù sao nó cũng 17 tuổi rồi không thể giữ nó mãi được.

Bố mẹ nó không nói gì và tiếp tục ăn cơm . Nó nhìn anh nó với ánh mắt cảm ơn. Anh nó hiểu và cười nhẹ với nó rồi anh em nó ăn cơm dọn bát đĩa xong nó vô học bài.

Tối đó bố mẹ nó không ngủ được vì lo cho nó. Từ bé ông bà luôn bảo bọc nó không nỡ cho nó làm gì nặng nhọc hay đi đâu xa ông bà cả vậy mà giờ nó đi làm như vậy ông bà lo lắm . Nửa đêm ông bà sang giường nó kéo tay áo nó lên để thoa dầu cho con gái họ vì hồi chiều nó đỡ cái ghế cho mẹ nó . Nhìn cánh tay trắng nõn của con gái mình có vết bầm tím mà họ đau lòng 2 hàng nước mắt lăn dài trên khuôn mặt gầy guộc hốc hác do phơi sương phơi nắng ngoài đồng.

- Bố mẹ xin lỗi con con gái.

Xong họ hôn nhẹ lên trán đứa con gái bé bỏng của mình rồi về giường ngủ . Lúc họ quay đi cũng là lúc mắt nó mở ra và nở nụ cười nhẹ khẽ nói đủ mình nó nghe.

- Con yêu bố mẹ.

Rồi nhắm mắt lại ngủ nụ cười vẫn phảng phất trên môi . Phải bố mẹ nó là như vậy tuy thương con nhưng không bao giờ thể hiện như người khác chỉ dùng từ cay nghiệt cục cằn đó nói với con mình vì vậy mà họ không hề biết điều mình làm đã vô tình làm đứa con gái mình tổn thương và dần vô cảm . Nó hiểu lên nó thương bố mẹ nó lắm (chỉ lúc nó lớn mới hiểu ra còn hồi nhỏ nó chưa hiểu lên nó ghét với giận họ lắm)

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

8 : 00 sáng tại sân bay có 1 cánh lướt mướt diễn ra ở đây và đó không ai khác chính là mama của tụi hần .

- Huhu các con đi rồi nhớ gọi cho ta nhé. Ta nhớ con lắm thương các con lắm. Đi xa các con tự lo cho mình nha không được bỏ bữa ..bpla bla .....

Mama tụi hần khóc bù lu bù loa lên vì sắp xa con trai bé bỏng của họ (vâng mấy ảnh bé lắm) . Baba tụi hần kiềm luôn cả bọn hần mặt méo xệch nhìn mama và vợ yêu mình nhăn nhó . Baba hần nói:

- Thôi mà bà xã các con chỉ đi có mấy tháng thôi mà.

Tụi hần và 2 người kia cũng gạt đầu phụ họa nhìn như con lật đật.

Mama Lộc thương con không lỡ xa lên ra năn nỉ chồng mình:

- Hay anh để con ở nhà đi mình bảo vệ con cũng được mà anh.

Ông âu yếm nhìn vợ mình lắc đầu.

Màn lướt mướt vẫn sẽ tiếp tục nếu như không có tiếng của cô tiếp viên vang lên:

- Chuyến bay từ tp. HCM .....

Bọn hần nghe vậy ôm các mama và papa mình rồi lên máy bay đi đến vùng quê thanh bình và chính nơi đây họ tìm được một nửa của mình mà không hay biết.

.....\$\$#(\$*\$(\$?"!.....

Tại thời điểm ấy thì tụi nó đang bỏ tiết học để đi ăn với nhau (học hành thế đấy giống em ghê hi hi). Tụi nó ăn chán rồi đi vào quán game ngồi đờ xem phim đờ chơi điện tử rồi la hét tùm lum . Chơi chán đến trưa tụi nó về nhà ăn cơm và đánh 1 giấc đến chiều . Cuộc sống tụi nó chời qua nhằm chán thế đấy . Chiều đó nó quyết tìm việc khá khó khăn nhưng nó cũng tìm được 1 chân bụng bê ở quán cafe lương tháng 1 triệu 200 ngàn, làm từ 7h tối đến 9h tối về nó nghĩ vậy cũng tốt.

Kết thúc buổi chiều khá mệt nó lê thân về nhà thổi cơm cho bố mẹ nó rồi học bài . Ngồi vào bàn học mà nó không chịu học tay hí hoái cái điện thoại và cứ tùm tùm cười.

" Ớk có yêu vợ k nè . Vợ nhớ chồng lém "

" chồng yêu vợ nhất trên đời lun . Nhớ thiết không ta "

" hihi yêu chồng . Eo không nhớ chồng đâu nhớ anh hàng xóm cơ "

" eo eo vợ hư ứ chơi với vợ nữa huhu "

Nó bật cười với tính nhõng nhẽo của Nhật làm baba nó mắng vọng vô phòng học nó.

- Làm gì cười to thế mày không học à con kia?

Nó giật mình đáp lại:

- À con làm xong bài tập vui quá lên cười ý mà.

Mồm nói tay vuốt ngực lòng thầm nghĩ " hú hồn " . Nó gấp sách vở rồi leo lên giường nhắn tin cho Nhật tiếp.

#&\$\$((\$!"*\$£?/*/\$(/?/*=¥?/*\$¥*\$&/(\$

Sáng hôm sau nó có tâm trạng khá tốt vì nó biết chị gái nó hôm nay về chơi . Chị nó hơn nó 4 tuổi thương nó nhất nhà chị nó tên Trần Thanh Trúc có con gái 2 tuổi tên Bùi Yến Nhi nhìn dễ thương lắm, quý nó, luôn quần nó, chồng tên Bùi Văn Hải bằng tuổi chị nó . Đi trên đường nó cứ lú lo suốt làm bạn nó mún nhức đầu lun . Đến trường nó kêu bạn nó vô trước vì nó phải mua cái bút

- Tụi bay zô trước đi tao vô sau tao mua cái bút.

- Ờ xú mua gì zô lớp chén na con heo.-

Dương đáp

- Ờ mày đúng là heo mà lúc nào cũng đòi ăn ăn với ăn.

Dương lè lưỡi chêu người rồi nói:

- Kệ tao.

Dịu thấy vậy liền đáp lại:

- Em yêu mua cho nó bao cám ăn cho chóng lên cân mà thịt em yêu ạ.

Dương mặt tối sầm lại quay ngoắt sang Dịu:

-Mày nói gì?

Dịu thấy có mùi nguy hiểm liền cười ngổ ngổ rồi cười hề hề.

- Hề hề không có gì đâu chị Dương xun ẹp.

Rồi chạy mất dạng bỏ lại Thủy với nó đằng sau.

Nó mỉm cười nhìn 2 con bạn quay ra nhìn Thủy thì nó thấy nhỏ buồn buồn nụ cười nó vụt tắt thay vào cái nhú mày nhẹ rồi nhanh chóng dãn ra nó vỗ vai nhỏ.

- Có chuyện gì sao?

Nhìn Thủy thắc mắc . Nhỏ giật mình nhìn nó rồi cười gượng.

- À không có gì . Thôi tao lên lớp trước đây xú mua gì zô lớp gặm nhấm na.

Rồi không để nó trả lời cất bước đi thẳng . Nó nhìn theo bóng lưng nhỏ đầy nghi vấn nó nghĩ " xú hỏi nhỏ sau " rồi quay lưng đi mua bút và chút đồ ăn vặt . Mua rồi nó tung tăng về lớp vừa đến cửa nó đã nín lo.

- Hey tao mua nhiều đồ ăn lém nè.

Nó đi về chỗ vẫn nụ cười tươi làm các bạn nam trong lớp ngấm mỗi mắt không thấy chán . Tay nó lấy đồ ăn trong cặp ra mà chả thấy đứa nào giành lên nó thấy lạ ngẩng mặt lên nụ cười nó vụt tắt khi nhìn nhỏ đang gục mặt xuống bàn Dương và Dịu nhìn nó với ánh mắt dò xét . Hơi nhú mày ngồi xuống nó nhìn bạn mình đây khó hiểu.

- C....

Chưa nói hết câu nó bị Dịu chặn họng nói với giọng đầy tra khảo và nghi vấn.

- Mà với anh Thiên có chuyện gì à?

Câu hỏi của cô làm nó ngạc nhiên. Hôm qua nó với anh vẫn nói chuyện bình thường mà. Nó cười ngây ngô nhìn cô.

- Mà hỏi gì kì thế tao với anh vẫn bình thường mà.

Dịu định nói gì nhưng lại bị Dương kéo tay áo rồi lắc đầu ý nói "đừng nói" rồi quay sang nó.

- Không có gì. Thôi vào lớp rồi ngồi zô bàn đi. À gấp lun hộp để đựng rác na hôm này mà mưa nhiều đồ mà. Gấp hộp to na.

Nói rồi Dương quay lên không để nó kịp trả lời. Nó thấy lạ nhưng thôi nó không hỏi vì nó biết nếu bọn bạn nó muốn sẽ tự nói thôi còn không có đánh cũng không khai. Haizz nó bó tay với bạn nó. Không nghĩ ngợi nó bỏ sách vở lên bàn và gấp hộp cho bạn nó.

Quay lại 15 phút trước lúc Cô và Dương đang đuổi nhau vui vẻ đến hành lang Dương bỗng thấy lạ khi con bạn mình không đuổi theo mình mà đứng lại coi gì đó Dương tò mò ton ton ra hỏi.

- Ma.....,

Chưa kịp nói bị Dịu lấp tay bịt miệng, tay còn lại đưa lên môi ý nói "im lặng". Nhỏ hiểu ý gật gật đầu như con lật đật. Nhận được cái gật đầu từ nhỏ, cô chỉ tay về đôi nam nữ đang ôm nhau trong đoạn hành lang vắng người kia. Nhỏ theo phản xạ nhìn theo ôi mẹ ời nhỏ chỗ mắt lên nhìn xúu nữa là hết to lên may có cô nhảy tay bịt miệng lại.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Bên đôi nam nữ kia không hay biết có người nhìn thấy vẫn vô tư nói chuyện.

- Anh kì ghê không đừng kéo e zô đây nhờ ai thấy rồi sao?

Cô gái với khuôn mặt trắng trẻo, môi mông đỏ chót, diện cái áo trắng mỏng tanh có thể nhìn thấy nội y màu đen bên trong cùng cái quần rách tùm lum nhìn cả thịt bên trong lên tiếng với giọng nói nhữn hơn bún.

- Anh nhớ em mà.

Người con trai khuôn mặt khá điển trai nổi bật với màu tóc màu xanh rêu nựng má người con gái kia thom cái chụt lên đó rồi lên tiếng đầy cung chiều. Người con gái e thẹn áp mặt vào ngực người con trai kia nói:

- Tối qua mình mới gặp nhau mà anh Nhật.

Vâng người con trai kia chính là Nhật "người yêu" nó ý ợ. Nhật lẳng cằm người con gái kia lên rồi áp sát mặt mình vào mặt người kia nói.

- Nhưng anh nhớ bé Phuong, nhớ đôi môi ngọt ngào của bé chỉ mún ăn lun thôi.

Nói xong anh áp môi mình vào môi Phuong.

Bên này Dịu và Dương nhìn thấy, nghe thấy máu nóng trong người nổi lên, Dương định xông zô cho 2 người kia 1 trận thì bị Dịu kéo đi. Trên đường đi Dương không ngừng la hét.

- Mà buông tao ra tao phải cho thằng đó 1 trận sao nó đối xử với con bé Linh như vậy được chứ nó không thấy có lỗi sao?.....

Giọt nước mắt lăn trên má nhỏ, nhỏ thương nó lắm. Nhỏ biết những nụ cười những lúc vui đùa của nó đều là giả tạo. Nhỏ thân với nó từ nhỏ. Nó không được ông bà nội chấp nhận và luôn bị hắt hủi và bị nói là đứa đẻ thừa thừa thừa thừa trong nhà, luôn bị bà nó ngược đãi khi không có ba mẹ nó ở nhà.

Khó khăn lắm nó mới tìm được người yêu thương nó thì lại bị người đó phản bội mà không hay biết gì.

- Tao nghĩ truyện này để nó tự giải quyết . Tao biết trước giờ nó luôn vậy không muốn ai đụng tay xô việc của nó cả.

Dịu vỗ vai nhỏ đáp và ánh mắt buồn so.

- Thôi mình lên lớp.

Nói xong 2 đứa lên lớp trên đường đi tụi nhỏ không ai nói ai câu nào mỗi người 1 suy nghĩ nhưng đều là nghĩ về nó.

Hiện tại nó đang lay Thủy dậy nhưng Thủy không dậy vì cô giáo vào lớp. Nó đành nâng đầu và kéo nhỏ dậy. Nó tá hỏa xiu hét lên khi nhìn mặt nhỏ tèm nhem toàn nước mắt may nhỏ bật miệng nó lại . Nó kéo nhỏ ngồi xuống rồi hỏi tới tấp:

- Mà sao thế ? Ai đánh hay bắt lạt mà à ? Hay mà đau ở đâu ? Tao đưa mà xuống y tế na?

Nó không nhận được câu trả lời mà chỉ có cái lắc đầu nó bực tức lắm chặt tay nhỏ đứng dậy nó:

- Thưa cô, bạn Thủy đau đầu em đưa bạn xuống y tế.

Không đợi cô giáo trả lời nó kéo nhỏ đi luôn, nhỏ chỉ biết cúi mặt khóc và đi theo nó . Hai đứa kia thấy lạ đứng dậy.

- Thưa cô em đi coi bạn bị sao.

Hai đứa cũng không đợi cho cô trả lời và đi luôn. Hành động của 4 đứa nó làm cả lớp và cô giáo khó hiểu . Không khó chịu trước hành động đó của bọn nó mà ngược lại cô thấy lo lắng không biết có chuyện gì mà tụi nó lại như vậy . Tụi nó ở trường được các thầy cô quý và thương lắm. Nhà 3 đứa kia tuy giàu nhưng không ăn chơi hay nói sắc xược như bọn nhà giàu khác, còn nhà nó nghèo nhưng nó lại chả có xấu hổ mà tự tin vênh mặt trừng trị bọn nhà giàu làm phách ở trường . Tuy hay bỏ tiết ăn quà vặt trong lớp nhưng tụi nó có thành tích rất cao dành được nhiều bằng khen của nhà giáo dục.

Đến phòng y tế nó đẩy nhỏ ngồi lên giường, khuôn mặt lạnh tanh không chút cảm xúc hé môi nói bằng giọng băng tu luyện ngàn năm

- Nói!!!

Nhỏ giật mình ngược đôi mắt sưng húp đỏ hoe vì khóc nhìn nó. Mặt nó tối sầm lại khi nhìn thấy đôi mắt ấy. Nó sót sa đau nhói ở con tim chỉ muốn ôm nhỏ vào lòng vỗ về nhưng khuôn mặt nó vẫn không cảm xúc dùng đôi mắt đen vô cả và có vài tia máu do tức giận nhìn nhỏ rồi lập lại.

- Nói!!!

Đúng lúc 2 đứa kia vào nhìn thấy cảnh đấy thì đến ôm nhỏ vào lòng an ủi. Một giọt nước mắt đã lăn dài trên má Dương.

- Linh mà đừng làm nó sợ chứ để nó tự nói mà.

Vừa nói Dương vừa khóc Dịu ở bên cũng mở lời.

- Đứng để từ từ nó nói mà.

Tay nó nắm chặt thành nắm đấm, móng tay đâm vào da thịt đến bật máu, những tia máu ở mắt nó càng nhiều, gân xanh cũng nổi lên ở trên khuôn mặt xinh đẹp kia . Không màng đến câu nói của Dịu và Dương ánh mắt ấy vẫn dán chặt vào khuôn mặt ướt đầm nước mắt kia của nhỏ rồi gần từng chữ qua kẽ răng .

- N.Ó.I!!!

Dịu và Dương sợ hãi nhìn nó. Họ biết nó đang rất tức giận, nhỏ nghe vậy khóc to hơn rồi chạy lại ôm nó vừa khóc vừa nói.

- Huhu anh Bảo bỏ tao rồi anh ý có người khác rồi mà à.

Nó không ôm lại nhỏ ngược lại nó còn đẩy nhỏ ra rồi nói bằng giọng nhẹ hơn chút nhưng vẫn lạnh cóng.

- Lý do?

Nhỏ nghe vậy kể lại cho nó nghe.

Tối qua lúc 9h nhỏ vừa học xong thì lấy laptop ra onl face mà thấy lạ là đây không phải nich mình mà là nich của Bảo vì hồi chiều Bảo qua kèm cho nhỏ học giao bài tập cho nhỏ xong lấy máy tính nhỏ vào face chơi quên không đăng xuất . Tính nhỏ tò mò lên vào phần tin nhắn của Bảo. Đập vào mắt nhỏ là dòng tin nhắn: " chồng nhớ vợ lém " mà người nhận không phải nhỏ mà là 1 nick khác với tên " My's my's mơ mộng ". Nhỏ hồi hộp nhích chuột vào xem thì tìm nhỏ như thất lạc khi nhìn những dòng tin nhắn tình cảm mà Bảo và cái nich lạ hoắc kia nhắn với nhau. Nhỏ phũ phàng mọi thứ và tắt máy đi nhỏ không mún tin nhưng nước mắt nhỏ đã lăn dài.

Nhỏ gạt nước mắt nở nụ cười trấn an bản thân, đi vào nhà vệ sinh rửa mặt rồi ra cầm điện thoại nhắn tin với Bảo nhưng chưa kịp cầm thì điện thoại rung.

Nhỏ nhìn thì ra Bảo gọi mỉm cười nhỏ bắt máy ngay.

- Alô, ông xã hả em nghe nè.

Bảo bên kia ngập ngừng trả lời:

- Thủy hả, uhm, anh nghĩ mình lên tạm xa nhau 1 thời gian đi.

Nhỏ như hóa đá nụ cười cứng đờ lại lắp bắp trả lời.

- Hả? Anh... Anh ..... Nói cái gì vậy? (không thấy trả lời nhỏ hỏi) Tại sao? ??

Bảo ngập ngừng rồi nói rành mạch 1 câu làm nhỏ hóa đá.

- Uhm... thì .....anh có người khác rồi . Mình chia tay đi.

Nhỏ hoảng loạn khóc lớn và nói:

- Anh, anh ơi đừng mà.

Nhưng đầu dây bên kia đã tắt máy từ lâu . Nhỏ ngã khụy xuống lết đất lạnh tay bóp mạnh bên ngực trái. Nhỏ đau đến nát con tim. Câu nói của Bảo như ngàn mũi dao đâm thẳng vào tim nhỏ, đau rất. Nhỏ lẩm bẩm: " anh có biết là em đang đau lắm , câu nói anh thốt ra làm tim em đau đó ' mình chia tay ' ôi nghe sao nó quá đơn giản để rồi một mai anh đi bên ai em không cần . Tại sao anh đối xử với em như vậy " rồi nhỏ gào to trong tiếng khóc " TẠI SAOOOOOOO AAAAAA..?...." NHỎ cứ ngồi khóc như vậy cho đến sáng.

Quay lại hiện tại nhỏ thút thít trong lòng Dương và được Dịu vuốt lưng vỗ về. Nó nghe xong không nói gì khuôn mặt tối sầm bước ra khỏi phòng và đóng rầm cửa lại làm 3 đứa kia giật mình. Ra đến cửa nó dựa lưng vào tường nhắm mắt lại 1 giọt pha lê trong suốt rơi xuống lết đá hoa lạnh ngắt rồi vỡ tan . Lau vội nước mắt nó lăm chặt tay thành nắm đấm rồi quay lưng bước đi. Trong phòng còn nhỏ Dương và Dịu thì khóc suốt đến khi mệt thì ngủ luôn trong lòng Dương. Còn Dương và Dịu nhìn nhau bằng đôi mắt buồn rồi mỗi đứa nhìn 1 hướng suy nghĩ xa xăm nhưng lại chung suy nghĩ về nó . Không biết khi nó biết Nhật phản bội nó thì nó ra sao nhỉ? Haizzz, yêu là khổ vậy sao ???

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Giới thiệu nhân vật:

Trần Thiên Phước: 19 tuổi, anh trai nó, thương nó vô cùng, luôn bảo vệ nó, không muốn nó bị tổn thương.

* Hoàng Kim My: 16 tuổi, xinh nhưng son phấn là chính . Nhà giàu, ghét bọn nó, sau này anh Hữu xuất hiện thì bỏ Bảo để yêu Hữu nhưng Hữu không yêu mà yêu ai kia nên ghen ghét muốn cướp 1 lần nữa.

Hoàng Kim Chuyên: 17 tuổi, chị gái My, người yêu Nhật bây giờ, ghét nó, luôn hại nó vì Nhật lun gọi tên nó khi bên mình.

-đ*%/%+đ-%/%-/%+/%-(#++-##+(#!;"-đ+đđ+(%/-(#@@/

Quay lại với tụi hần thì sau khi tạm biệt các bậc phụ huynh thì lên máy bay mỗi người 1 công việc. Hần ngủ, Hữu onl face ,Lộc nhắn cho mấy em yêu của mình. Sau mấy tiếng thì bọn hần cũng đến nơi. Bước xuống bọn hần làm tâm điểm vì vẻ đẹp trai của mình. Hần diện cho mình chiếc áo somi đen bung cúc đầu làm cho phần ngực của mình ẩn ẩn hiện rất thu hút. Lộc lảng tử với mái tóc vàng kim làm nổi bật làn da trắng hơn con gái. Hữu bụi bặm với cái áo phong xám in hình đầu lâu kết hợp với chiếc quần đen mài rách. Bọn hần không quan tâm lắm mấy ánh mắt đó cứ thế bước ra xe phóng về nhà mà ba má tụi hần mua cho.

Nhà tụi hần gần trường tụi hần sắp nhập học cũng là trường tụi nó đang theo học . À giới thiệu qua trường tụi nó na vì ở quê lên trường tụi nó không có tiếng khắp nước mà là 1 trường phổ thông bình thường đồng phục con gái áo somi trắng dài tay chiết eo còn quần thì tự chọn , nam áo somi trắng có túi áo bên ngực trái quần cũng tự chọn lun áo nam và nữ đều có phù hiệu trường bên tay trái.

.....

Sau khi ra khỏi sân bay bọn hắn đi thẳng về nhà . Đúng là ở quê có khác không khí trong lành khi đi qua những đồng lúa hương lúa dịu nhẹ làm người ta có cảm giác yên bình bọn hắn khá hài lòng về nơi này . Đang mãi ngắm cảnh mà hắn k để ý có người sang đường. Khi nhìn thấy làm hắn giật mình quẹo vội tay lái nhưng kính xe vẫn quẹt vào tay người kia. Bọn hắn tá hỏa xuống xe xem người kia thế nào thì bọn hắn đơ lun trước vẻ đẹp của người đó đến 1 lúc sau hắn là người tỉnh lại đầu tiên thì đã thấy người đó đi được 1 đoạn với dáng đi khập khiễng. Thấy thế hắn nói với bạn mình:

- Ụi bay chờ tao chút.

Thế mà hai thằng vẫn đơ ra đó . Hắn đuổi theo gọi ý ới.

- Này em gì ới.

Nhưng người kia không trả lời mà cứ bước đi. Hắn vội đuổi theo kéo vai người đó lại thì thoáng ngạc nhiên trước vẻ lạnh lùng của người đó hắn thẳm nghĩ " còn lạnh hơn mình " rồi lên tiếng

- Uhm... Em có sao không?

Người kia không trả lời mà đi thẳng làm hắn đơ lun, mồm lắp bắp theo phản xạ " em không để ý tôi sao ? Em là người thứ 2 bơ tôi ngoài cô ấy " rồi khuôn mặt đơ ra nhìn theo bóng dáng người con gái kia khuất dần . Quay lại chỗ 2 thằng bạn thì nghe 2 thằng đang nói chuyện.

- Mày thấy nhỏ lúc vừa không ? Nhìn còn xinh hơn mấy em chân dài trong bar của tao nữa mày nhỉ?

Lộc mắt long lanh hình trái tim khi nghĩ về người lúc vừa mình đụng phải.

- Ủ, tiếc quá chưa kịp hỏi tên . Tao muốn gặp lại nhỏ quá.

Hữu đáp lại Lộc với vẻ tiếc nuối.

- Ủ, tao cũng vậy.

Lộc trưng bộ mặt không khác gì Hữu ra . Hắn đi đến 2 thằng bạn vỗ vai

- Ụi bay về không hay đứng đây làm manocanh?

Nghe vậy 2 thằng kia vọt lẹ lên xe không đi bộ là toi.

Về phần nó sau khi ra khỏi phòng y tế thì nó đi ra cổng về lun, đi như người mất hồn. Trên đường đang đi thì nó bị xe đụng chân nó bị va đập xuống đường rất đau nhưng nó chả màng mà cứ thế đứng lên đi tiếp . Đang mông lung nghĩ về Thủy thì bị tên nào đó giữ lại hỏi han gì đó nó chả có tâm trạng mà nói chuyện lên cật bước đi thẳng. Giờ nó đang cần chút giận lên thứ gì đó nên nó vào quán nét ngồi chơi game. Nó cứ coi cái nhân vật trong kia là Bảo mà đâm đá được 1 lúc thì nhân vật đó bị chết làm nó bức tức nghĩ " yếu thế đánh chả đã gì " rồi đập tay xuống bàn phím nói nhỏ.

- Chết tiệt.

Rút điện thoại nó gọi cho Dịu.

- mày xin nghỉ cho tao . Sầu cảm cạp với xe qua quán anh Tuấn đón tao.

Không để bên kia kịp ú ớ nó tắt máy lun. Đầu dây bên kia thì tức xì khói tai.

Đến trưa ụi bạn nó ra đón nó nó không nói gì đứng lên đi về ngang nhỏ nó nói đủ nó và nhoe nghe.

- Mạnh mẽ lên , đừng bao giờ khóc vì thằng đó, phải cho nó hối hận.

Xong bước chân đi tiếp nhỏ đơ ra chưa hiểu gì thì bị tiếng hét của Diu làm giật mình.

- Á chân mày sao vậy Linh?

Nó khựng lại nhìn chân rồi nhìn ụi bạn rồi khóc bù lu bù loa.

- oaoa tao bị xe đâm đó huhu đau quá.

Bạn nó hóa đá nhìn nó rồi nhìn nhau xong cùng đi lại chỗ nó nhìn chân nó rồi nhìn mặt nó xong nhìn nhau rồi lại nhìn nó đồng thanh hét.

- CON KHÙNG!!!

Nó ngừng khóc đứng thộn mặt ra.

- Ụi bay không thương tao sao ?

- KHÔNG!

Tụi bạn nó vô tâm phun ra từ "không" làm con tim nó tan nát (điều á hi hi) sẵn tay áo rượt theo mấy con bạn trên đường về đầy ắp tiếng cười của tụi nó nhưng lòng nó vẫn nặng trĩu khi nó nhìn nụ cười đầy gượng gạo của nhỏ . Nó biết nhỏ đang rất buồn nhưng cố tỏ ra vui vẻ ra cho tụi nó an tâm thoy . Rượt nhau hoài mệt là người vì giờ đã là trưa rồi mà tụi nó chia tay nhau trở về nhà.

Về đến nhà nó nhìn thấy xe của anh chị mình, vui vẻ nở nụ cười tươi chào bố mẹ và anh chị từ ngoài cổng . Cất xe xong nó vào nhà thì nụ cười vụt tắt thay vào là gương mặt cúi gằm xuống đất rồi lí nhí nói:

- Bà.

Người được gọi là bà kia không thèm nhìn nó huống gì là trả lời. Mặt nó nặng trĩu. Một không khí căng thẳng khiến người ta khó thở. Bố nó thấy vậy ánh mắt đượm buồn nhìn con gái rồi cất tiếng.

- Zô nhà thay đồ còn ăn cơm đi, sao còn đứng đó?

- Vâng.

Nói xong nó đi zô nhà thay đồ, đang thay thì cô bé Nhi chạy zô gọi nó rồi bắt nó bế.

- Di bế.

Nó nựng má con bé nói.

- Chờ đi thay đồ rồi bế bé Nhi na.

Con bé không nói chỉ gật đầu. Thay xong nó bế Nhi ra ngoài thì bị bà nó mắng:

- Đi học về không biết làm gì à ? Không dọn cơm ăn mà còn đứng chơi hay để tao bung cơm tận mồm?

Đúng lúc anh và chị nó đi đâu đó về nghe vậy chị nó đỡ lời.

- Em nó vừa học về với lại để nó bế bé Nhi con dọn được rồi mà.

- Con cứ chiều hư nó. Nó thì học hành gì đàn đúm thì có. Chưa chồng con gì không để nó học làm học ăn sau về nhà chồng người ta chửi bỏ lên cho.

Anh trai nó thương em mình liền ra bóp vai nội nó nịnh nọt.

- Thôi nội nói làm gì cho mệt, nội con mình đi ăn cơm đi, cơm gợn xong rồi . Nội giận sẽ nhiều vết nhăn đó.

- Sư bố nhà anh chỉ được cái dẻo mồm thôi. Thì đi ăn.

Nội nó kí yêu anh trai nó rồi quay qua nó:

- Không đi ăn cơm còn đứng đấy hay còn đợi con mang cơm tận mồm bà cho bà ăn nữa?

Xong đứng lên đi thẳng để lại nó đứng một mình cúi gằm mặt với đôi mắt đỏ hoe và gọi nước mắt chực trào. Bé Nhi nhìn đi nó như vậy thì dùng bàn tay nhỏ bé của mình lên ôm cổ nó rồi áp mặt mình vào mặt nó ý như an ủi nó. Chị nó thấy vậy ra ôm nó vào lòng vỗ về.

- Thôi xuống ăn cơm nào học sáng giờ chắc đói lém ha?

Rồi chị nó bế bé Nhi đi trước nó đi sau . Ngồi vào mâm cơm nó nhìn toàn món nó thích bao nhiêu buồn tui nó cho bay hết nhưng vừa cầm đôi đũa thì nó nghe mẹ nó nói:

- thôi chết thiếu bát thẳng Hải rồi (anh rể nó) để mẹ đi lấy.

Chưa để mẹ nó đứng dậy thì bà nó đã cầm bát của nó đưa cho anh Hải trong khi tay nó đã cầm đôi đũa . Nó nhìn bà nó chân chỗi như kiểu " cháu gái ruột không bằng cháu rể sao ? Và lại mẹ nó nói mẹ nó đi lấy rồi mà". Bà nó chả thèm nhìn nó mà gấp miếng thịt gà to vào bát anh rể nó.

- Cháu ăn đi gà nhà đó ngon lắm.

Mẹ nó nhìn vậy thì thương con gái định đứng lên lấy bát cho nó thì...

- Chị không ăn đi còn đi đâu hay không ăn?

Mẹ nó lễ phép đáp lại.

- dạ con lấy cho con bé Linh cái bát ăn cơm để chiều nó còn đi học ạ.

Bà nó to tiếng quát:

- Nó không có tay chân à ? Kệ nó nó tự đi lấy . Con gái học làm gì nhiều xong đi lấy có làm được tích sự gì đâu . Chị ngồi ăn đi.

Nó âm ức nói:

- Kà con gái có tội hà nội ? Chị con cũng được học đại học đó thôi.

Nội nó tức giận trừng mắt.

- À con này giỏi cho mày ăn học xong giờ quay ra chả cheo cãi lại tao hả ? Mày thì có gì mà đòi so sánh với chị mày hả cái con thừa thãi kia? Mày cút ngay!

Nó âm ức đứng lên định cãi lại thì bị ba nó ngăn cản.

- Thôi Linh . Đi lấy bát ăn cơm rồi còn đi học nữa.

Nó bỏ ra cửa.

- Con no rồi, con xin phép đi học.

Không để nó bước tiếp bà nó đã nói.

- Ở nhà mà rửa bát, ai hầu mày rửa?

Nó không nói gì đi thẳng nhưng nó vẫn kịp nghe câu:

- Nó đi làm tao ăn ngon miệng hẳn.

Nó về phòng úp mặt xuống gối bỗng 1 thứ gì đó mặn chát từ khóe mi nó chảy ra thấm đẫm vào gối.

Đội nhà ăn xong nó rửa bát. Mẹ và chị nó muốn giúp nhưng bà nó không cho rửa. Xong nó vác cái bụng đói meo đi học.

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Về phần bọn hấn sau khi gặp nó thì về nhà được bác quản gia Trung nói về tình hình và trường bọn hấn sẽ học

- lão gia và phu nhân các thiếu gia nói sáng mai các thiếu gia sẽ nhập học mọi thủ tục đã hoàn hồ sơ của các vị đã được thay đổi . Ba thiếu gia sẽ là con nuôi của chúng tôi vì chúng tôi không có con lên nhận các cậu làm con và có 1 chị gái

Nói rồi bác quản gia chỉ về bên cạnh có 2 người giúp việc 1 người đứng tuổi và một chị hơn bọn hấn tầm 5 hay 6 tuổi gì đó xong quay qua nhìn bọn hấn hỏi

- các thiếu gia có gì không hài lòng không ạ

Bọn hấn không nói gì chỉ gật đầu bác quản gia nhận được cái gật đầu từ bọn hấn thì nói tiếp

- vậy giờ mời các thiếu gia lên lầu nghỉ ngơi mai đi học ạ . Trên đó các phòng đều có ghi tên của các thiếu gia rồi ạ

Bọn hấn không nói gì lên lên phòng mình ngủ vì ai cũng đang mệt

Giới thiệu qua nhà bọn hấn na . Vì không muốn gây chú ý ba má bọn hấn chỉ mua 1 ngôi nhà 3 tầng nhưng bên trong lại đủ tiện nghi có cho quản gia và 2 người hầu đi cùng . À mà nhà tại hấn gần trường na đi bộ tầm 5 hay 10 phút là đến . Phòng hấn có cánh cửa màu đen khung tên màu trắng bên trong màu chủ đạo xanh nước biển , phòng gồm 1 cái giường đôi 1 bàn học 1 tủ quần áo , nhà tắm và có cái ban công tối có thể ra hóng gió rất mát . Phòng Hữu chủ đạo là màu trắng đồ đạc giống bên phòng hấn . Phòng Lộc có màu chủ đạo là vàng và đương nhiên mọi đồ đã bên trong giống 2 thần kia rồi . Bọn hấn nhận phòng xong thay đồ và ngủ đến sáng

Về nó sau khi ra khỏi nhà nó gọi cho Dịu và mấy đứa kia đi sớm mua gì cho nó ăn vì nó đói lắm rồi bạn nó hỏi sao nó không ăn thì nó chỉ nói qua loa là về chờ hết cơm rồi dục bạn nó đi nhanh. Vừa gặp nó đã bị Dương cho nhát cốc xô đầu

- mày khua đi sớm thế tao đang ngủ đó, mày bít tao quý giấc ngủ như nào không hả con mấm kia

Nó sút sùi rồi chùng khuôn mặt cút con ra nói

- tao đói lắm mày không thương tao à mà còn đánh tao

Phụ họa tay nó xoa xoa chỗ vừa bị cốc mi mắt bỗng có giọt nước long lanh nhìn yêu lắm nếu giờ có thằng nào mà đi qua thì thấy chắc nhập viện do mắt máu quá. Bạn nó thấy nó sắp khóc như vậy thì dịu xuống dỗ dành

- thôi đừng khóc bọn chín thương. Thế giờ muốn ăn gì đây

Nghe Dịu tỷ tỷ nói vậy nó vui vẻ hô to

- KEM

Rồi nhẩy tung tung như con nít làm bạn nó bó tay. Kéo nhau đi ăn kem theo ý nó ăn xong tụi nó vô lớp không chịu học mà ngồi số lớp tám và ăn quà vặt còn ông thầy dạy anh cho lớp nó mấy bài tập thì đi đâu đó. Học xong nó vội về nhà để bọn bạn nó về sau có hỏi nó nói nó bận rồi mất hút. Chả là hôm nay là ngày đầu nó đi làm thêm mà nó không muốn đến chỗ rồi bị đuổi thì toý. Về lấu đồ ăn cơm xong nó xin phép ba má đi làm

- thưa bố mẹ con đi làm

Bố lưỡng lự nói

- hay .... không đi làm nữa. Nhà đủ điều kiện cho con đi học mà

Nói đến từ con thì bố nó hơi ảm ứng

- con muốn làm. Dù sao nó cũng không nặng nhọc so với sức của con

Nó nhìn bố nó với ánh mắt kiên quyết. Bố nó định nói thêm gì đó thì lại nghe

- con lớn rồi con làm được bố không cần lo

Nhìn ông bằng ánh mắt kiên định rồi đi lấy xe ra đi làm. Ông không biết nói gì thêm đành để nó đi. Nó đi được 1 lúc thì mẹ nó vào gọi bố nó

- ông lai tôi đi xem nó làm ở đâu? Làm có bị ai bắt lạt không?

Bố nó nghe vậy mặc vội cái áo khoác rồi lấy con xe máy cũ đi theo nó. Đi được 1 đoạn thì thấy nó dừng lại 1 quán cafe cũng khá to theo dõi 1 lúc thì họ thấy con gái mình an toàn thì mới quay xe đi về. Về nó sau khi ra khỏi nhà nó đến chỗ làm chào chị chủ nó xô cát cát balo rồi ra nhận việc do nó là người mới lên chỉ ra ghi những gì khách yêu cầu rồi đưa cho người pha chế xong bùng ra cho khách thôi. Nó là người bé tuổi nhất nhìn lại dễ thương lên rất được anh chị ở đây quý mến họ chỉ dạy và giúp đỡ nó rất tận tình. Thoắt cái ngày đầu làm việc của nó đã hết nó lê thân tàn về nhà thay đồ và đánh một giấc đến sáng (vì nó xinh gái lên thu hút được rất nhiều khách mà toàn là thanh niên => nó phải luôn tay luôn chân lên giờ nó mệt lử hi hi xinh quá cũng khổ) về oai dậy vscn nó chào bố mẹ nó đi học vẫn như hàng ngày tụi nó đi học vui vẻ với tiếng cười nhưng trên đường đi nhỏ không lắm mồm như mọi hôm nữa mà im lặng khi nhắc tên thì chỉ gật đầu rồi cười nhẹ

Vừa đến cổng trường tụi nó đã phải nghe và nhìn những thứ chúng nó không muốn

- hi sủu trưa về chồng qua nhà vợ na, ba má vợ quý chồng lắm muốn chồng đến ăn cơm

người con gái với khuôn mặt chất đồng phấn son tô chắt hết thỏi lun cất giọng nhõng nhéo điệu dót mừng toi lên nói với người con trai bên cạnh người con trai với khuôn mặt khá đẹp trai với mái tóc xanh lam chói lóa lên tiếng điệu dàng có phần cưng chiều người kia nói

- vậy sao? Được rồi trưa chồng qua

Người con gái vui vẻ hôn chụt lên má người con trai kia

- hi hi yêu chồng Bảo nhất nhất

Người kia bật cười thành tiếng nựng má cô gái kia. Vâng đây chính là Bảo người yêu cũ nhỏ mà My. Bên này nó nhìn thấy mặt tối sầm lại quay ra nhìn nhỏ thì thấy nhỏ đứng bất động tay run run môi mím chặt như kìm chết tiếng nấc mắt có thứ chất lỏng mà nó cực ghét long lanh trực chào. Không kìm chế được nó kéo tay nhỏ đến chỗ đôi nam nữ không biết xấu hổ kia nhỏ thì cứ đi như người không hồn theo nó Dương và Dịu thấy vậy cũng đuổi theo sau nó và nhỏ. Đến nơi nó buông tay nhỏ ra túm lấy áo Bảo và dánh vào cái khuôn mặt kia một lăm đấm với bao bực tức Bảo do bất ngờ lên chao đảo ngã xuống đẩy đưa tay lên xoa bên má vừa bị đấm rồi ngước mặt lên nhìn nó với ánh mắt tức giận xong gầm lên

- cô làm gì vậy? Cô bị điên sao

Vừa dứt câu Bảo bị ấn tiếp cú đấm nữa từ nó khóe môi bật máu

- mày là thằng tồi . Sao mày có thể làm vậy với nó ? Mày không thấy có lỗi sao ? Thật sai lầm khi tao tin tưởng mày * nhếch mép khinh bỉ * mày quá chó má

My thấy người yêu mình như vậy thì ra đây nó ra rồi đỡ Bảo dậy xong chửi nó

- chị là ai mà chị đánh người yêu tôi như vậy

Nghe My nói vậy mặt nó tối sầm xuống tiến về phía ả cất giọng lạnh băng làm ả hơi giun

- người yêu sao ? Thật chơ chèn . Đồ cướp người yêu của người khác

Nghe nó nói vậy mấy người lấy giờ ở đó xem kịch chỉ ả rồi bàn tán " không ngờ nhìn xinh thế mà cướp người yêu của người ta "

" dsax thế còn vênh mặt nói người yêu tôi "

" ừ chơ chèn thật mà " ..... nhiều lời bàn tán vang lên

Ả tức giận tát cho nó 1 bạt tai " Chát" cái tát làm mọi người giật mình nói " nhỏ giám tát bé Linh kia ", " ừ tao phải trả thù cho bé Linh con nhỏ chơ chèn kia ", ... và cũng làm nhỏ sực tỉnh nhìn nó giọng nói run run

- Linh mình đi thôi tao không muốn ở đây nữa

Đi đến sờ tay lên má nó

- mày không sao chứ ? Đau không? Tao xin lỗi

Nó không đáp đưa tay lên cầm tay nhỏ ngược mặt in hằn 5 nốt ngón tay lên nhìn nhỏ (nó lùn hơn nhỏ mà) tay còn lại gạt giọt nước mắt đang rơi trên gò má của nhỏ rồi cất chất giọng lạnh tanh như gia lênh

- cảm khóc

Nhỏ nghe vậy nít bật vội lau nước mắt thì nó gạt đầu . Nó nhận được cái gạt đầu thì quay ra nhìn ả My bằng ánh mắt vô hồn lạnh tanh rồi từ từ đưa tay lên dánh vào khuôn mặt đầy phần kia 2 cái tát " chát ", " chát " ả say sầm ngã sầm xuống đất mọi người vỗ tay hô " bé Linh hay lắm haha đang đòi con nhỏ đó " Bảo thấy My bị đánh như vậy không chần trừ kéo nó đối diện với mình và tặng nó 1 đấm và ra đỡ My dậy do bất ngờ lên nó ấn chọn cú đấm và theo đà ngã xuống đất nhưng may sao có thằng nào đó ra đỡ nó không thềm nhìn mặt thằng đỡ nó mà đứng lên lau vết máu trên khóe môi nhìn Bảo bằng ánh mắt lạnh còn hơn cả lạnh làm Bảo rùng mình rồi nhếch môi nói

- mày đánh tao ?

Giọng nói làm mọi người xung quanh giật mình sợ hãi còn Bảo lắp bắp trả lời

- anh a...n..h.... à .. tôi ... t.. ô.....i .....

Chưa nói xong thì đã ngã nhào xuống đất do cú đấm được nó dồn bao bọc tức vào đó cú đấm làm mọi người bừng tỉnh sôi máu nói " nó đánh bé Linh , nó đánh bé Linh , tụi bay đâu đánh nó đánh cả con bồ nó nữa " dứt lời mọi người xông vào đánh Bảo và My trong đó có Dịu và Dương . Về phần Bảo vẫn còn say sầm trước cú đấm của nó chưa kịp định thần thì đã bị mọi người đánh tới tấp ả My thì khóc lóc xin tha

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

Nó đứng khoanh tay nhìn còn nhỏ nhìn Bảo có chút sốt sa rồi quay ra nhìn nó tay vô thức chạm vào tay nó hơi chau mày nó quay ra nhìn nhỏ với ánh mắt lạnh lùng rồi cất tiếng - 100°c

- sốt ?

Nhỏ lúng túng buông tay đang cầm tay nó ra cúi mặt không dám nhìn nó nó cau mày định nói gì đó thì Nhật đến do thấy đồng người đang đánh ai đó lên

ra xem thì thấy nó Nhật lại gần thì thấy bạn mình đang bị đánh vội hét

- DỪNG LẠI

Mọi người nghe vậy theo phản xạ dừng lại quay qua nhìn người vừa nói . Thấy mọi người dừng lại thì Nhật vội chạy đến đẩy mọi người ra đỡ Bảo và My dậy nhìn bạn mình và em gái Chuyên bị đánh như vậy thì tức giận quát

- mọi chuyện là sao ? Tôi cần nghe giải thích

Mọi người không ai trả lời quay mặt ra chỗ khác ngỡ lơ câu hỏi của anh . Bực tức vì thái độ đó Nhật định nói gì thì bị giọng nói của Dương chặn ngang

- anh hỏi thẳng bạn khốn nạn của anh ý

Dịu chen vô

- Đúng thế . Hỏi hấn làm gì với bạn tôi đã vậy còn đánh Linh nữa

Nghe xong nhủ mày nhìn Bảo ý hỏi có thật như vậy không thì nhận được cái quay đầu tránh né của Bảo đang định nói gì thì lại bị giọng nói băng lãnh vừa quen vừa lạ chen ngang quen là vì giọng nói đó là của Linh lạ là chưa bao giờ anh nghe Linh nói bằng giọng như vậy cả

- thôi đủ rồi

Đi đến gần Bảo và My trong đó có Nhật nó không thèm nhìn Nhật mà nhìn Bảo và My chất giọng có lực sát thương cực lớn đó lại vang lên

- đừng bao giờ xuất hiện trước mặt bọn tao không mày không yêu đâu đôi cậu nam nữ ả

Nói xong nó quay gót cầm tay nhỏ kéo đi bỏ mặc ánh mắt tròn chùng ngạc nhiên của Nhật vì đây là lần đầu anh thấy Linh cư xử và có giọng nói như vậy . Dịu và Dương thấy vậy cũng đi theo nhưng trước khi đi còn để lại 1 câu

- đồ cướp người yêu của người khác 2 người sẽ không được hạnh phúc đâu

Tiếp câu nói của Dương Dịu nhếch môi khinh bỉ

- người gian dối sẽ gặp người dối gian rồi có ngày anh cũng bị cô ta phản bội thôi đến lúc đó đừng bao giờ quay lại tìm cái Thủy . Có không biết trân trọng anh đúng là đồ ngu

Xong 2 đứa nó quay gót đuổi theo nó và nhỏ mọi người cũng giải tán hết còn lại Bảo Nhật và My . Nhật không nói gì chỉ đưa kia xô phòng y tế để lại 3 ánh mắt nhìn họ khâm phục , thú vị cùng chút sốt sà và 3 ánh mắt là của bọn hấn

Mà cho em nói qua về chuyện mọi người trong trường sao bệnh nó vậy nha . Vì nó xinh đẹp gọi rang lại tất bưng lun giúp kẻ yếu trường trìn bọn xấu những thiết bị hay can teen hiện tại của trường cũng là do tụi nó thuyết phủ nhà trường mua và xây dựng . Tuy nó nghịch ngợm nhưng lại rất được mọi người yêu quý

Quay lại truyện ả

Lại nói vì sao có bọn hấn ở đây và người con trai đỡ nó lúc vừa na . Sáng bọn hấn ngủ dậy làm vsen rồi đi học vừa đi vừa nói chuyện hứ khỏi đang nói chuyện thì bọn hấn nhìn thấy cô gái hôm qua mình đụng chúng (nó đó) Hữu và Lộc kéo hấn ra bắt chuyện thì thấy mặt nó hầm hầm kéo theo cô gái bên cạnh nhìn chắc phải cao hơn nó gần 1 cái đầu nhìn cũng xinh xắn đáng yêu không kém gì nó cả đến trước đôi nam nữ đang tình tứ cười đùa kia điều khiến bọn hấn bất ngờ là nó đến trước mặt người con trai cao hơn nó cả cái đầu kia kéo xuống đám 1 của đám không thương tiếc nhìn nhau bọn hấn đến xem

Thì nghe nó nói người con trai kia (như trên nó nói na t/g lười lên không viết lại hi hi) và thầm đánh giá nó " thú vị thật " suy nghĩ của hấn " woa em ý không những xinh còn gan nữa giám đánh thẳng to hơn mình , thú vị thật " suy nghĩ của Hữu " em ý mạnh mẽ thật giám đánh thẳng đó , mình mà là thằng đó thì không biết sao ni " suy nghĩ ngớ ngẩn của Lộc . Đang suy nghĩ thì bưng tỉnh khi nghe tiếng " chát " (My tát nó) hồi hộp xem nó xử như thế nào hay là khóc òa lên thì lại nghe mấy người xung quanh nói tên ai đó bàn tán và có cả chút tức giận trong câu nói bọn hấn thầm nghĩ chắc là nó nhưng nó là ai mà mọi người quý nó vậy thì lại giật mình nghe tiếng " chát " vang lên (nó tát lại My).

Bọn hấn chỗ mắt nhìn nó ngạc nhiên nó là người con gái đầu tiên làm bọn hấn đi hết bất ngờ này rồi đến bất ngờ khác . Càng ngạc nhiên hơn khi nhìn người con trai lúc vừa nó đánh lại bắt ngờ đánh nó khi nhìn nó chao đảo sắp ngã tìm hấn bỗng có cảm giác lạ soẹt qua mà chính hấn cũng không biết là gì. nhanh tay ra đỡ lấy nó định mở lời trách và lao vào đánh người con trai kia thay nó thì nó đẩy hấn ra đứng dậy mà không thèm nhìn hấn (thì ra người đỡ nó lúc vừa là hấn hi) lấy tay lau vết máu trên đôi môi hồng đầy quyết rũ nay bị sứt và chảy máu không những không giảm độ quyến rũ mà còn thu hút hơn trước . Cái nhếch môi làm tim hấn đập thịch 1 cái hấn đờ người nhìn người con gái nhỏ bé trước mặt mình (nó cao m55 còn hấn cao m78 thì nhìn nó nhỏ là đúng rồi) nghĩ sao nó có thể mạnh mẽ như vậy . Hấn để ý đến từng hành động của nó rồi giật mình khi nghe giọng nói của nó sao nó lại lạnh như vậy còn lạnh hơn cả hấn gấp nhiều lần hấn cứ đờ ra nhìn nó rồi lại chỗ mắt nhìn khi nó đáng lắm đám zô mặt người thanh niên kia lực đám không kém gì 1 thằng con trai nếu so với hấn thì có lẽ nó ..... hơn @@!!!!!! . Bọn hấn thầm nghĩ không biết nó là trai hay gái nữa * *méo mặt* đứng thần thơ nhìn nó bỗng tiếng van xin người con gái nào đó vang lên thầm nghĩ thì giật mình nhìn mấy người xung quanh mình đã chạy hết ra chỗ đôi nam nữ lúc vừa đánh hội đồng rồi định chen xô đánh cho zui thì thấy đông quá lên đứng ngoài xem Hữu và Lộc đang xem và phụ họa tay chân đám loạn xạ còn hấn cứ đứng đó nhìn nó nghĩ mông lung gì đó . Bỗng 1 tiếng hét lớn làm mọi hoạt động dừng lại 2 thằng bạn hấn cau mày mồm làm bầm mắng người làm mất hứng của

mình, hấn rồi mắt khỏi nó nhìn người con trai kia hơi nhũn mày không hiểu sao hấn thấy người con trai này thật đáng ghét (ghét là phải) . Bọn hấn chăm chú xem kịch tiếp thì nghe được nội dung trên thì hiểu phần nào mọi chuyện , Hữu nhìn nhỏ mà thấy thương không hiểu sao trong đầu Hữu lại lóe lên ý nghĩ muốn đến ôm nhỏ vào lòng và tre chờ , cho nhỏ cảm giác an toàn giết mình với suy nghĩ của mình Hữu không nghĩ nữa quay qua xem kịch hay . Nghe họ nói chuyện rồi bỏ đi làm bọn hấn thấy tiếc tiếc . Nhìn bọn nó bước đi trong đầu bọn hấn mỗi người 1 suy nghĩ khác nhau " vui thật vừa mới đến trường đã có truyện vui như vậy rồi sau này sẽ vui lắm đây haha " đây là suy nghĩ của Lộc rồi nở nụ cười đều , " anh sẽ bảo vệ em cô gái bé nhỏ ạ " suy nghĩ của Hữu đối với nhỏ xong chừng bộ mặt quyết tâm của mình ra , " em thật mạnh mẽ , em khác xa với các cô gái khác em thật thú vị " suy nghĩ của hấn kết thúc suy nghĩ rồi nở nụ cười hoàn hảo đẹp mê hồn . Bỏ lại suy nghĩ lúc vừa bọn hấn lên phòng hiệu trưởng nhận lớp và đợi cô chủ nhiệm đưa đi . Đi theo thầy chủ nhiệm (mới đầu bọn hấn tưởng là cô chứ không phải thầy) được 1 lúc bọn hấn đứng trước cửa lớp 11a1 , bước theo thầy vào lớp bọn hấn làm lớp ngạc nhiên vì bọn hấn quá đẹp nhưng ngạc nhiên trong giây lát rồi ai lại vào việc lấy (lớp nó không mê trai đẹp na các men) . Thầy Tuyên giới thiệu bọn hấn cho cả lớp

- đây là 3 bạn học mới lớp ta do lý do riêng lên giờ mới nhập học . (nói xong thầy chỉ hấn nói) bạn này tên Thành (chỉ Lộc) còn bạn này tên Lộc (xong cuối cùng chỉ Hữu) còn bạn còn lại tên Hữu . Cả lớp cho các bạn tràng pháo tay nào

Nghe vậy cả lớp vỗ tay rào rào

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Giới thiệu xong thầy nhìn bọn hấn rồi nhìn xuống lớp để sắp chỗ cho bọn hấn . Nhìn đến tụi nó thì thầy nhếch môi nói

- lớp ta nhiều nam ít nữ nay lại thêm 3 bạn nam nữa (lớp nó sĩ số là 43 thêm bọn hấn là 46 mà lại có 9 bạn nữ) lên thầy sẽ .....

thầy kéo dài câu khiến cả lớp hồi hộp

- sẽ làm sao hả thầy

Lớp nhón nháo . Thầy nói lớp im lặng rồi nói tiếp

- sẽ tách 4 bạn nữ cuối lớp ra để cho đều

Nghe đến đây bọn nó đồng loạt nhìn thầy chần chối , thầy thì lơ ánh mắt đó . Còn cả lớp nhìn bọn nó như xinh vật lạ , bọn hấn theo phản xạ nhìn theo cả lớp thì thấy bọn nó trong lòng bỗng thấy vui vui . Bỗng mấy bạn nam trong lớp nhón nháo

- áy áy thầy ơi chỗ em đủ rồi với lại e ngồi đây quen rồi thầy đừng chuyện xấc bạn ý qua chỗ em nha thầy

Tụi noa nghe vậy nhìn thầy nó thách thức . Thầy hơi ngạc nhiên nhìn mấy bạn nam trong lớp ý như hỏi tại sao , bọn hấn cũng có cái nhìn y như thầy nhìn mấy bạn nam đó . Mấy bạn nam trong lớp lên tiếng

- bọn em không giám ngồi với các tỷ ấy đâu sợ lém

Mặt các nam sinh tái mét khi nghĩ đến việc trước kia khi ngồi với bọn nó . Bọn nó ghê lém ngồi nghịch sách vở của người ta vẽ tùm lùm rồi sẽ tan nát chán nản hết cái nghịch vứt lun cái bút người ta đang viết kẹp zô ngón tay đập xuống gối làm nó gãy đôi rồi cười ha hả hết cái nghịch bọn nó bắt bọn kia cúi đầu xuống để nhỏ tóc sâu rồi bắt giận (oái ờn như vậy tóc sâu đâu ra , là người mà phải chó mèo hay khi đâu mà giận hả mấy má) không làm theo là y như rằng bị túm tóc kéo xuống đây đau đốn , xong bọn nó rục tóc nói " ê ê tóc bạc nè tui nhỏ cho ông 1k 1 cái na sáu nhớ rả tiền đó " rồi cười hihi n tụi nó nhỏ tùm lùm toàn tóc đen rồi nói tóc sâu xong đòi tiền đi mua kẹo mút ăn , hết nhỏ tóc người ta bọn nó lại cầm cả nhúm tóc giắc giắc khiến người ta la oai oái rồi trả vờ đưa zô miệng đánh lười là cái " tặc " nói " ê ê con giận to con giận to ngồi im coi con nữa kia nó mà chạy tui giết ông " bọn con trai tím mặt ngồi im ...v.....v..... cứ thế những trò quậy phá các bạn cùng bàn tiếp tục bày ra làm mấy bạn không giám ngồi cùng phải xin chuyển chỗ suy ra chỉ còn 4 đứa nó ngồi với nhau rồi thỏa mãn với ý của mình thì vui vẻ cười ha ha với nhau . Nghĩ đến chuyện đây làm các bạn nam ôm nhau co ro . Nhìn học trò mình như vậy thầy bó tay nhìn bọn nó xong nhìn bọn hấn bỗng bóng đèn 100w nhảy cái tình trên đầu , thầy nhìn bọn nó và bọn hấn cười đều làm bọn hấn và nó rùng mình . Thầy cất tiếng làm bọn nó hóa đá

- Thành ngồi bên trong góc gần Linh , còn Hữu ngồi giữa Linh và Thủy , Lộc em ngồi giữa Dịu và Dương nhé

Nghe thế bọn hấn theo lời thầy về chỗ , đi gần đến chỗ thì nghe tiếng hét của tụi nó làm bọn hấn đứng im bặt tai lại không giám bước tiếp

- ááááááááá..... thầy đẹp trai ơi đừng sắp vậy mà thầy , bàn bạn Hùng (chỉ bàn bên dãy bên) có mình bạn ý ngồi kia thầy cho mấy bạn này sang đó đi thầy

Dùng ánh mắt cùn con nhìn thầy nó nhưng với thầy nó điều đó lại vô hiệu hóa mất rồi

- thầy không muốn và lại các em học tốt nhất lớp tiện việc giúp đỡ các bạn ý hiểu bài

4 đưa nó định phản đối thì bị thầy nó cắt ngang

- không bàn cãi gì nữa . Tiết này tiết thể dục lên thầy cho các em nghỉ

Nói xong thầy vọt lẹ để trách ánh mắt dao găm của bọn nó . Không nói được bọn nó hậm hực nhìn nhau rồi bỗng nụ cười đều của nó hiện lên làm bọn hấn rùng mình bọn bạn như hiểu ý của nó liền quay ra bọn hấn cười tươi đứng ra khỏi chỗ ngồi rồi mời bọn hấn xô chỗ nụ cười đó làm bọn hấn đơ.

Và cứ thế đi theo hướng tay bọn nó chỉ mà không hay biết nguy hiểm cận kề , còn mấy bạn nam trong lớp nhìn thấy nụ cười đó của tụi nó thì cũng đơ nhưng như nhớ ra điều gì thì liền ôm mặt nói lí nhí trong miệng " thôi tiêu rồi , amen " , về bọn hấn thì cứ thế đi theo tay bọn nó chỉ đi về chỗ đến nơi đặt cặp lên bàn chuẩn bị ngồi thì bọn nó nhìn nhau gật đầu 4 đứa nó mỗi đứa một bên đầu ghế kéo sê ra (bàn ghế của bọn nó là kiểu bàn dài có thể ngồi từ 3 đến 4 người na và ghế thì là băng ghế dài) đúng lúc bọn hấn ngồi xuống bị hựt ghế lên mông bọn hấn ôm đất mẹ ầu yếm , đang ôm cái bàn tọa đau đớn thì bọn nó tá hỏa lo lắng đến gần hỏi giọng quan tâm (điều thế)

- áy bạn có sao không ? Sao ghế không ngồi lại ngồi đất là sao ? Có sao không ? Để tớ đỡ bạn dậy heng

Bọn hấn suýt xoa đưa tay ra cho bọn nó đỡ đang đứng lên nửa chừng thì bọn nó bỏ tay ra làm bọn hấn 1 lần nữa an tọa nơi đất mẹ . Đau quá bọn hấn quay lên nhìn 4 đứa nó thì thấy mặt đứa nào đứa đấy đỏ bừng vai thì rung lên . Không kim được tức giận bọn hấn nói không lên lời mặt mũi thì đỏ tía tai

- cá...cc.... c... ô..... ô.....

Không nhịn được cười nó phá lên cười thích thú thấy vậy bạn nó cùng lớp nó cười ầm lên . Tức quá không làm được gì bọn hấn kéo ghế ngồi vào chỗ , cười chán chê cười chảy nước mắt xong bọn nó chưng khuôn mặt đần chị ra tiến về chỗ bọn hấn cảnh cáo

- muốn yên thân thì xin thầy ra chỗ khác ngồi không đừng trách bọn chị

Bọn hấn nhếch mép thách thức bọn nó

- bọn tôi không thích đó rồi sao

Tức giận bọn nó đập bọn hấn rớt xuống đất past 3 xong đi vào chỗ quay ra bọn hấn nói

- các cậu ngồi ngoài cấm không được tách bọn tôi ra hừ

Hừ lạnh bọn nó không quan tâm bọn hấn nữa mà úp mặt xô bàn ngủ ngon lành . Thấy thế bọn hấn ngồi vào chỗ nhìn tụi nó rồi nở nụ cười đều trong đầu nghĩ " em gan lém giám làm vậy với anh sao ?" . Bên ngoài cửa lớp thầy nó chứng kiến tất cả mỉm cười nhẹ với việc bày trò và cũng bó tay trước những cô học trò cung và không kém phần quậy phá của mình .

À nói về việc lúc vừa xảy ra ở trường bọn nó bỏ đi lên lớp nhỏ thì cứ nhìn 1 bên má in nốt ngón tay từ cái tát của Mỹ cùng kheo môi rỉ máu của nó mà nước mắt cứ chảy ra Dương và Diệu nhìn nó sột sà . Bị nhìn nhiều quá với nhỏ cứ khóc làm nó bực tức

- tụi bay nhìn gì chứ có sao đâu mà nhìn (quay sang nhỏ) còn mày nữa khó gì chứ . Tao đã nói mày không được khóc vì thằng đó mà phải cười lên cho nó thấy không có nó cuộc sống của mày êm đềm và hạnh phúc hơn chứ

Nhỏ ôm nó rồi khóc nức lên

- huhu tao xin lỗi nhưng tao đau lém không mún khóc mà nước mắt cứ chảy ra . Nhưng giờ tao hứa là sẽ không khóc vì thằng đó nữa đâu

Buông nó ra nhỏ đưa tay lên má nó thút thít

- xin lỗi mày không sao chứ vì tao mới bị như vậy

Nó kí yêu lên đầu nhỏ 1 cái mỉm cười nói

- con ngốc tao không sao như vậy có là gì . Mày quê tao là ai hả

Nói rồi nó lau nước mắt còn đọng trên má nhỏ

- không khóc nữa cười tao coi nào

Nhỏ đưa tay quệt hết nước mắt gật đầu mạnh 1 cái trả lời

- ừ

Rồi cười tươi nhìn nó . Nó hài lòng ôm nhỏ

- tốt lắm . Như vậy mới đáng làm bạn tao chứ

2 đứa kia thấy vậy đi lại ôm 2 đứa nó rồi cười tươi . Về chỗ ngồi tám chuyện trên gò dưới đất thì tiếng trống zô lớp vang lên được 1 lúc thì thầy giáo vào dẫn theo 3 thằng nào đó nhìn cũng đẹp trai (hứ nhìn đẹp thế mà mấy chế nói " cũng đẹp là sao) zô lớp rồi chuyện gì tiếp theo chắc các bạn cũng biết heng hi hi

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Bọn nó hết ngủ thì lại súm lại chơi game bắt cá rồi nghịch mèo trong điện thoại rồi toàn chơi trò chơi mà con trai ưa thích làm bọn hấn bên cạnh ngồi nhìn mà méo mặt tự hỏi bọn nó có phải con gái không nữa . Đang nhìn 4 đứa nó thì nó vurun vai đứng lên nói

- haiz bác bảo vệ đi đâu rồi không bit ra chơi tiết 1 được hơn 2 phút rồi mà chưa thấy trống là sao (quay ra bọn bạn) . Tụi bay xuống đánh giùm bác đi

Bọn kia cắt điện thoại đứng dậy lon ton chạy đi xuống chỗ bác bảo vệ đánh trống nhưng vừa đến cửa lớp thì tiếng trống vang lên mỉm cười quay lại nhìn nó đá lông nheo ý bảo " xong rồi đi uống nước đi " nó không nói gì đi theo mấy con bạn . Bọn hấn ngồi nhìn lấy giờ thì thầm đánh giá bọn nó chắc được mọi người yêu quý và không kém phần hồ báo trong trường . Đứng lên bọn hấn cũng nói gót bọn nó đi xuống căn teen trường , cái căn teen trường nhìn nhỏ thôi không to như nhà hàng hay khách sạn có đủ loại nước uống bánh , kẹo , hạt bí ..... có 1 cái quạt lớn bàn ghế đều là bàn ghế nhựa chứ không phải thủy tinh hay kim loại gì cả . Đến nơi bọn hấn thấy bo j nó đang ngồi cầm ống hút gọi ý 1 người đang ông

- Bác hậu ời nhanh lên mang cho bọn con đi sắp zô lớp rồi . Cho cóc con nhiều đá na bác

Người đàn ông trung tuổi đang rồi lên vì bị bọn nó hỏi này giờ lên tiếng

- rồi rồi đợi bác chút

Thủy vỗ bốp cái vào đùi Dương nói

- con heo mày phụ bác đi rồi mang tao gói bìm bìm

Dương méo mặt nhìn Thủy lâu lâu

- mày hay ha sao mày không đi bắt tao đi

Thủy bit mình thất thế quay ra nhìn Dương

- thôi chị Dương xinh gái đi đi mà

Chưng khuôn mặt cún con làm nũng ra cho Dương làm cô lác đầu đi zô phụ bác lấy đồ . Hành động của nhỏ làm anh Hữu nhà ta nhìn không chớp mắt.

Như cảm nhận được ai nhìn mình nhỏ quay qua quay lại tìm thủ phạm thì gặp ánh mắt Hữu nhìn mình đầy yêu thương nhỏ rung mình quay phắt sang hướng khác mặt phiền hồng , còn Huru khi bị nhỏ phát hiện thì cũng quay mặt hướng khác mặt đỏ lự thấy bạn mình như vậy Lộc vỗ vai làm Hữu giật mình cười ngô ngố

- ê mày sốt hả

- à hả không . Do trời nóng mà

Về hấn thì cứ nhìn nó hoài tự hỏi nó là ai mà lại thu hút ánh nhìn của hấn như vậy . Nó chả quan tâm mọi thứ xung quanh vì bản tính của nó là hơi họt lạnh nhạt với mấy thứ xung quanh , cho mọi thứ ra khỏi tầm nhìn của nó . Đang nghịch điện thoại thì Dương bùng đồ ra nó để điện thoại xuống bàn dành phần uống của mình lấy lun gói bìm bìm của nhỏ mà thấy nhỏ không phản ứng nó hơi bất ngờ vì bình thường nhỏ sẽ nhảy cẫng lên rồi lao vào nó dành lại mà hôm này nhỏ lại ngồi im nước không lấy bìm bìm không cần thấy lạ nó ngẩng đầu nhìn Thủy thì thấy nhỏ nhìn đi đâu đó mà mặt có chút tức giận nhìn theo hướng nhỏ thì nó thấy Bảo và My đang tình cảm thoa thuốc rồi nhìn nhau âu yếm , nó đặt cốc nước và gói bìm bìm xuống hỏi không đầu không cuối

- mún đánh

Câu nói của nó làm nhỏ giật mình quay lại thì nhận được ánh mắt có chút phức tạp của nó còn 2 đứa kia suýt sặc nước Dịu ho ho hỏi lại nó

- mày bị sáng hả con kia ? Sáng bị đánh lên giờ lên con hả

Nghe thấy nó quay phắt sang nhìn Dịu với ánh mắt "kẹo ngọt" làm cô tái mặt cười ngớ ngẩn nhìn ngó lém

- hơ hơ tao nói linh tinh ý mà

Nó không thèm chấp cô tiếp tục quay lại nhìn nhỏ chờ câu trả lời . Dương không hiểu ý nó liền lên tiếng

- mày nói gì vậy Linh ? Nói dở đi bọn tao không hiểu " mún đánh " . Mày mún đánh ai ak ?

Nó không màng để câu nói của Dương cứ nhìn Thủy nhỏ cúi mặt suy tư 1 lúc rồi ngẩng mặt nhìn nó với ánh mắt quyết tâm xong gặt đầu . Nhận được cái gặt đầu nó mỉm cười hài lòng rồi đứng lên nói 1 câu nữa làm Dịu và Dương mặt méo mó không hiểu gì

- tan học

Cất bước bỏ lên lớp đi được 1 đoạn không thấy bạn mình đi cùng thì quay lại gọi

- tụi bay không định lên lớp sao ?

Tả hỏa chạy theo nó lên lớp với dấu hỏi to bụi trên đầu . Còn về phần bọn hấn lấy giờ ngồi nghe nó nói cũng không hiểu gì nhưng bọn hấn đều có quyết tâm là lúc tan học sẽ theo bọn nó . Trả tiền nước rồi lên lớp

Tiết học bây giờ là tiết anh của thầy Hưng bọn nó ngồi chán ngán k bit làm gì quay qua nhìn bọn hấn rồi cái suy nghĩ đen tối lại được bọn nó khai phá . Lộc đang ngồi trong góc thì bị Dịu và Dương bắt zô giữa ngồi Lộc không hiểu lên cũng ngồi vào giữa Dương và Dịu ngồi , vừa ngồi vào đã bị Dương túm tóc kéo xuống nói nhỏ

" im tui bắt giận cho ông heng " Lộc tím mặt định hét lên thì đã bị Dương bịt miệng

" im coi la lên tui cho ông thành banda đó "

Nói rồi Dương dơ lăm đăm lên làm Lộc im bất đề im cho Dương dày séo cái đầu tội nghiệp của mình . Chưa hoàn hồn thì thấy tay mình coa gì đó buồn buồn nhột nhột nhìn xuống mắt cậu chọn trắng lên nói không lên lời . Tình hình là Dịu xinh gái nhà ta đang lấy bút bi viết bậy lên tay cậu cười thích thú rồi nói

- đề tở vẽ đồng hồ cho bạn na ? . À đề tở vẽ hình xăm nghệ thuật cho bạn heng

Rồi Dịu vẽ tùm lùm không bit hình dạng lên tay Lộc . Về phần Hữu anh đang chăm chú chép bài nghiêm túc nhìn rất quyền rũ làm tim nhỏ lỡ mất 1 nhịp nhưng vẫn bị nhỏ quây cho toi bời . Đang viết bị nhỏ giật vở rồi sẽ làm cái soẹt xong nói

- cho tui 1 tờ giấy gấp máy bay na

Anh có chút nhíu mày nhưng thôi kệ anh lấy vở viết tiếp

Chưa đạt được mục đích nhỏ tiếp tục chọc phá anh , gặt vở lần nữa nhỏ tiếp tục sẽ định nói gì đó thì bị giọng nói của anh làm tịt lun

- còn sẽ lữa tui sẽ cho em lên châu diêm vương đấy

Kèm theo ánh mắt giận dữ làm nhỏ sợ hãi mắt đưng đưng nhìn nhỏ như vậy anh dịu lại dỗ nhỏ

- đừng khóc ra tui cho em mượn điện thoại chơi game nè

Nói rồi cậu rút điện thoại ra cho nhỏ , nghe lời nhỏ cầm điện thoại cùng cậu chơi game . Nhỏ cũng không biết vì sao đứng trước anh nhỏ lại thấy mình thật nhỏ bé và mún được anh chở che . Bên nó và hấn thì sao ni để em hóng ha ? Hấn đang viết bài khuôn mặt lạnh lạnh nhìn rất cool rất thu hút nhưng nó chả quan tâm điều đó vút lun quyền vở của mình sang cho hấn rồi nói giọng ra lệnh

- chép cho tui

Hấn nhìn quyền vở rồi quay qua nó xong bỏ quyền vở nó ra nói

- không

Rồi tiếp tục chép bài , hơi nhíu mày nó giật lun cái bút bi hấn đang viết kẹp zô ngón tay rồi đưa xuống đầu gối đánh làm cái " cách " cái bút gãy đôi rồi đưa cho hấn . Hấn nhíu mày nhìn nó rồi khoanh tay trước ngực nói

- đên

Nó nhìn hấn hỏi lại

- đèn ?

Hắn không trả lời mà cứ nhìn nó , nó gật đầu nói với hắn

- đưa tay đây

Nhếch môi nhìn nó hắn nghĩ " cũng bít sợ đó chứ " rồi đưa tay cho nó , nó cầm tay hắn lúc nó cầm tay hắn như có dòng điện chạy qua hắn vậy tim đập mạnh có cảm giác lạ len lỏi trong tim đang đơ ra nhìn nó thì hắn đau điếng hét lên khi bị nó cắn cho 1 cái đau điếng và nói

- này thì trả

Tiếng hét của hắn làm thầy cùng các bạn trong lớp quay lại nhìn thầy bỏ kính xuống hỏi

- có chuyện gì sao Thành

Hắn định nói nó chọc phá và cắn hắn thì đã bị nó cướp lời

- thưa thầy có con thạch sùng roi zô vỡ của bạn ý lên bạn ý sợ quá lên hét thôi thầy ạ

Thầy đeo kính lại và nói

- lần sau không được thế nhé con trai gì nhất vậy.

Câu nói của thầy làm hắn tím mặt cả lớp tùm tùm cười. Hắn nhìn nó giận dữ còn nó nhìn hắn rồi nhếch môi thách thức. Cứ như vậy các trò quậy của bọn nó nghĩ ra để chọc phá bọn hắn được diễn ra đến giờ về. Bọn nó thì vui vẻ vồn vồn hắn thì nhăn nhó khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Đến giờ về bọn nó thu cặp sách bỏ đi một mạch để lại bọn hã. Thằng đầu tóc rối bù, tay chân lấm lem, toàn vết mực. Thằng cười tùm tùm như bị bệnh thần kinh. Thằng thì mặt đỏ như cà chua do kìm chế tức giận . Bọn hắn lết thân tàn của mình đi về. Ra đến cổng thì đã thấy nó kéo người con gái lúc sáng đi đâu đó (My đó). Tò mò, bọn hắn đi theo ra đến đoạn đường vắng sau trường thì đã thấy nó đứng dựa lưng vào tường tay khoanh lại mắt nhắm hờ, Dịu và Dương đứng sau nhỏ như hộ pháp vậy, còn nhỏ đứng khoanh tay nhìn người con gái trước mặt nhếch môi nói:

- Mày biết vì sao tao gọi mày ra đây không?

Người con gái kia nhìn nhỏ thách thức, trưng khuôn mặt vênh vảo lên đáp lại nhỏ:

- Sao tao phải quan tâm? Đồ thua cuộc. Bị tao giật mắt người yêu không biết làm gì gọi tao ra đây đánh hội đồng à? Tao không sợ đâu. Còn vụ sáng nay tao sẽ cho tụi bay phải quỳ xuống xin lỗi tao.

Nói rồi người kia quay gót thì bị nhỏ kéo lại dằng cho một cái bạt tai đau điếng.

- Con chó đã cướp người yêu của tao rồi còn to mồm à?

Dứt lời Dịu và Dương lao vào túm tóc và đánh hội đồng người kia. Đang đánh thì bị một lực khá mạnh xô ra, do mất đà mà ngã nhào xuống đất. Bọn nhỏ chưa kịp định thần thì một cái tát với lực rất mạnh đánh xuống khuôn mặt nhỏ. Lúc bấy giờ nó mới mở đôi mắt to tròn đen láy ra nhìn mọi việc diễn ra trước mắt . Nhỏ ôm bên má bị tát của mình rồi ngược lên nhìn người con trai trước mặt. Người đó tức giận chửi thề mặt nhỏ:

- Tôi không ngờ cô là người như vậy. Thật hèn hạ . Tôi khinh bỉ cô.

Nói rồi chàng trai kia kéo My bỏ đi . Như không kìm được uất ức nhỏ kéo tay người con trai kia lại gào thét trong tiếng khóc:

Tại sao anh đối xử như vậy với em chứ , em có gì thua cô ta chứ ? Sao anh lại bỏ em mà theo cô ta chứ . Tại sao ? TẠI SAO ??? .....(giọng nhỏ dần). Tại sao vậy Bảo ?

Người con trai kia không ai khác chính là Bảo. Do sáng Bảo nói về nhà My ăn cơm nhưng khi ra không thấy My đâu, nhìn xung quanh tìm My nhưng không thấy. Cậu chạy ra hỏi bác bán quán gần đó hỏi thì được biết My bị kéo ra đây. Vội chạy ra thì thấy hội nhỏ đánh My. Tức giận cậu xông vào đẩy nhỏ ra và giáng cho nhỏ cái bạt tai . Bảo quay ra nhìn nhỏ với ánh mắt chán ghét nói:

- Cô ấy hơn cô nhiều, giàu hơn cô, xinh đẹp hơn cô và sống hiện đại hơn cô, chứ không như cô, cũng giàu, cũng xinh nhưng cô quá ngu ngốc, quê mùa, hừ. (nhếch mép Bảo nói tiếp). Áo trắng cài kín cổ sao ? Quần đen cạp cao sao ? Cô thử so với cô ấy xem cô thua cô ấy như thế nào? (nói rồi chỉ sang My đang diện cho mình chiếc áo crop top trắng mỏng tanh có thể nhìn thấy nội y màu đỏ bên trong cùng chiếc quần mải rách nhìn đồ phần thịt trên đùi trắng nõn). Cô ấy còn biết chiều chuộng tôi không như cô cổ hủ với ý nghĩ " dữ trơn vẹn cho đến hôm tân hôn ". Hừ, tôi cóc cần người yêu như vậy . Bọn bạn cô và cô như nhau, thật làm người ta nhìn không đã ngán hưởng gì là yêu , c.....

Chưa nói hết câu đã bị nhỏ giáng cái bạt tai khiến cho Bảo bay mặt, nhếch mép, tay như nắn lại mồm, nhìn rất ngứa mắt lên nhìn nhỏ . Nhỏ tức giận chửi Bảo:

- Anh là tên khốn nạn, xúc phạm tội sao ? Chỉ chích và chê bai bọn tôi sao ? Tôi khinh. Bỏ lại bao câu anh thề, anh hứa để đi theo nó sao? Để lại tim tôi bao kỉ niệm làm cho tôi khóc và anh mỉm cười bước đi bên người con gái đã cưới người tôi yêu chỉ vì nó xinh anh đi theo nó thôi. Ok, tôi đã hiểu. * nhếch mép nhỏ gạt nước mắt *. Tôi sẽ cho anh phải hối hận. Hai người cứ hạnh phúc đi rồi có ngay gặp quả báo đấy.

Nói rồi nhỏ bỏ đi Dịu và Dương chạy theo nhỏ còn mình nó ở lại, dứt tay vào túi quần, tưởng đi bắt cần lại gần, nhếch mép nhìn Bảo nói:

- Trời mà báo thì ăn cháo cũng gãy răng

Rồi bước đi theo hướng nhỏ vừa đi.

Bọn hần trong góc tường nhìn thấy hết. Mỗi người 1 suy nghĩ riêng của mình.

"Ai za đánh ghen cơ đấy nhưng nhìn em Dương lúc giận lên xinh gúm", suy nghĩ của Lộc (mê gái , nham nhở).

"Rốt cuộc em là người như thế nào vậy? Hành động của em khiến anh bị thu hút.", suy nghĩ của hần. Về Hữu thì lúc nhìn nhỏ đi đánh ghen và đánh hội đồng cô gái kia thì anh có chút không thích và khinh cô, nghĩ cô cũng như mấy người khác bị người yêu bỏ rồi đánh hội đồng nạn nhân xấu số kia. Đang định quay lưng rủ bạn mình về thì anh nhìn thấy cô bị một anh chàng nào đó tát thì tức giận muốn lao vào đánh người kia nhưng lại nghĩ lại mình có là gì của nhỏ đâu mà xông vào và lại mình đang đi theo dõi người ta mà. Kìm lại tức giận, anh coi tiếp. Nhìn nhỏ khóc vì người con trai kia, anh tức lắm mà không hiểu tại sao nữa . Nghe người con trai kia lặng lời phê bình nhỏ, anh ầm ừ thay nhỏ và nghĩ chàng trai kia là đồ ngu. Khi nghe nhỏ nói sẽ buông bỏ người con trai kia anh lại thấy vui mà không biết vì sao . Nhìn theo bóng nhỏ khuất dần anh tự hứa sẽ bảo vệ nhỏ, không để nhỏ bị tổn thương nữa và anh quyết định sẽ theo đuổi nhỏ.

Hết việc bọn nó rủ nhau về. Trên đường về nhỏ cứ im lặng hoài không nói gì cả. Đến đoạn rẽ nhỏ tạm biệt rồi đi thẳng. Nó nhìn theo nhỏ môi mấp máy " mạnh mẽ lên " rồi cũng tạm biệt tại bạn về nhà . Một ngày đầy bạo lực cũng đã qua không biết ngày mai sẽ ra sao.

Trong căn phòng đầy sự lạnh lẽo và cô đơn có 1 cô gái với gương mặt đầm lệ, đôi mắt sưng húp do khóc quá nhiều đang ngồi co co tại góc phòng, khuôn mặt mang nét đau đớn đến xé lòng và người con gái đó không ai khác chính là nhỏ. Nhỏ đau và thất vọng về Bảo lắm. Sao Bảo có thể làm vậy với nhỏ chứ? Nhỏ làm gì sai ? Nhỏ giữ cho Bảo thì là sai à ? ..... Nhỏ không ngờ Bảo là người như vậy. Trước kia khi Bảo theo đuổi nhỏ Bảo hứa sẽ không làm nhỏ buồn. Giờ Bảo lại làm nhỏ đau như là Bảo lấy dao rạch vào tim nhỏ 1 vết thương lớn vậy. Nhỏ càng không ngờ rằng 1 bên tình yêu, một bên tình dục thì Bảo lại chọn tình dục chứ không chọn tình yêu. Tình yêu nhỏ trao cho Bảo là cả con tim, thể mà Bảo lại vứt bỏ nó, nhỏ đau lòng và thấy thương cho chính bản thân mình. Nhỏ cứ ngồi khóc cho đến lúc mệt và ngủ thiếp đi .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Sáng hôm sau nhỏ dậy chuẩn bị đi học nhìn mình trong gương nhỏ giật mình. Đầu tóc rối bù, quần áo nhăn nhéo nhúm lại và đôi mắt như panda. Nhìn nhỏ thật tàn tạ khiến người khác nhìn vào mà đau lòng. Vào vsen xong nhỏ vội thoa một lớp phấn nhẹ để che khuyết điểm ở mắt nhưng cũng chả được bao nhiêu. Hôm nay nhỏ đi bộ và đi sớm hơn bọn bạn mình. Nhỏ cứ thần thờ đi trên đường như người mất hồn vậy. Nhỏ nhớ những đoạn đường mà nhỏ và Bảo thường đưa đón nhau đi chơi, đi học, lúc đó nhỏ ngồi sau xe được Bảo lái đi, 1 tay Bảo lái xe, tay kia nắm tay nhỏ rồi đưa lên môi mình, rồi nói yêu nhỏ nhiều. Nghĩ lại sao thấy hạnh phúc quá, không kiềm được mà bất giác môi nở nụ cười nhưng ở khóe mi lại có thứ nước mắt chất chầy ra. Cứ thế nhỏ nhớ về những kỉ niệm của nhỏ và Bảo mà không để ý mình đã đến gần trường, lại càng không để ý mình đang băng qua đường trong khi xe cộ tấp lập. Đang đi bỗng nhỏ thấy một lực mạnh đẩy mình về phía trước làm tay nhỏ đập xuống đường đau tê tái. Khi định thần được, nhỏ đứng dậy phủi bụi rồi nhìn về phía sau. Nhỏ cứng đờ, mắt như phủ lớp sương mờ khi nhìn người đang cố gượng dậy kia, nhỏ muốn chạy lại chỗ người đó nhưng chân nhỏ nó không nghe lời mà cứ đứng bất động tại chỗ, mồm lắp bắp gọi.

- L....l....li...i...n.h ....

Đứng người đó là nó. Sau khi nhận được tin nhắn của nhỏ nói rằng nhỏ đi trước thì nó cũng vội khoác cặp đi học luôn. Không hiểu sao khi đọc xong tin nhắn tim nó đập mạnh 1 cái. Sốt ruột, nó lấy cặp rồi chạy đi luôn. Trên đường đi nó gọi cho nhỏ nhưng nhỏ không bắt máy làm nó lo hơn. Cắt điện thoại,

nó chạy nhanh để có thể đuổi kịp nhỏ. Vui mừng khi nó nhìn thấy nhỏ nhưng máy nó nhúu lại khi thấy nhỏ đang thần thờ như người mất hồn đi qua bên đường. Hoảng loạn hơn khi thấy chiếc xe máy đang cố lao nhanh về nhỏ. Nó cố chạy ra để đẩy nhỏ ra, kết quả nó bị cái xe máy đó đâm. Nó bay ra xa 1 đoạn, đầu đập vào đường chảy máu, tay bị kéo dẽ 1 đoạn làm sước da chảy rất nhiều máu, cả cơ thể và chân đập xuống đường với 1 lực mạnh đau đến tê dại cả người nhưng nó vẫn lo cho nhỏ không biết nhỏ có làm sao không. Cố gượng dậy, nó nhìn xung quanh tìm nhỏ khi thấy nhỏ không sao thì an tâm. Bỗng tức giận, nó cố đi ra chỗ nhỏ với cả cơ thể như tê dại đi, đến gần nó lấy hết sức bình sinh còn lại giáng cho Thủy 1 cái bạt tai rồi quát:

- Mày làm sao vậy? Vì 1 thằng không ra gì mà làm bản thân mình như vậy sao? Hôm nay may là xe máy, nếu lần sau là ô tô hay cái gì lớn hơn thì mày làm sao? Mày sẽ chết đấy. Chết vì thằng không ra gì mày thấy đáng không hả con cóc này? - Nó quát mà giọt nước mắt trong suốt từ khóe mi nó rớt ra trong vô thức hòa quện vớt dòng máu đang chảy ra từ đầu nó.

Nhỏ run run đưa tay lên để chạm vào vết thương ở đầu nó rồi lấp bắp.

- L..l..i..n...n....h., à.....

Nó gạt tay nhỏ ra rồi lạnh giọng nói:

- Mày suy nghĩ lại. Bao giờ hiểu ra mọi việc thì gặp không thì đừng bao giờ nói chuyện với tao, và tao cũng không có đứa bạn nào nhu nhược như mày. - Nói xong nó quay lưng đi bỏ lại nhỏ đứng đó nhìn nó mà khóc.

Nó tức giận bỏ đi, nó thương nhỏ lắm. Nó nói vậy để nhỏ tỉnh ra, nhìn nhỏ như vậy tìm nó như thất lại. Nó sợ nó ở đó thêm thì nó sẽ ôm nhỏ mất và nó cũng sợ nó sẽ gục trước mặt nhỏ lên nó phải vội bỏ đi. Nhưng hình như mọi việc không như nó muốn, đi được vài bước thì nó thấy đầu óc quay cuồng và mọi thứ trước mặt nó tối sầm lại. Lúc nó chuẩn bị ngã xuống thì nó nghe thấy thứ tạp âm nào đó gọi nó rồi nó cảm nhận như ai bế nó chạy đi rồi liên tục gọi tên nó. Nó mở đôi mắt nặng trĩu ra nhìn người trước mặt nhưng hình ảnh mờ nhạt làm nó không thể nhìn rõ là ai, cố mở mắt ra để nhìn kỹ nhưng mi mắt nó nặng trĩu. Nó mệt lắm nó muốn ngủ rồi đôi mắt nó nhắm nghiền lại.

Quay về vài phút trước khi nó chạy ra để đẩy nhỏ ra thì tình cờ bọn hấn cũng đi gần đến đó. Bọn hấn đang nói chuyện cười đùa thì bỗng dưng Hữu thấy 1 chiếc xe ở sau mình phóng nhanh về phía trước. Nhìn theo hướng xe chạy thì tái mặt khi trước mặt mình là nhỏ đang thần thờ đi mà không hay biết xe sắp lao vào mình. Bọn hấn bắt động nhìn mọi việc diễn ra trước mắt, một thân hình nhỏ nhún lao ra để đẩy nhỏ thoát khỏi cái xe máy đang lao đến để rồi chính bản thân mình lại là nạn nhân chịu trận thay nhỏ. Càng ngạc nhiên hơn khi cô gái đó với thân hình đầy vết thương cố gượng dậy với khuôn mặt lo lắng tìm nhỏ mà không hề lo cho bản thân mình đang bị thương. Bọn hấn không thể tin được lại có người như vậy. Sao nó có thể làm được? Đang chết đứng trước cảnh vừa rồi thì bỗng tỉnh khi nghe tiếng * chát * (nó tát nhỏ). Hữu xót xa nhìn nhỏ rồi đi ra chỗ nhỏ an ủi, đang định lên tiếng thì nó lên tiếng mắng nhỏ rồi bỏ mặc nhỏ đứng đó khóc 1 mình. Không kiềm được bản thân mình Hữu dúi đầu vào lòng nhỏ. Nhỏ thì cứ đứng im nhìn nó mà không để ý có người ôm mình.

Hấn từ lúc thấy nó bị đâm thì tìm hấn thất lại hấn nhìn người bị đâm là hấn chứ không phải nó. Nhìn người con gái nhỏ bé nhưng kiên cường trước mặt mà không khỏi xót xa hấn muốn đến bên nó để đưa nó đi viện chứ nhìn thế kia hấn xót lắm. Đi nhanh đến bên nó để đưa nó đi viện nhưng gần đến nơi vừa đưa tay ra thì cũng là lúc nó quay lưng bỏ đi. Tay hấn giờ lên không trung cảm giác bị bỏ rơi lại suốt hiện trong hấn. Hấn sợ hãi nhìn theo tấm lưng nhỏ bé mà cô độc kia. Giật mình khi thấy nó sắp ngã quỵ, hấn vội chạy đến đỡ nó. Lúc nó ngã xuống thì cô và Dịu cũng vừa đến nhưng lại đứng bên đường hốt hoảng chạy lại kêu tên nó. Còn Lộc chưa hết bất ngờ về những việc vừa xảy ra nhưng khi thấy nó ngã xuống thì cậu cũng hốt hoảng gọi tên nó rồi tả hỏa gọi xe cấp cứu. Hấn vội bế nó chạy đi trong lòng không ngừng gào thét.

"Em đừng có mệnh hệ gì, anh xin em, xin e đừng có làm sao, đừng bỏ lại anh như cô ấy được không ??? Em đừng là đồ cóc mà."

Vừa cầu xin vừa trách hấn cứ thế bế nó chạy đi. Đám bạn nó thì cứ loạn lên.

Đứng trước cửa phòng cấp cứu ai cũng thấy lo lắng đứng ngồi không yên. Hấn thì đứng dựa lưng vào tường mắt nhìn cửa phòng cấp cứu không rời. Dịu ngồi nhìn cửa phòng cấp cứu mà nước mắt cứ trào ra, cô ôm mặt khóc nức nở. Thấy thế Lộc ra ôm cô vào lòng an ủi. Khi ôm cô, cậu có cảm giác rất lạ tìm câu đáp nhanh, cậu đã ôm nhiều cô gái nhưng chưa bao giờ có cảm giác này mà khi ôm nhỏ cảm giác này lại len lỏi làm cậu khó hiểu. Nhỏ khóc trong lòng Hữu và cứ tự trách bản thân.

- Tất cả là do tớ, nếu tớ chú ý thì Linh nó sẽ không bị như vậy tất cả là tại tớ. - Vừa khóc vừa nói kèm theo hành động là nhỏ tự tay tát vào mặt mình.

Anh thấy vậy không khỏi xót xa vội cầm tay nhỏ ngăn hành động tổn hại bản thân đó lại, anh nhẹ nhàng an ủi.

- Không phải lỗi của em. Em bình tĩnh lại đi không sao đâu. Linh mạnh mẽ như vậy mà em ý sẽ ổn thôi.

Nói rồi anh ôm nhỏ vào lòng vỗ về. Đang lo lắng nhìn vô cửa phòng cấp cứu thì bố mẹ nó hốt hải chạy đến túm lấy Dịu đang ngồi ở đó mà hỏi dồn dập (Dịu, cô và nhỏ hay đến nhà nó chơi lên bố mẹ nó cũng quen và quý 3 đứa lắm).

- Linh sao rồi ? Con bé làm sao lại vào đây ? Làm sao lại xảy ra chuyện này ? Nó đâu rồi .....- vừa nói bà vừa khóc vì lo cho con

Bố nó thì đứng im không nói gì đi đến bên cạnh mẹ nó ôm bà vai mẹ nó như giúp bà lấy lại bình tĩnh rồi quay ra hỏi Dịu.

- Linh sao rồi cháu ?

- dạ Linh nó vẫn ở bên trong chưa ra, này giờ cũng được hơn tiếng rồi ạ- Dịu khuôn mặt lo lắng nhìn cửa phòng cấp cứu.

Mẹ nó nghe vậy thì khóc nức lên

- ôi con tôi huhu nó làm gì sai mà ông trời bắt tội nó thế ? Sao không để tôi vào thay chỗ cho nó đi - vừa nói bà vừa dầm tay vào ngực mình rồi khụy xuống lén đá hoa lạnh ngắt của bệnh viện

Thấy thế bố nó sột xà nhìn vợ mình và 1 giọt nước mắt khẽ lăn trên khuôn mặt đã có nhiều vết nhăn do phải làm lụng , suy nghĩ lo cho gia đình . Ôm bà vào lòng như tiếp thêm sức mạnh cho bà rồi an ủi

- con bé mạnh mẽ lắm nó sẽ không sao đâu , bà đừng như vậy nữa

Mọi người cứ ngồi đó nhìn vô phòng cấp cứu mà không khỏi lo lắng . Đến khi dường như sự lo lắng dâng trào đến cực hạn thì phòng cấp cứu mở ra , thấy thế mọi người lao vào vị bác sĩ kia đồng thanh hỏi

- con / bạn của tôi / cháu có bị làm sao không bác sĩ ??? - khuôn mặt ai cũng đầy sự lo lắng

Vị bác sĩ kia giật mình khi vừa bước ra khỏi phòng mà đã bị một đồng người tấn công , không để mọi người lo lắng vị bác sĩ cất giọng trầm khàn lên trả lời

- à bệnh nhân do bị mất máu quá nhiều mà chỗ bọn tôi lại hết máu có cùng nhóm máu với bệnh nhân lên .....

Chưa nói hết câu thì bị cắt ngang bởi giọng nói gấp gáp của mọi người

- lên làm sao hả bác sĩ ? Nói nhanh kết quả cho bọn tôi / cháu nghe đi

Vị bác sĩ kia có chút giận vì bị chặn họng nhưng vẫn bình tĩnh nói..

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Vị bác sĩ kia có chút giận vì bị chặn họng nhưng vẫn bình tĩnh nói:

- Nên chúng tôi phải vào kho dự trữ máu của bệnh viện để lấy , rất may là vẫn còn nếu không bệnh nhân sẽ không qua khỏi . Giờ bệnh nhân đã được đưa vào phòng hồi sức rồi . Tôi xin phép đi trước , à mà các vị có thể vào thăm bệnh nhân , bệnh nhân nằm phòng số 14 đó - vị bác sĩ đó nói 1 lèo như sợ bị cướp mất lời vậy , nói xong vị bác sĩ đi 1 mạch không quay đầu lại không ngoái lại

Mọi người nghe xong thì cảm thấy an tâm và nhẹ nhõm hẳn rồi kéo nhau vô phòng nó xem nó ra sao . Nhìn đầu nó bị quấn băng trắng tay chân cũng có vài chỗ bị dán băng gạc , khuôn mặt nhợt nhạt 2 bên má không còn phồng hồng tự nhiên nữa (má nó lúc nào cũng hồng hồng na , nhìn rất đáng yêu) thì mọi người không khỏi đau lòng . Bố mẹ nó nói về lấy đồ vào cho nó vì lúc vừa khi nghe tin nó tai nạn thì bỏ hết công việc mà vào viện với nó lên không kịp cầm đồ , nhờ bọn bạn nó ở lại trông giùm nó hộ họ . Khi họ ra khỏi phòng nhỏ đi lại bên giường bệnh nắm lấy tay nó thút thít

- Linh à tao xin lỗi tao bít lỗi rồi mày tỉnh lại đi đừng nằm đây nữa huhu .... mày dậy mắng tao đánh tao cũng được nhưng xin mày tỉnh lại đi - nhỏ cứ khóc như vậy gọi nó dậy làm người ta nhìn thấy mà đau lòng nhất là anh Hữu nhà ta . Không chịu được cảnh này Hữu đi đến bên nhỏ khẽ ôm nhỏ an ủi , nhưng nhỏ lại vùng ra mà ôm chầm lấy nó khóc to hơn

- huhu mày ghét tao rồi à ? Hức hức .... Mày không thèm nhìn tao nữa sao hả Linh ? Hức Tao nói tao biết lỗi rồi mà . Tao không lên vì thằng đó mà như vậy hức hức huhu , mày tỉnh lại đi , chỉ cần mày tỉnh lại nói gì tao cũng nghe mày hết huhu - nhỏ cứ ôm chặt nó mà khóc lắc lên

Bỗng giọng nói hơi khàn vang lên làm nhỏ nín khóc cười tươi rồi ôm chặt vòng tay hơn . Và mọi người đều cảm thấy vui mừng

- mày không định cho tao nghỉ ngơi sao ? Ôn quá - nó nhăn nhó nhìn con bạn ngọc của mình , ngủ cũng không yên với nhỏ mà

Nhỏ ôm siết vòng tay làm đọng mạng đến vết thương ở tay của nó làm nó chảy máu , khẽ nhủ mày mới mím chặt để không phát ra tiếng rên để nhỏ khỏi thấy có lỗi rồi lại cố gắng lên . Không ai nhìn thấy vì mãi cười quá mà ,Dịu và Dương cũng lao vào ôm nó khẽ trách

- con ngọc này mày chả chịu lo cho bản thân mày là sao ?

Đã bị đau nay còn đau hơn khi bị 2 con heo kia ôm chặt cứng người , mặt mày nhăn nhó nó định la đau lên nhưng sợ bạn lo lên nó kêu

- oái tụi bay định ám sát tao hờ ? Tao là người bệnh mà tụi bay đè tao như vậy không chết vì xe đâm thì cũng chết do tụi bay đè quá

Thấy thế bọn bạn nó buông nó ra rồi cười trù nhìn nó , còn nó thì do tay bị chảy máu không mún bạn nó lo lên vội dấu cánh tay vô chỗ . Nhưng mọi hoạt động của nó đều lọt vào mắt 1 người , người đó nhìn mày và bỗng cảm thấy tức giận đi nhanh về phía nó giật ngay cái tay bị máu chảy thấm ướt cả bông băng ra là nó đau đớn khê rên lên 1 tiếng " a " , người đó dùng ánh mắt lạnh tanh nhìn nó rồi mắng nó là nó chả hiểu mô tê gì mà chính bản thân người đó cũng không biết tại sao mình lại bức tức khi nó cố chịu đựng mà không biết lo cho bản thân mình , và người đó không ai khác ngoài hấn

- cô bị tông xe đầu va chạm lên khuỷu lu rồi hả ? Tay bị đau đến như vậy còn không la lên hay nói 1 câu mà còn dấu là sao? - mắt hấn chứa đầy lửa giận nhìn vào vết máu trên tay nó rồi nhìn nó

Bỗng nó thấy sợ hấn quá , hấn tức giận quá thật có thể dọa chết người , không tự chủ được mà mắt nó có cái gì đó long lanh môi khê chu chu ra như trẻ con phạm lỗi bị người lớn mắng sợ hãi mà mếu máo thì f lúc này thật sự rất đáng yêu , hành động đó làm mọi người có mặt ở đây đều đơ ra nhìn nó quả thật rất rất .... dễ thương . Hấn đơ ra nhìn nó khuôn mặt vì thế mà cũng dịu xuống , nó nhìn hấn với ánh mắt phức tạp nhưng chỉ soẹt qua rất nhanh ánh mắt ấy biến mất như chưa hề có cái ánh mắt đó xuất hiện , lấy lại tinh thần nó gào khóc

- huhu sao bạn mắng Linh , Linh có làm gì bạn đâu mà bạn mắng Linh huhu - nó dờ giọng trẻ con ra làm bọn bạn nó méo mặt còn bọn hấn thì ngơ ngác

Hấn nhìn nó khóc như vậy mà lòng trùng xuống khê vỗ nhẹ đầu nó rồi cất giọng nhẹ nhàng lên

- thôi cho anh xin lỗi bé Linh , bé Linh không khóc nữa sủu anh mua kẹo mút với kem cho bé ha

Đám bạn (kiểm lun cả bạn nó và hấn) há hốc mồm nhìn cảnh này

" trời ơi Linh ơi nhìn mày đáng yêu quá đi , hôm nay tao mới nhìn thấy bộ dạng này của mày đó , khéo sau tao phải đâm xe xô mày rồi bảo hấn đến mắng mày để tao ngắm mày quá " bọn bạn nó nghĩ (ối mấy chế ác thế , nó mà bắt nó cheo các men lên mà sêu thịt ăn dần quá)

" thằng Thành mang tiếng là lạnh lùng mà mình biết đây sao ? Ồi giời sao tự dưng nó hiền thế , khéo mình mong bé Linh tai nạn dài dài để coi quá , thật là sook quá mà " suy nghĩ bọn bạn hấn (ác ác , các thím quá ác nó biết suy nghĩ lấy của các thím thì các thím xô thùng để nó làm mắm ăn dần nhé)

Nó đơ ra nhìn hấn , hấn lúc này rất đẹp trai na nà da trắng môi hồng như con gái , sống mũi cao , mí dài và hơi cong , kết hợp với ánh mắt ôn nhu có phần sùng bệ dễ dàng trong lời nói mà giọng nói lại ấm áp nghe rất êm tai và xó thể thoải mái được người nghe ,

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Nhìn hấn lúc này nó thấy còn đẹp hơn hai nó và còn đẹp hơn .... hơn Nhật rất nhiều . Khê lắc đầu lấy lại bình tĩnh nó lấy lại tinh thần trưng khuôn mặt trẻ con được quả ra cho hấn coi rồi đầu gật gật liên tục như gà mổ thóc vậy nhìn rất mắc cười , không kiềm được mà hấn bật cười thành tiếng làm lộ cái răng khê bên tay phải nhìn đẹp vô cùng làm nó cứ đơ ra nhìn hấn , bọn bạn hấn sook còn bọn bạn nó giống nó cũng đơ ra nhìn hấn . Lộc lấp bắp nói

- Th....ha...nh... mày ... mà....y cư... ời.... đó.... ó.... hả..... ả...

Giật mình khi nghe cậu nói vậy hấn lấy quạt hờ những ngón tay thon dài quả mình lại đưa lên miệng rồi quay ra hướng khác ho khan rồi lấy lại khôn mặt lạnh lùng vốn có của mình xong lấy lí do để tránh mắt không ở đây thêm lúc nữa chắc hấn phải độn thổ quá

_ e hem tao...o... đi gọi bác sĩ thay băng mới cho Linh - nói rồi hấn chuồn lẹ ra ngoài

Bọn bạn hấn vẫn đơ may có nó kéo về thực tại không chắc giờ vẫn phiêu ở mãi mãi đâu ý

- hey tình dùm tôi với . Ờ mà sao mấy ông ở đây vậy - nó cười cười nhìn cả đám rồi mặt bỗng thộn ra hỏi 1 câu làm bọn hấn cứng đơ - không thấy 2 người kia trả lời nó quay ra nhìn bạn mình - tụi bay biết không

Bây giờ bạn nó mới nhớ ra nhìn 2 cái người mặt đang đổi màu và trạng thái như tắc kè điển xiếc kia , hết méo xệch rồi lại chau mày rồi lại đen mặt quay ra nhìn nó Dương đáp tình bơ

- tao không biết khi đến tao đã thấy rồi

Dịu dẽm vô

- ờ mày không nói tao không để ý . À hỏi nhỏ vì nhỏ đi theo mày xô viện mà

Nghe thế nó quay ra nhìn nhỏ với ánh mắt như mún hỏi " sao bọn hấn ở đây "

Hiếu ý nhỏ trung khuôn mặt ngơ ngác nhìn nó rồi nhìn 2 con tắc kè đang chuyển màu liên tục kia , hết tím , đen , rồi lại có cả gân xanh xong quay ra nhìn nó đáp tỉnh rụi làm 2con tắc kè kia đang đứng im bỗng tự động ôm đất mẹ ầu yếm nghe cái " rầm "

- tao không biết . Mà không nói chắc tao không biết mấy ông ở đây đâu - rồi quay ra hỏi bọn hắn vừa mới ôm nhau đứng dậy - mấy ông chui đâu ra thế

Câu nói này của nhỏ làm bọn hắn gục thật còn sùi cả bọt mép nữa mới ghê . Vùng dậy Hưu nói to vào mặt nhỏ như sợ nhỏ không nghe đỡ

- EM NGHĨ SAO MÀ HỎI TÔI VẬY HẢ ? BỌN TÔI ĐƯA EM ẤY - chỉ nó - VÀO ĐÂY ĐÂY , ĐÃ THỂ CÒN PHẢI LÀM KHĂN CHUI MÙI VỚI NƯỚC MẮT CHO EM , EM NHÌN ÁO ANH KHÁC GÌ ĐỂ LAU KHÔNG HẢ HẢ .... - vừa nói vừa lấy tay chỉ vô áo trắng của mình đã bị lem 1 khoảng do vừa ôm nhỏ

Nhỏ bịt tai lại 1 mắt nhắm 1 mắt mở nhìn Hưu khề đá

- xin lỗi mà , tôi sẽ giặt lại cho ông - nói xong nhỏ hùng hổ chấp 2 tay xô hông hết lại - MÀ AI MUỐN ÔNG ÔM TÔI MÀ CÒN NÓI HẢ?

Biết mình lỡ lời nhỏ vội đưa 2 tay bịt miệng mình lại rồi nhìn 3 con bạn mình thì thấy 2 đứa kia ngạc nhiên còn nó chỉ thoáng qua rồi lại cười gian nhìn nhỏ , Lộc nghe vậy liền ra bá cổ Hưu nói

- ái chà lợi dụng người đẹp đang buồn mà ôm nha , ông cũng ghe thiệt ha - ánh mắt nhìn anh gian tà

Anh và nhỏ đỏ mặt không biết nói gì thì phòng bệnh bật mở bác sĩ và cả hắn đi phía sau vào thay băng cho nó . Vừa thay xong thì bố mẹ nó cũng đến nói để bố mẹ nó trông nó còn bọn kia về thay đồ rồi còn đi học có gì mai đến thăm nó . Nghe vậy bọn hắn kéo nhau về để lại nó và bố mẹ nó . Trong phòng bỗng có không khí căng thẳng nặng nề làm nó khó chịu , cúi mặt nó nói lí nhí

- con xin lỗi đã làm bố mẹ lo

Mẹ nó đi lại ôm nó rồi bà khóc

- mẹ xin lỗi , xin lỗi vì đã không quan tâm đến con , 17 năm qua mẹ chỉ biết đi làm về rồi chút hết mọi áp lực lặng nhọc lên con , mẹ không biết đã làm con tổn thương rồi không cho con tuổi thơ và sự ấm áp của bố mẹ từ lúc nhỏ . Sự việc hôm nay đã làm mẹ sốc tỉnh và hiểu ra là bố mẹ sợ mất con như thế nào , từ giờ bố mẹ sẽ bù đắp cho con con gái của mẹ

Nó bất ngờ nước mắt nó cũng vô thức mà rơi ra , có phải nó đang mơ không ? Mẹ nó gọi nó là con sung mẹ với nó kia , câu nói mà nó thèm khát được mẹ nó thốt ra , nó nhiều lúc muốn hỏi sao mẹ không gọi nó là con mà toàn gọi mày xưng tao , nó cũng ghen tị và tủi thân khi mẹ nó gọi anh chị nó là con mà không bao giờ gọi nó , bây giờ được nghe mẹ nó gọi nó như vậy nó vui lắm , nhưng nó sợ đây chỉ là mơ , có ai giúp đánh thức nó dậy không làm ơn ai đó giúp nó , nó sợ khi đây chỉ là mơ thôi . Như hiểu được nó nghĩ gì bố nó đến bên ôm cả mẹ con nó vào lòng rồi cất giọng trầm trầm lên

- con không mơ đâu , bố mẹ sẽ sửa sai . Con tha lỗi cho bố mẹ nhé

Nó vui mừng vì đây là thật ôm cả cha lẫn mẹ nó cười hạnh phúc nói với họ

- con yêu bố mẹ

Cả căn phòng tràn ngập tiếng cười của nó và tiếng nói của bố mẹ nó . Giờ nó vui lắm cái sự chờ đợi và thèm khát của 17 năm qua giờ nó đã được nếm rồi thật vui thật hạnh phúc và thật ấm lòng.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Hôm sau nó ngủ dậy thì thấy mẹ nó nằm co do bên giường bên vì lạnh thì lấy sốt và có lỗi , mẹ nó chịu lạnh để nhường cái chăn của mình cho nó yên giấc ngủ ấm áp nó thật vô tâm , đi rón rén ra giường mẹ nó nhẹ nhàng đắp chăn cho mẹ nó đi vsen rồi ngồi trước cửa sổ bệnh viện để ngắm cạnh bên ngoài được 1 lúc thì mẹ nó khẽ chờ mình rồi mở mắt ra , nhìn thấy nó ngồi đó thì mẹ nó lại gần nó nói giọng nhẹ nhàng

- con dậy lúc nào vậy ? Có ăn gì không để mẹ đi mua cho - bà khẽ đặt tay lên mái tóc đen mượt của nó

Nó quay lại ôm bà rồi áp mặt vào bụng bà làm nũng

- con vừa mới dậy mẹ , con không ăn đâu chỉ mút ôm mẹ thôi - nó vui về ôm bà , cái cảm giác nó chưa được cảm nhận bao giờ , cảm giác vui vui và hạnh phúc sao đó

Mẹ nó âu yếm yêu chiều ôm nó vào lòng khẽ trách yêu con gái

- sur bố nhà chị lớn bằng này mà như con nít , thế này thì ai thèm yêu

Buồng bà ra Nó phòng má cái lại nhìn rất dễ thương

- mẹ thì con gái mẹ dễ thương vậy mà sao lại kjoong có ai yêu , mà con cũng không lấy chồng đâu con ở với baba đẹp trai với mama xinh gái cơ - nói rồi nó ôm mẹ nó rồi dụi dụi cái đầu vào bụng nó như mèo con mút được vuốt ve vậy

Mẹ nó bật cười ôm nó khẽ đặt tay lên mái tóc nó vuốt ve rồi bà mỉm cười nhẹ với con gái mình . Từ trước đến giờ bà chưa bao giờ thấy nó cười với bà hay làm nũng bà như thế này bao giờ , lúc nào cũng thấy nó lậm lậm lì lì cười không cười nói không nói mà có nói thì rất kiệm lời , mà giờ bà thấy con bà như vậy thì không khỏi thấy có lỗi , do bà vô tâm chưa bao giờ nghĩ cho nó cả bà lun mắng chửi nó do áp lực từ mẹ chồng bà đáng nhẽ bà phải thương nó hơn vì nó đã bị mẹ chồng bà - tức bà nó - hắt hủi không coi nó là cháu gái nói chính xác là không coi nó tồn tại chứ đằng này bà lại cũng bỏ mặc nó hắt hủi nó làm nó tổn thương bà thật là 1 người mẹ tồi .... Đang suy nghĩ mông lung thì của phòng bật mở bố nó mang đồ ăn cho 2 mẹ con nó , tay vừa cầm bịch đồ ăn vào phòng vừa cười nói vui về

- 2 mẹ con tình cảm quá ha ? Quên lun cả bố nó rồi - mặt ông giả bộ sị xuống buồn buồn

Thấy thế nó phi ngay đến chỗ bố nó ôm cổ ông rồi hôn vào má ông đánh làm cái chụt rồi lên tiếng

- hihi có đâu con cũng thương baba đẹp trai mà hi hi

Bố nó nheo nhẹ mũi nó

- gúm chị chỉ được cái dèo miệng thôi

- hi hi - nó cười hi hi rồi nhìn sang bịch đồ ăn - baba đẹp trai mang gì cho con với mẹ đó - vừa nó vừa đưa tay với với

Bố nó thấy vậy liền lấy đưa cho nó

- bố mang com với canh cá , chút thịt rang mà con thích đó

Nó vui mừng cười hihi rồi ngồi ăn

- bố ,ẹ ăn với con đi

Bố mẹ đi lại bên nó rồi ngồi ăn cùng nó , tiếng cười chàn ngập căn phòng , cảnh gia đình ăn com cùng nhau thật vui . Nó vui về gấp thịt cho bố mẹ rồi ăn com , bố mẹ nó nhìn nó ăn thì môi khẽ mỉm cười họ hứa sẽ giữ nụ cười này của nó từ giờ họ sẽ bù đắp cho nó sau bao năm đã vô tình làm đứa con gái mình đau khổ và phải thêm khát cái ôm của ba và sự âu yếm yêu chiều của mẹ và cả 1 câu nói gọi là " con " . Cả nhà ăn com xong rồi đang ngồi nói chuyện vui về thì pho gfbệnh bật mở bo j bạn nó và cả bọn hấn bước vào trên tay còn bao nhiêu đồ ăn vặt

- cháu chào 2 bác - vào thấy bố mẹ nó bọn kia lễ phép cúi chào

- ừ bác chào mấy đứa , mấy đứa thăm Linh hả - bố mẹ nó mỉm cười hiền hậu đáp

- vâng bác - bọn kia đặt đồ xuống bàn khẽ đáp

- hey con mấm mảy đỡ chữa ? Mau khỏi để đi học với bọn tao ? Đi học thiếu mảy buồn chết - Dịu te te đến bên nó hỏi han tiện than lun với nó

Nó cười hihi đáp lại

- tao sắp rồi chắc sang tuần tao đi

- em mau khỏe mà đi học đi , tôi có chét bài cho em rồi đó - hấn đi đến bên cái ghế gần cái ghế gần giường nó ngồi xuống

Nó nhìn hấn khẽ cảm ơn

- thanks heng hi hi

Hấn không đáp khẽ gật đầu .

- nhóc con mau khỏe na không chắc có ngày anh phải nhập viện do hồng mắng nhĩ vì cái loa này cứ réo tai anh hoài - nói rồi chỉ sang nhỏ

Chả là đi học không có nó nói chuyện thì nhỏ buồn không biết làm gì lên cứ 1 chút than chán rồi quay ra lèo nhèo lái nhải bên tai anh làm anh ù hết tai . Nhỏ lừ mắt nhìn anh rồi nhìn nó cười hihi

- 2 người thân nhau heng ? Mới quen mà cứ như quen lâu rồi ý nhể - nó nhìn 2 người cười gian

Nhỏ và anh đỏ mặt cúi gầm mặt xuống khô g hó hea câu nào

- ê nhóc siêu nhân em mau khỏe na - Lộc lên tiếng rồi cười hi hi nhìn nó , do cậu thấy noa bị ngã thế mà vẫn đứng dậy đánh nhỏ được lên gọi nó là siêu nhân

- hi hi tui bít rồi , mà bọn ông mới chuyển vô lớp mà đã thân với bọn tôi và toits với tôi như vậy , đưa tôi vô đây rồi giờ con thăm tôi nữa , thanks nhiều na , từ giờ tôi sẽ cho các ông zô nhóm tui heng - nó vui vẻ đáp lại cậu rồi lại văm kích sau là phần khởi đề ra ý kiến

Bọn hấn nghe vậy cười đáp lại nó

- ờ hay đó

Mọi người nói chuyện vui vẻ là của phòng " lại " mở ra mấy người đầu bước vào nó vui vẻ cười tui nhìn họ nhưng người cuối cùng bước vào làm nộ cười nó vụt tắt thay vào đó là cái cúi đầu và coa chút sợ hãi

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Thấy biểu hiện của nó thì mọi người trong phòng đều nhìn ra cửa , bố mẹ nó khi thấy người mày thì biểu hiện giống nó , nộ cười tắt hấn và thay vào đó là khuôn mặt sợ hãi và căng thẳng rồi bố mẹ nó và nó khẽ cất tiếng chào người kia

- mẹ / bà

Vâng người đó không ai khác chính là nội nó . Bọn bạn nó thì bít vì sao nó lại thay đổi biểu hiện như vậy nhưng bọn hấn thì không cứ đơ ra nhìn mà không hiểu gì nhưng cũng chào theo nó và bạn nó

- cháu chào bà và anh chị

Anh chị nó gật đầu cười với bọn kia xong lại giương bệnh nó ngồi xem nó thế nào . Thấy không khí ngột ngạt anh trai nó cất tiếng phá vỡ bầu không khí này

- nhóc con đi đứng kiêu gì mà bị như vậy ? Sao không cẩn thận gì hết , dô hậu đậu mà . Thế giờ sao rồi thấy đau đầu nữa không - anh nó hơi trách nó rồi lại quan tâm nó

Nó ngẩng đầu định đáp " em không sao " thì đã bị giọng nói khấn khe sia sõi rồi chui ẻo

- e.....

- sao mày không đâm zô đầu chết lun đi chứ sống làm gì cái thứ như mày . Chỉ được cái ăn hại với làm tội người khác . Hôm nay tao đến xem thứ thừa thải như mày bị nặng hay nhẹ sắp chết được chưa thì không ngờ mày vẫn còn chơ chơ ra đó . Dọn dẹp đi về nhà mà làm đi ở đó làm gì tốn tiền viện phí - nói rồi bà đi thẳng ra ngoài không thèm nán lại dù chỉ 1 chút

Nghe vậy bọn hấn ngạc nhiên , đó có phải bà nó không hay là kẻ thù của nó vậy ? Sao có thể nói cháu mình như vậy , hấn nhìn qua bên nó thì thấy nó cúi mặt xuống và có thứ nước gì đó rơi từ mắt nó xuống cánh tay trắng mịn của nó thì haqsn biewts nó đang khóc , sót xa nhìn nó hấn không khỏi đau lòng. Còn về bố , ẹ nó nhìn đứa con gái mình bị mẹ mình nói như vậy thì sót xa đến ôm nó zô lòng an ủi giọt nước mắt khẽ rơi . Chị nó khóc nức lên rồi qua chỗ nó nói

- lỗi tại chị đáng nhể chị không lên để bà đến đây

Anh rỏ nó đến ôm chị nó an ủi

- không hấn do em . Do bà nói muốn đến xem cháu gái bà sao mà . Đầu ai nghĩ bà sẽ nói như vậy

Chị nó khóc nức lên từng hồi ôm anh rỏ nó . Anh trai nó thương cô em gái mình mún dỗ dành nó nhưng không bít phải làm sao lên chỉ bít đứng đó nhìn em mình khóc . Bạn nó khóc theo vì thương nó , không ngờ bà nó lại nói thế với nó . Bọn hấn ngờ ngạc lúc đầu như về sau thì cũng hiểu phần nào và nhìn nó với ánh mắt thương cảm

Trong phòng tràn ngập cảm giác thương sót , nó ghét cái cảm giác này nó như là đang thương hại nó vậy mà nó lại ghét ai phải thương hại nó hay nó đi thương hại người khác giống như đang coi thường nó vậy . Ngẩng mặt lên với hàng nước mắt đã khô nó nở nụ cười tươi nhưng hân đã nhìn thấy nụ cười đó không thật và nhạt nhẽo , nó cười với mọi người rồi cất tiếng

- hi hi mọi người làm gì mà thấy gúm vậy ? Hi anh hai mang gì cho em đó ? Có mua kẹo mút cho em không . Eo sao anh chị không mang bé Nhi đến chơi với em - nó hỏi anh nó xong quay ra chỉ nó đang được anh Hải ôm trách nhẹ

Thấy nó như vậy mọi người vui vẻ trở lại rồi cười nói như thường

- ừ anh có mua đó , còn đúng hương dâu sữa nữa na . Còn bé Nhi đi chơi nhà nội rồi em - anh nó đáp rồi đi lại xỏ mảy cái kẹo ra trước mặt nó

Mắt nó sáng lên khi nhìn thấy kẹo rồi hơi sụ xuống khi nói bé nhi chơi nhà nội nhưng rất nhanh lấy lại tinh thần nó tung chân nhảy xuống giường rồi chân sáo vào vệ sinh thay đồ xong đi ra nói với bố mẹ nó là đi về vì nó khỏe rồi nhưng mọi hành động của nó đều bị hân nhìn thấu hơi nhú mảy khi nhìn nó nhảy xuống giường do chân vẫn đau mà nó nhảy xuống làm nó đau nhức nhưng không dám đứng lại nhăn nhó la đau như vậy mọi người sẽ không cho nó về nó sợ bà nó lại làm khó bố mẹ nó . Nhìn nó như vậy bố mẹ nó và mọi người không nói gì vì nghĩ nó khỏi rồi lên đồng ý cho nó xuất viện . Thu dọn đồ đạc mọi người đi trước chỉ còn nó và hân đi sau , bầu không khí im lặng giữa nó và hân điều này với nó là bình thường còn hân thì không hiểu sao cứ thấy khó chịu khi nó cứ lạnh nhạt rồi bơ hân , như không chịu được hân mở lời với chất giọng khá lạnh

- sao không ở lại cho khỏe hăng về mà cố tỏ ra khỏe mạnh để về

Nó hơi khựng lại nhưng bỗng mặt nó thay đổi hoàn toàn , từ vui vẻ cười cười khi nghe hân nói vậy thì khuôn mặt đanh lại quay ra nhìn hân cất giọng còn lạnh hơn hân là hân ngạc nhiên

- không niên quan đến anh - xong nó bước nhanh về phía trước để hân 1 mình ở đó nghĩ mông lung thứ gì đó

☆☆☆☆○○○○☆☆☆☆

Về đến nhà nó lẩn đùng lên giường lằm suy nghĩ , sao hân có thể nhìn ra hành động của nó ? Hân để ý nó sao ? Chắc không đâu chỉ vô tình thôi , không suy nghĩ nữa nó lấy điện thoại ra xem Nhật có nhắn tin cho nó không vì mấy hôm nay nó không thấy Nhật nhắn tin với nó . Nhìn lên màn hình điện thoại làm nó thoáng buồn vì không có 1 tin nhắn hay cuộc gọi nhớ nào cả , buồn buồn nó đành nhất tin cho Nhật nhưng Nhật lại không trả lời tin nhắn của nó ngay như lúc trước nữa , đợi mãi không thấy tin nhắn của Nhật nó ngủ thiếp đi lúc nào không hay . Đang ngủ bỗng nó giật mình tỉnh dậy vội cầm điện thoại mở lên thì thấy có tin nhắn , mỉm cười nó nở ra đọc

" gì vậy em "

" không có gì tại vợ nhớ chồng thôi , sao mấy hôm nay chồng không nhắn tin cho vợ " - nó nhắn tin lại cho Nhật

1 lúc lâu sau nhật mới trả lời làm nó hơi nhú mảy

" bạn"

Đọc xong mảy nó nhú chặt lại , sao Nhật lại trả lời như vậy . Trước giờ Nhật chưa bao giờ nói chuyện với nó như vậy cả , Nật có vấn đề gì sao ? Suy nghĩ 1 lúc rồi nó trả lời

" vậy hả ? Thả chồng nhớ vợ không " cười típ mắt rồi thầm nghĩ chắc anh ý phải nhớ mình lắm , nhưng tin nhắn của Nhật làm nụ cười nó cứng đờ

" không "

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Cố gắng gượng cười nó hỏi lại Nhật

" anh sao vậy ? Có chuyện gì sao ?"

Mất lúc sau mới có tin nhắn , nó cảm tưởng như Nhật đang nhắn tin với ai hay là có chuyện gì đó vậy

- " hi chồng đùa vợ đó , nhớ chứ sao không "

Đọc xong nó thấy vui hẳn lên liền trả lời

" vậy làm vợ lo chết được "

Nhật lại không trả lời nó , nó lại buồn nhấn tin lại cho Nhật

" chồng đâu rồi "

Không trả lời nó lại suốt ruột liền gọi thì mấy bạn , thần thờ buông điện thoại xuống nó suy nghĩ . Sao Nhật không nhắn tin cho nó hay là Nhật giận vụ nó đánh Bảo - bạn anh ấy , nhưng là Bảo xó lỗi mà không hề anh bênh Bảo sao ? Không nó bít tính anh mà sẽ không bênh cái sai đâu , hay anh có người mới . Suy nghĩ này soẹt qua đầu nó nhưng nhanh chóng vụt tắt vì nó nghĩ Nhật không phải loại người đó đâu . Cứ miên man suy nghĩ mà nó ngủ lúc nào không hay .

Ở 1 căn phòng với màu chủ đạo là xanh đang xó người con trai nào đó đang suy nghĩ về nó và đó không ai khác chính là hấn , hấn suy nghĩ về nó rất nhiều . Sao nó có thể làm được mọi việc như vậy ? Sao nó có thể thay đổi tính cách nhanh như vậy , lúc thì vui vẻ nhí nhảnh lúc thì lạnh nhạt thờ ơ với mọi thứ , đâu mới là tính cách thật của nó và quá khứ của nó là gì , sao bà nó lại nói như vậy với nó ..... hấn cứ miên man suy nghĩ về nó mà ngủ lúc nào không hay .

Vậy là 2 con người cùng suy nghĩ và cùng yên giấc nhưng lại suy nghĩ về người khác chuaqs không phải đối phương , hấn suy nghĩ về nó , nó lại suy nghĩ về Nhật.Sáng hôm sau nó dậy đi học bình thường , nhưng hôm nay nó mún đi sớm để đến gặp Nhật xem Nhật bị gì sao lại có thái độ lạ với nó như vậy . Vừa đến sân trường nó đã bị mấy anh chị lớp trên và mấy bạn cùng khối đến hỏi thăm rồi rít

- ôi bé Linh đi học rồi , e có bị sao không , đã khỏe hẳn chưa mà đã đi học , ra coi xem bị sao không - nói rồi không để nó kịp trả lời đã quay nó vòng vòng

Lúc nó bị mọi người vây quanh thì vô tình nó nhìn thấy Nhật đang cười tươi định gọi Nhật thì mặt nó cứng đờ lại khi Nhật nhìn nó với ánh mắt lạnh tanh như coi thường và khinh bỉ nó kèm theo cái nhếch mép chê người . Nó không tin đó là Nhật chấn nó bị quay vòng nhiều quá lên hoa mắt thôi , vội lắc đầu cho tỉnh táo nhìn lại lúc vừa thì lại không có ai điều đó là nó bót lo . Thấy nó lắc đầu như vậy mấy người kia lo lắng

- em bị sao vậy ? Đau đâu à

Nó cười trừ trả lời qua loa rồi lên lớp

- hi em không sao . Thôi em lên lớp đây

- ừ em đi đi

Nhận được câu trả lời nó cúi đầu cười tươi với họ rồi lên lớp , vừa đi nó vừa nghĩ sáng không gặp được Nhật rồi sau giờ ra chơi tiết 1 nó sẽ xuống tìm Nhật . Nó cứ miên man suy nghĩ như vậy mà không hay có người đứng đó nhìn theo bóng dáng nó và 1 người con trai khác khó hiểu , và người đó chính là hấn . Hôm nay 2 thằng bạn hấn nói có việc đi trước lên bỏ lại hấn bơ vơ , ở nhà buồn lên hấn đi học lun , vừa đến cổng trường hấn đã bắt gặp cảnh nó bị mọi người vây lấy rồi hấn định rồi mất khỏi nó rồi lê lớp thì bỗng thấy nó cười tươi rồi nụ cười đó lại cứng đờ nhìn rất khó coi mặt thì cứ nhìn về 1 hướng theo phản xạ hấn nhìn theo thì thấy 1 người con trai nhìn nó khinh bỉ rồi lại nhếch môi cười sau đó bước đi nhìn lại bên nó thì thấy nó đang lắc đầu rồi nhìn lại chỗ chàng trai vừa đứng rồi cười tươi xong nó nói gì với mọi người rồi đi thẳng lên lớp . Hấn đứng đó nhìn theo nó suy nghĩ sao nó có biểu hiện lạ như vậy và người con trai kia là gì của nó , kẻ thù hay là người yêu . Nghĩ đến điều đó tum dưng hấn thấy khó chịu mà không hiểu vì sao , không hề hấn thích nó , không không phải thế hấn đã thề là không yêu ai nữa trái tim hấn đã chết khi người con gái đó bỏ hấn đi rồi mà . Mãi suy nghĩ hấn đã đến cửa lớp lúc nào không hay , đúng lúc bạn hấn và cả bạn nó cũng đến lớp . Lộc về vai hấn nói

- hey nghĩ gì mà thần người ra vậy hay nghĩ đến em nào à - hấn gạt mình lườm Lộc bằng ánh mắt lạnh tanh làm cậu tái mặt cười trừ nhìn hấn

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Sáng hôm sau nó dậy đi học bình thường , nhưng hôm nay nó mún đi sớm để đến gặp Nhật xem Nhật bị gì sao lại có thái độ lạ với nó như vậy . Vừa đến sân trường nó đã bị mấy anh chị lớp trên và mấy bạn cùng khối đến hỏi thăm rồi rít

- ôi bé Linh đi học rồi , e có bị sao không , đã khỏe hẳn chưa mà đã đi học , ra coi xem bị sao không - nói rồi không để nó kịp trả lời đã quay nó vòng vòng

Lúc nó bị mọi người vây quanh thì vô tình nó nhìn thấy Nhật đang cười tươi định gọi Nhật thì mặt nó cứng đờ lại khi Nhật nhìn nó với ánh mắt lạnh tanh như coi thường và khinh bỉ nó kèm theo cái nhếch mép chêu người . Nó không tin đó là Nhật chán nó bị quay vòng nhiều quá lên hoa mắt thôi , vội lắc đầu cho tỉnh táo nhìn lại lúc vừa thì lại không có ai điều đó là nó bớt lo . Thấy nó lắc đầu như vậy mấy người kia lo lắng

- em bị sao vậy ? Đau đầu à

Nó cười trừ trả lời qua loa rồi lên lớp

- hi em không sao . Thôi em lên lớp đây

- ừ em đi đi

Nhận được câu trả lời nó cúi đầu cười tươi với họ rồi lên lớp , vừa đi nó vừa nghĩ sáng không gặp được Nhật rồi sau giờ ra chơi tiết 1 nó sẽ xuống tìm Nhật . Nó cứ miên man suy nghĩ như vậy mà không hay có người đứng đó nhìn theo bóng dáng nó và 1 người con trai khác khó hiểu , và người đó chính là hân . Hôm nay 2 thằng bạn hân nói có việc đi trước lên bỏ lại hân bơ vơ , ở nhà buồn lên hân đi học lun , vừa đến cổng trường hân đã bắt gặp cảnh nó bị mọi người vây lấy rồi hân định rồi mất khỏi nó rồi lên lớp thì bỗng thấy nó cười tươi rồi nụ cười đó lại cứng đờ nhìn rất khó coi mặt thì cứ nhìn về 1 hướng theo phản xạ hân nhìn theo thì thấy 1 người con trai nhìn nó khinh bỉ rồi lại nhếch môi cười sau đó bước đi nhìn lại bên nó thì thấy nó đang lắc đầu rồi nhìn lại chỗ chàng trai vừa đứng rồi cười tươi xong nó nói gì với mọi người rồi đi thẳng lên lớp . Hân đứng đó nhìn theo nó suy nghĩ sao nó có biểu hiện lạ như vậy và người con trai kia là gì của nó , kẻ thù hay là người yêu . Nghĩ đến điều đó tum dưng hân thấy khó chịu mà không hiểu vì sao , không hề hân thích nó , không không phải thế hân đã thề là không yêu ai nữa trái tim hân đã chết khi người con gái đó bỏ hân đi rồi mà . Mãi suy nghĩ hân đã đến cửa lớp lúc nào không hay , đúng lúc bạn hân và cả bạn nó cũng đến lớp . Lộc về vai hân nói

- hey nghĩ gì mà thân người ra vậy hay nghĩ đến em nào à - hân giật mình lườm Lộc bằng ánh mắt lạnh tanh làm cậu tái mặt cười trừ nhìn hân

Vào đến lớp hân thấy nó đang ngồi thần thờ nghĩ gì đó , đến gần nó hân vỗ nhẹ nó hỏi

- nghĩ gì đó ? Khỏi hân chưa mà đã đi học

Nó lạnh nhạt lướt mắt qua nhìn hân rồi úp mặt xuống bàn không thèm trả lời hân . Hân hơi bực vì nó bơ hân như vậy , để cặp xuống bàn hân cũng úp mặt xuống bàn không thèm nói chuyện với nó nhưng trong lòng hân lại rất khó chịu . Đang suy nghĩ linh tinh thì bị hân quấy dỗi nó bực tức không thèm nhìn mặt hân mà úp mặt xuống bàn , đang bực thì chớ lại bị mấy con bạn trêu chọc của nó đến vỗ vai nó rồi oang oang cái mồm , mồm đập cho cái nhưng nghĩ lại thôi , không lên giận cá chém thớt

- hey con mồm mày khỏe hân chưa vậy - Dịu vỗ vai nó

- đi học sao không nói tao đón mày , mày mới xuất viện mà - nhỏ cũng chen vô

- mới xuất viện sao không nghỉ đi còn đi học làm gì , đã thế còn đi sớm . Tao tưởng mày nghỉ cơ chứ - Dương sờ 1 tràng dài

Nó tức lém nhưng thôi nó kim chế , tự nhủ với mình rằng " kim chế kim chế , xuôi xuôi , lướt tắt zô bụng trưa về đỡ tốn cơm " xong quay ra đám bạn cười giả lả

- hơ hơ tao khỏe rồi , và lại nghĩ nhiều cô cho đúp gầy sao ?

Bọn bạn nó thấy nó mới cũng đứng lên bỏ qua cười trừ với nó rồi mấy đứa nói chuyện rôm rả . Còn hân nhìn nó bực tức , sao nó có thể cười với người khác mà hân thì nó bơ hân . Hâm hực nhìn nó mà hân không biết Lộc và Huru nhìn hân khó hiểu rồi lại cười gian . 2 thằng đang suy nghĩ thì bị tiếng hét của nó kéo về thực tại

- aaaaaaa ..... sao hôm nay tao thấy tụi bay đi chung với mấy ông kia vậy - nó như phát hiện ra thứ gì to lớn lém mà hét lớn

Câu hỏi của nó làm bọn kia lúng túng rồi như tìm được câu trả lời chính đang cậu cười hô hô trả lời

- haha bọn tôi gặp nhau ở cổng trường lên vô chung ý mà - nói rồi cậu quay ra bọn kia hỏi - phải không mọi người

Thấy thế bọn nó cũng gật gật đầu như con bò cúi trả lời đồng thanh

- à ừ đúng rồi đúng rồi ấ

Nó nhìn bọn kia đầy nghi ngờ . Như đọc được suy nghĩ của nó Dịu đệm vô

- đúng đó , bọn tao đi đến cổng trường thì gặp mấy ông cũng đến đó lên đi chung thôi

Nó tạm tin gật đầu ừ 1 tiếng . Bỗng ba tiếng trống vang lên làm bọn kia thở phào nhẹ nhõm rồi cùng tập chung vào học . Còn nó và hân lại ngồi suy nghĩ gì đó , nó nghĩ đến Nhật còn hân lại nghĩ đến ..... nó . Hân rất tò mò về con người thật của nó , quá khứ của nó và cả chuyện hôm nay hân nhìn thấy biểu hiện của nó trước cổng trường , rồi bóng đèn cả nghìn w hiện lên trên đỉnh đầu hân , hân có thể hỏi bạn nó về quá khứ nó mà haha sao mà hân thông minh thế rồi bỗng hân lại nghĩ , sao hân phải quan tâm nó , sao phải nghĩ về nó haiz đầu đầu chết mất hxxh . Biểu hiện của hân làm cho nó ngồi cạnh đang suy nghĩ cũng phải tò mò

- ề ông sao vậy ? Ôm hay sốt hả ? Có cần zô y tế không - kèm theo hành động là nó đưa bàn tay nhỏ nhắn trần trọc lên trán hấn xem có nóng không

Mới đầu nghe nó hỏi hấn như vậy hấn bực tức định mắng nó nhưng khi nó đưa bàn tay thon dài trắng trẻo của nó lên trán hấn thì hấn có cảm giác như có tia điện soẹt qua . Tay nó thật ấm thật mềm hấn thích cảm giác này , nó đang quan tâm hấn sao ? Haha vui thiệt

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Đang vui vẻ cười cười nhìn như bị ngố nhưng nụ cười ngố ngố của hấn làm nó hơi đơ đơ , hấn cười rất đẹp nhưng sao hấn không cười mà cái mặt lúc nào cũng lạnh như thịt bò trong tủ đông vậy , bỏ qua suy nghĩ nó lại hỏi hấn

- ề ông sao vậy

Hất chột tình nồng cười tươi với nó là lộ chiếc răng khểnh nhìn vô cùng đẹp trai là nó đơ ra nhìn

- hi hi tôi không sao

Nó cứ đơ nhìn hấn làm hấn hơi ngại , nó là người đầu tiên khiến hấn ngại như vậy , đến cô ấy nhìn hấn hấn còn không ngại như vậy , khề xua tay trước mặt nó hỏi

- nhìn gì vậy ? Tôi đẹp trai quá hả hi - hấn lại cười

Nó thầm nghĩ " sao hôm nay cười nhiều vậy trời , mún giết người hả , nhìn yêu thế , mún bẹo cho cậu quá à " nhưng kiềm chế cảm xúc nó phang cho hấn 1 câu làm nụ cười hấn cứng đơ

- gừng càng già càng cay , trai càng gay càng đẹp - rooif nó quay lại học bài mặc hấn ngồi đó với khuôn mặt đen sì môi giật giật (hi câu này em không bít lấy của chế nào ề , có gù cho e xin lỗi vì lấy câu cầu chế na) . Nó nói gì vậy hấn đẹp trai như vậy mà nó nói hấn gay , hấn là con trai 100% đó na , nó đúng là không phải con gái mà , mắt thẩm mĩ nó quá kém , phải quá kém . Hấn bực tức nghĩ trong bụng rồi định cho nó 1 trận thì tiếng trống vang lên giải thoát cho nó . Nó nghe tiếng trống thì thu gọi sách vở rồi chạy ra khỏi lớp trước khi đi nó nói vọng lại với đám bạn

- tao đi sang gặp anh Nhật tạo na , tụi bay ra canteen trước đi

Nghe đến đây bọn bạn nó mặt hơi nhăn lại nhưng rồi cũng dần ra đáp nhệ

- ừ đi nhanh đó bọn tao chờ - nhỏ đáp vọng theo

Nghe nhỏ nói vậy anh quay sang hỏi nhỏ

- Nhật là ai vậy em - câu hỏi của anh cũng là sự tò mò của hấn , hấn cũng nhìn nhỏ đợi câu trả lời cong Lộc do tò mò lên cũng nhìn nhỏ gật đầu nói thêm

- Đúng vậy , Nhật là ai vậy

- à là người yêu nó đó , hơn nó 1 tuổi học 12 a2 - nhỏ vô tư trả lời rồi thu gợn sách vở để xuống canteen

- ờ ra là vậy - nghe câu trả lời của nhỏ cậu và anh cũng ậm ừ rồi cất sách đi ăn

Câu nói của nhỏ là hấn hơi nhàu mày trong lòng thấy có cổ khó chịu soẹt qua nhưng hấn không hiểu sao lại thế , bỏ qua suy nghĩ hấn cũng cất sách rồi đi theo đám bạn . Về nó sau khi ra khỏi lớp nó chạy lên lớp Nhật gặp Nhật nhưng lại không thấy đâu n nó xụ mặt đi xuống canteen với đám bạn nhưng đang đi bỗng nó buồn đi wc nó đi trước để đám bạn chờ chót s không sao . Bọn hấn và nhỏ đang đi thì Dịu mún đi wc lên kéo 2 đứa kia đi cùng cho vui nói bọn hấn ra trước gọi đồ . Bọn nhỏ vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ nhưng vừa bước vô nhà vệ sinh thì nghe giọng nói quen thuộc , ra đầu im lặng bọn nhỏ đứng nghe tiếp cuộc hội thoại

- sao mày bỏ nhỏ Thủy sớm vậy hả Bảo ? Sao không để tao ăn con bé Linh rồi hăng bỏ . Giờ mày bỏ làm tao lỡ hết việc - giọng Nhật vang lên

- tao bít được , do thấy chán quá thôi . Yêu nó 5 tháng mà chả được cái mẹ gì ngoài cầm tay , ôm quá lém là hôn môi , động vô nó thì nó lại giở cái câu cũ dích như là " em không muốn em muốn để nó cho đem tân hôn " mẹ kiếp giờ là thời gì mà cong giữ với không . Như tao yêu nhỏ My này ý ôm áp hhoon hít là chuyện bình thường , nhỏ còn tình nguyện cho tao cơ đéo như con què mùa kia - Bảo đáp với giọng kể lể , khinh bỉ rồi lại sung sướng

Bên này nhỏ nghe mà tay lăm chặt thành lăm đầm môi mím chặt kim lên tức giận , cô và Dịu quay ra nhìn nhỏ như vậy cũng thấy đỡ lo vì bọn cô nghĩ nhỏ

sẽ khóc và đau buồn . Thôi suy nghĩ bọn cô nghe tiếp

- ừ mày nói phải , tao yên con Linh cũng khác gì mày nhưng tệ hơn là nó không cho tao hôn mày ạ , hỏi nó sao không cho thì nó trả lời tao là " em chưa mút , anh lấy gì đảm bảo mai sau anh sẽ lấy em , em chỉ hôn chồng em thôi " tao tức lém nhưng thôi kìm chế giả bộ giận nó nói " vợ không tin chồng sao ? Chồng thế là sẽ lấy vợ , hay vợ không giám giao chọn niềm tin cho chồng " nó thần nhiên đáp lại tao " em tin nhưng không có gì chứng minh rằng anh sẽ lấy em trong tương lai " tao tưởng gì khó khăn tao tự tin đáp " anh có thể chứng minh , em mút anh làm gì " nó suy nghĩ gì đó rồi đáp 1 câu dừng dừng làm tao giật mình " ô tô kia anh lao ra trước đầu ô tô cho em " tao tái mặt mày ạ , nhưng vì sĩ diện tao đi ra nhưng không giám ra trước đầu ô tô đang lưỡng lự thì nó lên tiếng làm tao mừng thầm " đưa đó mình về thôi muộn rồi " đó mày thấy không . Đúng là bọn quê mùa mà , được cái xinh thôi - Nhật đáp rồi kể lại chuyện của nó và Nhật

- haha tao không ngờ nó cho mày vỗ như vậy đó na - Bảo nghe bạn mình kể thì không khỏi buồn cười - ờ mà mày nói có kế hoạch gì gì đó nói tao xem nào , sao nói tao phá là sao - đang cười thì nhớ ra việc lúc vừa Nhật nói liền hỏi lại

- à tao định để hôm lớp bọn nó liên hoan gì gì đó (vì lớp nó cuối tháng liên hoan 1 lần mà) mà trước tao với mày cũng tham hia 1 lần đó nhớ không - quay ra hỏi Bảo

- ừ nhớ , nhưng liên quan gì đến ăn con Linh - suy nghĩ 1 lúc Bảo trả lời rồi nhìn Nhật thắc mắc

- mày ngu , tao mút hôm đó chút say bọn nó rồi tao với mày ok 2 con nhỏ đó nhưng mày giết quá tự rụng bỏ con Thủy làm lỡ hết việc , nhưng không sao tao sẽ tính cách khác hehe - Nhật cười gian nhìn Bảo

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Bảo nghe xong nhìn Nhật rồi giờ ngón cái lên có ý khen Nhật.

- Mày hay thiệt . Cái cách đề tiện như vậy cũng nói ra.

Nhật cười sáng khoái đáp lại:

- Không đề tiện sao là bạn mày haha. Thôi lên lớp mày, trống đánh được lúc rồi. (lúc Bảo và Nhật nói chuyện thì trống đánh vô lớp rồi na)

- Ủ. - Bảo đáp khẽ rồi cùng Nhật lên lớp.

Khi ra khỏi nhà wc thì gặp bọn hần ở ngoài, hơi nhủu mày nhưng rồi bọn Nhật cũng bỏ lên lớp để lại bọn hần nhìn theo với ánh mắt giận giữ. Hần mới đầu khá ngạc nhiên khi nhìn thấy Nhật vì Nhật chính là người con trai hần thấy hồi sáng khi nhìn nó đang nhìn ai đó rồi chuyển sang tức giận. Sao thằng đó lại có thể đối xử như vậy với nó? Thật đề tiện! Hần sẽ bảo vệ nó sẽ không để nó có chuyện gì. Nắm chặt tay, hần tự hứa với chính bản thân mình. Còn anh lại tức giận vì Bảo giám đối xử với nhỏ như vậy. Anh hận không thể lao vào đâm Bảo 1 trận, thật khốn nạn và chó má mà. Anh cũng thương nó và cũng tự hứa sẽ không để chuyện gì xảy ra với nó.

Lộc nghe xong thì thấy cảm thán và khâm phục và bọn này thật đề tiện và chó má. Nắm chặt tay cậu tức giận thay nó và nhỏ, cậu chỉ muốn lao vào đánh chết 2 thằng chó đó và tự hứa sẽ bảo vệ nó để không bị con chó đại kia ăn thịt. Kết thúc suy nghĩ bọn hần quay bước về lớp không thêm đi wc nữa, nhưng vừa quay mặt lại thì bọn hần gặp bọn nhỏ cũng vừa bước ra từ nhà wc nữ và cũng mang khuôn mặt tức giận giống bọn hần.

Còn về bọn nhỏ, sau khi nghe xong thì đều nắm chặt tay kìm chế tức giận. Bọn nhỏ nghĩ, thật khốn nạn, đề tiện, chó má, không bằng súc vật ..... dám làm vậy với bọn nó à? Dám đối xử như vậy với nó à? Bọn nhỏ chỉ muốn bay sang đập bọn khốn kia chết luôn đi, 1 lũ chó hoang. Bọn nó sẽ bảo vệ nó, sẽ không để con chó hoang kia đến ăn thịt nó .

Mang theo tức giận và lòng quyết tâm bọn nhỏ không đi wc nữa mà lên lớp nhưng vừa ra đến cửa thì gặp bọn hần. Thoáng ngạc nhiên nhưng nhanh chóng thay vào là khuôn mặt nghi ngờ như muốn hỏi " các ông cũng nghe thấy? ". Như hiểu ý bọn hần gật đầu.

Nhận được cái gật đầu từ bọn hần bọn nhỏ mỉm môi nhìn bọn hần với ánh mắt quyết tâm. Hiểu được ánh mắt đó, bọn hần cũng dùng ánh mắt tương tự nhìn bọn nhỏ rồi cùng lên lớp.

Khi bọn hần và bọn nhỏ lên lớp cũng là lúc 1 phòng nhà wc nữ bật mở và có 1 cô gái xinh đẹp bước ra nhưng khuôn mặt lại vô hồn và người đó không ai khác chính là nó. Sau khi nghĩ là bạn nó sẽ đợi nên nó đi wc luôn. Đng định ra rửa tay để ra cùng đám bạn thì nghe giọng nói của bạn mình, mỉm cười nó cầm tay nắm cửa định mở ra thì bỗng nghe giọng nói quen thuộc của người con trai nó yêu. Thần thờ khi nghe hết mọi việc, nó không dám nghĩ đó là sự thật, vừa đi trong vô thức vừa đấu tranh tư tưởng " sao Nhật lại làm vậy với mình ? Tại sao vậy "

" không phải Nhật đâu , chắc mày nghe nhầm thôi , và lại đâu phải mình mày tên Linh , trường bao nhiêu học sinh mà bao nhiêu tên giống mày và Nhật "

" ừ có lẽ nhầm , nhưng ... nhưng giọng nói đó là của Nhật mà "

" mày ngu thế giống tên thì giọng cũng giống thôi, con trai giọng thẳng nào chả giống thẳng nào, đều ồm ồm vậy mà "

" ừ chắc vậy hi hi "

Nó vừa đi vừa phủ nhận điều vừa rồi, khi phủ nhận mọi việc là nhầm lẫn nhưng mắt nó lại có thứ chất lỏng trong suốt chảy ra . Mãi suy nghĩ mà nó đã đi đến cửa lớp từ lúc nào không hay.

Quay lại 15' trước na để xem vì sao bọn hấn cũng có mặt ở wc.

Khi nghe bọn nhỏ nói đi có việc và bảo bọn hấn xuống căngtín gọi đồ trước thì bọn hấn cũng âm ừ rồi ra gọi nước và chút đồ ăn vặt . Không hiểu là vô tình hay có sự sắp đặt của ông trời mà bỗng hấn cũng muốn đi wc , liền đứng dậy bước đi bỏ lại 2 thẳng bạn chả hiểu mô tê gì.

- Ê, mày đi đâu đó? - Anh với theo gọi hấn

Hấn không quay đầu lại mà khẽ đáp:

- WC. Đi không?

Nghe vậy cậu và anh nhìn nhau nghĩ gì đó rồi cũng đứng dậy đuổi theo không quên nói lại với bác Hậu.

- Bác ơi bọn con ra đây xiu , bác cứ làm đồ đi na xiu con quay lại.

Vậy là bọn hấn cũng đi wc , đang định bước vào thì nghe giọng Bảo vang lên , cũng không để ý nhiều bọn hấn bước tiếp nhưng khi nghe đến tên nó thì bọn hấn đồng loạt không ai bảo ai tự động lùi lại để nghe ngóng và mọi việc về sao là gì chẵn mọi người cũng biết ha

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Quay về thực tại

Nó đi thần thờ đến cửa lớp thì nó vỗ vỗ tay vào mặt cho tỉnh táo để bạn nó không nghi ngờ rồi chạy zô lớp hết to

- hey lũ quý , tụi bay đi đâu mà để tao đợi ở canteen hoài mà không thấy đứa nào ?

Bọn kia đang suy nghĩ về việc vừa rồi có lên nói cho nó biết không thì tiếng hét của nó làm bọn họ giật mình nhìn nó . Nhìn nụ cười tươi như vậy bọn hấn + nhỏ nghĩ cũng không mún làm mất nó lên không nói cho nó biết , vội cười làm hòa bọn kia nói

- à bọn tao đi wc ý mà , định ra với mày thì trống vào lớp lên thôi bọn tao lên lớp lun quên không gọi mày , cho só rì ná hi hi - Dương cười hi hi giải thích nó nghe

Bọn kia thấy thế cũng gật gấtn đầu phụ họa

- ờ ở đúng goy đó hi hi sơ ri sơ ri heng ???

Nó nghe vậy cũng thôi không nói nữa liền đi vô bàn học ngồi úp mặt giả bên ngủ nhưng thật chất nó đang suy nghĩ chuyện lúc vừa . Về bọn kia thấy nó không nói gì mà đi về bàn úp mặt ngủ thì nhìn nó sốt sa , bọn bạn nó nghĩ từ nhỏ nó đã khổ và bất hạnh lắm rồi khó khăn lắm nó mới tìm được người yêu thương nó thì lại bị người ta phản bội . Bỗng giọt nước mắt lăn trên vai nhỏ thấy thế anh đưa tay gạt nó đi rồi khẽ vỗ vai nhỏ như an ủi . Cô vào bọn kia quay lên học còn hấn thì cứ nhìn nó chăm chăm . Hấn thương nó hấn muốn bảo vệ nó và hấn hứa hôm đó hấn sẽ theo nó suốt buổi .

☆☆☆○○○○☆☆☆☆☆☆

Mọi việc diễn ra như bình thường nhưng bọn nó và bọn hấn đã thân nhau hơn , hay cùng nhau đi ăn uống và quay phá . Từ ngày đó nó cũng ít gặp Bảo và Mỹ hơn, còn Nhật thì nó thấy Nhật lạ lém, Nhật ít nói chuyện với nó rồi khi gặp mặt thì Nhật không ôm nó vào lòng như mọi khi nữa và chỉ ôm l chút rồi buông ra , dường như nó không còn ấm áp nữa thì phải .

Hôm nay là hôm bọn nó liên hoan cũng là ngày bọn hấn + nhỏ lo lắng nhất . Sáng bọn nó đi chợ mua đồ về nấu để ăn , định ăn tiệm nhưng bọn nó thích vui lên mang về làm . Cả buổi sáng tất bật cuối cùng cũng xong tụi nó bắt đầu đánh chén . Lớp nó trai nhiều hơn gái lên uống rượu không uống nước ngọt nhưng bọn nó uống rất siêu nhất là nó , mình nó chấp được mấy người nữa . Bọn kia lo lắng cho nó lên gần nó lại nhưng nó không nghe nói vui lên nó uống rồi giọng nó lè nhè say sìn

- zô zô đi vui quá mà - quay sang đám bạn thì thấy bọn nó cứ nhìn mình lo lắng thì nhíu mày - tụi bay hức nhìn gì tao hức thế hức

- à không có gì . Mày say rồi vô phòng ngủ đi - Dịu nhẹ giọng nói với nó

- tao mà say ể hức không có na ự - nó vừa lắc vừa nói rồi tay chân loạn sạ

Không kim được tức giận hấn đến bế thốc nó lên đi lại phòng ngủ của nhà Thủy (ăn nhà nhỏ mà) nó cứ vùng vằng rồi cũng ngủ lủn trên tay hấn , lắc đầu hấn đưa nó lên phòng rồi đắp chăn cho nó rồi nói nhỏ

- em thật ngốc . Đừng đi đâu hôm nay nhé ? Xin em . Và đừng chạy ra khỏi tầm mắt của anh - nói xong hấn xuống lầu cùng bọn kia dọn dẹp còn đám bạn cùng lớp lên phòng khách và phòng ngủ khác ngủ hết rồi để bãi chiến trường cho bọn nó dọn (vì mún tự làm lên bọn nó không cần giúp việc trợ giúp) vì là thiếu gia với tiểu thư lên bọn hấn + nhỏ khá chậ vật để dọn dẹp . Dọn xong bọn hấn kéo nhau lên phòng xem nó thế nào thì gương mặt ai cũng lo sợ khi trong phòng không có nó . Lo lắng hấn chạy vào nhà wc nhưng không thấy nó . Hấn lo sợ rồi chạy ra ngoài tìm nó , thấy vậy bọn kia cũng bưng tỉnh và chạy theo hấn tìm nó

Về nó thì sau khi được hấn đưa lên phòng thì lìm dim ngủ bỗng rung điện thoại rung làm nó lơ mơ tỉnh dậy , nhìn màn hình thất tên Nhật thì vui mừng bất mấy

- hức chồng hả ? - nó vừa nấc vừa nói

Bên kia Nhật nghe tiếng say sìn của nó thì cười thầm trong bụng rồi nói giọng lo lắng

- vợ sao vậy ? Lại say sao ? Lần nào cũng vậy chồng nói không được uống mà . Định rủ vợ đi chơi nhưng vợ say như vậy thì đi sao được - Nhật giả bộ giọng trách móc nó rồi chuyển sang tiếu lười

Bên này nó nghe Nhật rủ nó đi chơi thì vui lém , nó phần khởi nói giọng ngà ngà

- hi vợ vui mà , vợ có say đâu , chồng đến nhà Thủy đón vợ đi

Bên kia Nhật ngoác miệng cười nhưng vẫn giả bộ giọng quan tâm

- vợ đi được thật không đó

- được được mà chồng đón vợ nhé . Giờ vợ ra cổng nè - nó gấp gấp nói như sợ Nhật sẽ đổi ý rồi cúp máy lun không để bên kia nói gì

Bên đầu dây bên kia Nhật đang nhếch môi nhìn màn hình điện thoại đã tối om . Còn nó , Nó vui lém khi Nhật chủ động rủ nó đi chơi , lâu rồi Nhật không đi chơi với nó . Nó mãi vui mà quên mất đoạn hội thoại mấy tuần trước nó nghe được ở nhà về sinh .

Vội dậy đi loạng choạng xuống lầu nó đi ra cổng và ra đường lớn đợi Nhật , vừa ra nó gặp Nhật . Nhật thấy tình trạng nó như vậy thì cười thầm vờn ra đỡ nó ra ngồi vào quán nước gần đó rồi khẽ trách

- như vậy mà vợ nói không say hả ? Để chồng lấy nước tranh cho vợ uống cho tỉnh rồi đi nhé

Nó cười hi hi đáp : - vâng

Nhật đi lấy nước cho nó rồi cho thứ gì vào cốc nước của nó rồi lắc nhẹ xong mang ra cho nó , nó cũng đang khát lên uống 1 hơi hết sạch rồi nói với Nhật

- xong rồi mình đi thôi

Nhật ậm ừ rồi dắt nó đến cái taxi gần đó rồi nói với bác tài sẽ gì đó rồi nhìn nó đang gật gù trong lòng mình thì trong bụng không khỏi cười lớn .

Về bọn hấn . Sau khi không thấy nó hấn chạy đi tìm nó ra đường lớn hấn không ngừng tìm kiếm , nhìn khắp nơi nhưng không thấy khi quay lại hấn thấy chiếc taxi màu xanh vừa lăn bánh , không hiểu sao hấn cứ nhìn cái xe đó cho đến lúc nó khuất dần thì mới chạy khắp nơi tìm nó . Hấn sợ nó xảy ra chuyện gì , hấn rất sợ và lo lắng cho nó và hấn biết hấn đã thích nó rồi à không là yêu mới phải nhưng nó có người yêu rồi lên hấn không biết làm sao , hấn mún nói với nó về việc Nhật lừa dối nó nhưng hấn sợ , sợ nó không tin hấn và sẽ giận hấn , không nhìn mặt hấn . Hấn cứ tìm kiếm nó và cầu nguyện mong nó không bin tên kia làm gì .

Còn nó sau khi lên xe taxi thì được Nhật đưa vào nhà nghỉ ở gần đó . Thuê 1 phòng vip Nhật đưa nó lên đó rồi vút nó lên giường trong khi nó đang mê mẩn . Nhật nhanh chóng đè lên người nó nhìn nó rồi nhếch môi khẽ nói

- hôm nay em là của tôi

Rồi Nhật đưa tay định tháo cúc áo nó ra thì bị bàn tay nóng ấm của nó giữ lại, thấy vậy Nhật nhìn nó mỉm cười dịu dàng nói

- cho chồng đi, chồng hứa sẽ lấy vợ, tin chồng đi - nói rồi Nhật gạt bàn tay nó ra và tiếp tục công việc tháo cúc áo nó.

Nó sợ hãi lắc đầu và chống trả 1 cách yếu ớt. Nhật đưa môi hôn lên cái cổ trắng ngần của nó khiến nó rung mình sợ hãi, cố đẩy Nhật ra nhưng không được

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

Lời t/g: Cháp này tạm gọi Nhật là anh nhé mấy men hi

Quay lại chuyện

Nhật lướt bờ môi mình lên môi nó nhưng chỉ còn 1cm nữa là chạm môi nó thì điện thoại anh vang lên làm hành động của anh phải dừng lại, có chút bức anh cúi xuống móc điện thoại tắt đi và vứt nó sang 1 bên mà không nhìn màn hình là ai gọi và tiếp tục công việc đang dang dở. Cúi xuống hôn nó thì vừa cúi xuống điện thoại lại vang lên, bức tức cầm điện thoại lên xem ai to gan giám phá đám anh thì nhúu mày khi nhìn cái tên trong điện thoại. Ngồi dậy anh nhìn nó rồi lại nhìn điện thoại đang reo thì đi vô nhà wc nghe máy, bên ngoài nó cố gượng dậy và lặng lẽ ra ngoài tránh không gây tiếng động. Ra khỏi phòng nó chạy nhanh ra khỏi chỗ này, nó cứ chạy mà không biết nó chạy đi đâu nữa vì giờ nó đang rất sợ nó muốn chạy trốn khỏi cái nơi ghê rợn đó. Nó khóc nó vừa sợ vừa đau, sợ vì anh làm vậy với nó và đau cũng do anh làm vậy với nó, nó không nghĩ anh lại là người như vậy. Đang suy nghĩ thì bỗng nó thấy người nó nóng lên, phải nóng rất nóng. Bây giờ nó đang sợ, nó không biết phải làm sao thì bỗng nó nhớ đến hân, nó không hiểu sao nó nhớ đến hân và muốn hân bên cạnh nó lúc này, phải nó muốn hân đến cứu nó. Nghĩ vậy nó lấy điện thoại gọi hân

Còn hân thì đang không ngừng tìm kiếm nó, vừa đi vừa thầm cầu nguyện nó không bị sao, không bị tên khốn kia làm gì. Nghĩ đến đây hân như điên lên, hân sợ nó bị tên kia hại, hân sợ mất nó và hân biết hân đã thích nó à không, phải là yêu mới đúng, hân yêu nó thật rồi nhưng nó đã có người yêu lên hân không biết phải làm sao nữa. Hân mún nói cho nó biết việc Nhật lừa dối nó, muốn dành lại nó từ tay Nhật, nhưng hân sợ, sợ nó không tin hân, sợ nó ghét hân và không gặp mặt hân nữa. Hân gần như sắp điên lên vì không thấy nó vì tìm nó lấy giờ không thấy thì bỗng điện thoại hân reo, bức tức hân nghe máy nhưng mắt không nhìn màn hình mà nhìn 2 bên đường tìm nó

- alo, ai vậy

- tôi Linh đây, ông đang ở đâu đó? Đến cứu tôi với - giọng nó khàn đục vang lên bên đầu giây bên kia

Nghe giọng nó hân khựng lại và vui mừng hỏi dồn

- Linh à? Em đang đâu vậy? Nói đi anh sẽ đến cứu em

Nó bên này đang cảm thấy rất khó chịu,

- tôi không biết, mau cứu tôi, tôi khó chịu quá, nóng quá - giọng nó run run khàn khàn vang lên

Hân nghe vậy thì lo lắng thêm lo lắng gấp rút hỏi

- em đang ở đâu? Em tả nơi đó cho anh, anh sẽ đến

- không biết, tôi chỉ biết ở đây vắng lắm chỉ có một quán tạp hóa nhỏ và mấy nhà gần đó thôi - nghe vậy nó khó nhọc nhìn và tả hân nghe

Bên này nghe vậy hân nghĩ "không phải lúc vừa mình mới đi qua đó sao" nghĩ vậy hân liền trả lời nó và cúp máy chạy thật nhanh quay lại đoạn đường hân vừa đi

- được đợi anh

Nó nghe vậy thì thầm cảm ơn trời rồi ngồi xuống bên đường đôi tay không tự chủ mà kéo rộng cổ áo đã bị Nhật tháo mất cúc đầu ra, quả thật nhìn nó lúc này rất kích thích người nhìn. Bỗng từ đâu 2 tên thanh niên đi lại bên nó nhìn nó với ánh mắt thèm khát, rồi 1 trong 2 thẳng lên tiếng

- cô em đi đâu vậy? Sao ngồi đây? Đang thiếu thốn gì sao? Lại đây đi với bọn anh bọn anh sẽ đáp ứng nhu cầu cho em - nói bằng giọng cợt nhả bọn đó tiến lại phía nó

Nó hoảng sợ lùi lại 2 tay đưa lên phòng vệ cổ kìm chế sự khó chịu trong người. 2 thằng kia thấy vậy thì cười phá lên rồi đi lại gần nó

- cô em làm gì căng vậy ? Đi theo bọn anh đi bọn anh cho cô em lên tiên haha - cọt nhà đi lại phía nó

Nó quơ tay về phía trước ý đuổi bọn kia đi giọng khàn khàn nói thều thào

- cút đi , lũ khốn tụi bay biến đi

2 thằng lì lợm cổ tiến về phía nó và túm tay nó kéo đi. Nó cố chống chọi nhưng không được giờ nó khó chịu và sức lực nó như mất hết đi vậy , nước mắt nó rơi ra nó nghĩ đến hân và mong hân đến nhanh lên để cứu nó . Nó đang bị bọn kia kéo đi thì nó bị một bàn tay to lớn và áp áp kéo nó về phía sau người đó và người đó lao vào đâm 2 thằng kia túi bụi , mắt người đó đỏ ngầu nhìn rất sợ hãi . Đánh bọn kia xong người đó lên tiếng giọng lạnh băng và chứa đựng sự tức giận đang bị kiềm chế

- cút

Bọn kia sợ hãi chạy mất dép . Xong người đó quay lại nhìn nó thì không khỏi đau lòng . Thấy người trước mặt nó vui mừng ôm lấy người đó nói

- cuối cùng ông cũng đến , tôi biết ông sẽ đến cứu tôi mà huhu ..... Thành à tôi nóng lắm - (vâng người đó là hân đó ợ) nó vui mừng đến ôm người đó mới trong nước mắt rồi lại kêu nóng

Thấy vậy hân bế thốc nó lên và chạy về nhà (nhà hân gần đó na đi bộ chắc mất 10') đi đến cổng nhà hân bấm chuông liên tục làm người làm trong nhà sốt ruột tức tốc chạy ra mở cửa thì vô cùng ngạc nhiên khi thấy hân bế trên tay 1 cô gái xinh đẹp nhưng áo đã bị bung mất cúc đầu và đáng ngạc nhiên hơn khi tay cô gái đang tháo chiếc cúc áo của cậu chủ . Hân nhìn nó mê mẩn và tay không tự chủ mà làm vậy thì trong lòng bức tức bế nó 1 mạch lên phòng bỏ mặc ánh mắt ngạc nhiên của người làm .

Lên phòng hân bức tức đóng cửa phòng cái rầm 1 cái làm người làm bên dưới giật mình .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Hân thật sự tức giận , bây giờ hân chỉ muốn gặp tên Nhặt đáng ghét đó để trôn hân ta 1 trận . Sao hân ta có thể dùng cách dễ dàng này với nó ? Nếu nó không thoát được ra thì bây giờ có lẽ nó đang bị con chó hoang kia ăn mất rồi . Nhìn bàn tay thoan dài trắng trẻo của nó đang đưa vào ngực hân vuốt ve thật làm cho hân tức chết ..... nhưng bàn tay ấm nóng của nó làm người hân nóng lên , rất biết cách khiêu khích hân . Đặt nó xuống giường hân định đi đâu đó thì bị bàn tay nó níu lại giọng thều thào khàn khàn

- đi đâu vậy ? Đừng để lại tôi một mình . Đừng đi - nó dùng đôi mắt như phủ 1 màn sương nhìn hân

Hân quay lại nhìn nó , nhìn người con gái đang vô tình khiêu khích hân . Áo nó bị bung đến 2 cúc áo lẫn làm vòng 1 đầy đặn của nó ẩn hiện sau lớp áo thật quyến rũ , nhịp thở không đều làm ngực nó phập phồng quả thật làm hân không thể kiềm chế . Quay lại hân ngã người đè lên thân hình nhỏ bé của nó rồi áp môi mình đôi môi đỏ mọng đầy cuốn hút kia rồi hân tham lam lấy hết vị ngọt trong miệng nó . Còn nó thì như bị thôi miên khi hân hôn mình rồi đáp trả 1 cách vụng về (nó chưa hôn ai mà) bàn tay vô thức vòng lên ôm cổ hân . Tay hân đưa xuống tháo từng cúc áo của nó , nó mê mẩn hân làm gì mình , tay không tự chủ mà đưa xuống bung hết cúc áo của hân rồi cởi phăng chiếc áo sô mi của hân . Bỗng hân vừa hôn nó vừa nhấc bổng nó lên chân tiến lại phòng tắm . Đóng cửa lại hân vẫn hôn nó 1 tay ôm eo nó siết chặt 1 tay vịn vào nệm cho xả đầy bồn tắm . Luyến tiếc rời đôi môi đầy quyến rũ và ngọt ngào của nó hân lười môi xuống cổ nó rồi bế bổng nó lên đồng thời di chuyển môi lên má rồi đến tai nó cắn nhẹ 1 cái làm nó khẽ rên lên 1 tiếng rồi nói nhỏ vào tai nó

- tôi yêu em , tôi muốn có em , nhưng tôi tôn trọng em và tôi muốn em tự nguyện cho tôi - nói rồi hân đặt nó xuống bồn tắm đầy nước rồi bước trần ra ngoài đóng cửa lại .

Nó ngạc nhiên khi nghe hân nói vậy , tuy nó đang mê mẩn trong dục vọng (bị bỏ thuốc) nhưng nó vẫn nghe rõ những gì hân nói . sau khi được thả vào bồn tắm thì nó thấy người bớt nóng và tỉnh táo hơn . Nó nghĩ lại và thấy ngại khi có hành động đó với hân và cũng thầm cảm ơn hân khi hân không làm gì nó cả . Nó cứ ở đó nghĩ về Nhặt và về hân rồi ngủ lúc nào không hay (do có men rượu lên nó rất dễ chìm vào giấc ngủ)

Còn về hân lúc đó hân không thể kiềm chế lên đã hôn nó và muốn có nó nhưng hân lại nghĩ nếu nó tỉnh lại sẽ làm sao ? Có giận hân không ? Có căm ghét hay hận hân không ? Hân cũng tôn trọng nó lên hân sẽ không làm gì nó , hân bế nó vào nhà tắm nhằm mục đích giúp nó tỉnh táo lại . Ra ngoài nó gọi cho đám bạn là đã tìm được nó , nghe vậy bọn bạn thờ phào . Ở ngoài hân cứ suy nghĩ về nó và..... người con gái đã bỏ hân đi , hân phân vân không biết có nên yêu nó không ? Có nên chào trái tim hân cho nó hay không ?..... vì hân sợ nó giống cô gái đó bỏ hân mà đi , bây giờ hân không biết hân còn yêu người con gái kia không nữa ..... nhưng có lẽ không vì trong đầu hân toàn hình ảnh của nó , hình ảnh người con gái mạnh mẽ sẵn sàng vì bạn , 1 người luôn nở 1 nụ cười trên môi nhưng ánh mắt lại phảng phất nỗi buồn , 1 người có lúc còn lạnh hơn hân ..... hân cứ suy nghĩ cho đến khi điện thoại hân reo . Nhìn màn hình thì là cô gọi

- alo - bắt máy hấp đáp bằng giọng khá lạnh

- Linh nó sao rồi ? Ông tìm nó ở đâu ? Mà giờ nó đang đâu vậy ? - cô hỏi 1 tràng khi hấn vừa bắt máy

- gần nhà tôi. Không sao . An toàn , đang nhà tôi - hấn kiệem lời trả lời cô

Nghe vậy cô thờ phào

- ừ vậy phiền ông chăm nó nhé . Thế giờ nó ngủ hay làm gì vậy ? Nó có khóc không ? Mà sao ông tìm được nó ? - cô tiếp tục phun

Nói đến nó hấn mới nhớ , nó đã trong đó hơn tiếng rồi phải vào xem sao không nó sốt mất . Nghĩ vậy hấn đáp nhanh rồi cúp máy

- đang ngủ , gọi cho tôi

Bên này cô nghe hấn nói thì chả hiểu gì , thôi có gì hỏi sau vậy . Còn hấn sau khi cúp máy vội bước vô nhà tắm thì thấy nó đang không biết ngủ hay ngất trong bồn tắm chỉ biết nân da trắng hồng của nó giờ đã bạc phệch ra rồi , bờ môi đỏ mọng nay đã tím ngắt do ngâm nước lạnh quá lâu . Lo lắng hấn vội bế nó ra khỏi rồi sai người hầu thay đồ cho nó rồi gọi sĩ đến khám cho nó . 1 lúc sau vị bác sĩ già đến khám cho nó rồi nói với hấn

- do ngâm nước lạnh lâu lên cô bé bị sốt cao và ngất đi . Khi tỉnh thiếu gia cho cô bé ăn rồi uống thuốc này - đưa thuốc cho hấn - tôi đã chia thuốc ra sẵn rồi chỉ cần tách thuốc cho uống

- được rồi ông về đi - hấn nghe xong thấy hơi có lỗi khi hấn mãi suy nghĩ mà quên mất nó

- vâng , vậy tôi về có gì thiếu gia cứ gọi tôi - vị bác sĩ kính cẩn chào hấn rồi ra về

Hấn rặn người làm nẫu cháo cho nó còn hấn lên phòng . Đến phòng hấn nhìn người con gái đang say giấc kia mà không khỏi sốt xa , đến gần nó hấn nhẹ gạt mấy lọn tóc vương trên khuôn mặt xinh xắn của nó . Nhìn nó ngủ thật bình yên , đôi môi hồng hồng đôi má phỉn hồng nhìn thật dễ thương . Vô thức hấn lướt nhẹ ngón tay thon dài của mình từ trên trán nó đến chiếc mũi nhỏ xinh rồi đến đôi môi đầy vị ngọt của nó , nhìn mà muốn ăn . Bỗng nó nhú mồm lại nước mắt khẽ rơi mồm nói gì đó

- tại sao lại đối xử như vậy với con ? ..... con là người thừa sao ? Vậy sinh con ra làm gì ..... anh à đừng làm vậy em xin anh .....- nó cứ mê man nói mớ rồi nước mắt năn dài làm hấn không khỏi sốt sa . Nằm xuống bên cạnh hấn ôm chặt lấy nó như muốn chuyển hơi ấm và cho nó cảm giác an toàn . Cảm nhận như có người ôm mình làm mày nó dần ra và không nói mớ nữa , đầu dúc nhẹ vào bờ ngực rắn chắc của hấn như tìm hơi ấm tìm nơi an toàn để dựa dẫm . Nhìn hành động của nó hấn khẽ mỉm cười , nhìn nó thật giống chú mèo nhỏ đang dúc vào tay chủ mình để được vuốt ve vậy . Mỉm cười hấn siết chặt nó hấn và cùng nó chìm vào giấc ngủ .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Chỉnh máy quay sang Nhật nhé

Nhật đi vào nhà wc với khuôn mặt hơi nhăn lại nhưng khi bắt máy thì giọng vô cùng nhẹ nhàng xen lẫn cung chiều

- alo bx gọi gì chồng vậy ?

- anh làm gì mà tắt máy em vậy ? - bên kia giọng có vẻ hơi bức

- à ồx bận chút việc . Bx có chuyện gì gọi ồx vậy - Nhật nhẹ nhàng nói với đầu dây bên kia

- ờ . Bọn Bảo và My rủ tôi đi bas đó , anh đi không ? - bên kia dịu giọng lại và hỏi ý Nhật

- vậy hà ? Ừ tôi ồx đón bx na - Nhật đồng ý ngay

- vâng . Vậy pipi ồx heng * chụt * - đầu dây bên kia vui vẻ nói rồi hôn chụt 1 cái qua điện thoại

- haha bx dễ thương ghê * moa* yêu bx , bye bx - Nhật bật cười rồi hôn lại bên kia xong nói tạm biệt rồi tắt điện thoại ra ngoài .

Vừa ra đến nơi khi ngẩng mặt lên thì nụ cười cứng đờ lại khi không thấy nó rồi vội chạy ra ngoài tìm nhưng không thấy . Chạy xuống phòng lễ tân để hỏi

thì họ nói nó chạy đi ra ngoài được 1 lúc rồi . Bực tức nắm chặt tay thành nắm đấm mạnh xuống bàn mềm khẽ mấp máy

- chết tiệt

Xong quay lại cô nhân viên đang nhìn mình với ánh mắt quái dị trả tiền phòng rồi chạy ra ngoài tìm nó . Nhật chạy khắp nơi nhưng không thấy bực tức Nhật quay về nhà chuẩn bị đi chơi với Chuyên - người yêu mới của mình .

☆☆☆☆☆-----☆☆☆☆☆

Quay lại nó và hân .

Nó ôm hân ngủ cho đến tối mới chịu tỉnh dậy . Khẽ dụi mắt nhìn nó rất giống chú mèo con làm hân khẽ mỉm cười (ảnh dạy lâu rồi nhưng cứ làm đó ngắm nó) rồi lại nhắm mắt lại giả bộ ngủ . Khi nó rụi mắt xong bỏ tay xuống thì đập vào mắt nó là khuôn mặt điển trai của hân . Nó cứ ngỡ người ra ngắm , ngón tay thon dài khẽ gõ vào cằm như suy nghĩ gì đó rồi khẽ đưa bàn tay nhỏ bé lên má hân rồi beo cái rõ đầu làm hân nhăn mày rồi mở mắt ra nhìn nó đồng thời đưa tay giữ bàn tay đang cố hủy hoại dung nhan của mình

- làm gì vậy nhóc - dùng giọng lạnh lạnh hỏi nó

- má xinh xinh mún bẹo sủ - nó đáp tỉnh rụi

Hân khẽ cười nhìn khuôn mặt ngây ngô của nó

- vậy sao ? Nhìn đẹp trai không - hân hỏi nó với giọng vui vẻ

- ừ đẹp - nó ngây thơ trả lời - nhưng không đẹp bằng anh tui - câu này làm hân cứng đờ . Nó khen hân kiểu đó hả ? Nó là người đầu tiên ví hân với người khác rồi nói người khác đẹp hơn hân đó , nó to gan thật . Phải cho nó 1 trận . Nghĩ vậy hân định đưa tay bẹo má nó thì khuôn mặt cún con mắt ướt nhìn hân làm hân đờ lun tìm loạn nhịp , sao nó dễ thương thế huhu nó đang gây bệnh tim cho hân đây mà hxx

- đói - nó buông câu không néo làm hân tỉnh mộng

- được rồi chờ anh chút - nói với nó bằng giọng ấm áp rồi đứng dậy xuống giường ra ngoài nói người làm mang đồ ăn lên .

CÒN nó trong phòng nó đang bồi dối . Nó đang cố tỏ ra bình thường vậy thôi chứ trong lòng nó đang dối lém hxx sau vụ việc lúc trưa làm nó thấy ngại và có chút bồi dối khi cạnh hân . Nhưng dù sao nó cũng cảm ơn hân vì hân đã cứu nó . Đặc biệt tìm nó cũng khẽ rung động vì hân , còn về Nhật nó lại không hề nghĩ đến Nhật . Đang không biết làm gì thì nó nhìn thấy cái ip trên bàn liền ra lấy và bật lên chơi game .

Hân sau khi nói người làm làm chút đồ ăn cho cả hân và nó thì lên phòng . Mở cửa phòng thấy người con gái mặc chiếc somi trắng của mình đang say sưa chơi game mà không hề quan tâm đến sự hiện diện của mình thì khẽ lắc đầu đi về bàn học bỏ máy tính ra làm gì đó . Cả 2 đang say sưa làm việc riêng của mình thì tiếng gõ cửa vang lên

- thưa thiếu gia . Tôi đem đồ ăn lên ạ - chị giúp việc nói giọng cung kính -

- được . Vào đi - hân giọng lạnh băng

Nghe vậy chị giúp việc mang đồ ăn vào đặt lên bàn rồi nhìn nó lòng thầm nghĩ " cô bé này thật đặc biệt , cũng rất dễ thương " đang nhìn nó suy nghĩ thì bị giọng nói sắc lạnh cùng ánh mắt băng lãnh không cảm xúc của hân làm giật mình sợ hãi vội lui ra ngoài

- nhìn gì ? Ra ngoài

- à d... dạ... ạ.. vâ...n.g... - chị nói giọng run run rồi lun ra ngoài

Khi chị đóng cửa thì khuôn mặt lạnh lùng biết mất thay vào khuôn mặt ôn nhu hiền lành rồi cất tiếng gọi cái người đang mải chơi mà quên ăn kia ra ăn

- em không định ăn sao

Nghe vậy nó bỏ ip xuống giường rồi lon ton ra bàn để đồ ăn . Định đưa tay cầm đồ ăn thì phải khựng lại khi tay áo quá dài , nó che hết bàn tay nhỏ bé của nó (nó có m55 hân gần m8 lặn) nó xụ mặt xuống tay cố đưa lên cao để tay áo bị tụt xuống nhưng không được . Lắc đầu nhìn người con gái bé nhỏ đang mặc áo của mình mà như mặc váy , nó chùng đến nửa đùi của nó , tay áo thì thừa 1 đoạn khá dài . Đi đến cạnh nó hân đưa tay ra túm lấy cánh tay đang cố làm tay áo rơi xuống lại và giúp nó xắn lên . Khi cánh tay được phóng thích nó vui vẻ cầm đồ ăn ăn , ăn xong nó uống cốc sữa ngay đó . Hân thì cứ nhìn nó ăn , nó như 1 đứa con nít vậy , uống sữa còn để sữa chảy ra miệng . Nó định đưa tay áo nó đang mặc ra lau miệng nhưng lại dừng lại say nghĩ gì đó rồi lại bỏ xuống rồi đi lại hân rất tự nhiên lau miệng lên chiếc áo hân đang mặc . Hân cứ nhìn hành động của nó mà khó hiểu rồi lại đờ người vì hành động của nó . Nó to gan thật đấy , giấm lau miệng lên áo hân sao ? Nó là đứa con gái đầu tiên giấm làm vậy với hân đấy .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Còn nó thì không mún bị bắt đồ lên đi qua bên hấn lau " nhờ " rồi thản nhiên leo lên giường lấy ip chơi game nhìn y như đứa trẻ con làm hấn có bực thì cũng phải bật cười nhìn đứa " con nít " lớn tuổi kia . Nhìn nó rất dễ thương , đôi má lúc nào cũng hồng hồng rồi phúng phính như em bé , những hành động rất tự nhiên không hề e ngại . Đứng dậy bụng đồ ăn xong mang ra cửa phòng rồi gọi người đến lấy xong hấn bước zô nhà tắm . 10 phút sau hấn bước ra với chiếc quần sóc tay cầm khăn lau tóc , nhìn hấn thật quyến rũ . Tự tiện đi đến bên giường đưa khăn cho nó mồm khê nói

- lau giúp anh - giọng hấn nhẹ nhàng như thôi miên người nghe

Nó nghe vậy cũng rất tự nhiên đặt ip xuống cầm khăn lau tóc cho hấn , bàn tay ấm áp mịn màng khéo léo lau tóc cho hấn làm hấn dễ chịu thoải mái . Nhìn họ như vợ chồng son vậy . Khi tóc hấn đã khô nó bỏ khăn xuống cầm ip lên rồi dựng ngược lên chạy khắp phòng mồm liên tục lẩm bẩm

- chết rồi ..... chết rồi .....

Hấn khó hiểu nhìn biểu hiện của nó liền hỏi

- có chuyện gì vậy

Nó không trả lời mà cứ lúng túng chạy loạn cả phòng lên . Không thể để nó như vậy hấn đi lại chỗ nó nắm tay giữ nó đối diện với mình và hỏi

- có chuyện gì mà em loạn cả lên vậy , trời sập hả

- huhu còn hơn cả trời sập nữa - mắt nó uơn ướt nhìn rõ yêu

Hấn lấy tay đặt lên má nó giọng nhẹ nhàng ôn nhu vang lên

- bình tĩnh nói anh nghe

- 9h rồi tui chưa về nhà . Mà tui đi từ sáng lặn . Ba má tui mắng chết mà họ cũng lo nữa huhu - nó như đứa trẻ nói lí do xong khóc ầm lên

Hấn như hóa đá , bộ nó là con nít 3 tuổi sao ? Đi đâu cũng sợ bị mắng rồi đánh đòn sao ? Chào thua nó hấn khê ôm nó trấn an

- bình tĩnh anh đưa em về

Nó như vớ được vàng vội gật đầu như con lật đật

Mím cười hấn nói : - vậy thay đồ đi

Nghe vậy nó lon ton vô nhà wc thay đồ để hấn đưa về . Hấn chỉ biết lắc đầu nhìn nó .

Đến cổng nhà chân tay nó toát mồ hôi lạnh rồi run run lên . Biết nó đang sợ hấn nắm lấy bàn tay đang run lên của nó trấn an . Nhận được hơi ấm từ tay thì bình tĩnh hơn cùng hấn vô nhà . Đến cửa nó nghe giọng mẹ nó như sắp khóc

- con bé đi đâu được chứ . Hôm nay nó nói đi ăn liên hoan thôi mà sao giờ chưa về - giọng nghẹn lại quay ra bố nó - ông gọi lại cho nó xem nó đi đâu

Bố nó cũng đang đối diện liền lấy điện thoại gọi cho nó nhưng thuê bao . Lo lắng thêm lo lắng bố nó bật dậy định đi ra ngoài kiểm nó thì nó bước vào

- không được tôi phải đi tìm nó

- con về rồi bố mẹ

Nó cúi đầu nói nhỏ nhìn y như đứa trẻ mắc lỗi chờ bị phạt vậy . Thấy nó bố mẹ cùng anh hai nó chạy lại ôm nó . Mẹ nó khóc :

- con đi đâu mà giờ mới về . Đi phải nói chứ - rồi quay ra đánh nó - mày hư lắm làm tao với bố mày và anh mày lo vậy hả ? Mày quá đáng , mày hư hỏng , mày đi theo trai giờ này mới về à hả. Hôm nay tao phải cho mày 1 trận - mẹ nó như không kìm chế mà mắng mỗ nó

Mẹ nó vừa khóc vừa đánh nó . Nó đứng đó cúi đầu mặc cho mẹ nó đánh nó như thế nào , nước mắt khê lăn . Bố và anh nó thấy vậy vội can lại

- mẹ à con bé biết lỗi rồi mẹ đừng đánh nó nữa - anh nó can ngăn

- đúng đấy . Bà để con bé vào thay đồ rồi đi ngủ mai nó còn đi học - bố nó cũng chen ngang

- không được hôm nay tôi phải dạy bảo nó . Đạo này chiều nó nó hư hỏng rồi - mẹ nó không khóc nữa chạy lại góc nhà cầm cây roi như để sẵn ở đó ra

đánh nó .

Bây giờ 1 giọt nước mắt nó cũng không hề rơi . Đôi mắt như có lớp xương mờ lạnh nhạt nhìn sang bố và anh nó đang lo lắng giọng bỗng lạnh đến đáng sợ

- để im không can - rồi quay lại nhìn mẹ nó với ánh mắt vô hồn - bà cứ tự nhiên

Nó như biến thành 1 con người khác làm hắn thấy ngạc nhiên vô cùng . Mẹ nó thấy vậy liền cup đôi mi xuống tay cầm cây que cũng buông thõng làm nó rơi xuống sàn nhà .

Không nói gì nó quay bước lạnh nhạt đi vào phòng mình đóng cửa lại rồi nhắm mắt chìm vào giấc ngủ sâu không quan tâm đến thứ gì khác . Bên ngoài bố mẹ cùng anh nó nhìn theo bóng dáng nó mà bất lực . Mẹ nó liên tục nói

- tại tôi , tất cả do tôi - rồi ôm mặt khóc

Bố nó ôm mẹ nó an ủi . Bây giờ hắn mới lên tiếng chào bố mẹ nó

- cháu chào 2 bác với anh ạ

Bố mẹ và ah nó giật mình nhìn lên mới biết lấy giờ có sự hiện diện của hắn . Bố nó vội gạt đầu rồi mời hắn ngồi xuống ghế

- à ừ chào cháu . Cháu đưa Linh về hả ? Cháu ngồi chơi

Mẹ nó thôi khóc đi lain ghế ngồi rồi nói hắn ngồi xuống

- cháu ngồi đi . Sao hôm nay làm gì mà giờ này cái Linh mới về vậy cháu - mẹ nó hỏi

- dạ là do cô giáo trường cháu bị tai nạn Linh nhìn thấy lên đưa cô vào viện người nhà cô ấy không có lên Linh và cháu với mấy đứa nữa phải ở lại coi cho cô tỉnh mới về ạ - hắn nói róc như thật

Nghe vậy mẹ nó như chết đứng , vậy bà quá đáng với nó rồi , bao năm bà đối xử tệ với nó giờ mới bù đắp chưa được tháng mà đã như vậy với nó . Giờ bà phải làm sao , bà lại khóc . Thấy vậy hắn thắc mắc hơi ngập ngừng hỏi

- um..... có chuyện gì sao ạ

Nghe vậy mi mắt bố nó cup xuống rồi nhanh chóng lấy lại tinh thần cười hiền nhìn hắn

- à không có gì đâu cháu - bố nó vội chối

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhạt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

vậy sao lúc vừa thái độ cô ấy lại thay đổi vậy ạ - hắn cố gắng hỏi

Nghe vậy mẹ nó khóc lớn hơn rồi tự dấm vào ngực mình rồi nói

- tại tôi . Tất cả tại tôi mà - mẹ nó mất bình tĩnh

Thấy vậy bố nó ôm mẹ nó trấn an hắn cũng nắm lấy bàn tay đang run lên của bà mà trấn an

- xin bác bình tĩnh

Anh nó thấy vậy khẽ nói với mẹ nó

- không phải do mẹ , mẹ đừng như vậy - quay sang hắn anh hỏi - cậu nghĩ cậu là ai mà mún biết quá khứ của con bé ? Cậu đủ mạnh hơn con bé để bảo vệ nó sao ? Cậu không thể vì thế đừng hỏi gì hết . Cậu về đi .

Thấy anh nó nói vậy hắn càng tò mò về nó , hắn mún biết mọi thứ về nó , hắn mún bảo vệ nó , không mún nó phải tự gánh sự tổn thương 1 mình . Vì vậy hắn nhìn bố mẹ và anh nó bằng ánh mắt cương quyết khuôn mặt lạnh lùng cất giọng trầm nói :

- thừa 2 bác với anh cháu yêu Linh lên cháu sẽ bảo vệ cô ấy . Tuy cô ấy không biết cháu yêu cô ấy nhưng cháu đảm bảo sẽ không để cô ấy tổn thương .

Nghe hẳn nói vậy bố mẹ và anh nó ngạc nhiên nhìn người con trai trước mặt , rồi nhìn hẳn dò xét tìm kiếm sự dối trá nhưng hoàn toàn không có . Khuôn mặt hẳn , ánh mắt hẳn đều chứa sự cương quyết , quyết tâm . Khẽ cup mi xuống mẹ nó bắt đầu kể giọng nghẹn lại :

*** 17 năm trước ***

Lúc đó mẹ nó đang mang thai nó nhưng lại bị bà nó bắt phá không cho sinh nó ra đời vì cái lý do vớ vẩn đó là : mất 40 năm tuổi đảng của bà và nói nhà nó đẻ dày , 2 năm 1 đứa không nuôi đc (vì nhà nó nghèo) nhưng mẹ nó cương quyết mún đẻ nó ra lên bà ghét mẹ nó luôn chèn ép mẹ nó rồi có khi còn đánh mẹ nó , bắt mẹ nó là việc nặng đẻ cho mẹ nó sảy thai nhưng đều không được . Bố nó thương vợ , con nhưng cũng không làm gì được cho vợ chỉ biết nhìn vợ mình bất lực . Mẹ nó cứ làm việc quần quật cho đến khi sinh nó ra . Ông nó thì chán nản nhìn nó vì nó là con gái chứ không phải con trai , còn bà nó thì căm ghét nhìn nó và mẹ nó . Sinh nó xong mẹ nó bị bà nó bắt triệt sản nhưng bố nó không đồng ý vì sợ mẹ nó mất sữa lên không cho bà nó cầm tức nhìn nó - 1 đứa bé sơ sinh . Mẹ nó được nửa tháng nghỉ ngơi sau khi sinh nó rồi lại phải làm quần quật cả ngày . Có lúc nó khóc mún vào bế nó thì bà nó ngăn cấm ns :

- mày kệ nó . Không chết được đâu . Mà nó chết đi cũng được - bà nó nói giọng đầy nguyền .

- sao mẹ nói vậy ? Nó là cháu mẹ mà - mẹ nó khóc

- tao không có đứa cháu thừa thãi này mày nghe chưa - bà nó gằn lên .

Mẹ nó chỉ khóc mà không thể làm gì . Còn nó cứ khóc cho đến khi khản tiếng . Tình trạng cứ như vậy cho đến khi nó được 10 tháng tuổi . Hôm nay anh trai nó vui vẻ vì có em bé mới trong nhà lên anh cứ lại gần nó mà đề lên nó cười thích thú (anh nó 2t gần 3t) còn nó bị anh đề thì cứ khóc âm lên , bà nó thấy nhưng mặc kệ , mẹ nó bên ngoài nghe nó khóc đến khản tiếng thì lo lắng chạy vào thì thấy anh nó đang đề lên nó , hoảng sợ bà vào bế anh nó ra mắng nhẹ

- con làm gì vậy hả ? Biết em còn bé không hả ? - mẹ nó bế nó đỡ dành

Anh nó bị mẹ la lên khóc âm lên chạy lại nội nó mách

- bà ơi mẹ mắng con huhu - anh nó khóc

Bà nó tức giận ra dành nó từ tay mẹ nó rồi nói

- vì đứa thừa thãi này mà mày đánh cháu bà à hả ? - rồi quay sang nó - mày là con gây rắc rối mày đi chết đi

Nói rồi bà lấy tay đánh mạnh vào mông nó , nó đau lên hờn đến tím tái mặt mày . Hoảng sợ mẹ nó vội dành lại nó rồi xoa mông nó vừa khóc vừa đỡ dành . Đúng lúc bố nó đón chị nó đi mổ giáo về (chị nó 4t gần 5t) thấy em khóc chị nó chạy lại khóc rồi đưa tay đánh bà

- sao bà đánh bé Linh ? Bà hư , bà không tốt

- à con này giỏi , mày còn dám đánh bà hả ? Vì đứa thừa kia mà đánh bà à ? - bà nó tức giận

- mẹ thôi đi . Nó cũng là cháu mẹ mà - bố nó tức giận không kém găm lại .

- nó mà là con trai tao không nói nhưng là con gái tao ghét - ông nó từ ngoài cửa bước vào nói - cháu trai đâu ra ông thương nào - rồi quay ra anh nó cưng chiều .

Thấy vậy bố nó định nói gì đó thì bị ông nó cắt ngang

- mày đem con đó đi đâu cho tao khuất mắt

Bố nó không nói gì chỉ quay ra đưa mẹ nó đang vừa khóc vừa đỡ nó vào buồng . Vào đến nơi mẹ nó khóc

- con bé làm gì sai mà bị đối sự vậy chứ ? Nó vô tội mà .

- ừ tôi biết nhưng để nó ở nhà như vậy thì không ổn - bố nó sốt sa nhìn vợ và con gái , rồi như nhớ ra gì đó bố nó nói - hay mình đem nó qua ngoại gửi .

Mẹ nó nghĩ 1 hồi cũng đồng ý với ý kiến đó nên sáng hôm sau mẹ nó thu dọn đồ cho nó để đưa nó đi ngoại , bố nó chuẩn bị xe (từ nhà nội nó sang ngoại nó dài 27 - 30 cây số) . Ra đến nơi mẹ nó kể lại cho bà ngoại cùng bác , cậu và mọi người nghe mọi chuyện , mọi người tức giận và nói sẽ nuôi nó không cho nó về đó nữa nhưng mẹ nó không đồng ý vì bà không muốn mất con gái như vậy lên chỉ nhờ ngoại nó nuôi nó đến khi nó lên 5t thôi . Nghĩ 1 hồi ngoại nó cũng đồng ý . Khi mẹ nó chao tay đưa nó cho ngoại nó nó đã khóc rất nhiều , bàn tay nhỏ bé mím mím nắm chặt ngón tay trở của mẹ nó không buông , nhưng mẹ nó lại vô tâm gạt tay nó và dứt mạnh ra và cùng bố nó ra về mặc cho nó khóc thét lên đến mức ho sặc sụa . Khi mẹ nó ra đến cổng thì bỗng nó cất tiếng gọi :

- mẹ

Chương 28

Bà ngạc nhiên quay lại nhìn nó rồi chạy lại bên nó ôm nó xong cũng bước đi bỏ lại tiếng khóc thét của nó . Ngoại nó thấy cháu khóc thì thương sót ôm nó vào lòng dỗ dành nhưng không hề nín . Khóc đến mấy tiếng thì bỗng rung tiếng khóc của nó tắt hẳn ngoại nó vui mừng ôm lấy nó đưa tay giờ lên mặt nó thì hoảng sợ gọi cậu và bác nó vào xem nó làm sao . Bác nó đặt tay lên má nó thì thót tim nói :

- sao người nó nóng vậy ? Mau đưa nó đi bác sĩ - bác nó sốt ruột vội bế nó đi .

Mọi người lo lắng chạy theo sau . Đến nơi đưa nó cho bác sĩ mọi người ở ngoài lo lắng cùng thương nó . Nó mới 10 tháng tuổi mà sao lại để nó như vậy , nhà nội nhà nó có phải người không ? Thật là không bằng cảm thú mà ..... đang suy nghĩ thì bác sĩ bước ra , ngoại nó vội chạy lại

- cháu tôi sao rồi thưa bác sĩ - mắt bà nó rung rung .

- do cháu bé khóc quá nhiều lên bị sốt cao cháu bé cũng đói nữa . Gia đình không cho cháu bé uống sữa sao ? - bác sĩ nói rồi khẽ trách - mà cháu bé có bị ngã hay làm sao mà 1 bên mông của cháu tím đi lại ? Gia đình không chống lom cháu cẩn thận sao ? Theo như tôi thấy thanh quản của cháu bé bị tổn thương do khóc 1 thời gian dài , gia đình để 1 đứa bé sơ sinh khóc như vậy sao ? Nếu không chăm được thì sinh nó ra làm gì rồi bắt tội nó - bác sĩ trách mắng mọi người ở đây - thôi gia đình đáng chăm cho con bé đừng để tình trạng này xảy ra , nếu còn như vậy e là mạng con bé cũng không giữ được . May lần này mọi người đưa bé đến kịp không thì bé không xong rồi . Đây là đơn thuốc tôi kê mọi người nhớ cho con bé uống thuốc đúng giờ , đúng liều và đừng để tình trạng này lặp lại - nói rồi bác sĩ đưa thuốc cho cậu nó rồi bước đi .

Mọi người nghe bác sĩ nói mà không khỏi sốt sa . Vào phòng bệnh nhìn đứa cháu tội nghiệp đang thiếp đi kia mà lòng đau thắt lại . ...

Hôm sau nó được đưa về nhà , điều làm mọi người ngạc nhiên là nó không hề khóc , cũng không cười , đôi mắt đen láy của nó chuyển sang màu tím than vô hồn lạnh lẽo . Nó tự bò tự đứng dậy đi mà không cần ai dắt hay đỡ gì cả . Suốt 2 năm nó không hề nói 1 câu nào , khuôn mặt lạnh tanh đôi mắt vô hồn khiến mọi người ở đây vừa ngạc nhiên lại vừa lo lắng Cho đến khi nó được 3 tuổi bỗng màu mắt nó đổi sang đen tuyền như trước , nó vui vẻ cười nói làm nũng y như độ tuổi của nó làm cho nhà ngoại nó 1 phen ngạc nhiên nữa . Tuy 3 tuổi nhưng nó lại thông minh và giỏi hơn mấy bạn cùng lứa rất nhiều . Nó vui vẻ quậy phá cả nhà làm cả nhà không ngớt tiếng cười ....

Đi nó mới sinh em bé được 1 tuần nó vui vẻ cười tươi thích thú nhìn em bé , đi đến bên giường Di và em nó đưa bàn tay nhỏ bé mồm mím sờ lên má em bé cười tươi

- em bé sinh quá hihi . Lớn nhanh chơi với chị nhé

- đương nhiên rồi . Lớn rồi bé Linh đưa bé Bình đi chơi nhé - di nó mỉm cười đưa tay nựng má nó

- vâng hihi - nó cười hihi thích thú nghịch má em bé .

Bỗng cậu nó chêu nó

- háy za có bé Bình rồi cậu cho bé Linh ra rìa nhé - cậu cười nhìn nó rồi bế bé Bình

Nghe vậy bỗng mặt nó đánh lại màu mắt chuyển sang tím than . Điều này làm mọi người ngạc nhiên và lo lắng . Nó không nói gì khuôn mặt lạnh tanh đôi mắt tím than vô hồn đi lại phai cậu đánh bé Bình khẽ kéo vạt áo cậu ý nói cậu ngồi xuống . Cậu không hiểu lên ngồi xuống theo ý nó , mỉm cười cậu định bế nó lên thì mọi người ngạc nhiên đến điên người " chát " " oaoaoa...." . Nó thẳng tay tát vào mặt Bình 1 cái rất đau làm Bình hờn đến tím mặt . Bác nó thấy vậy đi lại đánh mông nó

- con làm gì vậy hả ? Sao đánh em ? Con hư lắm rồi - bác nó tức giận đánh liên tục vào mông nó

Bị đánh đau nhưng nó không kêu la hay nhò 1 giọt nước mắt , khuôn mặt vẫn lạnh tanh không cảm xúc , điều này làm cả nhà ngạc nhiên . Bà ngoại nó đi lại can và bế nó lên hỏi nhẹ :

- kia sao con đánh con bé , nó còn nhỏ mà . - bà nói bác nó rồi quay qua nó - bé Linh sao làm vậy với bé Bình ? Như vậy là không tốt na - bà mỉm cười nói nó nghe .

Nó hướng đôi mắt tím than vô hồn nhìn bà giọng lạnh băng làm mọi người giật mình ngạc nhiên

- muốn có bố mẹ thương giống Bình . Không muốn bị vút bỏ

Sau 1 hồi ngạc nhiên ngoại nó mỉm cười

- không ai vứt bỏ bé Linh cả . Mọi người thương bé Linh mà . Bé Linh rất ngoan ai cũng quý bé hết ấ - bà nó dỗ ngọt

- sao bố mẹ vứt bỏ Linh ? Linh khô g có bố mẹ . Linh bị bạn nói là đồ bỏ đi không ai nuôi . Không ai cần Linh . Cậu cũng bỏ Linh - lại chất giọng đổng bằng người đó vang lên và ánh mắt vô hồn hướng về phía cậu .

- bố mẹ con bận việc thôi . Họ sẽ đón con mà . Ai nói con là đồ vứt đi không ai nuôi ? Có cậu , bà , bác và di con nè . Cậu không vứt bỏ con . Cậu thương con nhất nhà - cậu nó chưa sót đau tái tê lòng khi nghe cháu mình nói vậy . Đi lại đón nó từ tay bà nó ôm nó vào lòng siết chặt .

Nghe vậy nó nghi vấn hỏi

- thật

- ừ , đúng vậy - cậu nó nói chắc lịch

Nghe câu trả lời bỗng rung nó nhắm mắt ngủ thiếp đi . Cậu nó ôm nó đặt xuống giường bàn tay đặt lên má nó nhìn nó sót sa và 1 giọt nước mắt lăn trên má cậu

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

Về gia đình nó sau khi gởi nó ra ngoại thì cuộc sống bình yên không gọn sóng như khi có nó ở nhà nữa . Bố mẹ nó không phải nghe bà nó nói mấy câu đay nghiến nữa , anh chị nó được ông bà chăm lo rất cẩn thận . Nói chung là 1 cuộc sống yên bình vô tư bởi thế bố mẹ nó , anh chị nó cùng ông bà nó đã quên rằng mình có 1 cô cháu / con / em gái .

☆☆☆☆

Nó cứ nằm ngủ như vậy cho đến ngày thứ 3 mới mở mắt tỉnh dậy làm mọi người lo lắng . Đôi mắt đen láy trong veo không 1 vằn đục ngược lên nhìn mọi người xung quanh đang lo lắng cho mình , ngồi dậy nó ôm tay bác nó lắc nhẹ , giọng trong như nước suối vang lên làm mọi người nghe mà mê mẩn giọng nói đó

- bác con đói - mặt phụng phịu làm nũng nhìn thật đáng yêu .

Không kìm được chú nó - chồng gì nó (phải gọi chú k nhè ? Tại di t/g k lấy ck lên t/g chả dỡ nữa) đưa tay beon má nó 1 cái . Mắt nó rung rung như sắp khóc , khuôn mặt sụ xuống nhìn y như mèo con vậy , rất ngộ rất dễ thương

- bà ơi bé Linh đói - nó quay sang bà với khuôn mặt đáng yêu đó

Ngoại nó nghe vậy liền bế nó lên và mỉm cười khề nói

- được rồi . Bà đưa bé Linh đi ăn na . Thế con muốn ăn gì nà ? - bà vui vẻ nựng má nó .

- hìhi con ăn kem , ăn kẹo mút , ăn bánh kem ... - nó đưa bàn tay nhỏ sùu bụ bẫm trắng hồng của nó lên xòe ra rồi đếm đếm liệt kê xong cười thích thú .

- được rồi 2 bà con mình đi nhè - bà bật cười khi nhìn hành động đáng yêu ngộ nghĩnh đó của nó .

2 bà con bước chân ra khỏi nhà và đi mua những đồ ăn vừa liệt kê ra . Khi 2 bà cháu khuất bóng thì mợ nó lên tiếng

- sao con bé có thể thay đổi nhanh như vậy chứ ? - khuôn mặt thắc mắc .

- phải . Lúc rất lạnh , lúc nghịch ngợm quậy phá , bây giờ lại hiền lành ngoan ngoãn có phần ngộ nghĩnh ngột ngột - bác nó tiếp lời .

- tính cách đó của nó được thể hiện theo hoàn cảnh - cậu nó lên tiếng .

- không nhè tâm hồn nó bị tổn thương đến mức như vậy ? Thật tội nghiệp con bé . Gia đình nội nó thật tàn nhẫn vô tình - Di nó nói giọng ghen lại vì thương cháu .

- có lẽ vậy . Đa tính cách chẳng ? Cũng tốt nó có thể tự bảo vệ nó khi không có người lớn bên cạnh . - chú nó trầm tư

Cứ vậy mỗi người 1 suy nghĩ nhưng đều suy nghĩ đến nó

Mấy hôm sau nó được nhà ngoại nó gọi vào nhà trẻ vì nhà còn bận làm việc . Nó vui vẻ đi học miệng luôn tục toe toét , đến lớp nó gặp nhiều bạn mới nó rất vui , nó hay bày trò chọc phá mọi người . Nhưng cũng không ít những phần tử ghét nó chê chọc nó , sỉ nhục nó ....., nó mặc kệ họ nói gì vì nó nghe cậu nó nói bố mẹ nó bận lên chưa đón nó được và lại có nhà ngoại thương nó mà , mấy người kia toàn bịa đặt nói láo không à .

Hôm nay như thường lệ nó vẫn đi học bình thường , vẫn vui đùa nhưng kì là mấy bạn chơi cùng nó hôm nay kì lắm toàn tránh nó thôi , hể nó đến gần là tránh đi . Khó hiểu nó hỏi Uyên bạn cùng tuổi nó :

-Uyên sao hôm nay mấy bạn kì vậy ? Sao không chơi với mình nữa - nó ngây thơ hỏi .

Cô bạn tên Uyên kia quay lại nhìn nó khinh bỉ :

- hừ cái thứ sao chổi như mày ai thèm chơi . Đến bố mẹ mày còn vứt mày đi thì đủ biết mày đen đui sao rồi . Hừ cái thứ vứt đi - nói rồi cô bạn đó quay đi .

Nó tức giận khi nghe như vậy liền chạy lại đẩy ngã bạn nữ đó rồi nói :

- tao không phải đồ vứt đi , cậu tao nói bố mẹ tao chỉ bận việc thôi . Sau này họ sẽ đón tao - chỉ thẳng tay vào Uyên .

Uyên bị ngã đau quá tức giận đứng lên nói với đám bạn :

- tụi bay thấy nó nói gì không ? Hừ cậu mày lừa mày thôi . Mẹ tao nói là đã nhìn thấy mẹ mày vứt mày đi rồi về cùng bố mày . Lúc đó mày còn bé tẹo thì biết gì . Cái thứ như mày thì đi chết đi . Mày giẫm đánh tao . Tụi bay đâu vào đánh chết nó đi - Uyên mắng nó rồi rủ đám bạn đánh nó .

Thấy vậy bọn kia cả trai lẫn gái cùng lao vào đánh nó . Thân hình nhỏ bé của nó bị đám bạn đánh đập dẫm đạp rất đau nhưng nó không hề rên na mà người lại nó đứng dậy đánh trả bọn đó . Đang chống trả bọn kia thì tiếng cậu nó phát ra làm bọn kia sợ hãi chạy hết

- này mấy đứa làm gì đó ?

Bọn nhóc chạy hết thì hình ảnh tàn tạ quần áo sộc xệch lấm lem , môi chảy máu của nó ập vào mắt cậu nó . Tả hỏa lo lắng cậu chạy nhanh đến bế nó chạy đi bệnh viện .

Đứng ngoài cậu lo lắng gọi cả nhà đến . Lo lắng bỏ hết công việc mọi người chạy nhanh đến bệnh viện . Vừa đến thì phòng bệnh cũng bật mở , đi đến hỏi bác sĩ

- con bé sao rồi ạ - bà nó nói .

- con bé chỉ bị sây sát ngoài da do đánh nhau thôi chứ không có sao cả - vị bác sĩ tl rồi bước đi .

Nghe vậy bác nó tức giận đi vào phòng bệnh nó , nhìn nó đang ngồi co chân trên giường thì bế nó lên đánh vào mông nó mắng

- cho con đi học con lại đi đánh nhau sao ? Con hư quá rồi . Sao bố mẹ con lại bỏ lại con ở đây để làm khổ mọi người như vậy chứ ? - bác nó tức giận đánh nó rồi lờ miệng nói bố mẹ nó bỏ lại nó ở đây .

Bà nó thấy vậy chạy vào đẩy Bác nó ra quát

- con làm gì con bé vậy hả ? Nó là tre con mà .

- mẹ chiều nó quá lên nó mới hư như vậy . Bé con đã đánh nhau như vậy rồi lớn lên sẽ ra sao nữa ? - bác nó đáp lại bà .

Nó khi nghe bác nó nói bố mẹ nó vứt nó ở đây là mắt nó lóe lên thứ gì đó rồi lại trầm nặng xuống , khi nghe bác hỏi bà như vậy nó ngước lên nhìn bác nó đáp thẳng thừng :

- con còn hơn thế nữa - nó đáp nhẹ nhàng .

Mọi người ngạc nhiên . 1 đứa bé 3t như nó sao có thể nói được như vậy ? . Tức giận bác nó mắng

- con còn nói vậy ? Thật là không có bố m.....

- tại sao con không được như vậy khi bọn nó nói con là đồ vứt đi , nói con là sao chổi ? Đến giờ bác cũng nói bố mẹ con vứt con . Con không cần bác nuôi , con chả muốn làm gánh nặng hay mang ơn bác đâu - bác nó chưa nói hết câu nó đã tl rồi chạy đi để lại mọi người đang chùng mí xuống . Bác nó thấy có lỗi với nó vì chưa gì đã mắng nó rồi , đã vậy còn lờ lòi làm tổn thương nó .

Chương 30

Thấy nó bỏ chạy ra ngoài bà nó vội đuổi theo , tìm mãi không thấy nó ngoại nó lại thêm lo . Đang đi lên lại phòng gọi mọi người đi tìm thì vô tình bà nhìn thấy nó đang ngồi dưới gầm bậc thang của bệnh viện . Đi lại nhìn đứa cháu gái đang ngồi bó gối 1 góc mà thấy xót xa , đến bên bà nhẹ nhàng ôm nó nhưng bị nó đẩy ra

- bà tránh xa cháu ra . Cháu không cần ai thương hại . Bà đi đi . - nó nói trong tiếng khóc .

Bà nó nghe nhói ở trong tim , tay run run đưa lại gần nó

- cháu ngoan lại bà bảo . Bà thương cháu gái bà nhất . Cháu đừng như vậy - bà nịnh nó .

Ngước đôi mắt đầm lệ lên nhìn bà nó nhào vô lòng bà khóc nức nở :

- huhu bà ơi có phải bố mẹ cháu bỏ cháu như là bác nói không bà ? Không ai thương cháu phải không bà .

- không phải đâu . Bố mẹ cháu bận việc thôi , hết việc họ đến đón cháu mà . Có bà thương con này . Ngoan đừng khóc nữa - bà vuốt tóc nó khẽ nói .

Nó cứ ôm bà nó khóc đến mệt rồi ngủ thiếp trong vòng tay bà . Bà nhìn đứa cháu mà đau xót vô cùng , sao lại để 1 đứa bé phải chịu đựng những việc như vậy ? Bà thương cháu mà nước mắt tuôn rơi .....

-----○○○●○○○○○○○○-----

Mấy mày sau đó nó đi học bình thường nhưng khác ở chỗ nó không nói chuyện với bác nó cho dù bác nó có dụ nó bánh kẹo hay gì khác nó cũng không cần , bác nó ỉu ruột nhìn cháu mình xa lánh mình và thấy có lỗi vô cùng khi ns nó như vậy . Sáng nó đi học lành lặn nhưng khi nó về thì quần áo đầu tóc tả tơi do đánh nhau với đám bạn . Dần nó trở lên lậm lì ít nói , khuôn mặt bắt cần được đứa bé tâm 3 , 4t như nó chứng ra . Nhìn nó như vậy nhà ngoại nó ai lấy đều đau lòng xót xa cho cô cháu gái . Cuộc sống nó cứ như vậy cho đến khi nó lên 5t .

Hôm đó ngoại nó quyết định gọi cho bố mẹ nó .

- alo mẹ ạ - bố nó nghe máy có chút ngạc nhiên .

- vâng chào anh . Anh còn nhớ mình còn 1 đứa con gái không ? - bà nó nói giọng mỉa mai .

- d... ạ... dạ..... con nhớ - bố nó nghe vậy vội sức tình lắp bắp trả lời .

- nhớ sao ? Nhớ Mà Anh Chị Để Con Bé Ở Đây Bao Năm Mà Không 1 Lần Hỏi Thăm Há ? Anh Chị Làm Bố Mẹ Kiêu Gì Vậy ? - bà nó tức giận quát ,

- dạ .... bọn con ..... bọn con ..... - bố nó giật mình và cũng không biết nói gì .

- hừ mai anh chín ra đón nó . Anh chỉ biết nó ngóng anh chị như thế nào không ? - bà nó hừ lạnh rồi nói .

- v... âng..... - bố nó đáp .

Bà nó cúp máy bên này bố nó quay ra nhìn mẹ nó có chút gì đó tội lỗi và khuôn mặt buồn sầu . Thấy thế mẹ nó hỏi :

- chuyện gì vậy .

- bà ngoại điện . Có lẽ chúng ta vô tâm quá rồi . Chúng ta chỉ biết sống bình yên vui vẻ mà quên đi đứa con gái bé bỏng của chúng ta - bố nó nói thều thào .

Nghe đến đây mẹ nó mới sức tình lắp bắp nói :

- ph... ả...i ... chúng ta còn 1 đứa con gái . Tôi là mẹ mà sao vô tâm quá - mẹ nó khóc .

- mai ta qua đón nó - bố nó nói rồi đi ra ngoài . Khuôn mặt suy tư .

Mẹ nó bên trong cũng vậy , khuôn mặt suy tư buồn sầu và xen lẫn sự tội lỗi .

Sáng hôm sau bố , mẹ nó đến nhà ngoại nó vừa thấy bóng dáng 2 người họ cậu nó lên tiếng .

- ủa ai đến nhà mình kia mẹ - giọng mỉa mai .

- oh vậy à ! Để mẹ nhớ xem là ai - bà nó đáp giọng không kém gì cậu nó .

- mẹ , bọn con đến đón bé Linh - bố mẹ nó cúi đầu nói lí nhí .

Gì nó đánh mặt lại nói :

- anh chị vẫn còn nhớ là mình còn có con bé Linh nữa à - giọng trách móc .

Bố mẹ nó không đáp mà chị cúi đầu tay đan vào nhau .

- hừ nếu tôi không gọi thì anh chị đâu biết đến sự tồn tại của nó - bà nó đánh mặt trách cứ - đó giờ anh chị đi đón nó đi - quay sang chú nó - con đưa họ đi đón con gái họ để cho họ thấy cuộc sống của con gái họ trong suốt mấy năm qua - bà nó nói giọng tức giận sen chút mỉa mai .

Chú nó nhú mồm lại rồi cũng dần ra khẽ đáp :

- vâng - quay ra bố mẹ nó - anh chị đi theo tôi .

Bố mẹ nó đứng lên cúi chào ngoại nó rồi đi theo chú nó . Chú dẫn họ đi 1 đoạn khá xa thì đến nhà trẻ nó đánh học . Vừa đến nơi cảnh tượng 1 đứa trẻ con khoảng 4 , 5t đang đánh nhau với mấy đứa nhóc cùng tuổi có khi còn hơn cả tuổi đứa trẻ đó . Bọn nhóc không ngừng đánh và chửi nó đại loại như " mẹ con chó mày giết đánh bọn tao à ? Cái đồ không có bố mẹ " , " cái đồ vứt đi không ai thương " , " cái thứ không có bố mẹ như mày thì đi chết đi , ở nhà bà mày ăn bám mà không biết nhục à ? " ..... rất nhiều tiếng chửi rủa của những đứa trẻ xung quanh đứa bé kia phát ra , nhưng đứa bé đó không hề khóc lóc gì mà khuôn mặt bất cần nhìn thẳng vào bọn đó và đánh trả bọn đấy mặc cho trên người trên mặt toàn vết cào cào , môi còn bị sứt ra và chảy máu . Thấy cảnh đấy chú nó vội chạy đến đuổi đám nhóc kia đi và đến bên đứa bé kia xem xét rồi nước mắt chú nó vô thức rơi giọng nghẹn ngào :

- Linh con có sao không ? Chú xin lỗi vì để cháu như vậy - chú nhìn nó sót sa .

Nó đưa tay gạt nước mắt cho chú rồi đáp :

- con không sao ? Con quen rồi - nó nói như không có chuyện gì nghiêm trọng vậy

Chú nó khóc rồi ôm nó vào lòng . Bố mẹ nó nghe và thấy cảnh trước mặt thì đứng chết chân tại chỗ . Con gái họ đây sao ? Cuộc sống bao năm của nó đây sao ? ..... bao câu hỏi hiện hữu trong đầu họ .

Khuôn mặt sót sa tìm đâu thất lại đi từ từ đến bên nó và chú nó . Tay run run mẹ nói nói không lên lời :

- L... li..n..h.... c...on..... gá....i..... - bà lắp bắp giọng run run nghẹn ngào .

Nghe bà nói nó quay sang nhìn cặp vợ chồng đang khóc nhìn nó mà khó hiểu , quay sang chú nó nó hỏi :

- ai đây chú - nó ngây thơ hỏi .

Nghe nó hỏi chú nó mà bố mẹ nó đau lòng , đến bố mẹ mình mà nó cũng không biết mặt . Chú nó nhìn bố mẹ nó rồi nhìn nó nói :

- bố , ẹ con đến đón con đó .

Nó nghe xong thì nhìn chú nó rồi nhìn bố mẹ nó ý như có phải sự thật . Thấy vậy mấy người đó gạt đầu ý nói phải . Mắt nó rung rung nhìn mọi người rồi buông chú nó ra chạy lại ôm bố mẹ nó khóc lác .

- là bố mẹ thật hả ? Bố mẹ biết con mong bố mẹ lắm không ? Bọn con cứ nói bố mẹ vứt bỏ con không cần con huhu . Bố mẹ đi đâu giờ mới về với con vậy huhu - nó khóc nức nở .

Bố mẹ nó đau lòng khóc theo nó , ông bà đều ôm nó bố nó khẽ đáp

- bố mẹ xin lỗi con gái . Giờ bố mẹ đã ở đây với con rồi . Ngoan đừng khóc - bố nó xoa đầu nó .

Nó lau nước mắt đi đáp :

- vâng .

Quay sang chú nó nó cười tươi

- chú ơi con có bố mẹ nè . Hi hi họ đến đón con đó - nó cười ngây ngô .

Chú nó cười gượng nhìn nó khẽ gạt đầu .

End chap

Đôi lời t/g : em ms viết truyện lên c.j sai sót mong các men bỏ qua . Có gì thắc mắc thì có thể hỏi e qua ních fb 01686919295

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Nó được bố mẹ đón về tưởng chừng như mình là người hạnh phúc nhất nhưng không phải đây mới chính thức là quãng thời gian tăm tối uất hận nhất của nó . Khi nó được đưa về nhà nó cười vui vẻ ngây thơ không còn khuôn mặt bất cần lạnh lùng nữa , vừa về nó được anh chị nó quý mến vì nhìn nó rất dễ thương , hay mua kẹo và những nhện nó . Về nhà được tầm gần tuần thì mọi chuyện không tốt đã xảy ra với nó .

Nó đang ngồi chơi với anh 2 nó thì nghe giọng của ai đó đang nói với bố mẹ nó

- nghe nói anh chị đi đón cháu - gái tôi về - bà nói giọng mỉa mai , từ cháu gái thì nhân mạnh .

Bố mẹ nó nghe vậy cúi đầu đáp :

- dạ mẹ.

Nghe vậy nó đang chơi với anh thì chạy 1 mạch ra ngoài , ra đến nơi nó thấy 1 bà lão tầm 60t đang đứng đó nó đoán chắc là nôi nó lên nó vui vẻ chạy ra ôm chầm lấy bà và nói :

- con chào nội hi hi . Nội nhớ con không ?

Thấy nó chạy ra ôm mình như vậy còn cười nói nữa nôi nó tức giận sô ngã nó rồi nói bằng giọng đầy nghiến齿 làm nó giật mình hoảng sợ

- mày cút ra đồ thừa thãi . Mày là thứ vứt đi chứ là cháu nội tao bao giờ - bà quát .

- huhu sao bà nói vậy con là con của bố mẹ là cháu của bà mà - nó ôm cánh tay bị sây sát ở khuỷu tay do lúc vừa bị sô ngã mà vừa khóc vừa nói với nội .

Thấy con gái như vậy bố mẹ nó đi lại ôm lấy nó rồi nói với nội nó

- mẹ làm gì vậy ? Nó chỉ là 1 đứa trẻ thôi mà - bố nó nói có chút bức .

Thấy thế nội nó đi lại kéo nó ra khỏi vòng tay của bố mẹ nó rồi đẩy nó ra xe xong quay lại nói với bố mẹ nó

- tụi bay nói gì ? Giám cãi lại ta sao ? Không có ta thì bây giờ tụi bay có được như bây giờ ? Không vì con khôn kia thì 40 năm tuổi đảng của tao đâu bị mất . Nhà tụi bay nghèo dốt ra như thế này còn bày đặt để thêm . Tiền đâu tụi bay nuôi ? Lại lấy tiền tao à ? Không có đâu tao chỉ cho nuôi 2 đứa cháu của tao còn con nhỏ thừa thãi kia thì tao không cho lấy 1 xu nghe chưa ? - nói với bố mẹ nó bằng giọng tức giận rồi quay sang nó - cái con thừa thãi , cái đồ vứt đi như mày thì cút đi . Tốt nhất là đi chết luôn đi - bà nói giọng tức giận gấp bội và xen vào đó sự khinh miệt chán ghét .

Nó nghe lấy giờ thì chỉ biết ngồi khóc rồi đưa đôi mắt ngấn nước nhìn bố mẹ như chờ sự chờ tre . Nhưng lại làm nó thaat vọng đó là bố mẹ nó đứng im cúi đầu xuống để tránh ánh mắt của nó . Thấy nó khóc nghe thật khó chịu nội nó liền đi lại sô lách nó lên và liên tục đánh vào mông nó

- mày khóc cái gì ? Thứ như mày tao nhìn không đã ghét . Mày còn khóc à cầm mằm ngay cho tao .

Thấy con bị đánh mẹ nó xót xa chạy lại van xin .

- con xin mẹ mẹ đừng đánh con bé nữa , nó còn bé mà mẹ - mẹ nó khóc ôm chầm lấy nó che chở .

Bà tức giận đứng dậy và quay ngoắt ra cổng rồi đi về khi về bà không quên nói lại 1 câu

- đừng để nó xuất hiện trước mặt tao

Nhìn bóng dáng bà đi khuất bố mẹ nó mới ôm nó khóc , anh nó chứng kiến tất cả lên đã giận bà nó rất nhiều . Đi lại ôm nó anh an ủi nó bằng cánh cho kẹo .

Những tháng ngày sau đó nó luôn bị những trận đòn vô cơ từ bà nó khi không có bố mẹ nó có nhà , ông nó cũng khinh miệt nó vì nó là con gái . Có

lần thấy nó bị bà đánh anh nó ra can rồi giận bà nó thế là bà nó đánh nó ác hơn nói vì đứa không lên tồn tại như nó mà cháu trai cưng của bà giận bà . Những khi bố mẹ vắng nhà thì bà nó không cho nó học mà bắt nó làm việc nhà dù tuổi của nó không phải làm những việc đó . Không làm được nó bị bà mắng bà đánh , chị gái nó nhiều lần thấy vậy cũng muốn giúp nó nhưng lại sợ bà đánh nó thêm vì tội bắt chị làm nó chơi . Nó đã bị bà nó đối xử tệ rồi mà còn bị bố mẹ nó đối xử không kém như vậy là mấy nhưng tuyệt nhiên không hề cho nó làm việc nặng nhọc mà chỉ làm việc nhẹ và chú tâm vào học , nếu đi học mà được 5 hay 6 điểm là y như rằng nó bị 1 trận đòn đau . Do áp lực của mẹ chồng lên bố mẹ nó phải giả bộ không thương nó , hát hủi nó để cho nội nó không gây khó dễ cho nó . Tối nào bố mẹ nó cũng sang phòng nó nhìn tay chân nó tím lên do bị bà đánh và nhéo thì không kim được nước mắt . Cuộc sống nó cứ như vậy diễn ra , nhưng may nó có những người bạn tốt không xa lánh nó hay khinh nó như hững người khác đó là Thủy , Dương và Dịu như vậy nó cũng bớt tủi thân .

Nó cứ sống như vậy cho đến khi lên lớp 8 thì sự thay đổi của nó làm bố mẹ nó ngạc nhiên và bà nó có chút sợ hãi . Hôm đó cũng như mọi lần nó bị bà nó bắt làm việc nhưng sợ ý nó làm hỏng tất cả lên nó bị bà nó đánh 1 trận đau đớn , nhưng tuyệt nhiên không có giọt nước mắt nào như mọi lần mà thay vào đó khuôn mặt lạnh băng không cảm xúc , đôi mắt đen láy long lanh thay vào đôi mắt tím than vô hồn . Do nó cúi đầu lên không ai thấy , đang đánh và chửi mắng nó thì bố mẹ nó làm về . Thấy con bị đánh bố mẹ nó sốt xả đỉnh vào con nhưng chưa kịp can đã bị bà nó nói

- hừ cái thứ như mày chả làm được tích sự gì cả chỉ phá thôi . Anh chị về đúng lúc nhẽ mau đến mà dạy con anh chị đi - vừa nó bà vừa lấy gậy đánh vào người nó .

Bố mẹ nó sốt con mở lời xin sỏ

- thôi mẹ à . Nó hăng còn nhỏ có gì bọn con sẽ dạy bảo nó - bố nó đưa tay ra để cản cánh tay nội nó đang liên tục quát gào lên người nó .

Nhưng chưa kịp cầm tay vẫn trên không trung thì bị giọng nói lạnh băng của nó làm cho khựng lại và bà nó cũng thôi đánh nó mà nhìn nó ngạc nhiên

- không cần xin - ngược khuôn mặt lạnh tanh lên nhìn mọi người làm mọi người thoáng giận mình giun sợ .

Nó lướt ánh mắt tím than vô hồn nhìn lướt qua mọi người làm mọi người sợ hãi rồi ánh mắt đó dừng lại trên khuôn mặt đang tái đi của bà nó . Bước nhẹ đến bên nội nó nó dùng chất giọng lạnh băng không hề có sự kính trọng trong đó nói :

- bà đánh nữa đi . Khinh tôi sao ? Không coi tôi là cháu sao ? Tôi cũng tuyên bố thẳng " tôi không có 1 người bà như bà " . Tôi khinh loại người như bà . Vì cái chức cái danh hiệu vợ vẫn đó mà bà đối xử với cháu mình như vậy . Người lên chết phải là bà - nói rồi nó đưa tay đến cổ bà nó rất nhẹ rất nhanh nó bóp nghẹn cổ bà nó .

Sợ hãi bà nó buông gậy xuống và đập tay vào tay nó nói trong sự sợ hãi và kho thờ

- mày .... m...ay .. là.....m gì ..... v... ày..... bu... ô.... ô.... ng..... t...ao ....ra....

Nó nhếch mép khinh bỉ

- buông sao ? K. Người như bà đáng chết - nó nhếch mép cười rồi lại đánh mặt siết chặt tay hơn làm bà nó đập mạnh tay hơn .

Hành động đập tay của bà nó yếu dần và chậm lại mắt cũng dần khép lại . Bố mẹ nó thấy vậy vội chạy lại kéo nó ra rồi đánh nó dọa nó nhưng không được . Đúng lúc anh và chị nó đi học về thấy cảnh như vậy anh chị nó vội chạy lại ôm nó nói

- Linh em bỏ tay ra đi đừng như vậy . Em đánh hại bà đó - chị nó nói tay xoa lưng nó , tay còn lại cổ gờ tay nó ra khỏi cổ nội nó .

- Linh ngoan nghe lời anh . Bình tĩnh lại - anh ôm nó siết chặt vòng tay , mắt vô thức chảy ra 1 giọt nước mắt thấm vào da thịt nó .

Nghe và cảm nhận được thứ gì đó nó hơi nói lỏng tay đôi mắt như phủ xương mờ nhìn 2 người đang ôm mình khóc thì bỗng mắt nó buồn thông tay rồi khẽ nói

- anh , chị em sợ

Rồi nó ngất đi . Bà nó gần như nghẹn thở thì được nó buông tay ra bà khụy xuống đất ôm cổ vừa ho vừa cố lấy lại nhịp thở . Thấy nó ngất bố nó vội bế nó vào nhà , mẹ nó lấy dầu thoa cho nó . Chị và anh nó lo lắng vô cùng . Bà nó sau khi lấy lại nhịp thở thì vội vã đi về không giám ở lại nữa . Còn nó nó cứ làm như vậy hết 1 ngày đến ngày thứ 2 thì bỗng đôi mi nó khẽ lay động hành động nhỏ như vậy cũng đủ làm chị nó ngồi bên thấy vui vẻ bớt lo lắng . Mở mắt ra nó nhìn thấy chị nó vừa cười vừa khóc nhìn nó , nó như nhớ ra gì đó liền ôm chầm nó khóc lắc

- huhu chị ơi bà lại đánh e huhu đau lắm

Chị khóc ôm nó khẽ vuốt lưng an ủi

- thôi không sao rồi , ngoan nín đi .

Nó thôi khóc nhưng vẫn sụt sùi . Bỗng cửa phòng mở mẹ nó bê cháo vào đằng sau bố nó cầm cốc nước và thuốc . Thấy nó tỉnh bố mẹ nó vui mừng ôm nó.

Nó ngạc nhiên nhìn họ . Thấy vậy bố mẹ buông nó ra rồi đưa cháo và thuốc cho nó khẽ nói .

- thuốc đầy cháo đầy ăn đi . Mày ốm toàn bắt tội tao với bố mày - mẹ nó nói giọng trách mắng nhưng sen chút vui mừng rồi đi ra ngoài .

Nó không hiểu nhìn chị nó , thấy vậy chị nó nói

- em bị sốt cao không đi họ được lên bố mẹ mang thuốc với cháo cho em . Em ăn đi - chị nó nói dối .

Nó không nghi ngờ gì ngồi ăn rồi uống thuốc . Bố mẹ nó ra ngoài khẽ nhìn lại cửa phòng nó rồi khẽ nhủ mày lại . Bố nó lấy điện thoại gọi cho ngoại nó .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Gọi cho ngoại nó bố mẹ nó kể hết mọi chuyện xảy ra cho ngoại nó nghe , nghe xong ngoại nó neho mày suy tư 1 lúc rồi cũng kể lại những biểu hiện lạ của nó trong những năm ở cùng ngoại . Biết vậy bố mẹ nó cũng đau lòng nhìn cô con gái .

1 tuần sau kể từ hôm nó làm vậy với nội nó thì nội nó vẫn đến mắng chửi và nói những từ ngữ cay nghiệt với nó nhưng tuyệt nhiên không hề đánh nó , nó cũng thấy lạ nhưng thôi cũng kệ dù sao không đánh nó là may rồi . Nó cứ sống như vậy cho đến khi lên lớp 10 trong 1 hôm nó không ngủ được đang lăn qua lăn lại trên giường thì bỗng nó thấy người mở cửa phòng mình lên nó trả bộ nhắm mắt thì nó mới biết bố mẹ nó thương nó như thế nào bởi vậy nó mới nói chuyện với họ nhưng ít . .

----- the end quá khứ của nó -----

Quay về thực tại .

Mẹ nó vừa kể vừa khóc đứng con người lạnh băng kia của nó từ hồi đó đến giờ giờ mới thấy . Bố nó ôm mẹ nó an ủi , hẳn thấy vậy khẽ nói nhưng về mặt rất quyết tâm

- hai bác đừng buồn nữa . Cháu yêu Linh cháu sẽ bảo vệ và yêu thương em ấy . Giờ cũng muộn rồi cháu xin phép - haqsn an ủi rồi đứng dậy cúi đầu chào bố mẹ nó .

Bố mẹ nó không đáp chỉ khẽ gật đầu . Anh nó ra tiễn hẳn khi ra đến cổng anh nó nhìn hẳn giọng như đe dọa .

- anh mong chú giữ đúng lời nói , đừng bao giờ làm tổn thương nó không anh không biết anh làm gì chú đâu

- vâng em biết - hẳn có chút sợ nhưng cũng quả quyết nói rồi quay lưng ra về .

Anh nhìn theo bóng hẳn khuất dần môi khẽ mấp máy :

- mong chú mày nói được làm được không anh sẽ giết chú - nói rồi mặt anh đan lại rồi đi vô nhà .

Hắn về nhà thì đi vô phòng làm việc ra đó suy nghĩ về nó rồi tự hứa với mình phải bảo vệ nó . Suy nghĩ miên man về nó thì bỗng trong đầu hẳn xuất hiện hình ảnh của 1 cô gái - cô gái đã bỏ rơi hẳn 2 năm trước . Hẳn yêu cô gái đó hơn cả bản thân đến giờ hẳn vẫn yêu và ..... đang cho người tìm kiếm . Nghĩ đến đây hẳn sực tỉnh , thế còn nó hẳn có yêu nó hay chỉ 1 chút cảm nắng hay là..... thương hại nó đây ? Hẳn thật không thể giải thích . Vô đầu hẳn bỏ qua suy nghĩ đó rồi chìm vào giấc ngủ

Sáng hôm sau nó dậy muộn hơn mọi hôm phong cách ăn mặc khác hoàn toàn mọi ngày . Mái tóc đen dài óng mượt được nó bím 2 bên để về đằng trước trên đầu kẹp cái kẹp hình con thỏ nhìn rất ngộ , nó diện chiếc áo phông hồng hình kitty , quần bò đen , chân đi tông có hình con banda to bụi , đeo ba lô hồng có cheo mấy con gấu bông thỏ bông ở đầu mỗi khóa cặp . Nhìn nó giống 1 đứa trẻ con học cấp 1 hơn là học sinh cấp 3 . Nó vui vẻ chào bố mẹ đi học , như hàng ngày nó đón cô và ra đầu ngõ gặp Dịu và nhỏ . Bọn bạn nó thấy nó như vậy thì ngạc nhiên và có chút lo lắng . Trên đường đi nó cứ cười nói lảng sang như con nít làm người đi đường phải chú ý . Vừa đến cổng trường thì nó được mọi người chú ý đến , nhiều lời bàn tán vang lên

- Linh hôm nay sociu mày nhí ? - nam sinh 1 .

- ừ nhìn e ấy dễ thương thật đó . Tao chỉ muốn đến neho má con bé thôi - nữ sinh bên cạnh đáp .

- yêu em ấy quá , như thế kia ai mà không yêu cho được - nam sinh 2 .

.... vvvv.....

Nhiều lời bàn tán vang lên nhưng toàn là khen nó . Đúng lúc bọn hẳn đến nơi nghe mọi người nói thì đồng loạt quay ra nhìn nó . Ôi thôi tim bọn hẳn lệch

nhịp , nhìn yếu quá . Nó đang đứng ngậm kẹo mút chờ đám bạn đi cắt xe . Thấy vậy bọn hấn đi đến chỗ nó chào hỏi .

- hi bé Linh - cậu chào nó .

- hi chào anh - nó ngây ngô đáp .

- bé Linh hôm nay dễ thương quá đi - anh nói và như không kìm chế được anh đưa tay bẹo cái má phúng phính hồng hồng của nó .

Bị bẹo đau nó phụng phịu mắt ngân ngấn nước làm người ta siêu lòng , thấy vậy hấn đỡ

- bé Linh không khóc nữa , nín anh mua kẹo cho - mỉm cười xoa đầu nó .

Nghe thế nó vui vẻ nhảy tung tung rồi chạy lại chỗ hấn hôn cái chụt lên má hấn rồi nói .

- anh nhớ nha

Bị nó hôn hấn ngại ngùng đỏ mặt , điều đó làm nó lo

- anh ốm hả ? Mặt anh đỏ kìa - kèm theo hành động nó đưa tay lên chán hấn .

Hấn ngại nay còn ngại hơn mặt cứ đỏ lựng lên . Đám bạn nó chứng kiến này giờ như không chịu nổi Dịu chạy lại cốc vô đầu nó 1 cái đầu điên rồi nói :

- mày tính họ tao cái . Con nhỏ ngốc này mày định giết hết người ở đây bằng những hành động đó hả ?

Bị cốc đau và bất ngờ nó đưa tay xoa đầu rồi ngược lên nhìn Dịu mắt ầng ằng nước mũi hơi bủ ra như mếu . Hành động đó của nó làm đốn tim các nam sinh kèm lun nữ sinh đứng ở đó và đương nhiên không ngoại trừ bọn hấn và bọn bạn nó . Có người còn mang điện thoại ra chụp nữa . Thấy nó tội nghiệp cậu liền đi lại bên nó kéo nó ra sau cậu rồi nhìn Dịu khế trách :

- em sao vậy ? Sao lại đánh Linh ? Em không thấy Linh mong manh yếu đuối vậy sao ? Em làm em ấy đau rồi đấy .

Dịu và 2 đứa kia bức tức và cũng tỉnh lại thôi không nắm nó nữa là nhờ câu trách của Lộc , định cho Lộc 1 trận thì mắt của 3 đứa lóe sáng lên miệng mỉm cười rồi quay lên nhìn cậu với ánh mắt như biết ơn và có phần thương hại lại có chút cầu nguyện . Thấy ánh mắt đó cậu nhủ mày hỏi :

- sao các em nhìn anh vớ..... -

cậu chưa nói dứt câu thì " cốp " , xoa đầu cậu quay lại nhìn nó . Nó đang 2 tay chống nạnh mặt hằm hằm nhìn cậu , cậu khó hiểu nhìn nó :

- sao em cốc đầu anh ? Anh đang bảo vệ cô bé yếu đuối như em mà . Sao không cảm ơn mà còn đánh anh - cậu ai oán nhìn nó .

Đầu nó hiện đồ 3 vạch đen , 1 đàn quạ đang bay qua đầu nó , đám bạn nó vuốt mặt mồm lảm bảm

" lại nữa " . Nghe thế bọn hấn thắc mắc vô cùng .

- anh nói anh mong manh ? Anh nói ai yếu đuối ? - giọng nó như tu la đến lấy mạng người .

Hơi run nhưng cậu vẫn đáp :

- thì là em - tỉnh rụi ngây ngô .

Mặt nó đen hơn đất nòi cả ngàn năm không cọ .

- thôi xong rồi - bọn bạn nó ôm mặt la lớn .

Bọn hấn ngờ ngác chưa hiểu chuyện thì nghe tiếng la của Lộc . Giật mình quay lại thì thấy nó đang túm tóc Lộc đánh túi bụi mồm liên tục nói :

- này thì mong manh , này thì yếu đuối ..... mỗi từ này thì nó cho cậu 1 cước .

Còn cậu chưa hiểu gì thì đã bị nó bay đến túm tóc đánh tới tấp lên chỉ biết ôm đầu chịu trận mà la lớn . Thấy cậu bị đánh bỗng nhỏ thấy sót sót lên mờ lờ :

- Linh à ! Tha cho cậu ta đi . Mày nhìn không thấy tội hả

Nó dừng hành động lại nhìn Dương rồi lại nhìn Lộc đã bị nó đánh cho toi tã kia mà phán 1 câu khiến cả bọn đơ người , nhất là Lộc cậu tái mặt :

- thấy cũng tội nhưng thông cũng kệ ai nói hấn ngu .

- thì do cậu ta không biết mà - cô vội đáp .

Nó nghiêng đầu nhìn cô nhìn hành động đó thật ngộ thật dễ thương

- mày sớt ống hả

Nói chúng tìm đèn làm cô lúng túng đỏ mặt miêng lấp bắp

- c... ó.... đã.....u...

Nhếch mép nó nói .

- tạm tha cho anh đó . Cảm ơn bạn tui đi - nói rồi nó đi thẳng lên lớp bỏ lại mọi người đằng sau với ánh mắt ngơ ngác không hiểu gì .

Thấy vậy nhỏ lên tiếng giải đáp thắc mắc của mọi người

- nó ghét ai nói nó mỏng manh dễ vỡ hay là yếu đuối cần người bảo vệ .

Thấy vậy mọi người à lên 1 tiếng và tự nhủ với mình rằng đừng bao giờ đụng đến nó hay nói nó như vậy không thì chỉ có die . Dương ra đỡ Lộc dậy khẽ hỏi :

- cậu sao không ?

Cậu hơi đỏ mặt khẽ đáp :

- đau nhưng không sao hì .

- ừ vậy sau đừng đại mà nói nó như vậy nhá ? Thôi lên lớp đi .

Nói rồi cả bọn kéo nhau lên lớp

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Tiết học bắt đầu hôm nay là tiết Tin đầu tiên , bà cô này cả trường ai cũng " quý " hết chơn ý . Đáng đi ông ẻo , 29t chưa có chồng vì bà quá "xinh " duyên nhất là hàm răng 9630 của bà , người ta mọc thiếu hay đủ răng còn bà mọc thừa răng mới ghê , mắt đeo kính đến lồi mún lồi mắt ra lun , người béo như heo , được cái hám dai vs nói phét thì không ai bằng , dạy học không dạy toàn để ý bắt chẹt học sinh rồi nhìn thấy trai đẹp là tươm tươm k à . Bà cô khủng long bước vô lớp thì lớp bắt đầu loạn lên .

- cả lớp đứng - lớp trưởng hô .

Tất cả đứng dậy đồng thanh :

- chúng em chào cô ạ . Hôm nay cô rất xinh ạ .

Bà cô cười tủm tỉm rồi nói :

- anh chị bày trò vừa thôi bỏ vở ra học bài .

- đầu hôm nay cô xinh thật mà . - nhỏ Hiền nói .

- đúng cô rất xinh , hôm nay cô mặc áo màu đỏ làm tôn làn da trắng của cô lên rất nhiều - thằng Đức lau lau nói .

Bà cô vui lắm cứ cười tủm tỉm nhưng vẫn cố tỏ ra nghiêm khắc

- thôi anh chị chỉ được cái nịnh . Mau mở vở học bài . Tôi tra bài cũ . Lên nêu khái niệm tệp cho tôi và 1 bạn làm cho tôi bài 2 trong sách giáo khoa .

Nghe thế lớp im du con gà dù . Bà cô tra trong sổ điểm liền gọi

- Lưu hồng duyên lên trả lời câu hỏi , Trần hoàng thiên linh làm bài tập - dứt lời bà cô nhìn xuống lớp .

Duyên nghe tên lúng túng đọc lại ghi nhớ rồi lên bảng nhưng khổ nổi lên đến nói chữ nó rơi hết dọc đường rồi, lơ ngơ gãi đầu Duyên nháy mắt với Trường đang ngồi gần đó, hiểu ý Trường dở quyển sách ra mà quay ngược lại cho Duyên đọc. Bà cô không để ý cứ đưa móng tay lên ngắm ngía rồi lại cho vào mồm cắn cắn. Còn nó nó cũng không kém phần vì nó đang bức chuyện hồi sáng lên chả nhớ gì hết, nó cứ viết vài chữ lại quay xuống nghe bọn bạn nhắc rồi lại chép lia lịa. Làm xong về chỗ bà cô kiểm bài rồi cho điểm, nó về chỗ thì ngồi bấm điện thoại chơi game, thấy thế bà cô bắt đầu hăm dọa.

- chị Linh chị làm gì trong lớp thế

Nó giật mình cúi điện thoại sang cho hắn rồi ngược mặt lên trả lời:

- em làm gì đâu cô.

- còn cái, vừa tôi thấy cô ngồi bấm điện thoại xong giờ đã chối rồi - bà nói.

- có đâu cô - nó cãi.

- chị còn cãi. Chị đứng lên tôi xem - nói rồi bà cô hùng hồn đi xuống chỗ nó.

Nó nghe lời đứng lên, bà cô xuống khám nhưng không thấy rồi lại lăm lăm.

- rõ ràng vừa tôi mới thấy chị cầm điện thoại xong giờ đã dấu đâu rồi

- em nói em không nghịch sao cô nói nhiều thế nhỉ - nó cáu rồi đó.

- a cô giỏi. Giám vô lễ với giáo viên à? Tôi sẽ ghi cô vào sổ đầu bài. - bà dọa.

- thích cô cứ ghi - nó cáu.

- được rồi chị giỏi lắm. Đứng hết tiết cho tôi - bà cáu k kém rồi đi lên lấy bút ghi vào sổ đầu bài.

- áy cô ơi cô tha cho bạn đi cô - thằng Thiện xin.

- đúng đó cô, lần đầu mà - thằng Hoàn hòa theo.

- phải đó cô, tha cho bạn đi - cả lớp ầm ầm như trợ võ.

Đập bàn cô nói:

- anh chị làm gì vậy? Làm loạn à? Do chi ấy thôi. Nghe câu ếch chết tại miệng chưa?

- thưa cô là cóc chết tại miệng chứ không phải ếch - nó phang cho cô 1 cú choáng óc.

- hừ - bà tức nghẹn họng mà không làm được gì - chị lên làm bài 5 trong sách cho tôi - tức không làm gì được bà bắt nó lên bảng.

Nó ung dung lên bảng rồi đứng cả dầm cả di câu giờ.

"tùng, tùng, tùng" 3 tiếng trống ra chơi vang lên nó ung dung đáp viên phấn vào hộp trả bà cô rồi đi xuống bàn ngồi. Tức giận bà gầm lên:

- ai cho chị về chỗ mà chị về? Chị đã làm xong bài tập chưa?

- thưa cô ra chơi rồi - nó dửng dưng.

- tôi chưa cho ra chưa được giá.

- thôi mà cô. Cho ra đi mà, các lớp khác ra hết rồi - Lộc lên tiếng xin,

Thấy trai đẹp mở lời bà hạ giọng xuống nói:

- được rồi. Lần này tôi tha lần sau không có chuyện đó nữa đâu - rồi bà ngúng nguẩy ra ngoài, mông đánh loạn xạ.

Bà ra khỏi lớp tay nó nắm chặt lại rồi cất giọng nói bằng quơ không cần biết có ai nghe hay không:

- mai mua tao cây nến to

Nghe vậy bọn bạn hiểu ý

- được mày định làm gì bà à - Dịu hỏi.

- đương nhiên . Ai kêu bả chọc vào tao chi - nó đáp .

- ờ cũng phải . Thế em định làm gì - Hữu lên tiếng hỏi .

Nghe vậy nó nhếch mép :

- mai mày mua nến cho tẹo - nói Dịu - còn mày mua cho tao lọ mắm tôm, mà loại rẻ tiền nhất ý mùi thơm quyến rũ nhất ý - nói vs Thủy - còn mày mai mang quả gổ xura đi nhé - nói với Dương - còn mấy ông thì mang cho tôi sợi dây cước nhé - quay sang bọn hần .

Tụi kia nghe vậy gật đầu . Còn nó thì nhếch mép cười nguy hiểm làm tụi bạn rùng mình .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

Sáng hôm sau bọn nó như kế hoạch mua đủ đồ dùng rồi ung dung ngồi ngâm kẹo mút ngồi đợi hết tiết 1 vì tiết bả là tiết 2 mà . Ngồi chán chê mê mải thì tiếng trống ra chơi tiết 1 cũng vang lên , cất tập sách bọn nó bắt đầu công việc . Nó sai thằng Hòa và thằng Trung cầm cây nến ra cửa lớp mài sát xuống mặt đất , bọn hần thì buộc sợi dây cước vào chân của trống ghế góc lớp trên bục giảng còn 1 đầu ở cuối lớp nhưng không buộc mà để nguyên cho sợ dây chạm đất , bọn nhỏ cầm lọ mắm tôm cùng cây bút lông (bút vẽ màu nước) đi quét hết lên cạnh bàn và ghế giáo viên , còn nó nó cầm hạt gổ xura cùng 1 que sắt soay soay giữa hạt để tạo ma sát khiến hạt bốc cháy có 1 ít khói bốc lên và đem để cạnh lọ hoa để bàn của giáo viên (hạt gổ xura đốt lên mùi rất thối) . Vừa làm xong công việc thì tiếng trống vào lớp vang lên , bọn nó bắt đầu toán loạn chạy về chỗ . Bà cô dạy Tin dáng đi chằm phẩy ổng ẹo đi vào , khi vừa bước vô của lớp thì trượt chân sủ ngã may sao bả giữ thẳng bằng được (do nền cọ sát với đá hoa khiến nền nhà rất trơn) , dưới lớp tụi nó nhìn tướng bả ý sém ngã thì suýt là cười to nhưng phải kìm chế . Lấy lại bình tĩnh bà đứng thẳng dậy cúi xuống nhìn xem có gì không thì không thấy liền đi lên bục giảng ý như chờ lớp chào . Thấy thế thằng Trường lớp trưởng đứng dậy hô

- lớp nghiêm - giọng quân đội .

Lớp nghe dăm dấp

- chúng em chào cô ạ . Tôi chào các bạn tôi về - đồng thanh .

Nghe lớp chào cô tự mãn , nhưng nghĩ lại thì thấy nó có gì kì kì , đơ ra suy nghĩ thì mặt đen lại nói :

- anh chị lại tính bày trò hả ?

- dạ không - đồng thanh tiếp .

- hừ bỏ sách ra học bài . Hôm nay không tra bài cũ học luôn cuối tiết kiểm tra 15 phút - rồi uốn éo đi lại bàn .

Lớp ở dưới dõi theo từng cử chỉ hoạt động của bả . Do thói quen vừa đặt cặp xuống bàn là bả tì người luôn vào bàn , tay kéo khóa lấy hộp phấn mở lớp rồi khéo người sang phải để đặt hộp phấn sang góc , tiếp tục lấy giáo án rồi lại khéo người sang trái để chấp , xong đặt tì 2 tay sang 2 mép bàn rồi ngồi xuống dựa lưng vô sau ghế . suy ra Những hành động đó của bả đã lau hết mắm tôm do bọn nhỏ quét vào lúc vừa . Dưới lớp tụi nó đồng loạt đưa đầu theo mọi hoạt động của bả , đưa sang trái , đưa sang phải rồi thụt đầu lại chính giữa . Bà cô ề hèm lấy giọng và bắt đầu thao thao bất tuyệt , nhưng chưa được 5 phút mũi bả bắt đầu đánh hơi : -

Lớp có mùi gì thối thế nhỉ ? - bả hỏi .

- có gì đâu cô - nhỏ Thủy đáp .

- có . Dễ dàng tôi thấy mùi thối mà - nói rồi bả đánh hơi đưa mũi về hướng lọ hoa .

Thấy thế nó vội nói :

- à thưa cô vừa em dọn vệ sinh đằng sau em thấy có con chó nó bậy ở đó cô .

- vậy à - nói rồi cô đứng dậy ngo ra ngoài cửa sổ .

- thôi cô nhìn gì vậy ? Dạy tiếp đi cô - Hữu nói .

Thấy vậy cô quay lại giảng tiếp . Cầm cuốn sách cô đi xuống dưới lớp như mọi khi nhưng lạ là cô đi qua ai thì người đó bịt mũi , lạ lắm cô hỏi :

- sao anh chị phải bịt mũi vậy ?

- dạ ..... tại người cô có mùi gì ý - nhỏ Lệ mới đầu ngậm ngừng nhưng rồi cũng nói hăng ra .

Lớp khẽ cười . Thấy học trò nói vậy cô có chút bực :

- chị nói gì hay nhi ? Người tôi có mùi gì ? Thôi học đi - rồi lại đi vòng quanh lớp .

Lớp nó ai cũng bịt mũi trả bộ như thói lăm lăm bà khó chịu , vô thức đưa tay lên mũi người .

- ừ mùi thôi thật . Mùi này mùi mắm tôm mà - bà nói .

- thế sáng cô ăn thịt chó quên rửa tay hả cô - nghe bà nói vậy nó hỏi liền .

- làm gì có . Chắc lớp này dở trò rồi - bà cãi rồi nghi ngờ .

- có đâu cô . Khi cô đi vào lớp thì em đã thấy có mùi đó rồi nhưng không dám kêu thôi - nhỏ Hương bàn đầu nói .

- thế à ? Thế chắc lớp bên dở trò tồi . Để tí tôi sang tôi bảo - nghe vậy bà không nghi ngờ lớp nó nữa mà lại nghi sang lớp bên .

- cô để em đi lấy nước cô rửa tay - Lộc nói .

- để e phụ bạn - nó nói lun .

Rồi 2 đứa khờ g để cô trả lời mà đi lun . Bà tức vì bọn nó chưa để bà nói gì thì đã đi rồi nhưng chả kịp ứ ớ gì , thôi thì để bọn nó lấy nước cho cũng được . Ra đến chỗ lấy nước Lộc đang lấy xô đựng nước để đem vào , nó thì đứng cười hà hà :

- ha ha mắc cười chết mất . Mà công nhận bà ngu thiệt nói vậy cũng tin lun .

- ừ phải đó haha . Nhưng bà cũng chơi ác thiệt - cậu đáp rồi có ý khen.

- haha tui mà . Thôi vô đi không sù bà ầm lên - nó tự sướng rồi lại nói giọng chán chán .

- ừ - cậu đáp .

Vậy là 2 đứa đi vào lớp , nhưng đi được 3 bước thì bỗng nó khựng lại kéo luôn tay Lộc lại rồi nhìn cậu cười gian . Cậu thấy vậy phòng thủ :

- bà có ý gì - nghi ngờ .

- hehe không có gì . Ông có buồn đi wc không ? - nó chối rồi hỏi câu tình rui .

Lộc đỏ mặt khi nghe nó hỏi vậy , con gái gì kì vậy trời ? Hỏi con trai buồn đi ấỵ không . Thấy biểu hiện đó nó cau mày đánh cái bốp vào tay cậu :

- nghĩ linh tinh gì thế ? Thế duốt cục có buồn đi không ? - giọng cáu .

- à không . Ừ có chút chút - đỏ mặt gãi đầu .

Nghe vậy nó cười sáng khoái rồi ghé tai cậu nói gì đó , mới đầu cậu hơi nhủu mày nhưng rồi cũng cười nham hiểm cầm theo xô nước vô nhà wc . 1 lúc sau nó với cậu đi vào cùng xô nước , cậu đưa cho cô nói cô rửa tay rồi nhìn nó cười gian xảo . Thấy trai xinh đi lấy nước cho bà vui vẻ đưa tay rửa rồi đưa lên mũi người thử xem hết chưa thì lại thấy cái mùi gì nó kì kì , nó khai khai rồi lại vẫn dính mùi mắm tôm . Vội quay sang hỏi bọn nó :

- bọn em lấy nước ở đâu mà mùi nó khai khai ý .

- dạ bọn em lấy ở bể giặt quần áo . Chắc là do lâu không rửa lên mùi nó vậy cô - nó nhanh nhẩu .

Nghe vậy bà không nghi ngờ gì mà tiếp tục dạy học . Nó với cậu nhìn cười đỏ mặt . Đang học thì thầy chủ nhiệm nó vào thông báo sắp đến 20/11 rồi lên nói nó lên danh sách đoàn viên chưa được kết nạp và chuẩn bị văn nghệ (nó là bí thư lớp mà) . Dặn xong thầy hỏi :

-ừ vậy Linh nhớ chưa ? Cuối giờ nhớ lớp cho thầy nha ? Thôi lớp học đi . Dạ xin phép cô Hằng nha - nói rồi thầy quay ra chào bà .

Do mê trai lên bà đi tận nơi rồi cười như điên rồi nói :

- à không có gì đâu thầy Trọng . Thầy có gì để dặn thêm không thầy .

- à không có . Mà sao lớp ta có mùi gì ấỵ nhi ? Lớp không dọn vệ sinh đồ rác hả ? - thầy trả lời rồi xong lại nhủu mày khi người thấy mùi lạ .

Cô nghe vậy sấm mặt .

- Dạ do cô Hằng sáng ăn thịt chó chưa rửa tay lên mớia có mùi vậy chứ không phải lớp không đổ rác đâu thầy - Diệu mau mồm nói .

Bà cô nghe vậy đỏ mặt nhìn thầy nó cười trừ . Thầy nó thì nhìn bà cô cười cười rồi ra khỏi lớp . Thầy vừa đi thì bà quay lại lườm Diệu đến nỗi chết cháy rồi nói

- lớp lấy giấy kiểm tra 15 phút .

- thưa cô còn 5 phút không đủ cô ơi . Để mai nha cô - thắng Hình nói .

Bà nghe vậy nhìn đồng hồ rồi nói :

- ừ vậy để hôm sau . Hôm nay cho lớp nghỉ sớm 5 phút - vừa nói vừa dọn đồ bảo cặp và bước ra khỏi lớp .

Thấy vậy nó nháy mắt vười Thắng Hạnh trong góc gần cửa ra vào ở cuối lớp . Nhận được tín hiệu Hạnh cúi xuống cầm sợi dây cước để sẵn đó kéo căng , đúng lúc bà cô đi xuống làm bà vấp ngã cái rầm 1 cú đau đòn , cái tư thế ngóe bị kẹp xe của bà làm lớp cười chảy nước mắt . Vừa đau vừa thẹn bà vội đứng dậy để ra khỏi lớp , nhưng vừa đứng được dậy thì nó hót hải chạy lại , không biết vô tình hay cố ý mà nó dẫm đúng vào chỗ lúc vừa quét nền lên kết quả nó trượt chân ngã theo đà kéo luôn bà cô theo . Do bà to béo còn nó thì nhỏ con lên rất dễ để nó soay người nó lên lồm đề lên bà trước lúc tiếp đất , kết quả bà bị nó làm ngã past 2 . Xoa mông bà quát .

- chị làm cái trò gì thế hả

- dạ ..., thấy cô nhà em muốn đỡ cô dậy nhưng ai dè lại bị trật chân lên té theo phản xạ kéo lun cả cô ngã . Em xin lỗi - nó áp úng rồi nói giọng biết lỗi .

Bà cô chả buồn đôi co với nó tay cứ xoa xoa mông mà nhăn nhó . Mặc bà nó ung dung đứng lên phủi bụi quần áo , thấy vậy hấn cũng muốn góp vui lên đi lại giả bộ đỡ bà cô dậy nhưng bà đang đứng dậy nửa chừng thì hấn buông tay làm mông bà hôn đất mẹ past 2 (1 nó , 2 hấn , còn cái đầu ngã sấp) đau thấu xương , bà tưởng như bị thụt mất mấy đốt xương sống . Luống cuống hấn xin lỗi

- a xin lỗi cô do tay em chon lên mới bị tuột tay . Em xin lỗi - giọng hối lỗi .

Do hấn đẹp trai lên bà không lỡ trách lên lồm cồm bò dậy . Thấy thế nó với hấn định đưa tay ra đỡ thì bà cô lên tiếng :

- thôi tôi tự đứng dậy 2 em không cần đỡ - bà đưa tay lên ý nói không cần .

Nghe vậy tụi nó nhếch mép . Bà cô vừa đi khắp khiêng ra khỏi dãy hành lang thì bọn lớp nó cười như điên , cười đến lợm ghê , cười chảy nước mắts , cười rụng hết cả rốn với răng ..... nói tóm lại cười muốn tắc thở hì hì

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Cười chán chê tụi nó đi ra sân tập thể dục tiết của thầy chủ nhiệm nó . Do trời nắng nên thầy cho bọn nó ngồi nghỉ ở gốc cây cho dâm mát .

- haha công nhận em nghịch thật đó nha - Huru vừa cười vừa nói với nó .

- hô hô như vậy là nhẹ đó . Ai bảo bà đụng đến nó chi - Dương cười rồi đáp .

- vậy mà các em không bị phạt hả ? - Cậu hỏi .

- có chứ nhưng chỉ bị nhẹ thôi . Vì đơn giản là bọn tôi chỉ chơi mấy cô chánh chọe hay khó ưa của trường thôi . Mấy bà cũng bị các giáo viên khác ghét mà . Cho lên bọn tôi không bị phạt nặng - nhỏ lên tiếng .

- các em được trường này quý nhỉ ? - anh tiếp câu .

- ờ cũng bình thường - nó đáp .

Đang nói chuyện thì .

- Linh . Minh nói chuyện được không ? - Nhật từ đâu đi ra đứng trước nhóm và hỏi nó .

- anh đến đây làm gì ? Linh nó không có việc gì để nói với anh cả . - nhỏ tức giận .

Không quan tâm anh vẫn nhìn nó ý như mong đợi . Còn nó nó chả quan tâm mà đứng dậy bỏ đi . Thấy nó bỏ đi Nhật vội đi lại bên nó ôm nó từ đằng sau mồm thủ thỉ bên tai .

- Linh anh xin lỗi . Tha lỗi cho anh - anh giọng đau khổ biết lỗi .

- buông - câu nói nhạt hơn nước lã .

Nghe nó nói Nhật buồn so buông tay ra rồi nhìn bóng nó đang đi xa mình

- anh tránh xa nó ra đi . Đừng bao giờ đứng trước mặt nó nữa - nhỏ đi đến tức giận nói .

- anh là đồ xấu xa . Anh k xứng với nó - cô tiếp .

- anh không bằng con chó . Anh là thằng tồi - Dịu không kém .

- mày làm nhục mặt cánh đàn ông rồi đấy thằng khốn - cậu cáu .

- hừ như mày mà cũng biết nói ra chữ yêu sao ? Lãng nhăng , lợi dụng , phản bội - anh điên tiết .

- Tránh xa Linh ra . Mày không đủ tư cách cũng không xứng . Dừng để tao nhìn thấy mày đến gặp Linh 1 lần nào nữa - hấn lạnh lùng cảnh cáo .

Mỗi người để lại cho Nhật 1 câu rồi quay gót chạy theo nó . Còn nó bây giờ rất dỗi , nó chưa biết phải đối mặt như thế nào với nhật cả lên nó chọn cách chảnh lè . Nó chả biết nó yêu Nhật không nữa , nếu nó yêu Nhật thì tại sao nó không 1 lần hôn Nhật ? Nó chỉ cầm tay hay ôm Nhật thôi . Nhưng nếu nó không yêu Nhật thì sao lại không lờ sa Nhật ? Nó cũng thấy khó chịu khi có lần nó nghĩ Nhật có người khác ? Sao nó thấy nhớ Nhật khi không có Nhật nhắn tin cho nó ? ..... bao câu hỏi đang được nó đặt ra . Nó khó hiểu , nó không biết mình phải làm sao nữa . Thật dỗi thật khó chịu.

Cả bọn ra canteen uống nước nhưng không ai nói với ai câu nào cứ ngồi im lặng mà đuổi theo suy nghĩ của riêng mình . Thấy không khí hơn ngột ngạt nó cười cười lên tiếng :

- hey sắp 20/ 11 roy lớp mình tính làm gì đây ?

- tao biết được . Mày là bí thư mày đi mà lo . - thấy nó hỏi chuyện nhỏ liền đáp .

- thế hờ vậy tao cho tụi bay hôm đó lên múa cột ná ? Mà hấn là cột cờ luôn - nó ghẹo đám bạn .

- á con mắt này mày giỏi heng ? - Dịu nói rồi nhéo nó cái rỗ đầu .

- oái oái đau con điên này - nó xoa chỗ bị nhéo - huhu con chó mày cắt tao tím tay này .

- cho mày chết - Dịu k nhưng k thương mà còn nói thêm .

- hừ không nói với mày nữa . Tập chung cái coy - nó không thèm nói Dịu nữa mà có vẻ nghiêm nghiêm .

- ờ biết rồi . Hay mày lên hát đi - cô nhìn nó mắt long lanh .

- hừ vớ vẩn . Tao hát rồi cả trường chết hết tao k đền được đâu - nó bĩu môi nhìn rất đáng yêu .

- kệ . Chết tao đền cho . Đi mà , mày lên hát ná ?? - nhỏ chêm vào năn nỉ .

- hừ biết đi đồ ăn cứt người - nó phũ phàng phang vào mặt nhỏ 1 cái đít nòi .

Nhỏ đen mặt nhìn nó , ngồi ghế lấy giờ thấy thắc mắc cậu hỏi :

- ủa sao Linh không chịu lên hát vậy ?

- không thích . Hát dở - nó đáp .

- mày điệu - cô bĩu môi .

- hừ đẹp đẹp . Hôm đó tụi bay lên múa đi còn tao tao vẽ báo tường - nó xua tay rồi phán .

- kệ mày tao không biết múa - Dịu nói .

- không mà không phải múa hả ? Hay mình nhảy đê ? - nó đùa .

- ờ được đó . - anh nghe hay liền hưởng ứng .

- ờ vậy bọn ông với mấy nhỏ đó nhảy ná ? Tôi kiếm bài nhảy cho . - nó vui vẻ .
  - ừ cũng được . Dù sao bọn anh cũng được học nhảy mà hi - cậu nói rồi cười tươi làm ai kia hơi say nắng súa .
  - ờ được đó hi hi . Mà mấy nhảy giỏi mà sao không dạy bọn tao ? . Ồ mà sao bọn ông cứ xưng anh với bọn tôi vậy ? Bằng tuổi mà - nhỏ vui vẻ đáp rồi lại thắc mắc hỏi .
  - bọn anh hơn bọn em 1 tuổi mà - hấn im lặng lấy giờ giờ mới lên tiếng .
  - ể vậy mấy ông đúp hả - nó nghe vậy thì nói tỉnh rụi làm bọn hấn cứng đờ .
  - c... ái..... cá.....i..... gì ....? Đu..... đủ....p ... a..... á..... - anh lấp bắp .
  - bộ không phải hả - nhỏ nghe vậy hỏi lại .
  - đương nhiên là không rồi . Bọn anh thông minh đẹp trai như vậy thì đúp sao được - cậu tự sướng .
  - thế sao lại hơn bọn tui tuổi - Dịu thắc mắc .
  - bọn tôi học muộn - hấn nói sạo .
  - à .... vậy bọn anh sinh cuối năm hả - nó à lên rồi hỏi .
  - à ờ - bọn hấn đáp .
  - "hừ bọn này sinh đầu năm ná " bọn hấn nghĩ trong đầu .
  - vậy là hấn còn non để được làm anh lắm . Và lại học cùng bọn tôi nghĩa là bằng tuổi lên không làm anh đâu . - cô nói .
  - nhưng dù sao cũng hơn năm mà - cậu phụng phịu nhìn rất cute .
  - kệ anh - cô nói rồi lơ lờ gọi anh .
  - hi hi - nghe cô nói cậu cười hi hi .
  - thoy đẹp . Mai bắt đầu học nhảy nha ? Còn 2 tuần nữa là đến 20/ 11 rồi . Tao bảo bọn con Vi lên múa còn phần nhảy lớp mình để đến cuối chương trình cho bất ngờ heng ? - nó chốt .
  - ừ - cả đám .
  - vậy giờ lên lớp thông báo đi . Mà bà hỏi xem ai chưa kết lạp đoàn thì lên danh sách đi - nhỏ nói .
  - ờ biết . Không hiểu bọn lớp mình nó nghịch gì mà đến lớp 11 rồi mà chưa được kết lạp đoàn nữa - nó than .
  - ừ nó nghịch hơn mấy - nhỏ đáp .
- Cả lũ kéo lên lớp thông báo bàn bạc , bọn nó múa bàn on thầy với nhảy bài em của ngày hôm qua , vì nó lên mạng thấy bài này có nhóm nhảy rất đẹp lên mới chọn . Thế là chúng nó bắt đầu công việc , nó vẽ báo tường và chọn mấy bài hát rồi viết xả luận , câu đố , về ..... vào đó rồi đem lợp . Bật mí là nó có 10 hoa tay lên làm gì cũng đẹp và khéo lại nhanh nữa lên làm trong 2 ngày là xong rồi thời gian còn lại tụi nó học múa với nhảy .
- hey tay dẻo cái coi . Sao như khúc gỗ ế - nó chỉ đạo .
  - này này đoạn này phải như vậy - nó chỉnh tay múa cho bạn .
  - ơ sao không ai học múa thế - nó hỏi .
  - khát , mệt - đám bạn
  - haiz được rồi học đi tao mua nước tụi bay uống - nó thò dài .

.....

- Nó cứ đứng chỉ đạo rồi góp ý cho đám bạn . Lần nào cũng vậy nó rất nhiệt tình giúp cả bọn nhưng tuyệt nhiên không bao giờ tham gia vào bất cứ cái gì .
- đoạn này nhảy như vậy nè - nói rồi nó nhảy cho đám bạn coi .
- Nhìn từng động tác rất đẹp làm bọn bạn và bọn hấn ngạc nhiên nhìn .

- ề em làm nhân vật nữ nhảy chính đi . Em nhảy đẹp lắm - hấn nói .

- không - nó thắng thừng .

- sao ? - hấn

- k thích - nó .

- haiz mày vì lớp 1 lần đi . Minh còn năm nay với năm sau là ra trường rồi . Cũng phải để lại kỉ niệm cho trường chứ . Lần nào cũng vậy mày chả bao giờ tham ra cái gì cho dù cái gì mày cũng giỏi - nhỏ giọng ỉu sù .

Nó không đáp mà quay đi . Bọn bạn nhìn theo nó mà lòng buồn so , thấy vậy bọn hấn thối mác

- sao Linh lại không tham gia ? - anh hỏi .

- haiz - không đáp mà chỉ thờ dài rồi bỏ đi để lại bọn hấn thối mác nhìn theo .

Bọn hấn dù thối mác nhưng cũng không hỏi nữa vì thấy cả bọn như vậy .

Còn vài ngày nữa là đến 20- 11 rồi nhưng nhóm nhảy của bọn nó vẫn chưa có người nữ nhảy chính lên cũng thấy nản . Đang ngồi nghĩ thì hấn lên tiếng

- sao Linh lại không tham gia vậy ?

Điều này làm bọn nhỏ buồn

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

- trước hồi bọn tôi học lớp 7 , cả nhóm được mọi người rất quý nhất là Linh . Nhưng cũng có kẻ ghen ghét với bọn tôi đặc biệt là Linh , nó làm gì cũng giỏi học giỏi hát hay múa đẹp nhảy thì khỏi chê . Hôm đó vào ngày kỉ niệm 20 năm thành lập trường , nhà trường tổ chức cuộc thi văn nghệ và giải nhất được nhận 1 số tiền nhỏ cho đội hay cá nhân nào thắng cuộc thi đó . Với bọn tôi thì số tiền đó là bình thường nhưng nhà Linh nghèo lên với nó là rất lớn lên nó quyết định tham gia . 1 hôm bọn tôi đang tập nhảy múa thì Cúc - chị lớp trên cũng là người ghét nó nhất đến thách đấu với nó trong cuộc thi đấy . Chị ta không tin là nó giỏi như vậy lên vênh mặt tự đắc tuyên bố nếu nó chị ta thắng thì nó phải nghỉ học còn nếu nó thắng thì chị ta sẽ nghỉ học . Nó chả quan tâm lên không muốn chơi vì đơn giản nó muốn số tiền đó chứ nó không muốn thách đấu để đến lỗi nghỉ học như vậy , thật không đáng . Nhưng chị ta không chịu bắt ép nó phải đồng ý , không muốn làm phiền lên nó đã đồng ý để cho qua chuyện . Và cái ngày đó cũng đến - cái ngày mà nó nhớ và ám ảnh đến tận bây giờ . Hôm đó nó thi hát và nhảy riêng còn múa thì nó múa cùng đám bạn , giọng hát của nó làm say đắm lòng người , điệu nhảy của nó làm mọi người không thể không khâm phục . Còn bà chị kia cũng không kém gì nó , nó thi gì chị đó thi cái đó . Đến lúc công bố kết quả thì ban giám khảo nói chị ta được giải nhất làm nó buồn , nó buồn vì không lấy được giải thưởng như vậy số tiền đó nó sẽ không lấy được , Còn bà chị đó cười sung sướng nhìn nó vênh vào . Nhưng điều ban giám khảo công bố tiếp theo làm cho cả nó và chị ta bất ngờ đó là nó được giải đặc biệt . Vui mừng sung sướng nó nhảy cẫng lên cười vang mà quên việc cá cược với Cúc , còn bà chị kia thất thần nhìn nó mồm lắp bắp gì đó . Đến khi lên nhận giải nó vui vẻ hạnh phúc cầm phần thưởng trong tay , còn bà chị đó nhận thưởng nhưng không vui mà mặt cứ thất thần . Bỗng chị ta hét lớn làm mọi người giật mình rồi chị ta chạy đi như người điên vậy , thấy vậy nó và mọi người đuổi theo . Chạy đến cổng trường thì mọi người dừng lại khi thấy 1 thân ảnh bé nhỏ bị 1 chiếc xe tại đâm , máu loang lổ xung quanh thân ảnh đó . Hốt hoảng nó chạy lại ôm chị đó khóc rồi nói " chị ơi chị sao vậy ? Sao chị lại bỏ chạy ? Chị tỉnh dậy đi em sẽ nhường lại phần thưởng cho chị mà " chị ta không những không hiểu mà còn nói với nó 1 câu " tại mày , tất cả tại mày . Sao mày lại thắng được tao chứ ? Tao không phục " rồi chị ta nhắm mắt lại , mọi người hốt hoảng đưa chị ta đến bệnh viện còn nó thì thất thần đứng đó với những vết máu của chị ta dính trên người . 1 tuần sau nó được biết chị ta phải sống đời sống thực vật thì nó ân hận vô cùng . Nó tự trách bản thân , nếu như nó không cố gắng thắng trong cuộc thi đó thì chị ấy đã không bị như vậy , nếu như nó không thi cuộc thi đó thì đâu có chuyện gì , ... , nó cứ tự trách bản thân rồi từ đó nó không bao giờ tham gia bất cứ thứ gì có liên quan đến nhảy nhót hay múa hát nữa - cô kể lại mà giọng nghèn nghẹn .

Cả bọn ngồi nghe lấy giờ thì cũng hiểu được vì sao nó lại như vậy

- nhưng đâu phải lỗi của em ấy . Do chị ta mà - cậu có chút bất bình .

- bọn tôi nhiều lần khuyên và nói như vậy nhưng nó không nghe mà quay lưng đi - giọng Dịu buồn đau .

- haiz - cả lũ thờ dài .

Bỗng hấn đứng phắt dậy và bước ra ngoài , thấy thế bọn bạn hỏi :

- ê đi đâu đó

Hắn không trả lời mà cứ thế bước đi để lại đám bạn nhìn mình khó hiểu.

Hắn đi khắp trường tìm nhưng không thấy, chán nản hắn quay lên lớp. Đang đi hắn thấy nó ngồi dựa lưng vào 1 cây lớn mắt nhìn xa xăm, bỗng nó nhát mắt lại thì hắn thấy 1 giọt nước trong suốt từ mắt nó chảy ra. Đi lại ngồi xuống bên cạnh hắn đưa tay gạt đi giọt nước mắt đó đi rồi nhìn nó chăm chăm. Còn nó thì đang ngồi nhớ lại cảnh năm đó và những câu nói cuối cùng của chị đó mà nước mắt vô thức rơi ra. Đang thất thần thì bị một bàn tay ấm áp đặt lên má và lau đi giọt nước mắt rơi trong vô thức của nó thì ngạc nhiên quay ra nhìn hắn. Nhìn hắn lúc này như 1 thiên sứ vậy, khuôn mặt hiền dịu những tia nắng lọt qua tán lá chiếu vô mặt hắn lấp lánh ..... nhìn thật đẹp. Nó cứ ngây ra nhìn.

Lời t/g : em không có khiếu miêu tả với chí tưởng tượng lên có gì sai sót mong các hạ bỏ qua cho nhé hi

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Hắn cũng ngây ra nhìn khuôn mặt dễ thương của nó, nó rất đẹp 1 nét đẹp thuần khiết trong sáng. Lấy lại phong độ hắn mở lời:

- sao ra đây ngồi mà không vào xem bạn nhảy.

Nghe giọng hắn nó giật mình vội cúi đầu xuống che khuôn mặt đỏ bừng do xấu hổ rồi đáp:

- à không có gì. Ôn quá lên ra đây thôi.

Hắn nghe nó nói vậy không đáp lại mà chỉ im lặng nhìn về phía trước. Nó cũng vậy, nhìn xa xăm rồi suy nghĩ gì đó.

Không khí đang im lặng thì bỗng hắn lên tiếng làm nó có chút ngạc nhiên và lại tự trách bản thân

- chị ta bị như vậy không phải lỗi của em.

- không phải sao? Nếu tôi không vì cái phần thưởng đó thì chị đó cũng đâu phải sống mà như đã chết - nó nói giọng tự trách và nước mắt nó đã rơi.

Quay ra nhìn nó hắn lăm bả vai nó soay nó đối diện với mình rồi nhìn thẳng vào đôi mắt đang ầng ậng nước của nó, gạt đi giọt nước mắt hắn nói:

- không phải do em. Tỉnh lại đi. Em lấy phần thưởng thì đâu có phải lỗi của em. Do chị ta cố chấp thôi - giọng gần như quát

- không là lỗi của tôi huhu tất cả là tại tôi mà huhu .... - nó mất kiên nhẫn.

Hắn ôm nó ghì chặt lại cho nó bình tĩnh

- huhu tại tôi. Tất cả tại tôi huhu tá,,, um...- nó cứ đâm vào người hắn vùng vẫy.

Không chịu được hắn cúi xuống hôn nó, hôn lên đôi môi nhỏ chúm chím đỏ mọng. Nó bất ngờ ngừng khóc mà mắt tròn tròn lên nhìn hắn. Cảm nhận như nó đã nín hãm mới lưu luyến buông đôi môi ngọt lịm đó ra, giữ lấy đôi vai nó hắn nhìn soáy sâu vào mắt nó

- không phải tại em, em bình tĩnh lại đi. Em thì để lấy phần thưởng đó là không sai. Do chị ta cố chấp không chấp nhận sự thật thôi. Chị ta bị như vậy là do chị ta không phải do em.

- huhu - nó lại khóc nhưng bình tĩnh hơn.

- em khóc nữa là tôi hôn em đấy - hắn cười gian nhìn nó.

Nó nghe vậy ngừng khóc và như nhớ ra gì đó tay lăm chặt rồi hướng đến mắt phải của hắn "Bóp"

- ông giám hôn tôi? Ông chết chắc rồi.

Tiếp đoạn nó cho hắn 1 phát bên mắt trái nữa "Bóp". Hắn ôm 2 bên mắt đau đớn

- em làm gì vậy hả? Có biết đau không? Ôi khuôn mặt đẹp tựa thiên thần của tôi giờ chắc thành panda rồi - vừa trách vừa tự sướng.

- hừ anh thì đẹp gì ? Đồ bóng loáng thì có - nó hậm hực đứng lên bỏ đi .

- em sẽ tham gia chứ - thấy nó bỏ đi hần vồn hời với .

Đang đứng đùng tức giận bỏ đi thì nó khựng lại khi nghe hần hỏi

- không - nó quay lại nhìn hần đáp .

- vậy em định để bạn em buồn và lo lắng cho em đến bao giờ hả ? Cả tôi nữa - hần lại hét lớn nhưng câu cuối hần lí nhí chỉ mình hần nghe .

Nghe hần nói vậy đôi chân khẽ dừng lại nhưng rồi cũng lạnh lùng mà bước đi để lại hần nhìn theo nó thờ dài rồi đưa tay xoa 2 bên mắt mồm làm bầm

- ui za con gái gì mà dữ vậy trời hxx . Chắc mình phải đeo kính dâm cả tháng quá huhu .

Đứng than chán chê rồi hần cũng chịu lên lớp . Vừa vô lớp đã bị đám bạn vây lấy hỏi han

- ày mắt mày sao vậy ? Bộ mày định diễn vai panda hả ? - cậu nhanh nhẩu hỏi và nhận được cái ánh mắt có thể giết người của hần thì im bặt .

- phải đó . Nhìn ông giống panda quá đó haha - nhỏ nhìn hần cười vang .

Hần đen mặt

- hô hô há há hự hự .... ai làm ông bị vậy vậy ? Hô hô ..... - Dụ làm trằng cười khá ó .

Đen mặt ngay càng đen , hần chiếu ánh mắt " âu yếm " toàn lòng trắng nhìn sang nó . Thấy ánh mắt đó mọi người hiểu chuyện

- vậy Linh đánh mày hả ? Mà sao Linh đánh mày - anh lên tiếng .

- Hừ làm ơn mắc oán . Người ta khai thông cái não cho mà còn không biết cảm ơn - hần mỉa .

- hừ cái đồ lợi dụng . Ông muốn ăn phát nữa cho bay lun 2 cái răng cửa không hả ? - nó tức giận và dơ lăm lăm trước mặt hần .

Hần không thèm nhìn nó quay đi giận dữ , thấy thế bọn bạn can

- thôi thôi cô vào rồi tập chung học đi - cô lên tiếng .

Không quan tâm hần và nó quay đi 2 hướng khác nhau .

Vậy là trong vòng 2 tuần của bọn nó diễn ra khá suôn sẻ nhưng cũng có chút rắc rối . Đội múa của bọn nó thì khá suôn sẻ nếu có người hát thì là quá duyệt rồi , còn đội nhảy thì thiếu nữ nhảy chính lên không ổn lắm nhưng cả nhóm vẫn quyết định nhảy .

-----'''-----

Hôm diễn sẽ ra sao ? Có gì thay đổi không ? Và nó có bỏ qua quá khứ đó để có thể diễn cùng bạn không ? Đón đọc chap sau na

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

Còn 3 ngày nữa là đến 20 - 11 rồi bọn nó cũng tất bật cho hôm đó , đưa đi thuê váy , đưa thì tìm bộ nhóm để nhảy , ... rồi chơi mấy trò do trường tổ chức . ví dụ như thi đi xe đạp chậm , kéo co , đá bóng , đá cầu ..... nói chung rất vui . Nhưng trong số các học sinh đang vui về hứng thú thì cũng có những học sinh đang có chút buồn phiền .

Nhóm bọn nhỏ và hần đang thờ dài thườn thượt nhìn nhau , sắp đến hôm diễn rồi mà bọn nhỏ chả biết phải mặc gì ? nhảy thì ổn rồi , nhiều lúc nhìn sang nó ý như muốn nó vào hay hội ý cho thì chỉ nhận được ánh mắt lơ đãng như đang nghĩ gì đó thì lại thôi .

- haizzza chán quá à . Biết mặc gì đây - anh lên tiếng .

- chịu thôi . Cái bọn tôi thấy đẹp thì mấy ông không thích còn cái bọn ông thích thì bọn tôi lại không thích - Dụ lên tiếng .

- chả vậy . Bọn cô chọn gì mà hồng hồng đỏ đỏ nhìn như bóng - cậu phản bác luôn .
- còn hơn bọn ông hứ . Gì mà đủ màu sắc nhìn thấy ón - nhỏ bĩu môi .
- thôi dẹp đi . Mai tính giờ ra xem kéo co kìa . Sắp đến lớp mình rồi đó - cô lên tiếng can ngăn .
- ừ - đồng thanh .

Vậy là cả đám kéo nhau ra xem kéo co .

Còn ở phía sau trường đang có 1 người con trai đang quỳ xuống nhìn người con gái với khuôn mặt thờ ơ kia với khuôn mặt đau khổ biết lỗi .

- Linh anh xin lỗi . Trong suốt gần 2 tuần qua anh như người điên khi không có em . Anh xin lỗi anh biết sai rồi , anh không lên làm vậy . Anh là thằng tồi
- vừa nói vừa lấy tay và vào mặt .

Người con gái kia vẫn đứng nhìn mọi việc trước mắt mà không chút lay động . Nhưng nhìn kĩ thì thấy sâu trong đôi mắt đen láy kia có chút dao động . Người con trai kia không dừng hoạt động đó lại mà còn mạnh tay hơn , khóe mi đã có chút nước mắt ngưng đọng . Như không chịu được nữa người con gái đưa tay ra giữ lấy bàn tay đang tự và mình kia lại và nói :

- được rồi . Em sẽ tha thứ cho anh

Người con trai vui mừng đứng dậy ôm người con gái tên Linh kia

- cảm ơn . Cảm ơn em

Người con gái không nói gì mà chỉ mỉm cười nhưng trong lòng lại không thấy vui mấy .

Hình ảnh 2 người ôm nhau đã bị 1 người con trai nhìn thấy , người đó đau khổ nhìn và quay lưng đi mòm mấp máy

- tôi lại để tuột em mấy rồi

Người con gái đẩy người con trai kia ra rồi khẽ nói

- em khó thờ - rồi mỉm cười nhẹ - em về lớp - quay đi thẳng để người con trai kia đứng đó nhìn theo bóng mình nhếch mép .

Và đôi nan nữ đó là nó và Nhật còn người con trai kia không ai khác là hấn .

* quay lại 15 phút trước *

Nó đang đi dạo quanh trường để suy nghĩ về những gì hấn nói . Nó như vậy làm bọn bạn lo lắng sao ? Có lẽ nó ích kỉ và vô tâm quá rồi , nó chẳng quan tâm đến cảm giác đám bạn mà chỉ biết đến bản thân thôi . Chỉ vì cái tai nạn đó mà nó làm đám bạn lo lắng suy nghĩ , quả thật không tốt chút nào ? Haiz nó sẽ bỏ qua cái quá khứ đó để tham gia văn nghệ với đám bạn , nó không thể để bạn nó như vậy mãi được . Quá khứ sẽ mãi là quá khứ lên ta phải vứt bỏ quá khứ để tiến tới tương lai . Mỉm cười nó định đi lên lớp với đám bạn thì bị Nhật kéo ra sau vườn bắt ngờ khi vừa ra đến nơi Nhật đã quỳ xuống xin lỗi nó và tự đánh mình . Lay động nó đã đồng ý tha lỗi nhưng tâm nó lại không vui tẹo nào .

Còn hấn đang đi với đám bạn thì có điện thoại của mẹ hấn lên hấn nói đi nghe , đi ra sau vườn hấn nghe xong điện thoại ngược mặt lên thì thấy cảnh nó và Nhật ôm nhau , đau khổ hứ quay đi . Có lẽ hấn sẽ mãi không được hạnh phúc , vậy thì chấp nhận thôi ha ha không sao .

- thực tại -

Nó sau khi rời khỏi đó thì đến chỗ đám bạn vui vẻ cổ vũ cho các đội kéo co . Còn hấn thì sau khi rời đi cũng đến chỗ đám bạn nhưng tuyệt nhiên không nói chuyện với nó hay chêu ghẹo nó như hàng ngày nữa . Nhật thì vui vẻ về lớp vì đã lừa được nó nhưng không hiểu sao tìm Nhật lại thấy ảm áp vô cùng .

Thì xong kéo co bọn nó lên lớp học nhảy , múa rồi lại chọn trang phục nhảy và cái kết là lại tranh luận cãi nhau về đoạn chọn trang phục

- tôi thấy cái bộ hồng này nè - nhỏ híp mắt .
- không bộ hoa văn này nè - anh chỉ .
- không thấy ghê , bộ xanh này đi - cô .
- hứ bộ đó ra sân khấu người ta nhìn mình cứ tưởng câu chuối khi khổ - cậu phản bác

.....

Đang tranh luận bỗng

- lấy bộ này đi - nó lên tiếng chỉ vào bộ đồ hộp đen trắng cách điệu nhìn rất đẹp mắt .

Đám bạn ngạc nhiên nhìn nó . Nó bực cốc đầu từng đứa

- nhìn gì ? Bộ không muốn tao vào nhảy với tụi bay hả ? Vậy thôi - giọng giận dỗi rồi trả bộ quay đi .

- áy áy có chứ có chứ - bọn bạn nhào tới ôm nó lại mềm rồi rít nói .

Nó mỉm cười nhìn đám bạn

- vậy học nhảy đi . - mỉm cười nó nói

- ờ ờ mày làm nữ nhảy chính nhè ? Nhảy tụi bọn tao coi đi . Mày nhớ dai mà đừng không ? Vậy chắc mày cũng nhớ điệu nhảy rồi ha ? Vì mày cũng xem cả chục lần rồi - nhỏ vui vẻ lúng túng rồi làm 1 hơi .

- ờ - nó đáp rồi ra giữa lớp đứng chờ đám bạn bật nhạc .

Nhạc vừa lên nó nhập tâm vào bài nhảy nhìn nó vừa chuyên nghiệp lại rất đam mê . Điệu nhảy rất đẹp , động tác rứt khoát khiến người xem phải khâm phục khen ngợi . Đám bạn ngơ ngác nhìn nó còn hần thì nó khẽ mỉm cười " em đã thông suốt và từ bỏ quá khứ "

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

Đám bạn vui vẻ vì thấy nó đã trở lại như trước đam mê những gì nó muốn . Còn nó nó cũng thoải mái hơn rất nhiều khi bỏ qua quá khứ , nó có thể theo đuổi đam mê của mình mà không sợ gì nữa . Vui vẻ cùng đám bạn tham gia văn nghệ của trường . Còn nó và Nhật lại trở lại như xưa , Nhật yêu chiều nó hơn trước điều đó làm nó thấy rất vui và hạnh phúc . Hôm nay tụi nó bắt đầu cho buổi mít tinh 20/11 . Do phải chực ban với chuẩn bị lên tụi lớp nó đi sớm để chuẩn bị . Cả trường đang rất bận rộn để chuẩn bị nhưng nó lại nhàn nhã ngồi ngâm kệo mút môi ghê - em có vẻ đánh hơi - hần . Nó giật mình quay lại đâm vào bụng hần cái bốp rồi nói :

- ông định ám sát tôi hả ? Biết tìm tôi nó bay lên đến cổ rồi không hả ? - au . Em đừng không phải con gái . Thật bạo lực - hần ôm bụng đau đớn . - ể . Sao ông biết - nó tỉnh rụi . Hần ôm mặt chịu thua Đang ngồi yên tĩnh thì nó lại lên tiếng - cảm ơn ông nha ? Ngạc nhiên hần nói - về cái gì ? - vì lời khuyên của ông - mỉm cười nhìn hần .

- ờ không có gì - mỉm cười nhẹ . Nó đờ nhìn hần 1 lúc rồi xoa cằm đắm chiêu . Bỗng nó đưa tay chọc lét hần làm hần buồn cười lên đã bật cười

- em làm gì đó ? - anh cười đẹp lắm - nó thốt lên rồi cười hí hất . Hần đờ ra rồi lại mỉm cười

- vậy tôi sẽ cười cho mình em ngắm - hi hi vậy sao ? - nó ngây ngô . Hần gạt đầu không nói . Đang nói chuyện thì đám bạn chạy tới - tụi bay nhàn quá nhi ? Để bọn tao làm hết việc còn tụi bay ngồi ngâm kệo với buồn đưa hả ? Giờ có lên thay đồ để chuẩn bị tiết mục không hả hả ? - nhỏ gầm lên . Bịt tai lại nó đáp

- tiết mục tao là cuối mà sao phải nhộn lên

- dừng dừng . - mày hay quá nhi ? Sao cái tính mày nó hời hợt quá vậy ? - cô lên tiếng . - ờ tao không biết - không mặt không nhạt nó đáp rồi đưa kệo vô mồm ngâm tiếp .

- haiz - đám bạn thờ dài . - ờ mà tao biết cách để tụi bay biết vì sao tao vậy đó - bỏ kệo mút ra nó nhim đám bạn .

- cách gì

- đồng thanh .

- tao làm cho tụi bay cái thang rồi bắc lên mây đi lên hỏi trời - tỉnh bơ .

- trời . Tao mún bóp cổ mày

- Dịu nói .

- á á buông ra . Mày điên hả con dờ

- nó đẩy Dịu ra . - ờ tao đang điên . Thế giờ mày có lên lớp chuẩn bị không - Dịu 2 tay chống hông nhìn nó như muốn luôn chừng .

- hơ hơ em đi đây - nói rồi nó chạy vọt lên lớp . Tay vô thức keo theo hân . - haiz - đám bạn thờ dài lắc đầu trước con bạn Lên đến lớp nó thờ như trâu mồm lăm lăm - mệt quá , biết vậy đi muộn cho rồi . Đến sớm lại bị bọn điên kia bắt nạt hxxh sao mà bất công vậy chứ ?

- vậy về ngủ đi 5 phút nữa tôi gọi em - hân nghe nó nói thì đáp trả . - oái hết hồn . Anh ở đâu chui ra vậy ?

- giật mình nó hét lớn . - em kéo tôi lên đây mà

- hân dừng đứng đáp .

- có đâu . Anh bị ngộ hả ?

- nó tròn mắt ngạc nhiên .

- tay em còn nắm tay tôi này - hân đưa mắt nhìn xuống bàn tay nhỏ nhắn nhưng đầy hơi ẩm đang nắm à không cầm 4 ngón tay của hân . Nó nhìn theo anh mắt hân thì thấy cảnh tượng vậy thì giật mình buông ra , mặt đỏ lự không biết nói gì . Hân nhìn biểu hiện đó của nó thì thấy buồn cười vô cùng . Đang không biết nói gì thì bọn bạn phi vào - hey lớp mình múa rồi kìa k ra xem hả ? Hay mày ra hát đi Linh - Dịu tí tở .

- ờ tai chịu khát nước môi mồm lăm . Còn xem thì sủi lấy mấy thầy xem thể nào thầy chả quay lại . Ra đó chỉ nằng lém

- nó lè lưỡi rồi phui tay dờ giọng lười biếng

- trời sao mà mày lười quá vậy ? - nhò lên tiếng .

- từ nhò ròi - nó đáp tỉnh dụi rồi lấy kẹo mút trong túi bóng ra bỏ vào mồm ngậm ngon lành . - haiz chịu mày . Cầm đồ đi thay đi - cô chán nản chịu thua . - tí thay - nó chả quan tâm lấy điện thoại nghịch . Ngửa mặt đám bạn sông vô bốp cổ lắc liên hồi

- con điên mày làm tao cáu rồi đấy . Mày có đi thay đồ không thì bảo hả ?

- Dịu gầm lên . - ặc ặc buông tao ra bọn điên này - nó bị lắc liên hồi đến chóng mặt . Bọn bạn dừng lại không nói gì mà lòi nó đi sênh sếch không quên cầm theo đồ và để lại cho bọn hân 1 câu

- bọn ông cũng đi thay đồ đi nhanh lên . Bọn hân ậm ừ lấy đồ đi thay , tầm 10 phút cả bọn tập chung nhưng lại thiếu nó . Thắc mắc anh hỏi . - ủa Linh đâu - nó nói đi wc - Dịu đáp . - ày nhìn bọn em hôm nay rất đẹp nha - cậu lên tiếng khen tụi nó . Ngại ngừng bọn nó đáp - bọn ông cũng vậy hi . Hôm nay nhìn bọn nhò và hân rất cá tính , nghịch ngợm và có phần bụi bặm . Áo thun trắng in họa tiết cách điệu đen kết hợp với quần híp hóp đen có túi lớn đằng sau màu trắng ở túi có chữ x màu đỏ xanh , có 1 dây vải dài màu trắng cùng sợi dây xích nhưng ngắn hơn chút gắn từ trước ra sau hông , kết hợp dây thể thao nike đen trắng , Tóc bọn nó để xõa , môi đánh 1 chút son hồng làm bọn nó đẹp nay lại thêm đẹp và có chút nghịch ngợm . Đồng phục bọn hân cũng giống bọn nhò nhưng hân lại khoác thêm chiếc áo somi kẻ đen đỏ có mũ , cậu để im như vậy nhưng đội thêm chiếc mũ híp hóp có 1 chữ fuck , anh cũng vậy nhưng không đội mũ quần kéo lên 1 chút tay phải đeo vòng đỉnh tán tai trái đeo vòng đủ loại , tóc chải gọn gàng vuốt chút keo bóng mượt . Nhìn bạn hân vừa lẳng tử , đẹp trai lại bụi bặm . Đang ngại ngừng thì nó bước vào giọng trong trẻo vang lên .

- hey nhìn tụi bay đẹp quá ha ?

- toe toét . Bọn bạn đồng loạt quay ra nhìn nó . nó hôm nay rất đẹp , đẹp theo kiểu tình nghịch con nít nhưng cũng không kém phần . Quần giống bọn bạn nhưng kéo 1 ống cao 1 ống thấp áo ba lỗ trắng bó sát vòng eo thon thả khoác ngoài chiếc somi kẻ đỏ đen có mũ giống hân nhưng là dạng buộc lưng người sẵn gọn gàng đến khêu tay , mái tóc đen dài óng mượt hàng ngày nó hay buộc cao đuôi ngựa nay được nó xõa ra dài đến chấm hông , bên phải tóc nết 2 sợi nhỏ kèm theo sợi dây 1 sợi đỏ và 1 sợi trắng , bên trái cũng có 1 sợi màu xanh lá , tay phải và trái đều đeo vòng đủ loại , khuôn mặt không chút son phấn nhưng lại rất đẹp , da trắng môi đỏ má phềnh hồng nhìn rất ngộ . Nhìn tổng thể nó rất đẹp , nó làm cả đám ngơ ngác đứng nhìn

- em đẹp lắm

- hân nói trong vô thức .

- vậy sao ? Hi hi anh cũng vậy - nó vui vẻ cười hi hi .

- Linh à nhìn mày yêu quá đi . Làm người yêu tao đi tao sẽ qua Thái phẩu thuật - nhò chạy lại bẹo má nó .

- phải đó tao cũng muốn -

cô và Dịu cũng đi lại chỗ nó .

- ờ đúng rồi em làm người yêu cả bọn này đi

- Lộc cũng chạy lại tí tởn . Anh cũng vui về đi lại bẹo má nó chêu ghẹo , do nó nhỏ con nhất nhóm lêu phải chịu số phận búp bê cho đám bạn bẹo má . Hân thấy vậy thì đen mặt , hăm hăm đi lại kéo nó vào lòng mình nhìn cả nhóm với ánh mắt cảnh cáo

- làm gì ? - giọng tu là . Thấy thế đám bạn sợ hãi cười trừ - haha không có gì - anh cười như thằng ngố .

- aaaaaa.....

- Tên điên giám ôm bà hả ?

- nó chống hông nhìn hấn đang ôm cánh tay đau đớn

- tôi cứu em mà em cắn tôi vậy hả ?

- hấn cáu . Chả là hấn bỗng dưng ôm nó làm nó bực lên đưa mồm cắn cổ tay hấn .

- ai thêm hứ .

Mà cắn anh đã mồm thật na . Cho tôi cắn nữa đi

- nó vênh mặt cãi lại rồi dùng khuôn mặt cún con nhìn hấn .

- không không bao giờ - hấn quay mặt tránh ánh mắt đỏ của nó

- hứ không thêm - nó bữ môi nhìn rất đáng yêu . Đám bạn đứng đó chứng kiến thì nhin cười haha . Hấn như vậy lại sợ và thua trước con nhóc chỉ đứng đến ngực mình . Khâm phục nó thật mà . Đang suy nghĩ thì tiếng thầy chủ nhiệm cũng là mc của trường .

- để thay đổi không khí xin mời tiết mục của lớp 11a2 . Nào mời các em (t/g k nhớ là nói nó học lớp a mấy nữa hxxh xl mọi người nếu t/g nhầm nha)

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

Giật mình cả đám chạy nhanh xuống dưới . Do nhỏ con chân ngắn nhất nhóm lên nó te te chạy sau thấy thế cậu chạy lại bế bổng nó lên chạy xuống , hành động đó làm cả đám ngạc nhiên và có 2 người vừa khó chịu vừa đau lòng .

Còn nó thì ngơ ngác nhìn cậu không hiểu gì mãi cho đến khi cậu thả xuống mới hoàn hồn , không ngần ngại đập cho cậu 1 đập rồi đau vào chân làm cậu lỏ cò than vãn - oái em làm gì vậy ? Đau chết anh rồi . - hứ giám lợi dụng bé bà hả con ? Đồ biến thái - nó hung hăng đâm vào bụng cậu cái nữa . - aaaaa.... em.... - thôi ra sân kìa - nhỏ đi xuống can - hứ - nó séo cậu rồi quay đi Lắc đầu cả đám đi theo chân nó ra sân khấu vừa ra đến nơi cả trường muốn mất máu về bọn nó . Bình thường bọn nó đã đẹp nay còn đẹp và lãng tử hơn . Cả bọn cười tươi nhìn mọi người (trừ hấn) rồi cúi chào , Diệu cảm kích nói :

- để thay đổi không khí của buổi lễ tập thể 11a2 muốn gửi tặng các thầy cô và các anh chị lớp trên đồng các bạn 1 tiết mục nho nhỏ xin cảm ơn ạ Nói xong tụi nó quay đầu lại với sân khấu nó đứng giữa , bên phải là hấn nhỏ và anh , bên trái là cậu cô và Diệu . nhạc bắt đầu bọn nó bắt đầu nhập tâm vào điệu nhảy và giai điệu . Nhìn cả nhóm nhảy y như 1 nhóm chuyên nghiệp . Động tác dứt khoát mạnh mẽ nhưng cũng không cứng , rất đẹp rất điêu luyện . Cả trường như nóng lên bên dưới có người còn hô to huyết sao người lắc lư theo nhạc , các thầy cô thì hài lòng về bọn nó .

Bọn nó thật biết tạo cảm xúc cho trường , đang chán nản với phần đọc văn bản của thầy hiệu trưởng thì lại thấy phấn khởi ngay khi xem tiết mục của bọn nó . Kết thúc điệu nhảy cả bọn cúi đầu chào thì nhận được tràng pháo tay khen ngợi , phần khởi của cả trường . Vui vẻ đi vào sau cánh gà bọn nó thờ hớn hớn vì mệt nhưng lại rất vui vì tiết mục rất thành công . Xong tiết mục của bọn nó thì cũng là lúc cả trường được đi về , lớp nó thì phải ở lại dọn dẹp xong rồi đi ăn liên hoan luôn . Vui vẻ vì có cả thầy chủ nhiệm , thầy hiệu trưởng và 1 số giáo viên khác cùng đi ăn với lớp . Hôm đó cả lớp nó rất vui , có đứa còn say mên đứng không nổi lên phải gọi taxi đưa về , còn đứa nào không say thì lại đi tưng 2 là hát karaoke cả thầy cô nữa , rất vui .

Bọn nó hò hét loạn xạ ăn hết đồ trong quán rồi cười ha hả với nhau , thầy cô cũng vui vẻ với cả đám , nhảy múa hát hò chụp choẹt rất hăng say . Đến chiều cả bọn kéo nhau về . Vui vẻ cười đùa đi từ trong phòng hát ra nhưng bỗng lại dừng mọi hoạt động khi nhìn nhóm người cũng đang bước ra ở phòng đối diện . Bên kia Bảo đang khoác vai My rất tình tứ cùng đám bạn cười đùa điều làm cả bọn bất động không phải là hình ảnh đó mà là hình ảnh Nhật đang ôm hôn cô gái nào đó . Không muốn tin nó gượng cười đi thẳng xuống lầu không ngoái đầu lại . Thấy thế cậu đi lại đám người kia không chần chừ đáng 1 cú đâm vào mặt Nhật quát - mày là thằng tôi - rồi quay lưng đi thẳng Hấn và đám bạn không thêm đến sĩa mà chạy theo nó , còn anh ở lại nhìn Nhật và cô gái kia đang ngơ ngác ngạc nhiên thì khẽ nhếch môi đi lại - mày có đáng làm đàn ông không ? - rồi ccungx bước đi để lại bao ánh mắt ngơ ngàng ngạc nhiên chưa hiểu chuyện và ..... 1 ánh mắt hình trái tim Nó do men say lên đi 1 mạch về nhà ngủ mặc đám bạn ý ới , cũng 1 phần nó muốn chôn chôn chuyện lúc vừa . Nó không muốn tin , nó mới tha lỗi cho Nhật được tuần thôi mà , Nhật yêu chiều nó như vậy mà , chắc do nó uống say lên hoa mắt thôi nó cần về ngủ cho tì hr táo .

Đám bạn nhìn theo nó mà lo lắng đau lòng cùng tức giận khi nghĩ đến Nhật, hẳn nhìn nó như vậy thì tim thất lại đau nhói và hẳn quyết định sẽ dành nó lại từ tay Nhật, hẳn không thể để Nhật tổn thương nó thêm nữa.

Còn Nhật sau 1 lúc thì cũng định thần được nhìn theo bóng nó chạy không hiểu sao tìm Nhật nhói lên thật khó chịu nhưng rồi cũng gạt qua 1 bên để vui chơi với đám bạn. Sang hôm sau nó đi học như bình thường vẫn cười nói vui vẻ còn đám bạn nhìn nó tỏ vẻ lo lắng, hẳn thì nắm chặt tay lại kìm chế khi hẳn biết nụ cười của nó đều là giọng gạo đầy giả tạo - Linh chuyện hôm qua mà..... - à mình xuống chỗ bác Hậu đi - Diệu chưa dứt câu thì bị nó cắt ngang chống lảng sang chuyện khác. Biết nó không muốn nhắc lại chuyện cũ lên thôi kệ rồi cả đám theo sau nó xuống can teen nhưng đến cửa lớp thì gặp Nhật. Cả đám đứng lại nhìn Nhật khinh bỉ và chán ghét, không quan tâm Nhật nói với nó: - Linh nói chuyện với anh chút nha - không cho nó trả lời Nhật đã nắm tay nó kéo đi.

Theo bản năng nó đi theo Nhật nhưng nó cảm nhận bên tay còn lại của mình bị nắm kéo lại.

Do bị kéo hẳn Nhật nhủ quay lại nhìn hẳn - muốn gì? - giọng điệu lạnh lùng bất cần. - không đủ tư cách nói chuyện với Linh - hẳn giọng bắc cực. Nhếch mép Nhật quay hẳn người lại nhìn hẳn thách thức - cô ấy là người yêu tao - mày ...., hẳn tức giận định lao vào đám Nhật nhưng bị nó ngăn lại - ông làm gì vậy? Anh ấy là người yêu tôi tôi đi với anh ấy thì làm sao mà ông cấm - nói rồi nó kéo tay Nhật đi để lại hẳn với cơn tim tan lát.

Nắm mất tay nắm chặt hẳn bước vào lấy cặp rồi ra về để lại đám bạn nhìn theo lắc đầu buồn sầu. Về nó và Nhật sau khi đi khỏi đó thì đến sân sau trường, đến nơi nó buông tay Nhật ra quay lại đối diện với Nhật đôi mắt đen sâu thẳm lạnh ngắt nhìn Nhật

- chuyện gì? Nhật ngạc nhiên trước thái độ thay đổi đột ngột đó của nó nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần - à anh muốn giải thích chuyện hôm qua. Đó chỉ là em gái của anh thôi - nắm tay nó Nhật tha thiết giải thích Nhếch mép nó đáp: - em gái mà ôm hôn sao?

- giọng bất cần lạnh nhạt - do say lên anh nghĩ nhầm đó là em thôi. Anh xin lỗi tin anh đi. Anh thế đó - Nhật nói dối rồi quỳ trước mặt nó, không biết ở đâu mà lại có giọt nước mắt trực rơi xuống. Nó nhìn thấy sót lên đã tin và tha thứ - được rồi chỉ 1 lần này thôi đó - ừ anh hứa - vui vẻ Nhật ôm nó. Nó cũng mỉm cười nhưng lại không ôm Nhật. 1 lúc nó đẩy Nhật ra và chìa tay Nhật lên lớp. Còn Nhật, không hiểu sao lại muốn giải thích cho nó nghe, khi nó tha thứ thì tìm Nhật lại thấy ấm áp lạ thường. Vui vẻ đi về lớp nhưng lại không thấy hẳn nó cũng muốn hỏi nhưng lại thôi, lấy tập vở ra học bài. Về hẳn sau khi bỏ về hẳn đi về nhà đập phá mọi thứ trong phòng rồi lôi rượu ra uống. Hẳn đau lòng, sao nó lại đối xử như vậy với hẳn? Nó không biết hẳn thích nó sao? Nó lỡ nói những lời tổn thương hẳn như vậy sao? ..... hẳn vừa lắc rượu vừa tự hỏi bản thân mình. Bỗng hẳn quơ tay vào 1 cuốn sổ làm văng ra 1 tấm hình, hẳn chú ý và nhặt lên xem. Trong hình là 1 cô gái xinh đẹp đang cười tươi tay cầm bó hoa dại đứng giữa sân cỏ rộng

- Thanh Hà à! Em đang ở đâu - ám mắt ảnh lên ngực hẳn đau lòng suy nghĩ đến Thanh Hà.

Hẳn vừa suy nghĩ đến nó thì dừng lại suy nghĩ về cô gái khác. Liệu hẳn có yêu nó thật hay chỉ là dụng động? Còn cô gái tên Thanh Hà kia là ai? Có quan hệ gì với hẳn? Cùng đón đọc các chap tiếp theo nhá Đồi lồi t/g: t/g mới viết truyện lên vẫn lúng túng và chưa biết cách liên kết các tình huống với nhau lên mạng các bạn bỏ qua cho ạ. Cốt truyện cũ và cũng có giống với 1 số truyện khác. Có gì sai sót mong các bạn góp ý. Xin trân thành cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Hẳn cứ ngồi suy nghĩ đến cô gái tên Thanh Hà kia mà ngủ lúc nào không hay. Còn nó sau khi tan học thì về nhà không hề suy nghĩ gì cả. Đám bạn thì buồn sầu lên quyết định chiều đi chơi cho khuây khỏa có rủ nó và hẳn nhưng về đến nhà thấy hẳn như vậy lên bọn bạn thôi k dù nữa còn nó thì không được đi lên thôi mấy đứa đi với nhau. Đến công viên ở trên thành phố (đi xe máy hay ô tô thì mất 30 phút) bọn nhỏ vui vẻ lon ton chạy đến thăm cô trải tấm vải và đồ ăn xuống và gọi bọn anh đến ngồi chung - hey bọn ông làm gì mà lâu vậy? Qua đây ngồi đi - nhỏ vời - ờ đến đây - anh và cậu vui vẻ chạy lại Ngồi xuống cả bọn phi vào chiến đấu đồ ăn vặt - ề cái đó của tôi mà - Diệu dành lại quả táo từ tay cậu - đâu của anh mà - cậu dành lại - của tôi - cô - anh - cậu ..... Cứ như vậy mà 2 người dành qua dành lại quả táo đó. Bên anh và nhỏ rất hòa hợp

- em ăn bánh kem này nè. Ngon lắm - ờ hi hi ông cũng ăn đi

- nhỏ cười đáp lại. Cả đám cứ như vậy mà không hề để ý cô đang ngồi nhìn Diệu và Lộc cãi nhau mà ánh mắt buồn thiu, tim khổ nhói. Không chịu được cô giả bộ quên nước và đi mua - ủa tớ quên mua nước rồi. Để tớ đi mua ha? - không để đám bạn trả lời cô đi luôn. Đám bạn chỉ âm ỉ rồi lại tiếp tục cuộc chiến của mình mà không hề thấy sự khác thường từ Dương. Dương sau khi rời khỏi đó thì đến quán nước gần đó, vừa đi cô vừa suy nghĩ. Cô có lẽ đã thích Lộc, thích từ lần đầu nhìn cậu cười với lớp, nụ cười đó như ánh mặt trời. Có phải là tình yêu sét đánh không? Cô không biết cô chỉ biết là cô thích cậu nhưng cô biết người Lộc thích là bạn cô

- Diệu. Đã có lần Lộc hỏi cô về Diệu, như Diệu thích gì? Kiểu người con trai Diệu thích? Diệu có bạn trai chưa ....., rất nhiều. Lúc đó tìm cô như nhói lên từng hồi, đau lắm chứ khi người mình thích lại hỏi về 1 cô gái khác mà không phải mình, coi mình như 1 người bạn .... không cô không muốn vậy, cô muốn nó khác kìa. Buồn chán cô mua nước rồi trở lại chỗ đám bạn, trả bộ cười tươi cô cầm bình nước chạy lại. Nhưng thứ cô nhìn thấy trước mặt lại làm cho nụ cười đông cứng, đó là Lộc đang ôm đỡ dành Diệu - thôi cho anh xin lỗi. Anh không cố ý đâu mà - cậu ôm Diệu - huhu không chơi với ông nữa - Diệu giận dỗi trong lòng cậu - thôi anh xin lỗi. Nín đi anh mua kem cho em - cậu ôm và xoa lưng dỗ ngọt - hức thật không? - nghe đến kem Diệu

nín nhưng vẫn lắc hời lại - ừ thật . Không khóc nhé ? - cậu mỉm cười xoa đầu Dịu - ừ hi hi - Dịu cười ngây ngô nhìn Lộc Điều đó làm Lộc đơ người ngơ ngác nhìn nụ cười của Dịu mặt khề đỏ . Cô ở ngoài chứng kiến lấy giờ thì tìm như có ai đó bóp nghẹn , nhìn họ như 1 cặp tình nhân vậy . Có lẽ cô thua rồi , cô bỏ cuộc dù sao đó cũng là bạn bè chị em tốt của cô mà , cô không muốn làm kẻ thứ 3 đi phá hoại hạnh phúc của người khác , cô cũng không muốn tương lai bị mất đi 1 người bạn . Không sao miễn họ hạnh phúc là cô vui ... nhưng sao tim cô đau quá , cổ họng nghẹn ứ sống mũi cay sè .

- hey đi chơi nhà ma đằng kia đi ? Tao với Hữu vừa đi dạo vùng quanh thì thấy nó . Qua đó chơi thử đi ?

- nhỏ tí tòm chạy lại Giật mình thoát khỏi suy nghĩ cô lấy lại tinh thần cười tươi chạy lại

- ờ ờ đi đi Dịu và cậu cũng đứng dậy hưởng ứng vậy là cả nhóm đi lại khu nhà ma chơi . Mua vé cả đám đi vào nhưng do đường hẹp lên chỉ đi được 1 người vì thế anh và nhỏ đi trước sau đó là Dịu cậu và đương nhiên cuối cùng là Dương rồi .

Đi được 1 đoạn thì bỗng dừng tiếng nhạc kinh dị lồi lên làm cả đám lồi da gà nhỏ bủn chặt tay anh sợ hãi thấy vậy anh cũng siết chặt tay và chuyển cho nhỏ cảm giác an toàn . Bỗng có 1 bóng ma chạy soẹt qua làm cả đám hết hồn nhỏ ôm chặt anh Dịu sợ hãi được Lộc ôm , chỉ còn mình nhỏ bơ vơ đứng đó sợ hãi nhìn cậu ôm Dịu . Không kiềm được cảm xúc nước mắt vô thức rơi xuống . Chấn an lại tinh thần cả đám kéo tay chạy ra ngoài nhưng khi ra đến nơi thì lại không thấy cô đâu nhỏ và Dịu lo lắng vì 2 đứa biết Dương rất sợ bóng tối và ma vậy mà bọn nhỏ lại vô tâm chỉ biết lo cho mình mà để lại cô . Đáng nhẽ phải để ý đến cô nhiều hơn chứ , bọn nhỏ thật vô tâm . Lo lắng bọn nhỏ đi lại ở đoạn cửa ra đợi cô , mắt 2 đứa đã đỏ lên rồi , thấy thế cậu và anh đi lại ôm 2 đứa trấn an . Về cô thì sao ? Cô đang co 2 đầu gối lại và ngồi 1 góc nước mắt không ngừng rơi , vừa sợ hãi vừa đau đơn . Lúc mọi người kéo tay nhau ra cô đã đưa tay ra để nắm tay cậu nhưng cậu lại đưa tay nắm lấy tay Dịu để bàn tay cô lơ lửng trong không trung . Nhìn bàn tay của mình rồi lại nhìn bóng lưng cậu đi xa dần cô ngã khụy xuống đất lạnh . Tại sao chứ ? Tại sao lại bỏ lại cô chứ ? Sao họ không nghĩ đến cô ? . Cô đã nghĩ cho họ mà , 5 người xếp thành hàng ngang đi vào đường nhỏ thì xin lỗi con đường nó quá hẹp vậy người đi trước người đi sau thì chắc chắn cô là người sau chót . Sao cậu không nhìn lại phía sau vẫn còn con con bé nó đi theo đó . Sao lại để nhỏ lại 1 mình ? Nhỏ sợ hãi , đau đớn . Bỗng con ma đó lại lướt qua làm nhỏ sợ hãi mà ngất lịm đi . Bên ngoài cả đám đang lo lắng thì nó cùng Nhật đi đến - ủa tụi nay cũng lên đây chơi hánghe giọng nói cả bọn quay lại , nhìn thấy nó Dịu và nhỏ chạy lại ôm chầm lấy nó - Linh ... Linh à ! Dương ,, Dương nó ở trong đó huhu - nhỏ ôm nó lấp bắp khóc nức lên rồi chỉ vào căn nhà ma . Nó nhìn theo tay nhỏ chỉ thì giật mình khuôn mặt lo lắng nó chạy nhanh vào đó bỏ mặc cả đám bên ngoài chưa hiểu gì . (vì sao nó ở đây là vì đang ở nhà thì Nhật vô nói với bố mẹ nó là lớp nó có bạn bị tai nạn gãy chân lên nó làm bí thư của lớp phải đại diện cho lớp đến thăm . Vậy là giờ nó và Nhật đang đi chơi ở đây nhưng lại vô tình gặp bọn nhỏ) . Nó chạy vào trong tìm Dương vừa đi nó vừa gọi giọng hoảng sợ lo lắng , mỗi lần có con ma nào xuất hiện để dọa nó thì đều bị nó đánh bầm dập vì tội cản đường . Nó tìm khắp nơi thủ bỗng thấy cô đang ngất ở góc phòng , lo lắng nó chạy lại lay người cô

- Dương ... Dương ... mày tỉnh lại đi - tay và nhẹ lên má cô Như cảm nhận có ai gọi cô hé mi ra nhìn , thấy nó cô mỉm cười gọi tên nó rồi lại lịm đi

- Linh .

- Dương ... Dương ... tỉnh lại . Dương .... - lay người cô Lay mãi không thấy cô động đậy nó liền cõng cô chạy ra ngoài . Do nó vừa nún hơn cô và lại cô cũng hơi béo nữa lên nó có vẻ khó khăn khi cõng cô ra . Ra đến nơi nó ngã hân xuống đất làm đám bạn lo lắng chạy lại

- Linh ! Dương sao rồi - Dịu hỏi . - đưa vô bệnh viện đi nhanh lên - gấp gấp . Thấy vậy anh vội bế cô ra bắt taxi đi đến bệnh viện gần nhất . Đến nơi cô được đưa vào phòng cấp cứu , bên ngoài nó từ lo lắng chuyển sang tức giận đi lại đám bạn nó tát từng người rồi nói : - nghĩ gì mà để nó trong đó 1 mình ? Nhất là 2 tụi bay , tụi bay biết nó sợ nhất cái gì mà . Đứng không ?

- nó hơi nhỏ và Dịu - tao xin lỗi do tao bất cẩn - nhỏ và Dịu . - bất cẩn ? Tụi bay còn nói bất cẩn ? Cả 2 anh nữa . Là con trai làm gì mà không vào đó đón nó ra ?

- nó tức giận khi nghe 2 đứa nói . Cả đám cúi đầu không dám nói . Nhìn hành động đó nó càng điên tiết hơn định lao vào cho mỗi đứa vài phát nữa thì bác sĩ bước ra - bạn cháu sao rồi ạ - nó . - à con bé không sao , chỉ bị hoảng sợ quá lên ngất đi thôi . Nghỉ ngơi 1 chút là khỏe lại

- bác sĩ mỉm cười nhìn nó trả lời . - dạ vâng cảm ơn bác - nó lễ phép .

- ừ Nói rồi bác sĩ rời đi , nó và đám bạn kéo vào xem cô như thế nào . Vào đến nơi thấy khuôn mặt vẫn có chút sợ hãi của cô thì làm cả bọn đau lòng .

- huhu tao xin lỗi mày . Lỗi tại tao đáng nhẽ tao phải kéo mày ra cùng nhưng không tao lại bỏ lại mày huhu tao xin lỗi - Dịu nắm tay cô khóc . - phải đó lỗi tại bọn tao . Tao xin lỗi hxxh - nhỏ Thấy vậy cậu và anh đi lại vỗ vai 2 đứa an ủi Bỗng mi mắt cô lay động và hé ra , điều đầu tiên cô thấy là cảnh cậu đang vỗ vai dỗ dành Dịu . Điều đó làm cô đau lòng , nhắm mắt lại cô mở lời - tụi bay ồn quá . Ra ngoài hết đi Cò bọn giật mình , đây là lần đầu tiên cô cư xử như vậy . Nhưng không muốn cô khó chịu lên cả bọn kéo nhau ra ngoài chỉ còn mình nó vì nó nhìn thấy ánh mắt đau đớn nó nhìn cậu và cô lúc vừa . Đợi cả đám ra ngoài cô mới mở mắt ra và 1 giọt nước mắt lăn dài , thấy giọt nước mắt đó nó đau lòng đưa tay lau nó đi . Giật mình cô quay lại thì thấy nó , ngạc nhiên cô lấp bắp - mày ... mày ... chưa ... ra.. ngoài ..?

- ừ . Khóc đi . Đừng kim lên . Cái gì của mình thì nó sẽ là của mình . Đừng lên cô lấy nó để rồi bị thương

- nó dỗ dành và nói 1 câu ẩn ý . Nghe nó nói vậy Dương ôm chầm lấy nó khóc nức nở - huhu ... đau lắm .... tao phải làm sao ?....

- vừa khóc vừa hỏi nó .

- buông bỏ đi . Rồi có ngày mày cũng tìm được người thương mày thôi . Chúc phúc cho họ dù sao nó cũng là bạn mày - nó vừa xoa lưng an ủi vừa nói . Cô không đáp mà cứ ngồi khóc , nó chả biết phải làm sao lên chỉ ngồi đó cho cô ôm mình mà khóc . Khóc thật lâu cô ngủ gục luôn trên vai nó , lúc đầu nó đỡ cô nằm xuống hẳn hỏi và đáp chần lại cẩn thận - mạnh mẽ lên nhé ? - nó lầm bầm . Cửa phòng bật mở cả nhóm đi lại - em ấy sao rồi - cậu hỏi . - à nó không sao ? - nó đáp . - anh vừa mua chút đồ ăn này có ai ăn không ?

- Nhật . - không - đám bạn nó đồng thanh rồi lườm Nhật về khinh ghét . - ờ anh để đó đi - nó nói . Thế là cả đám mỗi đứa 1 góc ngồi , đứa ngồi suy nghĩ gì đó , đứa nghịch điện thoại , đứa ngủ ..., bỗng nó lên tiếng .

- thôi tụi bay với anh Nhật về đi em ở đây với nó . Sầu bố mẹ nó lên thì em về sau

- được không

- anh . -

ừ

- nó gật đầu .

- Um... vậy bọn này về trước nha - cậu - hay anh ở lại với em - Nhật .

- thôi không cần đâu . Anh về đi

- nó mỉm cười - được không ? -

được mà

- nó nói rồi đẩy cả nhóm ra cửa rồi đóng rầm cửa lại . Xong việc nó thờ dãi đi lại phía cô , nhìn cô lắc đầu rồi cũng lúi điện thoại ra onl fb

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42

Nó ở lại 1 lúc thì bố mẹ cô đến , nó chào bố cô rồi ra về nhưng tuyệt đối không nhìn hay chào hỏi "mẹ" cô 1 câu , điều đó làm bà ta khó chịu tức giận . Sau khi cô tỉnh thì bố mẹ cô đưa cô về nhưng cô không muốn lên đi về nhà ông bà của mình , bố cô buồn dầu nhìn con gái mình mà lòng se lại còn bà "mẹ" nhìn cô như vậy trong lòng thấy vui vô cùng .

Sáng hôm sau cả bọn đi học bình thường , cô cũng vậy nhưng tuyệt nhiên không nhìn mặt cậu và tự tiện đổi chỗ cho hần bắt ha2wn lên trên còn cô ngồi với nó . Mới đầu hần không chịu nhưng nhìn ánh mắt đe dọa của nó lên đành âm ức chấp đi lên nhờ với cậu . Cậu cũng thấy biểu hiện của cô khác lạ nhưng cũng lại thôi tiếp tục chọc gẹo tán tỉnh Diệu . Anh thì tỏ rõ thái độ thích nhỏ , có lần đã tỏ tình nhưng đều bị nhỏ từ chối và cho thêm thời gian suy nghĩ .

Thời gian cứ như vậy trôi qua nó và Nhật có vẻ lạnh nhạt hơn trước , lúc nó cảm thấy yêu Nhật thì Nhật lại lạnh nhạt với nó , còn lúc nó chán nản thì Nhật lại yêu chiều nịnh nọt nó lên bọn nó cứ duy trì như vậy được 2 tuần . Hôm nay là sinh nhật Nhật nó muốn tạo bất ngờ cho Nhật lên đã mua quà và 1 cái gato nhỏ đến nhà Nhật đợi sẵn với niềm vui và hạnh phúc vô cùng . Đứng ngoài cổng đợi đến 8h tối nhưng vẫn chưa thấy Nhật về , có vẻ mỗi chân nó đi lại bằng ghế ở góc cây đợi Nhật . Đến 10h vẫn chưa thấy Nhật lo lắng nó gọi nhưng lại không nghe máy . 11h47 vẫn chưa thấy đâu xương lạnh bắt đầu rơi xuống và đọng lại trên làn da trắng mịn của nó , do lạnh với buồn ngủ lên nó ngủ gục trên băng ghế dài .

Còn Nhật , Nhật đang vui đùa với đám bạn và Chuyên trong бас tổ chức sinh nhật , do nhạc lớn lên không nghe tiếng điện thoại . Uống đến hơn 12h đêm Nhật say mèn không về nổi lên Chuyên phải bắt taxi đưa về . Nó đang ngủ gục trên băng ghế thì nghe tiếng xe liền mở mắt vui mừng nghĩ là Nhật về . Đưa tay vào túi móc chiếc bật lửa để đốt cây nến , mỉm cười cầm chiếc bánh kem và hộp quà nó đứng dậy định chạy lại tạo bất ngờ cho Nhật thì khựng lại , cả người như bị hóa đá , tim như ngừng đập ... Trước mắt nó là Nhật đang ôm 1 cô gái xinh đẹp với cái váy liền thân bó sát cơ thể dài đến nửa đùi màu hồng phấn , đợi cô gái kia trả tiền taxi xong Nhật vội vã hôn cô gái đó , do ngoài đường lên cô gái kia ngại ngùng đẩy Nhật rra và nói :

- anh à ! Từ từ đã .

Nhật đưa chìa khóa cho cô gái mở cửa rồi vội vàng kéo cô gái vào trong , Nhật hôn cô gái đó từ dưới nhà cho đến khi lên phòng . Nó ở đó bất động nhìn từng hành động của 2 người . Nhật và cô gái đó lên phòng , không biết ý gì mà phòng Nhật bật sáng , qua khung cửa nó nhìn Nhật đang hôn người con gái kia suy đoán tay không yên phận kéo 1 bên dây áo của cô gái kia xuống rồi từ từ tuột hẳn chiếc váy ra và cả 2 người ngã xuống giường . Bên ngoài mất nó nhòa đi , có thứ nước gì đó mặt chất lẫn trên má nó , thứ nước đó đọng lại trên môi nó mặn đắng . Tim nó đau quá , như có ai đó lấy dao đâm , chém , cào sướt nó ra vậy .... nó thần thờ ngồi phịch xuống ghế mất vô hồn nhìn lên cánh cửa sổ đang sáng , tiếng đèn la đầy dục vọng của cô gái làm nó thấy thật kinh tởm . Mắt nó dần nhòa đi , nhắm mắt lại ngửa mặt lên trời nó hít thật sâu và thở ra . Mở mắt , đôi mắt đen tuyền long lanh hàng ngày nhưng giờ lại điểm thêm 1 chút tím than vô hồn nhìn rất mờ nhạt khó nhận thấy . Nó cứ ngồi đó , mắt nhìn đăm đăm vào hộp quà và chiếc bánh cho đến sáng

7h43 sáng cửa cổng nhà Nhật bật mở , hình ảnh Nhật ôm eo cô gái đó ra ngoài và hôn môi tạm biệt đập thẳng vào đôi mắt vô hồn của nó . Đứng đây tay vẫn ôm hộp quà và chiếc bánh nó hướng ánh mắt nhìn Nhật đầu đầu đón , sống mũi cay cay cổ họng nghẹn ứ . Nhật sau khi hôn tạm biệt Chuyên thì vui vẻ quay đầu lại vào nhà nhưng nụ cười vội tắt thay vào khuôn mặt lo lắng có chút sợ hãi khi nhìn nó trong bộ dạng đó . 1 lúc sau khi định thần lại Nhật chạy lại chỗ nó nhưng nó lại vứt cả bánh và hộp quà lên người Nhật và quay mặt chạy đi . Nó muốn chạy đi thật xa , nó không muốn nhìn thấy Nhật , nó không muốn nghe Nhật lại đi đến giải thích gì với nó cả , nó không muốn ,,,,,, không muốn . Bị lém bánh kem và hộp quà vào người Nhật thấy sống người , hôm qua sinh nhật Nhật nó đã đến đây sao ? Vậy nó đã thấy tất cả ? . Giật mình với suy nghĩ đó Nhật vội vàng đuổi theo nó mồm gọi ý ới cầu xin

- Linh ! Linh à nghe anh giải thích đi . Linh .....

Nó mặc kệ lời Nhật gọi cứ ôm mặt khóc và chạy đi về phía trước .

Do nó chân ngắn lên cũng nhanh chóng bị Nhật bắt kịp . Túm được tay nó Nhật giữ nó lại , nắm lấy đôi vai đang run rẩy của nó soay nó lại đối diện với mình

- Linh nghe anh giải thích . Không như em nghĩ đâu - giọng Nhật run run .

Nó không nói gì ánh mắt vô hồn cùng khuôn mặt đăm lện không cảm xúc nhìn hướng khác chứ không Nhìn Nhật cho dù Nhật cố làm mọi cách cho nó đối diện với mình .

- Linh ! Nhìn anh đi . 1 lần thôi . Anh và cô ấy không có gì cả - Nhật cố biện minh .

Nó nghe vậy vội đẩy Nhật ra đưa 2 tay lên ôm đầu rồi lắc liên tục , nước mắt không ngừng rơi rồi ngồi thụp xuống đất dựa lưng vào thành cầu . Nhìn biểu hiện đó của nó không hiểu sao tim Nhật nhói đau , ánh mắt sốt sa nhìn nó .

Nó cứ ngồi thất thần ở đó mặc cho Nhật giải thích hay van xin nó cạy lời nó cũng không thém nhìn hay nói đúng hơn nó xem Nhật là không khí . Sự kiên nhẫn của con người có hạn và Nhật cũng vậy , ngồi đó lải li xin lỗi nó suốt 15 - 20 phút mà không hề lay chuyển được nó dậm ra cẩu . Nhật đứng phắt dậy nhìn nó khinh bỉ , không còn giọng trầm ấm áp , không còn giọng lải li xin lỗi mà là giọng hách dịch khinh người

- cô thôi cái kiểu đó đi . Cô đau lòng gì chứ ? Do cô thôi , cô quê mùa 2 lúa thì tôi đi kiếm đứa khác hiện đại hơn cô thì có sao ?

Nghe đến đây nó ngược đôi mắt đăm lện nhìn Nhật , giọng nói khàn khàn cất lên

- ừ tôi lúa , vậyn cô gái đó có gì hơn tôi

Có chút bất ngờ khi nó nhìn mình nhưng rất nhanh lấy lại tinh thần Nhật đáp

- cô ấy hơn cô nhiều thứ . Tiền tài cô ấy hơn cô , xinh đẹp , giỏi giang , biết cách ăn mặc và đặc biệt biết chiều theo ý tôi chứ không như cô 1 con nhỏ nghèo hèn được tôi yêu và tặng quà cho mà còn bày đặt làm kiểu không nhận . - Nhật dờ giọng so sánh rồi mỉa mai khinh bỉ .

- vậyn sao ? - nó nhếch mép .

Tìm nó thất lại như muốn vỡ tan lát ra khi nghe Nhật nói từng câu từng chữ .

- phải - đồng dạng trả lời .

- vậy trước giờ chưa bao giờ yêu tôi - nó hỏi mà mặt cắt xuống không nhìn Nhật .

- phải . Tôi chưa hề yêu cô . Tôi thấy cô cũng xinh lên tán chơi thôi . Dù sao có người yêu đẹp cũng sáng mắt với đám bạn - Nhật nhếch mép .

Nó không đáp mà cứ cúi mặt xuống

À thì ra trước giờ là nó ngộ nhận , trước giờ Nhật đâu yêu nó và trước giờ chỉ mình nó chao yêu thương mà không được đáp trả .....

- mình chia tay đi - Nhật thốt ra mấy từ đó rồi lạnh lùng quay lưng .

Nghe Nhật nói vậy tim nó như ngừng đập , lúc Nhật quay lưng nó vội vàng túm tay Nhật lại ngược đôi mắt vô hồn ngẩn ngược nhìn Nhật

- xin anh đừng như vậy . Mình có thể làm lại . Em có thể tha thứ tất cả . Chỉ cần anh đừng chia tay . Em có thể làm anh yêu em mà - giọng tha thiết

Nhưng Nhật lại không bị lay động mà ngược lại Nhật nhếch môi gạt tay nó ra và nói 1 câu làm nó thấy khinh Nhật vô cùng

- xin lỗi em . Bên em anh không có tương lai . Cô ấy nhiều tiền , giàu có , có thể mua đồ sịn cho anh mặc chứ không như em . Toàn thích những bộ đồ đôi rẻ tiền - nói xong Nhật quay gót đi thẳng để lại con tim tan vỡ mà do chính tay mình đập lát .

Nhếch mép khi nghe Nhật nói vậy , nó không ngờ Nhật là loại con trai đó . Nó thấy thật buồn cười haha

- haha .....HAHA.... - nó cười nhỏ rồi lớn dần .

Đứng dậy nó vịn vào thành cầu hướng mặt ra ngoài sống lớn hết to

- AAAAAAAAA..... ANH LÀ TÊN KHỐN . TÔI HẬN ANH .... huhu - nó hét xong thì ngồi thụp xuống khóc nức nở

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

Hắn hôm nay không biết ăn phải cái gì lên dở chứng muốn chạy bộ tiện vô quán tạp hóa mua ít đồ ăn vặt , lại không hiểu trời sui đất khiến ra sao mà hắn lại chạy đúng đoạn đường nó và Nhật đang đứng nói chuyện . Đang chạy thấy bóng dáng Nhật đang đứng đó năn nỉ ai đó thì hắn tò mò nhìn theo hướng Nhật nhìn thì ngạc nhiên khi người đó là nó . Đứng đẹp sang 1 bên hắn nghe lên , khi nghe Nhật cố giải thích cho nó nghe thì hắn cũng hiểu phần nào đó câu chuyện . Tay lăm chặt tức giận hắn định lao vào đập cho Nhật 1 trận rồi kéo nó đi thì nghe Nhật nói nó với giọng khinh bỉ mỉa mai . Hắn đứng đó xem tất cả , hắn đau lòng khi nó bị Nhật chê bai , lại càng đau lòng khi nó níu cánh tay của Nhật . Nó yêu Nhật vậy sao ? Đúng là yêu vào ai cũng là kẻ ngốc . Nghe nó gào khóc hắn nghe như tìm hắn đánh thịch 1 cái đau đốn , đi lại bên nó ôm nó vào lòng hắn nhẹ giọng

- mạnh mẽ lên cô bé . Đừng vì 1 thằng không ra gì mà rơi nước mắt .

Đang khóc thì bỗng có người ôm mình và nói như vậy thì làm nó giật mình định đẩy người đó ra nhưng ..... vòng tay lầy thật ấm , thật to lớn , thật an toàn .... vậy là nó không cần biết người đó là ai mà đưa tay ôm người đó rồi rúc đầu vô ngực người đó khóc ngon lành . Nó không biết nó đã khóc bao lâu nhưng cho đến khi mắt nó cay sè như không thể rơi 1 giọt nước mắt nào nữa và mi nó sùng húp rồi lặng chiu thì tiếng khóc mới dứt thay vào là tiếng nấc nhẹ rồi tắt hẳn . Hắn thì chả biết đồ nó ra sao lên đành để nó lấy mình ra làm khăn chùi mũi (ềo) hắn ôm nó như vậy đến nỗi mỗi cả người lòng thầm nghĩ nó khóc dai thiệt . Đợi mãi không thấy nó nín hẳn dự định sẽ dỗ nó nhưng lại thấy nó nín khóc chỉ còn tiếng nấc nhỏ rồi tắt hẳn , tay ôm hắn cũng buông lỏng . Biết nó đã ngủ hắn mới nhẹ nhàng buông nó ra rồi xoay người nó lại đặt nó lên lưng mình rồi cõng nó về nhà mình , dù sao hôm nay là chủ nhật bọn bạn hắn đi chơi với gái hết rồi để lại hắn ở nhà 1 mình . Trên đường đi nó ngủ trên lưng hắn nhưng thì thoàng vẫn nấc nhẹ , mắt vẫn rơi ra thứ nước mà hắn ghét nhất làm nó động lại trên da thịt hắn . Đến nhà hắn đặt nó ngăn ngăn trên giường rồi đắp chăn cho nó xong thì xuống lầu xem phim . Còn nó nó ngủ ngon lành đến tận 3h chiều mới dậy . Mở mắt nó thấy căn phòng lạ hoắc , nhớ lại thì nó giật mình , có phải nó bin bắt cóc không ? Nhưng bắt nó làm gì ? Mà bắt thì phía chói chân chói tay chứ sao lại để nó ngủ ngon lành như vậy ? Cứ đặt câu hỏi mà không nhận đc đáp án , nó quyết định xuống giường để xem đây là đâu . Đón đén như ăn trộm nó mò xuống lầu , giật mình khi nghe tiếng nhạc kinh dị dùng mình cõng với cái đầu lấp ló sau bộ sofa lòng thầm nghĩ " không nhẽ mình bị ma bắt " rùng mình rồi lắc đầu với suy nghĩ đó nó lại rón rén đi xuống những bậc thang còn lại , tiếng oan hồn của nữ phụ khóc thảm đòai mạng làm da gà da vịt da cóc ..... đủ các loại da của nó nổi hết cả lên . Bỗng :

- tiểu thư đã tỉnh rồi sao ? - 1 giọng nói trầm trầm kính trọng vang lên làm nó giật mình bước hụt cầu thang suy ra nó xuống cầu thang không phải bằng chân nữa mà lần luôn lột 4 bậc còn lại

- ay za đau chết con rồi - nó ôm thân người cùng cái đầu đang đau ê ẩm rên la

Nghe tiếng động hắn đang xem phim ma cũng giật mình sém cán vào lưới . Quay đầu lại thì thấy thân ảnh nhỏ nhắn đang lẩn từ bậc thang xuống còn người gây ra đang đứng sợ hãi lo lắng thì tá hỏa chạy lại đỡ nó dậy

- em/ tiểu thư có sao không ? - hắn cùng chị giúp việc lên tiếng .

- oái oái đau chết được - nó nói đồng thời cốc mỗi người 1 cái đồ kêu

- oái - 2 người ôm đầu la lớn

Nó người lên hỏi :

- đau không ?

- có - đồng thanh .

" cốp"

- oái . Sao cốc đầu anh / chị hoài vậy - đồng thanh tiếp

Chả là nó thuận tay lên tặng mỗi người 1 phát cốc nữa

-biết đau vậy còn hỏi ? - nó ầm ức xoa đầu nói .

Hắn và chị giúp việc úr hợng , vội đỡ nó dậy hấn hỏi

- em làm gì mà muốn san bằng nhà tôi vậy? (ý hấn là nó lạng và béo đến lỗi đem ra lu đường được)

Nghe hấn hỏi nó đưa ánh mắt âu yếm toàn lòng trắng nhìn hấn làm hấn nổi da gà .

- là tại tôi là cô ấy ngã - chị giúp việc cúi đầu nhận lỗi

Hấn nghe vậy mặt tối sầm lại , ánh mắt giận dữ nhìn chị , dự định sẽ mắng và đuổi việc chị nhưng lời chưa kịp thốt thì lại bị ăn sạch vô bụng

- là tại ông ý - nó thần nhiên nói .

Hấn tròn mắt ngạc nhiên ý như muốn hỏi " sao lại là tôi " . Nó nhìn khuôn mặt ngổ bựa của hấn mà muốn cười chảy nước mắt , một coolboy mà có khuôn mặt vậy sao ? Thật mất hình tượng nhưng ..... cũng đáng yêu ra phết .

- còn không phải anh xem phim kinh dị lại còn mờ lớn chi ? Báo hại tôi giật mình khi nghe chị ấy nói lên mới trượt chân đó - nó vừa nói vừa đưa tay chỉ màn hình tivi vẫn còn đang chiếu phim xong quay ra chỉ chị giúp việc rồi còn biểu hiện khuôn mặt phụng phịu , nhìn thật đáng yêu .

Hấn đơ toàn tập trước biểu hiện của nó , aaaaaa đáng yêu chết được , hấn còn cảm nhận rõ cảm giác thần tình yêu bắn mũi tên độc vào tim hấn . Ôi ôi chết hấn rồi .

- đáng yêu quá - hấn cùng chị giúp việc không hện mà cùng nói đồng thời đưa tay bẹo má nó .

Nó đang phụng phịu thì bị bẹo cả 2 bên má thì âm ức mắt rung rung nước

- 2 người quá đáng - gạt tay 2 người ra .

- hi xin lỗi tiểu thư - chị giúp việc nói , chị thấy rất quý nó nha .

- hứ sao gọi em là tiểu thư ? Gọi em là Linh được rồi - nó không thích chị gọi nó là tiểu thư .

- ơ dạ ..... , - chị ấp úng ánh mắt khê liếc qua hấn .

Thấy ánh mắt đó nó và hấn đồng thanh

- chị cứ gọi đi

- vâng hi - thấy cả 2 đưa đều nói như vậy chị cũng vui vẻ .

Nghe chị nói nó nhảy cẫng lên ôm chị cười khúc khích .

- hihi vậy mới vui

- con nhóc này buông ra coi nào . Có ấn gì không chị làm cho - chin vui về bẹo má nó làm hấn có chút ghen tị .

- có ạ . Em muốn ăn bánh kem - nó hào hứng nói nhưng khi nói đến bánh kem thì mặt nó sị ra buồn thiu , ánh mắt lóe lên sự đau khổ .

Thấy biểu hiện của nó chị cũng thắc mắc nhưng rồi cũng đi làm vì cậu chủ của chị đang nhìn chị với ánh mắt như muốn đóng băng chị . Khi thấy nó như vậy hấn cũng khó chịu vô cùng liền nhìn chị giúp việc bằng ánh mắt lạnh lùng ý như muốn nói chị không được hỏi hi , đợi chị vô bếp hấn mới đi lại bên nó an ủi .

- đừng buồn nữa - ôm nó (lợi dụng)

Nghe lời an ủi nó lại òa khóc như đứa trẻ làm hấn rối cả lên còn chị giúp việc giật mình chạy ra nhưng thấy cậu chủ đang an ủi rồi thì lại đi vào bếp làm tiếp công việc .

- thôi nín đi . Em khóc vậy hại mắt lắm . Tại em ngốc lên mới bị hất ta lừa thôi . Mấy người ở ngoài nhìn vào còn biết hấn lợi dụng em mà . Anh cũng biết nhưng chả biết nói sao với em . Haiz em thật ngốc - hấn chưa bao giờ dỗ ai vậy mà giờ dỗ nó . Thật là khó quá mà .

Nghe hấn nói nó còn khóc to hơn . Ôi giờ hấn không đỡ được nó mà còn thành công trong việc làm nó khóc to hơn , ôi ôi chết hấn rồi phải làm sao đây hxxx . Hấn lúng túng vỗ lưng nó nhưng chả hiểu sao nó cứ ho khụ khụ điều đó làm hấn càng rối tay đồng thời vỗ nhanh hơn mạnh hơn làm nó đang khóc cũng phải ngược lên nhìn hấn chân chóai . Thấy ánh mắt đó hấn chả hiểu cái mô gì lên bỏ qua ánh mắt đó hấn ấn nhẹ đầu nó tựa vào ngực mình rồi ..... tiếp tục vỗ lưng nó nhìn cứ như..... bố đang dỗ con à không phải nói đánh con . Hấn cứ vỗ bồm bộp vào lưng nó làm nó vừa khóc vừa ho khụ khụ , chị giúp việc đang làm trong bếp nghe mà cũng thấy sót ruột liền bỏ việc chạy ra , ra đến nơi nhìn cảnh tượng trước mặt mà làm chị hóa đá mặt méo sẹo . Ôi cậu chủ ơi là cậu chủ ? Cậu dỗ người hay đánh người vậy? Sốt ruột chị vội chạy lại kéo nó ra khỏi cái người đang " vỗ lưng " cho nó kia . Bị kéo ra nó thấy vui vô cùng còn hấn thì ngờ ngác chả hiểu cái mô gì vào cái môi gì . Nhìn biểu hiện của hấn chị giúp việc cau mày

- cậu chủ đang dỗ Linh hay đánh con bé vậy ? - nhíu mày dò hỏi

Hắn nghe vậy thì mặt lại ngu hơn nhiều phần còn nó thì cảm kích chị vô cùng . Thấy biểu hiện của hắn thì chị bó tay thật rồi .

- haiz... cậu cứ vỗ bộp bộp vào lưng con bé như vậy hỏi sao con bé nó ho. Cậu nhìn tay cậu coi ? To như vậy mà vỗ lưng nó mà nó lại bé con hỏi sao không g ho cho được - chị giúp việc bó tay thờ dài nói với hắn . Bình thường hắn thông minh lạnh lùng lắm mà sao giờ lại ngốc thế kia ?Nghe chị nói hắn đen mặt không nói gì 1 mạch chạy lên phòn mặc kệ 2 chị em làm gì thì làm . Lên đến phòng mặt hắn đỏ lự vì ngượng , eo ôi ngại chết đi được hxx , đồ người không được còn bị nói đánh người huhu hắn có biết đồ ai đâu chứ .....

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

Gtnv : Cao Bạch Hân 19t là con của 1 người làm trong nhà hắn , theo hầu nhà hắn từ năm 10t lên biết tính và quá khứ của hắn . Quý hân (hắn cũng quý chị vì từ nhỏ 2 chị em đã chơi với nhau . Sau này quý nó nhiều hơn luôn bên vực nó . Cũng xinh , cao 1m65

Quay lại truyện

Hắn ở trên phòng vừa ngại vừa xấu hổ còn nó và chị Hân thì sao ?

Bên dưới nhà sau khi hắn chạy đi lên lầu Hân thấy vậy chỉ khẽ lắc đầu rồi quay lại nhìn cái đứa đang khóc ở trong lòng mình mà không khỏi nhủ mày . Nhẹ đấy nó ra chỉ dụ dàng hỏi :

- em sao vậy ? Sao lại khóc ? Khóc vậy xấu lắm đó - đồng thời đưa tay gạt nước mắt cho nó .

- huhu ..... - nó không nói mà cứ khóc hoài .

Chị nghe nó khóc mà thấy sốt ruột

- này bình tĩnh nói chị nghe nào ? - chị ôn tồn ầm áp nói nhỏ nhẹ .

Nó ngược đời mắt đỏ hoe nhìn chị rồi kể mọi chuyện cho chị nghe . Nghe xong chị thấy tức giận vô cùng

- hừ loại người như hắn em khóc làm gì cho tốn nước mắt . Loại người như vậy ta lên khinh . Hừ hừ tức tức ..... em không phải khóc cười lên cho nó hối hận . Chó má .

Nghe chị động viên nó thấy đỡ hơn , nghĩ lại những gì Nhật nói nó lại thấy khinh bỉ rồi tự nhủ với mình không lên khóc vì Nhật nữa . Trước nó cũng từng khuyên Thủy như vậy mà , phải mạnh mẽ lên chứ . Cố lên cố lên bỏ qua người tệ bạc đó đi , không quan tâm , khinh bỉ nó ..... nhưng..... sao thấy đau lòng quá dù sao nó yêu Nhật cũng được 7 tháng hơn rồi mà . Người đời nói không sai lúc mới yêu con gái hay lạnh nhạt với con trai nhưng càng về sau trái tim người con gái chao cho người con trai càng đậm thì ngược lại con trai cảm thấy chán ghét người con gái hơn . .....

- chị ơi - nó hết khóc gọi Hân bằng giọng dễ thương .

Chị đang tức giận thay nó thì khi nghe giọng nói trong veo như nước suối của nó thì dịu đi nhiều phần , quay lại nhìn nó dụ dàng

- sao vậy em ?

Mùi nó hếch hếch lên nhìn rất ngộ rồi lại nhìn chị

- chị có thấy mùi gì lạ lạ không ?

Nghe vậy chị hếch hếch mũi giống nó

- ờ có mùi Á..... chết rồi cái bánh - chị la lên rồi chạy vọt vào bếp

Nó thấy vậy chạy theo sau , khi vào đến nơi hình ảnh cái lò nướng đang bốc hơi đập vào mắt 2 chị em . Chị vội tắt lò rồi mở lò ra nhìn , ôi cái bánh đen thui , để mở lò chị quanh đi tìm thứ gì đó còn nó thì luống cuống cầm bác nước lạnh hất hết vào lò . Chị đang tìm cái đồ để lấy ra thì nghe tiếng ào 1 cái cùng tiếng sèo sèo thì quay lại nhìn . Ôi giờ có phải cháy nhà đâu mà nó đổ nước , ầy ầy con bé ngốc kia sao lại thò tay vào đó ? Nó thì sao khi đổ nước vào lò liền đưa tay cầm khay bánh nhưng do vẫn còn nóng lên kết quả bị bỏng

- oái ..... " xoảng " - do nóng quá nó buông luôn khay bánh .

- này em có sao không ? Sao ngốc thế đưa chị xem nào - chị Hân tá hỏa chạy lại xem tay cho nó

- hxxh rất quá phù phù - nó than rồi đưa vô mồm thổi thổi .

Trên lầu hân đang vui đầu trong chăn thì nghe tiếng đồ rơi rồi lại nghe tiếng hét của nó thì vội vàng bật dậy chayn xuống lầu . Vừa vào bếp hân thấy cái khay bánh à không than đang lăm yên vị dưới đất bên cạnh cái lò đang có vài giọt nước chảy ra ... ối cái gì thế này ? Nhìn sang 2 cái người đang ngồi bệt dưới đất kia tức giận định quát thì thấy tay nó đỏ hồng lên rồi còn đưa lên miệng thổi phù phù . Nhíu mày đi lại cầm tay nó lên hân hỏi giọng lạnh băng

- sao thế này ?

- hxxh tui cầm khay bánh ai ngờ nó nóng quá lên ... lên.... - nó áp úng

" cốp " "cốp"

- hậu đậu / vừa mới tắt bếp ai mượn em đưa tay cầm - chị và hân đồng thanh .

Nó xoa 2 bên bị cốc nhìn 2 người ai oán

- em đổ nước rồi mà - nó phụng phịu

Chị và hân vuốt mặt , trời ơi sao lại có đứa ngốc như nó vậy chứ ? Chịu bết nổi mà . Không nói nữa hân kéo nó ra phòng khách chị Hân lấy hộp y tế . Bôi thuốc xong cho nó hân nói :

- giờ thì chữa nhá ?

- biết rồi . Giờ ông đưa tôi về đi - nó bĩu môi rồi nói .

- được rồi đi . Chị ở nhà em đi đưa con hâm này về - nói với nó rồi quay sang chị Hân dặn

- ờ 2 đứa đi cẩn thận - chị nói

- vâng chào chị em về - nó lễ phép chào rồi ra về .

Hân đưa nó về , trên đường về không khí im lặng đến ngạt thở , nó và hân mỗi người đang đuổi theo suy nghĩ của riêng mình . Nó nghĩ về Nhật còn hân nghĩ về nó và..... 1 người con gái nào đó .

Nó về nhà thì bị bố mẹ và anh trai nó hỏi rồi rít lên là tối qua nó đi đâu mà không về nhà , do mệt mỏi và nhớ đến chuyện tối qua thì nó chỉ trả lời qua loa rồi xin phép đi nghỉ , nó cũng không ăn cơm tối chỉ ngồi trong phòng suy nghĩ lại mọi thứ .

Qua hôm đó cả bọn đi học bình thường nhưng cái khác là nó ít cười nói hơn trước , không lạnh cũng không nóng . Hữu và Thủy hình như giờ là 1 cặp , Lộc thì cứ chêu ghẹo Diệu để mặc ánh mắt đượm buồn của Dương nhìn mình đằng sau thậm chí có lúc quá đáng hơn là ngồi tâm sự với Dương như người bạn vô tư nói thích Diệu mà không hay rằng những điều đó làm cho Dương đau nhói ở tim . Còn hân hân cứ để ý nó suốt hân biết những lúc nó cười nói với bạn mình đều là giọng gạo ..... và hân vẫn cho người tìm kiếm Thanh Hà . Còn về Nhật anh thấy tim mình nhói lên khi mỗi lần vô tình gặp mặt nó trên trường thì anh chỉ thấy đôi mắt nó lướt qua anh 1 cái lạnh nhạt rồi quay đi không để ý đến Nhật , bình thường Nhật vẫn đi cùng Chuyên nhưng lại không có cảm giác giống như đi bên nó điều đó làm Nhật khó chịu , mỗi lần uống say Nhật luôn miệng gọi tên nó trong khi Chuyên đang bên cạnh mình điều đó làm cô nàng vừa đau vừa tức giận .

- Linh à ! Anh yêu em - Nhật nói trong cơn mê rồi áp môi mình lên môi người con gái kia .

Người kia chỉ biết rơi nước mắt mà đáp lại nụ hôn đó và người đó không ai khác ngoài Chuyên . Khi 2 cơ thể quyện vào một thì cơn mê của Nhật vẫn không dứt luôn miệng gọi tên nó . Một Nhật ngủ gục trên thân hình của Chuyên , đây người Nhật lằm xuống Chuyên quay ra nhìn Nhật

- anh không thể yêu em sao ? Em là gì trong tim anh đây ? Có 1 góc nhỏ nào không ? Anh bỏ cơn nhỏ đó rồi nói yêu em thật nhiều vậy sao giờ anh lại như vậy ? Anh yêu nó đến vậy sao ? Nhưng em yêu anh em sẽ chấp nhận tất cả kể cả anh tưởng nhầm em là nó . Còn nó em sẽ cho nó rời khỏi anh mãi mãi , em ghét nó .

- Linh , Linh anh xin lỗi ..... anh sai rồi ..... - trong cơn mê Nhật vẫn gọi nó mặc những câu nói mà Chuyên vừa nói ra .

Đau lòng Chuyên ôm chặt lấy Nhật và nước mắt vô thức rơi .

*****_*****

- ê Linh cho bọn tao đĩa hoa quả , bia , nước ngọt , bím bím..... lên phòng số 5 nha hi hi - nhỏ .

- rồi đợi chút , lên trước đi - nó chán nản đáp .

Chả là hôm nay bọn nhỏ và hấn có hứng đi hát lên ghé vào quán nó làm thêm ý mà .

Bọn nhỏ lên phòng để chờ đồ uống và ăn , trong khi chờ bọn hấn mở nhạc hát tùm lum

- này của tụi bay - nó bê đồ lên .

- ths này héng . Ngồi hát chung đi - Dịu tí tòn .

- "Cốp " con hăm . Tao phải làm . Hát vui về tao đi làm đây - nó cốc đầu dịu và đi ra ngoài làm việc .

- ở - Dịu phụng phịu đáp rồi xoa cục u trên đầu .

- ày có sao không ? - Lộc thấy vậy đưa tay xoa xoa cho Diun rồi nói giọng quan tâm .

- a không sao hi hi - Dịu đỏ mặt .

- tụi bay tình cảm ha ? - Hữu châu .

- hơ .. c... có đâu ... - cậu và Dịu áp úng .

Thấy 2 người như vậy thì cả đám cười đến vỡ bụng ..., nhưng Dương thì chỉ gượng cười rồi khui chai bia ra uống để mặc tất cả mọi người . Khi nó mang thêm đồ lên thấy cảnh này thì không khỏi nhủ này giọng có chút không vui

- không hát đi ngồi đó cười gì (hơ chị vô duyên)

Thấy nó nói vậy cả đám ngừng cười tập chung vào chọn bài hát và hát hò đủ kiểu , riêng Dương cô cứ ngồi uống hết chai này đến trai khác mặc kệ đám bạn hát gì hay làm gì .

- ủa không hát sao mà ngồi uống hoài vậy ? Bị thất tình à ? Ai làm em thất tình vậy ? Nói anh anh sử cho - Lộc thấy Dương như vậy thì vô tư ra hỏi .

Thấy Lộc hỏi vậy thì Dương quay mặt ra nhìn 1 lúc lâu nhưng khuôn mặt và ánh mắt lại lạnh tanh khiến Lộc có chút bất ngờ . Không nói Dương lại uống tiếp trong lòng không ngừng khó chịu " không phải tại anh sao ? Đồ vô tâm , đồ độc ác " . Thấy hành động đó của cô thì tim Lộc khẽ nhói lên làm cậu phải đưa tay lên giữ lấy trái tim mình lòng thầm nghĩ " cảm giác gì đây ? " rồi cũng nhanh chóng cảm giác đó biến mất và cậu lại tiếp tục ra hát hò cùng Dịu . Hấn không quan tâm lắm lên đã đi xuống dưới gọi ly cafe rồi ngồi ngắm nó . Nó khi bắt khách thì ra học pha chế , chán rồi nó ngồi nghịch điện thoại và suy nghĩ gì đó .

Đến 9h nó tan ca được về thì bọn bạn nó cũng ra về , Dương thì say khướt báo hain nó phải chặt vật đưa về , Hữu đưa Thủy về , Lộc đưa Dịu về , suy ra còn có hấn và nó định phụ nó nhưng bỗng có điện thoại lên hấn đi nghe vừa quay lại thì đã không thấy ai lên hấn đi về nhà luôn

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45

Trên đường đưa Dương về nó chán nản cùng đau lòng nhìn con bạn và cũng là chị họ của mình .

- hức .... tại sao chứ ? Hức ..... sao hấn có thể coi tao là hức bạn được chứ ? Hức ..... - Dương nói trong cơn say .

Nó không nói gì mà cứ đưa cô về mặc cô lè nhè say sìn .

Đưa cô về nhà trong tình trạng say sìn làm ông bà cô lo lắng hỏi dồn dập

- ủa Linh , Dương con bé bị sao vậy ? Sao lại uống rượu nhiều vậy ? Nó.... - bà Dương lo lắng .

- dạ do bọn cháu liên hoan vui quá lên chị ấy quá chén ạ - nó lễ phép .

- vậy à , vậy cảm ơn cháu đã đưa con bé về nhà ? Cháu vào uống nước chứ ? - ông cô .

- dạ thôi h tối rồi con phải về ạ . Thôi con xin phép - nó nói rồi xin phép ra về .

- vậy con đi cẩn thận nhé

- dạ vâng .

Về đến nhà nó chào bố mẹ rồi đi vô phòng thay đồ xong cũng lên giường đi ngủ . Nhìn màn hình điện thoại nó lại tự điều chỉnh bản thân và kinh bị người con trai nó yêu . Kết thúc rồi giờ hân ta (ý chỉ Nhật nhé) cũng bỏ nó đi theo người khác , tình yêu trong nó đã hết và cái thứ tình cảm đó nó cũng cho vào 1 xó . Nghĩ lại yêu thương cho đi thì nó đã nhận lại được gì ngoài sự khinh bỉ của 1 người ích kỉ khiến cho đêm ngày lệ chàn ướt mi . Ngày hân ta quay lưng bước đi nước mắt chia lìa rớt trên con đường dài , nó khóc nó nín đôi tay nó van xin hân ta quay lại dù là thương hại , nhưng hân ta nói không thể quay lại bên nó hân không có tương lai ..... , sự thật thật hài khi 1 thằng con trai cũng đem tình yêu ra thương mại . Hừ ừ thì người đó là gái đại gia ăn chơi hàng hiệu sài dolas , đêm ngày vui tới quán bar môi son mặt phấn gấm lụa là .... còn nó chân chất thậm thà đem so với ai đó thì thua xa . Thử trai hám tiền như hân ta thì biết cái đéo gì là chung tình , mới nghe không thôi cũng đủ để nó phải rùng mình . Tình chúng ta đã khuất xa còn đâu ngày yêu nhau vất vả , từng nói nó là tất cả trong tim hân ta nó là nhất mà . Yêu hân ta bằng cả con tim thật thà rồi bao lâu hân cũng hát ra , ăn không được rồi hát ra để lại mình nó trong con đau vật vã . Hân ta từng nói rằng yêu nó ? Đúng nhưng thứ hân cần còn hơn thế , chữ Tình đi đôi chữ Tiền đã làm hân lạc lối trong con mê . Bức tranh nó vẽ thật đẹp rồi đặt tên hân vào trong đó còn hân phủ phàng xóa bỏ tên nó và thay vào đó bằng cái tên khác . Nó nghèo nó lú nó quan tâm hân cái mặt hân còn nhăn nhó còn giàu như ai đó thì chữ hân là chó cái miệng cờ hó thì hân ta vẫn cười . Không có đứa con gái nào ngoan hiền đến mức không biết chữ bậy , hân ta chó với nó như vậy thì việc đéo gì nó phải che đậy , mà nói thẳng thì nó chả phải là đứa ngoan hiền gì cho kham , nó không giống như những diễn viên toits bụng trong những tập phim nó xem để rồi bị chà đạp . Nếu đời là 1 vở kịch hay 1 cuốn phim thì nó sẽ vào vai phản diện , vai ác nhất vì những người ác luôn thuận lợi trong mọi việc và có tiền có quyền lực rồi tất nhiên cũng bị trừng phạt nhưng hầu như toàn đến cuối mới bị mà . Nếu như hạnh phúc mua được bằng tiền thì đối với nó quá xa xỉ , nếu như niềm tin đo bằng thể xác thì haqsn cứ thế mà ra đi . Nó khinh người như Nhật , nếu thời gian quay chớ lại chắc chắn nó sẽ không yêu Nhật . Tay nhấn vào bộ sưu tập nó xóa toàn bộ ảnh của nó và Nhật chụp chung và cả riêng Nhật .. nó chính thức delete Nhật ra khỏi cuộc sống của nó , trước nó ngu ngốc mở cửa trái tim mình để cho Nhật bước vào và giờ nó sẽ mở cửa trái tim lần nữa ..... để tống cổ Nhật ra . Xóa xong nó nhắm mắt lại và chìm vào giấc ngủ khòe mi vô thức rơi ra 1 giọt nước mắt cuối cùng .

Hân sau khi về nhà thì lên phòng thay đồ rồi nhớ lại cuộc gọi lúc vừa

15 phút trước đó

- dạ đã thấy tung tích của tiểu thư Thanh Hà ạ - đầu dây bên kia .

- ở đâu - hân vui mừng nhưng giọng vẫn lạnh .

- dạ theo như điều tra thì cô ấy hay lui tới ở 1 khu chung cư gần Phú Thọ .

- được rồi cứ điều tra tiếp cho tôi - rồi hân cúp máy

* hiện tại *

- anh tìm được em rồi - Mím cười hân đi vào giấc ngủ .

Hân đã tìm thấy cô gái tên Thanh Hà rồi . Vậy tình cảm hân dành cho nó mấy tháng qua là sao ? Yêu hay chỉ rung động hay hân coi nó như người thay thế vì nó cũng bơ hân như Thanh hà bơ hân , nó cũng dễ thương không kém Thanh hà có khi còn hơn .....

Đôi lời t/g : hi ai mê ráp thì thấy đọc truyện có phần rất quen nhá hi hi

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Sáng hôm sau cả bọn đi học như thường có điều hân hôm nay không hay chọc nó cho nó vui mà ngồi 1 mình thì thoảng mỉm cười 1 cái khiến đám bạn nghĩ hân trúng độc

- ê ông sao vậy ? Cười như bị bệnh ế - nhỏ vỗ vai hân hỏi .

Giật mình hân hăng giọng để lấy lại vẻ lạnh lùng hàng ngày

- e hem không có gì - nói rồi hân đi ra ngoài luôn .

- ơ cái thằng ngộ này - Lộc trách .

Thấy hân lạ lên Hữu cũng lúi gót đi theo hân còn đám bạn không quan tâm mà ngồi tám với nhau . Lộc thì ghẹo Dịu nhưng dạo này Dịu rất chậm không

như trước nữa điều đó làm Lộc lo lắng . Thủy thì ngồi chơi game , nó ngồi nhìn ra cửa sổ , Dương do tối qua say lên h vẫn mệt lên úp mặt vô bàn ngủ .

Đi theo hấn đến can teen Hữu ngồi xuống đối diện hấn khuôn mặt chờ lên nghiêm túc lạ thường .

- mày đã tìm thấy cô ta

Hấn có chút ngạc nhiên nhưng rất nhanh lấy lại tinh thần đáp :

- phải
- mày còn tìm lại cô ta ? Mày biết cô ta là loại người gì không hả ? Mày mù quáng quá rồi . Còn Linh , mày ns mày yêu con nhóc đó mà . - anh tức giận .
- mày kệ tao . Tao làm gì tao tự biết không cần mày quản - hấn giận không kém .
- vậy tùy mày . Lúc đó đừng hối hận - anh tức giận nói rồi đứng lên bước đi bỏ lại hấn ngồi đó 1 mình suy nghĩ .

Nghe lời Hữu nói hấn có chút suy nghĩ . Hữu nói cũng phải , hấn nói hấn yêu nó nhưng sao hấn không quên được Thanh Hà ? Hấn yêu nó sao khi nghe đến tin tìm thấy Thanh Hà thì hấn lại vui đến mức quên cả nó ? Hấn có thật là có yêu nó ? Hay chỉ thương hại nó thôi ? Hấn quả thật không biết nữa ..... chán nản hấn đi lên lớp .

Hấn vừa bước vào thì anh đã đánh mặt lại và không nhìn mặt hấn hay chêu ghẹo như mọi hôm nữa , điều đó làm hấn có chút khó chịu . Lại nhìn nó hấn thấy nó đang lăm trên bàn tay trắng mịn nhỏ bé đang nghịch tóc Dương mà không mặt không cảm xúc , nhìn khuôn mặt đó .... sao nó lại có sức hút với hấn như vậy ? Bất giác tim hấn đập lồi nhịp mà chính hấn cũng không biết ....

Vừa vào chỗ ngồi thì thầy chủ nhiệm bước vào đi sau là 1 anh chàng nào đó tầm 20 hay 21t gì gì đó

- e hèm lớp trạn tự nào - thầy chủ nhiệm nói
- dạ - lớp đồng thanh rồi khẽ cười khúc khích làm thầy phải bó tay haizz
- hôm nay lớp ta đón thầy giáo thực tập từ trường đại học trên thành phố về . Lớp cho 1 tràng pháo tay chào đón thầy nào - thầy nói .

"Bốp " bốp " ..... lớp rất hứng khởi

- ui thầy giáo nhìn đẹp trai thế - nhỏ Thu tí tòn .

Cái cậu mà đuuocwj nói là thầy thực tập kia chỉ khẽ cười

- thầy sẽ dạy môn toán lớp ta . À mà thôi thầy sẽ để lớp làm quen với thầy giáo mới nhé - thầy định giới thiệu về cái thằng được gọi là thầy kia nhưng nghĩ lại thầy nhường chỗ và đi ra ngoài .

- dạ vâng - lớp đồng thanh .
- e hèm ... chào các em . Thầy tên Bách năm nay thầy 20t . Thầy sẽ đảm nhiệm môn toán của các em trong 1 tháng . Có gì mong các em chiều cổ cho thầy nhé - nói rồi thầy còn nháy mắt với lớp rồi nhìn chằm chằm cái đứa nãy giờ đang há hốc mồm kia mà cười nhe .
- sao anh ở đây - Dịu lấy giờ ngạc nhiên bỗng lên tiếng .
- e hèm em nói gì vậy ? - Bách giả bộ không quen làm Dịu bực tức
- anh .....
- đang giờ học đó em , nếu có gì muốn nói riêng thì chút hết giờ lên phòng giáo viên gặp thầy - Dịu định nói gì đó thì bị Bách chặn lại , nói xong anh còn nhìn Dịu nháy mắt làm Dịu tức hộc máu .
- thôi các bạn giới thiệu tên cho thầy biết được chứ ? - Bách vui vẻ nói với lớp .
- dạ - lớp đồng thanh
- dạ em tên Nguyễn Thanh thu . Thầy đẹp trai quá trời . Trên thành phố ai cũng đẹp vậy hà thầy ? - nhỏ Thu giới thiệu rồi hỏi thầy
- ờ cảm ơn em . Không hấn vậy đâu em . Nào mời bạn tiếp - cười cảm ơn rồi Bách nói bạn kế giới thiệu .
- dạ em tên Lưu Vĩ Hùng .
- em tên Lâm Văn Long ....

....

Lớp lần lượt giới thiệu đến khi đến Diun thì Diun không thèm đứng lên giới thiệu mà cứ ngồi đó với khuôn mặt tức giận, thấy thế Bách khẽ mỉm cười và nói:

- em nữ kia tên gì nhỉ? Đến phiên em rồi đó.

- Dịu - Dịu ầm ừc trả lời rồi ngồi xuống.

Thấy biểu hiện đó của Dịu lớp ngạc nhiên, trước giờ có bao giờ Dịu thất lễ với giáo viên như vậy và đặc biệt Dịu khá cuồng tai đẹp vậy mà không quan tâm thầy mà còn dùng thái độ đó. Lộc thì nhìn thấy cũng có chút khó chịu vì thầy từ lúc vào đến giờ cứ nhìn Dịu hoài đã vậy còn là ánh nhìn tình tứ ôn nhu.

- Lộc - nói cụt nhún rồi ngồi xuống

- em Thành - hần đáp.

- em tên Hữu.

- em tên Thủy.

- Linh, đưa bên cạnh tên Dương. Do nó mệt lên em giới thiệu hộ - nó cũng có chút khó chịu khi nhìn thầy.

- ừ được rồi. Hôm nay ta tạm dừng lại ở việc làm quen thôi nhé? Từ tiết sau chúng ta bắt đầu học. H lớp có thể ngồi chơi thầy có việc lên thầy lên phòng giáo viên chút - nói rồi Bách sách cặp ra khỏi lớp

Thầy vừa ra nó vỗ vai Dịu

- ê quen ông à?

- không nhưng quen mà còn sắp chung nhà. O - Dịu do buwv lên lơ lờ vội bịt miệng lại

Nghe vậy cả bọn ngạc nhiên Dương đang ngủ nghe vậy cũng bật dậy

- khai mau nếu muốn sống - Thủy đe dọa.

Thấy thế Dịu thờ dãi

- haiz... ông là chồng sắp cưới của tao ...

- cái gì? - cả bọn hét lên trừ Hữu vì cậu đang rất sook. - im lặng chút đi. Làm gì la lớn vậy? - Dịu nhăn mày.

- được rồi mày nói tiếp đi - cô nói rồi khẽ đưa mắt nhìn sang Lộc.

- Thì do nội tao bắt lấy, nói sang năm đủ tuổi lấy luôn kẹ tao nói tao không yêu rồi nói tao chưa học hết. Tức nhất là hần ta nói cưới rồi vẫn để tao đi học cho hết lớp 12. Tao chả thích ông, nhưng kẹ ông cũng xinh giai nhể hi hi - Dịu ầm ừc kể lại và câu cuối làm cả lũ té ngửa.

Nghe Dịu nói vậy Lộc như không chịu được mà đi thẳng rra ngoài làm đám bạn ngạc nhiên nhưng chả quan tâm mấy chỉ có Dương mới hiểu, tính đuổi theo nhưng lại thôi vì cô tự hứa là sẽ từ bỏ rồi mà, vì thế cô ở lại với đám bạn. Nó biết cô nghĩ gì nhưng cũng thôi quay sang Dịu nói:

- vậy giờ muốn quậy ông không? - nó cười nhếch mép làm tội bạn lạnh gáy

- ờ được đó. - Thủy hưởng ứng.

- ừ ừ .. - đám bạn

Vậy là 6 cái đầu chụm lại và ngày kia sẽ là ngày tàn của ai kia, ở phòng giáo viên Bách bỗng thấy sồn da gà, uống trà cũng ..... mắc nghẹn

Về cậu sau khi ra khỏi lớp thì liền ra sau trường đến nơi cậu đâm tay vào cây gần đó rồi xoay người dựa lưng vào cây và chượt dài xuống tay lăm chặt bên ngực trái, nơi trái tim cậu đang thất đầu từng cơn. Tại sao chứ? Sao Dịu lại lấy người khác khi cậu chưa kịp nói lời yêu chứ? H cậu phải làm sao đây? Làm sao với trái tim đã dần chao hết cho Dịu? Cậu buồn cậu đau lắm..... 1 giọt lệ khẽ rơi trên má Lộc ....

Sau khi bàn kế hoạch cả lũ mỉm cười vui vẻ ra can teen uống nước ăn bím bím. Mãi vui mà cả lũ quên mất Lộc đang ở đâu sao lấy giờ không thấy, chỉ có Dương là biết, khuôn mặt phảng phất chút lo lắng. Đang ngồi bỗng máy cô vang chuông tin nhắn, mở ra " Dương à tôi buồn lắm, em ra sau trường với tôi được không? " thấy dòng tin nhắn ấy tim cô lại khẽ thất lại không kim được mà đứng dậy bước đi không quên để lại 1 câu với đám bạn

- tao ra đây chút

- ơ con hâm này , đồ chưa ra đã đi đâu thế ? - Dịu hỏi nhưng Dương đã đi đâu rồi .

Cả bạn chả hiểu nhưng nó lại nhiều kẻ lắc đầu nó ngồi nghịch điện thoại , Dịu vô tư ngồi gõ bàn phím cứ nhìn nó mà suy nghĩ gì đó , Hữu ngồi tám với Thủy mà bơ hần .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47

Cô sau khi rời khỏi can teen thì chạy ngay đến khu đất trống sau trường , vừa đến Dương đã chạy khắp nơi để tìm thì thấy Lộc đang ngồi ở gốc cây to ở đó không xa . Chạy lại cô hỏi :

- anh ổn chứ ?

Lộc không trả lời mà chỉ ôm chầm lấy Dương vừa khóc vừa nói .

- tại sao chứ ? .... hức ... , anh chưa kịp nói yêu cô ấy mà ? .... , sao cô ấy lại đi lấy người khác chứ ? ..... hức .... tại sao ?..... - cậu cứ vậy mà thủ thi bên tai Dương , giọt nước mắt lóng hỏ rơi xuống vai cô rồi thấm vào làn da mỏng manh của cô .

Cô đau lòng muốn ôm cậu nhưng khi nghe cậu nói yêu Dịu thì tim như có ai cào cào . Tại sao cậu lại làm vậy với cô ? Cậu biết cậu ác lắm không ? Sao lúc cô muốn từ bỏ thì cậu lại đến tìm cô mà lại là lúc cậu buồn nhất ? Cậu không nghĩ đến cảm giác của cô sao ? ..... nghĩ vậy khóe mi cô lại rơi ra 1 giọt nước mắt .... lòng nghĩ sẽ đẩy cậu ra nhưng hành động lại ngược lại , cô đưa tay ôm lấy tấm lưng rộng lớn của cậu , bàn tay thon dài khẽ vỗ lên vai cậu an ủi . Lúc này cô cũng chả biết nói gì nữa , chính Dương còn đau và chả biết khuyên mình ra sao huống gì là khuyên cậu . 2 người cứ ôm như vậy cho đến khi cậu ngủ gục trên vai cô thì cô mới khẽ đẩy cậu ra , nhìn khuôn mặt đỏ mà tim Dương lại nhói lên từng hồi . Cô đau lắm người cô yêu không yêu cô mà lại yêu người khác , không những thế còn là bạn thân của cô nữa , nhìn cậu đau vì người khác mà không phải cô thì lại thấy mình tủi thân và đau đốn ..... đưa tay lên lau đi giọt nước mắt còn đọng lại ở má cậu cô khẽ nói :

- anh ác lắm đó anh có biết không ? ... - nói rồi cô tiến tại đặt 1 nụ hôn nhẹ lên trên môi cậu rồi ngồi xuống cạnh cậu và nhắm mắt lại cùng cậu chìm vào giấc ngủ .

Bọn nó sau khi lên lớp thì không thấy Lộc và Dương đâu thì có chút lo nhưng nó thì biết lên nói lúc vừa cô và cậu được thầy gọi lên phòng có việc lên lũ bạn tin và bớt lo rồi tập chung vào học . Còn nó nó ngồi nhìn ra cửa sổ suy nghĩ gì đó , hần lại cứ nhìn nó miết đầu suy nghĩ lung tung , h trong hần rất rối , tất cả như 1 mớ hỗn độn . Một môi hần ụp mặt xuốngs bàn ngủ , Hữu nhìn vậy thì thở dài chán nản . Hần thật là ngốc , sao hần lại mù quáng yêu và tin 1 người như cô ta chứ ? 1 loại người ham tiền hám của , hần thì không biết chứ ai cũng biết và nhìn ra , chả qua không muốn hần đau khổ thêm nên anh và mọi người không nói những việc cô ta làm nhưng như vậy lại làm hần mù quáng và ngu ngốc hơn .... haiz thật là phiền mà , anh cũng đang ngồi đó mà suy nghĩ lung tung . Mỗi Dịu và Thủy là vô tư nhất vẫn đang tập chung vào bài giảng .

*****

Cậu sau khi ngủ 1 giấc khá dài thì tỉnh lại , nhìn xung quanh thì thấy cô đang nằm ngủ cạnh mình ngon lành , nhìn cô lúc này thật xinh và hiền . Cô rất tốt , luôn bên cậu lúc cậu buồn , luôn lấy lại tinh thần cho Lộc .... Lộc rất vui khi có 1 cô bạn , 1 cô em gái như cô . Mỉm cười cậu ngồi đó ngắm cô ngủ , bỗng

- anh ác lắm đó Lộc à - cô nói mơ rồi 1 giọt nước mắt khẽ lăn trên má cô .

Lộc nhũn mày thắc mắc , cậu có làm gì cô sao ? Nhưng nhìn cô lúc ngủ cũng để lộ khuôn mặt đau đốn thì lòng cậu cũng quặn thắt nhưng cảm giác đó chỉ soẹt qua rất nhanh . Đưa tay lau giọt nước mắt đó nhu gw lại vô tình làm cô thức giấc

- ủa anh dậy hồi nào vậy ? - cô lúng túng .

- à vừa đây thôi - cậu đáp .

- um.... anh hết buồn chưa ? - cô ngập ngừng .

- chút - nói đến đây khiến tim cậu lại thắt lại nhưng mau chóng gạt ra 1 bên và hỏi Dương tiếp - mà anh làm gì em mà em nói anh ác lắm ?

Nghe cậu hỏi vậy Dương ngạc nhiên lúng túng hỏi :

- hô.... hồi ... nào ?

- thì vừa em nói mơ đó - cậu tỉnh rụi .

- à haha .. thì tại anh khóc làm ướt hết áo em rồi ôm em cứng nhắc làm em mới hết người - cô cười trừ gãi đầu đáp .

- eo hx vậy xin lỗi em nha ? - Lộc hối lỗi .

- hi không sao . Mình lên lớp đi - cô nói rồi lúng túng đứng dậy

- ừ - Lộc đáp rồi cũng đứng lên cùng cô .

Không biết do gì mà cô vấp phải cái ghế cây mà sém té may cậu nhanh tay ôm lấy cô mà lực kéo lại mạnh khiến cô lạc hướng ngã nhào vào cậu mà cậu đứng chưa vững ... nên... suy ra cô đang đề lên lên cậu mà điều khiển cả cô và cậu ngại ngùng đó mà môi cậu đang chạm khế môi cô , vội bật dậy cô lúng túng ngại ngùng nói lắp bắp

- e..m... em... x.... xin..... lỗi..... lỗi .... - nói cô chạy ngay vào lớp .

Còn cậu cậu vẫn đứng đó tay vô thức đưa lên môi , thật mềm , thật ẩm , có chút ngọt ngọt ..... tim cậu đập rất nhanh , khế môi không tự chủ mà kéo lên tạo thành nụ cười vui vẻ xen chút hạnh phúc mà chính cậu cũng không do , cười chán cậu cũng đi vô lớp

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

Chạy vô lớp Dương xin cô là có chút việc bận , về đến chỗ cô liền úp mặt xuống bàn để che đi khuôn mặt đang đỏ của mình . Đám bạn không hiểu gì đang rất thắc mắc thì Lộc bước vào trên môi lại thấp thoáng nụ cười , đã vậy khi về chỗ cậu còn quay lại nhìn cô nữa chứ , như hiểu ý cả đám nhìn 2 người cười gian , Lộc chả bận tâm mà lấy tập ra chép bài trên bảng .

Cả đám đang ngồi học thì bỗng điện thoại nó rung , lấy ra thì thấy có tin nhắn , mở đọc thử thì chỉ thấy vồn vện 1 câu không đầu không cuối " ra về sau trường " của 1 số lạ , không quan tâm nó cất lại điện thoại nhưng trong lòng có chút tò mò .

----Tua nhanh ----

Ra về nó nói nó có việc lên nói tụi nhỏ về trước , bọn bạn có hỏi nhưng nó không nói chỉ nói bận chút sù , sù sẽ về sau , bó tay lên tụi bạn về trước . Đợi đám bạn về thì nó lững thững ra sau trường , đáng đi bất cần nhìn thật lạ . Vừa ra đến nơi nó thấy cả nam lẫn nữ đang đứng chờ sẵn ở đó , có vẻ hơi đông nhỉ ? Giống đánh nhau lắm này .

- ai là người hẹn tôi ra đây ? - nó không mặt không nhạt lên tiếng .

Mọi người ở đây đang nói chuyện bỗng nghe tiếng nói của nó thì đồng loạt quay lại , khi quay lại nhìn mấy người ở đây khá ngạc nhiên , nó đang đứng dựa lưng vào tường 1 tay đút túi quần , 1 bên tai đeo dây phone màu trắng tai còn lại đã bỏ ra ... nhìn góc độ này nó thật đẹp . Ngay người 1 lúc mọi người cũng tỉnh lại

- là tôi - 1 giọng nói khá lạnh vang lên .

Theo phản xạ nó hướng ánh mắt không mấy hứng thú lên nhìn cái người vừa nói . ánh mắt nó có chút ngạc nhiên khi nhìn người con gái kia , cô ta chả phải người đi cùng Nhật hôm sinh nhật đó sao? Sao cô ta hẹn nó ra đây ? Hơi nhieu mày nó đáp giọng thờ ơ

- tôi quen cô sao ?

- sao lại không , tôi tên Chuyên học bên a5 - cô gái đó giới thiệu .

- oh . Vậy sao ? Vậy giữa tôi và cô có gì để nói ? - nó nhàn nhạt nói nhưng không nhìn Chuyên nữa mà nhìn chiếc điện thoại của mình .

Thấy thái độ đó của nó Chuyên tức giận vô cùng , nắm chặt tay Chuyên tiến lại chỗ nó

- cô giám dùng thái độ đó với tôi - giọng tức giận .

Nghe vậy nó ngẩng mặt lên thì giật mình khi thấy cả đám lúc vừa đã đứng trước mặt mình , lấy lại nhịp tim nó nói :

- vào thẳng vấn đề . Tôi không quen cô vì vậy sao tôi phải liềm nở với cô - nó nói giọng lạnh nhạt không chút quan tâm .

- hừ . Tôi muốn cô buông bỏ cho Nhật - cô ta tức giận nhưng cũng kìm chế lại hừ lạnh rồi nói thẳng với nó .

Nghe vậy nó đứng thẳng dậy (vì lúc vừa nó dựa lưng vô tường) tay dứt túi quần , đáng đi bắt cần tiến lại phía cô ta , ngẩng mặt lên nó nhếch mép nói

- tôi đâu làm gì anh ta mà phải buông tha ? - thái độ của nó làm mấy đứa ở đó sôi máu .

Em lên ngoan ngoan nghe lời đi , không được trách bọn anh không lương tay , kể cả em là con gái - 1 thằng cũng được gọi là đàn anh lên giọng cảnh cáo

Chả quan tâm cũng không sợ hãi nó nhếch mép nhìn anh ta rồi quay sang Chuyên , khuôn mặt bỗng chốc đánh lại , nhàn nhạt phun ta từng từ

- xin cô hót rác đi giùm . Anh ta h không là gì của tôi vì vậy đừng đến tìm tôi - rồi bỗng chốc thay đổi thái độ khinh thường cùng bất cần , đôi mắt đen láy của nó lướt từ trên xuống dưới của Chuyên rồi nhìn Chuyên nói - mà chả phải cô là người cướp anh ta khỏi tôi sao ? Vậy sao lại quay ra nói tôi buông tha ? Không giữ được trái tim hần à ? Hay cô không đủ giàu để hần theo cô ?

Chuyên cùng mấy người kia tức giận trước thái độ và lời nói của nó , đưa tay tát nó để khởi màn cho cuộc đánh ghen thì lại bị 1 bàn tay to lớn giữ lại , tức giận thêm tức giận cô ta nhìn lên cái người to gan giám can cô kia thì thấy khuôn mặt đẹp tự thiên thần nhưng cũng không kém phần băng giá , nó cũng bất ngờ khi có người con trai cao hơn nó cả gần 2 cái đầu đứng trước mặt nó " che trời "

- cô làm gì vậy ? Bao nhiêu người lại đi bắt nạt 1 cô gái bé nhỏ như vậy sao ? - giọng lạnh ngắt .

- Thành . Ông nói cái gì vậy ? - nó bực , hừ hần giám nói nó là cô gái bé nhỏ sao ?

À thì ra là anh Thành nhà ta , trả là thế này : khi nó nói đám bạn về nó có việc về sau thì hần có chút nghi ngờ vì vậy hần đi đến cổng liền nói với đám bạn về nó có việc về sau thì hần có chút nghi ngờ vì vậy hần đi đến cổng liền nói với đám bạn rằng quên đồ phải đi lấy và nói đám bạn về trước , vừa vào trường hần đã chạy đi tìm nó , tìm hoài không thấy hần liền ra sau trường , lại đúng lúc thấy cả đám cả trai lẫn gái đang vây quanh nó , lo lắng hần chạy tới đúng lúc Chuyên tát nó liền nhanh tay chụp lại .

Quay lại chuyện

- đừng sợ có anh ở đây rồi - hần quay lại trấn an nó , có lẽ hần quên việc nó đánh Bảo đến nổi bật cả máu mồm rồi .

- ông đang nói cái vớ vẩn gì đó - nó cáu .

- thôi ngay cái màn tình cảm này đi . - thẳng lúc vừa cảnh cáo nó lên tiếng .

- thẳng danh ? Mày từ đâu chui ra ? Muốn làm anh hùng cứu nữ nhân à ? Được tao cho mày làm anh hùng - nói rồi hần ta cùng đám bạn kéo hần ra 1 chỗ đánh hội đồng .

Hần cũng chả vừa liền đánh lại , nhưng do tội nó đông mà hần không có võ lên cũng bị đánh không ít . Thấy hất như vậy nó lăm chặt tay mồm lăm bầm .

- shit . Tên gốc

Rồi nó định chạy lại cứu hần thì bị Chuyên túm tóc giật lại và đồng thời tát nó 1 nhát " chát "

- mày muốn gì ? - nó tức giận .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

- tao muốn mày tránh xa Nhật ra . Tốt nhất mày chuyển trường luôn đi - cô ta nói ra giọng đắc thắng .

- tao không làm đó rồi sao ? Còn cái thằng khốn đó thì tao nói thẳng cho mày biết " nó đeo là gì của tao " . Còn mày cướp nó từ tao mà không giữ được mà còn đến nói tao như vậy mày không biết nhục à - nó tức giận nói 1 tràng .

- mày..... - cô ta nói không lên lời liền vung tay đánh nó nhưng bị nó giữ lại đã vậy còn bị nó tát cho 1 cái mà say sầm mặt mày ngã lộn xuống đất .

Thấy bạn bị đánh đám con gái tầm 5 , 6 đứa cũng lao vào đánh hội đồng nó , tức thêm tức nó đập cho mỗi đứa 1 cái vô bụng khiến tội nó đau đốn ngã nhào xuống đất , không ngừng lại nó còn đập lên người chúng nữa , do là tiểu thư lên bọn nó rất yếu cứ liên tục xin tha . Chả quan tâm nó đập cho mấy phát nữa rồi nói :

- đừng bao giờ đụng vào tao .

Nó bỏ bạn đó ở đó rồi đi lại gốc cây gần đó nhặt 1 thanh cây dài tầm 60 , 70m gi đó đi lại bọn đang đánh hấn kia mà quất thẳng vào người chúng , do bất ngờ và đau chúng quay lại chùng mắt nhìn nó , nó chả quan tâm mà dùng võ công của mình mà đánh tụi đó tụi nó bị . Được 1 lúc do đau quá lên bọn đó không đứng dậy được thì nó mới vứt cây gãy xuống và đi lại cái thẳng vừa dọa nó , một do phải đánh nhau nó vừa thở hộc hộc vừa đưa chân đạp lên ngực hấn ta rồi ngồi xồm xuống túm lấy cổ áo thẳng đó lên nói :

- mày nói không lương tay với tao ? Nhưng cảm ơn mày vì đã lương tay với tao . Tao cảnh cáo mày đừng bao giờ đụng đến tao 1 lần nữa , lúc đó không chỉ bị như vậy đâu hừ - nó thấy mạnh cổ áo hấn rồi đứng lên không quên đạp vào bụng hấn ta 1 nhát

Đi đến đám bạn hấn ta nó đạp cho mỗi thẳng 1 nhát cho nó tức rồi mới tới đỡ hấn đến phòng y tế của trường . Còn hấn thì bị đánh bầm tím cả mặt , khoe môi còn chảy máu nhưng vẫn tròn mắt nhìn nó đánh nhau , nó giỏi thật mà đúng là hấn quá quê khi đi bệnh viện nó mà lại bị đánh cho thảm hại như vậy , đã thế còn khiến nó cứu lại hấn mới cay , Thành ơi là Thành tao đào hố cho mày chui xuống này tao đào hố cho mày chui xuống này.

Vào đến phòng y tế nó để hấn ngồi trên giường rồi lôi điện thoại ra gọi cho mẹ mình

- mẹ à ? Hôm nay con lên nhà cái Thủy ăn cơm nha mẹ ? Chiều con đi học luôn - nó lễ phép .

-.....

- vâng con chào mẹ - nó chào rồi cúp máy .

Cắt điện thoại xong nó đi lấy bông băng và thuốc sát trùng đi lại bên hấn , giọng khinh thường

- anh hùng gớm nhỉ ?

Hấn then đỏ cả mặt

- ờ thì ..... - hấn không biết nói sao .

- hừ lần sau thì đừng làm việc ngu ngốc đó nữa - giọng tức giận xen chút lo lắng .

- tôi chỉ muốn bảo vệ em thôi mà - hấn nói .

Nó tức giận tay nhấn mạnh lên vết thương trên má hấn làm hấn đau quá khề la

- hừ như vậy nói bảo vệ tôi ? - giọng nó lạnh băng .

Hấn không giám nói gì chỉ để im nó sử lý vết thương cho mình ,Haiz đúng là ngại chết hấn mà . Nhìn nó chăm chú sử lý vết thương cho mình mà tim hấn loạn nhịp , khuôn mặt tập chung hết mức như sợ sợ suốt sẽ làm hấn đau , môi thì thoáng mím nhẹ rồi lại dần ra , bàn tay nhỏ bé nhưng đầy hơi ấm nhẹ nhàng sử lý vết thương trên mặt hấn ... nhìn nó lúc này y như 1 thiên sứ dịu dàng quyến rũ . Xong việc nó không nói mà đi ra ngoài để lại hấn 1 bụng thắc mắc nhưng cũng kệ vì hấn đang mệt và đau đã rồi , từ nhỏ h đã bao giờ hấn bị đánh tới tấp như vậy , hấn toàn sai người đánh hay đánh người chứ chưa bao giờ bin đánh lại như vậy , đã vậy còn để nó nhìn thấy không những thế còn phải nhờ đứa con gái nhỏ bé như nó cứu , hx nhục thật mà , chả ra đáng đàn ông gì cả , huhu biết vậy hồi đó hấn đi học võ cho rồi . Đang suy nghĩ thì nó vào tay cầm theo túi đồ ăn , đưa cho hấn 1 chiếc bánh kem mềm cùng hộp sữa nó nói giọng thờ ơ lạnh nhạt

- ăn đi .

Hấn nhận lấy mà lòng có chút đau , sao nó có thể lạnh nhạt với hấn như vậy chứ , nó rất đặc biệt , tuy môi cười khiến ai nhìn nó cũng thấy được sự ấm áp nhưng thực chất bên trong nó là 1 con người khác ..... lạnh nhạt vô tâm thờ ơ không hề cho thứ gì vào tầm mắt ..... nhưng ai đã là người được nó coi là quan trọng thì lại quan tâm bảo vệ như báu vật ... cái tính đó ..... rất đặc biệt .

Hấn không ăn mà cứ nhìn nó suy nghĩ gì đó khiến nó đang ăn thấy khó chịu mà mắc nghẹn . Bực mình nó trừng mắt

- không ăn nhìn gì ?

Hấn gạt mình vội đưa bánh lên miệng ăn không may đụng vết thương làm hấn la khề .

- tên ngốc - nó phàn

Hấn chả biết nói gì chỉ biết cúi mặt mà ăn , nhìn vậy nó không khỏi bật cười . Kể ra hấn cũng tốt , cũng khá đẹp (đẹp thể mà nói khá) học giỏi .... um... cũng ra dáng soái ca đó chứ , hấn luôn bên nó lúc nó buồn nhất và lúc nó gặp nguy hiểm , hấn cũng hay chọc nó cười khi tâm trạng nó không được tốt ..... hấn tốt thật không như Nhật - người mà nó từng yêu bằng cả trái tim , người mà nói thương yêu nó suốt đời , người mà cho nó biết cảm giác được yêu thương và nó là người quan trọng (vì ở nhà nó luôn bị coi là người thừa mà , Nhật lại điều tra nó lên biết điều đó vì thế Nhật mới tán được nó) . Nghĩ đến Nhật nó lại buồn nhưng rất nhanh nó đã đá bay cái cảm giác đó . Chuyện hôm nay nó gặp cũng là do Nhật gây ra , nhất định nó sẽ trả thù , với nó có ân ắt báo có thù ắt trả , nó không cao thượng cũng chả có lòng tốt mà bỏ qua mọi việc .

Bỏ qua suy nghĩ đó sang 1 bên nó quay ra nói với hân

- ăn xong thì nằm đó nghỉ đi . Chút vô học chiều tôi gọi

- ờ ... em lên đây ngủ chung với tôi - hân đề nghị vì thấy nó cũng khá mệt mỏi mà trong phòng có 1 cái giường à .

Nó đi lại gần hân làm hân nghĩ nó ngủ chung lên lắm sẽ ra nhường 1 chỗ cho nó , thế nhưng .....

" hự " nó đấm vô bụng hân

- biến thái . Lo mà ngủ đi . Cấm biện mình . Không nhắm mắt thì lập tức hôn đất mẹ ngay - nó nói với hân , khi thấy hân định mở miệng nói nó liền cắt ngang rồi ra giọng ra lệnh kèm đe dọa .

Theo phản xạ hân làm theo nhắm mắt lại ngủ luôn , thấy vậy nó mỉm cười hài lòng , hân thật ngoan , thật dễ thương . Kéo ghế lại gần giường nó nhìn hân ngủ , nhìn hân lúc này thật đẹp , thật quyến rũ ... đôi môi mọng đỏ đỏ y con gái , hàng mi dài hơi cong , sống mũi cao thẳng tắp , mái tóc đen để téo hân quốc hơi rủ xuống khuôn mặt nhìn thật đẹp , y như 1 thiên sứ đang say giấc vậy .... nhìn hân 1 lúc mi nó thấy nặng trĩu và cũng chìm vào giấc ngủ , dù sao hôm nay nó cũng mệt mà . Nó ngủ gục bên cạnh giường , khi nó ngủ cũng là lúc đôi mắt hân mở ra , nhìn người con gái trước mặt hân khẽ thở dài , nó thật ngoan cố đã mệt rồi không lo bản thân mà lại lo cho hân , nó thật ngốc mà . Nhìn nó thật là xinh và dễ thương mà lại không kém phần hiền lành khi ngủ nha , khuôn mặt thờ ơ lúc vừa biết mắt thay vào khuôn mặt hiền lành , đôi lông mi dài cong vút , chiếc mũi nhỏ xinh , đôi má phúng phính hồng hồng nhìn thật dễ thương , đôi môi nhỏ nhỏ chúm chím đỏ như tô son nhìn rất nổi bật cũng rất quyến rũ , hân đã hôn nó 2 lần rồi , nhớ lại hân thấy ngọt ngọt loi đầu lưỡi , quả thật nó rất có sức hút , 1 sức hút có thể thôi miên được người khác . Vì sao lại nói vậy ? Vì bằng chứng là đây , hân khi nhìn nó như vậy không kim chế được mà cúi xuống hôn lên đôi môi đỏ mọng đó của nó

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50

Tham lam hân lấy hết vị ngọt trên đó cho đến khi nó cựa mình mới luyên tiết buong đôi môi đó ra , nhìn cái môi nhỏ xinh chúm chím đó chep chep như con nít làm hân thấy yêu nó nhiều hơn , nó rất đẹp . Ngắm nó 1 lúc hân xuống giường và bế bổng nó lên đặt nó nằm ngay ngắn rồi cũng ôm nó ngủ , trên môi không dấu nổi nụ cười . Còn nó , nó đang ngủ thì cảm nhận môi mím ngọt ngọt và có chút ẩm ướt , nó tưởng mình mơ là đang ngậm kẹo ... thế nhưng sao thấy thiếu oxy quá , khẽ cựa mình thì cảm giác ngọt ngọt đó biết mất , chep chep môi như vẽ tiếc luối nó lại yên giấc ngủ , bỗng nó cảm nhận được hơi ấm từ đầu đó , hương bạc hà thoang thoang dịu mát làm nó dễ chịu , đầu dụi dụi vào nơi có hơi ấm nó mỉm cười ngủ ngon lành .

Nó và hân cứ ôm nhau ngủ như vậy cho đến 2h chiều thì nó mới cựa mình tỉnh dậy . Thấy eo mình có gì nặng nặng nó cúi xuống , ờ là cái tay , đơn giản chỉ là một cái tay thôi mà , nó đưa tay che miệng ngáp dài rồi như nhớ ra cái gì nó nhìn xuống eo mình . Là cái tay đang ôm eo nó mà đó lại không phải tay nó .....thế là tay ai ? Nhìn theo cái tay nó quay sang bên phải mình , ôi .... ôi thần ... thần ... linh .. ời .... cái khuôn mặt của hân phóng đại trước mặt nó , đã vậy môi còn cười cười nhìn muốn phát hỏa (người ta đẹp thế mà không thèm ngắm , như đứa khác thì có mà chết vì hp rồi) không chán chừ thêm 1 giây hay tích tắc nào cả nó co chân đạp hân 1 cú bay xa ngàn cây số (nói thế thôi chứ hân chỉ bị rớt xuống đất à) đang ngủ ngon bỗng bị đạp xuống đất hân lồm cồm bò dậy mồm lảm bảm :

- ngủ mơ mà cũng bị bò điên đá hx

- điên cái đầu nhà ông . Thân BIÊN THÁI - nó tức giận cốc cái cốp vào đầu hân .

Đau đầu và cũng vài phần do tiếng hét của nó làm hân tỉnh ngủ nhìn lên thấy nó dậy thì hỏi :

- ủa em dậy hồi nào vậy ?

Nó không đáp mà kéo cái chăn trắng mỏng đang đắp lên nhìn vào và hét

- aaaaaaaa.....

Nghe và nhìn hành động của nó hân nhủ mày khó chịu quá :

- im

Nó theo phản xạ im bặt

- ai làm già mà hét ? Hàng còn nguyên chưa có bóc .

- hừ biết rồi . Hết giống trong phim để cho nó kịch tính - nó đáp tình rụi làm hấn té đất lần 2 .

Bò đẩy hấn nhìn nó lắc đầu

- chịu em .

Nó chả nói gì chỉ xuống giường rồi lấy cặp xong ra khỏi phòng , thấy hấn cứ đơ ra đó nó quay lại nói :

- không lên lớp còn ngồi đó .

Giật mình hấn lúng túng lấy cặp sách và đi theo nó . 2 đứa lên lớp học , xin cô vào lớp vì đi chể rồi cũng đi xuống chỗ ngồi . Vừa xuống hấn đã bị cảm đám hỏi vì cái bản mặt bị dán băng cá nhân tùm lum đã vậy khoe môi còn bị sứt (nhưng không vì thế mà giảm vẻ đẹp trai nha , nhìn có khi còn thu hút hơn ý)

- ê mày bị gì vậy ? Ai đánh mày thành vậy ? Mà sao đi với Linh ? Bộ mày bị nhò đánh hả ? Mày ..... - Lộc ngồi bên quay sang hỏi không ngừng nghỉ .

- mày im cho tao - hất cắt lời Lộc rồi nói - tao đi cứu ....

- cứu lỗi gì ? Có mà gây rắc rối ý - nó cắt ngang .

- ủa ? Vậy là sao ? - cô bên cạnh hỏi .

Thế là nó kể từ đầu đến cuối nhưng chắc chắn vị hấn ôm nó ngủ là không rồi . Nghe xong Thủy tức giận

- con chó đó còn giám chai mặt ra nói với mày như vậy . Để mai tao sử nhò đó .

- phải đó , con chó đó mai tao sẽ cho nó biết tay . Đồ cướp người yêu người khác còn to mồm - Dịu .

- eo oi . Thành oi là Thành ? Mắt mặt cho cánh đàn ông quá . Đi cứu người không cứu được còn bị người cứu lại . Đã vậy còn là con gái mới ghê - Hữu chêu chọc .

Hấn đen mặt , thẹn quá hóa giận hấn lau bàu

- mày thử như tao mà xem , xem có bầm dập vậy không ? Có khi còn hơn ý .

- ờ cũng phải ha ? - Lộc nói làm hấn hài lòng thế nhưng ... - nhưng vẫn nhục lắm bạn ạ - lộc vỗ vai hấn

Hấn đen mặt liền cho Lộc 1 cú vô mặt khiến cậu la oai oái

- oái làm gì nóng vậy ? Mắt hết vẻ đẹp of tao rồi .

- mày còn mở mồm thì lập tức mất lưỡi - hấn phun ra từng chữ lạnh lùng đầy vẻ đe dọa .

Lộc theo phản xạ đưa tay bịt miệng , thấy vậy cả lũ cười vang khiến bà cô phải quay xuống nhắc nhở . Cứ vậy 1 ngày đầy tiếng cười và cũng không kém phần mệt mỏi trôi qua , không biết ngày mai sẽ là gì ? Cũng không biết chuyện gì lại diễn ra ?.....

*****≡≡≡≡≡≡≡*****

Sáng hôm sau bọn nó đi học với tâm trạng khá vui vẻ vì sắp có trò vui để coi , và sẽ có 1 nạn nhân sáu số bị bọn nó nhắm vào . Vui vẻ với trò quậy bầy ra bọn nó ung dung ngồi trong lớp cười giỡn và mở miệng thông báo :

- cả lớp im lặng không ai được nói gì nhé ? - Thủy hứng khởi .

- tụi mày nghịch ít thôi , tao sẽ thừa với thầy - nhò Lê lăm mồm hay hót leo lên tiếng .

- mày giỏi làm thử đi - Dịu leng tiếng thách thức .

- mày không phải thách bọn tao - nhò Hiền bạn Lê lên tiếng .

- là tao đang thách đấy - Dương khoanh tay trước ngực khinh khinh đáp .

- hừ mày chỉ được to mồm chứ làm được đéo gì . Đồ tiêu tiền của lớp rồi nói là mất - à Lê sủa sói .

- là tiền hay bị ăn trộm - Thủy lên tiếng .

- đéo ai biết . Chúng mày làm gì chúng mày tự biết - à Lê vênh mặt

- hừ nói không biết ngượng mồm . Là con chó nào ăn cắp tiền của lớp còn trả bộ giờ giọng là cả lớp bù mỗi người 1 út vào ? Mẹ kiếp tao khinh - Dịu

tức giận nói tục luôn .

- ừ đéo biết đũa nào ? - ả Lệ hơi tái mặt nhưng vẫn mạnh mẽ

- ừ vậy mày hỏi con bạn đang ngồi cạnh mày ý xem nó nói gì với bọn tao - Dương mĩa mai .

- việc gì tao phải hỏi . Tao không lấy tao không biết - ả hơi run .

- có thật mày không lấy ? - Dương hỏi . Giọng cô như kim chế tức giận .

- tao không lấy - ả vênh mặt nói nhìn rất ngứa mắt .

" chát " tiếng bập tai vang lên

- mày còn không nhận ? Bọn tao đã bỏ qua còn không biết yên phận mà to mồm gì ở đây ? - nó chứng kiến lấy giờ bực mình lao vào cho ả Lệ phát tát .

- tao đéo lấy tao đéo nhận - ả lệ ướm bướng cãi lại .

" chát " " bốp " " hự " .... hàng loạt tiếng động vang lên .

Do nó tức giận trước thái độ đó của ả Lệ mà lao vào tát , túm tóc rồi đập ả rập rùi

- mày còn cãi ? Chính con bạn mày nói tao nghe là mày lấy để đi mua quần áo mà mày còn gằn cổ cãi . - nó vừa đánh vừa nói .

Rồi nó cúi xuống kéo ả lên

- cáo áo này là sau hôm lớp mất tiền thì mày mặc đi , giờ mặc nó rồi nói như vậy mày có biết nhục không ? - nó kéo cáo áo Lệ đang mặc lên hỏi rồi tát ả 1 bập tai nữa .

- thôi mà mấy chị . Chuyện qua rồi bỏ đi - ả Hiền bạn Lệ vào can .

Nó không nói gì đứng lên trước lớp tuyên bố

- kể từ nay lớp này chính thức không có ai tên Lệ hay Hiền tồn tại - rồi quay sang 2 ả nhếch mép nói - tội bay là lũ chó , hự . Bạn thân bên cạnh phản lại mình vui lắm nhỉ ? - nó sĩa Lệ - còn mày - chỉ Hiền - con 2 mặt .

Rồi nó chả quan tâm đến 2 ả mà quay đi , trước khi đi không quên cảnh cáo

- tội mày mà mở mồm thì đừng trách tao ác .

2 ả tức lắm nhưng không thể làm gì vì 2 ả biết nó nói là sẽ làm dù sao bọn ả cũng học cùng nó 1 năm rồi mà . Tức giận bọn ả vô chỗ ngồi , Lệ thì suýt xoa khóc lóc còn ả Hiền bên cạnh an ủi rồi bày cách hại nó và chửi nó . Nó chả bận tâm chỉ tạm chung vào cái điện thoại nghịch nghịch , bạn hấn chứng kiến cảnh đó thì ngạc nhiên , không ngờ nó lại nóng tính như vậy và nó cũng rất bạo lực , nó đánh người xong mà cái mặt tỉnh rụi còn bạn ở lớp thì có vẻ rất vui và chả ưa gì 2 cái đũa đó . Bỗng tiếng trống vào lớp vang lên bạn nó liền toán loạn đi về chỗ chờ đợi kịch hay .

Cánh cửa lớp bật mở theo sau là hàng loạt tiếng động xong xuôi thì bọn nó thấy 1 cương thi mặt trắng xuất hiện . Chả là hôm nay lớp nó có 2 tiết toán liền mà tiết toán lại do " chồng tương lai " của Dịu đảm nhiệm lên bọn nó muốn tiếp đón " chồng " Dịu 1 cánh " lồng nhiệt " , khi cửa vừa mở Bách bước vào , chưa kịp bước lên bục giảng thì đã bị vật thể lạ từ đâu bay vô mặt khiến anh ngã nhào , lồm cồm bò dậy thì thấy người mình trắng bệch do bị bột mì phủ kín . Kim lên Bách đi vào chào cả lớp miệng nói mà răng kêu ken két

- cảm ơn các em đã chào đón thầy 1 cách " lồng nhiệt " đầy " sáng tạo " này . Thầy " rất vui " - Bách nhấn mạnh những từ trên (do lười t/g k viết lại hi hi bỏ qua cho t/g nhè)

- vâng cảm ơn thầy quá khen - Dịu lên tiếng .

Cả lớp ở dưới nhin cười muốn nội thương

- lớp có món quà nho nhỏ muốn tặng thầy làm kỉ niệm ạ - Dịu bê lên 1 hộp quà gỗ bằng 2 bàn tay hình hộp đưa cho Bách .

Nhìn hộp quà Bách đề phòng rồi khẽ nhận lấy rồi để sang 1 bên cùng giọng nó " nhẹ "

- được rồi thầy cảm ơn " ý tốt " của các em . Khi nào về nhất định thầy sẽ mở - Bách mĩa .

- áy thầy phải mở luôn chứ . Thầy phải xem món quà bọn em tặng cho thầy như thế nào chứ . Thầy có thích không ? Nếu không về thầy vứt đi thì bọn em buồn lắm - Dương lên tiếng .

- phải đó thầy - lớp hòa theo khi thấy Bách định nói gì đó .

Chương 51

Hết cách Bách đành quay sang nhìn hộp quà mà trong lòng thấy run run , tự hỏi không biết tụi nó lại bày ra chuyện gì đây . Cầm hộp quà Bách mở ra xem , khi vừa mở hộp thì ngay lập tức nhận 1 quả đấm lò so từ hộp quà , say sẩm mặt mày Bách ngồi thụp xuống ghế nhưng vừa đặt mông xuống thì cái ghế gãy chân ..... suy ra Bách đang yên vị nơi đất mẹ thân yêu . Đau thấy xương Bách nhăn mày như muốn khóc , thấy kết quả thành công bọn nó đi lên bục giảng còn bọn dưới lớp cười muốn té đất , cười chảy cả nước mắt .

Lên đến bục giảng nơi Bách đang dập dùi tại góc bảng nó ngồi sỗm xuống nhìn Bách rồi nhếch mép

- thầy không cần xúc động vậy chứ ? Thấy sao ? Món quà đặc biệt chứ ?
- các ..... các.... em.... - Bách tức nói không lên lời mà cũng bởi do quá đau .
- hừ muốn đến theo dõi tôi sao ? Mơ đi nhá - Dịu không kém đi lại nói giọng thách thức .
- thầy cứ yên tâm . Ngày nào thầy còn ở đây thì ngày đó bọn em sẽ đối xử với thầy " thật tốt " sẽ chăm sóc thầy " tận tình " - nó nói với thầy mà cái mặt bất cần lạnh nhạt chả mấy quan tâm đến cái người bầm dập kia .
- giờ thì mời thầy vô phòng y tế - nó mỉm cười với thầy rồi quay xuống lớp - lớp mình ai có lòng tốt đưa thầy xuống y tế nào ?
- tôi .., tôi .... để tôi đi cho - lớp nó nhao nhao lên .
- được rồi . LUẬT với Chiến đưa thầy đi . Nhớ " cẩn thận " " nhẹ tay " đừng làm thầy đau nhé - nó nhấn mạnh từng từ .
- đồ - 2 thằng hô to rồi cười gian nhìn thầy giáo . Ai nói thầy đẹp hơn tụi nó chi .

Vậy là 2 thằng lên đưa thầy đến phòng y tế , trên đường đi bọn đó cửa cho thầy ngã hoài làm Bách đau lại thêm đau nhưng cũng chả nói gì vì giờ anh đau đến nỗi hết nói được luôn rồi , anh không ngờ mình lại có cô vợ nghịch như vậy đã thế bạn vợ anh cũng không kém có khi có phần hơn , hừ được rồi bao giờ lấy về anh sẽ cho biết tay " quân tử trả thù vài tháng nữa vẫn chưa muộn " ui giã đầu chết anh rồi .

Bách thì đau đớn kêu la còn bọn nó thì ngồi cười dứ ruột , nhìn cái bản mặt nhăn như khi của Bách mà bọn nó không nhịn được cười

- haha Linh . Em giỏi thật đó . Nghĩ ra toàn chiêu độc - Lộc vừa cười vừa nói .
- há há như vậy đã là gì . Nó nghịch kinh lắm - Thủy lên vào .
- có đâu - nó chối .
- đúng là các em rất là quậy - Hữu phải thốt ra câu khen .
- quá quậy phá - hấn thốt ra câu cảm thán .
- cảm ơn vì lời khen - tụi nó nói rồi cả đám cười vang .

Bỗng :

- Linh ? Mình nói chuyện được không ? - Nhật từ đâu đi đến bàn bọn nó và hỏi nó .

Nụ cười tắt ngấm trên khuôn mặt cả bọn

- nó chả có gì để nói với koaj người như anh - Nhỏ tức giận nói .
- chả liên quan đến cô . Cô cũng lên xem lại bản yhaan mình đi - Nhật tức giận nói Nhỏ .
- anh im được rồi đấy . Có chuyện gì đáng nói - nó cất giọng bất cần nhạt nhẽo .
- ta có thể nói riêng được không ? - Nhật dịu giọng và có phần cầu khẩn .

- không - thẳng thừng đáp nó khoanh tay trước ngực .

Bất lực Nhật cúi đầu xuống nói giọng nhỏ nhẹ

- cho anh xin lỗi về vụ việc lần trước vì anh mà nhỏ Chuyên bên lớp bên sang đánh em . Chuyện đó anh thật sự không biết . Và ..... mình có thể quay lại ? Anh yêu em nhiều lắm sa em rồi anh mới cảm nhận được trái tim anh đã có hình bóng em , em đối với anh rất quan trọng - Nhật nói mà khuôn mặt đau đớn nhìn nó như cầu xin sự tha thứ , mắt đã đỏ hoe như sắp khóc .

Nghe những từ đó bọn hấn và nhỏ tức giận vô cùng , Dương liền đứng lên tát Nhật 1 cái rồi nói :

- anh có tư cách gì mà nói như vậy ? Làm tổn thương nó giờ nói quay lại . Anh quá chơ chèn

Không quan tâm Nhật cứ nhìn nó chờ câu trả lời . Nó sau khi nghe những từ đó mà sao thấy đắng quá , yêu nó sao ? Nghe thật buồn cười . Nó buông tay trước ngực ra và đứng lên , bước ra khỏi bàn đứng trước mặt Nhật , dằng dứng , cử chỉ , khuôn mặt ... đều hiện rõ sự bất cần và khinh bỉ . Ngược lại nhìn Nhật nó nhếch mép

- yêu sao ? Tôi có nghe nhầm không ? Anh đang kể chuyện hài cho tôi nghe đó à ? - nó hỏi Nhật .

- anh...

- tôi nói cho anh biết : tôi (chỉ tay vào mình) không phải trò chơi của anh , thích thì anh tìm đến chán anh vứt bỏ . Anh nghĩ tôi là ai ? Tôi không phải mấy đứa con gái yếu đuối hay nhiều lòng từ bi hay vị tha gì đó . Mấy thứ đó tôi không dư mà bỏ thí cho cái loại người như anh . Hư thích tiền à ? Thích giàu à ? Vậy sang bên đó với mấy em đại gia . Còn tôi , tôi chân đất quê mùa thì đem so với mấy cô môi sớt chất phấn quần áo hàng hiệu đó thì thua xa . Vậy lên mong anh Cút ra khỏi tầm mắt of tôi - chưa để Nhật mở lời nó đã đánh giọng cắt ngang rồi bỏ ra ngoài .

Thấy nó bỏ đi hấn vội đuổi theo nó , bọn bạn nó cũng vậy nhưng trước khi đi Dương còn tặn cho Nhật 1 cái bạt tai cùng câu nói

- đồ chơ chèn , anh cút ra khỏi tầm mắt của nó và đến với mấy em đại gia của anh đi - rồi cũng đuổi theo nó .

Về nó , sau khi bỏ ra khỏi lớp nó đi 1 mạch ra sau trường và ngồi xuống thảm cỏ xanh mướt dưới 1 gốc cây to , mắt nhìn vào khoảng không vô định , hấn đuổi theo nó ra đến đây , khi thấy nó như vậy thì tìm hấn khẽ nói , đi lại bên nó hấn ngồi xuống bên cạnh , không nói , không an ủi , chỉ đơn giản là ngồi bên cạnh thôi

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

Bọn bạn đuổi theo đến nơi thấy vậy liền quay đầu về lớp vì bọn họ muốn 2 đứa đó thành cặp . Về bọn bạn hấn nghĩ thì để nó lấp đầy chỗ trống cho hấn , cho hấn quên đi người con gái đã phụ bạc hấn , còn bọn nhỏ nghĩ lên để nó và hấn như vậy , trong mắt bọn nhỏ hấn là người tốt người đáng tin cậy , vì vậy bọn nhỏ mới muốn dao nó cho hấn , cho hấn bù đắp và lấp đầy vết thương nơi trái tim của nó .

Về nó và hấn , 2 người không ai nói với ai câu nào , 1 không khí thật im lặng . Bỗng đầu nó dựa vào vai hấn làm hấn khẽ giật mình nhưng cũng để im như vậy

- sao anh ấy lại làm vậy ? Sao nỡ nói lời cay đắng với tôi rồi giờ quay lại nói yêu tôi ? - nó bâng quơ cất tiếng hỏi .

Hấn nghe nó nói thì tim khẽ rung lên nhói nhói nhưng cũng không trả lời mà chỉ ngồi im đó cho nó dựa vào vai mình .

- tôi nói sẽ bỏ anh ấy nhưng tôi vẫn yêu anh ấy nhiều lắm . Tôi phải làm sao đây ? Tôi yêu nhiều lắm nhưng tôi lại cũng hận anh ấy rất rất nhiều - nó lại cất tiếng nói nhẹ như gió nhu gw có phần nghèn nghẹn không tự nhiên .

Từng câu từng chữ phát ra từ miệng nó làm tim hấn đau nhói , nó còn yêu Nhật sao ? Vậy hấn hết cơ hội rồi sao ? Nó có biết rằng hấn cũng rất yêu nó ?

- tại sao anh ấy phản bội tôi ? Anh ấy có biết tôi đau như thế nào khi nhìn cảnh anh ấy ân ái với người khác ? Liệu anh ấy có hiểu cảm giác của tôi ? Đau lắm , rất đau - đã có những giọt nước nóng hổi lăn dài trên má nó và chảy dài thấm đẫm qua lớp áo vào da thịt hấn

Cảm giác đau nhói ở con tim , hấn như không chịu được mà quay sang ôm nó

- vậy sao em không từ bỏ đi ? Hấn ta chỉ là quá khứ thôi mà ? Sao em không để ý bên em còn có người khác đang yêu em bằng cả trái tim - hấn nói giọng đau đớn .

Nó không trả lời vì nó đang rất bất ngờ, hấn đang làm gì vậy? Hấn đang nói gì vậy? Nó không hiểu.

- em thật ngốc - hấn định nói hấn yêu nó nhưng sao lại khônv thể thốt ra.

Nó dùng dùng đẩy hấn ra rồi đưa tay quệt nước mắt, khuôn mặt hăm hăm tức giận quát

- ông nói ai ngốc hả tên hăm kia? - nó phùng 2 má tức giận nhìn thật đáng yêu.

Hấn đưa tay bẹo 2 má nó khiến nó la oai oái

- oái bỏ ra ông làm cái gì vậy?

- đây mới là Linh mà anh biết nè. Luôn vui tươi, giận dữ và ..... đánh đá - hấn nói rồi nhéo nhẹ mũi nó.

- hứ ai nói với ông tui đánh đá? Tui hiền dễ sợ vậy mà - nó phụng phịu phản bác.

- phải rồi " dễ sợ " vậy mà - hấn nói rồi nhấn mạnh từ " dễ sợ " để chêu chọc nó.

- á..... ông giám chêu tôi. Lần này ông chết chắc rồi - nói rồi nó đấm hấn thùm thụp khiến hấn đau đớn mà đứng dậy chạy đi.

- oái sao em bạo lực vậy? - hấn vừa chạy vừa la.

- ai nói ông chêu tôi. Ông có đứng lại ngay cho tôi không hả? - nó đuổi theo không ngừng la hét.

- hứ có ngu mới đứng lại - hấn hét lên.

- hứ đứng lại. Sao chân ông dài thế? Chạy chậm thôi - nó đuổi theo hụt hơi.

- never ..... do chân em ngắn chứ không phải chân tui dài - hấn đáp lại.

- á..... tức chết mà. Đứng lại - vậy là nó dượt theo hấn chạy lên lớp.

Đứng sau bức tường có người con trai đang dùng ánh mắt đau đớn nhìn nó và người đó không ai khác chính là Nhật

- Linh à! Cho anh xin lỗi. Anh yêu em mất rồi. Anh sẽ dùng mọi cách để dành lại em - nói rồi Nhật lồm lũi đi lên lớp.

Ở cách đó không xa Chuyên đang nhìn theo Nhật mà lòng quặn thắt, Chuyên yêu Nhật vậy mà sao Nhật lại đối xử như vậy với cô (tạm gọi là cô nhé)? Cô đã yêu Nhật bằng cả trái tim, chao cho Nhật cả thứ quý giá nhất của đời con gái vậy sao Nhật không cảm nhận được mà chỉ coi cô như 1 người thay thế? Nhật có biết cô đau như thế nào không? Nhật đã nói chia tay cô vào tối qua vì cô đã gọi người đánh nó, để sáng nay đi học vô tình đi qua lớp nó cô đã nghe những gì Nhật nói. Đau sè con tim cô tuôn trào nước mắt, nhìn Nhật hướng ánh mắt yêu thương nhìn nó mà cô cảm thấy thật khó chịu ... phải rồi tất cả là do nó, cô nhất định sẽ cho nó trả giá. Lầm chặt bàn tay cô đi về lớp.

Về nó sau khi chạy lên lớp thì thở như trâu, hấn cũng chả kém

- học học.... em học chạy gì ghê vậy? Học anh muốn đứt hơi - hấn vừa thở vừa nói.

- ông học học .... tên chân dài đến nách .. học học ... lông nách dài đến chân .... ực ..... chạy gì nhanh thế ... học ... làm tôi đuổi không kịp - nó chả kém.

Bọn bạn lấy giờ ngó ngác nhìn 2 đứa bọn nó rồi lại nhìn nhau, dờ dằng vừa nó mới ngồi với hấn mà giờ đã đuổi nhau như chuột đuổi mèo ý (vì nó nhỏ con còn hấn cao lại bự gần gấp đôi nó) giống tom và jerry quá

- tụi bay làm gì đuổi nhau giữ vậy? - Dịu ngơ ngác hỏi.

- hỏi ông á - nó chỉ hấn.

- hỏi em ý ý - hấn lại chỉ nó.

Thế là e đứa tròng mắt nhìn nhau còn đám bạn lắc đầu ngán ngẩm. Bỗng " chụt"

- ohhhh.....

Chả là nhìn nó dễ thương quá không kìm được hấn hôn cái chụt vào môi nó làm cả lớp kiêu luôn mấy đứa bạn oh lên thích thú. Nó định cho hấn 1 trận nhưng do lớp nhìn ác quá lên úp mặt vô bàn để che đi khuôn mặt đỏ lờ lông thàm rùa hấn, hấn đúng là tên sấu xa, dsax bao lần hấn hôn nó rồi chứ? Nghĩ lại mà mặt nó đỏ hơn

Chương 53

Còn hân sau khi hôn nó rồi mới biết mình quá lố liên ụp mặt xuống bàn giống nó nhưng không có nhãn mày như nó mà mỉm cười đã vậy cái lưỡi không tự chủ mà miết nhẹ ở bờ môi mỏng đỏ hồng của mình. Bọn bạn ở lớp thấy vậy thủ cười vang rồi chêu ghẹo 2 đứa nó làm nó hận không thể chui vô cái hố nào đó, tất cả là tại tên Thành xấu xa biết thai kia hxxh sao hân cứ cướp từng nụ hôn của nó vậy cả? Nụ hôn đầu nó còn chưa chao cho Nhật mặc dù là người yêu ấy vậy mà hân giám lấy mặt của nó hu hu sau này nếu nó lấy chồng chồng nó mà hỏi nụ hôn đầu vợ chao cho ai thì không biết nó nói chao cho cái thằng bạn không phải bạn mà người yêu lại càng không vì mới quen hân có 2 tháng mà hxxh ..... nhưng..... khi haqsn hôn nó nó cảm thấy rất ngọt ngào, tim nó như muốn nhảy ra ngoài và sen chút gì đó gọi là ấm áp và hạnh phúc, cũng không hiểu sao khi hân hôn nó như vậy mà nó không cho hân 1 trận toi bồi, như người nó quen chưa lâu mà giám làm như vậy hay chỉ cần ôm thôi là nó cho như từ rồi ..... vậy mà .... hân làm vậy nó lại cảm thấy ..... thích thích ..... oái ời gì vậy? Sao .... sao .. có thể thích 1 tên biết thái xấu xa như vậy được chứ azzzzz điên thật mà. Nó cứ gục đầu xuống bàn miên man suy nghĩ mặc cho đám bạn chêu ghẹo, bạn nó thấy cảnh vậy thì có phần ngạc nhiên nhưng cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần chêu ghẹo nó. Có lẽ sự lựa chọn của họ là đúng vì họ tin tưởng hân là người tốt và sẽ không đùa cợt như Nhật, bạn hân cũng nghĩ như vậy.

Nó cứ như vậy cho đến hết 2 tiết toán (vì Bách bị chấn thương lên lớp nó được nghỉ 2 tiết đó nhưng không được làm ồn để lớp khác còn học) ra chơi nó lại chờ lại bình thường nhưng mặt vẫn hơi đỏ, bọn bạn cũng không chêu nó nữa. Đến can teen trường tụi nó lại ngồi tập tỵ, đang ngồi Nhật lại đến để xin lỗi nó là không khi chờ lên căng thẳng khó chịu

- Linh? - giọng nhẹ nhàng ấm áp.

Nó không đáp mà cứ ngồi uống nước, đám bạn khó chịu ra mặt

- Linh nó không thích bạn ở đây lên phiền bạn BIẾN giùm - anh.

- Linh! Xin em hãy tha lỗi cho anh lần này được không? Anh biết anh sai rồi - Nhật tha thiết nhìn nó.

Nó không nhìn Nhật mà quay qua hân nắm lấy tay hân nói giọng ngọt ngào

- chồng yêu ơi. Mình lên lớp đi. Ở đây vợ thấy khó chịu lắm - giọng nũng nịu.

Hân nghe nó nói và thấy tim xuyên xao hạnh phúc đến kì lạ, không ngần ngại ôm lấy vòng eo thon nhỏ của nó mà đáp

- ừ mình đi thôi - nói rồi còn hôn chụt vào má nó làm nó tức giận nhéo vào eo hân 1 cái đau đớn.

- a..... - hân la.

- ủa chồng la gì vậy? - nó giả bộ quan tâm

Hân nhìn nó với ánh mắt tóe lửa nhưng rất nhanh thay vào ánh mắt ôn nhu sủng nịnh.

- chồng suốt quên mua đồ ăn vặt cho vợ ý mà - nó rồi hân mỉm cười nhẹ.

- eo ui chồng chu đáo thế? Yêu chồng nhất - nó nhảy cẫng lên ôm hân làm tim hân đập loạn xạ.

Nhật chứng kiến cảnh tình cảm vợ chồng của 2 đứa nó thì khó chịu vô cùng liền kéo tay nó nói:

- em đang làm cái gì vậy?

Nó quay qua Nhật, khuôn mặt lạnh tanh rồi rút tay ra khỏi tay Nhật đáp giọng lạnh nhạt

- liên quan đến anh? Anh có người mới thì tại sao tôi lại không? Giờ anh có tư cách gì nói tôi? Phiền anh CỨT khỏi tầm mắt của tôi - nói rồi nó kéo tay hân lên lớp. Bọn bạn thấy vậy cũng đuổi theo, trước khi đi không quên tặng cho Nhật 1 ánh mắt khinh bỉ.

Nhật nghe nó nói vậy thì không giám nói gì vì Nhật biết tất cả lỗi lầm là do bản thân mình gây ra, nhìn nó tay trong tay cùng hân bước đi thì Nhật tức giận lắm chặt tay thành nắm đấm mềm mềm nắm

- em nhất định phải thuộc về anh

Rồi quay lưng bước thẳng ra cổng trường

Nó sau khi cùng hấn rồi đi lên lớp thì mặt nó chằm đi hấn , bọn bạn và hấn thấy vậy lên cũng không nói gì nhưng trong lòng không ngừng chửi rủa tên đã gây ra sự vậy này . Cứ như vậy bọn nó học đến khi ra về .

Vừa ra cổng thì bọn nó đã đụng ngay vào cặp đôi Bảo My rồi , đúng là hôm nay bọn nó đi học bước nhầm chân trái đây mà .

- aiza chồng yêu . Vợ khát quá à ? - My cố nói to để chêu tức bọn nó .

- ờ vậy vợ muốn uống gì ? - bảo đáp .

- gì cũng được miễn là do chồng yêu mua - nói rồi còn hôn chụt lên má Bảo .

- ọe....., - bọn nó trả bộ lồn thốc lồn tháo .

- ghê quá mày ơi ! Sao rực dung tao buồn lồn quá - Dịu .

- ờ ờ phải đó ! Sao thấy MẮC ÓI quá à - Dương .

- 2 cô nói cái gì hả ? - thấy thái độ của bọn nó My tức giận .

- ủa bọn chị làm gì ảnh hưởng đến cung à ? Hay bọn chị ới vào người cung ?- nhỏ nói giọng mỉa mai khinh khỉnh .

- cô ..... - My cứng họng .

- ayza chào em . Người yêu cũ - thấy My thất thế Bảo liền bênh .

- ôh vâng chào anh kẻ phản bội - nhỏ không kém đáp trả .

- cô..... - đến Bảo ứ họng .

- hừ mấy con nghèo kiết xác như tụi bay mà muốn đấu với tao sao ? Con khuya . Mày chỉ là đồ thua cuộc - ả My cáu không biết nói gì lên chọc tức Thủy .

- ừ thì tao không bằng mày . Cái loại búp bê hoạt tính đem so vớ tao thì thua xa . - Thủy không thương tiếc dộp lại 1 vố .

- con chó mày nói ai ? - My tức giận .

- mày - nhỏ tỉnh rụi .

My tức giận dơ tay tát nhỏ nhưng lại bị nó chặn lại

- Đùng bao giờ dùng bàn tay bẩn thỉu này chạm vào bạn chị nhè cung ? - nó nhàn nhạt nói , khuôn mặt bất cần .

- cô buông tay bạn gái tôi ra . Cô chả khác gì bạn cô . 1 lũ quê mùa rẻ rách - Bảo .

- hừ . Ừ thì bọn tao rẻ rách nhưng còn hơn mày . Nhìn đi trên người mày và nó có cái gì lành lặn - Dương dộp lại rồi chỉ bọn Bảo ăn mặc quần bò rách tướp .

- 1 lũ rẻ rách còn bày đặt phong cách rẻ lau . Đồ hàng tồn đem so sánh với hàng thời thượng . Đẳng cấp thấp thì làm gì biết cách thưởng thức nghệ thuật - nó cho 1 câu mỉa mai .

- cô ..... hừ rừ sao thì các cô cũng là đồ bọn tôi chơi chán rồi đá thì đương nhiên các cô là đồ bỏ đi của bọn tôi - ý Bảo nói nó và nhỏ bị Bảo và Nhật đá .

- hừ mày nghĩ vậy mà ngon à ? Cái thứ niềm tin , tình yêu đo bằng thể xác thì dẻo bền lâu được đâu . Tụi mày đá bọn tao thì cũng có ngày bọn mày bị lũ búp bê đó đá ra . Tương lai của tụi bay dẻo được hạnh phúc đâu . Tao giám lấy cuộc đời của tao ra cá cược . Rồi mày xem 1 ngày không xa mày cũng sẽ bị nó đá thối con chó ạ - nhỏ dộp trả lại 1 cách đay nghiến kèm theo sự tức giận rồi kéo bọn nó ra về để lại My và Bảo ảm ức dậm chân thuyñh thuyñh .

Bọn nó sau khi rời đi thì Dịu vùng vằng

- con bà nó . Nhìn bọn nó mà tao ngứa cả mắt . Chả nhẽ mai gọi người đập chết bà bọn nó đi - Dịu nói giọng điệu đàn ông .

- bọn nó dẻo đáng . Đánh làm gì cho bẩn tay . Lũ đó ta khinh không thèm đụng - nó

- ờ cũng phải - Dịu đáp .

Thế là cả lũ kéo nhau về

=====

Vừa về đến nhà thỉnh hình ảnh Bách bị bầm dập tả tơi đang ngồi ở nhà mình thì Dịu nhủ mày

- anh đến đây làm gì ? - giọng khó chịu

- bắt em bồi thường - Bách dừng dừng

- tôi làm gì anh ? -Dịu ương bướng cãi lại

Bách không nói mà kéo Dịu ngã vào lòng mình rồi nhanh tay đè Dịu xuống dưới thân mình (đang ở sofa phòng khách nha . Bố mẹ Dịu đi vắng rồi lên chỉ có Dịu và Bách ở nhà vì thế Bách mới to gan như vậy) mặt ám sát vào mặt Dịu giọng điệu có phần kìm chế .

- em còn dám nói không làm gì ?

Dịu bất ngờ bị như vậy lên không làm gì được , mặt Bách lại quá gần khiến hơi thở ấm nóng phả vào mặt khiến mặt Dịu ửng hồng tim đập loạn xạ lắp bắp trả lời :

- t.. tôi.... có.... có... làm gì anh .... đâu .

Vừa dứa lời đôi môi của Dịu đã bị ai kia luột trơn khiến Dịu ngạc nhiên tròn tròn mắt . C..... cái gì ? Tên điên này giám hôn cô , còn là nộ hôn đầu của cô nữa chứ .....

- em thật vô duyên . Tao đang hôn nhau mà sao em lại mở trừng mắt như vậy ?

Cái giọng điệu đáng chết đó Dịu hận không thể cắt lưỡi tên này , đã hôn cô rồi còn giám nói cô vô duyên , đúng là chán sống mà . Vùng vằng đầy Bách ra Dịu ngồi bật dậy

- anh mới là tên vô duyên ý . Không đâu từ đâu ra nói là hôn phu của tôi . Đã vậy còn cướp nộ hôn đầu của tôi nữa . Tên xấu xa huhu - Dịu quát ầm lên rồi khóc như đứa trẻ .

Thấy Dịu khóc tim Bách bỗng se lại , liền dịu dàng ô Dịu nói :

- anh xin lỗi . Đừng khóc nữa . Em khóc làm anh đau lắm đó

Nghe vậy tim Dịu bỗng thấy hạnh phúc và ấm áp lạ thường lên liền lén khóc nhưng vẫn sụt sùi

- anh là tên xấu xa . Sao anh làm vậy với tôi chứ ?

- vì anh yêu em đó cô bé ngốc ạ . Anh yêu em từ lâu rồi . Em nhớ cậu nhóc hay chơi cùng em 10 năm trước không ? - Bách hỏi .

Dịu nghe vậy ngạc nhiên hỏi

- không nhớ anh là anh Bo sao ?

- phải là anh . Em nhớ anh đã nói gì trước khi đi không ? Anh nói " khi nào quay lại anh Bo nhất định sẽ cưới Bi làm vợ " và giờ anh đã quay về . - Bách dịu dàng nói .

- vậy anh là anh Bo thật hả ? - Dịu nước mắt lưng tròng nhìn Bách chờ đợi

- ừ

Nhận được câu trả lời và cái gật đầu khẳng định Dịu ôm chầm lấy Bách khóc nức nở

- huhu anh biết e chờ anh lâu lắm không huhuhu .. sao giờ anh mới chờ về ?

- anh xin lỗi , xin lỗi bé Bin - anh ôm Dịu vào lòng an ủi rồi thủ thỉ xin lỗi .

- hức hức ... anh là tên ác ma .... sao anh để e chờ lâu như vậy chứ

- anh sai rồi . Và giờ anh quay lại chuộc lỗi nè . Anh yêu em . Lấy anh nhe - Bách gạt nước mắt cho Dịu rồi hỏi Dịu .

- ừ - Dịu đỏ mặt cúi đầu đáp .

Bách mỉm cười hạnh phúc , anh đưa tay lẳng cầm Dịu lên rồi nhẹ nhàng chao cho Dịu 1 nộ hôn ấm áp , ngọt dịu của tình yêu và bao năm cách xa . Dịu cũng đáp lại với bao nhớ nhung và vị ngọt của tình yêu

Chương 54

Hôm sau khi vừa đến trường bọn nó đã thấy Nhật đứng ở cổng trường đợi sẵn, trên tay có 1 con gấu nhỏ và bông hồng đi kèm. Khi vừa thấy nó Nhật liền đi lại và đưa con gấu kèm bông hoa cho nó giọng âm áp nói:

- Linh. Em tha thứ cho anh nhé? Và chúng ta sẽ làm lại từ đầu. Anh hứa sẽ không làm tổn thương em 1 lần nào nữa.

Mấy người bên ngoài xem thấy vậy thì khích lệ Nhật và nói nó tha thứ đi, cũng có người khen nó hạnh phúc khi được người yêu xin lỗi như vậy và trong những người đó có 1 con người đang cảm thấy nhói đau ở trong tim cùng lòng thù hận căm ghét lại dâng cao, 1 người thì thấy khó chịu vô cùng và 2 người đó không ai khác là Chuyên và hấn. Khi Nhật ra tặng quà nó cũng vừa lúc bọn hấn đến còn Chuyên, Chuyên đã đến từ lâu nhưng không chạy ra với Nhật mà đứng đó xem Nhật làm gì? Nhật muốn tặng quà ai? Không lẽ là mình? Lên đã đứng chờ nhưng khi thấy Nhật tặng quà nó thì đau nhói con tim và căm ghét nó vô cùng.

Những tiếng khích lệ của người ngoài cuộc vẫn cứ vậy vang lên

- kìa. Nhận quà và tha thứ đi em. Được bạn trai xin lỗi 1 cách lãng mạn vậy mà - người 1.

- ui em ý sướng nhỉ? Được bạn trai tặng gấu xin lỗi. Ước gì mình cũng được như vậy. Thật là hạnh phúc. - người 2.

- chấp nhận tha thứ đi - người 3

- tha thứ .... tha thứ..... - vậy là mấy người xung quanh vây tròn 2 người lại và hô to tha thứ tha thứ.

Nhật nghe mọi người nói thì như có động lực và tin chắc nó sẽ tha thứ cho anh như những lần trước, nghĩ đến đây không kiềm được vui mừng mà nở nụ cười tươi rói, ánh mắt nhìn nó mong đợi. Đám bạn thấy vậy tức lắm, chỉ muốn lao vào sé xác Nhật ra và nhét dẻ vô miệng mấy người ngoài cuộc đang hô to kìa, nhưng muốn thì chỉ là muốn thôi chứ có dám làm gì đâu vì lấy giờ bọn bạn vẫn theo dõi từng hành động của nó, hấn thì cứ nhìn nó chăm chăm và trong lòng mong nó đừng đồng ý nhưng hấn sợ điều hấn mong muốn lại không thành sự thật vì khi nó nghe Nhật nói như vậy thì ánh mắt nó soẹt qua 1 tia gì đó mà hấn không đoán được, là rung động chăng? Không phải, là ngạc nhiên chăng? Có chút. Là hạnh phúc chăng? Không có? Là khinh bỉ căm ghét? Lại càng không. 1 ánh mắt phức tạp.

Về nó nó ngạc nhiên khi Nhật lại xin lỗi nó trước bao nhiêu người như vậy. Nghe Nhật nói mà tim nó khẽ rung lên, nhưng không phải rung động, không phải hạnh phúc mà là tức giận. Nó tức vì Nhật thật chơ chèn, trước đó nói gì với nó mà bây giờ giám nói làm lại từ đầu với nó? Đối với nó thứ gì không là của nó nó sẽ không bao giờ lấy và càng không dành dặt, đồ đã qua tay người khác dùng thì tuyệt đối nó không bao giờ đụng tay ... vậy mà Nhật đã nói chia tay nó rồi nói bên nó không có tương lai, đã vậy chính mắt nó nhìn Nhật ân ái với cô gái khác, chính tai nó nghe những gì mà Nhật thốt ra ngày hôm đó. Lúc nó đau nhất thì Nhật ở đâu? Lúc nó gục ngã Nhật ở đâu? ... còn ở đâu nữa? Ở ngay trước mặt nó kìa, nhưng không đỡ nó mà quay lưng bước đi bỏ lại nó trong cơn đau vật vờ, mà sao nó ngã? Mà sao nó đau? Là ai làm? Thì là Nhật chứ ai. Vậy giờ nó đứng lên rồi, vết thương đã dần liền lại vậy mà giờ Nhật giám quay lại xin nó tha thứ và chữa lành vết thương đó sao? Hừ có vẻ có lợi nhỉ? Bỗng dưng được làm người tốt trong khi vết thương đó do mình tạo ra. Mấy tiếng hò hét bình luận bên ngoài khiến nó khó chịu, mấy người thì biết cái gì? Lãng mạn, hạnh phúc sao? Nói thật con này cóc cần cái lãng mạn hạnh phúc đầy giả tạo này, nhảm chán, khinh bỉ ..... muốn nó cho tát ồm về mà áp mộng vàng.

Khuôn mặt lạnh tanh không cảm xúc nó đưa tay chỉnh lại dây đeo cặp rồi dứt tay túi quần bước ngang qua Nhật như Nhật là không khí, đi đến trước mặt 1 người đang vây thành hình tròn nó nhàn nhạt lên tiếng

- tránh ra

Người đó cùng mấy người kia đơ toàn tập trước nó, giọng nói khiến người ta đóng băng, không những vậy nó thẳng thừng coi cái người xin lỗi nó như không khí, người kia có lỗi lớn gì với nó vậy chứ? .... theo phản xạ người đó tránh đường cho nó đi, nó thông dong bước đi lên lớp, đáng về bắt cần lạnh nhạt với mọi thứ làm nó càng thêm thu hút. Đám bạn thấy vậy thì vui vẻ chạy theo nó, hấn trong tim thấy hạnh phúc vô cùng. Vừa đi cách đám đông chưa được mấy bước thì đã nghe tiếng đồ bị đạp xuống đất 1 cách thô bạo khiến mấy người dõi theo nó lấy giờ phải quay ra nhìn nơi phát ra tiếng động đó, còn nó chân dừng lại nhưng lại không quay đầu, bọn bạn cũng theo hướng đó mà quay đầu.

Nhật tức giận khi nó bỏ Nhật, nó nghĩ nó là ai chứ? Được Nhật làm vậy là bắt đầu kiểu sao? Nó chưa to nha. Đây đứa còn hơn nó kìa mà, đeo cần, đeo cần gì hết, mẹ nó. Đáp mạnh cái ynuws trên tay xuống đất Nhật nói tục

- bố dịt cần. Mẹ kiếp làm cao à? Bỏ cho nghỉ con ạ. - nói rồi Nhật quay đi không thèm quay đầu.

Mấy người ở đây ngạc nhiên, trời đây là cái kiểu xin lỗi gì vậy? Không được quay sang chửi người ta .... thật sai lầm khi lúc vừa họ ủng hộ hấn ta. Về nó sau khi nghe vậy thì héch mếp khinh bỉ, tưởng gì, mầy cũng chỉ vậy thôi, rồi tiếp tục bước đi

Chương 55

Bọn bạn thì tức giận vô cùng, vừa vào đến lớp nhỏ đã lên cơn

- mẹ nó, thằng chó. Nó nghĩ nó là ai chứ? Xin lỗi đéo gì kiểu đó.

- phải đó chả nhẽ lúc đó tao lao đến đập chết mẹ - Dịu hồ báo.

- nhìn cái bản mặt đã thấy sook tiết rồi - Dương.

.....

Cứ vậy bọn bạn bình luận chửi rủa còn nó thì chỉ im lặng không nói gì, vì đơn giản Nhật không đáng để nó để ý đến.

- tụi bay lâu bầu điếc tai quá. Thích thì lên lớp nó mà đánh nói gì ở đây - nó nghe lũ bạn nói nhiều quá mà phát bực.

Thấy vậy bọn bạn im re không hó hê gì nữa, hẳn thì cứ nhìn nó từ lúc vào đến giờ, khuôn mặt nó vẫn vậy, chả thấy tức giận hay đau buồn gì cả, vẫn đứng đung lạnh nhạt với mọi thứ xung quanh. Nó thật mạnh mẽ và rất đặc biệt.

- chán quá .... à hôm nay có tiết toán của ông Bách đấy. Nhưng là tiết cuối, có quây ông nữa không? - Thủy đánh lảng.

- có chứ đề nghĩ xem .. um... - nó có vẻ hứng khởi.

- thôi tha cho anh ấy đi - Dịu can.

- ề. Anh ấy cơ đấy? - Thủy chêu.

- đừng chêu tao. Anh ấy là anh Bo của tao đó - Dịu nói mà đỏ mặt.

- oa anh yêu của mày đó hả? Cái anh mà mày đợi 10 năm nay ý hả? Vì cái anh đó mà mày từ chối không biết bao lần tỏ tình của mấy anh xinh dại ý hả? - nó cảm thán hỏi 1 lèo.

- ờ..... ờ thì đó đó - Dịu ngại đỏ mặt ấp úng đáp.

- úi giờ. Tưởng gì. Lay mẹ - Thủy.

- hừ con cờ hó mày ý kiến à? - Dịu dơ lăm lăm.

- ày có đâu ... chỉ .... hơn thế thôi - nói rồi Thủy chạy quanh lớp, Dịu thì vừa rụt vừa la oai oái làm cả bọn cười nở bụng.

Lộc sau khi nghe Dịu nói vậy thì tim lại bắt đầu co thắt, như vậy là cậu hết cơ hội thật rồi, cậu đã để mất người con gái cậu yêu thật rồi. Nhìn Dịu cười nói và ánh mắt hạnh phúc khi nhắc đến Bách thì lòng cậu dâng lên cảm giác khó chịu, sao Dịu không để ý đến cậu chứ, cậu cũng yêu Dịu cơ mà, nghĩ đến đây cậu đau lòng mặt úp xuống bàn để che đi đôi mắt đã đỏ lên. Dương để ý Lộc lấy giờ, nhìn cậu như vậy vô đầu lắm liệu cậu có biết, sao Lộc cứ nhìn về phía trước - nơi mà cậu không hề với tới mà sao lại không nhìn về phía sau mình, nơi có con bé đang đau quặn từng cơn vì cậu. Người con gái yêu cậu, luôn bên cậu thì cậu lại không để ý, cứ để mặc cô trong cơn đau gào sét, cậu thật là vô tâm và tàn nhẫn. Vậy không để ý đến cô sao? Đau thật đấy. Buồn tui không muốn nhìn cảnh này và cũng không muốn ở lại liên tục ra ngoài đi dạo. Bên cạnh nó đang cười vui vẻ nhìn màn rượt đuổi thì bỗng dừng lại khi thấy cô ra ngoài, nhìn sang Lộc thì thấy cậu đang gục mặt thì khẽ lắc đầu thờ dãi. Có lẽ trong tình yêu ai cũng là kẻ ngốc.

Buổi học hôm nay kết thúc với bao tâm trạng của bọn nó, đùa vui vẻ, đùa hạnh phúc ... đưa lại đau đớn.

* Tối *

Tại 1 quán rượu trên phố Lộc đang lốc từng hụm rượu đắng ngắt cay sè rồi làm nhắm

- tại sao vậy? Hức ... sao Dịu lại làm vậy với anh? Hức .... cô ấy không thấy được là hức ... anh yêu cô hức .... ấy sao? Hức ... tại sao vậy Dương? Hức ..... em là bạn cô ấy mà ... em giải thích cho anh đi hức ..... - Lộc lè nhè hỏi Dương đang ngồi bên cạnh rồi lại lốc từng ngụm rượu.

(Chả là do buồn chán lên gọi Dương đi giải sầu và tâm sự cùng mình lên mới có cảnh Dương ngồi bên cạnh) Dương đau sót nhìn người con trai trước

mặt đang tự hành hạ mình , sao lúc nào cũng là cô ở bên anh lúc anh thất tình chứ ? Sao lúc nào anh cu gx gọi cô chứ ? Anh không nghĩ đến cảm giác của cô sao ? Cô đang đau gấp ngàn lần anh đây này . Nghĩ vậy cô cũng cầm cốc rượu lên lốc cạn rồi nói như gắt lên .

- anh ích kỉ lắm . Lúc nào cũng biết đến cảm giác của anh thôi . Cô ấy không yêu anh em biết làm sao được . Đau phải chỉ có cô ấy là con gái . Sao anh không quay lại phía sau lưng anh đang có người chờ anh nắm lấy đôi tay . Anh vô tâm lắm anh có biết không ? Anh .....

Cô định nói nữa nhưng anh đã gục xuống bàn từ lúc nào .Đau nhói nơi trái tim Dương lại gần Lộc khẽ nói bên tai

- em yêu anh nhiều lắm Lộc à .

Nói rồi không kim được mà nước mắt lăn dài trên đôi má phúng phính của cô .

Lộc do say quá mà gục luôn trên bàn , những thứ Dương nói Lộc không hề cho vào tai được câu nào ..... nhưng ..... câu nói .... em yêu anh lại in hằn trong tim cậu . Cậu nghe rõ từng câu từng chữ , tim bỗng dưng thấy ấm áp hạnh phúc lạ thường , môi bất giác nở 1 nụ cười hạnh phúc .

Cô nhìn cậu lằm lằm trên bàn do say mà lòng đau thắt , nước mắt cứ vậy tuôn ra . 1 lúc lâu sau Dương mới lấy điện thoại cậu để gọi cho bọn hấn đến đón về vì cô không biết nhà cậu , bao lần nghe cậu tâm sự , bao lần nửa đêm nghe cậu gọi điện kêu cô ra đầu đó nói chuyện cô đều không từ chối , nhưng tuyệt nhiên lại không hỏi nhà cậu ở đâu vì vậy giờ cô không biết phải làm sao cả , đành gọi cho bọn hấn thôi . Lấy điện thoại , mở màn hình , đập vào mắt cô là ảnh của Dịu , cậu đã chụp ảnh này từ bao giờ ? Và cậu đã đặt ảnh Dịu là ảnh nền điện thoại từ bao giờ ? Cậu yêu đến vậy sao ? Đau , đau thật đó , quá đau n phải nói là quá quá đau . Lộc thật là ác và ích kỉ nhất thế giới , sao cậu chưa 1 lần để ý đến cô ? Cô có chụp chung với cậu vài kiểu mà sao cậu không đặt ảnh cô và cậu ? Sao cái gì cũng Dịu ? Lúc nào cũng Dịu . cô ghét , cô hận cậu ..... cô quyết định rồi , từ ngày mai cô sẽ khác , sẽ không yêu cậu nữa , sẽ không tiếp từng tình đơn phương này nữa , đau , đau lắm rồi . Cô quyết định buông tay rồi , cô hết sức chịu đựng rồi , cô kiệt sức thật rồi . Vội gạt nước mắt cô ấn vào số hấn và gọi hấn đến đón Lộc ở quán rồi bỏ mặc Lộc ở đó 1 mình

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56

Để Lộc ở đó cô thất thần đi về , lòng quật quật từng cơn đau nhói . Cô đã yêu Lộc như vậy mà chả nhẽ cậu không nhận ra ? Hàng ngày cô luôn quan tâm , làm trò cho cậu vui , luôn gây sự chú ý mà cậu không hay biết , cứ vô tâm lướt qua và lãng quên những việc cô làm . Bao việc cô làm như vậy cậu không những không nhận ra mà chỉ coi cô là 1 người bạn tốt , bạn tốt sao ? Cái đó cô không cần , thật sự là không cần ..... nếu Lộc đã vô tâm như vậy thì cô cũng chả cần tiếp tục cái tình đơn phương đầy đau đớn này , cô từ bỏ , nhất định sẽ từ bỏ ..... nhưng ..... sao tim nó lại đau như thế . Cứ như vậy cô lê từng về nhà , mệt mỏi cô chìm vào giấc ngủ và tự hứa sẽ không quan tâm đến cậu nữa , cô sẽ mặc xác cậu .

Về cậu sau khi cô về được 1 lúc thì hấn cũng đến , thấy lạ là không có ai ở đây với cậu , lúc vừa là cô gọi hấn đến mà thế giờ đã đi đâu mất rồi ? Haiz. thôi kệ hấn không quan cái đó , cái quan trọng là giờ phải lết cái tên men rượu kia về . Chặt vật đưa cậu về phòng hấn nhau mày khó chịu lắm lắm hôm gì đó rồi cũng về phòng ngủ để mặc cậu ở đó . Cậu ngủ rất say nhưng môi vẫn nở nụ cười nhẹ , mỉm thì thoảng cất tiếng mê man .

- cảm ơn em .

○○○○≡≡≡≡≡≡≡≡≡○○○○○○○○○○≡≡≡≡≡≡≡

Sáng hôm sau cả bọn đi học bình thường nhưng nhìn cô lại rất khác , cô có vẻ lạnh nhạt với Lộc hơn rất nhiều , mỗi lần Lộc có ý nói chuyện thì lại mặt lạnh đi đầu đó về như tránh mặt hay giận dỗi gì đó . Bách thì đã được nhóm chấp nhận , nhưng nó lại chưa nên giờ Bách cũng lên lớp nó tám chuyện với cả đám , Hữu với nhỏ thì hạnh phúc nhất rồi , lúc nào cũng quấn lấy nhau vợ chồng ngọt sớt , nó thì chả mấy hứng thú gì chỉ lòi điện thoại ra nghịch , hấn thì cứ ngẩn ngơ hoài không ngán . Chả biết hôm nay Lộc ăn phải cái gì mà cứ cười suốt đã vậy rồi lúc nào cũng gẹo Dương nhưng lại bị Dương lạnh lùng thẳng thừng đứng dậy bước đi mà không thèm ngoái đầu lại hay bắt về khiến cậu thấy hơi khó chịu , chả nhẽ cô giận cậu thật sao ? Nhưng giận gì mới được ? Hx chán quá cơ . Cô thì khó chịu vô cùng , sao lúc nào cũng vậy , lúc nào cô có ý định bỏ cậu thì cậu lại tỏ thái độ đó với cô ? Như vậy thì làm sao cô có thể buông tay được chứ ? Cậu thật là tàn nhẫn và biết cách dây vò người khác . Nhìn cái nụ cười đó , nhìn những hành động chêu ghẹo đó khiến tim cô lại rung lên .... nhưng cô quyết định rồi , buông .... cô nhất định sẽ buông , sẽ không cố giữ 1 tình yêu mà chỉ có 1 người chao , vì vậy cô sẽ phải lạnh nhạt với cậu để có thể rời xa cậu .

Cả buổi học hôm đó cô không thèm nhìn cậu , còn cậu chốc chốc lại quay xuống nhìn Dương rồi nhăn mày khó hiểu , lòng thầm nghĩ siu về cậu sẽ hỏi cho ra nhẽ .

ra về # (e tua)

Bọn bạn đã chạy ra về từ lúc nào mà Dương vẫn ở lại thu dọn sách vở và khoác ba lô lững thững ra cổng đợi nó đi lấy xe , nhưng vừa ra đến cửa lớp thì bị 1 bàn tay to lớn đẩy hơi ẩm giữ lại

- Dương .

Nghe giọng nói quen thuộc thì cô khẽ nhủ mảy , khuôn mặt lạnh tanh quay lại nhìn người đó nói

- có chuyện gì ?

- em sao vậy ? Sao hôm nay em cứ lạnh nhạt với anh ?

- tôi như thế nào kể tôi không liên quan đến anh . Anh đi mà theo đuổi với dành lại người con gái anh yêu đi . Còn giờ anh nghe giờ đây TÔI TRẦN THỊ THUY DƯƠNG TỪ GIỜ KHÔNG CÓ LIÊN QUAN GÌ ĐẾN VŨ HOÀNG THIÊN LỘC , KỂ CẢ TÌNH BẠN CŨNG KHÔNG - nói rồi cô lạnh lùng quay lưng để câu đứng chết chôn tại chỗ . Cậu là do biết lý do vì sao cô lại có thái độ đó với mình lên mới cố ý để bạn về trước để có thể gặp cô mà hỏi nhưng lại không ngờ rằng cô nói ra những từ đó . Giờ cậu mới thấm câu có không làm bắt mắt đừng luôi tiếc , phải ... là do cậu quá ngu ngốc lên mới không nhận ra cô yêu cậu sớm hơn để hôm qua khi nghe cô nói cậu mới ngẫm lại , quả thật cô rất tốt , cô dần chiếm 1 vị trí quan trọng trong tim cậu , nhưng nó không phải đơn thuần là tình bạn hay anh em mà nó đến giới hạn của 1 thứ gì đó khiến cậu khó lý giải . Nó không giống như thứ dung động khi cậu đứng trước Dịu mà là cái gì đó ấm áp lạ thường , nó cũng không loạn nhịp khi cậu ngồi gần Dịu , nói chuyện , cười đùa với Dịu mà là len lỏi trong tim khi mỗi lần cô chạm bàn tay nhỏ bé ấm áp lên vai cậu vỗ nhẹ , hay những lần được cô ôm an ủi lại thấy ấm lòng vô cùng ..... phải giờ cậu mới nhận ra là cậu yêu cô mất rồi . Do cậu quá mù quáng đi theo cái gọi là cảm giác rung động mà bỏ lại cái cảm giác thực ở phía sau , khi nhận ra thì cô đã quay gót bỏ đi rồi . Thất thần cậu đi về nhà . Còn cô , sau khi nói mấy từ đó cô liền quay gót , cô không muốn nhìn thấy mặt cậu , cô sợ mình sẽ không kìm được mà ở lại với cậu , rồi lại quay lại cái tình đơn phương không hồi kết ..... thế nhưng cô lại rất muốn cậu níu đôi tay mình lại , nhưng níu lại để làm gì ? Cô không biết , chỉ đơn giản muốn cậu níu lại thôi . Thất thần cô ra cổng đợi nó lấy xe rồi ra về

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57

●tối ● (e lại tua)

Dương đang ngồi ở quán rượu hôm qua mà cô với Lộc đang ngồi , nhưng cái khác là cô ngồi với nó chứ không phải với Lộc . Do quá chán nản cô mới gọi cho nó đến ngồi chung với mình mặc dù biết nó đang làm , nhưng quán nó làm gần đó mà , ra 1 chút đâu có sao .

- hức .... mày biết không ? Anh ta là 1 tên ngốc hức ..... đại đại ngốc ... hức ..... tao yêu anh ta vậy mà anh ta hức ... đi yêu Dịu mới đau ... hức ... anh ta không nhận ra điều đó ..... hức ..., anh ta làm tao tổn thương ..... tao ghét anh ta hức ..... ực .... - Dương làm nhắm với nó rồi lại lốc rượu .

Nó ngán ngẩm nhìn con bạn , sao lại cứ thích hành xác mình thế nhỉ ? Không yêu thì thôi ta đi tìm thằng khác lo gì chứ , đúng là ngốc mà , không biết là cô ngốc hay là Lộc ngốc đây .

- thôi . Mày bỏ mẹ nó đi . Nó không yêu mày tao tìm cho mày thằng khác . Sao phải khổ nhỉ ? Đời còn dài giai còn đầy ra đó mày cứ nghĩ lung tung . Thôi dẹp đi . Đi về - nó chán nản khuyên con bạn .

- hức tao biết .... nhưng không hiểu sao hức ..., tao lại không bỏ được - Cô trả lời nó rồi lại lốc rượu tiếp .

- haizz ... được rồi . Mày muốn uống tao uống với mày . Chờ tao chút tao đi xin nghỉ đã - nó thờ dãi ngán ngẩm nhìn cô nói rồi đứng lên và đi về quán .

Cô không nói gì chỉ gật đầu , nó là thương cô nhất , cũng là người hiểu cô nhất , nhưng sao nó có thể mạnh mẽ được như vậy chứ ? Bị người yêu phản bội mà nó vẫn đứng vững , vậy mà cô có 1 chút đã than phiền rồi khóc lóc , đã vậy cô không an ủi nó mà ngược lại nó an ủi cô , buồn cười thật . Tiếp tục lốc từng ngụm rượu cay sè cô chờ nó . Nó và cô đâu có ngờ lúc nó và cô ngồi đó đã có bao ánh mắt dè dặt của bọn thanh niên gần đó đang nhìn mình thêm nhỏ dãi , nó vừa đứng lên liền có 1 thằng mon men đi lại phía cô mời rượu làm quen .

- cô em ..... sao ngồi 1 mình buồn vậy ? Anh ngồi uống với em nha ? - nói rồi bàn tay thô kệch khoác lên vai cô .

Khuôn mặt lạnh tanh nhìn xuống cánh tay đang đặt trên vai mình rồi lại nhìn sang thằng to gan đang ngồi bên cạnh , không nhanh không chậm phun ra 1 câu lạnh lùng

- biến .

- oa cá tính , anh thích haha .... - thằng đó không những không sợ còn cười cợt nhả .

- tao nói biết - cô kiên nhẫn lặp lại .

- anh không biến em làm gì anh ? - tên đó chai mặt .

"chát " không thương tiếc cô cho tên đó 1 bạt tai .

- a con danh . Mày dám đánh anh tao . - 1 thằng ở phía sau đi lên đẩy vai Dương .

- thì sao ?

- còn vênh ? Ông nói cho mày biết con gái ông cũng không kiềng lê đâu . - nói rồi vung tay tát cô .

"bốp " tên đó ngã sòng soài ra lên đất , cô thì ngạc nhiên nhìn người con trai đứng trước mặt đang bảo vệ cho mình .

- em không sao chứ ? Sao lại ra đây uống rượu 1 mình - người đó lên tiếng .

Lấy lại tinh thần Dương đáp .

- liên quan gì đến anh . Tôi nhớ sáng tôi có nói là tôi với anh không có quan hệ gì mà , sao giờ anh ở đây hỏi gì tôi - cô đáp giọng say mên .

- anh biết lỗi rồi . Nghe anh nói đi - người đó tha thiết nhìn cô .

- anh ..... coi chừng - cô định nói gì đó nhưng khi thấy phía sau người con trai kia có tên đang cầm ghế hướng về phía anh liền hét .

Theo phản xạ người đó quay lại nhưng không kịp cái ghế đã hạ vào lưng người đó khiến người đó ngã nhào xuống đất .

- Lộc , Lộc .. anh không sao chứ hx hx - cô lo lắng chạy lại đỡ cậu lên hỏi .

- anh không sao hì . - cậu cố cười .

- còn không sao nữa à huhu - cô khóc .

- đừng khóc . Anh không sao thật mà . Nhìn nè - nói rồi cậu đứng lên vịn vịn người nhìn đáng điệu rất mắc cười .

- phì ... anh thật ngốc - cô phì cười nhìn cậu .

+ quay lại vài phút trước nhé "

Tối Hữu và Thủy đi chơi rồi còn có Lộc và hấn ở nhà chán quá cậu sang rủ hấn dạo phố , đang đi dạo vào tâm sự với hấn thì vô tình nhìn thấy cô đang bị 1 thằng con trai sàm sỡ , tức giận đi lại cậu cho tên đánh cô 1 cú đấm kết quả cậu lại bị phang 1 cái ghế .

* quay lại thực tại *

- thằng chó mày ở đâu chui ra vậy ? Muốn làm anh hùng à ? - tên vừa sàm sỡ Dương lên tiếng .

- tao là bạn trai cô ấy . Và tao từ nhà ra - cậu kéo cô lại sau lưng mình để bảo vệ và lạnh lùng lên tiếng .

Câu nói của Lộc làm cô vừa bất ngờ lại buồn cười , gì mà người yêu ? Gì mà từ nhà ra ? Cậu thật là hài hước .

- thằng danh dám trả lời anh tao như vậy , mày chết chắc rồi - 1 tên loi nhoi phía sau phát biểu .

- ê cô em . Bỏ hấn theo anh đi . Đi theo thằng ẻo lả này làm gì - tên lúc vừa ghẹo ả buông lời cợt nhả .

- mẹ kiếp thằng chó - cậu tức giận cho hấn ta 1 đấm .

- a thằng danh mày chán sống rồi - thằng đó ôm mặt nói

Bọn phía sau thấy vậy xông lên đánh cậu , hấn lấy giờ đứng ngoài xem thì cũng vào trận đánh đấm túi bụi . Do bọn đó đông lên bọn hấn cũng bị đánh không ít , cô ở ngoài lo lắng nhìn trận đấu mà cứ kêu ngừng tay hoài . Nó sau khi xin nghỉ liền ra chỗ cô nhưng ra đến nơi thì thấy đánh nhau loạn xạ cô thì đứng ngoài la hét hể lao vào can là bị hất ra ngã nhào xuống đất . Vội chạy lại nó cầm cây ghế gần đó đập thẳng vào người tên vừa đẩy cô ngã , nghe tiếng động cả bọn dừng lại nhìn , cô thấy nó thì vui mừng chạy lại .

- tụi bay muốn gì ? Sao đụng bạn tao - nó nhậm nhậm cất lời hỏi .

- hừ lại 1 con nhóc nữa , nhìn xinh đó . Đợi bọn anh xử xong bọn này bọn anh sẽ đi cùng bọn em - 1 tên lên tiếng nói giọng dè dặt .

- vậy sao ? Xem bọn mày có bản lĩnh - nó nhếch mép rồi tiện tay cầm chai rượu trên bàn đập thẳng vô đầu thằng vừa lên tiếng .

- a.... - tên đó ôm đầu rên la .

- con danh ... đánh nó - 1 tên hô .

Vậy là 6 tên con trai lao vào đánh nó , bọn hấn thấy vậy lo lắng lao vào đánh giúp nó , 1 thằng bị đánh văng ra ngoài mặt mũi bầm dập liền lôi điện thoại gọi cho ai đó rồi chạy lại bàn cầm chai rượu lao về phía nó . Do mãi đánh thằng trước mặt mà không để ý phía sau lên nó xém bị đập vô đầu may sao hấn thấy và đỡ giùm nó khiến đầu hấn chảy máu . Nó giật mình quay lại phía sau thì thấy hấn gục xuống đầu chảy máu , lại nhìn lên thủ phạm nó tức giận lắm chặt lắm đâm , đôi mắt đỏ hoe nó đáng cho tên đó 1 cú đâm với bao lực tức giận khiến tên đó gãy mất cái răng mồm chảy máu . Không dừng lại nó tiếp tục cầm chai rượu , ghế , cốc ..., tất cả thứ gì gần đó nó đập vào đầu tên lúc vừa mồm chửi bậy .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

- đặt mẹ thằng chó mày tính làm gì hả ? Muốn đập đầu à ? Tao cho mày đập . - nó cứ vậy mà đánh .

Mấy người khách và chủ quán sợ hãi nhìn nó , bọn bạn thằng bin đập cũng sợ không kém , bọn hấn ngạc nhiên kèm sợ hãi nhìn nó , lúc nó tức giận nhìn thật ghê . Đang đánh bỗng nó bị 1 bàn tay của ai đó giữ lại , tức giận ngược mặt lên nhìn người đó nó nói .

- buông - giọng lạnh băng .

- Linh em tha cho thằng đó đi . Nó là em anh có gì anh dạy bảo sau . Lề anh đi - người con trai kia trước khi thấy nó thì tức giận nhưng khi nhìn rồi liền nhẹ giọng xin .

Nó dụt tay ra rồi đứng lên nhìn người con trai đó nói .

- anh Thanh à ? Anh muốn lẻ sao đây ? Thằng em anh no định đập đầu em đấy - nó cất giọng khinh khỉnh .

- có gì cho anh xin lỗi , lẽ tình anh học võ cùng em và cũng có quen biết lâu năm tha cho nó đi . - người đó nói .

- vậy sao ? Cũng được . Nhưng bạn em bị làm sao thì coi chừng cái nhà của anh em sẽ san bằng , còn thằng đó - chỉ thằng đang làm bệp dưới đất - chuẩn bị đi gặp ông bà đi . Em nói là sẽ làm - nó đánh mặt lạnh lùng nói .

- được anh thay mặt nó xin lỗi em và bạn em - anh đó nói .

- không cần anh xin lỗi . Em cần tất cả bọn vừa gây với bạn em xin lỗi - nó nói .

- được - anh nói chắc lịch rồi quay sang mấy thằng lúc vừa nói giọng bức tức ra lệnh .

- cần không mau xin lỗi .

- dạ .... em xin lỗi anh chị - bọn đó sợ hãi cúi đầu xin lỗi .

- được chưa em - anh đó hỏi nó .

Nó không đáp chỉ gạt đầu và ra xem hấn ra sao .

- từ nay cấm tụi mày đụng đến em ý (chỉ nó) không được trách tao - nói với đàn em .

- dạ - cả lũ hô .

- giờ đưa thằng ngu này đi viện đi - nói rồi chỉ thằng vừa bị nó đánh .

- anh đền bù tổn thất đi - nó lạnh nhạt lên tiếng rồi diu hấn đi

- được . Em cần anh đưa cậu ta đi viện không ? - anh đó nói .

- không - nó lạnh lùng nói rồi diu hấn đi .

Cô thì được cậu diu vì say quá đi không nổi , còn anh kia thì đi xin lỗi chủ quán và đền bù tổn thất .

Đi đến đoạn đường khá vắng , nó quay lại nói

- ông đưa nhò đó về giúp tôi , hấn ta (chỉ hấn) tôi lo .

- ờ .

- không . Tao không cần . - cô phản bác .

Nó mặc kệ cứ vậy diu hấn đi để mặc cô với cậu đang dang co ở đó .

- sao em ương bướng vậy ? Để anh đưa về thì làm sao ? Mà hôm nay em giám uống rượu . - cậu gắt lên với cô do lấy giờ cô cứ đẩy cậu ra không cho cậu đỡ .

- không cần . Anh đi lo cho Dịu đi . Đi mà dành lại cô ấy - cô nói như khóc .

- không ? Em đang nói gì vậy ? - cậu nhăn mày .

- không phải sao ? Anh yêu Dịu nhiều lắm mà . Còn khóc vì nó , còn đặt ảnh nền điện thoại là nó nữa - cô nói mà nước mắt đã rơi .

- em ..... - cậu ứ họng không nói lên lời .

Cô giận cậu là vì vậy sao ? Cậu đã xóa ảnh đó đi để đặt ảnh cô và cậu rồi cô không biết sao ? . Đi lại ôm lấy cô cậu nói :

- em say rồi mình về thôi .

- không . Anh đi đi huhu . Anh có biết em yêu anh bấy lâu nay , luôn giữ trong tim mà đau giấm nói . Từ khi em biết là anh yêu Dịu thì em đã cố từ bỏ để không phải mang thêm nghĩ ngợi và u sầu . Nhưng mà nhiều lúc không vui anh lại muốn nói nghe thì em lại không đành lòng . Em không thích khi thấy anh đang say đắm nhìn ai khác vì điều đó gần như khiến nỗi đau của em lớn dần . 1 người mãi vô tâm , 1 người hoài đứng xa xăm . Chẳng biết bao giờ việc này mới dừng lại . Em mệt mỏi lắm rồi , sao lúc em quyết định từ bỏ thì anh luôn đối xử tốt với em ? Anh muốn làm em tổn thương đến bao giờ ? Anh .....um ....., - cô đẩy Lộc ra rồi khóc xong nói hết những gì trong lòng mình ra .

Câu nghe cô nói thì tim đau vô cùng , cậu sai rồi , cậu thật sự sai rồi m cậu không lên để người con gái yêu phải tổn thương như vậy , những câu cô nói ra làm tim cậu se lại , không kìm được mà đã hôn cô . Cô mới đầu bị hôn bất ngờ thì kháng cự đẩy cậu ra nhưng cậu lại càng siết chặt vòng tay khiến cô không thể cự quạ và cuối cùng cũng đáp trả nụ hôn đó cùng hàng nước mắt lăn dài .

1 lúc lâu khi 2 người gần như chết do thiếu ôxi (nói quá hì) thì cậu mới luyến tiếc buông đôi môi của cô ra , dịu dàng lau giọt nước mắt cậu nói :

- anh xin lỗi . Là do anh ngu ngốc khi không nhận ra tình cảm của em . Anh sai rồi , em đừng bỏ anh nha ? Vì .... vì .... anh đã yêu em rồi .

Cô nghe cậu nói mà ngạc nhiên vô cùng , là do cô say quá nghe nhầm sao ?

- anh nói nhầm gì vậy ?

- anh nói anh yêu em . - nói rồi Lộc ôm chầm lấy cô siết nhẹ vòng tay rồi thủ thỉ bên tai - anh xin lỗi . Làm người yêu anh nhé ?

Dương nghe mà như đang mơ , như cảm nhận cái siết nhẹ cô khóc òa lên

Thấy cô khóc cậu hoảng sợ đẩy cô ra rồi nói

- em sao vậy ? Anh nói sai gì sao ? Hay em đau ở đâu ? Anh xin lỗi ? - cậu rối rít .

- phì .... anh là đồ ngốc . Em yêu anh - cô phì cười rồi ôm chầm lấy cậu .

Cậu bất ngờ nhưng cũng rất nhanh ôm cô và nói

- anh yêu em .

Nói rồi cậu đẩy cô ra rồi chao cho cô 1 nụ hôn sâu , ngọt ngào , cô đáp lại với bao yêu thương nơi trái tim cất giữ bấy lâu nay .

Vậy là cô với cậu là ok thành đôi , chỉ còn nó với hấn . Liệu bọn nó có đến với nhau hay mỗi người 1 ngã ? Liệu tình yêu giữa đám bạn của nó có gì cát chử ? Mong mọi người đón đọc ở các chap sau nhá hì

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59

Còn hấn và nó sau khi bỏ mặc con bọn nó diu hấn đến 1 cái ghế đá ở đoạn vỉa hè mà bình thường hay có những cặp đôi yêu nhau buổi tối ra đó hẹn hò , để hấn ngồi đó nó đứng dậy bước đi thì bị hấn níu tay lại

- em đi đâu vậy ?

- lẩm mồm . Ngồi im đây - nó lạnh lùng lên tiếng nhưng sâu bên trong là sự lo lắng .

Hấn nghe vậy cũng đành miễn cưỡng buông tay nó ra , nó sau khi hấn buông tay liền chạy đi đâu đó để hấn ngồi đó chờ mình . Hấn cứ ngồi đó chờ nó đến 15 phút rồi 30 phút vẫn không thấy nó quay lại , đầu lại đau nhức vô cùng , bỗng thấy tim hơi nhói , không hề nó bỏ lại hấn ở đây mà đi về ? Nó vô tâm vậy sao ? Mà cũng phải nó có bao giờ quan tâm hấn , nghĩ mà thấy lòng buồn thiu . Cố đứng dậy để bước đi nhưng sao khó quá , đầu đau kinh khủng , đưa tay lên đầu thì vô tình chạm vào vết thương khiến hấn nhăn mày rên khẽ rồi cũng cố vịn vào thành ghế mà đứng dậy . Đang cố đứng lên thì bị 1 bàn tay nhỏ bé giữ ở vai mình nhẹ ấn ngồi xuống , theo phản xạ hấn ngược đầu lên thì thấy nó , khuôn mặt đầm đìa mồ hôi , hơi thở mệt nhọc như vừa chạy hàng nghìn cây số . Đang đờ đẫn nhìn nó thì bị giọng nói bức tức của nó làm giật mình .

- nhìn cái gì ? Tỉnh đi đâu ?

- a ... anh đi về . Tại đợi mãi không thấy em tưởng em về rồi .

- thằng điên . Tại tao đi tìm quán mua thuốc cho mày thôi . Do tối người ta đóng cửa hết rồi . Mà mày ngu lắm . Ai cho mày đỡ cái chai đó cho tao ? - nó bức tức xung mày tao luôn .

Hấn nghe mà thấy hơi sốt , vậy là nó chạy đi mua thuốc cho hấn hở ? Đang suy nghĩ linh tinh thì giật mình khi bàn tay ấm áp nhỏ bé của nó chạm vào mặt hấn , ấm thật . Nó nhẹ nhàng vén mái tóc đen đang lòa xòa trước mặt hấn , nơi hấn bị đập đầu , nhìn vết thương chảy máu mà sao tim nó bỗng nhói đau sót sa , nhẹ nhàng lấy bông băng lau vết thương cho hấn , tỉ mỉ cẩn thận như sợ hấn đau . Khi vô tình đụng vào vết thương làm hấn nhăn mày nó lại nhíu mày mặt hơi đỏ lên giọng tức giận có phần nghèn nghẹn vang lên

- mày ngu lắm thằng điên ợ . Mày xem lần nào mày cứu tao cũng đều tàn tạ như vậy . Đã yếu còn tỏ vẻ anh hùng . Giờ thì cho mày chết .

Nó nói vậy thôi chứ động tác của nó lại hết sức nhẹ nhàng . Hấn chăm chú nhìn nó lấy giờ mà tim hấn như muốn nhảy ra ngoài , thấy nó nhăn hấn nhưng mặt lại đỏ lên thì thấy trong tim ấm áp vô cùng .

- tại anh không lơ nhìn em bị thương thôi . Sốt lắm . - hấn nói thật lòng mình . Thà hấn bị thương còn hơn là để nó bị thương .

Nó nghe hấn nói thì tim khẽ chệch 1 nhịp nhưng lại tức giận nhấn vào vết thương đồng thời lên tiếng

- đồ ngốc .

- a... - do đau lên hấn la khẽ .

Nghe hấn la nó giật mình , khuôn mặt lo lắng thấy rõ

- có sao không ? Xin lỗi . - rồi đưa miệng lại chu môi thổi nhẹ nhẹ cho hấn bớt đau .

Hấn vui vô cùng khi nó lo lắng cho mình.

Mặt hấn đỏ lựng khi hơi thở nóng ấm của nó phả vào mặt mình , vết đau trên trán vì vậy mà không còn đau nữa mà thấy thật ấm áp dễ chịu . Hơi thở thơm mùi dâu sữa khiến hấn như đang bay giữa 1 mảng màu hồng đầy lãng mạn . Đôi môi đỏ hồng chu ra thổi nhẹ nhìn thật là yêu , làm hấn chỉ muốn cắn cho 1 cái .

- đỡ đau chưa ? Xin lỗi nha ? Tại ông nói linh tinh tôi mới làm vậy . Xin lỗi nha ? - hấn đang nâng nâng thì bị giọng nói hối nể của nó làm giật mình lúng túng quay đi để che khuôn mặt đỏ bừng của mình .

- a.... - hấn lại la khẽ vì khi quay đi chỗ đau bị va vào tay nó khiến hấn đau tái mặt .

- huhu sao ông ngốc thế ? Giờ thì khổ chưa ? Xin lỗi . Sau đùng ngốc thế nữa hxxh - không hiểu sao khi hấn đau tim nó cũng đau rồi không kìm được mà bật khóc luôn .

Tả hỏa khi nó khóc hấn quay lại dỗ dành

- anh không sao mà . Nam tử hấn như vậy có gì đâu chứ . Đừng khóc - nói rồi đưa tay gạt nước mắt cho nó .

- hức ... thật không ? - nó nín khóc hỏi lại

- ừ - hấn cười

Nó đơ trước nụ cười đó , hàm răng trắng đẹp , khi cười nhìn như 1 thiên sứ , ánh điện chiếu vào mờ ảo nhìn càng thêm thu hút . Nhìn lúc này hân thật đẹp

- này .... em sao vậy ? - thấy nó cứ ngây ra hân vội hỏi .

- ông cười đẹp lắm - nó nói trong vô thức .

- thật không ? - hân được khen liền nở nụ cười tươi hỏi lại .

- ừ - nó gật đầu .

Trời ơi sao hân cười hoài vậy hxxh , làm tim nó nhảy tung tung này , mai chắc phải đi khám xem có bệnh không mới được . Lấy lại tinh thần nó nói :

- thôi đưa đây tôi làm nốt cho rồi về muộn rồi .

- ờ - hân nói rồi quay qua cho nó thoa thuốc rồi băng lại .

Nhìn nó chăm chú khéo léo nhẹ nhàng bôi thuốc cho hân mà tim hân loạn nhịp không thể bình ổn , đôi môi chúm chím thì thoáng chu lên thỏ nhệ làm người hân nóng bừng . Trời ơi bé con ơi sao em cứ gián tiếp gây bệch tim cho anh vậy cả ? Có ngày anh đột quỵ mất hxxh . 1 lúc sau xong việc nó nói sẽ đưa hân về vì sợ hân không đi nổi , vui quá chừng hân đồng ý luôn , được ôm người đẹp , được người đẹp dìu đi sao lại không vui được chứ ? Phê chết được mà ahihi .

Đến cổng nhà hân nó bấm chuông thì chị Hân ra mở cửa , tá hỏa khi thấy hân như vậy hỏi tới tấp khiến nó hoa mắt , trả lời qua loa rồi xin phép ra về chứ ở đây lúc nữa nó không chết vì bị đánh thì cũng điếc do màng nhĩ bị ngược đãi 1 cách không thương tiếc . Vừa quay đầu đi được vài bước thì nó gặp Hữu ,

- ủa Linh đi đâu mà ở đây vậy ?

- à tôi đưa Thành về - nó đáp.

- ủa nó bị sao mà phải đưa về ? - anh thắc mắc .

- haiz chuyện dài lắm , có gì mai nói cho . Giờ tôi về đây . Ở mà ông đi đâu và ở đây ? Không về nhà à ?

- nhà tôi đây mà - nói rồi chỉ vào cái cổng nhà hân .

- ủa ông với Thành chung nhà à ? - nó ngạc nhiên .

- ờ ừ bọn tôi là con nuôi nhà này mà

- ờ vậy à ? Vậy ông vào nhà đi tôi về đây - nó chả bận tâm lắm mà đi về , vừa đi vừa nói tay đưa lên vẫy vẫy .

- ờ đi cẩn thận - anh nói rồi cũng vô nhà

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60

Sáng hôm sau bọn nó đi học bình thường cái lạ là Lộc với Dương quần nhau như sam hân thì nghỉ học do bị ốm , nó không thấy hân đi học thì có chút buồn buồn khó tả thì thoáng nhìn ra chỗ hân rồi cũng gục đầu xuống bàn mà ngủ , Nhật lại quay ra ngọt ngào xin nó tha thứ nhưng lại không được kết quả gì nó vẫn lạnh nhạt như vậy . Đến tối nó xin chị chủ quán cho nghỉ trước 30 phút với lí do có việc bận , khoác balo trên vai nó qua tiệm thuốc mua chút đồ rồi qua nhà hân . Bấm chuông 1 hồi thì thấy có 1 người phụ nữ tầm ngoài 40 ra mở cửa :

- cháu tìm ai .

- dạ cháu là bạn của Thành . Thành có nhà không bác ? - nó lễ phép .

- à có cháu ạ . Nó đang trên phòng - người đó nói .

- dạ cảm ơn bác . Con lên đó được không ạ ? - nó hỏi .

- um.... cũng được . Nhưng giờ Thành không được khỏe lại không ăn gì liệu cháu giúp ta được không ? - người phụ nữ đó nói .

Nó nghe thì hơi nhú mảy nhưng cũng nhanh chóng gật đầu đồng ý . Vào nhà nó gặp 1 người đàn ông 1 chị gái và chị Hân nữa , nó chào lễ phép rồi theo người kia vô bếp lấy đồ để đem lên cho hân . Qua việc nói chuyện nó biết đó là bố mẹ và chị gái hân , đang đi đến cầu thang thì nó gặp Lộc và Hữu đang chạy xuống về như đi đó , ngạc nhiên nó hỏi

- ủa Lộc . Sao ông cũng ở đây vậy ?

- a thì .... ờ ..... là con nuôi .... ờ bọn tôi là con nuôi của nhà này - cậu ấp úng trả lời .

- ờ ra vậy ?

- ừ thế sao em đến đây ? - Hữu

- ờ thì 1 phần do tôi lên Thành mới bị ốm lên .....

- ờ vậy em lên xem nó ra sao đi . Cả ngày không ăn cứ nhốt mình trong phòng - Hữu lên tiếng , trong đầu như đang suy tính gì đó .

- ờ vậy mấy ông có việc thì đi đi - nó nói rồi lên phòng hân .

Ở dưới nhà cả nhà nhìn theo bóng nó mà chờ đợi 1 thứ gì đó mà chính họ cũng không biết , nhìn theo 1 lúc thì cậu và anh cũng ra ngoài , mấy người kia thì đi ngủ . Đến phòng hân nó gõ cửa nhưng không ai mở cả , kiên trì gõ thêm mấy lần thì cửa phòng mở

- tôi đã nói là rút đi , tôi không muốn..... - hân bực tức nói nhưng im bặt khi nhìn thấy nó .

Nó nhú mảy nhìn hân rồi cất tiếng giọng có vẻ bực

- nói nốt đi .

- ờ không . Mà sao em đến đây ? - hân nhẹ giọng hỏi .

Nó không đáp mà hất hàm ý nói hân để nó vào phòng mình , hiểu ý hân để nó vào phòng rồi đóng cửa lại . Nó vào phòng đặt khay đồ ăn xuống bàn rồi ngồi xuống ghế tay khoanh lại trước ngực xong quay qua hân lại hất hàm vào khay đồ ăn ý nói hân phải ăn . Hân nhún mảy trước thái độ của nó , nó nghĩ gì mà ra hiệu cho hân như lô bịch ý , nói gì nghe vậy . Ương bướng hân lại giường rồi lăm vạt ra đó ý tứ như không muốn ăn , nhú mảy đứng dậy đi lại gần hân nó cúi nhẹ xuống đặt tay lên chân hân rồi lại đi ra bê khay thức ăn lại đặt lên góc giường rồi nói :

- ăn đi - vừa nói vừa lục trong ba lô ra ít thuốc và bông băng .

- anh không muốn ăn , mệt lắm - hân làm nũng .

- giờ ăn không ? - nó cúi .

- không - hân bướng .

Nó bực tức cầm đồ ăn đưa lên miệng hân rồi nói giọng đe dọa

- không ăn tôi tát .

Hân cố bướng quay mặt đi nhưng trong lòng sợ nó tát cho tởm , nghĩ thôi đã rùng mình .

- còn bướng - giọng nó như tu là .

Theo phản xạ hân quay ra há miệng ăn đồ ăn nó dứt , hài lòng nó tiếp tục dứt nhưng hân xì mặt nói :

- không muốn ăn thật mà .

Cụp mi nó ngán ngẩm m hân là đã 18t hay là 3t vậy ? Nó thật không tin hân đã 18 .

- cố ăn chút gì đi rồi uống thuốc . Sầu tôi gọt hoa quả cho ăn . À cho này - nó dỡ rồi như nhớ ra gì nó móc chiếc kẹo mút trong túi ra đưa hân .

Hân nhăn mày nhưng vẫn nhận , gì chứ nó nghĩ hân là trẻ con hay sao mà cho kẹo đồ ngọt vậy chứ ? Nhưng kệ là nó cho , là nó quan tâm lên hân thấy lòng ấm áp đến lạ , quên luôn cả chuyện buồn .

Hân ăn xong nó đưa thuốc hân uống rồi móc trong túi ra 1 chiếc kẹo mút khác bóc ra rồi dứt vô mồm hân

- ăn cho đỡ bị đắng - nó nói . Vì nó cũng sợ uống thuốc , uống xong là ăn kẹo ngọt lên nó cũng làm vậy với hân .

Hắn nhìn nó hơi nhú mày nhưng rồi cũng mỉm cười , do cúi đầu để lấy bông băng lên nó không biết hắn đang nhìn nó với ánh mắt đầy âu yếm yêu chiều . Ngẩng mặt nó đưa tay vén tóc mái của hắn lên để tháo bỏ lớp băng cũ.

- sao qua tới giờ không chịu thay băng ? Muốn chết à ? - nó nhú mày khi vết máu thấm kín cả miếng băng hôm qua nó băng cho hắn .

Hắn không đáp mà cứ nhìn nó , mặt hơi hồng hồng

- anh sốt à ? - thấy mặt hắn hơi hồng nó đặt tay lên má chán không bị thương của hắn rồi hỏi .

Hắn không đáp mà chỉ lắc đầu . Hết nói nó ân cần nhẹ nhàng thay băng cho hắn , nhìn nó rất tập chung , rất cuốn hút , tim hắn lại làm loạn trong lồng ngực , hắn nghe rõ tiếng cái búa to tổ trắng của thần tình yêu đang gõ cái búp vào đầu hắn .

- xong rồi - nó nói .

Giật mình hắn trở lại thực tại chứ không có bay bổng trên 9 tầng mây hồng nữa , mồm chộp chộp que kẹo mút vừa nó đưa , vị dâu sữa rất thơm có chút ngọt ngào không quá ngọt chỉ man mác rất ngon . Bỏ que kẹo ra hắn nhìn nó đang thu máy cái băng gác bỏ vô sọt rác hỏi :

- bộ em thích ăn kẹo mút vậy sao ?

- ừ . Nhưng chỉ hương dâu sữa mới ăn thôi , nó không quá ngọt cũng chẳng phải nhạt . Rất ngon - nó vừa trả lời vừa thản nhiên vô phòng tắm rửa tay .

- đây là thuốc hạ sốt , còn đây là băng gạc và thuốc khử trùng . Mai tự uống thuốc nhé ? Thay băng thì gọi ai thay cho - nó lấy đồ ra đưa cho hắn rồi dọn đồ .

Như nhớ ra gì đó nó lại móc trong túi ra mấy cái kẹo mút nữa đưa cho hắn

- đây là kẹo mút của anh . Uống thuốc sợ đắng thì ăn kẹo vào .

Hắn nhìn nó lấy giờ cứ tưởng tượng nó là vợ mình không bằng , nó hiền hiền quan tâm người khác xen chút hồ hững rất khác lạ , rất thu hút .

Bỗng nó đưa tay đặt lên trán hắn rồi lại đặt lên trán nó

- ờ vẫn hơi nóng . Thôi ngủ đi tôi về đây - nó nói rồi đứng lên .

Nhưng lại có 1 lực khá mạnh kéo nó , do bất ngờ nó ngã nhào vào lòng hắn , giật mình nó cố đẩy hắn ra nhưng lại nghe giọng như muốn khóc của hắn thì lại cúi lòng im trong lòng hắn

- xin đây . Chỉ 1 chút thôi .

Quả thực trước lúc nó để hắn đã rất buồn vì nghe tin vẫn chưa tìm được Thanh Hà , lần trước là do nhầm lẫn , hắn buồn chán khi không tìm được cô ấy , hắn không muốn ăn , hắn cũng chẳng buồn để ý đến vết thương mà cứ ngồi thừ ra trong phòng , ai mang cơm hay khuyên nhủ hắn đều bị hắn đuổi đi hết . Cho đến khi nó đến , không hiểu sao khi nhìn thấy nó thì tim hắn lại loạn nhịp , bao muộn phiền đều tan biến hết . Nhìn nó quan tâm hắn dọn đồ hắn thì thấy ấm lòng vô cùng , khi nó nói nó về lòng hắn chỗi dậy cảm giác mất mát , hắn sợ nó đi mất không quay về với hắn như cô ấy vậy . Vợ đưa tay nắm lấy tay nó giọng nghẹn ngào cầu xin . Cứ vậy hắn ôm nó được khoảng 10 phút thì nó đẩy hắn ra ý muốn thoát khỏi vòng tay hắn thì vô thức hắn siết chặt vòng tay làm nó hơi khó chịu nhưng tim nó lại đập rộn ràng , có lẽ 1 chút hạnh phúc mà chính nó không nhận ra . Bỗng hắn cắn vỡ viên kẹo mút rồi vứt que đi , tay đưa đến khuôn mặt nó đang hơi cúi xuống mà lặng lẽ lên rồi cúi xuống đặt môi mình lên môi nó . Động tác rất nhanh làm nó không kịp phản ứng , phải mất 5 giây nó mới hoàn hồn vội đẩy hắn ra nhưng không được bất lực nó mặc kệ hắn , khi nào buông ra hắn chết chắc . Nụ hôn đầu đưa đến 5 phút , nụ hôn mang hương vị dâu sữa ngọt ngào , nóng bỏng và say mê . Buông nó ra nhìn khuôn mặt đỏ bừng do thiếu ôxi hay ngại thì hắn không biết chỉ biết nó rất đáng yêu , nó thờ phụng hắn uất ức tức giận , hắn là 1 tên đại xấu xa , đại biến thái , hắn ghét hắn , không chỉ 1 mà là bao nhiêu lần , tên điên , nó hận không thể 1 nhát búa chém chết hắn ..... nhưng ..... nó không phủ nhận rằng ..... hôn hắn rất thích ..... cảm giác ấm áp , ngọt ngào nơi đầu môi rồi lan tỏa ra khoang miệng , mùi dâu sữa (lúc vừa hôn) hay mùi bạc hà mát lạnh làm nó rất dễ chịu , dường như nó thấy hơi mê cái nụ hôn của hắn ..... oái ờ ời gì vậy ? Mê cái gì chứ ? Hắn ghét hắn nó phải cho 1 trận mới phải chứ ? ..... nhưng ..... nhưng .... nó cũng thích mà ? Tim nó đập rất nhanh , nó còn có chút cảm giác hạnh phúc nữa ..... ôi điên mất . Nó ngẩn tò te nhìn hắn rồi bật dậy chạy vụt ra khỏi phòng và về nhà ngủ 1 mạch đến sáng .

Hắn thì khoái chí vô cùng , hôn nó thật thích , thật ngọt , môi nó như có sức hút gì đó rất mãnh liệt khiến hắn nhìn là muốn ngậm lấy mà cắn mà mút , mùi dâu sữa luôn ngự trị nơi miệng nó , rất thơm , rất ngọt ..... nhìn nó chạy đi hắn không nói gì chỉ ngả người ra giường rồi tùm tùm cười như thằng ngốc rồi cũng chìm vào giấc ngủ , mọi muộn phiền về việc của Thanh Hà hắn cho bay đi sạch , trong đầu chỉ có hình ảnh của nó - 1 cô bé dễ thương , nhỏ bé nhưng rất mạnh mẽ , tính cách đặc biệt khiến người ta phải tò mò dõi theo

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Hôm sau bọn nó vẫn đi học bình thường , vẫn hoạt động cũ , vẫn đôi nào vào đôi đấy , vẫn có những lúc sến súa chêu chọc nhau rồi vui vẻ cười đùa , nó và hấn vẫn vậy nhưng đôi lúc có chút ngại ngùng giữa 2 đứa , tối hấn vẫn nhắn tin nói chuyện với nó , nó cũng vậy , cả tuần tụi nó chôi qua như vậy chỉ khác là Nhật hay làm phiền nó hay đến trước cửa nhà nó xin lỗi làm nó khó chịu . Hôm nay cũng vậy

- anh muốn gì ? - đứng trước Nhật nó lạnh lùng lên tiếng nhưng lại không nhìn Nhật mà quay đi hướng khác tay khoanh trước ngực .

- xin em tha lỗi cho anh . Anh biết sai rồi . Anh xin em - giọng Nhật say mên rồi quỳ xuống ôm chân nó .

Nó lùi lại cố đẩy Nhật ra nhưng không được , hấn ta cứ khóc rồi ôm chặt chân nó

- anh có bỏ tay ra không ? - giọng tu la .

- không , xin em . Xin em tha thứ cho anh 1 lần này nữa thôi . Anh không thể sống được khi thiếu em . Xin em huhu - Nhật cứ lải nhải hoài , còn khóc nữa .

Nó đang không biết phải làm sao thì có mấy anh cạnh nhà nó đi chơi về , thấy nó như vậy thì liền đi lại kéo Nhật ra và cho 1 trận toi tã , thấy tội nó xin mấy anh không đánh nữa để nó tự giải quyết , mấy anh mới đầu còn không đồng ý nhưng nó lạnh giọng với mấy anh lên mấy anh mới để yên rồi ra về .

- về đi - nó hờ hững nói .

- không . Xin em hãy tha thứ cho anh - giọng thều thào đến tội .

Nhìn Nhật bầm dập như vậy mà vẫn cố xin lỗi nó lên có chút mỉa mai

- được rồi anh về đi - nó hết cách .

- thật không ? Cảm ơn em - nói rồi chạy ngay đến ôm chầm lấy nó nhưng lại bị nó đẩy ra .

- về đi .

- ừ anh biết rồi , anh về đây - vui mừng đáp rồi khập khiễng vác xác về .

Nó nhìn theo mà thở dài chán nản .

=====

Sáng hôm sau nó chán nản đi học , vừa vô đến lớp thì Nhật với khuôn mặt bầm tím đang cười tươi chạy lại bên nó

- em đi học muộn vậy ? Anh nhớ em lắm - nói rồi ôm nó .

Nó khó chịu đẩy Nhật ra , tuy nó nói tha thứ nhưng quả thật nó chả thấy vui chút nào

- buông em ra . Đang trên trường đấy .

- kệ . Anh nhớ em mà - Nhật vẫn buống ôm nó khư khư .

- anh làm cái gì vậy ? Buông Băng Linh ra - nhỏ vừa cất xe xong lên thấy cảnh đó khó chịu liền kéo nó ra .

- em làm gì vậy ? Anh ôm người yêu anh thì sai à ? - Nhật khó chịu .

- CÁI GÌ ? NGƯỜI YÊU ? - cả đám vừa đi lên đến nơi nghe vậy thù hét lớn .

- ừ phải . Linh tha lỗi cho anh rồi - Nhật tỉnh bơ đi lại bên nó .

Nghe vậy ai cũng ngạc nhiên rồi dần tức giận , riêng hấn thì thấy khó chịu vô cùng .

- Linh . Mày điên à mà quay lại với thằng chó này ? - cô tức giận rặt gay nó hỏi .

Nó không nói mà quay sang Nhật

- anh về lớp đi - rồi quay lưng vào lớp .

- ờ . Trưa về đợi anh nhé ? - nói rồi Nhật cười tươi về lớp .

Nhìn như vậy mà cả bọn ngửa mặt vô cùng , Dịu sông sộc vào lớp hét vào mặt nó

Tiếng dầy cao gót lên xuống sàn nhà làm mọi người chú ý.

Trước mặt họ là 1 cô gái mang vẻ đẹp sắc sảo khiến mọi người không thể rời mắt , rất thu hút rất đẹp . Cô gái diện cho mình 1 bộ quần áo lộng lẫy vòng eo thon nhỏ trắng mịn , khoác ngoài chiếc sơ mi da đen tay xắn đến khuỷu , quần da đen cạp cao , chân đi đôi sandan đen cao 5 phân có đính tán trang trí nhìn rất đẹp , đôi mắt xanh hơi sưng ở lộn , có vài sợi lông màu hồng nhìn rất đẹp , khuôn mặt hồng hồng lạnh lạnh nhìn rất cuốn hút , môi đỏ , mũi chuốt cong vút , chỉ vậy thôi cũng đủ cho cô gái đó tỏa sáng rồi . Nhìn tổng thể cô ấy xinh đẹp , sắc sảo , không kém phần cá tính .

- Băng Linh - Lộc nói trong vô thức .

Phải , cô gái đó là nó , hôm nay nó cố tình nói Chuyện hẹn Nhật ra đây để nói chuyện , nó muốn chấm dứt , nó quá mệt mỏi .

Cả đám ai cũng ngạc nhiên nhìn nó , nó thật khác , không còn là Linh nhí nhảnh hay cười của bọn họ nữa mà thay vào 1 Băng Linh trầm trặc và không kém phần lạnh lùng quyến rũ , hẳn thì cứ dơ ra nhìn nó , nó rất đẹp à không quá quá đẹp , đẹp đến nỗi khiến người ta không thể rời mắt .

Ngày quay qua nhìn thấy nó thì giật mình , sao nó lại ở đây ? Nó định làm gì ? Sao nó lại ăn mặc như vậy ? ..... nhưng nó rất đẹp .... Nhật cứ vậy mà có ngàn câu hỏi trong đầu , khuôn mặt sợ hãi nhưng không thể rời mắt khỏi nó vì nó rất đẹp .

Chuyên cũng phải giật mình nhìn lên nó , phải , nó rất đẹp , nó đẹp hơn cô rất nhiều , bình thường nhìn nó đã đẹp , nay nhìn còn đẹp hơn khiến Chuyên cũng không thể rời mắt rời nó .

Mấy người khách trong quán cũng không khá là mấy , họ nhìn nó say đắm , nó đẹp 1 cách lạ lùng , nó thu hút mọi người như 1 cục nam châm lớn .

- xin lỗi để chờ lâu - cái giọng nhàn nhạt pha chút chẳng quan tâm của nó vang lên đánh thức mọi người .

- à không . Cũng vừa đến . Cô ngồi đi - Chuyên giật mình mỉm cười với nó .

- cô uống gì ? - sau khi nó ngồi Chuyên hỏi .

- không cần . Vào chuyện chính . - nó nhàn nhạt lên tiếng .

- tôi và anh chấm dứt tại đây . Tôi không phải con dối để cho anh khiển - nó nói rồi vứt 1 sấp ảnh trước mặt Nhật .

Ngày run run cầm lên xem , toàn là ảnh anh ôm ấp cười đùa với các cô gái trong bar rồi đi chơi đâu đó , đáng để ý là ảnh Nhật và Chuyên đang ân ái với nhau . Ngược lên Nhật lắp bắp .

- em... , em...

- im mồm . Đừng hỏi tôi sao lại có mấy tấm ảnh đó . Mà kể cả không có thì việc anh đang ngồi với cô ta nói chuyện vui vẻ thì cũng đủ để tôi đá đít anh rồi - nó nhàn nhạt phun ra từng câu .

- em... , em... đừng nhìn vậy mà kết luận . Anh chỉ là thương hại cô ta lên mới quay lại thôi . Em tin anh đi . Anh yêu em mà - Nhật nắm tay nó nói

" chết "

Nó thẳng tay tát Nhật

- nói không biết ngại mồm . Trước ai là người nói tôi không xinh đẹp bằng cô ta ? Ai nói tôi quê mùa nghèo mạt ? Ai nói bên tôi không có tương lai ? Ai nói cô ta giàu có xinh đẹp hơn tôi ? Vậy mà giờ anh giám mở mồm nói như vậy ? - nó nói giọng nhàn nhạt nhưng có chút giận dữ .

- anh ... anh ...

" chết "

1 cái tát nữa giáng vào khuôn mặt Nhật

- anh là 1 tên tồi tệ nhất mà tôi từng gặp . Tôi và anh chấm dứt . Quay về bên cô ta đi - nó lạnh lùng đứng lên .

- em à . Đừng như vậy . Anh sai rồi . Anh không yêu cô ta thật mà . Anh chỉ là thương hại cô ta thôi - Nhật nắm lấy tay nó .

" chết " " búp " " hự " " choang " " rầm "

Nó tức giận giật tay tát thẳng vào mặt Nhật rồi đưa chân đạp Nhật 1 cái khiến Nhật ngã xuống sàn Nhà kéo theo chiếc bàn đồ và mọi vật trên bàn rớt xuống . Đi lại gần Nhật nó ngồi xổm xuống nhìn Nhật , giọng Lạnh đến thấu xương .

- còn giám mở mồm nói vậy với tôi ?

Chương 63

- còn giám mở mồm nói vậy với tôi ? Không biết ngưng mồm sao ? - nó nói rồi móc điện thoại ra đập vào mặt Nhật .

- đọc đi .

Nhật theo phản xạ nhìn vào màn hình điện thoại đọc mà mặt tái mét rồi nhìn nó lắc đầu liên tục .

- hư quay lại với tôi là 1 sai lầm sao ? Quay lại với tôi là vì thương hại sao ? Không còn yêu tôi sao ? ...., hư .., anh nhiều lí do lắm . Anh nghĩ tôi là con cóc sao ? - nó nhếch mép khinh bỉ nhìn Nhật .

" chết "

Nó tức giận đáng cho Nhật phát tát nữa .

- 1 thằng con trai mà phải quỳ gối ôm chân 1 đứa con gái xin tha thứ mà không thấy nhục sao mà còn mở mồm tự đắc là thương hại tôi . Là anh thương hại hay là tôi thương hại đây ? Con người tôi trước giờ không thích dùng lại đồ chơi đã qua tay người khác . Anh nghĩ tôi còn ngu ngốc yêu anh mù quáng sao ? Không có đâu . Chỉ thử anh chút thôi . Với tôi anh chả là cái gì cả . Anh là tên khốn , đến rác rưởi anh cubgx không đủ tư cách mà so sánh với nó . Hôm nay tôi như vậy là cho anh sáng mắt ra . Đối với anh tôi là 1 con nhóc quê mùa hai lúa hay là rác rưởi vứt đi , nhưng với người khác nó lại là 1 cái giá trị khác lớn hơn . Anh cảm thấy tiếc sao ? Đừng tiếc vì chính anh là người vứt bỏ . Còn cô ta (chỉ Chuyên đang ngồi thất thần bên trên) đáng mà giữ , mỏ vàng của anh đấy , bỏ cô ta thì chưa chắc anh tìm được 1 con cóc như vậy đâu , vừa giàu , vừa có tiền lại vừa yêu anh ... bỏ đi thì anh chính là thằng ngu đấy . Giờ thì biết khỏi tầm mắt của tôi , ôm cô bạn gái của anh về mà ấm nồng vàng rồi ân ái với nhau . Đừng để tôi nhìn mặt anh , vì anh mà tôi mất hết bạn bè . Thằng khốn - nó mĩa mai nói Nhật rồi như không khiếm chế được mà đứng dậy thẳng chân đạp 1 phát thật đau lên người Nhật rồi lạnh lùng quay đi để Nhật ôm chỗ đau mà nhìn theo bóng nó .

Nó tức giận bỏ đi , nó sợ nó ở lại lúc nữa nó đập chết Nhật mất .

Tất cả những người ở đó cũng kiến đều ngạc nhiên , không ngờ nó xinh đẹp như vậy lại bị 1 thằng xấu xa phản bội nó như vậy , đã vậy còn trai mặt nói ra những từ ngữ đó trong khi cô bạn gái đang ngồi ngay cạnh , đã vậy còn cầu xin nó nữa chứ , đúng là không biết nhục mà .....,

Đám bạn chứng kiến tất cả thì thấy có lỗi vô cùng , thì ra là như vậy , là do bọn họ không tìm hiểu trước mà đã nói nó như vậy , mà họ là bạn nó từ nhỏ vậy sao lại không hiểu tính nó ? Do tức giận mà nói nó không ra gì , đã vậy còn nói nó không phải bạn mình nữa , bọn họ chỉ nghĩ cái trước mắt mà không hề biết đã tổn thương nó như thế nào ..... họ sai thật rồi ...., nghĩ rồi vội đứng dậy đuổi theo nó .

Hắn thì thấy vui khi nó như vậy , thật mạnh mẽ và kiên cường , rất rút khoát lạnh lùng ....,

Chuyên thì thất thần tim như không thể đập được nữa khi nghe Nhật nói như vậy , từ hình trụ đến các tin nhắn của Nhật nhắn tin cho mình rồi cả buổi hẹn này đều là do cô đưa cho nó và đề nghị để làm bằng chứng cho nó có lí do bỏ Nhật rồi Nhật sẽ lại về bên cô (tạm gọi Chuyên là cô nhé) nhưng cô lại không nghĩ Nhật sẽ nói vậy , cô đã lải nhải và xin quay lại , cô nói cô có con với anh thì anh lại lạnh lùng nói cô phá đi , anh thật sự rất tàn nhẫn , nói anh đủ kiểu van xin , chửi bới anh đều không quay lại cho đến khi cô tự tử thì anh ta mới chịu quay lại với cô nhưng cô biết anh chả yêu thương gì cô , mấy tin nhắn đó là Nhật gửi cho cô khi mà anh giận nó vụ xin lỗi ở công trường lên đã quay lại với cô nhưng chưa được mấy ngày anh lại chia tay cô . Không chịu được cô đã gặp nó đánh nó , chửi rửa nó nói nó chia tay Nhật , thậm chí cô còn cầu xin nó nhưng nó vẫn lạnh lùng nhìn cô , cô quý xuông xin nó thì nó mới nói cô bày ra buổi hẹn này . Cô nghĩ mọi việc sẽ ổn , Nhật sẽ về với cô , nhưng không , cái cô nhận được không như mình muốn , nó quá phũ , quá đau . Cô không ngờ Nhật lại yêu nó đến vậy , cô thật hối hận khi yêu Nhật , cô sẽ quyết định từ bỏ vì trước khi bày ra buổi hẹn này nó đã có lòng tốt khuyên cô nên từ bỏ và yêu 1 người khác tốt hơn Nhật , trên đời đâu chỉ Nhật là con trai , phải nó nói rất đúng , đâu phải mình Nhật là con trai , có cũng đâu ohair không có người đơn phương cô ... Thất thần đứng dậy ra về cô bỏ mặc Nhật ở đó .

Nhật đau lòng nhìn theo hướng nó đi mà mắt nhỏ lệ , Nhật yêu nó là thật , Nhật rất yêu nó , khi xa nó rồi anh mới biết mình yêu nó như thế nào (tạm gọi anh na) nó đã chiếm trọn trái tim anh , nghe nó nói những từ ngữ đó thì tim anh như bị bóp nghẹn , anh đã không biết mình tổn thương nó như thế nào , anh hối hận vô cùng , mặc nó đánh , nó mắng anh vẫn nghe nhưng chỉ mong nó đừng bỏ anh , ấy thế mà nó bỏ mặc anh . Chắc nó giận và hận anh lắm , ai mà không hận khi chính mắt mình nhìn người yêu mình ôm hôn ân ái với người khác trong chính ngày sinh nhật của người mình yêu . Anh sai thật rồi , quá sai là đáng khác , vứt bỏ người yêu thương mình để đi theo những thú vui khác , chính mồm mình nói bên người yêu mình không có tương lai rồi chỉ chích người yêu mình không ra gì ..... haha anh thật là 1 tên khốn và ngu giốt nhất trên đời này . Giờ nó hận anh , giận anh thật rồi , nó giờ chắc ghét anh lắm .

Anh biết tính nó , nó mà ghét ai thì chỉ cần dích nít 1 chút về thứ đó là nó đã vứt bỏ và khó chịu rồi , thậm chí là nó khinh thường bỏ đi như 1 không còn tồn tại ..... giờ anh phải làm sao khi nó đã ghét anh , nhìn nó sống hạnh phúc ? Không , anh không làm được , đành lại nó ? Cũng không , như vậy nó sẽ ghét anh thêm , làm đời con gái của nó thành phụ nữ rồi sẽ thuộc về mình mãi mãi ? Không , càng không chứ không phải không , nó sẽ giết chết anh , anh biết tính nó , nó giết người khi người đó làm gì tổn hại đến nó , nó sẽ chà nhừn mặt anh , nó sẽ hận anh thêm .... anh phải làm sao ? Phải làm sao đây ? ..... Nhật đứng dậy lầm lũi ra về bỏ lại những ánh mắt khinh bỉ , những câu chỉ trích thậm tệ ở phía sau .

&'&×£×;&\$*!\$*÷(!\$¥×¥&#wohdbdjwondj*\$,\$£÷;&\$£×;*\$;\$&£×;*\$÷&\$*!\$&\$*\$\$*÷&\$!*\$

Nó sau khi rời khỏi quán thì chậm rãi lang thang trên đường dạo mát , nó khá thoải mái khi chút được gánh nặng . Nó cứ chậm rãi bước đi mà không hề hay biết mọi người đi đường đang nhìn nó chăm chăm đầy si mê , thèm khát , ghen ghét . Bỗng có ai đó ôm chặt nó rồi riu rít xin lỗi , còn khóc nữa .

- Linh , cho tao xin lỗi , tao biết sai rồi , tao không lên lạng lời với mày như vậy huhu - Thủy ôm chăm lấy nó khi vừa thấy nó (bọn họ đuổi theo nó mà giờ mới kịp)

- phải đó Linh , bọn tao xin lỗi , là bọn tao sai . Đáng nhẽ bọn tao không lên cư xử vậy . Đáng nhẽ bọn tao phải hiểu mày chứ nhưng không bọn tao quá nóng mà tổn thương mày . Bọn tao xin lỗi hxx - Dịu cũng ôm nó khóc .

- huhu tao xin lỗi . Hxx đáng nhẽ tao không lên nói vậy với mày . Mày vẫn là bạn bọn tao huhu tao xin lỗi . Là tao sai , tao không hiểu mày huhu - Dương lúc nở ôm nó .

- cho bọn anh xin lỗi . Bọn anh có hơi lạng lời và khó chịu với em . Bọn anh sai rồi - Hữu và Lộc hối lỗi

- cho tôi xin lỗi vì đã lạng lời với em - hân .

Bạn bạn hân ngạc nhiên khi nghe hân xin lỗi nó , trước giờ hân đâu biết xin lỗi ai vậy mà giờ .....

- buông ra . Tôi không quen mấy người - nó lạnh lùng đẩy mấy đứa bạn ra rồi nói .

- huhu bọn tao biết sai rồi mà mày đừng như vậy huhu - Dương ôm nó .

- phải đó . Bọn anh biết sai rồi . Em tha lỗi cho bọn anh đi - Lộc .

- tôi nói không quen mấy người - nó lạnh lùng gần từng chữ rồi quay gót bước đi .

Bọn bạn nghe vậy ngã khụy xuống lần đường bất lực nhìn theo bóng dáng bé nhỏ của nó xa dần .

- hết rồi , nó giận thật rồi , con người kia của nó chờ lại rồi - cô thất thần nói .

- phải . Tất cả là do tôi , do tôi mà . Đáng nhẽ tôi không lên nói nó như vậy huhu tất cả tại tôi - Dịu nói và đâm vào ngực mình đầy vẻ đau đớn .

- huhu đáng nhẽ tôi phải hiểu nó nhưng không tôi do giận mà quên tất cả hxx tất cả tại tôi mà huhu - Nhỏ không kém Dịu là bao .

Bọn hân thấy vậy thì cũng sốt vô cùng , đỡ bọn nhỏ dậy rồi dỗ dành , hân không nói gì mà chỉ nhìn bóng nó khuất dần mà suy nghĩ gì đó

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64

Về nó , nó vui khi bạn mình xin lỗi , nhưng nó lại giận ..... giận vì bạn nó không hiểu nó ..... vì vậy nó muốn phạt bạn mình 1 chút , muốn cho họ biết cảm giác của nó khi nghe chính bạn mình nói mình không phân bạn họ . nó là vậy m nó không hiền , không có nhiều lòng cao thượng và từ bi như vậy , ai cho nó cảm giác gì ..... nó sẽ trả lại người đó cảm giác đó ..... kể cả ..... bạn thân ..... vì đơn giản nó muốn họ đừng mắc sai lầm như vậy 1 lần nào nữa .... Bình thân nó về nhà tẩy bỏ lớp son , thay đồ và đi ngủ .

Đám bạn và bọn hân sau khi thất thần ở đó thì cũng ra về .... nhưng lại không ngủ được , trong lòng ai cũng thấy có lỗi với nó và ân hận vô cùng .

÷;\$(×&\$!×¥(#;\$@£&♠•«~} }~⊗≡•«◆~[«⊗≡~[~[«⊗□◊

Sáng tại lớp nó .

- Băng Linh yêu dấu à ! Tha lỗi cho bọn tao đi . Bọn tao biết sai rồi - Bọn nhỏ đang cầm trên tay 1 hộp kẹo mút to đứng đứng trước mặt nó xin lỗi .

- phải đó tha cho bọn này đi . Bọn này biết sai rồi mà - bọn Hữu thì đang cầm hộp bánh kem hương dâu đứng trước mặt nó năn nỉ .

- em tha lỗi cho bọn anh đi - hân cầm trên tay bó hoa ..... kẹo mút mà cả tối qua hân làm .

Nó đang gục mặt xuống bàn thì bị làm phiền bởi đám loi nhoi kia , khó chịu nó người đôi mắt đen láy lay pha chút gì đó vô hồn lên nhìn rồi cất giọng vô cảm .

- tôi không quen mấy người .

Nhìn thấy đôi mắt có sự biết đôi nhẹ thì bọn nhỏ đã run run mắt phủ lớp hơi nước mờ mờ . Vội ôm nó rồi khóc nức nở .

- bọn tao sai rồi . Mày đừng như vậy nữa . Mày về lại là mày đi huhu . - Dịu khóc nức lên .

- huhu bọn tao biết bọn tao quá lời . Bọn tao đã cảm nhận được tổn thương mày phải chịu rồi , vì thế hay quay lại là mày đi hức hức - Thủy nghẹn ngào .

- mày đừng như vậy . Tao biết tao sai rồi . Tao cảm nhận được lỗi đau mày phải chịu rồi vì thế bỏ qua cho bọn tao đi . Bọn tao hứa sẽ không tái phạm nữa . - Dương chả kém 2 con bạn là mấy .

.....

Bọn nhỏ cứ ôm nó khóc suốt làm cả lớp và bạn hần không hiểu gì , nhưng hần thì có vẻ hiểu 1 chút khi thấy ánh mắt đỏ của nó , đứng suy nghĩ 1 chút hần nhẹ nhàng đi lại bên nó kéo bọn nhỏ ra và ôm chặt lấy nó mà thủ thủ .

- bạn em biết sai rồi . Em lỡ để họ khóc vì em vậy sao ? Em định để họ tổn thương đến bao giờ ? .

Bỗng ánh mắt nó lóe lên tia gì đó rồi dần mờ đi , 1 giọt nước mắt khẽ lăn dài trên gò má nó . Đưa tay dụi hần ra nó nhìn đám bạn đáng khóc nức nở và được mấy đứ lang quân dỗ dành bên cạnh nhưng vẫn vùng vằng không chịu nghe , rồi lại nhìn đến hộp kẹo , hộp bánh , bó kẹo thì môi khẽ mỉm cười . Kể ra bọn bạn nó cũng biết đứt lốt nịnh nọt đó chứ , còn mua kẹo nó thích , bánh kem nó thích để đồ ngọt ..... khụ ..., tính ra cũng có thành ý đó chứ .

- khụ ..., e hèm .... tụi bay khóc gì ? Nước mắt không thấy , toàn thấy nước mũi , ghê chết được . Đưa bánh bôi kẹo đây , cứ giữ khư khư như vậy thì chả có chút thành ý nào cả - nó quay mặt đi quạt tay thành lăm lăm khẽ đưa lên miệng ho lấy giọng rồi quay sang bọn loi nhoi đang khóc kia mà phán .

Nghe nó nói vậy đám bạn mừng hết lớn cầm kẹo chạy tót đêan bên nó , đưa bóc kẹo , đưa bóc hộp bánh dứt nó ăn .

- đây đây có ngay . Kẹo này đây - Dương gạt nước mắt cười tươi nhìn nó rồi đưa kẹo vào mồm nó .

- ahaha bánh này đây . Ăn đi - Thủy dứt miếng bánh vô mồm nó .

- Dịu lấy vò quạt quạt cho nó .

Nhìn cảnh đó làm mọi người cũng phải khẽ cười , nhìn y như nha hoàn đang phục vụ công chúa .

- ừm ..... kẹo này ăn rồi ... - Dương .

- Bánh này cũng ăn rồi ..... - Thủy tiếp .

- quạt cho này cũng đủ mát rồi .... - Dịu đệm .

- rồi sao ? - nó vẫn đứng đưng ăn bánh kem ngậm kẹo mút tay ôm hộp kẹo với bó kẹo .

- MÀY / EM THA LỖI CHO BỌN TAO / ANH NHA ? - cả đám đồng thanh làm lớp nó giật mình và nó bị cắn vô lưỡi .

- oái đau chết tao rồi huhu . Tại tụi bay hxxh - nó sị mặt ra trách cứ mà không trả lời đám bạn .

- không lằng nhằng . Mày có tha lỗi cho bọn này không ? - Dịu đứng dậy kẹp cổ nó .

- mày không mau nói bọn tao đưa mày đi xử tử . - Dương và Thủy mỗi đứa 1 bên nách nó sặc lên .

- không nói bọn này sẽ um..... bán em cho bạn buôn người - bọn hần đến túm lấy chân nó mà đe dọa .

- không nói tôi .... ừm ..... sao tao ..... hết cái dọa rồi ..... à ..... tôi sẽ cù léc em - hần bí quá chả biết dọa gì mãi mới nghĩ ra .

- oái buông ra . Mấy người làm cái gì vậy ? Không buông tôi giận thật đấy .

- EM / MÀY GIÁM - cả bọn đồng thanh hét lớn rồi ghì chặt nó hơn , hần thì cũng đưa tay đặt lên eo nó chuẩn bị tư thế cù .

Cả lớp nhìn mà méo mặt .

- á được rồi . Được rồi . Tôi thua . Bỏ ra đi . Tha lỗi là được chứ gì ? - nó hoảng sợ mà la lên .

- đó vậy phải ngoan không . Bánh này ăn tiếp đi bá bi - Thủy buông nó ra rồi lại cung lụng dứt bánh cho nó ăn .

Nó ầm ỨC MỞ MIỆNG ĂN MÀ NHƯ MEU .

- haizzza... đừng làm bộ mặt đó . Xấu lắm . - Lộc ra bẹo 2 bên má nó phán .
- ầy đau - nó la
- anh giỏi . Giám bẹo má cục cưng của em - Dương chính thức lên con ..... Hoạn Thư .
- ầy có đâu - Lộc tái mặt .
- còn cái - Dương bẹo tai Lộc .
- oái anh lạy em . Buông ra đi đau chết anh rồi - Lộc la oai oái .
- sau chừa nhé ? - Dương nheo mạnh hơn cảnh cáo .
- huhu vâng

Lộc méo mặt trả lời Dương , vậy là cả lớp có trận cười lo lê nhờ cặp đôi này . Bọn nó cười nó rất vui vẻ mà không hề biết bên ngoài có 1 ánh mắt tiếc nuối , hối hận , không cam tâm , vui vẻ .... 1 ánh mắt phức tạp nhiều cảm xúc đang nhìn bọn nó .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

Kể từ hôm đó bọn nó thân thiết với nhau hơn , bọn Nhỏ cũng rút kinh nghiệm không giám tái phạm lần nữa , hẳn thì có vẻ như thích nó ra mặt lên giữa nó và hẳn lại có 1 khoảng cách lớn mà do chính nó tạo ra . Nhiều lần hẳn cũng rất khó chịu khi nó cứ ngang bướng không chịu bỏ lại quá khứ và mở lòng ra để đón nhận hẳn , nhưng cũng chả thể làm gì được nó . Bách với Dịu thì có vẻ như đang tính đến chuyện cưới xin , Dương với Lộc ngày càng yêu nhau và dính nhau như sam khiến đám bạn có vẻ ghen tị với đôi này , Hữu và Thủy vẫn vậy không khác là mấy , nhưng hình như Hữu có vẻ hơi nhạt với Thủy nhưng cô nàng lại chả mấy để tâm vì nhỏ biết Hữu yêu nhỏ như thế nào .

Thời gian cứ vậy chôi nhoáng cái đã gần đến tết , cả bọn thì cứ vô tư như vậy .

@#WYf€()@W&¥@\$@¥f#≡●☐◇◻◻≡♣♣;《◊◇♣◊《

Tại quán nước

- mình chia tay anh nhé ? - My nói với Bảo .
- tại sao ? - Bảo giật mình hỏi lại .
- đơn giản em chán anh rồi - My khoanh tay khinh khỉnh đáp lại .
- hơ sao tự dưng em lại nói vậy ? Em..... - Bảo cố lấy bình tĩnh để nói nhưng lại bị chặn họng .
- chả có gì là tự nhiên đâu anh à . Em chán anh rồi . Anh nghĩ mai sau anh có thể nuôi được em ? Cho em cuộc sống giàu sang ? Hay cho em hạnh phúc không ? Em hết yêu anh và em yêu người khác rồi - My khinh khỉnh ngắt lời .
- em .... em .... sao em làm vậy với anh ? Anh yêu em mà ? - Bảo như muốn khóc .
- yêu thì sao chứ ? Như trước anh cũng bỏ nhỏ Thủy gì gì đó để theo em đó thôi . Nhỏ ta cũng yêu anh lắm mà . Nhỏ ta nói đúng anh đá nhỏ rồi sẽ có ngày anh bị em đá thôi . Do anh ngu mà . Minh chấm dứt tại đây nhé ? Em về đây . Bái bai anh yêu - My không thương tiếc mà đã thương Bảo .

Bảo thất thần ngồi đó , phải là Bảo ngu , ngu lên mới đem lòng yêu 1 người như My ..... nhưng..... tình yêu Bảo dành cho my là Thật không phải bỡn như với Thủy . Giờ Bảo mới cảm nhận được nỗi đau mà hồi đó nhỏ phải mang , giờ Bảo thấy hối hận vô cùng . Gục đầu , 2 tay vò rối tung mái tóc , Bảo giờ như muốn điên lên , cậu quá ngu khi yêu My , 1 con người ăn chơi và chạy theo cái đẹp (tạm gọi cậu na mấy thím) , cậu đã nhiều lần thấy My đánh mất với nhiều thằng đẹp trai trong những vũ trường quán bar nhưng cậu lại nhắm mắt cho qua , nhiều khi thậm chí trong đám đông My còn sẵn sàng nói cậu là anh trai rồi liếc mắt đưa tình với 1 thằng khác .... nhưng..... cậu vẫn cho qua , cậu nghĩ cậu yêu My nhiều hơn thì My cũng sẽ yêu cậu và bỏ qua mấy anh chàng đó , cậu chưa bao giờ nghĩ đến 1 ngày My nói chia tay cậu như hôm nay , à không phải chưa bao giờ mà là không giám nghĩ tới . Cậu cứ ngu ngốc đắm đầu vào yêu My cho đến khi cậu nghe My nói chia tay thì quả thật cậu chết gục thật , My nhắc đến Thủy làm cậu thấy thật hối hận , người con gái yêu mình như vậy mà cậu đành lòng vứt bỏ mà đi theo cái con người lẳng nhăng lẳng lơ như My , cậu thật là ngu ..... lầm lũi bước ra khỏi quán cậu lê thân về nhà .

Tại 1 nơi khác , chính xác là trước cổng nhà bọn hắn .

- anh à ! Em đã nghe theo anh mà chia tay với Bảo rồi . Anh thưởng gì cho em đi - My lũng nịu trong vòng tay Hữu .

Nhếch mép ý như khinh bỉ nhưng rất nhanh thanh vào nụ cười mê người và có ý tán thưởng.

- cứng gỏi lắm. Yêu cứng nhiều - nói rồi Hữu đẩy My vào bờ tường ngay sau đó và khóa My ở giữa vòng tay mình khiến My vui sướng tê người.

Tay My ôm lấy eo Hữu, tay kia đặt lên ngực anh giọng nhão nhột.

- thật không ?

- ừ thật ? - nói rồi Hữu lấy môi chạm hờ hững trên môi My nhưng rất nhanh buông ra , như kiểu vòn chuột .

- hi hi em cũng yêu anh - My sung sướng cuội híp mắt , cười ngoác miệng .

Anh không nói chỉ nhếch mép rồi ghé sát miệng mình lên mặt ả rồi phả hơi thở nóng ẩm lên mặt ả khiến ả bủn rủn hết người , khuôn mặt ham muốn dục vọng thây dỡ

.....

2 người cứ như vậy mà không hề biết có người con gái đứng lén ở góc tường đang đưa tay ôm chặt miệng để không phát ra tiếng khóc . Nhỏ hôm nay muốn đến rủ Hữu đi chơi vì dạo này thấy anh nói bận suốt , nhỏ muốn đi chơi cùng anh để cho 2 đứa gần thêm tình cảm nhưng không ngờ vừa đến đã thấy cảnh ân ái đó của 2 người . Tim nhỏ như không còn đập , nó đau thắt cả vào , mắt nhòe đi vì 2 hàng lệ . nhỏ đã không tin dạo gần đây anh thay đổi , nhỏ tin anh yêu nhỏ chứ không bao giờ phản bội mình , nhỏ yêu anh vô cùng , yêu còn hơn cả yêu Bảo khi xưa nữa . Những câu nói yêu thương chính anh đã hứa chỉ nói với mỗi nhỏ vậy mà giờ anh nói yêu nhưng không phải với nhỏ mà là 1 người con gái khác . Nhỏ đã phủ định tất cả nhưng giờ trước mắt nhỏ là gì đây ? Đau , đau lắm nhưng chả biết phải làm sao và cũng không muốn tin vào sự thật đầy đau đớn này , nhỏ chạy đi như bỏ trốn sự thật

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66

Thủy đang cố gắng kìm nén mọi thứ lúc này , Anh với cô ấy, anh nói yêu cô ấy , Anh tệ lắm, anh biết không ? Vì Thủy đã từng được nghe, câu nói đó với chính nhỏ Và hứa chỉ nói với mỗi nhỏ . Thủy không thể tin, tin là anh đổi thay , nhỏ đã hy sinh, dành mọi thứ đẹp nhất về Hữu . Bỏ ngoài tai những thứ vừa nghe nhưng sao lại không thể xóa bỏ đi ra khỏi đầu nhỏ . Sao lại đau như vậy ? Con tim như tan lát ra từng mảnh vụn , nhỏ cứ chạy mà nước mắt lăn dài . Nhỏ không biết là mình chạy đi đâu , ngã bao nhiêu lần , trên người mình có bao nhiêu vết chầy xước do bị ngã .... nhỏ chạy , chạy đến không còn hơi sức nữa mà ngã khụy xuống nền đất lạnh .

- tại sao ? - nhỏ ôm đầu hét lớn rồi gào khóc đầy đau đớn , nếu như ai thấy nhỏ lúc này chắc hẳn sẽ rơi nước mắt .

Thần hình tàn tạ toàn vết chầy xước, có nơi còn rớm máu nhưng Thủy lại không cảm thấy đau mấy chỗ đó mà Thủy đau ở đây - nơi trái tim nhỏ đang rỉ máu đến tan lất khô héo. Cứ ngồi gào khóc đầy đau đớn cho đến khi cạn nước mắt nhỏ mới thẫn thờ đi về nhà thay đồ rồi lên giường nằm đó, nhỏ cứ như cái xác di động tự dịch chuyển. Đang nằm thì chuông điện thoại reo ỉn ỏi, theo phản xạ nhỏ vội lấy thì mắt lại mờ đi khi nhìn thấy tên người gọi, anh gọi nhỏ làm gì? Nói chia tay sao? Nhỏ chưa sẵn sàng để nghe tin đó mà? Nhỏ sợ lắm và tim nhỏ đang rỉ máu, nó chưa lành lại cơ mà. Biết vậy nhưng nhỏ vẫn nghe máy, nhỏ muốn nghe giọng anh, muốn anh nói gì đó với mình mà chính nhỏ cũng không biết mình cần anh nói gì, nhưng chắc chắn không phải 1 câu chia tay.

- em làm sao vậy ? Từ tối giờ anh gọi không nghe ? Em bận gì sao ? Hay em bị gì ? Có không khỏe ở đâu không ? Em trả lời anh đi chứ ? - đợi nhỏ bắt máy anh hỏi 1 tràng , giọng lo lắng sợ hãi như sợ nhỏ bị sao .

Nghe anh nói không kìm được mà nhỏ lại khóc nức lên khiến anh bên kia lo lắng vô cùng vội cào máy anh phi ngay đến nhà nhỏ.

Nhỏ ôm điện thoại ghì chặt nơi trái tim đang dần vỡ lạt mà khóc thành tiếng, tim à ! Tao xin mày , xin mày đừng đau nữa , tao chịu hết nỗi rồi , tao đau lắm ..... Đang co ro với nỗi đau khó tả thì nhỏ lại nhận được 1 cú điện thoại từ anh nữa , tay run run bắt máy nhỏ áp vào tai

- em mau ra mở cửa cho anh đi. Anh xin em - giọng anh cũng như muốn khóc đến nơi.

Nghe anh nói vậy Thủy không trằn trọc mà chạy ra mở cửa cho anh ngay , nhỏ không biết vì sao nhưng lúc này nhỏ cần anh xoa dịu nơi trái tim đang đau thất , nhỏ biết chỉ anh mới làm được .

Vừa ra đến nơi nhỏ đã bị anh ôm siết lấy rồi chao cho nhỏ hôn sâu thật sâu .

- em sao vậy ? Sao lại khóc ? Em biết anh lo lắm không ? - buông đôi môi đỏ mọng do khóc ra anh hỏi dồn .

- huhu ..... - nhỏ không biết nói sao ngoài khóc cả .

Ôm nhỏ anh sát sa vô cùng , tim đau quặt từng cơn theo tiếng khóc của nhỏ .

- nào , ngoan . Nói anh nghe . Đừng khóc nữa . Em khóc anh đau lắm - anh đau khổ nói từng câu .

Nghe anh nói vậy tim cô như được xoa dịu , tiếng khóc không còn nữa mà chỉ còn tiếng nấc nhẹ

-em,,, hức ... em ..., bị hức ... ngã .., huhu .... - nhỏ nói dối rồi lại khóc nấc từng cơn .

Nghe vậy anh rồi rít hỏi rồi soay nhỏ vòng vòng xem xét .

- sao em ngốc quá vậy ? Hậu đậu nữa . Đi đứng kiểu gì thế ? Có đau không ? Anh xin lỗi . Đừng khóc nữa . Anh không mắng em đâu . Em như vậy tim anh đau lắm - anh sát sa đau nhói nơi trái tim khi nhìn những vết thương trên người nhỏ , nghe nhỏ khóc mà tim anh như nhũn ra lười biếng không muốn đập .

Nhỏ xà vào lòng anh thủ thỉ

- anh yêu em không ?

- có anh rất yêu em . Thiếu em anh không thể sống được . Em là cả mạng sống của anh - anh không suy nghĩ mà trả lời ngay .... vì ... điều đó ... là ... sự thật . Anh yêu nhỏ . Yêu hơn bất cứ thứ gì , nếu đòi bao nhiêu tiền , tài sản anh cũng không đổi vì đổi với anh ..... nhỏ là ..... vô giá .

Nghe những câu đó mà tim nhỏ như được sưởi ấm , những vết thương như lành lại không còn rỉ máu nữa , siết chặt vòng tay như sợ nói lỏng thì anh sẽ đi mất nhỏ thủ thỉ đủ anh nghe .

- anh hứa đừng bao giờ rời xa em nha ?

- ừ anh hứa

Vừa dứt lời thì người nhỏ mềm nhũn như muốn ngã khụy khiến anh hốt hoảng lo lắng vô cùng , vội bế nhỏ vào nhà (bố mẹ nhỏ đi công tác) anh đặt nhỏ lên giường rồi chạy đi tìm bác sĩ ở phòng khám tư gần đó . Để bác sĩ khám anh lo lắng lắm chặt tay nhỏ như sợ mất nhỏ vậy .

- sao rồi hả bác - anh hỏi mà mắt vẫn nhìn nhỏ .

- không sao . Do cô bé kiệt sức quá thôi . Có lẽ cô bé đã khóc rất nhiều . Đây là thuốc hạ sốt , bao giờ cô bé tỉnh thì cậu cho cô bé ăn gì rồi hẵng uống . Giờ xin phép tôi về - nói rồi bác sĩ ra về để lại anh và nhỏ trong phòng .

Nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của nhỏ mà lòng anh đau nhói từng cơn , những vết thương trên người nhỏ như những mũi kim xuyên thấu vào tim anh đau nhói . Anh không muốn nhỏ bị như vậy 1 lần nào nữa , anh muốn ngày nào cũng bên nhỏ , chăm sóc nhỏ , bảo vệ nhỏ ... nhìn nhỏ như này anh xót lắm . Hôn nhẹ lên trán nhỏ anh leo lên giường ôm lấy thân hình mảnh mai kia mà siết chặt , miệng thủ thỉ

- anh xin lỗi vợ ngốc , anh hứa xong việc này anh sẽ mãi bên em và bảo vệ em suốt đời .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

2 người ôm nhau ngủ đến sáng bánh mớ chịu dậy , anh dậy lâu rồi nhưng muốn ngăn nhỏ lúc ngủ lên cứ lăm đó . Nhìn nhỏ rất đẹp , 1 vẻ đẹp thuần khiết đến mê người . Cứ lăm đó ôm nhỏ mà ngắm , tay đưa lên chạm nhẹ vào từng đường nét trên khuôn mặt nhỏ rồi dừng lại đôi môi hồng hồng mà miết nhẹ . Nhỏ do thấy có gì trên mặt liền nhíu mày tỉnh giấc

- vợ yêu dậy rồi sao ? - anh mỉm cười nhìn nhỏ .

Vừa mở mắt nhìn thấy anh nhỏ cảm thấy hạnh phúc vô cùng, nhỏ muốn ngày nào cũng vậy, khẽ dụi dụi đầu vô vòm ngực anh như 1 chú mèo lười khể đáp

- vâng .

- ừ . Vậy dậy vsen đi rồi ăn sáng nữa . - anh mỉm cười nhìn hành động đánh yêu đó của nhỏ .

- không . Em mệt lắm anh bế em đi - nhỏ ngồng đầu lên nhìn anh môi chu ra nũng nịu .

- được rồi cô nương - anh ngắt nhẹ mũi nhỏ cung nựng rồi bế cô vô nhà tắm .

- anh đánh răng cho em - nhỏ lại dùng ánh mắt long lanh đó .

Anh mỉm cười đánh răng rồi rửa mặt cho nhỏ xong bế nhỏ ra giường đặt xuống và hôn cái chụt vào môi nhỏ .

- chụt ..... bx anh lười lắm nha . Nghi đi anh xuống làm chút đồ ăn nhé - anh đứng trước mặt nhỏ khom người xuống chống tay lên giường mỉm cười nhìn nhỏ .

Ôm lấy cổ anh không rời cô nhẹ giọng

- không . Anh bế em xuống cùng đi .

- haiz.. được rồi thưa bx yêu dấu - rồi anh vòng tay bế nhỏ xuống lầu.

Đặt nhỏ xuống bàn ăn anh lại bếp nấu chút gì đó , nhìn hình ảnh người con trai cao lớn mà đeo cái tạp dề nhỏ xíu , đã vậy còn màu hồng hello kitty làm nhỏ mỉm cười , khuôn mặt lãng tử chấm chú làm việc khiến anh càng thêm thu hút và rất là mem nha . Lại gần ôm anh từ phía sau nhỏ thủ thỉ

- mãi bên em như bây giờ nhé ?

Anh đang làm thì giật mình khi bị nhỏ ôm nhưng rất nhanh lắm lấy tay nhỏ rồi quay người lại ôm siết lấy cái eo nhỏ gọn mà nói .

- anh hứa . Cả đời à không cả kiếp này , kiếp sau , kiếp sau nữa .... hàng ngàn kiếp nữa anh vẫn sẽ ở bên em , bx nhỏ của anh ạ - nói rồi anh cúi xuống hôn lên đôi môi kiều gọi đó của nhỏ . 1 nụ hôn sâu , 1 nụ hôn với bao yêu thương từ tận đáy lòng .

Bỗng nhỏ đẩy anh ra với bao tiếc lười , cái mũi nhỏ khể héch lên rồi hỏi

- anh có thấy mùi gì là lạ không ?

- làm gì ..... á ... trứng của anh - mới đầu anh có chút giận khi nhỏ đẩy anh nhưng lại dịu ngay khi thấy hành động dễ thương của nhỏ , tá hỏa khi nhớ tới miếng trứng của mình (tắc người nè , đủ biểu cảm luôn)

- ui tại em nè . Trứng khét hết rồi . Giờ ăn sao được nữa - anh siết mặt đưa miếng trứng bị đen cho nhỏ coi .

- ề phải em đau . Anh làm mà - nhỏ gằn cổ cái lại .

- em còn cãi . Không phải tại em ra dụ dỗ anh sao ? - anh nheo mày néo yêu nhỏ 1 cái vô mũi .

- ple ... tại anh dễ dụ chứ bộ - nhỏ lè lưỡi chêu anh .

- Em còn giám nói - anh lao vào cù léc nhỏ khiến nhỏ cười ra nước mắt .

- a... haha ... huhu .... hihi .... tha .... haha.... tha .... cho .... em hihi .... đi mà .... huhu .... haha ....., - nhỏ hết cười lại khóc xin anh .

- giờ chừa nhé - anh dừng động tác lại và 1 tay đặt lên tường tay còn lại ôm eo nhỏ cảnh cáo .

- vâng em chừa - nhỏ đưa tay gạt nước mắt nói rồi ngược lên nhìn anh .

2 ánh mắt chạm nhau khiến cả 2 đều như bị đông cứng lại . Ánh mắt đầy yêu thương say mê nhìn nhau đắm đuối .... khẽ đưa tay đặt lên cằm nhỏ anh cúi xuống chao cho nhỏ nụ hôn ngọt ngào sâu lắng , bàn tay ôm siết lấy eo nhỏ , nhỏ không tự chủ mà đưa tay vòng qua cổ anh ôm chặt

Cả 2 đều cảm thấy người nóng rực , rồi miên man chao nhau nụ hôn ấm lũng ngọt lịm cho đến khi anh và nhỏ đều yên vị trên giường thì lúc đó cả 2 mới luyến tiếc bông môi nhau ra . Đặt nhỏ gối lên tay mình anh lấy 1 nửa người mình phủ lên người nhỏ , bàn tay ấm lũng đưa xuống kéo trễ 1 bên vai áo của nhỏ để lộ bờ vai trắng nõn , đặt bờ môi mềm lên vai nhỏ rồi trườn nhẹ đến cổ rồi lên đôi môi ngọt ngào . Nhỏ thì cứ như bị mê hoặc mà ôm lấy cổ anh mà chao nụ hôn ấm lũng ngọt ngào đầy si mê , bàn tay thon dài nhỏ nhấn cũng vì thế mà chượt xuống tháo bung cúc áo của anh . Bàn tay ấm như có ma thuật của anh mân mê đôi hồng đào của nhỏ khiến nhỏ rùng mình nhẹ 1 cái . ..... anh và nhỏ cứ như vậy cho đến khi cả 2 cơ thể hòa vào 1 , họ chao cho nhau niềm tin , tình yêu ... và cả trái tim đang đập chung nhịp đập và nhịp đập đó đang đập cho nhau .....

£@W¥÷£¥@£\$*¥@¥*\$£@¥¥@¥£@£@¥@£@¥@W£◇○◊◊◇○≡

Tại lớp

- sao hôm nay nhỏ Thủy nghỉ nhỉ ? Điện thoại lại thuê bao . Có bao giờ nó vậy đâu - Dịu lo lắng .
- còn thằng Hữu đi từ đêm qua h vẫn chưa có tắm hơi . Đã thế lúc ra khỏi nhà anh thấy khuôn mặt nó lo lắng lắm - Lộc cũng không kém .
- hay Thủy nó sảy ra chuyện gì ? - nó như hốt hoảng .
- chắc không đâu - Hấn trấn an .
- ừ hay mình qua nhà cái Thủy coi sao đi . Tao lo lắm - Dương .
- ừ . Vậy học nốt tiết thầy Tuyên nha ? - Lộc
- ừ - cả đám .

≡○□●≡○◇≡●♠●≡◇●≡●♠●≡◇○◊◊◇○≡●♠◇○◇●≡≡

Tại nhà nhỏ lúc này .

- um .. - nhỏ khẽ mở đôi mắt , cảm giác đau ở thân dưới làm nhỏ nhủu mảy , quay sang bên cạnh thấy anh đang ngủ nhỏ lại khẽ mỉm cười .

Nhỏ không biết vì sao lại cho anh tất cả , nhưng nhỏ muốn thế và nhỏ tình nguyện . Vì đơn giản nhỏ yêu anh , yêu rất nhiều , đời này , kiếp này nhỏ hứa chỉ yêu mỗi anh . Đưa bàn tay thon nhỏ lên khuôn mặt anh tuần kia , nhìn từng đường nét trên khuôn mặt ấy mà nhỏ như yêu anh nhiều hơn .... Bị mẩn mê khuôn mặt anh hơi nhủu mảy mở mắt , mở mắt ra anh nhìn nhỏ đang mỉm cười với mình anh liền hôn chụt lên môi nhỏ rồi nói .

- anh yêu em
- em cũng vậy .
- đau lắm không ? Anh xin lỗi - anh hỏi lỗi nhìn nhỏ .
- ừ có . Là em tình nguyện chứ không phải lỗi tại anh - nhỏ đặt tay lên má anh nhìn anh âu yếm .
- yêu em - anh hôn lên bang tay ấm áp đó .
- em muốn đi tắm . Ta dạy thôi - nói rồi nhỏ bước xuống giường tay ôm chần quần quanh mình , khuôn mặt khẽ nhăn lại vì đau .

Anh nhìn vết máu trên nệm mà lòng khẽ chùng xuống nhưng rất nhanh đi lại bên nhỏ bế bồng nhỏ lên rồi đi vô phòng tắm . Nhỏ ngạc nhiên nhìn anh la oai oái

- anh làm gì vậy ? Buông em xuống .
- yên nào . Để chồng tắm cho vợ . Vợ đang đau mà - anh rất thần nhiên thốt ra câu nói .

Thủy thì khuôn mặt đỏ lự áp vào ngực anh . Nhìn biểu hiện đó anh cười chêu chọc

- gớm cả người cô tôi nhìn hết rồi còn ngại gì nữa . Đúng là .... bà xã gốc

Nhỏ thì mặt đã đỏ nay còn đỏ hơn khi nghe anh nói vậy , gì chứ ? Có cần chọc nhỏ vậy không ? Hxhx tên chồng xấu xa .

Vậy là anh tắm cho nhỏ , anh thì cười khoái chí nhỏ thì ngượng đỏ mặt , cứ như vậy họ tắm cho nhau (

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68

Ra khỏi nhà tắm nhỏ đi với cái tướng kì cục quá trời khiến anh khẽ cười lắc đầu , đi lại bế bồng nhỏ lên đặt lên giường

- em nghỉ đi anh xuống lấy chút hoa quả cho em ăn nha ? - anh nhẹ giọng .

- không . Ở 1 mình chán lắm , em xuống với anh - nhỏ ôm cổ Hữu nũng nịu .

Anh không nói chỉ ngắt mũi nhỏ yêu chiều rồi bế nhỏ xuống dưới phòng khách .

Xuống dưới nhà nhỏ và anh ngồi vừa ăn vừa coi phim nhìn y như vợ chồng son vậy , anh gọt trái cây rồi dút cho nhỏ , nhỏ ngồi ôm cánh tay anh làm nũng ..., nhìn thật bình yên và hạnh phúc

- a nào - anh dút miếng lê cho nhỏ .

- a... ằm... - nhỏ há miệng ngậm miếng lê , chưa kịp đưa tay lên cầm miếng lê để cắn thì đã bị môi anh áp lên cắn miếng lê ngon lành rồi lại hôn lên môi nhỏ .

Bỗng .

- aaaaaaaaaaaaaaaaa..... - tiếng la thất thanh làm nhỏ và anh giật mình quay ra .

Nó vì lo cho nhỏ lên phi 1 mạch vào nhà , xe vút đó cho Dương dắt vô . Vừa vô thì đập vào mắt nó là cảnh 2 người hôn nhau , không kịp được mà hét lớn làm cả đám giật mình chạy vào

- sao vậy Linh ? - hấn lo lắng chạy lại bên nó hỏi han .

- oaoa ..., đầu óc tâm hồn trẻ thơ huhu .... - nó giả bộ quay qua úp mặt vô ngực hấn khóc lóc (giả bộ)

Khoảnh khắc đó làm tim hấn đập loạn , đưa tay ôm chặt lấy nó rồi đưa mắt vào nhìn bên trong phòng khách mắt khẽ nheo lại , đám bạn cũng vội vàng chạy vào thì thấy anh với nhỏ đang chơ mắt ra nhìn nó . Quay ra thì thấy hấn đang ôm chặt lấy nó , nó lại áp mặt vô ngực hấn nhìn như cặp tình nhân khiến đám bạn bụm miệng cười .

Nó hé mắt ra nhìn nhìn thì giật mình khi thấy đám bạn nhìn mình , vội đẩy cái người mình ôm ra rồi lại hét

- ủa sao lại là ông ? Tôi tưởng cái Dị cơ mà

- hơ - cả lũ té siu kể cả hấn .

Không thèm quan tâm cái lũ đang đứng hình kia mà chạy luôn vô nhà nhỏ

- tụi bay giỏi ha ? Ở nhà "hú hí" với nhau mà không thèm nói làm bọn tao lo muốn chết - nó hùng hổ nói .

- ờ thì ....., - anh chả biết nói gì , Thủy thì ngại đỏ mặt , cứ cúi gầm mặt xuống .

- ờ cái gì ? Vừa tôi mới nhìn ai kia đang đầu óc tâm hồn trẻ thơ cơ đấy - nó nói mỉa .

2 người kia đỏ mặt tía tai , thấy vậy bọn kia cũng hùa theo

- ủa thế hả ? Thế vừa bà nhìn thấy gì vậy ? - Dị gian tà nhìn đôi nam nữ kia mà hỏi nó .

- ờ thì tôi thấy vậy nè - nói rồi nó chu chu đôi môi ra ý tứ rất dễ dàng

- oa ghê nha - cả đám hùa nhau chêu nhỏ và anh khiến 2 đứa nhỏ cúi mặt xấu hổ .

Cả đám thấy vậy thì cười đến chảy nước mắt .

T/g : haizzz chap này t/g viết chán quá à . Đến t/g còn thấy ngán nữa . Đang tâm trạng nhớ gia đình lên chuyện nó nhảm , nhảm .... nhảm kinh khủng tởm hxxh

Hôm sau đi học bọn nó vẫn vui đùa với nhau , cười nói vui vẻ , hấn cứ dính lấy nó làm nó khó chịu nhưng cũng thấy vui vui , anh với nhỏ dường như quấn nhau hơn rất nhiều , 2 cặp kia cũng chả kém , Bách thì hay lên lớp nó lăm lên lớp cũng biết chuyện của 2 người .

Đang nói cười vui vẻ thì

- Thủy ? Mình nói chuyện được không ? - Bảo từ đâu xuất hiện làm cả đám ngưng cười nhìn lên

- mày đến đây làm gì ? Tư cách gì mà muốn nói chuyện với Thủy - anh tức giận nói .

- tư cách gì không liên quan với mày . Thủy mình nói chuyện được chứ ? - Bảo vênh mặt nói với anh nhưng lại nhẹ nhàng hỏi Thủy làm anh nóng mặt .

- thẳng chó mày nói gì ? - anh tức giận đứng dậy túm cổ áo Bảo và dương nắm đấm hướng đến mặt Bảo .

- anh Hữu . Thôi đi . Để em nói chuyện với hân - Thủy hét lên rồi túm tay Bảo đi thẳng để lại anh đứng đơ ở đó nhìn theo .

Bảo nghe vậy vui lắm , khi ra ngoài không quên quay lại nhìn anh nhếch mép thách thức khiến anh tức giận sô đồ hêta đồ trên bàn rồi ngồi xuống vò đầu bứt tóc .

- ngồi đó khó chịu chi ? Đi ra mà dành vợ về - nó nhàn nhạt phán .

Nghe vậy anh không chần chừ mà đứng dậy đi thẳng .

Tại sân sau trường .

- em à ? Mình quay lại được không em ? - Bảo cầm tay Thủy khẩn cầu .

Giật tay ra nhỏ nhếch mép .

- anh nghĩ tôi là ai ? Là trò chơi của anh à ? Hay cái gì ? Thích anh đến ngán anh bỏ ?

- anh xin lỗi . Giờ anh biết sai rồi . Mà sao hồi đó em không giữ lại anh , nếu em chịu nắm tay anh níu lại thì nhất định anh sẽ ở lại mà . Mình làm lain từ đầu nha em ? - nói rồi bỗng dưng Bảo ôm chầm lấy Thủy làm nhỏ bất ngờ .

Anh vừa chạy đến thì thấy cánh Bảo ôm nhỏ rồi cười tươi khiến tim anh đau nhói . Không hề nhỏ chịu quay lại với Bảo ? Bỏ anh 1 mình ? Nhưng anh yêu nhỏ vậy mà ? Hôm qua 2 đứa đã hòa làm 1 rồi sao giờ nhỏ lại như vậy ? Nhỏ hết yêu anh rồi hay nhỏ vẫn còn yêu Bảo ? ....., thất vọng đau đớn chần chừ anh quay gót bỏ đi .

- đi đâu ? Không tin nó sao ? Vậy bỏ đi . Đồ hèn nhát - giọng nhàn nhạt xen chút tức giận quen thuộc vang lên làm anh giật mình dừng bước .

Phải , sao anh lại không tin nhỏ được chứ ? Nhỏ nói yêu anh mà , sao lại vì cái ôm mà nghĩ linh tinh được chứ ? ..... không được anh phải quay lại xem xét mọi việc . Nghĩ rồi anh nhìn nó gật đầu rồi đứng lép vào góc tường gần đó nghe ngóng .

Về nhỏ , giật mình khi Bảo ôm , mãi mới lấy lại bình tĩnh mà đẩy Bảo ra .

- người phản bội chính là anh mà bây giờ anh đổ lỗi , anh nghĩ lại đi . Người kết thúc là anh chứ đâu phải tôi . Khi anh buông tay quay gót thì tôi đau lắm anh có biết thế mà bây giờ nói quay lại với cái lí do vớ vẩn đó của anh . Anh nghĩ anh là ai mà làm cuộc đời nó dễ đến như vậy ? Tìm hạnh phúc mới không được rồi thì anh mới quay về đây ? Xin lỗi anh nha tình yêu mong manh tôi đây không muốn giữ . Giờ đây chỉ xin anh 1 việc đó là để im tôi tự do - nhỏ tức giận nói 1 tràng .

- anh anh xin lỗi .... hay thẳng kia nó giàu hơn anh lên em yêu nó , theo nó ? - Bảo lúng túng xin lỗi rồi như lỗi không lên hỏi nhỏ .

- anh nói đúng , người yêu tôi hiện tại giàu hơn anh gấp trăm lần nhưng người ta cũng yêu tôi và tốt với tôi hơn anh gấp trăm lần . Người ta đem lại cho tôi những hạnh phúc , nụ cười còn anh chỉ đem lại cho tôi là nước mắt . Vậy anh lấy tư cách gì mà so sánh với người yêu tôi - nhỏ tức không kém , nhỏ không biết anh giàu như thế nào nhưng vì là 1 tiểu thư nhà giàu lên nhỏ biết và nhìn nhận ra 1 kẻ đại gia là như thế nào . Mà kể cả anh không giàu thì nhỏ vẫn yêu , nhỏ yêu anh bằng trái tim chứ không phải tiền , nhỏ nói đại là anh giàu vậy thôi .

- em ... em à ? Em nói dối đúng không ? Em còn yêu anh và em chò làm vậy để chêu tức anh phải không ? Em nói đi ? Nói đi - Bảo như người điên nắm chặt tay nhỏ .

- anh điên rồi . Buông tôi ra . Tôi hết yêu anh và không yêu anh . Anh buông tôi ra . Người tôi yêu là Hữu không phải anh . Buông ra - nhỏ sợ hãi dang tay ra nhưng không được và cũng không vì sợ mà nhỏ nói theo những thứ Bảo muốn mà nói những gì tận đáy tim mình .

- không . Em nói dối , nói dối . Em yêu anh . Yêu anh mà ..... em là của anh , - như người điên Bảo kéo ngã Thủy xuống thảm cỏ và lấy thân mình phủ lên người nhỏ , bàn tay thô bạo giật đứt cúc áo sơ mi của nhỏ .

- anh làm gì vậy ? Buông tôi ra . Xin anh huuu . Tôi không yêu anh . Buông tôi ra huuu có ai cứu tôi với huuu ...., um....., - nhỏ sợ hãi khóc lớn .

Nhỏ đang khóc thì bị Bảo phủ lấy đôi môi khiến nhỏ không thể la

" bốp "

- thẳng khôn . Mày làm gì người yêu tao vậy hả ?

anh nghe tất cả những gì nhỏ nói , anh vui và hạnh phúc vô cùng , người lảng lảng trên 9 tầng mây hồng , những lời nhỏ nói làm anh phê vô cùng , kiểu này người ta gọi là không cần chích thuốc mà vẫn phê nè hi hi . Nó đứng đó cùng đám bạn thì cũng phải lắc đầu nhìn anh , vừa là ai định bỏ đi với khuôn mặt héo queo vậy mà giờ nhìn cái bản mặt " phê thuốc " kia của anh làm cả lũ ngán ngẩm . Bỗng nghe to tiếng nó giật mình vỗ anh

- không vào mắt vợ đấy .

Chương 69

Giật mình rút cái bộp xuống đất, nghe tiếng nhỏ khóc anh lại càng hoảng. Chạy ra khỏi nơi ẩn lấp, cái hình ảnh đang đập vào mắt anh kia làm máu anh sôi lên đến mây xanh rồi. Chạy lại đâm bộp vô mặt Bảo anh quát (đây là quá trình nghe lên trước lúc oánh lộn hi hi)

- mày nói gì? Ai là người yêu mày? THỦY là CỦA TAO - Bảo cũng không vừa đâm lại anh 1 cú.

- mẹ kiếp thằng khốn - anh chửi rồi lao vào đánh nhau với Bảo

Nhỏ cứ ôm áo mà khóc trong lòng Dương, nó tức giận không kém liền lao vào Bảo đánh toi tã, đá anh bay ra ngoài.

- thằng chó. Mày làm cái l** gì vậy hả? Con mẹ mày m hôm nay mà tới số rồi con ạ - nó ngồi lên người Bảo mà giáng những lăm lăm vô mặt Bảo khiến Bảo say sẩm mặt mày, lăm im mồm bật máu, mũi cũng ứa máu ra.

- Bình tĩnh lại đi. Đánh vậy đủ rồi, đánh nữa hấn chết đó. Nghe anh bình tĩnh lại ta đưa Thủy vô phòng y tế - hấn cũng thấy sợ khi nó đánh Bảo nhưng cũng cố mà ra ngăn nó lại không chết người như chơi.

Nó nghe hấn nói và được hấn ôm không hiểu sao nó dịu lại, đứng lên nó đạp nhát cuối lên người Bảo cảnh cáo.

- cút ra khỏi tầm mắt bà nghe con. Về với cái con cá mặn chết cả đáng phần trên mặt nhà mày đi. Bà cấm mày đụng đến bạn bà lần nữa - rồi đi thẳng để Bảo lăm đó khóc không ra khóc, cười không ra cười.

Ai cũng bỏ lại Bảo, giờ Bảo mới biết thế nào là cảm giác bị người mình yêu bỏ rơi và biết cảm giác cầu xin mà bị từ chối như thế nào. Đau thật đấy, đòi mà, có quả báo đó chứ. Bảo sai thật rồi, giờ phải làm sao? Bảo yêu My nhiều lắm, Bảo chỉ muốn quay lại yêu Thủy để chêu tức My thôi, khi bị từ chối Bảo như người điên không tự chủ, nghĩ lại mà hối hận. Bảo là thằng tồi bị vậy cũng đáng mà ..... cứ lăm đó Bảo dẫn vật con tim và nhớ đến My - người con gái Bảo yêu thật sự nhưng lại bị My bỏ, thật chớ chêu và lúc cười.

Tại phòng y tế

- huhu ..... - nhỏ cứ ngồi đó khóc suốt do sợ hãi.

- anh xin lỗi. Đáng nhẽ anh không lên để em đi với hấn ta, để em phải sợ hãi. Xin lỗi - anh sót xa ôm nhỏ vỗ về.

- huhu hxxh .... là do em tự đi mà hxxh .... nhưng em sợ huhu ..... - nhỏ cứ vậy mà khóc lạng tìm anh như bị anh đó tàn phá.

- haiz..., anh làm nó ngậm mồm hộ tôi cái. Nghe nhưế đầu quá. Mày nín coi, ai nói mày ngu. Kệ mày tao lên lớp đây - nó nhưế đầu nhìn nhỏ. Gì chứ nó cũng điên máu chứ bộ nhưng nghe nhỏ khóc mà nó nhưế đầu. Dù sao cũng có Hữu bên nhỏ rồi lên nó cũng an tâm 1 phần.

- huhu ... um... - nhỏ khóc ghê quá lại nghe nó nói len anh đánh bạo hôn nhỏ trước mắt cả đám.

- omg.... đen tối. Tâm hồn trẻ thơ lại 1 lần nữa bị đầu độc hự hự - nó lại chêu chọc rồi vọt lẹ ra ngoài.

Đám bạn cũng vì thế mà đi theo nó để lại cặp vợ chồng kia tình cảm.

Ra đến ngoài hấn bắt đầu chọc nó.

- gì mà tâm hồn trẻ thơ? Chả phải cũng hôn mấy lần rồi còn gì? - hấn nói phong lung.

- cái gì? Ông muốn chết - nó đỏ mặt tay lăm chặt rồi ghéech mắt lườm hấn.

- nói thế? - hấn dừng dừng đáp lại.

- gì? Mày hôn rồi ý? Ai có phước thế? Mày mà để im cho ai hôn mày? Tao nhớ chỉ cần ôm mày thôi cũng đủ để đến nói chuyện với diêm ca rồi mà. Thế giờ còn hôn. Đã vậy còn là mấy lần. Ghe, quá ghê ... - Dương luyên thuyên cảm thán.

- ngậm mồm cho tao. Con điên - nó tức giận + đỏ mặt bỏ đi trước.

Đám bạn ngơ ngác nhìn nó rồi nhìn hấn xong lại quay ra nhìn nhau.

- ê. Ê. Ông biết ai hôn nó không? Nói tôi để tôi xem mặt thằng đó nó dày như thế nào? Có bị con hăm kia cho vô viện không? - Dịu nhảy bổ ra vỗ

- đẹp không ?

- đẹp - hẳn cầm lên ngắm soi . Quả thật nó rất khéo tay đó nha . Sau này nó ra trường chắc hẳn sẽ xin cho nó 1 chân thớt kể trong công ty nhà hẳn .

- hi hi vậy sao ? Vậy cho anh đó tôi vẽ cái khác - nói rồi nó lại hí hoáy vẽ vẽ .

Dương và Lộc thì cùng nghe 1 cái tai phone và ngủ ngon lành , rất bình yên .

Dịu do không có chồng bên cạnh lên ngồi chăm chú chép bài .

Anh và nhỏ đang chơi game trên điện thoại của anh , nhìn 2 người có vẻ rất hạnh phúc nha . Đang chơi bỗng máy anh có tin nhắn , nhìn trên màn hình là số lạ nhưng có nội dung là " tối nay mình gặp nhau tại quán yumi quán nhé anh y..... " màn hình chỉ hiện như vậy rồi tắt ngúm , nhỏ nhìn và đọc thấy thì bàn tay vô thức lăm chắt lấy chiếc điện thoại của mình . Anh thấy vậy liền đưa tay đọc rồi xóa ngay tin nhắn đó rồi quay sang nhỏ , nhỏ vẫn mỉm cười nhìn anh

- ai vậy anh ?

- à bạn anh - anh nói dối .

- ờ hi . Đưa điện thoại em chơi tiếp - nói rồi 2 người lại tiếp tục chơi .

Anh không suy nghĩ gì vì nghĩ nhỏ tin mình , còn nhỏ thì trong lòng gọn sóng , có lẽ tối nay nhỏ sẽ chấm dứt hoàn toàn với anh , nhỏ sẽ học cách quên anh và sẽ nhường cho anh hạnh phúc . Nhỏ một hồi khi phải trả vờ như mình không biết gì , nhỏ không đủ từ bi để chia sẻ tình cảm với người khác , 1 là của nhỏ 2 là của người khác , nhỏ không thích dùng chung hay chia sẻ thứ gì đó . Chả biết đây là bản tính tiểu thư hay là gì nữa , nhỏ không quan tâm điều đó , nhỏ chỉ biết .... tối nay ..... nhỏ sẽ chấm dứt tất cả .

* Tua nhanh đến tối nha *

Tối tại quán ăn vặt yumi quán

- anh yêu em thật sao ? Vậy còn My thì sao ? - 1 cô gái khá xinh đang nhìn anh .

- em tin anh . Anh yêu em . Anh không yêu My . Em có thể phản lại tình bạn để yêu anh không ? - anh lăm tay cô gái đó nói , nở nụ cười mê hoặc .

- được - cô gái mê mẩn nụ cười của anh , cúi đầu ngượng ngùng đáp .

Khi quay mặt lên nụ cười của cô gái đó tắt ngấm khi trước mắt mình là hình ảnh anh đang ân ái hôn phớt lên môi My và bên cạnh là anh đang lăm tay vui đùa cùng 1 cô gái khác được 1 máy chiếu , chiếu ngay trên trung tâm của quán .

- anh .... - cô gái đó vung tay đứng dậy và lùi lại phía sau , đôi mắt như ngấn nước nhìn chằm chằm vào màn hình sau lưng anh .

Theo phản xạ anh quay mặt lại thì nhũn mày khi những hình ảnh đó đập vào mắt anh . Như vậy là sao ? Ai làm những việc này ?

- ui nhìn đẹp vậy mà lẳng nhăng - người khách 1

- ừ phải . Khốn nạn thật - người 2 .

- thứ như vậy yêu làm gì không biết ? Có ngu mới yêu trai đẹp nhưng mà lẳng nhăng mà - người 3 .

.....,

Cứ như vậy những tiếng bàn tán xung quanh vang lên làm anh khó chịu . Bỗng tiếng giấy cao gót va vào lên gạch vang lên làm cả quán im bật chú ý , cả anh cũng vậy . Tiễn lại gần anh là cô gái đi mua sắm cùng anh , đến gần cô gái đó nhìn anh mà nước mắt khề rơi . Chưa được bao lâu thì My cũng đi đến bên anh , khiến anh ngạc nhiên và cả 2 cô gái kia nữa

" bốp "

My tát anh

- sao anh lại lừa dối em ? - My đau khổ nói

Anh đưa tay sờ lên má rồi nhếch mép nói nhỏ , đủ để 4 người họ và mấy người ngồi gần nghe thấy

- tại sao à ? Đơn giản thôi . Vì cô hãm hại người con gái tôi yêu . Lần trước vụ tông xe là do cô làm . Lần này cô còn định hại cô ấy nhục nhã để không giám nhìn mặt tôi . Tôi ghi âm lại hết rồi , có muốn tôi giao nộp cho công an ? Tôi định bỏ cô rồi nhưng tôi muốn cô thử cái cảm giác bị cướp người yêu nó đau như thế nào vì vậy tôi mới tấn 2 con bạn thân của cô . Sao ? Đau chứ ?

Chương 71

Anh khinh bỉ nó , mấy người nghe được liền nhìn My khinh bỉ còn đám bạn thì đau khổ nhìn My , My thì như chết đứng tại chỗ không thể nói lên lời

- giờ thì rút ra khỏi tầm mắt của tôi . Còn 2 em anh xin lỗi vì đã làm vậy , có trách thì phải trách các em quá độc ác - anh lạnh lùng thốt ra từng câu .

3 cô gái nghe vậy liền ôm mặt chạy đi , họ đau vì họ là bạn thân nhưng lại thích chung 1 người , họ đau vì bị chính tình bạn giữa họ mà xảy ra chuyện này , họ đau cho sự ngu ngốc của chính mình . ...

Anh ngồi lại đó với khuôn mặt thỏa mãn , khinh bỉ kèm chút tức giận , anh vui vì đã chấm dứt được với My và cho My bài học , anh khinh là anh khinh những giọt nước mắt của My đang lăn dài , My cũng biết đau sao ? 1 con người sảo quyết đầy mưu mô thủ đoạn . Anh bức là do không biết ai đã quay lại những cảnh kia mà chiếu lên như vậy .... tức giận anh lốc hết cốc bia để trên bàn . Đặt cốc xuống anh mới giật mình khi nhìn thấy nhỏ đang đứng nhìn anh chân chân , đôi mắt đang ầng ậc nước , khuôn mặt đau khổ xen chút gì đó thương hại anh . Bỗng đôi mắt ấy hướng lên màn hình máy chiếu theo phản xạ anh nhìn theo , trên màn hình là giồng chữ " mình chia tay nhé " được in đậm đỏ đàng . Hoảng sợ anh quay lại nhìn nhỏ thì đã thấy nhỏ chạy ra khỏi quán , vội đuổi theo nhưng không kịp . Anh đứng giữa đường hét lớn , những giọt nước mắt lăn dài trên má anh . Anh cứ đứng đó mặc cho những cơn gió lạnh lạnh thổi qua . Anh gục đầu xuống rồi khóc gào như 1 đứa trẻ .

- tại sao ? Sao em không cho anh giải thích ? Em biết mọi việc sao không nói với anh ? Anh sai rồi thật sự sai rồi .... a..... - anh gào khóc đên khản cổ , tìm anh đâu thấy từng cơn

Điều anh lo sợ nó đã đến , trước khi anh làm việc này anh đã nghĩ đến hậu quả nhưng không ngờ nó lại đau như vậy . Anh chỉ đơn giản nghĩ nếu nhỏ biết anh sẽ giải thích và nói lí do cho nhỏ biết nhưng không ngờ nhỏ biết tất cả và còn giấu ngược lại anh . Nhìn giồng chữ in đậm trên màn hình máy chiếu mà khiến con tim anh vụn vỡ . Đau lắm , anh chưa dám nghĩ đến việc 1 ngày nào đó anh và nhỏ chia tay , ấy vậy mà giờ nó đã đến . Anh phải làm sao ? Phải làm sao để cho nhỏ hiểu anh đây ? .... anh cứ ngồi đó gào khóc mà không hay biết tại 1 góc khuất đang có 1 ánh mắt đau đớn nhìn anh .

Nhỏ đã làm tất cả những việc đó , mỗi lần gặp anh tay trong tay với người khác nhỏ đều quay lại tất cả , nhỏ muốn làm bằng chứng , nhỏ muốn chứng trị anh , nếu là 1 lần , 2 lần nhỏ bỏ qua anh biết lỗi nhỏ sẽ tha nhưng anh đã tái phạm lần 3 thì nhỏ không thể chấp nhận . Lúc anh nói gì đó với My và bạn à nhỏ không nghe thấy , cái nhếch môi của anh đã bị My che khuất lên chả nhìn được gì . Nhỏ chỉ biết khi My và đám bạn đi thì anh tức giận lốc hết cốc bia , nhỏ nghĩ anh tức giận vì không thể lừa thêm nhiều người được nữa , nhỏ nghĩ anh tức giận do bị nhục nhã ..... nhỏ không hề nghĩ được anh tức giận về việc gì . Nhìn anh lúc này sao tự dưng nhỏ lại thấy thương anh vô cùng , muốn đến bên ôm anh mà an ủi .... nhưng không mấy cái đó đối với nhỏ bây giờ nó quá chán rồi .... từ giờ nhỏ sẽ học cách buông bỏ và nghĩ nhiều cho bản thân . Nhỏ buông anh ra để cho anh đi tìm hạnh phúc mặc dù nhỏ biết nhỏ yêu anh còn hơn cả bản thân .

Bỏ lại anh ở đó nhỏ lững thững đi về , đôi mắt buồn nhỏ nhìn lại những đoạn đường mà anh và nhỏ đã qua và giờ đây nhỏ nhận ra những thứ đó đã xa vời , anh đã xa mãi xa nhỏ thật rồi giờ nhỏ phải sống sao khi không còn anh bên cạnh đây ? Nhỏ không biết ra sao nữa . Anh từng nói là anh yêu nhỏ suốt đời ừ thì nhỏ vẫn cứ đợi nhưng cái cuộc đời của anh nó cứ xa vời với nhỏ chả biết phải đợi đến bao giờ ..... thôi được rồi nhỏ chỉ đau vì anh 1 ngày hôm nay nữa thôi , qua ngày mai nhỏ sẽ khác mà , nhỏ sẽ chả khóc vì anh 1 lần nào nữa cả .

Kết thúc 1 buổi tối đầy đau khổ và nước mắt , nhỏ chìm sâu vào giấc ngủ .

Còn anh cứ ngồi đó đến 2 , 3 h sáng mới chịu về , cơ thể lạnh toát , môi tím tái , trông như người mất hồn khiến người nhà lo lắng , có hỏi cũng không nghe mà lướt qua như không khí , bọn hấn vừa lo lắng vừa khó hiểu nhưng rồi cũng về phòng ngủ .

~~~~~ ♡♡♡♡♡≡≡≡≡≡≡≡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡≡≡≡≡ ~~~~~

Sáng hôm sau tại lớp học .

- ê sao vậy cưng ? Nhìn mặt phờ phạc quá - Dương quan tâm hỏi Thủy .

- hi không sao ? - nhỏ gượng cười đáp lại .

-

Đang định nói gì đó thì bọn hấn bước vào lớp , hấn với cậu khuôn mặt thì có vẻ chằm xuống , lạ là anh hôm nay nhìn phờ phạc hấn đi , khuôn mặt tiêu tụy thấy rõ , hình như anh bin sốt thì phải . Vừa vào lớp thấy nhỏ anh vội chạy lại nắm tay nhỏ .

- Thủy . Nghe a.....

- tôi không quen anh - anh chưa dứt lời thì Thủy chen ngang bằng giọng lạnh tanh . Rồi úp mặt xuống bàn .

Anh thất vọng buông thõng đôi tay rồi ngồi thụp xuống đất, khuôn mặt thất thần, đôi mắt đỏ hoe như muốn khóc, nhìn cảnh đó khiến cả lớp chầm chậm xuống và thương anh vô cùng. Bỗng anh đứng bật dậy và chạy vọt ra khỏi lớp khiến đám bạn lo lắng.

- anh ta bị gì vậy? - Dịu nhidu mi hỏi.

- chả biết hôm qua tại nó có chuyện gì mà nó 3h sáng mới về. Người lạnh toát, mắt sưng húp như vừa khóc, khuôn mặt thì vô hồn. Sáng bị sốt bọn anh kêu ở nhà nghỉ thì nó lẳng lặng đi bằng được. Nói là có việc cần nói với Thủy - hẳn dạo này nói nhiều hơn hẳn, sung phong kể lể.

Nó nhidu mày dựng Thủy dậy tra khảo, Thủy lấy giờ nghe hết thì cảm thấy đau lòng, sao anh ngốc quá vậy? Vì không quen được nhiều gái xinh mà ảm ức vậy sao? Là do nhỏ không muốn nhìn những trái tim khác bị anh tổn thương giống nhỏ thôi mà. Anh như vậy nhỏ đau lòng lắm. Là nhỏ làm sai sao? Khuôn mặt đầm nước mắt bị nó kéo lên khiến nhỏ được đà khóc lớn hơn.

- nín. Nói tao nghe mọi việc? - nó tức thật rồi.

- huhu ..... - nhỏ ôm chầm lấy nó khóc nức rồi kể lại mọi chuyện, từ việc anh hôn My đến việc anh đi chơi với người khác mà nói dối là bận, rồi đến cả sự việc tối qua, nhưng tuyệt đối không kể việc anh và nhỏ ngủ với nhau.

- không. Anh quen nó từ bé anh biết tính nó. Tuy trước đó nó có lẳng nhăng thật nhưng nó chả quen ai quá lâu và ôm hôn thân mật vậy cả. Nó cũng chả bao giờ lo lắng hay sợ hãi khi người yêu mình bị gì như vậy. Có lần người yêu nó cặp bồ bị tai nạn nó chả quan tâm mà chia tay luôn mà. Anh tin chắc nó có lí do mà - Lộc nói 1 tràng.

- anh nói như vậy ý là em sai à? Chính mắt em thấy, tai em nghe mà - nhỏ vừa khóc vừa nói lại.

- được rồi nín đi để tao tính - nó nghe xong thì khuôn mặt đầm chiêu suy nghĩ, nó cũng nghĩ như Lộc, nó tin Hữu không phải người như vậy, nếu là lừa Thủy thì chả có gì mà đang sốt cao mà đòi đi học chỉ để gặp Thủy cả.

- mọi người xin cho tao nghỉ hôm nay. Tao có việc - nói rồi không để ai nói gì nó đi luôn.

Bọn bạn ngỡ ngác nhìn theo, nhỏ thì uto mặt vô bàn khóc nức. Mhờ yêu anh nhưng nhỏ cũng hận anh không kém, sao anh làm vậy? Anh có biết nhỏ đau như nào không? Anh thật là độc ác.

Về nó, sau khi ra khỏi lớp nó nhắn điện thoại gọi anh, gọi hoài không bắt máy, gọi đến mức điên người như muốn đập lát điện thoại thì người đầu dây bên kia mới nhắc máy.

- alo - giọng say say.

- anh đang đâu - nó tức giận.

- ai đấy? - lại giọng đó,

- Linh - kìm chế.

- à Linh à? Em muốn đánh anh phải không? Hức ... anh ở quán em làm ý hức ... đến đánh chết anh đi hức ..... - giọng say say lè nhè.

Cúp máy nó chạy 1 mạch đến đó.

* tại quán nó làm *

- chị - nó chào chín chủ quán.

- à Linh đó à? Em không đi học sao? -chị vui vẻ hỏi nó.

- em không? Chị cho em hỏi bạn em nó ngồi ở đâu chị - nó hỏi rồi đưa ảnh anh cho chị xem.

- à thằng nhóc này hả? Nó ở phòng 6 ý em. Chả biết nó bị gì mà gọi bia rượu tùm lum này giờ - nhìn ảnh chị nhận ra ngay.

- vâng cảm ơn chị. Em lên đó chút - nói rồi nó đi thẳng để lại chị đứng đơ ở đó.

Nó bực tức mở cửa phi vào. Đập vào mắt nó là 1 bãi chiến trường toàn vỏ bia với rượu, trên bộ ghế sofa là 1 người con trai nhìn tiều tụy thấy rõ, khuôn mặt đau khổ đang lóc từng ngum bia, khóe mi còn đọng lại giọt nước mắt.

Đi lại giật phăng chai bia nó quát.

- anh điên à? Đang làm cái gì đó?

- hức Linh à? Hức ... anh đang uống mà hức ... sao em dặt của anh ... hức ... em muốn đánh anh thay cho Thủy lắm đúng không? Hức .... vậy đánh đi. Đánh đi. Anh xin em đánh chết anh đi huhu .... - anh như bị điên van xin nó rồi khóc nức.

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72

- anh điên sao ? Bình tĩnh lại đi . Tôi không đánh anh . Tôi cần nghe giải thích - nó nhàn nhạt nói và ngồi xuống bộ ghế đối diện anh .

Anh ngạc nhiên khi nghe nó nói nhưng hiểu ra vấn đề anh ngồi lại ghế và kể lại mọi việc .

* quay lại tầm 1 tuần trước *

Hôm đó anh đi wc , đang rửa tay thì anh nghe tiếng nói vọng lại bên wc nữ

- tụi bay thấy anh Hữu bên 11a2 như thế nào ? Xinh trai không ? - giọng My .

- ừ đẹp . Rất lãng tử . Tao không ngờ lại có người đẹp như vậy đây . Tao nghĩ chỗ có ảnh mạng mới đẹp vậy thế mà ngoài đời có thật mày nhi ? - bạn My phấn khích .

- ờ đẹp thật ... nhưng .... ảnh có người yêu rồi . À hình như là bguoiwf yêu cũ của cha Bảo đó - 1 giọng nói khác vang lên .

- vậy à ? Tiếc nhi ? - người kia ra về tiếc luối .

- hừ vậy sao ? Nhưng với tao thì đó là chuyện bình thường . Trước cha Bảo yêu nó như vậy tao còn cướp được hưởng gì là bây giờ . Tao xinh hơn con nhỏ đó , giàu hơn nữa (chắc không) thì chả có anh nào không đồ trước tao cả - My tự tin .

- gớm . Bớt tự ki đi con điên . Mày nghĩ anh Hữu dễ lừa như cha Bảo ý . Ông ý yêu con nhỏ đó nhiều hơn cha Bảo nhà mày nhiều . Trước cha Bảo chỉ yêu chơi bời với nó thôi chứ có thật đâu lấy đâu mày chả cướp dễ dàng - bạn My thẳng thừng dập tắt hi vọng .

- phải đó . Tao thấy anh Thành ý cũng đẹp mà . Còn đẹp nhất nhóm luôn ý , nhưng mỗi tội anh ý lạnh quá . Tao nhắn tin trên face không trả lời mới buồn - bạn tiếp theo nói tiếc dễ ám ức .

- nói như mày anh Lộc không đẹp . Nói tóm lại lớp đó toàn trai xin gái đẹp thôi . Tao thấy anh nào cũng đẹp . Anh Thắng , anh Hùng , anh Trường , Trường , Sâm ..... ui toàn trai đẹp - người kia long lanh mơ mộng kể .

- tụi bay thôi đi . Tao thích anh Hữu lên tao sẽ cướp bằng được . Mà tao không biết sao lại ghét con Thủy thế không biết . Chỉ muốn cướp mọi thứ của nó . Ờ tụi bay nghĩ cách cho tao ? - My lên tiếng .

- cách gì ? - đám bạn chả hiểu .

- cách nào để anh Hữu yêu tao và bỏ con nhỏ đó - My .

- um ..... xem nào .....

- à hay mày thuê hay nhờ anh nào của mày ý . Bắt cóc nó rồi làm nhục nó thì nó tự thấy không xứng với anh Hữu và nói chia tay . Vậy là mày có cơ hội . Tao nghe nói nhỏ đó với đám bạn nó giữ kỷ lắm - cô bạn lên tiếng với ý kiến của mình .

- ờ . Con này khá . Được đấy nhể . Haha - My sướng điên .

- ơ nhưng mà còn ông Bảo của mày thì sao - cô bạn hỏi My .

- Bỏ chứ sao . Tao ngán rồi hehe - My rất tỉnh nói ra câu đó .

- ều . Chịu mày . Thôi lên lớp đi . Định ở đây ngửi khí thơm à - nhỏ bạn .

- ừ đi thôi - nói rồi cả đám kéo nhau lên lớp .

Anh bên phòng khó chịu , tức giận tay lâm chặt thành lăm lăm . Giám làm chuyện xấu xa đó với người con gái anh yêu ? Bọn này chán sống rồi , để xem anh làm gì bọn chúng . Rồi anh cũng lên lớp , trong đầu đã lên sẵn kế hoạch .

Tối đó về anh đã tìm nich face của My rồi chả bộ kết bạn làm quen xong anh lân la nói thích My , chỉ trong 1 buổi tối anh đã tán đổ My . My có vẻ rất

để dài, anh muốn gì cũng cho, thậm chí còn cố tình dụ anh nhưng anh phớt lờ mọi thứ, được mấy hôm thì anh rủ My đi chơi và My đưa anh tới 1 vũ trường nhỏ nhưng cũng khá đông khách. My uống rượu, đập đá, chơi shisha tùm lum hết cả khiến anh khó chịu vô cùng, trong cơn mê My nói hết sự thật cho anh biết, cả việc nhỏ bị xe đụng nhưng nó là người đỡ hộ. Anh lúc đó lâm chặt tay tức giận, định bụng sẽ hất My ra rồi tát My 1 phát xong bỏ đi thì lại nghĩ đến cái việc hèn hạ mà bạn ả bày ra cùng anh thì lán lại rồi tán đổ cả 2 người bạn của My để nhỏ biết cảm giác bị phản bội như thế nào. Anh muốn cho họ 1 bài học nhớ đời.

* quay lại thực tại *

- sao anh ngốc thế? Thiếu gì cách mà anh phải làm vậy? - nó nghe xong thì nhủ mày nói.

- anh không biết. Lúc đó anh chỉ nghĩ được vậy. Giờ anh phải làm sao đây? - anh vò đầu đau khổ nói.

- anh biết làm vậy cái Thủy nó tổn thương như nào không? - nó muốn phát cáu.

- anh không biết. Anh nghĩ anh làm việc này nhanh thôi và Thủy sẽ không biết được. Anh đã nghĩ khi xong việc thì anh với Thủy sẽ như trước. Có biết thì giận anh 1 chút và chịu nghe anh giải thích thì sẽ bình thường chờ lại. Nhưng không, Thủy không cần anh nữa, cô ấy bỏ anh thật rồi. Giây phút cô ấy nói không quen biết anh thì tim anh như vỡ vụn, anh đau lắm Linh à. Anh phải làm sao đây? Làm sao sống được khi thiếu Thủy. Anh yêu Thủy nhiều lắm - anh đau khổ khóc sụt sùi làm nó cũng phải cảm động.

Suy nghĩ 1 chút nó đi lại bên anh nói nhỏ gì đó, anh nghe vậy vui hẳn lên và vọt ngay ra ngoài nhưng bị nó níu lại.

- anh đang sốt cao đấy. Nghỉ ngơi uống thuốc cho bớt sốt rồi hãy thực hiện kế hoạch.

- không. Anh khỏe rồi. Giờ anh chỉ muốn đi xin lỗi Thủy thôi. Anh ồ - nói rồi không để nói thêm câu nào anh chạy đi luôn.

- haiz đồ ngốc với nhau. - nó thở dài cầm cái điện thoại trên tay soay soay rồi nhếch môi cười bí hiểm.

* trưa, đến giờ về *

Bọn bạn sau khi nhận được tin nhắn của nó nhìn ánh mắt gian tà nhìn Thủy rồi xin phép về trước, nhỏ chả có tâm trạng mà quan tâm mà úo mặt xuống bàn khóc.

Nhỏ nhớ anh, lo lắng không biết anh bị sao, nhỏ yêu anh ..., Nhưng .... nhỏ cũng rất hận anh ....., cứ vậy nhỏ gục mặt khóc cho đến lúc trống tan trường. Loài hoay chán ở trong lớp nhỏ mới ra về, ra khỏi lớp thì tường đã về hết rồi, chán nản nhỏ đi lững thững ra bãi để xe. Đang định lên xe phi về thì trời "đổ mưa" nhũn nhũn nhỏ nghĩ, mùa đông mà cũng mưa to vậy hả? Nhỏ cứ đứng đó nhìn những hạt mưa mà không hề để ý mưa chỉ có 1 khoảng gần đó. Bỗng nhỏ thấy chiếc ô dựng gần đó, không trăn chờ nhỏ đi lại cầm lấy để ra về, dù sao giờ cũng trưa rồi nhỏ cũng đói, ngồi đợi tạnh mưa đến bao giờ. Bật ô lên nhỏ ngạc nhiên về cùng, chiếc ô màu xanh lá - đúng màu nhỏ thích, ở những đầu gọng ô là cheo những hình mặt cười nhỏ xinh nhìn rất đẹp, mỉm cười quay quay vòng ô để xem hết hình mặt cười, đến cái cuối cùng thì nhỏ lại sụ mặt, khung chữ nhỏ "anh xin lỗi" đập vào mắt nhỏ, nhưng thôi kệ, nhỏ cura cầm ô về cái đã, nhìn rất đẹp và dễ thương mà. Vừa cầm ô ra khỏi lán thì trời tạnh mưa, lạ nhỉ? Lại chả quan tâm nghĩ ngợi lần nữa nhỏ mỉm cười cầm ô đi về. Nhỏ không biết rằng khi thấy nhỏ cười anh đã vui biết nhường nào? Nhìn nụ cười của nhỏ mà tim anh như đập chờ lại, thật ấm, thật dễ chịu

- hixh lạnh quá - bọn bạn xoa xoa tay than lạnh vì vừa mới "nghịch" nước.

- hi xin lỗi đã bắt tội mọi người - anh áy lấy.

- có gì đâu. Đi thực hiện kế hoạch B Thôi - Dịu nháy mắt.

Vậy là cả đám lại kéo nhau đi, nó thì chả cười cũng chả nói chỉ đi theo thôi, tay xoa xoa rồi đưa lên miệng thổi thổi để làm ấm, bên cạnh thấy vậy hẳn liền đưa bàn tay ấm áp của mình ra nắm lấy 2 tay nó mag thổi thổi, nhìn rất đẹp trai nha. Nó giật mình trước hành động của hắn, đỏ mặt nó rút tay lại và chạy nhanh lên phía trước, hắn ở sau nhìn nó khẽ mỉm cười, nhìn nó đỏ mặt đáng yêu thật đó hi hi. Nó thì ngại đến chín mặt, nhưng không phủ nhận rằng ..... tay hắn ..... rất ấm ... và bên hắn ..... nó ..... khụ .... thấy rất an toàn và ấm áp ..... khụ .... có vẻ nó thích hắn thì phải.

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73

Nhỏ đang đi xe trên đường thì bỗng 1 chiếc xe buýt từ đâu chạy đến đi xong xong với nhỏ, nhưng cái mà cô chú ý là chiếc mặt cười to bự bên trong xe đang áp ra cửa kính, nhìn cái mặt đó rất ngộ. Bỗng chiếc xe đi chậm lại và đánh lái sang bên trái rồi lại xong xong đi bên cạnh nhỏ. Lại hình mặt cười khác, nhưng bên cạnh có giòng chữ in đậm đẹp đẽ "bà xã anh xin lỗi" kèm là khuôn mặt hối lỗi của anh được chụp bên cạnh, lối tiếp là cái mặt cười

khác rồi đến giọng chữ màu xanh tiếp theo " đừng khóc nhé , anh đau " tiếp đó lại chiếc mặt cười nữa . Nhỏ nhìn mà môi khẽ cười , mắt nhòe đi vì 2 hàng nước mắt . Cảm động , thật sự rất cảm động . Về đến nhà nhỏ đưa tay mở khóa thì như cảm nhận thấy thứ gì đó , cầm lấy và đưa ra xem thì thấy " nhìn về bên phải " theo phản xạ nhỏ nhìn sang . Lại hình mặt cười đủ cỡ , đủ loại được nhiều người cầm lên và che đi khuôn mặt , ra sau cùng là giọng chữ " anh xin lỗi " . Mỉm cười mà nước mắt cứ rơi , nhỏ định chạy ra thì mấy cái đó lại chạy mất , chán nản nhỏ lại đi vô nhà . Giật mình khi vùng quanh nhà là những quả bóng bay được bơm khí H₂ bay lơ lửng , phía dưới mỗi quả bóng là những hình mặt cười , mặt khóc .... đủ cả ... rồi phía dưới cái mặt cười là khung chữ " anh xin lỗi " nhỏ cứ đi theo những quả bóng đó đến khi đứng trước cửa phòng mình " bật laptop lên nhé " mảnh giấy được dán trước cửa phòng , nhỏ không biết làm gì ngoài làm theo hướng dẫn . Vào phòng mở máy ra thì nhỏ đã thấy có video sẵn ở đó , nhích chuột để xem có gì thì

" anh xin lỗi , anh không lên giấu em mọi việc , bây giờ anh không biết làm gì ngoài câu xin lỗi cả . Anh muốn xin lỗi em hàng trăm , hàng vạn lần cũng không đủ . Anh yêu em và mãi mãi yêu em . Đối với người khác anh không biết họ nghĩ em là gì nhưng với anh em là cả thế giới . Thiếu em anh sẽ chết . Anh yêu em thật lòng và bằng cả trái tim . Những thứ em nhìn thấy không phải là sự thật đâu . Là giả đó . Xin em tin anh 1 lần và cho anh cơ hội . Anh yêu em . Anh xin lỗi " màn hình vụt tắt nhỏ ôm mặt khóc nức nở , nhỏ khóc không phải vì đau mà là vì hạnh phúc , nhỏ cũng rất yêu anh và nhỏ nhớ anh vô cùng . Đưa tay lấy khăn giấy ở hộp để sẵn ngay cạnh thì nhỏ lại phải ngừng khóc khi nhìn thấy mảnh giấy pho được kẹp ở khăn giấy " đừng khóc nhé vợ ngoan " kèm là hình mặt cười .

- hừ ai là vợ anh - nhỏ nói giọng giận dỗi rồi đặt cái khăn đó ra

" ai nói em không là vợ anh " lại mảnh giấy nữa và hình mặt cười .

- Hừ đồ giờ hoi - nhỏ sụt sùi làm bầm rồi đặt tiếp .

" anh yêu em , đừng khóc nữa cười lên nào " mảnh giấy tiếp và hình mặt cười khác

Giật lốt cái khăn giấy đó thì hình ảnh mặt xấu chọc cười của anh được anh chụp và gắn vô đó , cái mồm móp mép chu môi với đôi mắt chồm lớn nhú lên lại với nhau làm nhỏ bật cười và nín khóc hần . Dứt mảnh giấy đó nhỏ lại thấy 1 mảnh giấy khác " ra ngã tư gần trường em nhé " nhỏ đọc xong liền chạy ngay đến đó , nhỏ chả biết vì sao nhỏ lại chạy đến nữa , nhỏ chỉ biết nhớ muốn đến , nhỏ muốn thấy 1 thứ gì đó . Vừa đến nơi thì tiếng nhạc lớn được mở lên , tất thấy mấy người đi gần đó dàn hàng ra nhảy theo tiếng nhạc , rất nhiều người , ngày 1 đông . Nhỏ thần thờ đi lại đám đông đó như tìm kiếm thứ gì đó , bỗng nhỏ thấy sau lưng áo của 1 người trong số mấy người này có hình mặt cười nhưng rất nhanh biến mất , vội tìm kiếm thì nhỏ lại thấy 1 người khác mặc áo y như vậy , tiếp theo là nhiều nhiều cái áo khác . Nhỏ tìm hoài không thấy người mình tìm thì tự dưng thấy hoảng loạn đang định chạy đi kiếm thì bàn tay bị 1 lực khác kéo lại . Do bất ngờ nhỏ ngã nhào vào vòng ngực của người đó , vội ngẩng mặt lên thì thấy anh - người mà nhỏ tìm lấy giờ . Anh mặc chiếc áo phông trắng có hình mặt cười trước ngực màu vàng , khoác ngoài chiếc áo da đen nhìn rất đẹp trai và lãng tử . Anh nhìn nhỏ cười dịu dàng , nhỏ như hóa tượng nhìn anh trân trân , tiếng nhạc cũng vừa dứt mấy người nhảy lúc vừa cũng tán hết ra để lại không khí riêng cho 2 người .

- anh xin lỗi . Anh yêu em - anh nhẹ giọng nói từng câu , giọng nói ấm áp đến mê người .

Nhỏ giận dỗi chả buồn không nghe thấy mắt hướng ra nơi khác tai vểnh lên đầu lắc nhẹ.

- anh yêu em - anh mỉm cười nói lại

Nhỏ lại tiếp tục trả bộ tay đặt lên tai ý như muốn anh nói tiếp.

Nhỏ lại tiếp tục trả bộ đặt tay lên tai ý như muốn anh nói to hơn

- Anh Yêu Em - anh mỉm cười lắc đầu trước sự tình nghịch của nhỏ .

Nhỏ " lại " cố ý chêu tức anh

- ANH YÊU EM - anh hét lớn

Nhỏ quay qua nhìn anh rồi lại giả bộ không nghe . Anh lắc đầu hết cách liền đưa tay chỉ về phía sau nhỏ , theo hướng tay nhỏ nhìn thấy rất rất .... nhiều bảng ghi " anh yêu em " rồi " anh xin lỗi " rồi " tha lỗi cho anh " rất nhiều .... nhỏ cảm động mỉm cười quay lại nhìn anh định nói gì đó thì đã bị anh khóa môi bằng nụ hôn ấm lòng , cháy bỏng , chứa bao yêu thương , nhớ nhưng .... nụ hôn kéo dài cả 5 phút . Luyến tiếc buông đôi môi của nhỏ ra anh nhìn nhỏ âu yếm

- anh yêu em . Anh xin lỗi . Tha lỗi cho anh nhé ?

- ừ ... - nhỏ xúc động rơi nước mắt , mấy người bên ngoài xem kịch hay vỗ tay rào rào .

Anh hạnh phúc ôm chầm lấy nhỏ vào lòng

- cảm ơn . Cảm ơn em rất nhiều . Anh yêu em

- em cũng yêu anh - nhỏ vừa khóc vừa nói .

Bỗng vòng tay anh nói lỏng , cả người như không còn sức lực mà ngã về người nhỏ rồi lăn đùng ra đường khiến nhỏ hoảng sợ , đám bạn lo lắng chạy lại đưa anh đi viện . Người anh lóng rục như hòn than , điều đó làm nhỏ lo lắng và có phần tự trách bản thân . Ngoài ngoài phòng cấp cứu mà nhỏ cứ khóc hoài . 1 lúc sau bác sĩ bước ra

- bạn cháu sao rồi bác sĩ - Lộc sốt sáng hôm .

- cậu ta bị sốt quá cao do chịu lạnh quá lâu , lại uống nhiều bia rượu trong khi bụng đói meo , không chịu uống thuốc mà còn cố sức làm việc khiến cho cơ thể suy nhược và kiệt sức dẫn tới hôn mê . Gia đình lên để ý đến cậu ấy nhiều hơn , chịu khó bồi bổ và cho uống thuốc đúng giờ . Giờ ai đi theo tôi để lấy đơn thuốc - bác sĩ nói .

- dạ cháu - Bách lên tiếng và đi theo bác sĩ .

Thủy nghe lấy giờ thì thấy sốt sa vô cùng liền chạy vào phòng anh nắm chặt đôi tay nóng hổi do sốt của anh đưa lên má mà trách mắng .

- anh là đồ ngốc . Đại đại ngốc hxxh .

- haiz chuyện tình lâm li bi đát của cặp đôi Mộng Thủy và Thu Hữu làm người ta rơi nước mắt . Gato gato quá hxxh - Dịu dõ giọng chêu đùa .

- nghe này cưng - nó nói rồi mở đoạn ghi âm lúc nó nói chuyện với Hữu ở quán nó làm lên cho nhỏ nghe .

Nghe xong nhỏ còn khóc lớn hơn và ôm chầm lấy anh

- huhu . Em xin lỗi . Là em sai , em không nghe anh giải thích . Em không tìm hiểu mọi việc . Là em trách nhầm anh huhu . Em xin lỗi ...

- khụ khụ ..... em không cho anh nghỉ ngơi sao ? - giọng anh thều thào bên tai nhỏ .

- huhu anh tỉnh rồi em xin lỗi - nhỏ vui mừng khi anh tỉnh lại .

- không , người sai là anh . Em đừng khóc nữa khụ khụ .... - anh đưa tay lau nước mắt cho nhỏ .

- huhu .... - nhỏ cứ ôm anh mà khóc .

Đám bạn nghĩ hết việc của mình rồi lên vội rút lui để 2 người còn tình cảm hehe .

Trong phòng .

- em đừng khóc . Em khóc anh đau - anh nhẹ giọng .

- hxxh em không khóc nữa - nhỏ nín khóc .

- ừ vậy mới ngoan . Lên nằm cùng anh - anh xoa đầu nhỏ .

Nhỏ ngoan ngoãn nghe theo , leo lên giường ôm anh chặt cứng , anh mỉm cười rồi ôm nhỏ đi vào giấc ngủ , do nhỏ khóc nhiều lại có hơi ẩm từ anh lên cũng ngủ luôn sau đó .

Vậy là hiểu lầm được giải , họ lại bên nhau . Giờ đến cặp cuối nhé .

Đôi lời t/g : chuyện của t/g là nó dài ..... theo dòng cảm xúc riêng của t/g . T/ g có đọc được câu cuộc đời bên ngoài của bạn chả mấy tốt đẹp thì tại sao không xây dựng cho mình 1 thế giới ảo hoàn hảo trong những ngôn tình tiểu thuyết . T/g thấy khá là hợp lí hì hì . Đây là chuyện đầu tay của em lên nó "hơi" bị không bình thường cho lắm lên mong các bạn bỏ qua cho t/g . Truyện có " hơi" dài lên mong mọi người đừng nản . Cốt chuyện cũ , tình huống cũng là han ri lên mọi người thông cảm . Em rất rất ,.... như là cảm ơn mấy thím đã ủng hộ truyện của em . Em sẽ cố gắng hết sức để hoàn thành truyện trong time sớm nhất ợ . Cảm ơn mọi người nhiều nhiều hì hì (time nhảm của con t/g đã hết . Tổng cổ nó vô bvt3.

Mọi việc coi như đã xong nó đứng dựa ngoài cửa phòng bệnh nhìn con bạn hạnh phúc mà nó cũng mỉm cười hạnh phúc lấy .

- em muốn được vậy không ? - bỗng giọng nói lạnh lạnh vang lên .

- có - trong vô thức nó trả lời .

- vậy yêu anh đi - hần mỉm cười nhìn nó .

Giật mình mở mắt nó quất vào mặt hần

- khùng .

Rồi đi thẳng để lại hần đứng đó 1 mình nhìn theo bóng nó .

Sao nó cứng quá vậy , چرا hoai không đồ hay do چرا của hần quá nhạt , ày vậy hần hết đẹp trai rồi sao ? Về phong độ cực cool của hần mất rồi à ? Tụt hạng hay xuống cấp ? Phải về chỉnh lại mới được .... hần tự kỉ 1 mình rồi cũng chịu về nhà .

Nó thì bỏ đi 1 mạch , nó biết hần yêu nó , hần nhiều lúc nhắn tin nói chuyện với nó có đề cập đến việc nó làm người yêu hần nhưng quả thật nó không

Người ta nói tức nước thì vỡ bờ quả không sai . Sau bao lần tỏ tình nó vẫn thẳng thừng cho cái búa to bự đập thẳng vô đầu hần . Hôm nay hần quyết định phải nói cho nó biết hần yêu nó như thế nào , mặc kệ sự lạnh nhạt , mặc kệ cho trái tim mình tổn thương hần vẫn quyết tâm tỏ tình lần cuối cùng với nó . Nếu nó không đồng ý thì hần bỏ cuộc , hần không muốn mình là đứa , đi đâu cũng bám dính vào nó và càng không muốn nó khó chịu hay gì cả .

Hôm nay hần không phô trương lãng mạn tỏ tình nó trước bao nhiêu người mà chỉ đơn giản gọi nó ra sau trường nói chuyện . Nó thì chả quan tâm gì , nói ra thì nó ra thôi , từ khi hần tỏ tình với nó nó đã đối xử khác hần với hần . Lạnh nhạt hơn với hần , nó muốn hần bỏ cuộc , nó không muốn hần yêu nó và ..... nó sợ ..... nó sẽ yêu hần .

Sau trường .

- em làm người yêu anh được không ? Anh yêu em là thật không hề lừa dối hay giả tạo - hần cất giọng lạnh lạnh cùng khuôn mặt không cảm xúc cùng đôi mắt trân thành nhất có thể .

- tôi nói rồi ông đừng bao giờ nói yêu tôi . Tôi không muốn và cũng chả giám yêu ai hết . Vì thế bỏ cuộc đi - nó lạnh lùng nói ra từng câu , ánh mắt lạnh lùng như soáy sâu vào tâm can hần . Nói rồi nó soay lưng bỏ đi ... nhưng .... lần này .... nó không hề cười mà là 1 khuôn mặt lạnh tanh .

- sao em buồn quá vậy ? Sao em cứ bảo thủ ý kiến của em ? Em không thể mở lòng mình ra 1 lần nữa được à ? Quá khứ chỉ là quá khứ , sao em không sống cho tương lai chứ ? Em hèn nhát đến nỗi không giám đối mặt với thử thách phía trước sao ? - hần tức giận hét lên làm nó đang đi phải khựng lại .

- phải . Tôi hèn nhát , tôi ngang bướng ... như vậy được chưa ? Vì thế xin ông đừng phiền tôi nữa - nó quay lại nhìn hần lạnh nhạt phun từng chữ .

- được . Tôi mặc xác em . Coi như những việc tôi làm cho em thời gian qua là vô nghĩa , miễn phí . Đây , em cứ sống với cuộc sống mà em chọn đi , em chỉ biết đến bản thân thôi mà không biết mình đã tổn thương người khác bao nhiêu lần . Trái tim tôi hiện giờ không còn đập vì em nữa , em hải lòng rồi chứ ? . Đồ ích kỉ - hần bực tức phun ra từng câu rồi lạnh lùng bước qua nó , không biết vô tình hay cố ý mà khi đi qua nó còn va vào nó như người vô hình .

Nó thần thờ đứng đó , nghe hần nói mà nó thấy mình thật có lỗi , khi hần lướt qua nó nó cảm thấy tim mình đập mạnh 1 cái rất đau , nó nghe rõ tiếng cửa roet 1 cái , đau , rất đau . Nó ích kỉ vậy sao ? Nó làm vậy là sai à ? Nó cũng muốn yêu lắm chứ , nó cũng muốn dựa vào ai đó lắm chứ .... nhưng nó sợ , nó rất sợ , ai hiểu cho nỗi sợ của nó ? Chính tai nghe người ta nói yêu mình và cũng chính mắt mình nhìn người yêu mình phản bội .... thử hỏi có ai giám tin vào tình yêu được nữa ? . Hần nói nó sao không sống vì tương lai ? Ủ hần nói đúng , sao nó không lãng quên quá khứ mà chờ về với thực tại và hướng ánh mắt đến tương lai ? Muốn lắm chứ , nhiều lúc nó muốn chấp nhận yêu hần lắm chứ , tim nó hiện tại cũng đang đập vì hần mà ... nhưng cứ nghĩ lại cảnh Nhật ân ái với cô gái khác rồi nó tưởng tượng là hần thì nó không thể chịu được . Quá khứ không thể xóa , cũng chả thể quên chỉ có thể không nhớ đến .... nhưng nó cần thời gian để không nghĩ đến nó nữa , nó cần giờ gian , thời gian mà ..... hần nói nó tổn thương hần , phải nó tổn thương hần rất nhiều nhưng hần vẫn yêu nó đấy thôi , chả phải hần là tên ngốc sao ? Nghĩ lại những việc hần làm cho nó khi hần bắt đầu chuyển về đây , hần làm rất nhiều việc . Ai đã cứu nó khỏi Nhật khi Nhật bỏ thuốc nó ? - là hần , ai tôn trọng nó không làm cản hay lợi dụng nó bị bỏ thuốc ? - là hần , ai bên cạnh nó an ủi nó khi nó bị Nhật phủ phàng chia tay ? - là hần , ai giúp nó mọi việc , luôn ủng hộ nó trong mọi trường hợp ? - là hần , lúc nó gần như gục ngã ai bên nó - là hần , ai cứu nó hôm tại nạn , trong mơ hồ nó nghe ai cầu xin nó đừng bị gì ? - là hần , ai vì nó mà tổn thương bao lần mà vẫn tiếp tục nói yêu nó ? - là hần ..... tất cả là hần ..... nó không thể phủ nhận trong tim nó giờ ngập tràn hình ảnh của hần ..... và nó biết nó yêu hần .... yêu rất nhiều .... và ... nó .... cần hần ... nó không thể sống 1 ngày không có hần ..... Nó bật dậy chạy 1 mạch lên lớp tìm hần với 2 hàng nước mắt chảy dài . Nó sai rồi , đáng nhẽ nó không nên để hần tổn thương như vậy , nó không thể ích kỉ độc ác đến mức bóp chết trái tim của hần và nó càng không thể để mất hần . Nó nghe hần , nó sẽ đập bay quá khứ kia đi xa mà hướng đến thực tại , thực tại nó cần hần , tim nó đập vì hần .... tất cả vì hần .... Đôi mắt nhìn mờ mờ mọi thứ do 2 hạt xương đang long lanh trước mắt , nó vội vàng chạy đi tìm hần , do quá vội mà nó bước hụt 5 bậc thang khiến nó lún xuống dưới đầu đập vô lan can mà chảy máu , đau buốt nhưng cố đứng dậy chạy tiếp , nó sợ nó chậm 1 giây thôi thì hần sẽ bỏ nó mà đi . Cố gượng dậy nó chạy lên lớp , mấy người nhìn thấy nó như vậy thì lo lắng không hiểu nó gặp chuyện gì mà như vậy , trước giờ nó đâu có vậy . Vọt thẳng lên lớp với cái đầu rom máu , đầu óc quay cuồng nhưng vẫn cố căng mắt tìm hần . A hần kia rồi , hần đang nhìn nó .

Không chần chừ nó lao ngay đến chỗ hần ôm chầm lấy hần , đôi chân nhỏ bé kiễng lên như cố làm gì đó nhưng nó quá nùn (hx nùn cũng khổ) đang túm cổ áo hần kéo xuống rồi đặt môi mình lên môi hần

- em yêu anh . Làm người yêu em nhé ? Không cho anh từ chối - nó bá đạo tỏ tình .

Hần như chết đứng tại chỗ , lúc nghe nó nói hần dừng phiền nó nữa thì tim hần như hóa đá , nó chả thể đập được nữa . Yêu nó như vậy , thể hiện đồ đáng yêu thế mà nó nói hần phiền , ừ vậy được hần không phiền nó nữa . Mang tâm trạng chả mấy tốt đẹp lên lớp hần gục mặt xuống bàn , chưa được bao lâu thì nó chạy vô lớp tay bấu vô cánh cửa làm ra tiếng động lớn khiến hần phải khó chịu ngẩng đầu lên . Đập vô mặt hần là cái chán của nó bị chảy máu , nó làm gì vậy ? Nó bị gì sao ? Sao hần vừa đi mà nó đã sảy ra chuyện ? Không kịp suy nghĩ hần đứng bật dậy ra khỏi chỗ ý muốn đến bên nó , nhưng lại khựng lại khi nghĩ đến lời nó nói , phải hần buông bỏ rồi mà vậy thì cần gì phải quan tâm nó , kệ nó . Chưa kịp quay lại chỗ thì thân hình nhỏ bé của ai kia đã bay đến ôm chầm lấy hần , còn giám túm cổ áo hần , bộ hần làm gì nó à mà nó túm cổ áo hần ? Hay nó tức vụ vừa rồi hần nói nó ích kỉ lên muốn đánh hần .... đang đặt giả thiết lung tung thì hần cảm nhận được cánh môi mềm mại ngọt dịu hương dâu sữa của nó áp lên môi mình , đang định vòng tay ôm lấy nó là ăn chặn đôi môi khiêu gợi kia thì đã bị câu nói của nó làm cho cứng người . Nó nói gì vậy ? Nó nói yêu hần ? Nó tỏ tình với hần ? Hần có đang mơ không vậy ? Bị từ chối nhiều quá hần loạn óc rồi à ? . Tay đưa lên tai ngoáy ngoáy rồi lại vỗ bôm bốp vô 2 má ý như mình có nghe nhầm hay mơ không , nhìn hành động đó của hần sao mà ngốc quá

- em nói em yêu anh . YÊU ANH ĐÓ - nó nói rồi hét lên .

- anh có mơ không ? Em thử tát anh cái coi nào - cái mặt hần nhìn ngu hết sức .

Nó lấy hết sức bình sinh còn lại trong nó đưa tay gạt nước mắt và hần 1 cú trời giáng khiến hần ngã dúi ra đất .

- oa em tát anh mạnh vậy ? -hắn lồm cồm bò dậy soa 2 bên má trách nó .
- thì ... thì anh nói em tát mà .... - nó 2 tay chấp lại soay soay nói .
- thế anh làm người yêu em không ? Ns không em bóp chết - nó bá đạo dọa người .
- có đương nhiên là có rồi - hắn cười tươi như hoa rồi gật đầu lia lia như gà mổ thóc . Tỉnh bay lại ôm nó thì thấy thân ảnh nó dần dần ngã xuống , nụ cười tắt ngấm thay vào đó là khuôn mặt lo lắng .
- Linh . Linh ... em sao vậy ? Tỉnh lại đi - hắn vỗ vỗ nhẹ vào má nó .

Cả lớp lấy giờ bất động cũng phải giật mình tỉnh dậy khi nghe hắn gọi nó , hốt hoảng đưa nó xuống y tế .

Xuống đến nơi cả đám vẫn còn như đang lơ lửng trên không , đây có được coi là chuyện lạ việt nam à không thể giờ không nhỉ ? Nó tỏ tình với hắn đã vậy còn " hôn " hắn mới ghê . Nó trước giờ rất khắt khe và bạo lực với con trai ấy vậy mà nó "chủ động " hôn hắn mới hoảng . Đây là ngày đại chiến thứ 3 hay là ngày tận thế vậy trời . Bỗng chị được gọi là bác sĩ của trường đi ra làm lớp nó bùng tỉnh

- chị . Linh nó sao rồi chị ? - Vì hỏi .
- à con bé không sao . Chỉ do chấn động mạnh với vật cứng lên đâm ra choáng thôi . Đợi chút là con bé tỉnh lại . Các em có vô xem nó ra sao thì xem , chị bận chút việc - chị đáp nhẹ .
- vâng cảm ơn chị - bọn lớp nó đồng thanh rồi bay vô xem nó ra sao .

Nó đang ngủ rất là ngon lành chả quan tâm đến bọn bạn đang rất rất là choáng khi nó là người cầm búa đập vô đầu họ . Nhìn bình thường hàng ngày nó hờ hững vậy mà cũng ghê thiệt nha , không hành động thì thôi , mà đã hành động thì coi như lớp gần như là lên cơn đột quỵ . Ngồi đó 1 lúc cả đám kéo nhau lên lớp để lại nó và hắn , đám bọn nhỏ và anh thì cứ cười tùm tùm cho cặp đôi này , cuối cùng bọn nó cũng thành đôi , hạnh phúc rồi .

Hắn ngồi đó ngắm nó ngủ mà lòng ấm áp vô cùng , đến giờ hắn còn chưa tiêu hóa hết những việc vừa xảy ra . Nó thật là bá đạo và không keam phần bạo lực , gì mà không cho hắn từ chối ? Gì mà hắn mà từ chối nó sẽ bóp chết hắn ? Nó còn bá đạo hơn hắn mà . Haizza .. con người này không thể nào khiến người ta ghét và duỗi bỏ được mà , con nhóc đáng ghét . Hôn nhẹ lên môi nó hắn chèo lên giường ôm nó chặt cứng , kể từ nay nó là của hắn , chỉ mình hắn thôi .

- yêu em cô bé ngốc .

Hắn nói nhỏ bên tai nó rồi ngắm nhìn nó ngủ , khi nó ngủ nhìn thật bình yên , khuôn mặt đáng yêu vô cùng , còn rất hiền nữa ... y như thiên thần .... chả bù cho lúc tỉnh , khuôn mặt hơi hột đến phát ghét , còn lạnh nhạt với mấy thứ xung quanh ..... nhưng không thể phủ nhận ..... lúc nó như vậy .... rất thu hút ánh nhìn . 1 vẻ đẹp không lạnh cũng chả lỏng , miệng thì luôn cười tươi khiến người ta thấy nó thật đặc biệt , nó làm người ta phải chú ý . Không biết nó không sao , biết rồi mới thấy nó là 1 con người trên cả đặc biệt , ngoài mặt luôn ấm áp với bạn nhưng bên trong lại là con người lạnh lùng đến đáng sợ , nó hẳn tâm nhìn bạn nó gặp nạn , khóc nó không đỡ có khi còn mắng thêm , mỗi khi bạn xảy ra chuyện nó cứ đứng đưng như không liên quan đến mình nhưng rồi nó giải quyết rất nhanh và lẹ . Những gì quan trọng với nó nó ra sức bảo vệ

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75

Sau 1 hồi bất tỉnh thì nó cũng lơ mơ tỉnh dậy , tay dụi dụi nhẹ nơi mắt - nhìn vô cùng đáng yêu , khiến ai kia phải thốt lên lời 4rasch móc

- em tính giết anh bằng hành động sao ? - cái giọng lạnh lạnh vang lên làm nó giật mình .
- ủa . Anh giật đầu ra vậy ? - nó rất ngây thơ hỏi lại hắn .
- hử . Em giám nói anh như vậy ? Em giỏi . Anh sẽ từ chối em - hắn giận dỗi .

Nó nghe hắn nói thì như nhớ gì đó mặt đỏ hồng nhưng nghĩ lại câu hắn nói nó không thương tiếc mà thẳng chân đá hắn lộn giường .

- á... em làm gì vậy ? - hắn nhăn mày bò dậy hỏi .
- biến ngay khỏi tầm mắt của tôi không lập tức anh bị bóp chết - nó quay lưng lại với hắn mà nói , giọng hơi nghẹn .

Nó đã sai khi không nhận ra điều đó sớm hơn, ừ hấn nói hấn không quan tâm nó, mặc kệ nó và ... đặc biệt .... tim hấn không còn đập vì nó nữa . Phải , như vậy thì giờ nó nói yêu hấn thì có nghĩa gì nữa , bỏ đi không yêu nữa là được chứ gì ? ..... nhưng ..... sao .... tim đau quá .

Hấn thấy vậy thì mỉm cười đi lại giường nhảy tót lên ôm nó

- anh .....

- cút ra . Tôi không cần anh thương hại . Anh đi đi . Không yêu tôi nữa thì đừng đến bên tôi anh em em như vậy .... tôi ..... không chịu được .... huhu ... - chưa đề hấn nói hết câu nó đã vùng vằng đẩy hấn ra nhưng nó càng đẩy hấn càng ôm nó chặt hơn làm nó tuyệt vọng khóc lớn .

- huhu .... anh đi đi . Tôi đồng ý là tôi sai , tôi không nhận ra trái tim tôi cần gì . Giờ anh nói không yêu tôi nữa , tim anh không còn đập vì tôi nữa thì anh đi đi đừng đến bên tôi như vậy . Đừng ôm tôi , đừng anh em gì với tôi . T.... um ... - nó cứ khóc rồi làm nhảm hấn bên cạnh không chịu được mà lướt gọn hết những từ tiếp theo vào bụng .

Nó bị hôn bất ngờ thì vùng vằng đẩy hấn ra nhưng không được vì ..... hấn bực con hơn nó lên đành để vậy và .... cũng .... do .... khụ .... muốn như vậy ..... nó muốn và thích hôn hấn , rất ngọt ..... hương vị rất tuyệt . Cả 2 hôn nhau cho đến khi hơi thở gần như cạn thì hấn mới chịu buông môi nó ra .

- đồ ngốc . Ai nói hết em hả ? Ai nói tim anh không đập vì em ? Không đập là vì em bỏ anh đó . Anh yêu em , chỉ mình em . Làm người yêu anh nha ? - hấn dịu dàng hỏi nó .

- ừ ... - nó ngai đỏ cả mặt , mặt úp vô lồng ngực đầy nam tính của ai kia .

- cũng biết ngại ha ? Lúc vừa không biết ai bá đạo hôn người ta rồi bắt người ta là người yêu không thì bóp chết người ta , thế mà giờ ... chep chep .... - nhìn điệu bộ của nó hấn chọc .

- anh im ngay cho em - nó vui mặt sâu hơn nữa và hét lên .

- ày ngại gì chứ . Lúc vừa ai kia rất là oai nha ... á.... - hấn cố tình chêu nó kết quả đáp đất 1 cách an toàn .

- em ..... em... bạo lực ... - hấn không thể nói được nó .

- anh còn mờ mèm em không ngại tiền anh đi 1 đoạn - nó thân nhiên nhàn nhạt nhìn hấn mà phán .

- ày . Không . Anh còn yêu đời lắm . Anh chưa có vợ , con gì lên chết uống lắm . Ít anh cũng phải lấy được 1 cô siêu mẫu để sau con anh cũng cao ráo đẹp trai thì mới có thể nhắm mắt - hấn vô tư nói mà không biết cái chết cận kề .

- anh nói anh muốn lấy siêu mẫu - giọng 0° , có chút sát khí .

- phải , vậy mai sau con anh mới cao , chân dài , đẹp trai sát gái - ai kia vẫn " ngây thơ " trả lời .

- được - - 1000° luôn rồi

- ày anh đùa . Anh chỉ yêu với lấy mình em thôi . Chân dài là của đại gia , đùi tao chân ngắn mới là vợ anh . - hấn cảm nhận được hàn khí liền bay lại ôm nó nịnh nọt .

- ờ nhưng kệ ra anh cũng là đại gia mà - hấn ôm nó rồi nhưng lại nhớ kệ ra mình cũng giàu lên phun luôn ra 1 câu chí mạng dành cho chính mình .

- cút ngay - nó tức giận đạp hấn bay khỏi giường rồi dùng đũa bỏ đi .

Hấn ngơ ngác đứng nhìn rồi cũng đuổi theo nó lên lớp .

Trên lớp .

Nó dùng đũa vô lớp cặp cặp ra chỗ thẳng Hùng ngồi không thèm ngồi gần hấn nữa , hấn vừa vô lớp thấy nó chuyển chỗ thì mặt đen lại hằm hằm về chỗ . Nó gan thật , là người yêu của hấn chưa được 1 tiếng mà giám đi ngồi với thẳng con trai khác , gan nó quả rất to . Dùng đũa đi lại hấn túm cổ tay nó .

- em về chỗ . Em giám ngồi với thẳng con trai khác ngoài anh ? - giọng lạnh lùng gia lệnh trách hỏi .

- im và cút - - nó lạnh còn hơn hấn làm hấn giật mình , trong đó cả lớp ai cũng co ro .

- em là người yêu anh đấy . Giám đuổi anh ? - hấn gằn giọng .

- biến . Anh không đáng . Cút đi với em siêu mẫu của anh . Anh ... giờ ... tôi không cần - nó lạnh nhạt phun từng câu rồi sách cặp ra khỏi lớp .

Hấn chết chân tại chỗ , nó nói gì ? Hấn không xứng , nó không cần hấn ? Hấn làm gì sai ? Hấn nói gì sai ? .... sao nó lại như vậy ? Trước đó nó còn nói yêu hấn , nó còn hôn hấn ... vậy giờ nó sao vậy ? Nó mới nhận lời làm người yêu nó chưa được 1 tiếng cơ mà .... nó ... nó,.... Hấn cứ ngẩn ra đó .

- anh làm cái Linh giận thật rồi . Anh chết chắc - Dương lên tiếng làm hấn tỉnh mộng ra khỏi mấy suy nghĩ .

- anh đâu làm gì ? - hấn thắc mắc .

- không làm mà nó giận như vậy ? Anh kể lại mọi việc cho em nghe để em chỉ cái sai cho anh - Thủy lên tiếng .

Thế là hấn kể lại mọi việc .

" bóp " Thủy vỗ 2 tay vào nhau rồi chỉ tay vào hấn

- đó . Cái sai của anh là nói lấy 1 siêu mẫu rồi có con chân dài . Anh không biết cái Linh nó là chân ngắn , người siêu mini à ? Hay anh cố tình không biết ?

- nhưng anh có nói là không lấy nữa rồi mà - hấn cãi

- thế ai là người nói " kể ra anh cũng là đại gia mà " ai ? Ai là người nói - Lộc chêm câu tiếp .

- ờ thì ..... - hấn gãi đầu .

- kiểu này anh chết chắc . Không xin lỗi nó đi còn ở đó mà trách nó - Dịu hơi nhú mày .

- kiểu này anh chết chắc rồi . Em cá anh không sống qua được hôm nay - Dương .

- giờ anh phải làm sao ? - hấn lo sợ hỏi .

- giờ mới biết lỗi là quá muộn rồi - Hữu .

- mày còn nói . Nghĩ cách giúp tao đi - hấn cáu .

- chả ai làm gì được đâu . Em cá anh sẽ phải ăn giấm chua cả ngày nay - Thủy .

- sao ? - hấn khó hiểu .

- sao gì ? Nhìn kia - Thủy nói rồi chỉ ra cửa lớp .

Ngoài cửa lớp nó đang được 1 anh nào đó cũng điển trai công trên lưng , đã vậy nó còn ôm chắt cái anh đó nữa chứ , còn cười mới cú cơ .

- hihi yêu anh nhất . Chỉ anh hiểu em - sau khi người con trai kia công nó về chỗ theo hướng nó chỉ thì nó hôn chụt vô má anh rồi cười híp mắt nhìn đến là yêu .

- hi anh mà . Yêu em . Trưa về gọi anh anh đón ha ? - người kia cũng không vừa hôn nhẹ lên má nó rồi xoa đầu khẽ nói .

- vâng hi - nó đáp lại rồi cười tươi .

Chỗ nó thì như vậy , chỗ hấn thì sao

- ày mùi tranh lòng lạc - Thủy phán khi thấy mặt hấn nhăn lại .

- haiz .. đáng đời . Cho chừa cái tội ..... - Lộc không thương bạn mà phán 1 câu

- thôi kệ đi . Việc ai người đó lo - Dịu nói rồi về chỗ

Cả bọn cũng không ai nói gì mà về chỗ của mình .

Hấn thì cứ nhìn nó mà máu ghen đang phun lên đến đỉnh đầu , nó giỏi , nó giám ôm hôn người con trai khác .... hừ ... hừ .., tức chết mà . Ngồi học mà hấn cứ gườm gườm nhìn nó , nó chả quan tâm cứ thân mật với Thiện vì Thiện thích nó mà , làm hấn tức nay còn tức hơn .... khụ .. nhưng dù sao cũng lỗi do hấn , ai nói hấn chêu tức nó chi ? Giờ bị vậy mới biết cảm giác của nó như thế nào hxxh hấn dờ ngu mà .

Giờ về .

- anh . Em chân ngắn lên đi theo anh không kịp anh công em đi - nó nói với cái anh hồi sáng công nó .

- vâng thưa tiểu công chúa . Chân em ngắn nhưng anh vẫn yêu . Chân ngắn đáng yêu mà , chân ngắn thông minh mà hi hi . Giờ có cho đôi em với 10 cô chân dài anh cũng không đổi em để lấy họ - anh kia nựng má nó nói .

- hi vậy em mới yêu - nó cười tươi ôm chầm lấy anh kia .

- thôi lên anh công - anh kia nói .

Nó không nói mà nhảy tót lên lưng anh kia mà ôm chặt , miệng cười thích thú .

Hắn chứng kiến lấy giờ mà máu điên nó cứ nổi lên cuộn cuộn , gì mà chân ngắn với dài ? Gì mà đôi với không đôi ? Gì mà yêu với không yêu ? Tức chết hần mà , còn ôm nữa kia , ôi trời nó làm hần muốn tăng xông mà chết luôn đây mà . Không thể kìm chế được nữa hần phi ngay đến dành nó từ trên lưng anh kia mà bế bổng đi

- anh điên à ? Thả tôi ra . Thằng điên ... - nó bị bế đột ngột mà lại là người nó đang ghét lên hét ầm lên .

- em im cho anh . Em gọi lắm - hần tức giận quát lại nó , mặt lạnh tanh nhìn rất đáng sợ .

- không im . Anh cắt đi với mấy em chân dài của anh ý . Chân tôi ngắn lên bỏ tôi xuống tôi tự đi . Tôi tìm người thích chân ngắn như tôi . Anh cắt đi . Thả tôi xuống - nó không những không sợ mà còn hét lên , mắt đỏ đỏ như muốn khóc .

Gì chứ , giám chê nó chân ngắn à ? Nó cho biết chân ngắn cũng có giá nhá . Gì mà yêu chứ ? Yêu mà nói mai sau lấy chân dài , hừ bà đây không cần , thả ra thì bà đây người yêu nhá ... nhưng .... kể ra ... cũng tủi thân hơ , vừa mới nói yêu nó mà hần giám nói vậy , rõ đều mà .

- em còn nói nữa anh cắt lưỡi - hần đang cố kiềm chế mà bế nó trên đường .

- tôi cứ nói . Anh cắt đi . Tôi không cần anh yêu . Tên xấu xa . Anh biến đi . Thả tôi xuống không tôi cắn chết anh - nó không sợ hần mà còn dọa lại hần .

Hần không nói gì vì sắp đến nhà hần rồi , đến đó hần sẽ cho nó 1 trận ra trò , giám chêu tức hần , nó quả rất to gan .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

Hắn cứ lặng im bế nó đi làm nó bực lên đưa miệng cắn vào bắp tay hần , hần đau nhưng mặc kệ , hắc có bế nó về nhà . Trên đường bây giờ đang có 1 cảnh khiến mọi người phải chú ý : có 1 anh chàng cao lớn nhìn rất đẹp trai , khuôn mặt lạnh lùng tỏa sát khí đáng sợ , nếu để ý kĩ thì sẽ thấy đôi mày của chàng trai đang nhíu lại 1 chút . Bế trên tay 1 cô bé nhỏ con khuôn mặt đáng yêu vô cùng nhưng lại đang ra sức cắn chàng trai kia , để ý sẽ thấy đôi mắt cô gái bé nhỏ đang đỏ dần lên .

Hắn cứ vậy bế nó một mạch về nhà mình , về đến nhà hần không chào hỏi ai mà đi vọt lên trên phòng đóng rầm cửa lại khiến mọi người vừa ngạc nhiên lại lo lắng . Cậu chủ của họ 2 năm nay chưa hề thấy mang 1 cô gái lạ nào về nhà , đằng này còn bế chứ không phải đi bình thường . Lo lắng là thấy mặt cậu chủ của họ đang rất khó coi , cô gái bé con kia thì đang gấp cánh tay cậu không buông ... vừa tò mò , ngạc nhiên lại lo lắng .

Về đến phòng hần buông nó xuống giường lúc đó nó mới buông miệng ra khỏi tay hần đôi mắt đỏ đỏ hằm hằm nhìn khuôn mặt không tí cảm xúc kia của hần mà gắt lên .

- anh điên à ? Bế tôi đến nhà anh làm gì . Tên điên - nó dùng dùng đứng dậy ra về nhưng mở cửa không được .

- tên điên . Tên xấu xa . Anh có mở cửa cho tôi về không ? - nó ầm tức tức giận mà mắt đỏ cả lên , nước mắt chực trào .

Hắn không nói gì mà cởi chiếc áo khoác da bên ngoài ra nhìn cánh tay chỗ vừa bị nó cắn , á chà dớm máu cơ đấy , nếu mà không phải trời lạnh hần mặc áo khoác thì chắc mắt luôn miêng thịt rồi .

Nó nhìn vết răng rớm máu mà bỗng dưng khóc òa lên

- huhu anh là tên ngốc . Không biết đau sao mà cứ bế không chịu buông - nó đi lại cầm cánh tay hần nâng lên nhìn sót sa .

- em cũng biết thương mà khóc cho tôi cơ à ? Ai làm ra dấu răng này ? Tôi sẽ trả lại em y hệt - hần lạnh lùng thốt ra từng chữ rồi đặt môi mình lên môi nó .

Nó do bất ngờ mà vùng vẫy nhưng càng vùng vẫy thì vòng tay ôm nó càng siết chặt khiến nó chả thể làm gì . Được 1 lúc thì hần buông nó ra nhưng trước khi buông còn cắn môi nó 1 cái khiến môi nó bật máu

- a..... - nó đau quá mà hét lên , vị máu tanh lỏng lan ra khoang miệng làm nó khó chịu .

Hắn đưa tay quệt vệt máu trên môi rồi nhìn nó .

- đây là hình phạt của em khi giâm thân mật với người con trai khác .

Nó âm ỉ cúi đầu xuống môi cắn chặt đến bật máu lần 2 , đôi mắt mờ đi vì 2 giọt nước mắt đang không kìm được mà lăn dài . Hắn vô lí , hắn xấu xa , hắn tơ tưởng đến gái đẹp thì sao nó không được gần gũi thân mật với người con trai khác ? Nếu hắn nói mai sau hắn lấy siêu mẫu thì giờ nói yêu nó làm gì ? Sao không kiếm luôn cô siêu mẫu nào đó mà yêu ? Không hề giờ yêu nó rồi mai sau bỏ nó lấy siêu mẫu ? Nó không phải đồ chơi của hắn , gì mà phạt chứ ? Vô lí , nó ghét , nó ghét . Càng nghĩ nó càng âm ỉ , nước mắt rơi càng nhiều , môi cũng cắn chặt hơn , mùi máu lan ra miệng khiến nó càng khó chịu . Hắn thấy nó cúi đầu thì nghĩ nó biết sai lên đứng đó khoanh tay nhìn nó về tự đắc . Đứng 1 hồi không thấy nó nói gì hắn cất giọng lạnh lạnh kiêu ngạo

- giờ thì chưa nhé ? Cảm em không được tơ tưởng hay gần gũi với người con trai khác . Không tôi lập tức giết em - đoạn cuối hắn đe dọa giọng lạnh lùng đến đáng sợ .

Úc nay càng ức nó đưa mắt nhìn về bàn đèn ngủ của hắn rồi đi 1 mạch lại đó (do nó vẫn cúi đầu lên hắn không biết nó đánh khóc) cầm con dao gọt trái cây lên nó đưa thẳng cho hắn rồi giọng gắt lên âm ỉ

- đây anh giết luôn đi không phải dọa . Sao anh vô lí quá vậy ? Anh thì tơ tưởng lấy siêu mẫu xinh đẹp thì sao tôi không được tơ tưởng đến người khác ? Anh nói anh lấy siêu mẫu thế anh còn nói yêu tôi làm gì ? Anh nghĩ tôi là đồ chơi để cho anh chơi đỡ chán à ? Tôi cứ tơ tưởng đến người khác đó thì sao ? Anh .... um.. - nó như nước chân bờ mà xả 1 tràng , hắn nhìn nó khóc mà tìm thất lại , hắn biết hắn sai rồi , đáng nhẽ hắn không lên nói như vậy . Nhìn nó khóc , ai oán âm ỉ nói mà hắn đau lòng không chịu được mà luôn gợn những gì nó định nói ra vào trong bụng mình .

Nó vùng vẫy ra khỏi hắn mà không nhớ tay mình đang cầm dao vì thế nó khiến cả nó và hắn bị thương

- a - nó và hắn đều là kẻ .

- em có sao không ? Tay chảy máu rồi . Anh xin lỗi . Là anh sai . Anh không nên nói vậy với em . Đời này anh chỉ yêu mình em thôi không tơ tưởng yêu ai , lấy ai hết ngoài em . Chân ngắn anh vẫn yêu không sao hết - hắn rồi rút xem vết thương đang chảy máu trên tay nó mà xem xét rồi nói 1 tràng .

- hxxh ... - nó nín khóc những vẫn nấc nhẹ .

- sau đừng vậy nhé ? Em nhìn này . Đau không ? Anh xin lỗi - hắn sốt sa nhìn vết cắt trên tay nó mà nhẹ giọng xin lỗi .

- huhu ..... - nó không hiểu sao lại khóc lớn lên .

- em sao vậy ? Anh nói gì sai sao ? Đừng khóc nữa được không ? - hắn hoảng khi nó khóc .

- tay .... tay ... anh bị chảy máu kìa huhu .... - nó cũng sốt khi hắn bị thương .

- à không sao . Anh làm em khóc bị như vậy cũng đáng - hắn nhìn vết thương mà mặt tỉnh rụi đáp .

- huhu ..., - nó khóc to hơn .

- ầy . Sao lại khóc . Nín đi - hắn hoảng lắm rồi .

- anh còn giâm nói không sao ? - nó nấc lên từng hồi .

- được rồi . Anh đau lắm . Anh xin lỗi sau anh sẽ không vậy nữa . Em băng lại cho anh đi - hắn hết cái nói đành hạ giọng theo như ý nó .

- hxxh - nó nín khóc nhưng vẫn nấc nấc .

Lấy băng cá nhân trong cặp nó băng lại cho hắn rồi lạnh nhạt đứng lên ra về

- anh mở cửa tôi về - nó kiêu ngạo nhìn lạnh nhạt phun ra từng từ .

Hắn nhàu mày nhưng nhanh chóng đi lại ép nó vô cửa , khóa tay chống lên cửa đầu tựa vô ống tay , tay còn lại ôm eo nó

- em còn giận anh sao ? Anh xin lỗi . Anh không chê em vậy nữa đâu , xin em đừng gần gũi với người con trai khác , anh sẽ không chịu được . Và xin em đừng khóc , như vậy .... tìm anh nó nói nó đau lắm - hắn cúi xuống thì bên tai nó .

Hơi thở ấm nồng đầy nam tính phả vào tai nó khiến nó vô thức rung mình mà dụi cổ lại , 2 má đỏ ửng lên nhìn đến là yêu .

- ai thèm giận nhà anh . Anh làm gì kẻ anh - nó ngại ngại cúi đầu xuống , do nín nó cụm đầu vô ngực hắn .

Hắn nghe giọng giận dỗi của nó liền đưa tay nhắc bổng nó lên và lém thẳng lên giường , chưa để nó kịp làm gì hắn nhanh chóng lấy thân mình phủ lên thân hình nhỏ bé của nó , đôi môi mỏng hồng hồng phả hơi thở ấm nồng chôn trên môi nó .

- em không tha thứ cho anh . Anh quyết không cho em ra khỏi phòng anh - đồng thời tay siết nhẹ eo nó , ở ngoài nhìn vào thì cảnh này rất là mờ ám nha .

- anh ..., anh .... ép bức người khác - nó ngại đỏ mặt đến tận mang tai lấp bắp nói .

- phải . Vì vậy em có tha thứ cho anh không ? Anh yêu em là thật và ..... anh muốn lấy em chứ không ai khác - hấn không phủ nhận .

Nó nghe hấn nói mà tim như muốn nhảy ra ngoài , trong lòng ảm áp đến lạ

- thật ? - nó nghi ngờ hỏi lại

Hôn phớt lên môi nó hấn đáp

- thật 99,9999..... %

- vậy còn 0.111111..... % - nó hỏi .

- không có gì được 100% cả . Đến nước sôi cũng không được 100° mà - hấn đáp lại nó .

- vậy vẫn có khả năng anh phản bội em - nó không vừa ép hỏi .

- nhưng nó là rất ít - hấn vẫn đáp .

- nhưng không có nghĩa là không - nó vặn .

- em.... - hấn ứ họng .

- hi em đùa thôi . Đương nhiên là sẽ không có rồi- nó nói rồi đẩy hấn nằm xuống giường còn nó thì ngồi trên người hấn , bàn tay chườn lên đầu giường tạo thế còn mờ ám hơn hấn , mặt nó giáp mặt hấn gần như là hôn thì nó nhanh nhẹ di chuyển môi xuống tai hấn phả ra từng từ lạnh thấu xương .

- nếu có . Em 1 dao giết chết anh - nói là kèm theo hành động , nó kê con dao gọt trái cây lúc vừa hấn vút ngay đầu giường .

Hấn cứng người nhìn nó , nó bé con vậy mà ghê gớm , nó còn bá đạo , lạnh lùng hơn hấn gấp nhiều , nhiều ....., lần .

- giờ ra mở cửa cho em về - nó ra lệnh tay vẫn kê con dao ngay cổ hấn .

Hấn như đô bốt cổ cứng ngắc không cựa quậy chỉ có đôi mắt là hoạt động hết nhìn dao rồi nhìn nó xong tay mần mò mở khóa cửa cho nó . Vừa ra khỏi cửa đập vào mắt nó và hấn là 6 cặp mắt nhìn mình không chớp , nó nhìn lại mình thì vội buông dao xuống rồi lấp bắp

- xi... xin..., xin .... phe... phép ... phép ... h... hai .. bác ... con ... con ... về ... - nói rồi nó thấy con dao vô tay hấn mà vọt ngay ra về không ở lại chút nữa nó bị bố mẹ hấn đưa lên đồn thì khổ .

Nó vừa chạy đi hấn liền nhìn người làm và 2 thằng bạn

- nhìn gì ?

- mày .... mày ...., với Linh làm gì mà dao kê cổ thế - Hữu .

- liên quan gì mày - hấn nhú mày khó chịu .

- Linh ... Linh ..., còn bị chảy máu môi , tay nữa .... em ... em .... làm gì Linh ? - Chị Hấn lấp ba lấp bắp .

- không có gì . Cả nhà ngủ đi . Buổi tối vui vẻ - nói rồi hấn rầm cửa lại .

- ơ giờ mới trưa mà cậu - " ba" hấn thắc mắc .

- ày yêu quá đâm ra đầu óc nó loạn - Lộc .

- ừ . Thôi cả nhà đi ăn cơm đi . Tôi đói rồi - Hữu .

Vậy là cả đám kéo nhau xuống nhà ăn rồi đi ngủ , đi chơi . Còn nó với hấn thì thi thoảng cười nhìn như ngộ .

Vậy là nó và hấn thành đôi rồi nhé hi

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77

Hôm sau bọn nó đi học nhưng hôm nay là ngày cuối cùng của năm vì học hết hôm nay mai bọn nó được nghỉ tết mà .

Tại lớp .

- hey . Mai được nghỉ rồi mình đi chợ tết đi ? - Thủy hứng khởi .
- ờ cũng hay đó . Đi chợ sắm tết rồi vô chợ hoa chơi . Buổi tối đẹp lắm - nó hưởng ứng đầu tiên .
- đúng đó . Chợ hoa buổi tối rất đẹp . Bao ánh đèn đủ màu cùng nhiều loại hoa đẹp .... nhìn lung linh chết được - Dịu mắt long lanh .
- ờ vậy đi . Bọn anh cũng mới đến đây chưa được lâu , cũng chưa đi chợ hoa bao giờ . Mai bọn em dẫn anh đi nha ? - Bách .
- ờ hihi . Mai 7h có mặt tại ngã tư nhé ? - Dương
- ừ , giờ học thôi - Lộc .

Vậy là cả đám ngồi học và sinh hoạt buổi cuối cùng của năm . Thầy chủ nhiệm chúc gia đình tất cả học sinh lớp mình ăn tết vui vẻ và thông báo lịch nghỉ và học lại cho bọn nó rồi dài tán ra về

Sáng hôm sau :

- hey đây này . Đi muộn thế - Dịu gọi nó khi thấy nó bên đường .
- học ... ừ ... tao bận chút việc - nó vừa nói vừa thở do chạy .
- ừ . Giờ đi theo cặp nhé ? Tao đi với chồng yêu của tao hi hi . 7h tối gặp lại ở đây nhé ? - Dương phân chia .
- hơ . Con này ngon . Dù cả lũ đi giờ kêu đánh lè . - nó .
- hi hi lâu lâu mới được đi chơi riêng với người thương mà - Lộc bênh .
- hừ không thèm nói với anh . Giải tán ai thích đi đâu đi - nó bực , nói xong đi luôn .
- ầy ầy Linh .... - Thủy gọi với .
- nó giận thật rồi . Giờ sao ? - Dịu .
- Thành . Mày đuổi theo em ý đi - Hữu vỗ vai hấn .

Hấn không đáp mà gật đầu rồi đi .

- vậy là ok . Đi thôi - Dương hí hửng .
- ờ đi - cả đám nói rồi chia cặp đi với nhau .

* chỗ Dịu và Bách *

2 người đưa nhau đi lên thành phố vào khu siêu thị mua chút đồ rồi đi tìm lùm , do Bách lớn tuổi hơn Dịu lên chả đến khu vui chơi làm Dịu hơi buồn nhưng cũng vui và hạnh phúc khi Bách công mình đi tản bộ quanh bờ hồ , rất lãng mạn , hạnh phúc .

* bên nó *

Sau khi bỏ đi nó bực tức dậm chân xuống đất chút giận , gì chứ ? Dù người ta đi rồi đánh lè , vứt bỏ bạn vậy sao ? Có người yêu là cho bạn ra rìa . Nó nhớ trước đó bọn nó hay đi với nhau rất vui vẻ ... vậy mà ... giờ sao ? Có mình nó à , tui thân .

- lùn đường rồi đó vợ yêu - hấn từ sau ôm lấy vòng eo nhỏ của nó thủ thỉ .
- oái ... từ đâu chui ra vậy ? Em tưởng anh đi với họ ? - nó giật mình khi có người ôm mình .
- đi làm kì đà à ? Người ta đi theo cặp mà . Đừng ầm ức nữa mình đi thôi - hấn trả lời 1 mạch rồi kéo nó đi .

Nó ứ ứ chưa tiêu hóa hết thì bị hấn kéo đi lên cũng lật đật chạy theo .

Đứng trước quán quần áo tại chợ hán hoi .

- em muốn mua gì ?

- ừm ... xem nào - nó nói rồi để ngón trỏ ngay cầm gỗ gỗ tỏ vẻ suy tư .

Hán lắc đầu rồi chọn đồ cho nó , hán không muốn dẫn nó vào đây mua mấy bộ dè tiền này mà phải vào khu mua sắm trên thành phố nhưng sợ nó không chịu lên đưa vô chợ ở quê , nhưng người ở đây rất đông , rất nhộn nhịp ... đúng là không khí tết ở quê , thật vui và hồi hộp ... không giống trên thành phố , nhạt nhạt sao ă .

Nó lòng vòng chọn chọn cuối cùng nó lấy 1 bộ đồ cho người trung tuổi của nữ .

- anh thấy bộ này sao ? - nó hỏi hán .

- hà ? Già lắm . Em lấy bộ này này - hán ngạc nhiên khi nó hỏi hán bộ đồ đó .

- anh hâm , em chọn cho mama xinh gái của em mà . Còn cái này em không mặc , gì mà váy vớ vương vớ . Không mặc - nó làm 1 lèo .

- à vậy à . Váy bộ đó đẹp đó . Em rất có thẩm mỹ - hán xem lại bộ đó rồi khen .

- hi em mà - nó tự sướng rồi quay ra tính tiền .

- mình đi tiếp đi . Em mua chút đồ cho papa xinh dai của em nữa - nó vui vẻ kéo tay hán .

Hán không nói gì mà cứ đi theo nó , đến quán bán đồ nam nó chọn cho bố nó 1 bộ đồ cũng đẹp , có vẻ như đồ cặp với mẹ nó vậy . Nó vui lắm vì nó mua tặng bố mẹ nó 1 món quà mà chính tay nó chọn và tiền do nó làm ra . Nó cũng thương họ nhiều lắm , nó để ý mọi năm bố mẹ nó chỉ mua đồ mới cho chị em nó còn bố mẹ nó toàn mặc đồ cũ không à , bố mẹ chả bao giờ mặc đồ mới chỉ toàn đồ cũ hay đồ được người ta cho thôi ... lần này nó sẽ mua cho bố mẹ nó đồ mới , bố mẹ nó mừng lắm vì nó bao năm rồi còn gì . Ừm... xem nào bố nó thích gì nhỉ ? Mama nó thích gì nhỉ ? ..... a ... nhớ rồi .

Nó tần ngần suy nghĩ rồi kéo tay hán vô 1 tiệm vàng chọn chọn gì đó nó chỉ đôi bông tai vàng kiểu người trung tuổi rồi gỏ giá .

- đôi này nhiều bác

- à đôi bác chút - bác nói rồi bỏ vô cân thử .

- 1 triệu 8 cháu .

Nó nghe rồi đưa tay vô ba lô lấy tiền ra đếm , nó còn hơn 2 triệu thôi , nó còn mua đồ cho bố nó nữa liệu có đủ không ? Còn mua quà về nhà cho anh cho ..... bà nó nữa .... nó đứng cầm tiền đắn đo (tiền lương nó làm tại quán cà phê , do bố mẹ nó nói không lấy để đó mà mua sách bút để học lên nó để dành lại để có dịp sẽ dùng , giờ đến tết rồi nó muốn mua quà tặng gia đình) hán bên cạnh thấy vậy liền nắm tay nó kéo đi và tổng nó vô 1 chiếc taxi gần đó .

- anh làm gì vậy ? Em đang mua đồ mà - nó gắt lên .

- im coi . Anh đưa em đi mua đồ đẹp hơn . Em muốn mua gì ? - hán nói nhẹ .

- em muốn mua bông tai mua đồng hồ cho ba , mua điện thoại mới cho anh trai và ,,,,,, Mua khăn , vòng cho bà - nó kể 1 hồi rồi ngập ngừng câu cuối .

Hán hiểu nó nghĩ gì , nó thật có hiếu , thật tốt .

- vậy anh dẫn em đi mua , chỗ này toàn đồ đẹp - hán xoa đầu nó .

- nhưng em có ngần này tiền phải làm sao ? Đủ sao ? - nó đưa tay cầm tiền trên tay .

- anh sẽ mua cho em - hán mỉm cười nhìn nó .

- không . - nó phản bác ngay .

- sao ? - hán hơi nhíu mày .

- em không thích . Em muốn mua đồ do tiền chính tay làm ra cơ . Với lại em không thích lợi dụng người yêu đâu - nó nói .

- ừm ..... à ... hay vậy đi .... anh tạm ứng tiền mua đồ cho em rồi xong em qua nhà làm giúp việc cho nhà anh , tháng anh trả 2 triệu . Vậy là xong - hán suy nghĩ rồi nói ý kiến .

nó gật 1 chút rồi cũng gật đầu , vậy cũng được , dù sao đi nữa nó cũng đi làm trả lại hán mà , không lợi dụng gì hết ă hihi vui rồi đã vậy ,,,, ngày nào nó cũng .... cũng được gặp hán hết chon ý hihi . Nó nghĩ mà mặt đỏ cả lên .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78

- em nghĩ gì vậy ? - hấn tò mò hỏi .

- Hi không - nó chối .

Nghe nó nói hấn cũng không nói gì nữa mà ngồi im lìm chặt tay nó đút vô túi áo khoác của mình , tay nó rất bé nhưng lại rất ấm , ấm lóng lóng , mùa đông dù tay có lạnh đến mấy khi cầm tay nó thì tay hấn cũng ấm theo .

Khuôn mặt nó nhìn mỗi ngày 1 tệ rồi gục hấn lên vai hấn do bị say se , lúc vừa do nói chuyện với hấn mà nó quen khuấy đi cái vụ nó không đi được xe ô tô giờ thì chết thật rồi . Cái bụng nôn nao khó chịu , cái đầu cứ nặng trĩu , mùi xe làm nó buồn nôn ...

- em sao vậy ? - hấn thấy biểu hiện lạ của nó thì lo lắng nâng đầu nó hỏi .

Nó không đáp mà chỉ lắc đầu rồi nhắm mắt lại dựa đầu lên vai hấn . Thấy vậy hấn đưa tay dờ chán nó thì thấy bình thường không sốt , nóng gì lên cũng đỡ lo hơn rồi nhìn nó ngủ bên vai mình .

Đi mất mấy tiếng để đến thành phố hấn lay vai nó dậy , mở mắt thấy xe dừng nó vui như vớ được vàng vội mở cửa xe chạy ra ngoài , hấn trả tiền rồi quay lại với nó .

- ta đi thôi - hấn nắm tay nó .

- ọe ..... - nó như không chịu được nữa mà chạy vội ra gốc cây gần đó mà nôn thốc nôn tháo nhưng toàn là nôn khan vì nó chưa ăn sáng mà .

- em sao vậy ? Đừng làm anh sợ - hấn không còn khuôn mặt lạnh hàng ngày nữa mà thay vào khuôn mặt lo lắng tay vuốt nhẹ lưng nó .

- em ... em bị say xe ... ọe ... - nó cố nói cho hấn đỡ lo rồi không chịu được mà lại nôn .

- trời . Sao không nói . Đi uống gì cho đỡ khó chịu đã nha ? - hấn vẫn lo .

- em quên - nó vuốt vuốt ngực nói .

- haiz .... chịu em - hấn chịu thua nó mà đưa tay cốc đầu nó 1 cái yêu chiều .

- đau em - nó nhăn mày .

- được rồi qua anh cổng - hấn cúi xuống cho nó nhảy lên lưng mình rồi 2 người đi mua nước và ăn chút gì đó .

Sau khi ăn uống nó cảm thấy đỡ mệt liền lẳng lặng ôm tay hấn lắc lắc đòi đi mua quà nhìn y con nít lên 3 làm hấn lắc đầu chào thua nó .

Hấn dẫn nó đến trung tâm mua sắm 1 tri nhánh nhỏ của nhà hấn nhưng đối với nó nhìn thì muốn hoa mắt vì nó rất rộng và to . Là 1 khu nhà 3 tầng có đủ mọi thứ ở đây . Nó thích thú chạy ton ton phía trước hấn đút tay túi quần lững thững phía sau , nó tíu tít nhìn hết cái này đến cái kia rồi túm gấu áo hấn giật giật chỉ chỗ khi thấy có gì thích mắt hay ho . Đôi bạn nó làm ai cũng chú ý nhìn y như anh em vậy nó thì nhỏ con còn hấn thì to lớn trững trạc .

- a ... kia rồi mình qua xem cái đồ đi anh - nó mắt sáng rực khi nhìn thấy tiệm trang sức .

Kéo tay hấn đến nơi nó ngạc nhiên nhìn mọi thứ , ánh vàng cùng những viên đá lấp lánh đủ màu khiến cho nó hoa cả mắt , đẹp thật đấy .

- cô cho con xem cái này đi ạ - nó chỉ cho cô bán hàng đôi bông bản to được khắc hoa văn rất lạ mắt và có những viên đá nhỏ làm điểm nhấn nhìn rất đẹp .

- đây cháu . Cháu lên lấy đôi này thì hợp hơn còn đôi cháu chọn chỉ hợp với tuổi của cô thôi - cô vui vẻ lấy và tư vấn cho nó , nó là 1 cô bé dễ thương .

- vâng . Con mua cho mẹ con . Cô đeo thử cho con xem được không ạ ? - nó rất lễ phép , cười híp cả mắt nhìn cô nhờ vả .

- ờ đợi cô chút . Cháu có hiếu quá . Ai mà có con gái như cháu chắc tự hào lắm - cô vui vẻ đồng ý rồi khen nó .

- hi bình thường cô ạ . - nó đáp .

- ừ đẹp không cháu ?

- dạ đẹp ạ . Cô cho con chọn cái khác nha cô - nó tiếp tục nhìn ngó .

- ừ . 2 anh em đi chọn cho mẹ hả ? Chắc cháu chỉ 13 , 14 tuổi thôi nhĩ ? - bà vui vẻ hỏi chuyện .

- dạ / cái gì ? - nó và hấn đồng thanh . Mặt hấn đen như đất nồi rồi , gì chứ nhìn nó với hấn giống nhau chỗ nào mà bà già này nói hấn với nó là anh em .

- ủa ta nói sai sao ? - cô hỏi .

Hấn đang đi phả cho bà 1 tràng thì nó lên tiếng

- hi con 17 tuổi rồi cô ạ . Còn đây là người yêu con - nó thật thà trả lời .

- ồ vậy nhìn con trẻ vậy ? Còn nhỏ con nữa . Con ta 14 tuổi có khi còn cao hơn con - bà khá ngạc nhiên .

- hxxh không phải con nhỏ mà do hồi nhỏ con biếng ăn lên mới vậy thôi - nó xị mặt nhìn yêu vô cùng .

- haha con bé này dễ thương quá - bà bật cười nhìn nó .

Nó cười lain rồi tiếp tục chọn chọn , hấn đứng bên khờ ra hiệu cho bà bán hàng đi sang bên đầu kia nói chuyện , hấn nói gì đó với bà mà bà chỉ gật gật rồi dạ dạ gì đó , nó do chọn đồ lên không biết , xong hấn đi lại bên nó .

- xong chưa vợ ? - hấn đổi cách gọi .

- chả có cái nào đẹp ngoài cái này - nó nói rồi cầm đôi bông vừa chọn đưa cho hấn .

- ừ vậy lấy nhé - hấn hỏi nó rồi đưa cho cô bán hàng nói cô gói lại .

- bao nhiêu vậy cô ? - nó hỏi .

- à ừ .... 1 triệu 3 thôi con . Hôm nay tết hàng có giảm giá - mới đầu cô hơi ngập ngừng nhưng cũng nói đỡ .

- vậy hả cô ? Hihi vui quá - nó vui vẻ cầm hộp bông đút vô ba lô rồi cầm giấy bút ra ghi gì đó .

Hấn đưa thẻ cho cô bán hàng rồi lại kéo nó đi mua đồng hồ cho bố nó .

Nó chọn cho bố nó cái đồng hồ bằng vàng có đính nhiều đá lấp lánh , rất đẹp . Lại hên sao mà nó lại được giảm giá có 2 triệu 8 thôi , hấn đăng sau lắc đầu nhìn nó . Nó vui vậy sao ? Nó thật ngây thơ dễ nà mà , nhìn nụ cười trên môi nó hấn thấy tim mình dạo rục và yêu nó nhiều hơn .

Đến quán điện thoại chị bán hàng tư vấn giới thiệu cho nó toàn điện thoại đẹp nhưng đắt lắm ít cũng hơn chục triệu lận , xem xem , nhìn nhìn nó quyết chọn con oppo r1 cho anh nó , có hơn 1 triệu thôi .

- chị em lấy cái này - nó chỉ cho chị nhân viên , chị có vẻ bực bội khinh thường nó , nó nhìn thấy liền nói lại .

- em không mua nữa . Thái độ của chị chính xác là muốn đuổi khách hàng . Muốn bán đồ sịn , đắt tiền thì đừng bày lại dẽ tiền ra như vậy - nó nhàn nhạt nói rồi quay lưng đi không thèm quay đầu .

- nghèo mà bày đặt vô đây - chị nhân viên khinh thường nói .

Hấn đứng nghe và nhìn hết mọi việc liền rút điện thoại gọi ai đó rồi đuổi theo nó , dẫn đến quán điện thoại khác .

Đến quán này có anh bán hàng nhìn rất duyên giới thiệu cho nó đủ các loại điện thoại từ dẽ tới đắt , nó hài lòng chọn chiếc gì gì đó giá hơn 2 triệu rồi mỉm cười cảm ơn nhận hộp điện thoại từ anh nhân viên đó .

- em nhìn rất xinh nha . Cho anh xin số phone được không ? - anh nhân viên cười tươi nhìn nó .

- dạ được . - nói rồi nó lôi con 1280 ra rồi hỏi số điện thoại anh đó để mình nhá sang , nó không để ý bên cạnh đang có 1 núi lửa sắp phun trào .

Chưa kịp đọc xong đã bị hất gật điện thoại đút vô túi rồi rất tự nhiên ôm eo nó rồi đặt môi mình lên môi nó như đánh dấu chủ quyền .

- em không biết chồng em đang bên cạnh ? - giọng hấn hạ xuống âm độ tay bấu nhẹ eo nó cảnh cáo .

Nó bất ngờ do hấn làm vậy lên đứng đơ ra khi nghe hấn hỏi và cảm nhận cảm giác đau ở eo mới bừng tỉnh mặt đỏ lên rồi gượng cười nhìn anh nhân viên .

- hi xin lỗi anh . Người yêu em không cho em cho số điện ạ

- không sao - anh nhân viên vẫn đơ trước cảnh hôn bá đạo lúc vừa lên trả lời cho có .
- vâng vậy chào anh - nó cười chào anh làm hấn đen mặt kéo nó đi sênh sệch .
- ầy anh làm gì đi như gió vậy .
- em còn hỏi . Em to gan lắm . Chút về em chết với anh - hấn đen mặt quay lại nhìn nó cảnh cáo .

Nó theo phản xạ mà rút cổ lại nhưng tay vẫn xòe ra .

- điện thoại của em
- em giỏi nhì ? Còn giám đòi lấy lại ?
- hơ không có hi mình đi thôi - nó sợ hãi lảng sang chuyện khác khi thấy 1 đàn quạ đen đang quang quác trên đầu hấn .

Hấn đưa nó đến quán điện thoại khác nhưng lần này là cô nhân viên bán , hấn mua 1 cặp điện thoại đôi đưa cho nó 1 cái nó hỏi sao đưa nó thì hấn nói hấn tặng , nó 1 mực không lấy nói mới quen 1 ngày mà lấy đồ của hấn người ta sẽ nói nó lợi dụng hấn , hấn chán nản nói cho nó vay lên nó mới chịu cầm rồi lại cầm giấy bút ra viết gì đó . Nó đi 1 đoạn thì nhớ đến ai đó liền kéo hấn đến quán trang sức người cao tuổi , nó chọn 1 chiếc vòng nỉ lão màu xanh lá có hình con rồng quấn quanh nhìn rất lạ và đẹp , nó nói nó tặng bà . Kéo hấn đến nơi bán quần áo nó tiếp tục mua cho bà 1 cái khăn vuông chàm đầu bằng nhưng đẹp mắt rồi cùng hấn đi chơi và chọn đồ linh tinh , nó mua bánh kẹo các thứ rồi mới cùng hấn ra về . Đang đợi thanh toán tiền nó liền trả vờ đi wc rồi chạy đi đâu đó để lại hấn đứng đó 1 mình . 1 hồi lâu nó mới quay lại thì hấn đã thanh toán xong đóng đồ đồ và đang đợi nó ở cửa ra vào .

- hi đợi em lâu không ? Minh về thôi - nó chạy ra ôm tay hấn rồi nhận 1 vài túi đồ sách phụ , hấn không cho nó chìa bộ giận rồi trả lại điện thoại hấn hết cách đành làm theo ý nó .

Toe toét cầm mấy túi đồ nó và hấn ra về .

- tôi xin lỗi . Xin đừng đuổi việc tôi . Tôi xin hứa từ nay không đối xử với khách như vậy nữa - giọng nói người con gái khóc lóc van xin làm nó và hấn chú ý .

Ầy đó không phải chị bán hàng lúc vừa sao ? Sao lại bị đuổi rồi .

- quy định công ty là vậy . Cô đối xử với khách như vậy mà cũng đòi bán hàng sao ? Cô về đi để tôi còn làm việc - người kia nói rồi đi vào trong để lại chị ta thất thểu ra về

- hứ đáng đời , khinh người lắm vào . Chị mà giàu hơn tôi thì đã không phải đi bán hàng thuê ấy thế mà cứ khinh người ta - nó lầm bầm .

- em hay lắm rồi - hấn phì cười nhìn nó .

- em mà . Thôi về đi anh - nó nói rồi tốt lên taxi .

Lên rồi xe lẩn bánh nó mới lại nhớ nó bị say xe , ôi cái đầu hxlxl . Nó lại ỉu siu nhắm mắt tựa vô vai hấn .

- em như vậy sau lấy chồng đi xe dâusao được - hấn chêu nó để nó quên vụ say xe .

- thì ta đi bộ . Hay là em sẽ nuôi 1 con bò từ bây giờ rồi đợi khi lấy anh em sẽ đeo bông cho nó kéo xe bò rồi em cũng chẳng hoa lên vậy là thành xe hoa
- nó ngây thơ trả lời .

- ối giờ chịu em . Vậy em dắt nó cho chồng ngồi xe hoa nhá ? - hấn phải bật cười trước ý tưởng mới lạ của nó .

- không anh phải dắt , em mặc váy rồi dắt sao được .

- hứ ai nói sẽ lấy em mà nói anh dắt - hấn chọc nó .

Nó tắt ngấm nụ cười nhìn sâu vào đôi mắt hấn cái giọng lạnh lạnh nhạt nhạt vang lên .

- anh không muốn lấy em ? Vậy giờ anh yêu làm gì ? - nó có vẻ nhạy cảm về việc này , vì đơn giản nó bị bỏ rơi 1 lần nó rất sợ có lần 2 , nếu có lần 2 sẽ có lần 3 rồi tiếp nhiều nữa như vậy nó sẽ rất đau .

Thấy mình lỡ lời hấn liền ôm nó mà hôn phớt lên môi nó

- anh đùa thôi . Kiếp này anh chỉ yêu và lấy mình em .

- nhớ nhé - nó hỏi lại .

- ừ ....

....?....

Vậy là nó và hân nói đủ thứ trên trời dưới đất cho đến khi về lại chỗ hẹn với đám bạn .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79

Đến 2 cặp đôi kia nhá .

* nhỏ và anh *

2 người rủ nhau đi khu vui chơi , do nhà 2 người đều giàu lên chả có việc gì phải tiết kiệm .

- anh ... anh chơi cái kia đi em thích hihi - nhỏ nhảy tung tung ôm tay anh lắc lắc .

- được rồi , được rồi . Từ từ thôi không ngã - anh phải bó tay với nhỏ .

- hihi vui quá . Mát quá . A..... - nhỏ dang 2 tay hét sáng khoái .

Anh bên cạnh phải bật tai lại .

Hết vòng quay nhỏ lại lảng sang kéo anh đi chơi hết cái này đến cái khác nhưng lại không vô khu nhà mà điều đó khiến anh để ý và trong đầu hiện lên 1 suy nghĩ gian tà .

- em mình vô kia đi .

- á ... á,,, em không vô đâu - nhỏ run run cố kéo tay anh đang túm tay mình ra .

- trò gì cũng chơi có trò đó không chơi . Em sợ sao ? - anh nhìn nhỏ nhướn mày .

- có ... có... đâu - nhỏ chối .

- vậy vô thôi - anh cười gian rồi kéo tay nhỏ đi mặc nhỏ đang cố gìm chân tại chỗ nhưng vẫn bị anh kéo đi sênh sếch .

Vô đó hơi lạnh phả xung quanh làm nhỏ run lên bần bật bấu chặt tay anh , tiếng nhạc rừng rợn khiến nhỏ chân tay bủn rủn như đứng không vững , bỗng có bàn tay túm chặt chân nhỏ là nhỏ la lớn rồi nhảy vọt lên ôm chặt lấy anh , anh mỉm cười vui vẻ bế bổng nhỏ đi ra ngoài , nhỏ sợ hãi úp mặt vô vòm ngực rắn chắc của anh .

- sợ lắm sao ? - ra đến ngoài anh hỏi .

- ừ .. sợ hxxh - nhỏ cứ ôm anh mãi .

- ra ngoài rồi em xuống đi hay anh bế - anh dịu dàng hỏi .

- thôi ... thôi .. em đi được - nhỏ đỏ mặt cúi gầm nói .

- dễ thương chết được - anh bẹo má nhỏ rồi cùng nhỏ tản bộ quanh công viên gần đó .

2 người nắm tay nhau đi trong tiết mùa cuối đông thật hạnh phúc và ấm áp .

* cô và cậu *

2 người này có vẻ trẻ con nhất , 2 người đang nhảy theo máy nhảy ở khu vui chơi khác . Họ gây chú ý của rất nhiều người , cô và cậu hăng say nhảy nhảy cho đến mệt mới chịu buông máy cho mọi người chơi .

- haha vui quá hộc hộc - cô toe toét cười rồi tựa cả người vô cậu mà thở .

- hi . Em nhảy giỏi thiệt nha - anh cũng vui vẻ đáp lại .

- Hi em mà - cô tự sướng .

- a mình chơi cái kia đi - cô lại reo lên khi thấy chò bắn súng gì đó nhìn có vẻ thích mắt .

- ờ - cậu trả lời rồi cùng cô chơi .

Chơi chán trò này cô lại tiếp tục rủ cậu chơi trò khác , 2 người cười ròn tan vui vẻ hạnh phúc .

⊙《☆⊠⊙≡⊙≡⊠●≡≡⊙《⊙◇⊠☆《⊙⊠⊙≡◇》》☆⊠⊙≡◇◇

Tối 7h tại chợ hoa .

- oa đẹp quá . - Hữu thốt lên .

- phải nói quá đẹp . Bộ anh chưa thấy bao giờ à ? - Diệu nói mắt long lanh nhìn mọi thứ xung quanh .

- chưa .

- vậy giờ được coi - nó .

Thế là bọn nó lại đánh lê , tay trong tay cùng người mình yêu đi trên đoạn đường đầy hoa cùng ánh đèn lung linh huyền ảo , thật đẹp , thật lãng mạn , thật hạnh phúc , thật .....

Bọn nó đi chơi đến 9h thì chia tay nhau ra về , về đến nhà ai cũng mệt mà lần dùng lên giường đi ngủ . Có mình nó là bạn ..... chia quà và sắp đồ bánh kẹo lên bàn .

*Tại nhà nó *

- con làm gì mua nhiều đồ vậy ? Rồi tiền đâu con mua ? - bố nó hỏi mày khẽ nhíu lại .

- tiền con đi làm đó bố . Tại con không dùng đến lên giờ tết con muốn sắm đồ cho nhà mình . Con cũng lớn rồi - nó vừa lấy đồ vừa nói .

Bố mẹ và anh nó nghe thì khẽ cụp mi xuống vẻ buồn bã .

- hi đây là quà của bố , bố nói bố thích nó lên con mua tặng bố hi - nó đưa hộp đồng hồ cho bố nó .

- còn đây là của mẹ , con chả biết mẹ thích gì nên mua đại hi - nó đưa hộp bông cho bà .

- còn cái này của anh . Linh tặng anh á . Nhanh có vợ cho em có chị dâu chơi cùng hihi - nó lém lỉnh đưa hộp quà cho anh nó .

- còn cái này là quần áo mới con mua tặng bố mẹ . Con chưa bao giờ thấy bố mẹ mặc đồ mới bao giờ . Bố mẹ cũng lớn tuổi rồi đừng bủ chi bú chít cho con nữa , con lớn rồi - nó đưa bộ đồ nó mua cho bố mẹ nó .

- của anh đây , thăm nữ em cáo lăm đó - nó nháy mắt với anh mình .

- con / em ..... cảm ơn con / em . - bố mẹ và anh nó xúc động vô cùng liền ôm chầm lấy nó nước mắt khẽ năn .

Họ thấy thật có nể , từ nhỏ họ đã đối xử tệ với nó vậy mà nó vẫn đối xử tốt với mình , nó còn biết mua đồ , biết quan tâm , để ý đến họ .... họ thật tự hào khi có con gái , em gái như vậy .

- hi bố mẹ với anh buông em ra coi nào ngạt thở quá . Sao mọi người khóc ? Tết mà phải nhảy múa chơi bời cho cả năm mệt nhọc chứ ạ - nó ngộp thở do bị ôm chặt đẩy mọi người ra nó nhíu mi khi thấy họ khóc rồi lại lảng sang chuyện khác cho không khí bớt căng thẳng .

- ừ hi được rồi cô nương - mẹ nó nhéo nhẹ má nó cưng chiều .

- a , bố mẹ này ? Bố mẹ đưa cái này cho bà giúp con nhé ? - nó đưa cái khăn và cái vòng ngọc mã lão cho bố nó nhờ vả .

- sao con không đưa ? - bố nó .

- con đưa bà sẽ nhận sao ? - nó đôi mắt buồn so .

- thôi đừng nghĩ lung tung . Cười anh coi . Nhóc con - anh nó thấy nó gần như sắp khóc liền an ủi động viên .

- hi vâng . Bố mẹ nói là của bố mẹ nhé hi . Con đi ngủ đây , đi cả ngày mệt quá à . - nó giả bộ đấm lưng mệt mỏi để vô phòng .

- ừ con ngủ đi - bố nó nhẹ giọng .

- vâng . Bố mẹ , anh ngủ ngon . Yêu mọi người - nó nói rồi đứng dậy ôm và hôn vào má từng người rồi vô phòng ngủ .

Bố mẹ và anh nó chả biết làm sao nữa chỉ biết dùng đôi mắt buồn nhìn theo bóng nó rồi cả 3 người cất dọn đồ xong đi đến nhà nội nó

(nó và nhà nội ở riêng nhưng cách nhau không xa lắm đi bộ 1 đoạn tầm 5 phút là tới)

- mẹ . Mẹ chưa ngủ ạ ? - mẹ nó hỏi khi thấy nội nó đang ngồi xem tivi .

- bà ơi bà xem gì vậy ? - anh nó chạy lại hỏi .

- ừ . Chào anh chị . Tôi không ngủ còn qua đây làm gì ? Tết nhất sắm được gì chưa ? Bà coi cô dâu 8 tuổi đó con - bà nó quay qua hỏi chuyện và trả lời bố mẹ cùng anh nó .

- dạ hôm nay con bé Linh đi sắm đủ rồi mẹ . Con bé rất có hiếu , nó lo hết cho nhà tết năm nay bằng số tiền nó làm ra đó mẹ . Nó có mua quà cho mẹ này . Nó sợ mẹ không nhận lên nhờ con mang sang giùm - bố nó vừa nói vừa đặt bánh kẹo nó mua để lên bàn rồi đưa quà nó mua tặng bà đưa cho bà nó .

- cũng gớm nhỉ ? Tôi không nhận quà của nó . Nó không phải cháu tôi - bà tỏ rõ vẻ khinh miệt .

- mẹ à, dù gì nó cũng là con của con và không thể chối rằng nó là cháu nội của mẹ . Bao năm qua mẹ vẫn giữ cái suy nghĩ lạc hậu đó sao ? Con bé bị mẹ đánh , mẹ đẩy dọa , khinh miệt , chửi rủa như thế nào nó vẫn chịu đựng . Nó không giận mẹ . Nay nó lớn nó làm ra tiền , cáo đồng tiền đầu tiên trong đời nó kiếm ra nó đều mang hết ra mua quà cho nhà mà nó không hề mua cho nó bất cứ thứ gì . Vậy từ trước đến giờ mẹ có mua gì cho nó không ? Đã bao giờ mẹ gọi nó là cháu chưa ? Mẹ biết nó khao khát , thèm muốn như thế nào khi được mẹ gọi 1 tiếng cháu , được 1 cái ôm 1 cái vuốt tóc từ mẹ không ? Mẹ vô tâm lắm . Những lần mẹ ôm liệt giường mê man đều do nó chăm mẹ đấy mẹ biết không ? Mẹ không 1 chút nào thương nó sao ? Xin mẹ , mẹ hãy nhận lấy và chấp nhận con bé , nó đã đủ khổ rồi . Đừng tổn thương nó thêm nữa - mẹ nó như không chịu được mà nói hết những suy nghĩ trong lòng ra rồi chạy ra về để che đi giọt nước mắt đang lăn dài .

Bà nó thì cứ ngồi thừ ra đó , là bà sai sao ? Bà không hề sai mà .

- mẹ à ? Cô ấy nói đúng xin mẹ hãy chấp nhận con bé . Nó yêu mẹ nhiều lắm , nó không giận hay hận mẹ đâu - bố nó cũng nói giọng nhe nhè rồi lúi gút mẹ nó ra về .

- bà à bố mẹ con nói đúng đó . Bà đừng đối xử với Linh như vậy . Con bé chịu tổn thương 17 năm qua là quá đủ rồi bà ạ . Nó nói nó yêu bà lắm nhưng nó không hiểu sao bà lại hà khắc với ghét bỏ nó như vậy . Bà nhận quà của nó đi nhé ? Đây là mồ hôi công sức của nó đó ạ . Yêu bà bà ngủ ngon - anh nó bên cạnh nhẹ ôm bà thủ thủ rồi hôn lên má bà chúc bà ngủ ngon

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80

Còn mình bà ngồi lại, thẫn thờ nhìn món quà nó mua trên bàn tay run run cảm lên xem rồi nghĩ lại những việc mình làm với nó trong suốt 17 năm qua . Phải bà quá đáng, rất quá đáng là đằng khác, nhưng là bà lo cho nhà nó không đủ tiền nuôi dưỡng nó lên bà bất phá, khi đẻ nó ra bà lại vô cùng ghét nó mà không hiểu tại sao, chính bà đã không đồng ý để cho đảng ngoại nó nuôi nó vì bà nghĩ nó cũng là cháu nội của bà, chuyện 40 năm tuổi đảng gì đó chỉ là cái có mà thôi . Có lẽ bà đã sai khi đối xử với nó như vậy, bà đã chính tay làm tổn thương đến 1 đứa bé như vậy, bà không cho nó 1 tuổi thơ như những đứa trẻ khác, bà hắt hủi chửi rủa nó .... nhiều khi cũng thương nó nhưng bà lại không chịu được khi nhìn nó cứ cúi đầu chịu nhận .... bà muốn nó mạnh mẽ chứ không phải cúi đầu chấp nhận, càng ngày càng ghét nó hơn mà chính bà cũng không hiểu sao mình lại ghét nó đến thế, nó xinh xắn, dễ thương .... nhưng sao nó lạnh quá ? Là do bà tổn thương nó sao ? Có lẽ là vậy ? Bà làm gì để bù đắp cho nó ? Yêu thương nó, quan tâm nó ..... nói thật .... bà không đủ can đảm . Cảm món quà nó tặng tay bà miết nhẹ, giọt nước mắt nóng hổi lăn dài trên khuôn mặt nhăn nheo do tuổi già tạo lên . Lại cúi ôm món quà bà đi vào giường cất nó vô hòm rồi cũng chìm vào giấc ngủ .

[illegible]

Trong 9 ngày nghỉ tết nó chả biết làm gì chỉ ngồi nhà nhắn tin với bạn, nó nhớ bạn lắm chả biết sao nó lại nhớ như vậy nữa, mỗi sáng thức dậy nó luôn nhận được tin nhắn " hôm nay anh nhớ em. Chúc em 1 ngày vui vẻ. Yêu em" thật là hạnh phúc, nhiều lúc nó ước bạn luôn bên cạnh nó, cho nó ôm bạn đi ngủ, cho nó gối đầu lên tay bạn, cho nó thủ thỉ bên tai bạn mỗi ngày, cho nó cảm nhận được hơi ấm từ bạn ..... Bạn cũng chả khác nó là mấy, tết bạn gọi điện về cho bố mẹ bạn để chúc tết, bác quân gia và mấy người giúp việc về quê hết rồi và bạn cũng nói bạn không cần họ và nói họ về lại biệt thự nhà mình làm giúp việc ở đó, ở đây đã có ..... nó với chị Hằng rồi. Ngày nào bạn cũng mang ảnh của nó ra mà ngắm, bạn nhớ nó phát điên nhưng chả biết phải làm sao, chỉ mong sao cho nhanh hết kì nghỉ tết này. Bạn bạn thì rất vô tư rủ nhau đi chơi, hẹn hò này nọ chỉ có nó không được đi chơi lên phải ở nhà mà nhớ bạn. Đám bạn tút tút bên nhau trong suốt kì nghỉ tết khiến bạn phát ghen tị với bạn bạn, đã đi chơi với nhau thì chớ bạn nhỏ còn đến nhà bạn mới đau chứ, nhìn bạn nó cứ tút tút vợ chồng làm bạn đen mặt mà vọt le lên lâu không ở lại chắc gato đến chết.

Bên trong là 1 đôi dây chuyền , mỗi dây là 1 nửa mặt trái tim , bên trong còn có đôi cánh thiên thần và dòng chữ nhỏ " love forever" và có những hạt đá nhỏ màu trắng lấp lánh làm điểm nhấn cho dòng chữ và đôi cánh .

- đẹp quá . Em đeo giúp anh đi - hân phải thốt lên .

- vâng - nó vui vẻ đeo giúp hân .

- nào đưa anh đeo cho em - hân nhẹ nhàng vòng tay qua cổ nó để giúp nó đeo vào .

Cầm 2 mặt dây chuyền ghép lại hân hạnh phúc vô cùng rồi đặt môi mình lên môi nó , chao cho nó nụ hôn ngọt ngào đầy yêu thương .

Ngoài cửa Nhật đang bóp nát hộp quà trên tay răng nghiến chặt .

- mày sẽ không được hạnh phúc lâu đâu thằng khốn . Còn em , Linh à em sẽ nhanh chóng về lại bên anh thôi - nói rồi hân ta lấy điện thoại gọi ai đó rồi vừa đi vừa nói chuyện .

Hân và nó sau khi buông nhau ra thì mỉm cười nắm tay nhau ra khỏi lớp .

Bọn bạn nó thì đã som về để đi hẹn hò với mấy anh rồi .

Tối đó nó đang ngồi học thì nhận điện thoại hân nói nó ra cổng , nó không hiểu lên cũng chạy ra , vừa ra nó đã thấy hân tay cầm bó bông và con gấu đứng trước mặt nó và nói tặng nó ngày lễ tình nhân , hân nói khi không có hân thì cứ coi con gấu đó là hân . Nó vui vẻ nhận quà rồi nói hân ra về không sợ bố mẹ nó la . Nó vui vẻ cầm đồ vô nhà rồi nhắn tin với hân . Bọn nó nhắn tin với nhau đến khuya mới ngủ , nhưng trên môi 2 đứa lại nở nụ cười hạnh phúc .

Hôm nay là ngày đầu nó đến làm giúp việc nhà hân , nói giúp việc cho oai vậy thôi chứ thực chất nó chỉ đến ngồi coi tivi vui hân và chị Hân , hân nói "bố mẹ " hân đi công tác rồi lên chỉ có 3 bọn hân và chị Hân ở nhà thôi .

Đang ngồi coi phim bỗng nó nhớ gì đó liền cầm balo rồi tìm gì trong đó , thấy mảnh giấy nó mang ra tính tính , đếm đếm .

- oa , nhiều quá vậy 10 triệu 7 trăm 49 ngàn lần . Ui tiêu nhiều tiền thế . Làm bao giờ mới xong ? .... ưm.... xem nào .... 2 triệu 1 tháng , 10 triệu 5 tháng còn 7 tháng gọi là 1 triệu luôn đi vào là nửa tháng nữa . Oa làm đến nghỉ hè luôn , còn đến cả tháng học thêm luôn hixh . Lâu quá - nó ngồi tính toán mà khuôn mặt biểu hiện đủ biểu cảm , hốt hoảng khi tiêu nhiều tiền , rồi lại đưa ngón tay ra tính tính nhìn đồ đáng yêu , xong lại than vãn khi phải làm lâu dài .

Chị Hân và hân ngồi bên cạnh nó mà cũng phải giật mình tò mò khi nghe nó lẩm nhẩm 1 mình .

- em tính gì vậy ? - chị Hân hỏi .

- dạ . Chị nhìn này . Em vay tiền anh để mua đồ , ấy thế mà mua hết bao nhiêu tiền , giờ phải nai lưng ra làm này chị . Huhu bao giờ cho hết 5 tháng . - nó đưa giấy cho chị nói rồi lại than vãn khóc bù lu bù loa .

Hân và chị Hân méo mặt nhìn nó , bỗng trong đầu hân xuất hiện 1 bóng đèn 1000kw .

- thế em có muốn dứt Ngấn thời gian không ? - hân mặt gian hỏi nó .

- có chứ - nó đang ngán ngẩm nghĩ đến tương lai làm giúp việc , nghe hân nói liền trả lời vô thức .

- vậy em dọn qua nhà anh ở rồi làm giúp việc luôn . Anh sẽ trả em 2 triệu rưỡi 1 tháng - hân nói .

- hờ ..... anh điên à ? - nó đang mơ màng nghe hân nói mà nó hét ầm lên nhìn hân như không tin .

- em hét to thế ! Điếc tai anh rồi - hân ngoáy ngoáy tai .

- phải đó . Em sang đây ở với chị cũng được . Đờ buồn , có mình chị là con gái thôi à hixh - chị Hân nhận được cái nháy mắt từ hân liền lên tiếng thuyết phục nó .

- không được nhà e.....

- ủa Linh . Mày cũng ở đây hả ? Đến som vậy ? Ghê nha - nó chưa kịp nói hết câu thì bị giọng nói ngạc nhiên rồi lại chêu đùa của Dương .

- ủa sao tụi bay ở đây . Tao ở đây là làm giúp việc trừ nợ mà - nó cũng ngạc nhiên không kém .

- bọn tao đi đến nhà chồng bọn tao chơi . Bộ mày cảm à ? . Mà cái gì trừ nợ với làm ? Mày nợ ai ? Nói tao tao trả cho - Thủy .

- tao trả nợ anh Thành . Tao vay thì nợ chứ sao . Thôi khỏi tao biết tụi bay giàu nhưng đâu có nghĩa tao lấy tiền của tụi bay như rút thẻ công cộng được .

- ờ . Nhưng làm gì mà em vay nó vậy ? - Hữu hỏi tay chỉ hấn .
- em mua thuốc phiện về bán - nó tỉnh rụi .
- mau .... mau ... báo cảnh sát . Không thể chứa 1 tội phạm buôn hàng trắng ở nhà được - Lộc hốt hoảng .
- " cốp "
- thẳng khùng - Hấn cốc đầu cậu rồi phán .
- hi đùa thôi . Em mượn có chút việc ấy mà - nó bật cười trước khuôn mặt không cam chịu của cậu .
- ờ vậy hả ? Làm bọn này giật mình - Nhỏ .
- hức hức Linh ơi ? Linh dễ thương ơi ? Linh đáng yêu ơi ? .... mày qua nhà tao ở đi . Tao xin bố mẹ mày cho . Bố mẹ tao đi công tác đến tết mới về , mày qua tao ở đi . Tạo sợ ma lắm - bỗng nhỏ khóc nức nức rồi nín nó khiến nó rùng mình .
- giúp việc nhà mày đâu - nó hỏi .
- tao không thích họ . Thích ôm mày ngủ cơ , ở với họ chán lắm - nhỏ ôm tay nó nũng nịu .
- t....
- Linh ..... - nó chưa kịp nói gì thì giọng gọi ngân dài tên nó và 1 bên cánh tay còn lại của nó bị cô ôm chặt .
- gi..... gi..... - nó lắp bắp hỏi . Nhìn cô với ánh mắt cúm con nhìn mình đủ để nó rùng mình .
- mày bong cái Thủy qua bên đi . Sang ở với tao , ông bà tao đi du lịch rồi , đi vài tháng cơ . Ông bà nói tao qua ở với bố tao nhưng mày biết đấy tao không thích bà ta mà . Lên mày sang ở với tao nha - Dương dùng khuôn mặt tội nghiệp nói và nấn nỉ nó .
- hơ ... vậy bọn mày sang nhà nhau mà ở - nó méo mó nhìn 2 con bạn .
- không . Tao thích mày cơ - 2 đứa đồng thanh .
- bo.....
- hay bọn em sang nhà bọn anh đi . Bố mẹ bọn anh cũng đi công tác . Linh em sang nhà anh làm anh sẽ tăng lương cho em . Ở đây có bạn em nữa . Các em cũng được gần người mình yêu . Linh , em có thể ở cùng phòng với chị Hân , còn Thủy và Dương có thể ở cùng phòng với chị Hân , còn Thủy và Dương có thể ở cùng phòng với Hữu và Lộc , nếu không muốn thì có thể sang phòng bố mẹ anh - hấn ngồi nghe lấy giờ liền này gia ý kiến và nói luôn không để nó thốt nốt câu nói chuẩn bị nói ra .
- ờ được đó - 2 anh nhà ta hưởng ứng .
- vui quá vui quá cơ bé Linh ở cùng hihi - chị Hân nhảy cẫng lên ôm nó .
- nó bị chèn ép bởi 2 con bạn giờ thêm chị Hân nó như ngộp thở .
- oái . Em đã đồng ý đâu . Buông ra cho em thở nào - nó nhăn mày .
- đồng ý đi mà nấn nỉ , nấn nỉ .... - anh và cậu muốn gần người mình yêu lên bay lại ôm tay nhỏ và cô là lắc lắc nấn nỉ .
- được rồi . Nhìn khuôn mặt ghét thế không biết . Nhưng Linh mày có ở đây không ? Ở đây đi nha ? - Thủy hét chịu nổi khuôn mặt cúm con của anh .
- tao không ở được . Bố mẹ tao khó lắm - nó nhăn mày nhìn nhỏ .
- ở đi mà . Bọn tao qua xin cho mày . Đi đi mà - cô ôm tay nó nũng nịu .
- tao.....
- đi đi mà , ở lại nha ? Nha? Nha?..... - cả đám bu vào nó mà lắc tay , người nó làm nó chóng cả mặt .

Chương 81

- được rồi . Đừng lắc nữa , chóng mặt quá . Ở lại rồi mà - nó như không chịu được mà lên tiếng .

- haha nhớ nha ? Vui quá - cả đám bay vào ôm nó chặt cứng , à không phải ôm mà là đè .

- á..... - nó hét lên khi cảm nhận được cảm giác đau ở tay mình .

Nghe tiếng la cả lũ hồn hoảng lẻ ra .

- a... đau quá - nó nhìn cánh tay rón máu của mình mà nhún nhó .

- vợ . Em sao vậy ? Sao lại bị chảy máu - hấn lo lắng cầm tay nó .

- không phải do mấy người sao ? Có gì mà phấn khích ? Mặc quần áo toàn gai với sắt . Bực mình . Tránh ra - nó tức giận thật rồi , nó không cho hấn đụng vô người nó .

- thôi mà . Cho bọn này xin lỗi - cả lũ cúi gằm mặt .

- đẹp cái bộ mặt đó đi . Aiss.... bực mình quá - nó đến chán với mấy người này liền vò đầu bực bội đứng dậy .

- vợ đi đâu đó - hấn vội ngẩng đầu hỏi .

- đi với dai . Được chưa ? Hỏi nhiều - nó cau gắt .

- ơ..... - hấn đơ .

- đừng đụng vô nó lúc này . Nó bực rồi đó - nhỏ .

Nghe vậy hấn ngồi im không nói , cả đám xụ mặt tại phòng khách .

30 phút sau nó quay lại với khuôn mặt bình thường tay cầm hộp bánh ăn ngon lành .

- ngồi chi 1 đồng vậy . Chị Hân ? Chị đưa em lên phòng chị đi - nó hỏi cả đám rồi quay sang Hân .

- ờ đợi chị chút - chị lúng túng đứng dậy .

- tụi bay về sắp đồ đi rồi qua xin bố mẹ tao . Tao xem phòng xong sẽ về - nó quay ra nói với đám bạn .

- ờ ờ -cả đám lật đật chạy đi .

Vậy là bọn nó quyết định ở nhà hấn 1 thời gian , bọn nhỏ đến xin phép bố mẹ nó , mới đầu có vẻ không cho nhưng cả 3 cái mỗ dèo quá lên bố mẹ nó đành chịu thua . Anh trai nó giúp nó chuyển đồ đến nhà hấn , nói đồ chứ thực chất có chút quần áo sách vở . Vừa đến anh đã bị tiếng sét ái tình mang tên Hân đánh trúng , cơ hội sống là rất ít , và chị Hân nhà ta cũng vậy , tay dọn đồ phụ nó mà mắt cứ thi thoảng nhìn trộm anh nó suốt . Nó nhìn 2 người mà cười gian , giả bộ lên ra ngoài để 2 người tự nhiên .

- ừm .... em tên gì vậy ? - anh nó lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng .

- a..em tên Hân . Um... còn anh ? - chị lúng túng .

- anh tên Phước .

- à ừm .... em làm giúp việc ở đây hả ? - anh bắt chuyện

- vâng . Anh là anh trai Linh hả ? Con bé rất dễ thương - chị vui vẻ khi nhắc đến nó .

- ừ nhìn nó rất đáng yêu đúng không ? Em cũng vậy , rất đáng yêu - anh mơ màng .

- v.... vậy..... vậy ... sao ? - Hân đỏ mặt .

- à ..... ư.... ừ - anh cũng đỏ mặt khi biết mình nói hớ .

- hi . Anh cũng rất đẹp trai - chị thật lòng .

- vậy à ? Hi - anh trong lòng vui thấy lạ .

- a... em cho anh số em đi - anh nó .

- làm gì ạ ? - ngây ngô chị hỏi .

- à .... để nói chuyện - anh nói .

- à vâng - chị đưa máy cho anh .

.....,

Cứ vậy anh chị nói chuyện mà không hay biết nó lúp ở cửa nghe hết , đang bụp miệng cười khúc khích .

- em làm gì ở đây vậy ? - hấn từ dưới nhà đi lên thấy nó lúp ở sau cửa xem gì đó liền đi lại vỗ vai .

- ui mẹ ơi , suýt ..... nhỏ tiếng , coi kìa - nó thót tim quay lại nhìn hấn để ngón tay kên môi kí hiệu im lặng rồi chỉ vô phòng .

Hấn nhìn theo tay nó thì thấy hình ảnh hay ho bê trong liền cười gian cùng nó xem ohim miễn phí

- vợ ơi . Dậy đi nào . Sao lương hoài vậy ? - hấn nhẹ nhàng thủ thi bên tai nó .

- ừ . Biết rồi - nó ngái ngủ , 2 tay dụi nhẹ 2 bên mắt , môi chu chu ra nhìn mà muốn cắn .

- buổi sáng tốt lành vợ yêu - hấn hôn lên trán nó .

- ừ anh cũng vậy - nó mỉm cười nhìn hấn .

- á.... sao anh vào phòng em ? Chị Hấn đâu ? - nó tỉnh ngủ liền giật mình hét .

- phòng anh mà vợ . Bộ em không nhớ gì hả ? - hấn ngây ngô .

Nghe hấn nói nó mới nhớ lại , nó chỉ biết tối qua xem phim rồi nó ngủ quên , trong mơ hồ nó cảm nhận như ai đang bế nó , rồi vòng tay ấy rất lớn , rất ấm khiến nó thấy an toàn mà dựa hấn vào hơi ấm đó ngủ đến sáng .

- ơ thế anh bế em về giường hả ? Sao không bế em sang phòng chị Hấn - sau 1 hồi nhớ lại nó thắc mắc .

- chị ngủ rồi . Vả lại vợ ngủ với chồng thì có sao đâu - hấn tỉnh rụi .

- hứ ai là vợ anh - nó ngại liền bỏ về phòng để vsen .

Hấn chỉ biết nhìn theo nó mà tủm tủm cười rồi cũng thay đồ xuống nhà đi học .

Xuống đến nhà ăn thì đã thấy mọi người tập chung đủ cả rồi , nó đang sắp bát đĩa ra bàn , nhìn nó cứ như bà mẹ trẻ chăm con vậy ...., ề hấn nghĩ vậy nó mà biết chắc nó cho hấn đĩa quá .

- giờ mới xuống hả ? Mau lại ăn sáng đi còn đi học không muộn bay giờ - Lộc .

Hấn không nói mà chỉ đến ngồi ăn xong cả đám kéo nhau đi học , vừa đến cổng trường thì Bách và Diệu cũng vừa tới , bọn nó vui vẻ nắm tay nhau đi vô lớp . Nhìn bọn nó rất đẹp đôi khiến nhiều anh chị và bạn bè , các em ngưỡng mộ .

* tại nhà hấn lúc tan trường * .

- ôi sao nóng quá hxxh - Thủy than .

- nước lạnh này bx - Hữu tận tình .

- hi cảm ơn ox - nhỏ hạnh phúc .

- Haiz nóng quá . Có ai quạt cho tui không ta - Dương .

- có chồng yêu nè vợ - Lộc nhanh chóng lấy cuốn tập ra quạt quạt .

- hi yêu chồng quá - cô sung sướng .

- ui rùng mình . Tao có nóng cũng thành lạnh với tui bay . Thôi tao đi tắm đây . Tui bay với bọn anh đi thay đồ đi rồi xuống ăn cơm . - nó rùng mình trước cảnh đó .

Hấn không nói gì mà đi lên phòng luôn .

- chị Hân ơi . Đồ của em đâu cả rồi - do nóng nó vô tắm luôn lên quên mang đồ mới vô thay đành quán tạm chiếc khăn tắm chạy ra lấy đồ nhưng lạ là không có .

- à sáng Thành dặn chị dọn đồ của em sang phòng nó rồi - chị tỉnh rụi .

- CÁI Gì - nó hét lớn

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82

- làm gì hét ghê vậy ? Có gì sai sao ?

- Ch7j Hân bật tai lại , mặt nhăn nhó .- chả là sai , sao lại mang đồ của con gái sang phòng con trai để chứ ? Bọn kia cũng ở riêng phòng mà .- hôm nay chị dọn sang hết phòng của mấy thằng nhóc rồi . Chúng nó bảo ở chung cho tình cảm gần gũi - chị ngáy thơ .- hừ hừ . Giờ em phải làm sao với bộ dạng này - nó như mếu .- thì em sang phòng Thành mà kiếm đồ thay - tỉnh như ruồi .- nhưng ...., nữ anh ý ở đó rồi sao - ấp úng .- chắc không có đâu . Giờ cũng trưa rồi . Nó xuống nhà ăn con rồi cũng lên - chị .Nó ngập ngừng 1 chút rồi cũng rồi cũng rón rén đi sang phòng của hân , may quá không có ai , nó vội tìm quần áo rồi vô nhà tắm thay đồ . Vừa mới chạy đến cửa nhà tắm thì cánh cửa bật mở hân bước ra với mái tóc ướt , trên cổ là chiếc khăn đang kéo 1 bên để lau tóc , cả người mặc có chiếc quần soóc . Nó nhìn hân rồi lại nhìn nó rồi bỗng mặt đỏ ửng lùi dần về sau mặt cúi gằm .

Hân vừa bước ra khỏi nhà tắm thì thấy nó với bộ dạng quần 1 chiếc khăn tắm dài ngang đùi màu hồng kitted làm lộ đôi chân trắng nõn , đôi vai trắng mịn quỳnh rũ , tay ôm bộ đồ , nó còn đỏ mặt nữa chứ , nhìn yêu chết mà..... nó đang quỳnh rũ hân sao ? Vậy hân trình trọng thông báo .... nó đã thành công rồi đấy . Nhếch mép gian gian hân đi sát lại bên nó nhưng càng tiến thì nó lại càng lùi làm hân nhui mày , nhưng rất nhanh nụ cười hân thêm đậm , cứ tiếp tục tiến cho đến khi nó va phải cạnh giường mát thẳng bằng gỗ mà ngã nhào xuống giường , hân nhảy như chớp liền lấy thân mình phủ lên thân nó , đôi môi nhanh chóng áp lên đôi môi đỏ hồng của ai kia , bàn tay siết nhẹ cái eo thon nhỏ của ai đó , cửa vậy nụ hôn kéo dài 5 phút hân mới chịu buông moi nó ra .

Di chuyển nhẹ nhàng đến bên tai nó , phả hơi thở ấm lóng vào tai nó .- em tỉnh quỳnh rũ anh sao ? Em thành công rồi đó - rồi hân cắn nhẹ vành tai nó .Nó nghe hân nói rồi cắn tai mình thì da gà da vịt nổi hết lên , ngại ngùng bật dậy chạy vọt vô nhà tắm để lại hân lăm lăm đó cười sáng khoái . Thay xong nó đi 1 mạch xuống nhà ăn cơm không để ý đến hân dù 1 giây , trong bữa ăn nó cứ cúi gằm mặt xuống ai hỏi cũng không nói , ăn xong vọt lên phòng chứ không thèm ở lại xem phim hay nói chuyện làm cả đám ngơ ngác không hiểu gì , chỉ riêng hân mới hiểu , cả ngày cứ tìm cười như bị tự kỉ .

* tôi *- vợ . Mở cửa cho anh vào ngủ - hân gõ cửa.- .....- vợ ơi - hân lại gọi .-.....- vợ không mở anh đập cửa đó - hân hét kiên nhẫn dọa .-.....- này vợ . Tôi đã không ăn cơm giờ lại ở trong đó hoài không ra . Em mà không ra khỏi phòng ngay bây giờ thì lập tức anh đập cửa rồi sẽ cho em 1 trận - hân cáu thật rồi . " cách " tiếng mở khóa cửa chứ không phải cửa mở .Lắc đầu hân mở cửa đi vào trong rồi rầm cửa lại 1 cách bức tức .- em sao vậy ? Ai làm gì em đâu . Anh cũng chưa làm gì và chưa thấy gì của em cả mà - hân cáu khi nó cứ ngồi cúi gằm mặt xuống .

Nghe hân nói nó giật mình càng ngại hơn , mặt cúi xâu hơn . Ôi giờ m có trời mới biết hân cáu như thế nào khi thấy bộ dạng nó , tức quá hân đi lại ghé bệ bông nó lên lém cái phịch xuống giường rồi không để nó kịp phản ứng hân làm đè lên nó .- em không bỏ bộ mặt đó đi anh lập tức ăn thịt em - hân đe dọa tay siết nhẹ vòng eo của nó .nghe đến đây nó liền ôm hân nhắm mắt ngủ luôn , úi giờ hân bỏ tay với nó rồi .- vợ ngốc . Anh yêu em - hân nói rồi hôn nhẹ lên trán nó , tay vuốt ve mái tóc đen mềm mượt , - thật không ? - nó nghe hân nói liền mở mắt hỏi làm hân giật mình .- ui ... thật . Anh yêu vợ nhiều lắm . Chỉ muốn đem vợ về nhà chung thôi - hân búng mũi nó .- hừ làm như em là đồ chưng bày không bằng

- nó xoa mũi bĩu môi nói .- em còn hơn cả thế . Đối với anh em là vô giá - hân cung nựng ôm nó siết chặt trong tay , - hi vậy sao ? Vậy mình mãi như vậy nhé ? - nó hạnh phúc .- ừ - hân đáp rồi chao nó nụ hôn ấm lóng đầy mật ngọt , nó đáp trả bằng cả trái tim , tình yêu của nó đối với hân , nụ hôn kéo dài đôi 2 đưa nó ôm nhau chìm vào giấc ngủ . * phòng Dương và Lộc *- sao anh chuyển hết đồ của em sang đây mà không hỏi ý kiến em - cô bức .- anh yêu vợ , không xa vợ được lên tự ý chuyển vợ sang ở cùng phòng anh .

Xin lỗi vợ mà - cậu phụng phịu con nít .- hừ giỏi nịnh - cô chịu thua với khuôn mặt dễ thương của cậu .- hi yêu vợ . Mình ngủ thôi - cậu vui vẻ đến ôm cô .- hừ anh ngủ đất đi em ngủ giường - cô gỡ tay anh ra rồi nói .- lạnh lắm .

Vợ lờ để anh bị lạnh vậy sao ? - cậu lại phụng phịu .- kệ anh - lần này không có hiệu nghiệm .Anh gian tà đi đến ôm cô rồi cưỡng hôn tại chỗ , cô bị bất ngờ liền vùng vẫy nhưng không được , anh siết chặt cái ôm , cái lưỡi liên tục làm loạn trong khoang miệng cô làm cô như bị thôi miên , ngưỡng đầu dựa và đáp lại nụ hôn đó , tay vòng qua ôm cổ cậu chao nụ hôn ngọt ngào say mê . Bàn tay cậu không tự chủ mà luồn vào áo cô siết nhẹ vòng eo rồi lần la lên trên , 2 cơ thể không hẹn mà cùng nóng ran , ngả người xuống giường 2 người tiếp tục công việc ..... và hôm nay có 1 con cáo đang ăn thịt con thỏ non .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83

* phòng nhỏ và anh *- anh .- hử ? - anh đang ngồi nghịch máy tính nghe nhỏ gọi liền ngược lên hỏi .- vợ anh không ngủ được này . Anh hát cho vợ anh nghe đi - phụng phịu .- được rồi thưa phu nhân - anh tắt máy rồi mím cười đi lại giường ôm nhỏ .Anh lăm dựa đầu vào đầu giường cho nhỏ gối lên tay mình , giọng anh trầm ấm vang lên bài " nắm lấy tay anh " của Tuấn Hưng . Nhỏ mím cười hạnh phúc vòng tay ôm anh siết chặt lại rồi từ từ chìm vào giấc ngủ . Kết thúc bài hát anh cúi xuống hôn phớt lên môi nhỏ như 1 lời chúc ngủ ngon rồi cũng vòng tay ôm nhỏ ngủ . * tại nhà Dịu và Bách * .- anh ơi . Em nhớ anh không ngủ được - Dịu nửa đêm gần 12h nhắn tin cho Bách .Bách đang ngủ nghe tiếng điện thoại vội giật mình bật dậy , đọc tin nhắn anh tỉnh ngủ hẳn liền nhắn lại .- vậy sao ? Vậy em đếm cừ đi . Rồi khi ngủ mơ đến anh nhé- em đếm rồi nhưng vẫn không ngủ được . Anh qua kể chuyện cho em ngủ đi hxx - Dịu làm nũng .Bên này Bách chịu thua liền bật dậy thay đồ rồi đến nhà Dịu , bên này Dịu không thấy Bách trả lời thì nghĩ anh ngủ rồi lên cũng bật dậy đi ra ngoài sân ngồi đến sao .Đang đến thì tiếng chuông cửa vang lên làm Dịu giật mình chạy ra .- bé con . Mở cửa cho anh - giọng Bách .- a,,, anh đến - Dịu gieo lên như con nít .- nhớ anh vậy sao ? - vừa vào anh đã ôm lấy Dịu nhẹ giọng hỏi .- ừ ,,. Nhớ lắm - Dịu gạt cái rụp trả lời .- ừ vậy giờ anh đến rồi này . Đi ngủ đi không mai không đi học được .- vâng . Anh bé em - lại làm nũng .Bách lắc đầu bế bổng Dịu đi lên phòng và vỗ vỗ lưng cho Dịu dễ ngủ .....Cứ vậy những ngày tháng hạnh phúc của bọn nó qua đi , tình cảm của bọn nó chao nhau càng nhiều càng sâu đậm hơn . Ở nhà tình cảm , ở trường quần quây nhau khiến ai nhìn cũng ghen tị , ngưỡng mộ . Anh nó và chị Hân đã chính thức quen nhau , anh nó cũng hay đến nhà hân để gặp chị Hân rồi 2 người đi hẹn hò rất tình cảm , nó thì vui lắm khi sắp có chị dâu dễ thương như Hân .

Mọi thứ cứ diễn ra bình thường cho đến hôm nay là ngày mừng 8-3 , bình thường mấy ngày này của các cô giáo bà mẹ nhưng bọn con gái cứ ăn đây theo lên cũng được nhận quà .- Linh .- anh ở lớp trên gọi nó , anh này tên Khoa , học võ cùng nó , rất quý nó coi nó như em gái .- dạ .- anh tặng nhóc này - anh đưa nó con gấu bông .- hi cảm ơn anh nha - nó vui vẻ nhận lấy .- không có gì đâu nhóc

- anh xoa đầu nó .Nó dụi cổ lại cười hi hi , rồi bỗng nó vọt vọt anh lại rồi nhón chân lên nói gì với anh , anh nghe xong đỏ mặt nhìn nó lắc đầu , nó nhìn anh cười cười . Toàn bộ cạnh đó đều bị hân nhìn thấy , nhưng theo ánh nhìn của hân là nó nhón chân lên hôn Khoa chứ không phải nói chuyện . Tức giận hân đi kékéo vào Khoa rồi dăng vào khuôn mặt Khoa 1 cú đấm trời giáng .- thằng chó - hân chửi .- anh làm cái gì vậy ? - nó giật mình chạy lại đỡ Khoa .- cô còn quan tâm hân ta ? Cô biết cô vừa làm gì không ? - đôi mắt đỏ ngầu hân nhìn nó và quát lên .- em làm gì chứ ? - nó quả thật không biết .

- hử . Cô trả vờ hay lắm . Đồ lăng lợ . Có tôi rồi còn đi ve vãn thằng khác .

Cô khốn n....." chát "Hân tức giận nói 1 tràng , nó nghe hân nói mà tìm đau nhói , không tìm được mà cho hân 1 cái tát đau điếng . Má hân đỏ dần lên và hiện đồ nốt ngón tay của nó .- anh biết anh đang nói gì không ? - nó hỏi lại như muốn nghe hân nói " không phải , là do anh nói nhầm " hay bất kì câu nói nào đó phủ nhận những gì hân vừa nói ." chát "Hân tức giận tát lại nó- mình chia tay đi . Tôi không muốn có 1 người yêu lăng nhăng như cô . Tôi không phải đồ chơi của cô - đôi mắt hân lên tia máu , lạnh lùng hân buông từng câu .Nó ngã khụy xuống lên đất lạnh ngay chân hân , đau , quá đau , cả bầu trời như sụp xuống đầu nó . Hử , nó vừa nghe hân nói gì vậy ?

Noc có nghe nhầm không ? Lăng lợ ? Lăng nhăng ?

.... nó là người vậy sao ? Sao nó không biết nhỉ ?

.... 1 câu lăng sọt chia tay vậy thôi sao ? Nó không hiểu , không hiểu bất cứ thứ gì đang xảy ra với nó đây . Cái tát này nó đau , đau đến nỗi môi nó đang rỉ máu luôn này nhưng sao nó không thấy đau , thấy rát nơi bên má mà nó thấy đau rát nơi trái tim? Tất cả những điều về hân đều sụp đổ thật rồi .....Khoa chứng kiến lấy giờ mà thấy ảm ức cho nó , đưa em gái anh luôn thương yêu , nhìn nó thần thờ ngồi trên nền đất lạnh nước mắt cứ vậy lăn dài nhưng tuyệt nhiên không có tiếng nấc , môi cắn chặt mà tim anh cũng thất lại . Đi đến bên anh đỡ nó dậy .

- Linh em có sao không ? - anh quan tâm .- anh cứ ra - anh vừa đặt tay lên vai nó liền bị nó vung ra rồi quát khiến Khoa giật mình , hân cũng vậy .Quẹt vệt máu trên môi nó nhìn hân , đôi mắt vô hồn nếu để ý kĩ thì đôi mắt ấy ta thấy nó màu tím than nhạt nhòa mờ ảo .-

được .

Chia tay - giọng nó lạnh như thần chết , rất lạnh . Làm hân và Khoa giật mình.Đi ngang qua hân nó đi một mạch về lớp cầm cặp ra về , khi vào lớp với bộ dạng mồm chảy máu , khuôn mặt lạnh đã nhiều năm chưa từng xuất hiện khiến bọn nhỏ hoảng hốt vội níu tay nó để hỏi , nhưng chưa kịp hỏi thì giọng nói lạnh đến thấu xương của nó vang lên làm nhỏ vô thức buông tay- buông .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84

Sau khi nhỏ buông tay nó đi 1 mạch về nhà hân , lên phòng dọn đồ , bàn tay nhỏ đưa lên cổ mân mê sợi dây chuyền rồi nhếch môi cười nhạt . Đây gọi là yêu sao ? Đây gọi là sự tin tưởng sao ? Đây gọi là thiếu không thể sống sao ? Đây gọi là cả đời chỉ yêu 1 người sao ? ..... hử , nó không cần cái tình yêu

chỉ nói bằng miệng này . Dặt phăng dây chuyền trên cổ nó vút qua ban công rơi xuống sân nhà , do dây chắc lại làm bằng kim loại lên khiến cổ nó bị đồ lên và 1 vết sước dài dóm máu . Gạt nước mắt nó cầm đồ ra khỏi phòng hân .....Về phần hân , sau 1 hồi giật mình thì cũng chạy vào lớp với đôi mắt chứa đầy tia máu giận dữ .- Linh đâu ? - hân vừa vào lớp liền hỏi .Đám bạn đang lo lắng không biết nó xảy ra chuyện gì mà lại chờ lên lạnh như vậy thì hân bước vào với khuôn mặt giận dữ , bên má vẫn in hân 5 đầu ngón tay thì đã hiểu ravan đề .- anh làm gì Linh hả ? - Dương tức giận đứng dậy túm cổ áo hân hỏi .- anh hỏi Linh đâu - hân dặt tay Dương ra khỏi cổ áo mình rồi gần từng chữ , giọng điệu lạnh lùng .- nó chết rồi - Dịu ngồi im lặng từ lúc nó vào lớp đến giờ giờ mới lên tiếng .- em nói gì ? - hân như điên lên mà chạy lại túm cổ áo Dịu sộc lên hỏi .- nó nói cái Linh Chết rồi - Thùy lạnh không kém .Hân như chết đứng buông cổ áo Dịu ra , sao có thể thế được ? Vừa hân và nó mới nói chuyện mà ? Hân còn thấy nó hôn người con trai khác cơ mà ? .....- chính anh là người giết nó . Nó của ngày trước chết rồi , còn bây giờ nó là con người khác . Anh sẽ hối hận - Dương .Hân như không hiểu nhìn bọn nhỏ- Linh về rồi em - Bách lên tiếng để cho không khí bớt căng thẳng .Nghe vậy hân cũng chạy vọt ra cửa rồi về nhà 1 cách nhanh nhất có thể .Bọn bạn thấy vậy cũng nổi gót về theo .Vừa về đến nhà , mở cổng , chưa kịp bước đi thì chiếc dây chuyền rơi ngay trước chânhân , nhặt lên hân nhìn lên ban công rồi lại nhìn dây chuyền mà tim thất lại . Không dể mình lạc vào dòng suy nghĩ hân chạy vội vào nhà , vừa vài tời đã nghe tiếng khóc .- Linh . Em đi đâu vậy ? Huhu sao lại đòi đi? Hxhx em bị gì vậy ? Nói gì đi chứ huhu . Em ở lại đi mà hxxh chị xin em - chị Hân đang níu tay nó trên bậc thang .- buông tôi ra - nó lạnh đến bất ngờ .- không . Em không được đi nếu không nói lí do hxxh - Hân không buông mà còn cương quyết hỏi lại nó .- chán ghét nơi này - nó buông câu lạnh lùng rồi thẳng tay hất tay Hân ra .Do cái vung tay của nó với lực khá mạnh khiến chị Hân mất đà chượt chân ngã xuống cầu thang . khi thấy chị chuẩn bị ngã thì ánh mắt nó lóe lên 1 tia hoảng sợ nhưng rất nhanh biết mất , không trăn chừ nó liền đưa tay kéo chị Hân lại nhưng người nó nhỏ nhẹ hơn chị lên nó theo đà kéo của chị mà ngã theo . Khi ngã nó ôm chặt lấy chị như muốn che chở , khi đến chân cầu thang nó nhanh mắt nhìn thấy thành lan can gần đó , không chần chừ nó đưa tay đỡ lấy đầu chị Hân , kết quả tay nó bị đập vào thành 1 cái đau đốn và đầu chị Hân không bị va đập mạnh , suy ra chị an toàn , còn nó thì do ôm chặt chị lên bị va đập không ít , đầu bị chảy máu nhưng chỉ rớm thôi .- chị ổn - nó hỏi giọng lạnh băng .- huhu đầu em ... tay em ... - chị không bị gì vì được nó che chắn , nhìn nó chị khóc .- tôi ổn - nó đáp rồi đứng dậy cầm theo hành lí .Hân chứng kiến lấy giờ mà tim như nhảy rakhỏi lồng ngực khi nó và chị ngã , hân không ngờ nó lại có thể làm vậy , nhìn đầu nó chảy máu , tay nó như tê cứng run nhẹ mà tim hân se lại . Đến bên dứt cái ba lô của nó hân quát .- cô tính đi đâu trong bộ dạng này hả ? Maytheo tôi đi viện . - hân túm tay nó .Nó vung tay ra , đôi mắt vô hồn nhìn hân .- buông ra và cút đi .- cô ..... vậy cô phải ở lại làm trả nợ cho tôi - hân tức giận và đuổi lí liền viện có .

- hư . Tôi sẽ làm .... nhưng không ở lại với 1 người như anh . Biết ra - nó gần từng câu lạnh đến thấu xương .Hân đứng như chờ chồng tại chỗ khi nghe nó nói , là hân sai sao ? Hân không có , là nó sai mà , sao lại tỏ thái độ đó với hân ?

Nó biết hân muốn nghe câu giải thích từ nó lắm không ? Sao nó không nói gì mà dùng thái độ người dưng đó với hân ? Sao nó .... sao nó..... hàng vạn câu hỏi hiển diện trong đầu hân . Bỗng" bịch " nó do va đập lên choáng váng mà ngất ngay sau khi bước gần ra đến cửa , hoảng sợ hân chạy lại bẻ bồng nó lên phòng mình rồi không quên nói chị Hân gọi bác sĩ ở phòng khám tư ngay nhà đến . Đám bạn vừa lúc chị Hân mở cửa thì cũng chạy về tời .

- chị . Sao vậy ?

- Hữu hỏi khi thấy mặt chị tèm nhem nước mắt và có sự vội vàng .

- Linh ... Linh., con bé ... hức ..., con bé bị té cầu thang - chị run run trả lời .- sao ? - cả đám giật mình hỏi .- c... con., con., bé.,, trê... trên ... lâu... ch.,, chị.,, đi .... đi .., gọi., bá.. bác.,, sĩ ..., - chị run đến lời lắp bắp luôn .Bọn nhỏ không hện mà cùng gấp , chạy 1 mạch lên phòng nó và hân , bọn anh chạy theo , chị Hân đi gọi bác sĩ . Vừa vào đã thấy nó nằm đó với khuôn mặt lạnh không gợn sóng , đôi mắt nhắm nghiền , đầu còn vương chút máu , bàn tay thì đỏ tím tím sưng nhẹ , hân bên cạnh đôi mắt như chứabong nước mỗi mím chặt tay run run lắm chặt tay nó .- anh cút ra . Tất cả là tại anh , sao anh lại làm vậy với nó hả ?

Anh sô nó ngã đúng không ? - nhỏ như điên lên mà lao đến đẩy hân ra mà quát m nước mắt cũng theo đó mà lăn dài .- em . Bình tĩnh lại đi - anh đến ôm lấy nhỏ .- huhu .... - nhỏ chỉ biết khóc ." bốp "- mảy là thẳng khốn . Em gái tao có chuyện gì tao sẽ không tha cho mày đâu - Khoa tức giận lao vào đấm hân (khoa chạy về lớp tìm nó và gặp bạn nhỏ cũng đang chạyra , hỏi nó đầu thì bọn nhỏ liền nói ở nhà và đang chạy về tìm nó lên anh theo chân về luôn)- sao ? Em gái - hân như không tin hỏi lại .- phải , vậy cậu nghĩ nó là gì của tôi ? Người yêu à ? Đến người yêu mình cậu cũng không tin thì cậu yêu nó để làm gì ? - Khoa tức giận túm cổ áo hân .- nhưng tôi thấy cô ấy hôn cậu - hân nói vô hồn .- hôn ? Hôn cái con khi . Cậu không có mắt nhìn sao ?

Có mù thì cũng phải hít chứ . Nó là đang nói thầm với tôi chứ không có hôn hít gì hết . Và nó cũng không phải người yêu tôi , người yêu tôi là chị họ nó .

Cậu nghe chưa ? Cậu không đáng là người yêu nó . Chia tay với cậu là 1 sự lựa chọn đúng của nó - Khoa gầm lên rồi đấm 1 cú nữa .- tôi .....

- bác sĩ . Bác sĩ .... nhanh lên ... bên trong hxxh - hân định nói gì đó thì tiếng chị Hân chen ngang .Cả đám quay lại nhìn thì thấy Hân và vị bác sĩ đang hót hải chạy vào . Bác sĩ vào khám cho nó 1 lúc sau thì quay lại nói với mọi người .- do va đập khá mạnh ở đầu khiến bệnh nhân choáng và dẫn đến ngất thôi . Còn tay thì do bị đập mạnh mà đè lên bởi vật khác đập vào (đầu chị Hân) lên bị chạt khớp và bong gân . Mang người nhà chú ý đừng để bệnh nhân làm gì nặng hay vận động bàn tay đó quá nhiều , như vậy sẽ rất lâu khỏi . Đây là đơn thuốc tôi vừa kê , người nhà đi mua cho bệnh nhân uống và bôi thuốc xoa bóp đúng giờ và thường xuyên - bác nói và đưa đơn thuốc .Cả đám chỉ biết gật đầu tiễn bác sĩ về và nhìn nó sớt sa nhìn hân tức giận . Hân thì như người mất hồn cứ nhìn nó mãi , tay lắm chặt tay nó và đặt lên đôi môi đang run nhẹ của mình .- anh còn giám ngồi đây . Anh cút đi - Dương tức giận lao vào đẩy hân ra .Hân như cái xác đề mắc cô đẩy nhưng tay vẫn không buông tay nó .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85

- Bình tĩnh lại đi em . Để mặc cậu ta ngồi đó nhìn con bé mà ân hận . Đừng ồn nữa cho con bé nghỉ ngơi . Mình ra ngoài đi - Bách lên tiếng khi thấy mỗi lần Dương đẩy hấn là người nó bị dịch chuyển do hấn nắm chặt tay nó không buông . Nghe vậy cô cũng dừng lại hành động mà nhìn nó đang nằm im trên giường , người có chút siêu vẹo . Nước mắt không kim được lại lăn dài rồi ôm miệng chạy ra khỏi phòng , bạn cũng đi theo . - lần này mày sai thật rồi đấy - Hữu vỗ vai hấn nói rồi cũng ra ngoài để hấn ngồi im tại đó . - anh xin lỗi . Anh sai rồi - hấn nắm chặt tay nó áp lên má mình , giọt nước mắt lăn dài . Hấn thật sự hối hận vô cùng , là hấn không hỏi lý do , là hấn không tin nó , là hấn quá nóng vội .... tất cả là tại hấn . Hấn lãng mạn , si nhục nó .... đã vậy ... hấn ... hấn còn đánh nó , đánh người con gái hấn yêu , hấn thật khôn nạn , hấn không đáng làm người yêu nó , hấn quá tồi tệ .... chỉ xin nó tha thứ cho hấn lần này ..... nhìn khỏe mỗi nó rom máu mà tìm hấn lại se lại đây đau đớn . - em mau tỉnh lại mà đánh anh đi , em chửi anh , đánh anh hay cầm dao đâm anh cũng được , chỉ xin em hãy tỉnh lại và tha thứ cho anh - giọng hấn nghẹn lại . Nó vẫn nằm đó không nhúc nhích . Hấn cứ ngồi đó tự dần vật bản thân rồi cũng lên giường ôm nó thật chặt trong lòng mình ..... * tối * Nó đang lơ mơ tỉnh lại , eo và cả người cảm nhận như có gì đó quăn lầy chặt cứng , đầu và tay chuyển đến cảm giác đau buốt , khẽ quay đầu thì đập vào mắt nó là khuôn mặt nhăn nhó đau khổ của hấn , tuy ngủ nhưng vẫn không buông được khuôn mặt tội lỗi ra , khóe mi vẫn đọng lại giọt nước mắt ... nhìn hấn như vậy tìm nó khẽ dấy lên cảm giác đau nhưng lại tức giận khi nhớ đến những gì hấn nói và cái tát hấn dành cho nó hồi sáng , không trăn chờ nó đẩy hấn ra nhưng lại dụng đến bàn tay đau khiến nó la khẽ . Hấn mệt mỏi chớp mắt 1 chút , đang ngủ bị 1 lực đẩy mình ra và nghe tiếng la của nó liền giật mình tỉnh dậy . - em tỉnh rồi . Anh xin lỗi - hấn vui mừng khi thấy nó tỉnh lại . - anh cút ra - nó lạnh lùng đẩy hấn ra rồi xuống giường . - đồ của tôi đâu ? - nó hỏi khi nhớ ra gì đó . - em định làm gì ? - hấn rheo mảy . - rời khỏi đây . Khi con người như anh . Tôi ghét anh - nó gần từng chữ đồ dằng . - anh không cho phép - hấn cương quyết . - anh không có quyền - nó càng tức . - anh có - hấn gần . - không - có , - không . - có ..... - um .... Điệp khúc không có sẽ không dừng lại nếu như hấn không đi lại khóa môi nó bằng nụ hôn ấm nồng ngọt ngào . Nó tức giận vùng vẫy , tay đập vào ngực hấn , nhưng do đau tay lên nó như điên người khi bị đụng phải . - em có sao không ? Anh xin lỗi . Anh sai rồi . Anh hứa sẽ không vậy nữa . Anh đánh anh , chửi anh hay em cầm dao đâm , chém anh cũng được nhưng chỉ xin em tha lỗi cho anh 1 lần này được không ? - hấn nắm lấy tay nó lên xoa nhẹ rồi ăn năn nỉ . - không bao giờ - nó vùng tay ra rồi đập xong quay gót ra khỏi phòng ..... , - aaaa,,,,, anh làm gì vậy ? Buông tôi ra - nó la thất thanh khi đang đi bị hấn vác bông trên vai hấn . " bịch " hấn lém nó lên giường rồi lạnh lùng tuyên bố . - em phải tha thứ cho anh . Nếu không em sẽ không được ra khỏi phòng này . Nhưng nói thật , anh yêu em và mãi yêu em , do yêu em quá lên anh mới ghen lên mới có những hành động đó . Anh đã nói em không được gần gũi thằng con trai khác rồi mà . Anh xin lỗi em rất nhiều . - nói 1 hơi rồi hấn đi ra khỏi phòng rồi đóng rầm cửa lại . Nó nghe mà mặt méo sẹo , đây là kiểu xin lỗi gì vậy ? Nó chả hiểu được luôn . Thật ra nó đã tha thứ cho hấn từ khi hấn xin lỗi nó rồi vì nó là con gái mà , rất mềm lòng khi nghe người mình yêu xin lỗi , nghe người mình yêu xin lỗi thì mọi bức tức liền bị xóa tan hết ... nhưng do vẫn giận và ầm ức lên mới không chịu nói thôi . Định đi xuống nhà ăn gì đó vì sáng giờ chưa ăn thì bị hấn nhắc bông lên vác như bao thóc rồi lém phịch xuống giường , chưa hiểu gì thì bị hấn bá đạo tuyên bố mấy câu ngớ ngẩn . - này tên điên . Tha tôi ra - nó đập cửa . - không . Anh xin lỗi - hấn lại xin lỗi . - có chuyện gì vậy ? Linh tỉnh rồi sao ? - đám bạn và chị hấn nghe ồn liền chạy lên . - ừ tỉnh rồi nhưng buồn lắm - hấn tỉnh rụi . - vậy mắt nó màu gì ? - nhỏ hỏi . - thì đen chứ gì ? Bộ em hỏi lạ - hấn . - thế sao anh dốt nó trong phòng anh ? - Dịu (do lo cho nó lên ở lại đây) . - tại Linh không tha thứ cho anh - hấn siết chặt y con nít . - haha anh chịu chú . Không tha thứ người ta năn nỉ đây em lại đi nhốt lại là sao ? - Bách . - kệ em - hấn ngang . - hơ . Thằng điên . Mày bị vậy lâu chưa vậy - Lộc . - bị đầu mày ý - hấn câu . - tên điên kia mau thả tôi ra . Chị Hân , anh Bách , anh Hữu , anh Lộc , Dịu baby , Thủy cute , Dương sociu mau cứu em đi huhu - nó cầu cứu . - không ai cứu em đâu . Em không tha thứ cho anh thì cứ ở trong đó nhé ? - hấn đe dọa . - đồ hâm . Tôi ghét anh - nó hét ầm lên . - thôi vợ chồng mày có xích mích thì tự giải quyết nhé ? Vợ chồng tao về tổ ấm đây - Dương châu . - con điên . Bạn bè thế đó hả ? Mày mau giúp tao đi . - nó tức .

- vợ yêu . em tức gì vậy ? Bọn họ về phòng hết rồi . Em cứ suy nghĩ đi nhé ? Xem có tha lỗi cho anh không ? Anh xin lỗi , ngàn lần xin lỗi . Chị Hân chị ở lại canh chừng cô ấy đồng ý tha thứ cho em thì chị gọi em nhé - hấn chọc tức nó thêm , nhưng những lời xin lỗi lại nói tràn thật đến tận đây lòng xong quay ra nói với chị Hân . - ở ờ .... - chị ậm ừ . Thế là hấn xuống dưới nhà làm gì đó để lại chị Hân và nó .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 86

- chị Hân xum gái oi . Mở cửa cho em đi - nó dờ giọng nịnh nọt . - không được đâu . Thành mà biết nó sử dụng chị chết - chị thương nó nhưng thôi kệ vậy . - hxxh chị không thương em sao ? Chị nữ nhót 1 người tốt bụng dễ thương như em sao ? Chị thả em ra đi - nó thề lương nhưng không quên tự sướng . - chị không biết đâu . Hay em tha thứ cho Thành đi chị sẽ thả em ra - chị khó sử . - không . Kệ tên hâm đó . Gì chứ ? Đánh em , si nhục em .... em giận cho biết . Đi mà chị Hân , mở cửa cho em - nó tức hấn sau lại năn nỉ . - không được đâu . Thành sẽ giết chị mất , nó mà tức giận thì cái gì cũng có thể làm đó - chị áy lầy cùng sợ sệt . - hxxh vậy chị lỡ để em bị nhốt như vậy sao " chị dẫu " - nó nhấn mạnh . Bên ngoài Hân nghe nó gọi mình là chị dẫu thì thấy thích vô cùng - ừ thì không lẽ - Hân mơ màng . Biết chị mềm lòng nó tiếp . - vậy chị thả em ra nha chị dẫu . - ừm .... cái này .... - chị ngập ngừng . - chị dẫu oi . Thương em đi mà chị dẫu . Yêu chị nhất mà - nó kích . Bên ngoài Hân cứ nghe nó gọi chị dẫu hoài làm tâm hồn như trên 9 tầng mây hồng . - hihi ... vậy .... em gọi lại 1 tiếng chị dẫu đi - chị sung sướng . - chị dẫu chị dẫu chị dẫu ..... - nó liến thoắng . - hihi .... - chị thích cười híp cả mắt . " cạch " cuối cùng chị cũng chịu mở cửa - hihi yêu chị nhất đó chị dẫu của em * moa* - nó lao ra ôm cổ chị nịnh nọt rồi hôn chụt lên má chị . - em gọi lắm đó vợ yêu . ĐI LẠI VÀO PHÒNG CHO ANH - hấn thực ra xuống lấy đồ ăn và thuốc cho nó , vừa lên đã nghe nó nịnh chị Hân rồi , đã vậy còn giám nói hấn hâm . Hấn mĩa mai câu đầu rồi dừng đứng tức giận quát . Nó đang sung sướng khi được ra khỏi phòng thì bị tiếng quát của hấn làm giật mình . - áy chết chị rồi . Chị về phòng đây - chị Hân sợ hãi vọt thẳng về phòng . - áy chị Hân . Chị Dẫu - nó vọt theo chị . - em còn đứng đó . Tôi nhắc lại QUAY VÀO PHÒNG - hấn tức giận . - anh c..... - nó định gân cổ cãi lại thì bất gặp ánh mắt cùng khuôn mặt muốn giết người của hấn liền ngậm ngùi cúi mặt đi vào lại phòng , điệu bộ y con nít bị bắt nạt . Nó đi lại phòng ngồi lên giường cúi gầm mặt xuống , hấn bụng khay đồ ăn và thuốc đi vào theo sau không quên đóng cửa cái rầm làm nó giật mình . - em gọi lắm . Em biết tội chưa ? - hấn đặt khay đồ ăn xuống rồi đứng trước mặt nó hỏi tội . - huhu .... , - nó như tức nước vỡ bờ khóc ầm lên làm hấn hoảng . - ủa . Em khóc gì chứ ? Anh có đánh em đâu . - hấn đi lại ôm nó . - không phải là lỗi tại anh sao giờ đồ lên đầu tôi huhu ...

anh vô l7s vừa thôi hxxh.....ai nằng tôi ? Ai đánh tôi chứ ? ... huhu - nó ầm ừc vừa khóc vừa nói .- thôi được rồi là lỗi tại anh , anh xin lỗi . Giờ em đánh lại anh đi . Bao nhiêu cũng được hết á - hần xuống nước nói nhẹ nhàng và cầm bên tay không đầu của nó tự và vô mặt mình .- hử ai thêm - nó thấy hơi sót lên nít khóc giệt tay ra quay mặt qua hướng khác .- vậy em tha lỗi cho anh nha ? Anh xin em đó . Nha ... nha,.. - hần như con nít xin quà cứ lắc lắc tay nó , khuôn mặt phụng phịu năn nỉ , nhìn rất mắc cười .- phì ....., tên xấu xa - nó phì cười trước bộ dạng của hần .- hi , vậy em tha lỗi cho anh rồi nha ? - hần sượng cười toe toét .- hử .... a... - nó vung tay không may đập vô cách giường đau tái mặt .- áy áy . Có sao không ? Đưa chồng xem nào ? Hậu đậu lắm cơ . Phù phù - hần lo lắng sốt sắng hỏi han rồi xoa xoa thổi thổi tay nó . Nhìn điệu bộ hần quan tâm làm nó bất giác cười hạnh phúc .- đồ ăn nè . Em ăn đi rồi uống thuốc nữa - hần đưa đồ ăn và thuốc cho nó .- tay đau không ăn được - nó nùng .- được rồi chồng út vợ ăn ha ? - nói rồi hần út đồ ăn cho nó , nó ngoan ngoãn mồm miệng ăn ngon lành . Đang định cắt miếng khoai tây thì bị môi aikia áp lại cắn hộ luôn rồi khiến môi chạm môi thật là ngượng .- á ... anh làm gì vậy ? - nó đỏ mặt .- anh ăn chứ làm gì ? Sáng giờ ngồi canh em đã ăn gì đâu - hần tỉnh bơ .- vậy anh ăn đồ khác kia sao lại ăn đồ trên miệng em . Mất vệ sinh lắm đó - nó cãi .- không . Anh thích . Ăn vậy mới ngon - hần bú rống .- Hử ... - nó không thèm cãi nhau với hần tiếp tục cầm miếng thịt gà đã được hần sé sẵn bỏ vô miệng- um ..... - lại bị ai kia cướp mất lần 3 .- tên hãm này - nó tức- em ăn này giờ rồi . Giờ đến anh - hần tỉnh queo .- hử anh .... - nó hết nói luôn rồi .- hi đùa chút thôi . Anh thích được vợ anh mớm như vậy .... rất ngon và ngọt - hần nhìn nó đầy sùng nịnh , giọng ầm ập đến lạ . Nó nghe mà đỏ cả mặt chả biết nói gì nữa .- vợ mớm anh ăn đi - hần lên tiếng .- hử anh tự ăn đi . Mất vệ sinh lắm - nó cúi mặt nói do mặt đang dần đỏ lên .- vậy sao ? - hần nhếch mép gian tà nhìn nó hỏi .- ừ - do cúi mặt lên nó không thấy nụ cười đó vì thế nó trả lời rất tự nhiên .- um....Nghe nó trả lời hần liền gấp miếng dưa chua bỏ vô miệng rồi nâng cằm nó lên áp môi mình vào môi nó , tay siết nhẹ eo nó làm nó la khẽ , rất nhanh hần đẩy miếng dưa vô mồm nó , nó có ý định đẩy ra thì hần lại dùng lưỡi đẩy lại bắt nó ăn , không biết phải làm sao lên nó đành phải ăn . Buồng môi nó ra hần hỏi :- sao ? Có mất vệ sinh không ? Miếng dưa đó chua chứ ? - những mảy nhìn nó . Mặt nó đỏ hơn cả trái cà chua , cúi gầm mặt xuống mà trả lời .- kh..... khôn.... không ... m.... mất ..... mất ..... vệ sinh... - nó lắp bắp . Thực ra nó ghét ăn đồ chua lắm ... nhưng.... khụ .... phải công nhận .... hự ... ăn miếng dưa lúc vừa ..... khụ .... rất ngọt .- vậy em mớm chồng ăn - hần gian .- anh nghe rằng ra - nó lấy lại tinh thần .- ỉ.... - hần nghe theo .- 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , ... - nó đếm .- em đếm gì thế ? - hần nhíu mày tò mò .- rằng anh . Anh nhiều răng vậy đã gẫy cái nào đâu mà không nhai được com mà phải cần em mớm cho ăn - nó ngây thơ trả lời .- em ..... - hần đuối lí , tức học máu .- hi - nó cười rồi rút miếng thịt gà vô mồm nhai nhồm nhoàm .- haiz đói quá mà không được ăn . Chồng ai kia cả ngày mà bây giờ mới mớm cho ăn mà còn không làm . Kiểu này để tui đói chết luôn đi - hần tức không làm sao được liền nói bóng gió . Nó nghe liền sị mặt bĩu môi mặc hần rồi tiếp tục ăn , thấy vậy hần tức không biết làm sao liền đứng dậy ra khỏi phòng , nhưng do hần đói thật lên đứng dậy thấy hơi chóng mặt liền lao đảo may có nó kịp đưa tay đỡ .- anh sao vậy ? - nó lo lắng .- không sao - giọng lạnh lạnh , tay đưa lên chán dầy nhẹ .- anh đùa em à ? Vừa nói chuyện bình thường mà - nó nghi .- anh không đánh . Em ăn đi - hần không để ý đến nó vì giờ hần đói nhồm cả người rồi , vừa là lo và tức nó lên quên đi cái đói thôi giờ mới thấm khi nghĩ đến cái bụng meo .- ừ . Anh ăn không ? - nó hỏi .- ăn đi -- hần dựa lưng vô đầu giường mắt nhắm lại . Nó áp tai vô bụng hần rồi không nói gì chực tiếp rút miếng thịt gà vô mồm rồi lại tiến đến miệng hần mà đầy nhẹ cánh môi . Hần đang nhắm mắt chờ nó ăn xong rồi mang đồ xuống xong ăn sau thì cảm nhận môi mình có gì đó ẩm ẩm lạnh lạnh ẩm ẩm liền mở mắt , thấy nó đang rút đồ ăn cho mình bằng đôi môi đỏ hồng thì thấy hết đó luôn , lập tức ngậm cả môi nó cùng miếng thịt ăn ngon lành .- đồ xấu xa , đồ ngốc . Đói còn bày đặt - nó sau khi được hần buông ra liền nói .- kệ anh . Hi yêu vợ - hần ôm nó cười tươi , nụ cười như mê hoặc nó .- hử cười ít thôi . Sau này chỉ được cười cho mình em thấy thôi đấy nghe chưa ? - nó lệnh .- dạ hi - hần ngoan ngoãn .- nè ăn đi - nó rút đồ ăn cho hần , hần há miệng ăn ngon lành . Cuối cùng 2 người cũng ăn xong hần đưa thuốc cho nó nó lắc đầu kêu đắng , nói sao cũng không uống , hết cách hần chạy xuống nhà 1 lúc lâu mới quay lại , trên tay cầm bịch kẹo mút .- uống đi anh cho - hần dỗ như dỗ con nít .- hxx anh chạy đi mua cho em hả ? - nó sụt sùi khóc khi thấy chán hần vương chút mồ hôi do chạy .- không . Nó có sẵn ở nhà mà - hần nói dối sợ nó khóc .- huhu bắt tội anh quá - nó khóc .- ơ hay . Khóc gì ? Uống thuốc đi - hần hoảng liền lảng chuyện khác .- ừ - nó mắt vẫn động nước rồi cầm từng viên thuốc uống . Người ta uống liên thuốc hết nhiều là 1 cáu còn không hùm nước , đây nó uống mấy viên mà hết cả 2 cốc rưỡi , chịu nó luôn rồi . Uống xong hần bóc kẹo nó ăn rồi thoa thuốc cho nó xong 2 đứa chìm vào giấc ngủ , mỗi ai cũng nở nụ cười hạnh phúc

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 87

Sáng anh nắng ban mai dịu nhẹ , những chú chim hót vang tíu tít bên ngoài khiến không khí thêm vui tươi . Trong phòng hần đang nằm ngất ngổ nó ngủ , nó thật là xinh xắn dễ thương , rất thu hút hần , hần rất yêu nó .- um...., - nó vươn vai tỉnh giấc , khuôn mặt ngái ngủ y như mèo con nhìn đồ dễ thương .- buổi sáng tốt lành - nó mở mắt thấy hần nhìn mình liền mỉm cười chúc .- ừ . Buổi sáng tốt lành . Dậy vsen đi - hần hôn nhẹ lên trán nó rồi mỉm cười đôi tay vô thức vuốt mái tóc đen nháy mềm mại của nó . Nó hạnh phúc vô cùng , nó ước nó và hần sẽ mãi được như vậy . Bất dấy đi làm vsen rồi xuống nhà phụ chị Hân làm đồ ăn sáng để còn đi học , nói phụ chứ mình nó làm à , chị Hân cứ nheo nheo cái điện thoại rồi tìm tìm cười nhìn rất ngộ .- chị nhắn tin với ai mà cười dữ vậy ? - nó tò mò ngó ngó đầu coi .- làm gì có ai ? - chị chối tay giấu điện thoại đi .- hử nói dối kia . Đưa em coi nào - nó rướn người với lấy nhưng không được chị Hân cứ lùi ra sau .- không có gì mà . Em tập chung làm đồ ăn đi - chị lảng .- hử . Mặc chị . Á....., - nó đổi chị rồi quay lại làm đồ , do tay để mép chảo nóng đang rán trứng theo đà quay lại tay hạ xuống và..... ôm cái chảo nhiệt tình , ... suy ra bị bỏng oa ầm lên .- có chuyện gì vậy ? - cả bọn đứa đang ngoài phòng khác , đứa đang trên phong rồi đứa đang đi xuống cũng phải giệt mình mà chạy vào bếp hỏi . Trong bếp nó như sắp khóc , mắt long lanh giọt nước , chị Hân khuôn mặt lo lắng đang cầm tay nó đưa trước vòi nước lạnh .- Linh nó bị bỏng - chị nói rồi thổi nhẹ tay nó , chỗ đang đỏ hồng lên kia .- hxxh - nó khóc thật rồi .- đầu . Có sao không ? Sao hậu đậu thế ? - hần nghe nó bị gì cái là sót hết cả lên .- hxx - nó chả biết nói gì để mắc hần đang cầm tay mình xem xét .- áy . Bỏng ghê vậy ? Em định cho nhà ăn thịt nướng hả ? - Bách nhìn tay nó mà phán- huhu - bị khích nó khóc to lên .- áy thôi tao xin . Đừng khóc - nhỏ sót mà bay lại đổ nó như con nít .- em lo cho anh này . Linh có thằng Thành lo rồi - anh ghen với cả nó khi tới qua anh bị cùm đầu vô cửa nhà tắm mà nhỏ không lo cho mình đã vậy nhỏ còn cười chảy nước mắt mới ghê .- hử gì chứ ? Bạn em em lo - nhỏ cãi . Anh đuối .- thôi nấy đứa ra ngoài ăn đi rồi đi học , Thành nhớ mua thức ăn cho Linh . À nhớ mang thuốc của Linh đi cho nó uống nhè , cả thuốc thoa nữa , tay kia chưa lành tay này đã bị . Thương quá - chị Hân nhìn nó mà sót .- vâng - cả lũ đáp rồi chào chị đi học . Đến trường bọn nó vô căng - tin trường mua bánh mì ăn tạm , nó được bác Hậu úp cho gói mì và cho 1 gói bánh nhỏ , nhìn nó bị thương bác cũng sót lên bác làm riêng cho nó .- oa . Bác thiên vị nha ? - Lộc phụng phịu .- gì chứ . Cậu là con trai gì mà như con gái .- bác chiều .- ừ bác cứ chiều con - cậu đen mặt .- không phải

sao ? - bác cổ châu .- Bác.... -cậu lỗi đóa .- haha thôi ăn đi . Linh con ăn đi . Nhanh khỏi tay chân đi nhé ? Bàn tay đẹp vậy mà giờ hết tím rồi đỏ - bác quan tâm nó .- dạ . Con cảm ơn thầy nhé hihi - nó cười hất mắt (nó gọi vợ chồng bác Hậu là thầy , u ví như bố mẹ ý)- thích nhá ? - Dịu .- hi . Ăn đi - nó cười rồi tập chung ăn .Xong xuôi nó được hân bóc cho từng viên thuốc để uống , viên nào to hân bẻ nhỏ cho nó , hôm qua cũng vậy , nó như con nít nhí ? Rồi hân lại thoa thuốc cho nó cả 2 tay , nhìn nó hân sốt vô cùng , cử chỉ hành động , thao tác nhẹ nhàng như sợ noa đau , thi thoảng còn thổi thổi vết bong cho nó , nhìn hân và nó như vậy mà bọn bạn gato . Con người lạnh lùng như hân sao có thể ấm áp dịu dàng như vậy trước nó được chứ ? Trước giờ đã bao giờ hân như vậy đâu , cùng lắm chỉ hỏi thăm chứ chưa bao giờ tự tay phục vụ như vậy . Nó thì hạnh phúc biết nhường nào , vây quanh nó bây giờ là hàng nghìn tầng mây hồng , có hàng vạn những cánh hoa hồng đang được thả tự do rơi quanh nó và hân , nhìn hân lúc này rất đẹp nha , khuôn mặt lạnh thường ngày biết mất thay vào khuôn mặt dịu dàng ôn nhu , đôi môi hồng thi thoảng chu nhẹ thổi từng hơi mát mát vô vết bong khiến nó thật dễ chịu . Hân như cả bầu trời của nó , hân có biết càng ngày nó càng yêu hân không ? Cả đám đang ngồi vui vẻ như vậy đều không hay có 1 ánh mắt tức giận không cam tâm và cái híp mắt đầy nguy hiểm đang hướng về phía mình .- hừ 2 người hạnh phúc quá nhỉ ? Nhưng không lâu nữa đâu 2 người sẽ bị tách rời . Linh à ! Em sớm muộn gì cũng thuộc về anh thôi - Nhật nói rồi nhếch mép cười quỷ dị , tay đưa vô túi móc điện thoại và gọi cho ai đó .- ..... - đầu dây bên kia .- tôi là ai cô không cần biết . Ta có thể gặp nhau nói chuyện ? - giọng Nhật lạnh lạnh .-.....- hừ , nếu cô không gặp thì sẽ hối hận cả đời đấy . Cái kế hoạch tìm kiếm của cô sẽ không có kết quả nếu cô từ chối tôi - giọng mỉa mai đầy khốn nạn (chả biết nói sao cái giọng nói này nữa hxxh)- .....- sự lựa chọn đúng đấy . Tối 7h tại vũ trường T.K - Nhật cười thỏa mãn rồi cúp máy tay nắm chặt điện thoại đôi mắt híp lại nhìn về phía nó - người con gái hân ta yêu và muốn chiếm đoạt lấy , lạnh giọng nói .- em sẽ thuộc về tôi . 2 người nhìn chằm chằm nhau chút nào .Bọn nó chả may may đến ai chỉ biết đến đám mây hồng hạnh phúc đang vây quay lấy mình , ước gì đó sẽ là mãi mãi , đám mây đó sẽ không bị tan biến , đám mây đó sẽ không bị đám mây đen vây lấy và đẩy đám mây hồng hạnh phúc vây quanh bọn nó bay ra xa .Tan học hôm nay nó về nhà thăm bố mẹ có cả bọn hân nữa , cứ 1 tuần là nó về thăm nhà 3 hay 4 lần gì đó , lúc nào cũng có bọn hân theo sau hết ả . Nhìn tay con gái mình bị đau mẹ nó sốt sắng .- tay con sao vậy ?

Làm lạng sao ? Hay là bigi ? Đưa mẹ xem nào - mẹ nó cầm tay nó .- đúng đó . Con đi làm gì vậy ? Không làm nữa về bố mẹ nuôi . Không thể để thế này được . Cho con sang ở với mấy nhóc này con lại chôn đi làm thêm - bố nó cũng sốt con (bọn nhỏ xin cho nó sang ở cùng nhà mình do bố mẹ bọn nhỏ đi công tác , bố mẹ nó cũng hiểu và cưng nựng tiểu quý lên đã cho nó đi)- con bị ngã thôi bố mẹ . Con có làm gì đâu- nó rút tay lại nói .

- có thật chị bị ngã ? - mẹ nó nghi ngờ .- thật đó bác . Em ấy lau bằng , do nún quá lên bác ghé , mấy học sinh trong lớp lo ùa không may sô vào em ấy lên mới bị ngã ấy ạ - Bách lên tiếng giải vây .- vậy sao ? Mấy đứa này nghịch thật . Đưa tay bố xem nào - bố mẹ nó tin ngay vì Bách lớn tuổi rồi ai lại nói dối .- hihi . Mẹ yêu dấu xinh đẹp ơi . Hôm nay mẹ cho con ăn gì ấ ? - nó chu mỏ nịnh nọt .- sur bố nhà chị . Có gà rán , canh cá , có cả bánh bao , ... toàn món chị thích thôi đấy - mẹ nó nói .- hi hí yêu mẹ xinh đẹp

- nó nhảy vọt lên ôm mẹ mình .- e hem có sự giúp đỡ của tôi nữa đấy nhé .Chị yêu mỗi mẹ nó thôi , ba nó ra rìa rồi - bố nó lên giọng .- hihi baba đẹp troai con cũng yêu baba mà

* moa* - nó bay lại ôm cổ ông nịnh nọt rồi hôn lên má ông .- sur bố nhà cô - bố nó bẹo cái má phúng phính của nó cưng chiều .

- a... baba đẹp trai hồng hết má đẹp má xinh của con rồi - nó phụng phịu .- vâng em xinh , em đẹp như Thị Nở - anh nó bồi .- á.... anh đều nha - nó đánh nhẹ tay anh .- haha ..... - cả nhà cười vang trước bộ mặt của nó .Cứ vậy cả nhà cười đùa thoải mái mà không biết sau cánh cửa phòng ăn nội nó đang nhìn vào , khuôn mặt nhăn nhoe hiện hữu lên sự mong muốn và có chút tội lỗi , nhìn bà thật tội nghiệp . Quay đầu rời khỏi khuôn mặt bà đầm lẹ .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

* tôi tại phòng hân *Nó đang đứng ở ban công hóng từng cơn gió lạnh lạnh của buổi đêm , những làn xương động lại trên làn da trắng mịn của nó mát lạnh .- làm gì vậy vợ ? Đứng đây lạnh đó ta vào nhà đi - hân vừa tắm xong liền đi lại ôm eo nó từ phía sau , hơi thở ấm nóng phả nhẹ vào tai nó .Nó khẽ dụi đầu lại rồi quay qua nhìn hân .- em hóng gió chút thôi - nó nhẹ nhàng .- ờ .Hân trả lời rồi cả 2 chìm vào im lặng , cùng nhìn lên trời ngắm những vì sao sáng , giờ phút này thật ấm áp , thật hạnh phúc . Vòng tay hân thật ấm , thật rộng , có thể ôm gọn nó như 1 con gấu nhỏ . hân để cảm lên vai nó áp má vào má nó tay vòng lên ôm eo nó bàn tay 2 người đan vào nhau thật chặt . Bên nó cho hân cảm giác ấm áp an toàn vô cùng , người nó nhỏ bé như vậy nhưng lại rất ấm , nó nhỏ bé như vậy nhưng sức mạnh lại rất lớn , lời nói rất trọng lượng ..... nó rất đặc biệt .- a sao băng kia . Anh ước đi - nó la lên khi thấy 1 ngôi sao băng lướt qua rồi cũng chấp tay cầu nguyện .- anh ước gì vậy ? - nó sau khi ước liền tò mò hỏi hân .- bí mật . Vợ anh ước gì ? - hân cười nhẹ .- hi , em ước ta sẽ mãi được như vậy . Anh mãi yêu em và ngược lại - nó ngây thơ trả lời .- điều đó là đương nhiên sao lại phải ước ? - hất bật cười nhéo mũi nó .- hừ kệ em - nó hất mặt ra hướng bầu trời .- mà anh hứa chỉ yêu mình em thôi nhé ? - nó như nhớ ra gì quay ngoắt lại hỏi hân .- um..... - hân như không muốn hứa .- ờ thôi - nó buồn thiu , hân chưa đủ yêu nó để hứa sao ? Trong tim hân nó chiếm bao phần ?- anh không hứa yêu em mãi mãi nhưng anh hứa cả đời này sẽ bên em mãi mãi vì sau này em sẽ là vợ anh . Đời này kiếp này , cả nhiều kiếp sau nữa anh mãi yêu em - hân trầm giọng .Nghe hân nói nó không đáp mà chỉ siết chặt tay đan tay hân rồi mỉm cười hạnh phúc . Em yêu anh nhiều lắm anh à , em không biết thiếu anh em sẽ ra sao ? Hình như em ngày dựa vào anh nhiều hơn rồi đoán yêu à .Cảm nhận được cái siết tay hân mỉm cười cùng nó ngắm sao .Lúc vừa hân ước 1 điều ước mà không dành cho nó , không hiểu sao hân lại ước điều đó , giờ nghĩ lại hân thấy thật có lỗi với nó . Nếu điều ước đó là sự thật thì nó sẽ ra sao ? Nói thật hân không giám nghĩ . Nhưng nó là điều ước thôi mà , có bao giờ là sự thật ..... nhưng nếu được ước lại .... hân sẽ .... ước cho nó chứ không phải người kia .....- muộn rồi mình ngủ thôi - hân thoát khỏi giòng suy nghĩ nói với nó .- ừ - nó mỉm cười cùng hân vô phòng ngủ .- vợ ngủ ngon - hân hôn lên trán nó chúc ngủ ngon .- ừ , anh cũng vậy - nó cười đáp lại và ôm chặt lấy hân mà nhắm mắt ngủ , hân cũng vòng tay ôm siết nó lại gần mình hơn .Ồ đây là cả 1 bầu trời hạnh phúc ..... nhưng ở nơi khác lại có cả 1 phòng âm mưu và..... dực vọng .* vũ trường TK* (bịa)Trong 1 phòng nhỏ của vũ trường Nhật đang nhâm nhi li rượu , và chìm trong mơ suy nghĩ của riêng mình , ánh mắt thi thoảng híp lại mưu mô . Bỗng" cách"Cửa phòng mở , bước

Nhật thì thâm vào tai cô gái đó cái gì đó chỉ biết cô gái đó gât gât đầu rồi cười cười cùng Nhật .- hiểu chứ em yêu ? - giọng cợt nhả .- hiểu và rất thích haha . Minh tiếp tục công việc đang dở đi anh - ánh mắt mơ màng cô gái đó nói bàn tay thon dài cầm lấy bàn tay to lớn của Nhật cho vào trong váy của mình .- được thôi . Anh sẽ chiều cung - Nhật không ngu gì bỏ đi miếng ăn béo bở mà chục tiếp hôn lên đôi môi đỏ mầu của cô gái . Và 2 người tiếp tục công việc xấu xa của mình ngay tại trong phòng nhỏ của vũ trường , cả căn phòng tràn ngập tiếng rên la đầy dục vọng của cả Nhật và cô gái đó

◆◊◇□△◇《◎△◇◇◇◇●◆●《●◇◇◇◇●◆◇◇●♫◇◇◇◇◇◇

Anh và nhỏ lúc nào cũng quẩn lầy nhau, anh dịu dàng cung chiều, nhỏ biết điều hiền thực, rất hạnh phúc và ấm áp. Bách và Dịu không kém, do Bách lớn hơn Dịu 3 tuổi lên suy nghĩ rất chín chắn và chu đáo, lúc nào cũng lo cho Dịu từng chút 1 y như ..... mẹ chăm con vậy (ví hơi bựa hê hê) Dịu trẻ con được đà làm nũng, nhưng không quá giới hạn cho phép, rất biết điều vì vậy 2 người chưa hề cãi nhau 1 lần nào. Đôi rắc rối nhất là đôi Lộc và Dương đây, Lộc có lúc quá trẻ con càn Dương lại có vẻ đứng đắn người lớn lên có sự chênh lệch rất lạ, 2 người lúc nào cũng cãi nhau nhưng chỉ 1 lúc là xong hết, chỉ cần Lộc hạ giọng xin lỗi là bao bực tức Dương cho đi sạch, nhưng cái nó khó chịu đôi này là động chút là nói chia tay, bộ câu nói đó nó dễ nói đến vậy sao? 1 bọn dở hơi. Hôm nay cũng vậy bọn cô và cậu lại cãi nhau khiến bọn nó nhức đầu .... và nó sẽ ra quyết định cuối cùng để chấm dứt vụ cãi nhau chiến miền này, tay siết chặt con dao trong cặp nó nhìn 2 người trước mặt đang cãi nhau.- anh cút đi. Anh có yêu gì tôi chứ, lúc nào cũng làm quen bao cô gái. Liệu anh có nghĩ tôi là người yêu anh không? - cô tức khi vào face của anh toàn girl xinh kết bạn làm quen với cậu.- em vô lý vậy. Họ làm quen anh mà anh có trả lời đâu. Em quá đáng lắm rồi đó.

Không vì yêu anh thì tôi chả thèm tổn nước bọt và tâm trí mà ghen tuông như vậy . Ủ phải tôi chỉ là người yêu trên danh nghĩa và là người đơn phương anh thôi chứ anh đâu yêu thương gì tôi . - đôi mắt aikia đỏ hoe . - ừ phải đó tôi không yêu cô đó . Chia tay đi . Vậy là không có gì liên quan nhau nữa - cậu nóng máu . Gì chứ ? Đâu phải cậu không yêu cô đâu mà cô nói vậy . - được . Vậy giờ tôi sống hay chết cũng không liên quan đến anh - nhỏ vừa nói vừa khóc rồi đứng dậy bước ra khỏi chỗ . - được . Tôi không quan tâm cô nữa , sống chết mặc cô - cậu tức lắm rồi . Gì chứ ?

- ca..... cá..... á..... ã..... ì ?..... m.....m..... ày..... mảy.... nói.... n. ó..... ã..... vậy ... vậy.... L.....i.....nh ? - cô lắp bắp hỏi .Cả bạn giật mình ngạc nhiên nhìn nó kể cả hân , cậu đang cúi mặt xuống tìm chết tức giận nhưng nghe nó nói thì giật mình ngược lên nhìn nó và cô .- tao nói thật .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhất Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89

Và người hoảng loạn nhất là cậu . Giây phút nó đưa con dao nhọn hoắt sắc bén lên tìm mọi người như ngừng đập , vừa không thể tin nó là người như vậy , vừa không thể tin những thứ trước mắt họ . Cậu thì như chết đứng , không suy nghĩ gì mà trực tiếp lao người ra đỡ cho cô nhát dao đó " phập "" thành thịch " thành thịch" ..... tiếng tim đập hồi hộp , lo lắng , đau nhói .... của tất cả mọi người . Giây phút này như đông lại , kim đồng hồ như không muốn quay ." phịch " thân ảnh cậu ngã xuống ngay dưới chân cô , vùng áo bên ngực trái đầm máu , tay nó cũng đầm máu và đang cầm chặt con dao . Giây phút cậu đỡ con dao cho cô thì môi nó đã nhếch lên 1 nụ cười thỏa mãn , ánh mắt soét qua 1 tia gian xảo rồi rất nhanh biến mất thay vào khuôn mặt dửng dưng nhàn nhạt nhìn thân ảnh cậu ngã xuống . Cô như chết đứng trước mọi việc , mọi người như nín thở theo dõi mọi thứ trước mắt .....- anh . Anh có sao không ? Anh là tên ngốc huhu . Sao lại đỡ nhát dao có cho em . Người lên nhận là em chứ không phải anh .Anh nói anh không quan tâm đến sự sống chết của em cơ mà , vậy ai cần anh đỡ giúp em chứ ? Anh là tên ngốc , tên đần . Anh trả lại nhát dao đó cho em đi huhu ....- cô như sức tình ngồi thụp xuống ôm lấy cậu mà gào khóc .- ừ anh ngốc .... nhưng anh yêu em . Anh sai rồi anh không lên nói những câu đó làm tổn thương em . Anh không lên nói chia tay em . Anh yêu em , chỉ mình em thôi ... a... a...anh ... xin... xin...l...l... ối ... - cậu đưa bàn tay đầy " máu" lên lau nước mắt cho cô rồi thều thào từng câu xong tay cậu buông thõng , mắt nhắm nghiền .- anh ... anh ... anh tỉnh lại đi . Em sai . Em mới là người sai . Em không lên cãi nhau nổi nóng với anh , em cũng không nên chia tay anh ..... là em sai , em yêu anh , yêu nhiều lắm , xin anh , xin anh tỉnh lại đi . Tỉnh lại em sẽ không vậy nữa huhu . Anh tỉnh lại đi - cô như vỡ òa khi bàn tay ấm của cậu buông thõng xuống , ôm chặt cậu cô gào thét .Nhìn cảnh này ai cũng bàng hoàng , đau thắt từng cơn nơi tận đáy lòng và nước mắt cứ trào ra trong vô thức , tất cả bất động mà không biết đến việc gọi cứu thương . Hẳn cũng không khác bọn kia là mấy , ánh mắt nhìn nó như không tin , hẳn thật không tin nó là người như vậy ...., riêng nó thì khác , môi nhếch lên cười nhàn nhạt . Nhưng tận đáy tim lại run lên từng hồi đau đớn xót xa nhìn con bạn đang đau khổ thét gào .... và ... xen chút vui mừng ...., khi kế hoạch của mình đã đạt kết quả như ý muốn . Đứng 1 lúc nhìn cô khóc đến khản tiếng như không chịu nổi nó lên tiếng- nín đi . Mọi ch..." chất "- mày trả lại anh ấy cho tao . Mày là con xấu xa . Tao không thể tin được tình bạn bao năm qua của chúng ta vì mấy đồng lẻ đó mà mày làm vậy . Tao cho mày vay tiền mày nói mày không thích , vậy mà vì mấy đồng tiền bản thù đó mày lại nhân tâm giết bạn mình . Mày nói đi ? Mày vì cái gì ? Mày muốn tiền ? Được tao cho mày và mày tự tay đâm con dao này vào tim mày cho tao . Con khốn ." chất "Nó chưa kịp nói hết câu mình định nói thì bị 1 cái tát trời dăng của cô tát thẳng vào mặt khiến nó chao đảo ngã đập đầu vào cạnh bàn thủy tinh tại phòng khách khiến đầu nó choáng váng máu chảy dài , khoe môi rỉ máu , chưa định hình việc gì thì lại bị cô túm cổ áo sốc lên mà chửi thẳng mặt , rồi lại thẳng tay tát nó 1 phát nữa xong rút trong cặp ra sấp tiền lém thẳng mặt nó .- đây tiền đây . Mày làm đi . Tình bạn bao năm qua chấm dứt tại đây - cô lạnh lùng nói .Nó và mọi người lại 1 lần nữa chết sững , như vậy là sao ? Cô đang nói gì vậy ? Cô đang làm gì vậy ? Cô biết mình nói và làm gì không ? Trước giờ cô rất yêu thương nó ,cô không chỉ là bạn mà còn là chị nó nữa , vậy giờ cô đang làm gì đây ? Hẳn cũng đứng im , chả thể làm gì , chân như bị đóng băng , muốn lao vào ngăn cản nhưng không hiểu sao , mồm hần không thể mở , tay chân không thể cử động ... nhìn nó thấthần mà tim hần nhói đau ... còn nó , nó như không tin những gì cô nói , đây là người bạn , người chị của nó sao ? Người luôn yêu thương nó đây sao ? Thật tàn nhẫn mà . Nó giúp cô và cậu kết quả nó nhận được đây sao ? Hư nực cười thật đấy , nhếch mép nó cúi xuống nhặt từng đồng tiền lên rồi đặt xuống bàn , giọng nhạt nhẽo đến lạ thường .- nhiều đây không đủ để tao bán đi tình bạn , tình chị em .... còn cái mạng này ... oktao sẽ trả . Mày cứu mạng tao 1 lần giờ tao sẽ trả và ... , tình bạn này chính thức kết thúc - nói rồi nó không ngần ngại cầm con dao gọt trái cây trên bàn chứ không phải con dao nó đâm Lộc đâm thẳng vô bụng .- không .... - hần hét lên chạy lại ôm lấy nó .Cô bất ngờ trước những gì nó nói và như chết lâm sàn tại chỗ khi nó cầm dao đâm chính mình như vậy , cô đang làm gì vậy ? Cô điên rồi . Bọn bạn cũng như không thể tin những gì đang diễn ra . Cậu đang làm đó diễn nốt vở kịch cũng phải bật dậy nhìn moin thứ trước mắt , lúc nó đâm con dao xuống cậu đã biết con dao đó là đồ chơi , con dao đó khi đâm vào vật gì đó thì lưỡi dao tự động thụt lại như không có lực đâm , còn máu cậu cảm nhận có mùi dầu tây và hình như có cả chút phẩm màu pha với nước2 thứ đó chộn vào nhau sẽ tạo lên 1 thứ chất lỏng đặc quện như máu thật , và cái cậu chú ý là cái nhếch mép nhẹ của nó lênh đênh diễn như vậy . Nhưng không ngờ cậu diễn quá sâu , cái cậu không tưởng đó là cô lại có thể làm như vậy .- em làm gì vậy Dương ? - cậu hỏi .- anh ... anh không sao cả ? Huhu em xin lỗi - cô vui mừng ôm chầm lấy cậu .- anh hỏi em làm gì Linh vậy ? - cậu đẩy cô ra hỏi lại .- em .... em.... - cô ấp úng .- em có biết là Linh đang giúp ta giảng hòa và biết đối phương quan trọng như thế nào với nhau không hả ? Em thấy gì không ? Máu này là máu giả - cậu như không tin những gì đang diễn ra rồi giải thích cho cô hiểu .- sa.... ao.... sao.... cơ...., - cô như không tin .- Linh ... linh ... em tỉnh lại đi . Đừng làm anh sợ - hần như muốn khóc ôm nó lay mạnh , tay bụng lấy vết thương trên bụng nó .Nó không nói gì mà chỉ cầm nín nước mắt cứ vậy chào ra .- có chuyện gì vậy ? - chị Hân cùng anh nó đi chơi về , anh nó căng định về nhưng chị Hân lại rủ vô nhà chơi lên anh đã vào nhà , vừa vào đã thấy lộn sộn rồi liền hỏi .- Linh... linh.... nó.. nó .... - nhỏ lấp bắp .- sao ? Linh .... Linh em sao vậy ? Mau .... mau đưa đi cấp cứu - nó nó lo lắng khi nghe nhỏ nói , định bụng hỏi nó bị gì thì đã thấy hần đang ôm nó , bụng lại đang chảy rất nhiều máu liền chạy lại hỏi rồi kêu cấp cứu ,Cả đám cuống lên gọi xe cứu thương , hần thì cứ ôm chặt nó trong lòng như sợ nếu buông thì nó sẽ biết mất vậy , mắt hần nhòe đi vì những giọt nước mắt .Khoảng lúc sau xe cứu thương đến hần liền bế nó ra xe và ngồi đó lăm tay nó thật chặt như tiếp thêm sức mạnh cho nó , cứ vậy suốt đoạn đường đến viện và đến phòng cấp cứu hần không hề buông tay nó , trong lòng không ngừng cầu nguyện . Đám bạn cũng rồi cả lên đi đi lẩn lại trước phòng cấp cứu , đứa khóc đứa dỗ , đứa lo lắng , đứa hỏi hần tự trách .... hần cứ thần thờ đứng trước cửa phòng cấp cứu người toàn là máu của nó , anh nó cũng sốt ruột lo lắng , chị Hân cũng không kém , chị muốn khóc nhưng giờ chị khóc anh phải làm sao ? Hơn ai hết chị hiểu giờ anh mới là người cần an ủi động viên chứ không phải chị lên chị đã đi lại ôm anh mà trấn an . Nhỏ cứ khóc miết được anh dỗ , Dịu cũng vậy .

Cô thì cứ thần thờ đứng đó rồi khóc xong tự trách bản thân .- huhu tại em , tất cả tại em . Do em quá nóng vội lên mới như vậy huhu . Tại em ... -cô cứ khóc như vậy đến khản tiếng .Bỗng : " chất "- tất cả tại cô . Cô ấy bị làm sao tôi sẽ không tha cho cô đâu cô nghe đồ chưa ? - hần như điên lên tát cô 1 cái rồi găm lên giận dữ , nhìn hần bây giờ thật đáng sợ .- Thành . Bình tĩnh đi . Cô ấy không cố ý mà- cậu sốt liến đến can .- mày im đi . Không vì bọn trẻ con chúng mày thì Linh sẽ không phải bày ra cái trò đó để rồi bị như vậy . Chúng mày coi chừng đó , cô ấy bị gì tao nhất định không tha cho bọn mày .... kể cả là bạn tao - hần tức giận rồi lại lạnh lùng cảnh cáo .- tao ....." cách "Cậu định nói gì đó thì phòng cấp cứu bật mở .- cô / em/ bạn ấy sao rồi bác sĩ - cả bọn lao vào túm tay vị bác sĩ hỏi .- cô bé không sao .

May là dao chỉ bị đâm vào vùng không có gì nguy hiểm lên không ảnh hưởng đến tính mạng , vết thương ở đầu không sao . Nhưng ....- nhưng sao ? - nghe bác sĩ nói cả đám nhè lòng mỉm cười thì nghe chừng như nụ cười liền đông cứng , không hện cùng gặp mà nhảy vô mồm bác sĩ ngồi .- nhưng do mấy máu lên cô bé sẽ bị hôn mê hơi lâu 1 chút , khi tỉnh người nhà lên chăm sóc và tắm rửa cho con bé nhiều 1 chút

- bác sĩ giật mình trước sự khủng bố của đám loi nhoi kia rồi cũng làm 1 lèo rồi đi mất dạng .Nghe vậy cả bạn thờ phào , hần đi vào nhìn nó khuôn mặt nhợt nhạt không còn hồng hào như hàng ngày mà lòng sốt như sát muối ớt () ngồi xuống cầm bàn tay nó đặt lên má mình hần thủ thi .- em đứng là đồ ngốc . Giúp người chi để bị vậy ? Em mau tỉnh nhé ?- Linh tao xin lỗi . Mày mau tỉnh lại trách nắng tao đi - cô khóc cầm chặt tay nó .- cô cứ đi . Cô không xứng ở đây . Tôi không cho phép - hần găm lên .- Thành ! Em bình tĩnh lại đi

- Bách .- không . Tôi nói cô út - hần lạnh lùng .- xin anh . Xin anh cho em ở lại với Linh - cô khóc van xin .- tôi nói cô út - hần gần giọng .- thôi mà Thành - Hữu .- muốn xin thì mày cũng về luôn đi - hần lạnh giọng .- anh Thành ,,,, - ánh mắt cầu xin , cô nhìn hần .Hần không nói mà chức tiếp đứng dậy kéo tay cô lôi ra khỏi phòng bệnh rồi đóng cửa lại- anh Thành !

Xin anh ! Xin anh cho em vào đi mà huhu - cô ở ngoài đập cửa van xin .

- Thành à ! Mày ...- mày cũng út về đi - chưa để cậu nói hết câu hần đã chặn họng .- nhưng ..- thôi em về đi . Khi nào nó bình tĩnh hẳn cùng Dương vào thăm Linh - cậu định nói gì đó thì Chị Hần lên tiếng khuyên . Vậy là cậu chịu ra về và để dành cô về theo. Còn lại mấy người ở đó anh mới hỏi chuyện .- chuyện này là sao ? Anh cần 1 câu giải thích - anh nó lạnh giọng (anh nó biết nó ở nhà hần nhưng nó nói anh dấu hộ nó với bố mẹ , không thể từ chối được cái miệng dẻo quẹo của nó lên đã đồng ý và quên được chị Hần)- dạ . Chuyện là vậy \$!#\$*;"& - anh kê

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90

Nghe anh kể xong anh Phước nhủ mày khó hiểu liền hỏi

- sao con bé nói lại mạng cho con bé Dương là sao ?

- haiz ... kể ra chuyện này cũng lâu rồi . Anh nhớ hôm tổng kết năm lớp 7 cái Dương bị tai nạn không ?

- nhỏ thờ dài mặt buồn dầu hỏi Phước .

- ừ anh nhớ . Hồi đó mọi người tưởng nó sẽ phải sống thực vật cơ nhưng may sao lại tỉnh lại sau 6 tháng - anh trả lời ngay vì sự kiện đó rất đáng nhớ .- ừ đúng vậy . Dương bị vậy là do cứu Linh đấy . Anh nhớ hồi đó cái Linh nó ở bệnh viện suốt không về , tay nắm chặt tay cái Dương rồi không ăn không uống đến nỗi kiệt sức mà ngất không ? Là do nó thấy có lỗi với Dương đấy

- Dịu chen vào .

- nhưng sao lại do Linh ?

- Hữu cũng tò mò.- thì anh còn nhớ vụ chị Cúc cá cược với nó chứ ? - nhỏ hỏi .- ừ nhớ - cả đám gật đầu .

- thì do nó thấy tội lỗi lên thường xuyên đến thăm chị ấy ở viện . Trước hôm tổng kết nó có đến thăm chị ấy , vừa đến cửa phòng thì nó thấy rất nhiều bác sĩ đang ở trong , bố mẹ chị Cúc thì đang đứng ngồi không yên , nó thấy bất an lắm . Đang đứng túm chặt vật áo sợ hãi thì vị bác sĩ đi ra nói chị ấy đã qua đời . Như sét đánh ngang tai mọi người kể cả nó . Hôm đó nó như người mất hồn chờ về lớp hỏi gì cũng không nói , mãi đến khi bọn em không chịnổi nữa mà tát nó 1 cái nó mới bật khóc kể lại mọi chuyện diễn ra ở viện .

Bọn em chả biết làm sao chỉ biết an ủi nó , khuyên nó thôi . Hôm sau tổng kết nó vẫn thần thờ như vậy , mặc dù được nhận giấy khen tập thể nó cũng chả có phản ứng gì . Tập chung xong ra về nó thần thờ đi trên đường , đến ngã tư nó không nhìn trước sau mà băng qua đường , đứng lúc chiếc xe tải lao đến ần còi inh ỏi nó vẫn không nghe , bọn em đi sau sợ hãi không biết phải làm sao , gọi nó nó không nghe .

Khi chiếc xe gần lao vào nó rồi thì bỗng dưng Dương lại lao ra đẩy nó ra và kết quả Dương bị đâm , lúc đó nó mới tỉnh lại mà sợ hãi bò lại gần Dương mà ôm chặt lấy . Đưa Dương vào viện bố mẹ Dương đến hỏi sao Dương lại gặp tai nạn bọn em sợ nói vớ vẩn thì bố mẹ Dương sẽ không tha cho nó nên nói dối là do bất cẩn Dương băng qua đường mà không nhìn xe . Vậy từ đó nó rất nghe lời Dương , Dương nói gì nó cũng nghe , thấy Dương đau nó cũng đau vì vậy khi Dương cãi nhau với Lộc , Dương khóc nó đau lòng , nó không muốn Dương cứ vậy hoài lên đã bày ra cách dọa giết Dương mà không nói trước với ai kết quả lại không đúng như ý nó muốn . Dương muốn nó chết thì lập tức nghe lời

- Dịu vừa kể vừa khóc .Ai nghe xong cũng phải rơi nước mắt , hần nhìn nó sột sà tay lại siết chặt thêm . Giá như lúc đó hần tỉnh táo vào can thì đã không như vậy rồi . Mọi người cũng chìm vào im lặng 1 hồi lâu thì anh Phước lên tiếng- được rồi chuyện này tạm thời đừng nói với bố mẹ anh không mất công họ lại lo lắng . Giờ anh và Hần sẽ về lấy chút đồ chôn- vâng cũng được ạ

- Hữu .Anh Phước và Chị Hần vừa bước ra cửa thì đập vào mắt 2 người là cảnh Dương đang ngã khụy xuống nền đất lạnh khóc , răng cắn chặt môi để không bật ra tiếng nấc , cậu bên cạnh không biết làm gì chỉ biết ôm cô vào lòng siết chặt an ủi . Chả là lúc cậu ra nói cô về nhưng không chịu về 1 mực đòi ở lại và kết quả những gì vừa nói cô và cậu đã nghe hết , cô không ngờ mình lại tội tệ như vậy , và thật có lỗi với nó , nó lo cho cô như vậy mà cô không biết , cô thật không đáng làm bạn nó ...

- Dương . Em sao vậy ? Ta về thôi . Đừng vậy nữa . Lỗi không hẳn do em mà . - chị Hần chạy lại hỏi và khuyên .- không . Là lỗi của em - cô khóc nấc từng hồi .- được rồi . Giờ về nhà đi rồi tính . Em cứ như vậy khi nào Linh nó tỉnh nó thấy vậy khéo còn giận em hơn . Nó thương em vậy sẽ không muốn thấy em vậy đâu - anh Phước cũng đau lòng nhìn cô mà nói . nghe vậy cô cũng ngoan ngoãn nghe lời mà đi về xúng mọi người . * tới*Chị Hần và anh

- vẫn vậy , môi hơi nhếch nó hỏi .

- 3-9 - thật thà .

- ừ vậy mày còn non hơn tao đây

- nó hài lòng nhếch môi coi thường nhìn nhỏ thách thức .

- á ..., cái con hâm này . Mày lừa tao . Mày cheta với tao

- nhỏ bị coi thường chêu chọc liền bay đến túm đánh nó nhưng nó nhanh hơn nhỏ vọt chạy trước lúc nhỏ lao tới .

- con điên kia . Mày đứng im đó cho tao - nhỏ hét .-tao đâu ngu haha

- nó vọt lại và chạy biết . Vậy là trên đường có 2 cô gái xinh đẹp đang đuổi nhau , người chạy nhỏ con dễ thương xinh xắn - vẻ đẹp trẻ con , người đuổi không kém phần xinh đẹp , vẻ đẹp ngây ngất bao chàng trai - nét gì đó trưởng thành sắc sảo nhưng không kém phần dễ thương . Đám bạn đi sau chỉ biết lắc đầu cười khờ nhìn 2 đứa nhoi nhoi đang đuổi nhau phía trước , người đi đường cũng phải ngoái đầu lại nhìn bọn nó trong đầu thầm khen sao lại có trai xinh gái đẹp như vậy ...Đuổi nhau 1 hồi cuối cùng bọn nó cũng đến trường . Vừa vào lớp đám bạn đã súm lại hỏi nó bị gì mà nghỉ nhiều như vậy , nó trả lời qua loa rồi về chỗ , bọn bạn cũng về chỗ ngồi tám với nhau . * sau trường *- alo cung đó hả ? Kế hoạch bắt đầu được rồi - Nhật gọi cho cô gái hôm bữa ở vũ trường .

-.....- được . Nhớ đúng giờ và đúng lúc đó .-.....- được . Bibi cung .cúp máy Nhật nhếch mép , tay siết chặt điện thoại , mắt híp lại nguy hiểm .- em sớm muộn gì cũng về lại bên anh thôi Linh à - rồi quay gót về lớp .Cả tuần qua Nhật không thể thực hiện được kế hoạch vì nó và hân nghỉ học miết , có dò hỏi nhưng không biết được gì . Nên hôm nay vừa thấy nó và hân Nhật liền thực hiện kế hoạch .Giờ ra về cả bọn dắt tay nhau về cười nói rất vui vẻ , anh khoác vai nhỏ , cô ôm tay cậu , Bách khoác balo của Dị trước ngực rồi cồng Dị trên lưng , hân và nó đan sen tay nhau thật chặt .... nhìn họ thật hạnh phúc . Đang cười nói vui vẻ thì 1 giọng nói êm dịu ngọt ngào của người con gái vang lên .- anh Thành .

Cả bọn theo phản xạ ngẩng đầu nhìn nơi phát ra tiếng gọi . Trước mặt họ là 1 cô gái xinh đẹp , thanh nhã , dịu dàng . Cô gái có mái tóc đen nhảydc ép thẳng thả ngang eo , khuôn mặt trái xoan trắng trẻo mịn màng , đôi môi đỏ mọng như chái cà chua , đôi mắt nâu to tròn long lanh giọt nước trực chào , dáng cô thanh mảnh cao ráo , diện bộ váy trắng thanh khiết .... nhìn cô gái đó đẹp 1 cách dịu dàng yếu đuối làm người nhìn có cảm giác muốn yêu chiều muốn bảo vệ .

Thấy cô gái đó anh và cậu khẽ nhủ mày trong đầu nghĩ gì đó , hân thì như hóa đá , tim đập mạnh ... người con gái hân yêu , người hân nhớ mong tìm kiếm , người làm hân đã lạnh nay lại lạnh hơn , người thay đổi con người hân , người con gái đầu tiên làm tim hân rung động và ..... là người hân ước được gặp cách đây không bao lâu.... người con gái đó đang đứng trước mặt hân . Giọng run run hân nói :

- Th.... Th....a.... Thanh ...H....à .. Hà...Bên cạnh nghe hân nói và cảm nhận được bàn tay hân đang run run lóng lóng thì tim nó dấy lên cảm giác gì đó mà nó không thể hình dung , bọn bạn nhủ mày nhìn hân , Dị đã tui xuống khỏi lưng Bách mà đứng cạnh anh , mấy học sinh ngang đó cũng lán lại nhìn .- anh Thành . Anh có người yêu mới rồi sao ? Anh không đợi em sao ? Anh....

- cô gái run run nói , đôi mắt ầng ậc nước , khuôn mặt đau khổ ... nhìn rất tội nghiệp .

-không Thanh Hà . Anh không có - hân nghe và nhìn người con gái mình yêu đang đau khổ mà tim nhói lên rồi không trăn trở buông bàn tay nhỏ bé ấm áp của nó lơ lửng trên không trung mà đi lại ôm người con gái đó vào lòng . Nó như chết đứng nhìn bàn tay của bình đang bị buông thõng , cảm giác lạnh lạnh như bị mất đi hơi ấm khiến nó bất giác rùng mình tim nhói lên . Đưa đôi mắt đen láy nhìn người con trai mới vừa nắm tay nó thật chặt mà giờ lại vô tình buông thõng . Đây là người nói yêu nó sao ? Đây là người theo đuổi nó kiên trì mặc cho nó tổn thương sao ? Đây là người hứa luôn bên nó sao ? Đây là người nói để dành cả đời yêu nó rồi mãi yêu nó đây sao ? Đây là người..... hơ .

Thế sao giờ cái người đó đang làm gì thế kia ? Sao mà đau thế này ? Sao nó lại cảm nhận rõ trái tim nó bỗng chợt đóng băng lại lạnh cứng rồi chưa nhận thức được mà vỡ tan thành những mảnh vụn li ti đau nhói , cảm nhận như không còn trái tim đang đập nữa , cảm nhận như khí quả mình bị ai bóp nghẹn ? Sao thế này ? Trước mắt nó là gì đây ?- đừng khóc - giọng hân ấm áp đến lạ , cái giọng chưa bao giờ nó được nghe từ hân . Hành động gì đây ? Sao dịu dàng quá , nó đã được hân làm vậy chưa ? Nó không biết?- anh nói dối .

Không phải là người yêu thì là gì ? Sao lại nắm tay ? - cô tên Thanh Hà đó vẫn thút thút hỏi lại như chưa thấy tim nó đủ vụn mà cầm búa đập tiếp .- cô ấy .... cô ấy .... là người giúp việc của anh - hân lấy giờ không để ý đến nó khi nghe Thanh Hà hỏi mới quay lại nhìn và không hiểu sao hân lại nói vậy .- Thật sao ?- ừHơ người giúp việc sao ?

Hay , hay lắm , rất hay , giờ nó mới biết trong lòng hân nó là cái gì , giờ nó mới biết được cái tình yêu cao cả vĩ đại của hân nó to như thế nào . Thứ gọi là tình yêu hình như đối với nó là quá xa xi lên hết người này đến người kia bước vào cuộc đời nó rồi như chệch bại nó mà cất bước từ bỏ . Vậy được nó chả ngại tiền bọn họ 1 đoạn . Đôi mắt tím than mờ nhạt vô hồn nhìn thẳng vào mắt hân như xoáy sâu tận tâm can , đôi môi đỏ hồng nhếch lên nhạt nhẽo , chất giọng băng tuyết được nó cất lên .- phải . Người giúp việc . Chào cậu chủ tôi về trước

- nói rồi nó cất bước đi lướt qua người hân như 1 người dưng ngược lối .Giây phút nó nhìn hân hân cảm nhận được nỗi buồn trong sâu thẳm của đôi mắt đen láy ấy , cái giọng nó lạnh lùng gấp nhiều lần hân cất lên khẳng định lại lời nói của hân vang lên làm tim hân thấy nhói lên cảm giác khó chịu mà chính hân không ngờ , cái lúc nó lướt qua hân như người dưng hân cảm nhận như tìm mình vỡ vụn , muốn đưa tay níu lại nó nhưng sao hân không làm được ? Hân có thật sự yêu nó ? Hân đang tổn thương nó , hân đang bóp nát trái tim bé nhỏ của nó , hân thấy có lỗi với nó vô cùng ... ngoảnh đầu nhìn theo bóng dáng nhỏ bé nhưng kiên cường kia mà hân đau nát cõi lòng , nhìn đôi vai run run kim ché mà hân muốn chạy ngay lại mà ôm nó vào lòng .... nhưng mọi thứ

đều là muốn mà cái muốn đó lại không thực hiện được vì đôi chân này không thể bước , bàn tay này đang cảm nhận hơi ấm từ bàn tay khác.... nhưng sao nó không được ấm như bàn tay nhỏ của ái kia ..... nhưng gương mặt này .... hấn đã từng yêu , hấn đã từng hằng đêm mang nhớ , hấn .....- mày sai thật rồi đấy .

Mày sẽ phải hối hận - Lộc tức giận đi lại mắng thẳng mặt hấn .anh không nói gì , đến nhìn mặt anh cũng không thèm nhìn .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92

Giới thiệu nhân vật :Luu Vi Thanh Hà (á) : 18t . Người yêu cũ của hấn . Xinh đẹp tựa ngang ngang nó , đẹp 1 cách trững trạc hiền dịu (trước mặt hấn thôi , phía sau lại là con cáo già đầy mưu mô , lẳng lơ vô đối) cao 1m7 (nói chung mỗi người đẹp 1 vẻ khác nhau nhưng nhìn kĩ nó vẫn xinh hơn á) Trước phản bội hấn để đi theo cái gọi là xiền (tiền) giờ quay lại có mục đích xấu .

-----quay lại truyện ----- chuyện này là sao ? Cô gái này là ai vậy Thành - Bách khó hiểu đi lại hấn và Hà hỏi .

- đây là .... người yêu em - hấn ngập ngừng " chát "

- anh là thằng tòi . Thật sai lầm khi bọn tôi tin tưởng anh và giao cái Linh cho anh . Anh không xứng với tình yêu nó dành cho anh

- nhỏ tức giận thẳng tay tát hấn .

- cô làm gì vậy ? Ai là người yêu ai ? Linh nào ở đây ? Anh ấy là người yêu tôi - Hà thấy hấn bị đánh liền bênh . " chát "

- cô không có quyền lên tiếng ở đây - cô tát và quát .- huhu sao cô lại đánh tôi ? Tôi làm gì chứ? - á khóc lóc yếu đuối dựa vào người hấn sợ sệt .- em làm gì vậy Dương ?

Sao lại đánh cô ấy? - hấn quay lại quát cô .

- hư anh hay lắm . Còn cô cô diễn kịch rất tài - Dịu im lặng quan sát mọi việc lấy giờ giờ mới lên tiếng , giọng lạnh lạnh mỉa mai khinh thường .

- cô nói gì vậy ? Tôi không hiểu - á giả bộ lép sát người vào hấn như muốn dính vào luôn .- cô im đi . Đừng có trả bộ trước mặt tôi . 1 con đàn bà lẳng lơ - anh như không kim được quát thẳng mặt á .- a... anh.... H.. Hữu ..., anh nói gì vậy ? Huhuanh .....

- á nhìn anh với anh mắt tội nghiệp , khuôn mặt đầy nước mũi ý nhằm nước mắt , nhìn mà thấy " thương " . Rồi quay lưng bỏ chạy- Thanh Hà ..... - hấn gọi với theo rồi quay lại nhìn anh tức giận xong cũng đuổi theo á bỏ lại đám bạn đang sôi máu phía sau .- Hà . Em bình tĩnh lại đi . - hấn đuổi kịp á liền ôm á thật chặt .- anh buông em ra . Em không muốn sống nữa huhu . Ngay trước em bỏ anh là em có lí do cơ sao lại nói em như vậy ? Huhu ... anh buông em ra - á vùng vẫy muốn thoát ra khỏi vòng tay hấn , vừa khóc vừa nói khiến người ta nhìn mà đau lòng .- được rồi bình tĩnh lại đi . Em nói cho anh lắng được không ?

- hấn nhẹ nhàng dỗ dành á .- em.. em.... hxxh ....

- á cúi đầu về khó nói ,đau khổ tận cùng .

- sao ? Em nói đi . Anh chấp nhận tha thứ cho em . Chỉ cần em thành thật - hấn nâng cằm á lên hỏi giọng nhẹ nhàng ảm áp .

- em... em... bị bệnh máu trắng huhu ... em không thể sống được bao lâu nữa . Em chỉ còn 3 tháng nữa thôi huhu... vì em còn yêu anh lên mới quay lại ... xin anh ... xin anh cho em bên anh 3 tháng nữa thôi được không ? - á ngập ngừng rồi bỗng òa khóc nức nở về đau đớn tột cùng rồi ngã khụy xuống đất .Hấn nghe như sét đánh bên tai , Hà nói sao ?

Cô ấy bị bệnh sao ? Chỉ còn 3 tháng ?Không , không thể nào ... hấn khụy xuống ôm lấy thân hình mảnh mai gầy gò của á mà siết chặt , mắt chảy ra thứ nước mắt mặn .Về nó thì sao ? Khi nó lướt qua hấn nó cảm tưởng như là ngày tận thế của thế giới , cả bầu trời như sụp đổ xuống người nó , cái từ đau không thể miêu tả được cái cảm giác của nó lúc đó mà nói đúng hơn là không có từ nào để miêu tả cả .

Nó muốn khóc thật to để vui đi nỗi lòng , nó muốn ngã khụy ngay tại đó nhưng không thể ? Nó không thể yếu đuối trước mặt hấn được , nó không thể để hấn nghĩ nó sẽ chết nếu như thiếu hấn , nó không thể , thật sự không thể ..... môi cắn chặt đến bật máu để kìm lại tiếng nấc nghẹn ngào , đôi vai run bần bần như thể sự kiềm chế đó quá rối loạn nó có thể bùng nổ bất cứ lúc nào .

Nó đi 1 mạch về nhà hấn và ngã khụy xuống nền đất ngay khi đóng cửa phòng , tiếng khóc , tiếng nấc cũng vang lên ngay sau đó , bàn tay bấu víu chặt bên ngực trái như muốn bóp nát trái tim . Đau , sao mà đau thế này ? Chuyện gì đang xảy ra với nó đây?

Nó cũng là con người mà ? Và nó cũng như bao cô gái khác , cũng biết khóc , cũng biết đau khi gặp tình huống đó ... nhưng ..... nó đã thành công trong vở diễn của mình ... 1 vở diễn của cô gái mạnh mẽ.... nó đã thật sự mạnh mẽ trước mặt hân.... thế nhưng .... sao giờ đây .... nó lại yếu đuối đến thế ? Trái tim nó sao lại đau đến thế ? Nó phải làm sao ? Phải làm sao để vơi đi nỗi đau này ? ..

- Linh . Em sao vậy ? - chị Hân ngoài cửa lo lắng vừa hỏi vừa đập cửa .Nghe tiếng gọi nó vội gạt nước mắt chạy nhanh đến tút đồ vơ hết đồ đạc của mình cho vào ba lô rồi mở cửa phòng đi thật nhanh xuống lầu . Phải , nó cần đi , đi khỏi nơi này , nó muốn chạy , chạy trốn khỏi cái sự thật phũ phàng này.Bọn anh và nhỏ tức giận vừa về đến nhà chưa kịp làm gì thì đã thấy nó cầm balô đi từ trên lầu xuống , chị Hân chạy theo sau í ới .- Linh . Em đi đâu vậy ? - anh hỏi .Nó không nói gì mà tránh sang 1 bên và bước đi tiếp .- Linh ... Linh ... - cả đám í ới gọi và đuổi theo ." cách "Đúng lúc nó bước ra thì hân và Thanh Hà cũng vừa về tới , thấy nó tay cầm balô hân nhủu mày , không ngần ngại vứt balô trên tay nó đi 1 mạch vào nhà mà bỏ mặc Thanh Hà phía sau làm cô ta nhủu mày khó chịu và liếc séo nó .

- trả lại đồ cho tôi - nó lạnh giọng nói .

- em định làm gì ?

- hân nhủu mày .

- về nhà

- nhạt nhẽo .

- tôi không cho phép

- hân như điên lên .

- anh không có quyền

- nhàn nhạt .

- tôi có quyền vì tôi là chủ của em . Em lên nhớ em nợ tôi

- hân không hiểu sao lại nói vậy , nói rồi mới thấy mình ngu , tím như nhói lên từng cơn đau nhói .

- hừ . Ông chủ ? Vâng , con này sẽ hầu - nó nhếch môi lạnh nhạt phun từng câu rồi dặt dặt đi lên phòng Hân .Hân ở lại nhìn bóng dáng nhỏ bé của nó mà đau lòng , hân không biết hân có thật sự yêu nó không nữa , lúc trước không có Hà hân thấy nó thật đặc biệt và hân biết mình yêu nó .... thế nhưng ... Khi Thanh Hà xuất hiện hân lại bỏ mặc nó , sao lại vậy ? Hân yêu nó thật hay chỉ coi nó là người thay thế hình ảnh của Hà trong tim hân ? Quả thực hân không thể lý giải được .

- anh ...,

- ả khều tay hân dặt dè nói .

- sao em ?

- hân nhẹ giọng hỏi .

- em .... em .....

- cô ả đưa mắt dặt dè sợ hãi liếc bọn anh và nhỏ .

- bọn mày bình tĩnh đi . Cô ấy bị bệnh , thời gian không còn nhiều nữa . Vì vậy bọn mày đừng đối xử với em ấy như vậy - hân nói với bọn anh , tay ôm chặt ả .- hừ bệnh ? Bệnh gì ? Bệnh mà khuôn mặt hồng hào , tô son chát phấn ... nhìn đi nhìn lại chả thấy bệnh chỗ nào - cô mỉa .- em nói gì vậy ? Em lên nhớ em đang ở nhờ nhà anh - hân nhủu mày khó chịu .- mày nói gì vậy ? Ai nói vợ tao ở nhờ nhà mày ? Lên nhớ đây cũng là nhà tao . - cậu khó chịu lên tiếng rồi nắm tay cô cùng đi lên phòng .Anh và nhỏ không nói mà đi 1 mạch theo sau .Còn lại chị Hân , nhìn ả là chị biết chuyện gì đang xảy ra rồi , ả ta trước bỏ hân theo trai giàu vậy giờ quay lại với hân có gì ? Nói bệnh sao ?

Chị không bao giờ tin , còn nó chắc nó phải sooc lắm , lườm hân chị bước 1 mạch về phòng xem nó thêu mào bỏ lại ả và hân ở lại .

- anh . Họ có vẻ không thích em . Em lên đi thì hơn

- ả giả bộ yếu đuối đau khổ , nhỏ vài giọt nước mắt rồi đứng lên . Không biết là gì mà khi đứng lên ả loạng choạng sém ngã .- em nói gì vậy ? Không ai có thể cầm em ở đây cả . Em có sao không ? Có cần đi viện?

- hân vội đỡ lấy ả hỏi han .- em không sao . Em ổn . Nhưng họ sẽ ..... -ả làm vẻ không muốn làm hân khó xử rồi trả bộ gượng sức .- kệ họ . Không sao . Anh đưa em lên phòng nghỉ - hân nói rồi dịu ả đi .- vâng - ả tỏ vẻ ép buộc phải theo rồi đưa cả người vào hân .* giờ ăn trưa *- Linh . Em ăn cái này đi - chị Hân gấp đồ ăn cho nó khi thấy nó cứ ăn cơm trắng , đôi mắt vô hồn nhìn vô định vào mâm cơm - ủa anh . Sao nhà mình người làm cũng được ngồi chung với chủ để ăn ả - ả séo nó .- nhà này không phân biệt - cậu nói .- ả vâng - ả cúi đầu sợ hãi nhưng bên trong đang tức muốn học máu khi lấy giờ hân

luôn nhìn nó mà không để ý đến à.- a... anh ăn cái này đi . Món anh thích đó - à gấp miếng sườn xào vô bát hân .Hân bỗng dưng buông bát đĩa làm à giật mình .- a ... em xin lỗi . Em quên là anh không thích ăn chung đĩa . Để em lấy chén khác -nói rồi à đi lấy cái bát khác cho hân .Nó im lặng lấy giờ nghe à nói mà ánh mắt nó lóe lên tia gì đó mà chả ai biết được , là hân không thích ăn chung đĩa với người khác sao ? Nhưng nó và hân từng ăn chung rồi mà , thậm chí còn ăn đồ trong miệng nó nữa ..... đang mông lung suy nghĩ thì- ủa ? Ai nấu đồ ăn vậy ? Biết anh ấy không thích ăn cà chua không mà còn làm món ăn có cà chua ? - à ra về cô chủ .Lại 1 lần nữa à làm nó ngạc nhiên , nó cũng không thích cà chua , có lần chung với hân nó gạt cà chua sang 1 bên hân liền gắp bỏ vô miệng ăn ngon lành nó hỏi thì hân nói thích và nói nếu nó không ăn được gì hân sẽ giúp nó ăn .- lại còn có mỡ nữa . Anh ấy chỉ ăn thịt lạc thôi - à lại phê bình .

Nó lại đơ ra "eo thịt mỡ này .

Em không ăn đâu "" ăn đi . Anh ăn miếng mỡ đó giúp em rồi "" ủa anh không thấy ngấy hả ? "" không , anh thích mà "" hi , vậy anh ăn hết mỡ đi "" ừ , đưa đây anh ăn cho ""..... kí ức ủa về làm đầu óc nó mông mông- thôi đi Hà . Em ăn đi - hân nhìn biểu hiện của nó mảy hơi nhúu lại rồi nói với Hà .- nhưng ....- anh ăn được - hân chặn họng à .À ảm ức cúi đầu ăn tiếp .Ăn xong nó thu dọn đồ đi rửa , chị Hân muốn phụ nhưng nó nói chị đi gọt trái cây đi nó tự làm được .

Đang rửa thì à từ đâu đi lại bên cạnh nó .- chào em cô bé - à nhếch mép mĩa mai .Nó nhúu mảy không đáp .- sao ? Em thấy chị dành lại Thành từ tay em như thế nào ? Haha - chị ta khích nó .- chị muốn gì ? - nó lạnh giọng

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93

- muốn gì sao ? Muốn em cút ra khỏi cuộc đời Thành và quay về với tình yêu đầu của em - à ta cọt nhà mĩa mai .

- chị nghĩ chị có thể làm được ?

- nó nhếch mép lạnh nhạt thách thức .

- tại sao lại không .

- nói rồi à ta liền hua tayhất đổ hết chén đĩa trên kệ mà ngã xuống sàn nhà ăn , tay có ý để mảnh sành cửa vào .

"Choang"Thấy tay à chảy máu nó liền cúi xuống xemxét thì- có chuyện gì vậy ? Hà , em có sao không? - hân và đám bạn đang ngồi ở phòng khách nghe tiếng đồ vỡ liền chạy vào hỏi , thấy tay Hà chảy máu hân đi lại đẩy mạnh nó ra khiến bụng nó đập vào thành bồn rừachén làm đụng đến vết thương của nó rồi cầm lên hỏi .

- huhu ... em thấy Linh rủa chén 1 mình lên em giúp em ý rửa nhưng không hiểu sao em ấy lại sô e ngã hxxh - à ta giả bộ khóc lóc oan ức .Nó nghe mà môi nhếch lên khinh thường , chị diễn giỏi lắm đấy .

- Linh . Em làm vậy là sao ? Cô ấy chỉ giúp em thôi mà - hân cầm tay bị thương của à rồi quay lên quát nó .

- tôi không mượn

- nó nhậm nhật bắt cần trả lời tay ôm bụng .

- em.... em sao vậy Linh - hân định mắng nó nhưng thấy tay nó ôm bụng , máu lại chảy ra thấm đẫm cả chiếc áo trắng liền lo lắng đi lại hỏi , bỏ mặc Hà đang ngồi dưới sàn khiến à tức điên .

- không phiền anh lo . Nhờ phúc của anh - nó hất tay hân ra và ôm bụng chảy máu quay đi .- Linh , mảy bị chảy máu rồi . Vết thương chưa kịp rút chỉ dễ bị nhiễm trùng lắm - Dương lo lắng .- không sao .

Không chết được - nó lạnh lùng phun ra mấy từ bất cần .- phải đó . Anh đưa em đi viện - Hữu cũng lo lắng đi lại chỗ nó .- khô..... á...., buông ra . Anh làm gì thế ? - hân nghe nó nói mà tim như se lại đau buốt , lỗi tại hân , hân xin lỗi . Nhìn nó như vậy hân không chịu được mà đi lại bế bổngnó lên đi 1 mạch ra ngoài bắt taxi đi bệnh viện để mặc mọi người ở nhà đang đơ ra .* trên xe *

- anh điên rồi . Bác tài dừng xe cho con xuống - nó tay ôm vết thương đang chảy máu , mặt nhăn lại nói với bác tài .

- không cần . Bác cứ đi - hân lạnh lùng nói với bác rồi quay sang nó .

- em muốn chết sao ?- phải tôi đang muốn chết đây

- nó nhún nhật trả lời, tay ôm chặt vết thương hơn .- em ..... tôi cảm - hấn gằm lên .- anh .... lấy quyền gì ?

- nó nhếch môi hỏi .- tôi .... - hấn không thể nói được gì đành ngậm miệng .Nó nhếch môi cười chua chát , sao hấn không trả lời ? Hấn biết nó muốn nghe câu trả lời của hấn lắm không ? Hấn biết tim nó đang vỡ vụn ra từng mảnh nhỏ rồi không ?.... hấn.... rất vô tâm . Tay siết chặt vết thương , khuôn mặt đầm đìa mồ hôi , môi tái nhợt đi , từ bụng chuyển đến cảm giác khó chịu và đau đớn khiến nó không thể chịu được .- t... tôi... m. u. uốn ... xu... xuôn... xuống ...xe... - nó khó khăn buông từng chữ .Hấn nghe vậy liền quay lại nhìn nó , thấy nó trong tình trạng như vậy hấn lo sợ ôm chặt nó vào lòng .

- cô lên .

Chỉ 1 chút nữa thôi . Xin em - hấn run lên bần bật , nói như khóc .Nó được trong vòng tay ấm của hấn liền nhắm mắt để mặc mọi việc .- Linh ... Linh.., em sao vậy ? Mở mắt ra nhìn anh đi . Xin em ... Linh .... cho xe chạy nhanh lên - hấn sợ hãi ôm chặt lấy nó rồi gằm lên đầy sợ hãi . * tại nhà *- con nhỏ đáng ghét - à Hà làm bầm ." chất "- chị là 1 con hồ li xấu xa - nhỏ tức giận đi lại tát thẳng mặt Hà rồi quát .

- em nói gì vậy chị không hiểu . Chị chi ....

- cô im đi . Đồ cáo già . Thành nó không ở đây lên không cần đóng kịch - nhìn bộ dạng giả vờ yếu đuối của ả mà anh không chịu được gắt gỏng .- anh Hữu . Sao anh nói vậy ? Em ... em..- cô im đi . Cô có thể đi làm diễn viên đây - cậu cũng khó chịu không kém .- hừ được thôi . Đâu các người cũng biết lên tôi chả cần phải diễn chi cho mệt - ả bỗng nhếch mép cười rồi đứng lên .

- hừ 1 con hồ li chính hiệu - nhỏ ." chất "- này nhóc lên biết trên dưới chút đi . Chị hơn tuổi nhóc đấy

- ả ta thẳng tay tát nhỏ rồi buông lời cảnh cáo .- cô làm cái gì vậy ? - anh hốt hoảng đến bên nhỏ .- không biết nhìn sao hỏi ? Các người đi liệu hồn đấy . Đừng để tôi chuyển mục tiêu sang các anh . Mà càng tốt khi có cả 3 các người - ả đánh mặt cảnh cáo bọn anh .- cô .....- Tốt nhất các anh lên yên phận đi - ả chặn họng cậu rồi ôm cánh tay bị chảy máu lên phòng hấn để mặc bọn anh đứng ở dưới nhà nhìn lên tức giận .- con nhỏ đáng chết . Hừ mày đúng là 1 vật cản lớn cho kế hoạch của tao . Haha nhưng không sao , còn trò vui cho mày đó con nhóc đáng ghét ạ haha - sau khi lên phòng hấn ả tự kỉ rồi lấy điện thoại gọi cho ai đó .

* tại viện *Sau khi nó ngất hấn sợ hãi dục bác tài đi nhanh đến viện , đến nơi hấn vội bế nó chạy nhanh vào trong tìm bác sĩ , sau 1 hồi kiểm tra bác sĩ đi ra- bác sĩ cô ấy sao rồi .

- cô ấy không sao , chỉ bị say xe và mất máu khá nhiều lên ngất thôi .

Vết thương chưa lành hấn mà bị va đập mạnh khiến bực chi . Cậu cần chăm sóc kĩ cho cô ấy thì hơn .- vâng cảm ơn bác sĩ .Hấn sau khi nghe lời dặn dò của bác sĩ xong thì vào phòng bệnh của nó , nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của nó mà lòng hấn lại dấy lên cảm giác đau buốt . Là tại hấn , tất cả tại hấn ... nhưng hấn biết phải làm sao đây ?

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94

Hấn có thật sự yêu nó không ?

Hấn không biết , hấn có yêu Thanh Hà không ? Hấn có, thể tình cảm hấn dành cho nó thời gian qua là gì ? Hấn không biết .... hấn điên rồi . Hấn tổn thương nó quá nhiều , hấn đúng là thằng tồi .

Đang suy nghĩ thì nó tỉnh làm hấn giật mình thoát ra khỏi mớ suy nghĩ mông lung của mình .

- em tỉnh rồi ?

- hấn vui vẻ .Nó không đáp mà trực tiếp đứng lên ra khỏi giường- em đi đâu - hấn nhíu mày .

- về -lạnh hơn băng .

- em chưa khỏe . - hấn kéo tay nó lại .- không phiền anh - nó dứt tay ra rồi thờ ơ phớt lờ hấn . Tay hấn buông thõng nhìn bóng dáng nhỏ bé cô độc của nó là tìm lại dấy lên cảm giác đau buốt .

Đặt tay lên ngực hấn tự hỏi " cảm giác này là gì ? Là đau sao ? Nhưng sao lại đau ?

Là thương hại ? Không đúng , là yêu ? Không biết " và đầu hấn đi theo nó ra về . Vừa về đến nhà bọn nhỏ đã bay lại hỏi han nó- mày sao rồi ? Ổn chứ ? - ừ không sao - nó đáp gọn rồi đi lên lầu .- haiz....

Đám bạn ngờ ra không hiểu liền hỏi mấy thằng trong lớp. - Ờ Trung vừa xảy ra chuyện gì vậy? - nhỏ nháy ra chỗ thằng Trung hỏi. - chuyện là vậy ....* quay lại vài phút trước *Noa vừa ngồi vô chỗ thì à Hà từ đâu xuất hiện khiến đám con trai hoa mắt vì độ đẹp của à. À bỏ mặc mấy ánh mắt đó mà đi

thẳng xuống chỗ của nó .- sao nhóc con ? Chịu bỏ cuộc chưa ? - giọng cợt nhả .- bỏ cuộc gì ? - nó hỏi lại , thái độ bất cần khinh thường thấy rõ .- hừ còn giả lại . Chị muốn nhóc tránh xa Thành ra - chị ta như điên lên với nó (gọi Hà là à hoặc chị ta nhé)- có bản lĩnh thì đành lấy - nó nhếch môi khiêu khích .- mày được lắm .

Mày ở đó mà xem tao làm được gì - à tức giận .Nó đứng lên kéo cổ áo chị ta xuống nói thầm gì đó khiến mặt chị ta hơi tái lấp bắp nói .- mày ... mày .....Nó không nói gì chỉ nhếch mép ngồi xuống , à không biết làm gì nó định bỏ đi thì thấy bọn hần gần vô đến lớp liền giả bộ khụy xuống khóc âm lên . * thực tại * - đó chuyện là vậy . Còn về sau như thế nào mấy người biết rồi đó - thẳng Hoàn nhiều chuyện không hỏi tự khai bay vô mồm thẳng Trung mà kể .Bọn nhỏ nghe xong mà mau dòn lên đến nỗi , tức không chịu được mà . Con hồ li đó thật khôn nạn nhiều miu mô . Đồ cáo giả lại .- hừ mụ phù thủy đó đúng là lắm chiêu mà - cô tức giận nói .- em phải cho cô ta 1 trận - Dịu sản tay áo .- thôi bình tĩnh đi em . Giờ làm gì cô ta thì thẳng ngu kia nó sẽ không chịu và bênh cô ta .

Mà có nói gì thì thẳng đó nó cũng không tin đâu . Để tìm bằng chứng cho nó xem để thẳng ngu đó nó sáng mắt mà hối hận - Lộc hí hửng nguy hiểm .- ừ .... quyết vậy đi - cô hưởng ứng .- ừ vậy đi - cả bọn nói rồi về chỗ .Về đến chỗ ai cũng ngồi chờ ra suy nghĩ gì đó nhưng đều suy nghĩ về nó và hần

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95

Nó sau khi bỏ về thì đi 1 mạch đến quán cafe trước nó làm rồi gọi chút bia uống cho bớt buồn bực . Sao chứ ?

Hần bắt nó giải thích ư ? Chẳng có gì cần phải giải thích cả , giận nó ư ? Nó mới là người giận này . Nó là người yêu hần mà sao hần lại không nhận nó vì bà chị kia chứ ?

Lại còn nói bà chị đó là người yêu hần mới đau làm sao , sẵn sàng nói nó là người giúp việc chứ không phải người yêu . Mà bà chị đó là ai ? Nó không hề biết , sao hần lại nói bà ý là người yêu hần ? Sao bà ý nói hần không đợi bà ? ..... giờ mới nhớ .... nó đâu biết gì về quá khứ của hần đâu . Không phải hần không nói mà là nó không hỏi . vì sao ?

Đơn giản nó xem nhẹ quá khứ và nó cũng không muốn nhắc lại quá khứ 1 chút nào , nó chỉ sống cho hiện tại thôi .....- tên xấu xa , tên đàn , tên điên ... hức .... mày cứ chờ đó . Xong vụ này bà cho mày biết thế nào là đau khổ . Hức.... hức ... ực.... không vì mày bị lợi dụng bà đã bỏ mày lâu rồi hức.... bà mày không thêm yêu hay luyện tiếc gì ư lại cái nhà đó hức .... ực ... ực ...tên xấu xa hức.... vô tâm... ực ... hức.... bà mày ghét mày ... hức ...., con chó con.... hức .... ực .... mày làm bà đau ..... mày làm bà khóc ... hức .... bà ghét cái mặt nhà mày .... ực .... hức ... hức ... huhu .....

- nó vừa uống vừa khóc lại vừa chửi hần cho bõ tức .Cứ như vậy cho vừa uống vừa chửi hần toi bởi ...

Còn về hần , sau khi ra khỏi lớp hần chạy ngay xuống phòng y tế để cho chị y tá ở đó khám cho à . Ngồi ngoài 1 lúc thì chị y tá bước ra- cô ấy sao rồi chị - hần lo lắng hỏi .

- cô ấy không sao chỉ bị hoảng sợ 1 chút lên mới bị vậy . Nhưng đừng để những việc tương tự xảy ra vì như vậy sẽ ảnh hưởng xấu đến bệnh tình của cô ấy - chị y tá nói rồi đi luôn không thêm ở lại .Hần nghe vậy nhủ mày rồi cũng đi vô phòng xem à ra sao .

Chị y tá đi được 1 đoạn thì cảm sắp tiền 200 nghìn trong túi áo ra đếm đếm rồi cười vui sướng .- há há có vài câu nói mà được mấy triệu như vậy cũng đã haha. không ảnh hưởng đến mình mà còn được tiền nữa hoho. Đứng là lời nói chả mất tiền mua , lựa lời mà nói cho lời tiền ra hỏ hỏ haha .....

- bà này tự ki rồi cười như điên .Về hần , hần đang ngồi nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của à mà lòng đau như cắt . hần yêu à rất nhiều vào 2 năm trước , bỗng dưng à nói phải đi xa và nói hần ở lại chờ à , hần hỏi đi bao lâu thì à nói chỉ vài tháng rồi lại về ấy thế mà à đi biệt tăm 2 năm giờ bỗng dưng quay lại nói bị bệnh khiến hần vừa khó hiểu lại đau lòng .

Nhìn người con gái mình yêu như vậy sao hần lại không có cảm giác đau đớn , lo lắng , hoảng sợ khi nhìn nó bị thương nhỉ ?

Là hần không còn yêu à hay do nó đã chiếm cả trái tim hần ? Hần sao tự dưng nhớ nó quá , nhớ nụ cười ngọt ngào ngây ngô , nhớ ánh mắt đen láy thuần khiết trong veo không vân đục , nhớ bàn tay nhỏ bé ấm áp đến lạ kì , nhớ vòng tay nhỏ bó cổ ôm hần từ phía sau , nhớ giọng nói trong veo trẻ con hay đến lạ , nhớ bờ môi đỏ hồng mọng nước nhìn là muốn cắn .... ayza.... hần đang nghĩ gì vậy nè ?

Haiz... điên mất . Vô đầu dối bù hần nhìn Hà làm đó ... và ... hần biết .... hần không còn yêu Hà .....

Hà chỉ là quá khứ .... người hần yêu là nó ..... và .... hần sẽ hoàn thành nốt dự nguyện cuối cùng của Hà là bên Hà 3 tháng còn lại ... sau hần nhất định sẽ về lại bên nó ....- hắt xì .... - hần đang suy nghĩ mông lung thì bỗng dưng bị hắt hơi . Đưa tay cọ cọ mũi vẫn không hết khó chịu .- hắt xì ..... - khịt khịt mũi hần làm bầm .- mày bị cảm sao ?

Không có mà . Hay ai đang chửi mình nhỉ ? .. hắt xì - lại tiếp tục hắt hơi khiến Hà đang giả bộ ngất cũng phải nhíu mày mở mắt .- anh sao vậy ? Anh ồm

sao ?

- ả giả bộ yếu ớt nói rồi cố gượng dậy quan tâm hấn .- anh không sao . Em lắm nghĩ đi - hấn thấy ả vậy liền đỡ ả và quan tâm .- thật chứ ? - ả dựa vào ngực hấn hỏi .- ờ ... hắt xì ... - vừa trả lời hấn lại tiếp tục hắt hơi khiến hấn khó chịu ả nhủ mày . ả bỗng đưa tay lên chán hấn khiến hấn đơ ra , bàn tay thon dài đặt lên chán hấn nhưng hấn sao không thấy chút ấm nào từ bàn tay này ? Hấn nhớ hơi ấm từ bàn tay nhỏ bé của ai kia lần đầu đặt lên chán hấn , nó thật ấm - anh ... anh ....

- ả hỏi hấn không trả lời mà cứ ngơ ra làm ả khó chịu lay mạnh tay hấn- ả hả ?

- hấn giật mình ngơ ngơ hỏi lại ả . Nhìn bộ dạng đó của hấn làm ả hết muốn hỏi hay quan tâm hấn dù là giả bộ .- um..... anh và bé tên Linh gì gì đó là người yêu đúng không ? - ả ngập ngừng hỏi ý đồ xem tình cảm hấn đối với mình như thế nào . Nghe ả hỏi hấn nhủ mày hỏi lại

- sao em hỏi vậy ?- tại em thấy trường đồn nhiều về 2 người và có người nói em đến phá hoại hạnh phúc của anh và cô bé đó - ả giả bộ khổ sở , vài giọt nước mắt đã lăn dài .- không có . Em đừng để ý những gì họ nói - hấn không muốn 3 tháng cuối cùng của ả phải suy nghĩ bận tâm lên đã nói dối .- hxx anh không phải đầu em . Em biết hết rồi , sáng em đã nói chuyện với em ấy . Em ấy ... em ấy nói .....

- ả khóc nức nở rồi ngập ngừng như không dám nói khiến hấn nhủ mày tò mò .- nói gì ? - hấn có vẻ lạnh lạnh .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96

ả ngập ngừng nhìn hấn rồi lại giả bộ mình là người hiền lành bị bắt lạt và phải chịu đựng nói- dạ không có gì đâu anh . Thái độ đó làm hấn nhủ mày muốn biết- em cứ nói đi .

- anh đừng trách em ấy nhé ? Em ấy chỉ vì yêu anh quá thôi . Là do em , do em tự dưng xen vào 2 người hxx ... nhưng em yêu anh .. em... em không thể xa anh được huhu ....

- ả khóc nức nhìn đến đau lòng .

- được rồi . Bình tĩnh lại đi em .

- hấn ôm ả vỗ về .

- em ấy nói hxx... em là hồ li hxx nói em đi cướp người yêu của em ấy hxx em có nói lí do và xin em ấy ... hức ... em ý không những không thông cảm còn nói hức... nói... hức.... nói em lên đi chết đi cho đỡ đau đớn bệnh tật .... hức ... em ý còn đánh em nữa .... huhu .....

- ả nức nở kể lại . Hấn nhủ mày khi nghe ả nói , hấn không tin nó là người như vậy , nó tuy vô tâm nhưng nó sẽ không bao giờ nói vậy .... nhưng ....., Hà chưa bao giờ nói dối hấn .... và lại .... hấn và nó quen nhau chưa được bao lâu thì sao hấn hiểu hết con người nó được ? .....

- anh ... anh ....., - đang suy nghĩ thì bị ả gọi .- hử ? Sao em ?

- hức ... anh đừng trách em ấy nha ? Hức .... dù sao cũng tại em ... hxx - ả tỏ vẻ người tốt .- ừ được rồi . Em nghỉ chút đi rồi sáng anh đưa em về - hấn gạt đầu cho ả quan tâm thôi chứ hấn cũng muốn hỏi nó cho ra nhẽ . Nghe vậy ả ngoan ngoãn lầm xuống nghỉ ngơi , còn hấn thì ra ngoài . Hấn vừa đi thì ả cũng lúi điện thoại cho Nhật rồi lại gọi cho ai đó . Hấn sau khi ra khỏi phòng y tế thì lên phòng hiệu trưởng xin phép cho hấn và ả về rồi quay lại đưa ả về . Đám bạn thì ở lại học rồi về sau .

Về nó , nó sau khi uống chán , chửi chán thì cũng vác ba lô lên vai ra về . Đang đi trên đường thì vô tình nó gặp Nhật , nhìn Nhật có vẻ như cũng uống chút rượu bia thì phải .- Linh , em có thể về lại bên anh được không ? Mình sẽ làm lại từ đầu . Giờ tên Thành kia cũng có người yêu khác rồi , hắt hủi bạc bỏ em , không dám nhận em là người yêu hấn trước cô gái kia . Em quay lại với anh , anh hứa sẽ đem lại cho em hạnh phúc hơn hấn ta . Mình sẽ quay lại tình yêu trước kia . Anh xin lỗi .

Anh sai rồi . Anh yêu em , yêu nhiều lắm - Nhật ôm nó nói mà như khóc xen chút men say . Nó khó chịu đẩy Nhật ra rồi nhìn thẳng mắt Nhật nói giọng nhạt nhạt :- tình yêu mình đẹp anh không muốn giữ bây giờ quay lại thì đã muộn rồi .

Giờ quay về xin tôi tha thứ anh nghĩ tôi sẽ tha sao ? Đã từng yêu anh , yêu rất nhiều nhưng anh lại không biết trân trọng . Tôi vẫn nhớ như in cái ngày anh cất bước ra đi , anh bỏ tôi chỉ vì cái gọi là tiền , anh thích môi son chất phấn má hồng rồi hotgirl . Ừ vậy anh theo nó , nó có tiền , có sắc còn có xác . Hừ anh nghĩ tôi còn ngu ngốc như ngày trước sao ? Không hề . Giờ tôi khác rồi , sống giả tạo và khôn ngoan không còn ngốc siết về chữ tình .- em ... , em ... sao em lại như vậy ? Anh biết anh sai rồi .

Anh có gì không bằng tên đó mà em lại yêu nó mà không yêu anh ? Nó cũng phản bội em đó thôi sao em còn yêu nó ? Em vô tâm đến vậy sao ?- Nhật như không thể kìm chế .- hừ anh đừng nghĩ tôi như vậy vì bản chất này do anh tạo , nhưng anh đừng tưởng tôi làm tất cả vì anh sao ? Không có đâu , vì

anh chẳng là cái thứ gì cả anh biết chưa ? .

Anh hỏi tôi vì sao yêu Thành ? Ừ vậy tôi nói cho anh biết . người ta yêu tôi vì con người thật của tôi , người ta yêu tôi bằng trái tim chứ không phải cái xác , người ta không vì giàu mà bỏ nghèo ..... người ta yêu tôi hơn bản thân mình thì tôi hỏi anh lấy cái gì mà bì hà ? .

Anh nói tôi vô tâm? ừ phải , nhưng tôi hỏi anh , là tôi vô tâm hay chính anh là người vô tình trước ? - nó nghe Nhật nói mà cảm thấy điên máu số 1 trắng .- anh ... anh ..... nhưng anh yêu em . Giờ chẳng nó có người ngác rồi . Em về lại bên anh đi . Anh xin em , xin em đừng vô tâm như vậy được không ? Anh xin lỗi , anh hứa sẽ sửa đổi , anh sẽ là bờ vai vững chắc của em , anh sẽ luôn bên cạnh em mà - Nhật không thể nói gì nhưng cố cầm tay nó nài nỉ . Nó nghe Nhật nói mà sao thấy thật buồn nôn , nó khinh , nó kinh những người như Nhật và .....

Lạnh lùng quay người lại nhìn cánh tay mình bị nắm rồi lại nhìn Nhật , nó cất giọng lạnh tựa hàn băng .- tôi nói cho anh biết : dù tôi có cần lắm , cần 1 bờ vai ở bên cạnh thì Chắc Chắn rằng anh biết người tôi nói đến không bao giờ phải là anh .- em ... em ... em đừng vô tình với anh như vậy mà - Nhật như khóc cố níu tay nó .

- là do ngày trước anh vô tâm nên bây giờ tôi vô tình - nói rồi nó lạnh lùng gạt tay Nhật ra rồi sốc lại ba lô khoác 1 bên vai mà bước đi 1 cách bất cần nhưng dứt khoát mạnh mẽ . Nhật ngã khụy tại đó rồi khóc 1 cách đau khổ . Tại sao ? Tại sao nó không quay lại với anh (gọi tạm) ?

Anh yêu nó thật lòng mà , nó không nhận ra sao ? Hay nó quá hận anh rồi ? Anh đau , đau lắm khi nó nói vậy , sao nó lại ví anh và hắn như vậy chứ ? Anh cũng yêu nó mà , anh cũng đẹp mà , anh cũng giàu nữa , anh cũng yêu nó bằng cả con tim mà ..... vậy sao nó không thấy ?.... không , không được , anh không chấp nhận nó yêu hắn , anh sẽ dành lại , dành lại nó bằng được .... Nó bức tức , khó chịu đi về nhà với bộ dạng say say . Vừa vô đến nhà nó đã gặp cảnh tượng không mấy đẹp mắt của ả và hắn . Hắn thì ngồi ở sofa xem phim , ả thì như ngồi hằn vào lòng hắn , không biết vô tình hay cố ý mà 1 tay hắn quàng qua vai ôm ả còn tay còn lại đặt lên cái đùi trắng nõn của ả , chỉ còn chút nữa là chạm vào... ấy ... luôn rồi , Hừ rõ nóng mắt mà . Không thèm đếm xỉa nó đi 1 mạch lên phòng , nhưng vừa đến cầu thang đã bị hắn gọi rồi .- Linh . Không học sao về giờ này ? Em về cũng tốt . Anh có chuyện cần nói - hắn vẫn nói vừa đứng dậy nhìn nó .

Nó khựng lại khi nghe hắn gọi nhưng rồi cũng nhếch mép mặc kệ hắn nói gì mà cứ vậy bước đi . Thấy vậy hắn khó chịu đi nhanh đến kéo tay nó nói mà như quát- em đang tỏ thái độ gì với tôi vậy ?

Em không nghe tôi nói gì sao ?- dạ thưa cậu chủ . Xin phép cho tôi lên phòng thay đồ rồi sẽ xuống hầu chuyện cậu - nó nói giọng mỉa mai - giờ thì phiền anh buông tay ra - rồi lạnh lùng gần từng chữ .- em uống rượu ? - hắn không nghe những gì nó nói mà nhíu chặt mày hỏi , tay siết chặt hơn .- ồ.....- Linh ! Em uống rượu sao ? Là học sinh không nên uống rượu như vậy đâu . Em thật là hư . Thôi anh à , để em ý lên phòng nghỉ ngơi đi anh - nó đang định nói gì đó thì ả từ đâu chạy vô hòng nó ngồi , cố ý nói nó là hạng gái hư hỏng xong lại giả bộ tốt bụng . Nhìn mà thấy buồn nôn với bộ dạng giả tạo đó của ả .

- em còn xin cho em ấy . Linh ! Em nói cho tôi biết . Tại sao em uống rượu - hắn nói nhẹ với ả mà hỏi nó cứ như quát . Hất tay hắn ra nó định quát lại thì lại bị ả chặn hòng .

- thôi mà anh . Linh đang say Rượu mà , nhìn em ấy như này chắc uống Nhiều lắm .Linh ! Em xin lỗi cậu chủ đi rồi lên phòng nghỉ - ả cố tình nhấn mạnh cái thứ cần nhấn . Nó nghe ả nói mà môi nhếch lên nhạt nhèo rồi quay lưng lên lầu .- em giải thích cho tôi ngay . Thái độ của em là gì vậy hả ? Hà đã xin cho em còn không biết cảm ơn mà còn dùng thái độ đó . Ai dạy em vậy hả ? - hắn tức giận kéo tay nó lại mà quát .- anh im mồm cho tôi . Tôi không cần xin chị ta phải xin cho tôi , tôi đâu ép , là chị ta tự nhảm .

Còn tôi như thế nào không cần anh nói lại càng không cần anh quản . Anh.... tư cách gì mà quát tôi ? - nó như điên lên mà quát lại hắn .Hắn nghe nó nói lại càng điên hơn- tư cách là người yêu của em - hắn túm chặt 2 vai nó mà quát .- hư . Người yêu ? Có sao ? Tôi nhớ anh nói tôi là người giúp việc cơ mà , sao giờ nhảy nhanh vậy ? - nó nhếch môi cười nhạt hỏi lại hắn , bộ dạng bất cần thấy rõ , nhưng nếu để ý thì sẽ thấy có chút gì đó chua chát đau đớn .- em.....

- thôi anh . Để em đưa em ấy lên lầu - ả lại nhảy vô hòng hắn ngồi rồi đi lại diu nó lên phòng .Hắn vừa tức vừa đau khi nghe nó nói , mà nó nói cũng phải , tại hắn mà nó mới thành ra như vậy mà . Về nó và ả , ả vừa diu nó lên bậc thang thứ 7 thì quay lại phía sau nhìn hắn , thấy hắn đã quay lưng chuẩn bị bước đi thì môi ả khẽ nhếch lên đầy thâm độc và gian xảo rồi ghé sát tai nó nói- mày nghĩ mày sẽ dành lại được anh ta ? Không có cửa đâu . Mày xem tao làm gì để lấy lại trái tim anh ta và đả phá ra khỏi cuộc đời anh ta - nói rồi nó cố tình bước hụt bậc thang và kết quả .....- aaaaa..... - ả té cầu thang .Hắn vừa quay lưng thì nghe tiếng la thất thanh liền quay lại , vừa quay lại hình ảnh ả đang nắn từ cầu thang xuống mà nó lại đứng trơ ra đó nhìn làm hắn nhíu mày . ả nắn xuống ngay chân hắn , hắn vội cúi xuống ôm lấy ả- Hà ! Em có sao không ? - hắn vỗ nhẹ vào má ả .

- em .... em..., không sao .... - nói rồi ả ngất đi lạng lạng lo lắng hết .- Hà ... Hà ....Thấy Hà bất tỉnh hắn liền bế xốc ả lên rồi chạy ra ngoài , trước khi đi còn nhìn nó bằng ánh mắt lạnh băng , ánh mắt như nghi ngờ , như không tin , như trách cứ , như tức giận , như nó là thủ phạm .... ánh mắt chứa nhiều thứ phức tạp .Hắn vừa đi nó cũng ngã khụy xuống bậc thang , nước mắt vô thức lăn dài , khuôn mặt vô hồn thất thần ngồi đó .Chị Hân vừa đi đâu đó về , vừa về đến cửa đã gặp hắn bế ả chạy đi với khuôn mặt lo lắng . Tò mò , khó hiểu chị ngần ngại suy nghĩ rồi lững thững vô nhà , vào đến nhà chị lại hoảng hốt khi thấy nó ngồi thất thần trên bậc thang . Vợ chạy lại lay nó chị hỏi :- Linh , em sao vậy ?

Mọi chuyện là sao ?Nghe chị hỏi và lay nó như tỉnh mộng quay lại ôm chặt lấy chị mà khóc nức lên từng hồi .Chị chỉ biết phải làm sao chỉ biết ôm lấy nó mà vỗ về .Do men say với khóc khá nhiều nên nó ngủ gật luôn trong lòng chị , chị chỉ biết sao đưa nó về phòng thì đúng lúc bọn nhỏ về , thấy nó như vậy ai cũng lo lắng , Lộc bế nó về phòng rồi đi ra hỏi chị Hân xem có chuyện gì , chỉ kể lại những việc diễn ra cho bọn họ nghe , nghe xong nhỏ tức giận quát .- chắc chắn do bà già ác quỷ kia bày ra rồi .- phải đó . Tao phải cho ả 1 trận , con cáo già

- cô cũng như không kìm chế được .- được rồi . Em bình tĩnh . Em ihoang nhớ kế hoạch của bọn mình sao ? Nhấn nhện 1 chút - ả nhướn lông mày nhỏ nói , thực chất anh cũng tức lắm nhưng phải nhẫn nhịn .- Hừ nói đúng đó . 2 em bình tĩnh lại đi - Lộc nói chen vào .

Chương 97

Chị Hân ngồi nghe lấy giờ khó hiểu liền hỏi- kế hoạch gì vậy ? Ai đó nói chị nghe được không ?- là vậy chị .....

- nhỏ xưng phong nói ra kế hoạch .- đó là vậy đó . Chị cùng bọn em thực hiện nhé ?

- Cô .

- ừ . Đương nhiên là chị sẽ tham gia vụ này rồi

- chị cũng có hứng thú mà lên tiếng . Vậy là cả bọn sau khi bàn tán thì cũng lên phòng thay đồ rồi xuống ăn trưa xong ai làm việc đó .

Hắn sau khi rời khỏi nhà thì bé Hà đi bắt taxi ngay đi đến viện , sau 1 hồi chờ đợi thì bác sĩ ra nói không sao chỉ cho va đập khá mạnh ở đầu lên mới bị ngất và cần tĩnh dưỡng .

Giờ hắn đang ngồi trước giuonhwf bệnh của ả , nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của Hà mà làm hắn đau lòng . Sao bất hạnh lại ập đến với 1 cô bé hiền lành , tốt bụng như Hà chứ ? Cô ấy đã rất bất hạnh khi sống trong gia đình không mấy hạnh phúc , bố thì bỏ bịch rượu chè , mẹ thì do áp lực lên cũng chẳng quan tâm gì đến Hà cả , cô ấy hiền lành ngoan ngoãn vậy mà ông trời lỡ đùa cô ấy , thật bất công mà ....

- Linh .... chị xin lỗi ... chị không cố ý cướp Thành của em đâu ..... híc ....Đang suy nghĩ mông lung thì cái giọng hoảng sợ nói mớ của ả làm hắn bừng tỉnh , nhìn tay ả quơ quơ lung tung rồi khôn mặt sợ hãi dẫm lên làm hắn đau lòng . Vội nắm lấy 2 tay ả hắn nhẹ giọng- ngoan , ngủ đi .

Không sao . Có anh ở đây rồi . ả như nghe thấy mà im lặng tiếp tục ngủ .Đưa tay lau giọt nước mắt còn đọng lại trên khóe mi ả hắn lại nhủ mày khi nghĩ về nó .

Nó là người thế nào ? Có phải nó đã xôngга Hà ? Con người thật của nó là thiên thần hay ác quỷ ? ..... có thể là thiên thần vì bên hắn nó rất hiền , rất trẻ con . với bạn bè nó lại vô cùng hòa đồng thân thiện , luôn giúp đỡ họ khi họ khó khăn .

Với thầy cô nó là học sinh ngoan hiền lành nghe lời . Với bố mẹ nó là đứa con ngoan , biết thấu đáo mọi việc , biết thương bố , mẹ và anh..... nó với mọi người như 1 thiên thần nhỏ..... nhưng .... không ít lần hắn thấy con ác quỷ trong nó , nó rất bạo lực , lạnh lùng , tàn nhẫn , nó sẵn sàng dẹp những thứ cản đường nó hay làm nó ngứa mắt ..... với những người đó nó là 1 ác quỷ ..... hắn không thể hiểu nổi nó .... nhưng hắn sẽ hỏi cho ra chuyện này , nó thật sự đã làm vậy ?

Hắn không tin , hắn muốn 1 câu giải thích từ nó ..... nghĩ rồi hắn đi ra ngoài mua chút gì cho ả ăn sau khi tỉnh lại .Hắn vừa đi không được bao lâu ả liền ngồi bật dậy nhìn ra cửa rồi khẽ mép .

- hừ . Đúng là tên ngốc.Rồi lấy điện thoại gọi cho ai đó- alo anh yêu . Em nhớ anh quá ả - ả nũng nịu giọng nhão nhột .- .....

- hừ . Anh nhớ em thật không đó ? Hay lại không có em rồi lại tí tòn với em khác - ả trả bộ giận , tay nghịch nghịch npon tóc .- .....- hừ . Thêm vào - ả bĩu môi .-.....- thật nha . Vậy anh bồi thường cho em cái gì ? - ả hớn hờ .-.....- hừ . Anh chỉ có vậy là tài thôi . Ghét anh - ả phồng má giận dữ .- .....- hừ . Anh nghĩ em là ai chứ ?

Tên đó giờ đã thuộc về em - ả tự đắc .-.....- đương nhiên . Em biết em rất giỏi mà .- .....- ừ . Vậy anh thưởng gì cho em . Em nhớ anh yêu lắm . Hay mình gặp nhau đi .- .....- ui giời . Anh không phải lo . Tên đó ngốc lắm . Đợi 1 thời gian nữa thôi kế hoạch của chúng ta sẽ thành công haha - ả cười giọng cười khà ồ .- .....- hi được rồi . Sang tuần gặp nha ? Bi bi anh yêu của em * moa* - ả cười rồi hôn chụt vô máy điện thoại rồi cúp máy .- Thành ơi là Thành .

Anh đúng là tên ngốc . 2 năm trước anh bị tôi lừa , 2 năm sau anh vẫn bị tôi lừa haha - ả cầm điện thoại bên tay rồi khoanh trước ngực , giọng điệu chế diễu xen chút thương hại . ả cứ ngồi đó cười mà không biết bên ngoài cửa đã có người nghe tất hết đoạn hội thoại đó , người đó nhủ mày rồi quay lưng bỏ đi.Quay lại nhà hắn- chị Hân ơi . Linh đâu rồi chị - nhỏ la lối gọi lớn .- ả nó vừa nói với chị là về thăm bố mẹ - chị Hân đang nhặt rau dưới bếp nói vọng lên .- ờ vậy hả ? Mà nó dậy từ bao giờ vậy chị ? -nhỏ đi xuống hỏi .- nó tỉnh ngay sau đó khoảng 2 tiếng gì đó - chị vừa nhặt vừa trả lời .- ờ . Vậy giờ là 6h rồi sao nó chưa về nhỉ ? - nhỏ nhìn đồng hồ rồi lại nhìn ra cổng .- chị không biết .

Hay em gọi nó thử xem .- ờ - ờ . Để em gọi - nói rồi nhỏ lôi điện thoại ra gọi cho nó , - alo mày làm gì giờ này chưa về - nhỏ nhủ mày hỏi .- .....- ừ được rồi . Mua nhanh rồi về nhé ?-.....- ừ nhanh đó- nó về chưa em ? - chị hân đứng dậy đi rửa rau vừa rửa vừa hỏi .- nó đang mua chút đồ sủi nó về chị - nhỏ trả lời rồi ngồi xuống bàn ăn nhìn chị rửa rau .- ừ . * kết *Tiếng mở công vang lên- chắc nó về đó chị - nhỏ ngồi đó nghe vậy ngoài cổ ra ngoài nhìn rồi nói .- ờ .- em cẩn thận khéo ngã - giọng hắn vang lên làm nhỏ và chị nhủ mày

Là hắn và ả bà già ác quỷ kia chứ không phải nó .- em không sao mà - giọng nhỏ nhẹ yếu ớt.Nghe mà nổi da gà nhỏ và chị nghĩ .- chào anh Lộc , anh

Hữu , chào em Dương - à thấy anh , cậu , cô từ lâu đi xuống liền thân thiện chào Nhưng đáp trả là cái phớt lờ như à không có tồn tại khiến à tức ghen hòng

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98

À thăm nguyên rửa bọn anh và trong đầu vạch ra kế hoạch mới .- chị Hân xinh đẹp . Hôm nay cho bọn em ăn gì vậy ? - cô tí tòn đi lại hỏi chị Hân .- gạo luộc - chị dừng dừng phun ra 1 câu .

- hờ ? Gạo luộc ? - anh ngờ ngạc .- hờ gì đây vào - nhỏ ngược lên nhìn anh .- đây rồi vẫn hờ . Vợ đây cho anh - anh nhìn nhỏ cười gian .- hứ . Đồ hâm .- hâm k.....* kết *Tiếng mở cổng làm câu nói của anh bị gãy.

- Linh này về rồi hì . Đi mua gì đó ? - co lon ton chạy lại hỏi nó .Nó chả đáp m bỏ dép ngoài cửa nó cầm túi đồ đặt lên bàn rồi tự nhiên ngồi xuống đây về một mồi , ngã người về phía sau nhắm mắt lại , nó coi mọi người như không khí .Thấy nó vậy mọi người không nói gì , hân và à ngồi ở ghế nhủu mà khó chịu . Cậu đi lại xem đồ nó mua- ề . Em có bao giờ uống sữa đâu mà em mua sữa ?

Hoa quả , bánh kẹo . Đồ ăn vặt ở nhà vẫn còn nhiều mà - cậu ngạc nhiên hỏi nó .- em mua em ăn . Anh hỏi chi ? - nó nhàn nhạt đáp lại , mắt vẫn nhắm .- ờ - cậu chả biết nói gì với nó .- Linh - hân bỗng lên tiếng , giọng lạnh lùng .Tiếng gọi của hân làm mọi người im lặng quay lại nhìn hân nhưng nó lại không , vẫn thái độ đó , vẫn tư thế đó .Thấy vậy hân hơi nhủu nhưng rồi lại gằn ra hân hỏi- hôm nay tại sao em uống rượu ? Và có phải em đây Hà ngã ?- Thành . Mày hỏi cái gì vớ vẩn vậy ?

Mày không hiểu em ấy sao mà hỏi vậy ? Mày lên hỏi cô à đang trong lòng mày kia - anh tức giận .- hức hức .... em có làm gì đâu . Hức ... anh Thành à , bỏ qua chuyện này đi . Em không sao hức....., - à tỏ vẻ áp ức và phải cam chịu , yếu ớt lay tay hân năn nỉ .Nghe hân hỏi nó từ từ mờ mắt rồi ngồi thẳng dậy , đôi mắt lóe lên tia gì đó nhưng rất nhanh biến mất .

Giọng nhạt nhạt bất cần vang lên- tôi làm gì anh đâu có quyền quản .

- nhưng em đang ở nhà tôi và em còn là..... - hân định nói nó là người yêu hân nhưng sao câu nói đó không thể thốt lên được .Nhếch môi nó tiếp tục nói- giúp việc nhà anh đúng không ? - về bất cần luôn hiện hữu trong nó , khoanh tay trước ngực nó ngã người ra phía sau , chân vắt chéo .- không phải - theo phản xạ hân phủ nhận rồi ngồi hân đây không ôm à nữa .Điều đó làm à khó chịu bọn nhà và anh , chị hân cười thầm , nó có chút hài lòng , môi hơi nhếch .

Biết mình hơi hân vội lảng- vậy chuyện Hà ngã ? Và sao em uống rượu ? Em trả lời cho tôi biết .Ngồi thẳng dậy nó nhìn thẳng vào mắt hân như có thể đọc được suy nghĩ của hân .

- tôi uống là quyền của tôi , thích thì uống . Còn việc chị ta ngã anh nghĩ sao tùy anh , tôi không có nhiệm vụ giải thích .....

- nó lạnh giọng đáp và ngưng 1 lúc nó hỏi hân 1 câu - anh tin tôi không ? .

- anh tin - hân không chần chừ mà đáp luôn và ngay .Môi khẽ nhếch nó hài lòng đứng dậy đi thẳng lên lầu , trước khi đi còn vọng lại 1 câu

- chị Hân và mọi người cứ ăn em không đói.Mọi người giờ mới tiêu hóa hết mọi chuyện và mỉm cười nhìn hân , à ngồi cạnh tức hộc máu mà không thể làm gì .

Anh đi lại vỗ vai hân và nói- vô com mày .- ừHân đáp rồi đi vào phòng ăn , mọi người cũng vô phòng ăn cùng rồi lại phòng ai người đó về .Từ hôm đó à luôn tức nó và coi nó là 1 vật cản đường , à ngày nào cũng gây khó dễ cho nó , làm hân luôn hiểu nhầm nó , nó lại không giải thích , à nói gì nó mặc kệ , nó chỉ nhìn hân như dò hỏi hân có tin nó nhưng mà so 1 con cáo già với 1 con thỏ non thì đương nhiên cáo sẽ thắng , hân ngày càng khó chịu với nó , nó ngày càng lậm lì .

Nhật luôn tranh thủ lúc à gây khó dễ cho nó và nó bị hân nói thì lại đi bên cạnh an ủi .*

1 số vấn đề à gây hiểu nhầm cho nó và hân *Có hôm nó đang làm đồ ăn dưới bếp thì à từ đâu ra bay lại hết đồ chảo dầu nóng ra khỏi bếp , kết quả à bị bỏng nhưng người bị nặng lại là nó nhưng hân lại chỉ lo cho à ta .Có lúc nó đang đi xuống lầu thì bị à chặn đường rồi cư nhiên cầm lấy tay nó đưa lên đầu mình rồi khóc lóc van xin , chỉ có chờ tới lúc hân chạy lên thì tự mình đập đầu vô tường rồi ngất sùi

.Lần lại cố tình cầm con dao nam trong tay rồi đi lại nắm chặt tay nó khóc suốt muốn xin tha cho đến khi hân chạy vào rồi nhìn nó bằng ánh mắt không thể tin và tức giận mắng nó , đuổi nó nhưng à lại xin lên đàn thôi , lúc nào nó lùi thủi thất thần bỏ đi trong tình trạng thương tích đầy mình mà không hề để tâm thì Nhật luôn là người bên cạnh nó băng bó , cầm sóc và an ủi .Nhưng tuyệt nhiên qua bao việc nó không hề rơi 1 giọt nước mắt , Nhật đến bên nó nó coi như không khí , nó không hề cho thứ gì lọt vô mắt hay gì cả .Và ....Mọi việc đều được bọn nhỏ , anh và Chị Hân quay lại hết , nhiều lúc họ muốn sông vô cho à 1 trận nhưng nghĩ phải kìm chết lên thôi , nó không hề biết vụ này . Nhiều lúc mọi người thấy hân quá đáng với nó quá không chịu được mà cho hân mấy cú đấm cú tát trườí đáng . À đạt được mục đích cười mãn nguyện và thì thoảng gọi cho ai đó , hầu như những cuộc gọi đó đều có người

nghe thấy , người đó không nói gì, không cảm xúc chỉ nhủu mày rồi quay đi Kể ra hôm nay cũng đã gần 2 tuần à làm khó nó , nó hôm nay vẫn như mọi hôm , lạnh nhạt , bất cần với mọi thứ , bọn hân thì hôm nay không biết đi đâu đó từ sớm rồi chỉ còn nó , chị Hân , bọn nhỏ và à ở nhà . Nó vừa bước chân ra khỏi phòng đã đáp mặt ngay à , phớt lờ nó đi xuống lầu nhưng à lại muốn gây khó dễ cho nó .

- gặp cô chủ mà không chào 1 tiếng sao người giúp việc ? Có vẻ như cô không có aiday ?

- à mịa mai nó .Nó chả cho bất kì cái gì à nói vô tai cứ vậy bước đi , thấy nó tỏ thái độ như vậy à điên tiết chạy lại kéo dặt nó quay mặt đối diện với mình- mày đang tỏ thái độ hì với tao vậy ?" chát "Kèm theo câu nói là 1 cái tát tai đau rất .

- có chuyện gì vậy ? - chị Hân , nhỏ và cô thấy ồn liền mở cửa phòng ra hỏi .

- chị làm cái quái gì vậy hả ? Chị có quyền gì mà đánh bạn tôi ?

- nhỏ đi lại thấy má nó đỏ nự 5 đầu ngón tay thì tức giận mắng à .

- mày im mồm . Mày không xứng nói chuyện với tao . Coi chừng tao cho thằng chồng mày đi xuống gặp diêm vương đấy

- à kiêu ngạo cảnh cáo nhỏ , tay còn vỗ bôm bốp vào má nhỏ .- chị rút ra . Đừng đụng vào bạn tôi

- cô thấy vậy cũng tức giận mà ra sô à khiến à loạng choạng sủu ngã .Tức giận à quát rồi dơ tay tát cô- con nhỏ láo toét này- con điên này , bỏ tay ra

- à tức giận quát lại chị Hân vì chị đang nắm chặt cánh tay à đang đưa lên chuyển bị tát Dương .

- hừ . 1 con hồ li chính hiệu . Mày đi làm diễn viên được đấy . Nếu tao là 1 bầu sô tao sẽ bầu mày lên làm diễn viên chính xuất sắc cho các bộ phim

- chị Hân lạnh lùng nói rồi đẩy tay à ra khiến à ngã nhào xuống sàn nhà .

- hừ .... tụi bay .... tụi bay hùa nhau chơi tao. Chút về tao sẽ nói hết cho Thành biết . -à tức giận nhìn bọn nó và chị Hân .

- hừ bà già ác quỷ . Bà không còn cái gì để uy hiếp nữa à ? Lúc nào cũng Thành Thành. Hừ bà chuẩn bị cuốn gói rút ra khỏi nhà đi - nhỏ nhếch mép nhìn à đang ngồi bệt dưới sàn .- hừ người cuốn gói là tụi bay chứ không phải tao . Haha .... đợi đi rồi tao sẽ cho tụi bay chết hết .

Kể cả mấy thằng chồng tụi bay haha.... - à cười man gợ .- con điên - chị Hân thẳng thừng phang cho à 1 câu y như cái búa tạ đập thẳng vô mặt à .Á tức giận đứng lên lao vào chị Hân ý muốn đánh chị nhưng lại bị nó cản lại .

Đứng im lặng lấy giờ nó không nói 1 câu nào chỉ đứng nhìn mọi việc , thấy à chuyển bị đánh chị Hân nó liền đưa tay ra đỡ tay chị ta lại , ánh mắt tím than (nếu nhìn kĩ mới thấy) vô hồn lạnh lẽo nhìn chị ta khiến chị ta hơn run sợ mà lùi lại 1 bước nhỏ , tay muốn rút lại nhưng không được vì nó nắm quá chặt . Bỗng tiếng mở cổng làm mọi người chú ý kể cả à nhưng nó lại không . Kéo cổ áo à xuống nó nói nhỏ đủ để cả đám ở đó nghe thấy .- chị diễn rất tài . Chị muốn diễn .... được ... tôi sẽ diễn cùng chị

- chất giọng nhẹ nhàng nhưng lại lạnh đến đáng sợ , y như làn gió mát nhưng lại khiến người nghe run sợ ." chát " " chát "Á và bọn nhỏ , chị Hân vẫn còn đang ngỡ ngàng trước câu nói của nó thì nó thẳng tay tát à 2 cái , không dừng lại nó thẳng tay đẩy à từ trên cầu thang xuống xuống à hốt hoảng sợ hãi cố níu lấy tay nó nhưng lại không được .

Kết quả à lăn từ trên bậc thang xuống ngất tại chỗ . Bọn nhỏ và chị như không tin những việc vừa rồi nên vẫn tròn mắt nhìn à đang nằm dưới sàn nhà cùng cái đầu chảy máu , còn nó nó vẫn đứng đưng lạnh nhạt liếc mắt nhìn à , môi hơi nhếch

- Linh . Em làm gì vậy ?

- bọn hân vừa đi chạy bộ về , bước vô nhà bọn hân đã thấy nó tát à và đẩy à ngã , hân tức giận như không tin vào mắt mình . Chạy lại bên à hân ngược lên nhìn nó quát lớn .

Nó chả sợ hãi hay hốt hoảng và thấy có lỗi, ngược lại nó đứng đưng như không đáp lại 1 câu rồi đi ngược lại phòng- không thấy sao hỏi ? Lo đưa đi viện đi không chết

- giọng nhẹ như làn gió mát nhưng sao nghe nó lại đáng sợ như vậy .Hân không thể nói gì chỉ biết gọi xe cứu thương đưa à đi viện .Bọn anh và nhỏ giờ mới nhận thức được mọi việc mà đi theo phía sau .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhạt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99

Đến viện ai cũng lo lắng đứng bên ngoài chờ đợi, hấn lo lắng cho sự sống của ả, bọn anh và nhỏ, chị Hân lo lắng là vì sợ ả chết nó sẽ bị gì? Vì vậy không ai muốn ả bị làm sao.

Chỉ có nó, nó vẫn ung dung ở nhà làm cơm ăn rồi đi đâu đó xong về đi vô phòng ả dọn dẹp 1 chút rồi về phòng ngủ. Sau gần 1 tiếng cấp cứu vị bác sĩ cũng ra nói ả không sao vì bị ngã nhẹ không đến nỗi tử vong nhưng ả bị va đập mạnh ở đầu nên sẽ lâu tỉnh lại, ít nhất là 1 ngày sau mới tỉnh. Nghe xong ai cũng thở phào nhẹ nhõm, hấn ở lại chông ả còn bọn anh, nhỏ, chị Hân về ăn, ngủ, khỏe. Về đến nhà anh vội hỏi tình hình mọi sự việc cô liền kể lại hết- như vậy là nó cố ý. Nó biết bọn anh đã về đến đó và chắc chắn sẽ chứng kiến được hết mọi việc.

Nhưng nó làm vậy để làm gì? - cậu nghe xong nhủ mấy khó hiểu.- em không biết. Nhưng em biết nó không phải là đứa làm gì mà không có mục đích, nó càng không phải người ác độc như vậy. Tuy nó vậy thôi chứ em chưa thấy nó cư xử như vậy với ai

- cô cũng nhủ mấy nói.

- tao có thể làm hơn như vậy. Đừng nghĩ tao là thiên thần

- bỗng nó từ cầu thang đi xuống, giọng nói trong trẻo dịu mát nhưng lại lạnh sồn da gà.- ủa Linh.

- mọi người ngược lên nhìn nó.

- nhìn gì? Không ai muốn ăn cơm?

- nó lại hỏi khi mọi người cứ nhìn nó.

- ờ có

- mọi người giật mình đi vô phòng ăn với nó. Hôm nay nó làm rất nhiều món ngon nha.

- Linh. Hôm nay có nhiều món ngon quá heng.

- chị Hân cười nhìn nó.

- đương nhiên. Ăn mừng mà - nó giọng vẫn vậy nhưng môi khẽ mỉm.

- ừ đúng rồi. Phải ăn mừng chứ haha. Ăn đi mọi người

- nhỏ vui vẻ cầm chiếc cánh gà chiên ròn đưa vô miệng ăn ngon lành. Dây cả ra mép làm mọi người phì cười (trừ nó) anh phải đưa tay lau đi cho chỗ. Mọi người cứ vậy cười nói vui vẻ (trừ nó) không quan tâm đến chuyện khác. Hấn thì cứ ngồi canh ả xuốt, nhìn ả khuôn mặt nhợt nhạt, đầu băng trắng mà hấn thấy sốt sả.

Tain hấn ả mới bị vậy, nếu hấn dứt khoát nói chia tay nó hay nói dõ với nó thì ả sẽ không bị nó hại ra như vậy.

Hết lần này đến lần khác nó hại ả khiến hấn thật khó tin, khó xử, khó chấp nhận sự thật.

Nó làm những việc mà nó chưa bao giờ làm cả, hấn thật sự không tin nó làm ra mấy chuyện đó ... nhưng .... mọi thứ trước mắt hấn hiện ra là gì? Hấn không giám tin.

Có lúc hấn nghĩ và đổ thừa cho ả làm như vậy (thì đúng là vậy sao phải đổ) nhưng ả lấy cớ gì để phải làm vậy vì dù sao ả cũng còn sống được bao lâu nữa đâu, nên hấn bắt buộc phải tin rằng nó làm. Có lúc hấn mắng nó vì quá nóng giận nhưng khi nguội lại đi tìm nó muốn xin lỗi thì lại gặp nó và Nhật đang bên nhau, mỗi lần như vậy hấn mới biết nó cũng bị thương và có khi còn nặng hơn cả ả.

Nhìn Nhật tận tình quan tâm băng bó vết thương cho nó hấn cảm thấy mình thật vô dụng, đến người con gái mình yêu không thể bảo vệ, chăm sóc mà lại để cho 1 thằng khác quan tâm. Hấn cũng không hấn giận nó vì nó làm vậy cũng vì nó yêu hấn mà, nhưng hấn lại không chịu được khi mỗi ngày nó cư xử 1 quá đáng mà nặng nề hơn. Hấn không biết có nên buông nó ra không nữa....

Hôm sau ả tỉnh lại với cái đầu băng trắng và đau buốt, ả rất bức vì nó giám làm vậy với ả. ả nghĩ nó không giám làm vậy và chỉ biết chịu đựng thôi, ai dè nó cho ả 1 vô quá đau. Con nhóc đáng chết đó ả nhất định sẽ cho nó chết cùng hấn hừ.- cháo nè em ăn đi. Em đỡ chút nào chưa? - hấn mua cháo về hỏi ả.- em không muốn ăn.

Em đau đầu lắm - ả nũng.- anh gọi bác sĩ cho em nha? - hấn nghe ả nói thì lo lắng.- không sao anh ả. Nghỉ chút là bớt. Dù sao em cũng quen với bệnh viện luôn rồi mà - ả nói về buồn buồn. Hấn nghe ả nói thì đi lại nắm tay ả khẽ nói- em đừng trách Linh nhé? Nghe hấn nói ả tức hộc máu nhưng vẫn phải tỏ ra hiền lành và mình là 1 con người cao thượng.- ừ. Em không giận em ấy đâu.

Dù sao em ấy làm vậy cũng vì yêu anh mà. Là lỗi tại em, em đã chen vô hạnh phúc của em ấy - ả nói mà nước mắt chảy dài.- không sao đâu. Không phải lỗi của em.

Là do anh . Anh sẽ giải quyết việc này ỏn thỏa - hẳn nhìn ả đau lòng , đưa tay lau đi giọt nước mắt đó .- thôi . Em ăn chút đi rồi uống thuốc - hẳn lảng sang chuyện khác .A không đáp chỉ cố gượng dậy về yếu ớt làm hẳn phải đi lại ôm ả và đút cháo cho ả ăn , ăn được vài miếng ả không ăn nữa mặc hẳn đổ dành , ăn xong hẳn cho ả uống thuốc rồi ra ngoài .

Nhìn ả như vậy hẳn thật đau lòng , hẳn không muốn chuyện này diễn ra 1 lần nào nữa và hẳn đã có quyết định của mình .....

Gần 1 tuần nằm viện cuối cùng ả cũng được xuất viện và chuẩn bị đi giảng dạy lại , hẳn thì có vẻ lành lặn với nó hơn , nó chả quan tâm chuyện đó vì nó thật sự giận hằn và sẽ không tha thứ cho hẳn , giờ thứ nó quan tâm là cái khác , bọn anh , nhỏ , chị Hân thì chả quan tâm đến ả và hẳn , họ coi hẳn như khô g khí còn coi nhỏ như đồng c** thôi vậy . Nhật liên tục gọi điện và kè kè bên nó khi đến trường , nó không phản đối cũng không chấp nhận , đơn giản nó không để Nhật vô mặt , nhưng Nhật lại nghĩ khác , nghĩ nó chấp nhận mình rồi lên mới để mình đi bên cạnh và chăm sóc như vậy .

Ả thì vẫn nói chuyện với ai đó và ả không biết cuộc gọi của ả đã bị người khác nghe và biết hết .....Hôm nay ả đi dạy lại và tiếp tục hại nó nhưng nó chả nói chỉ chỉ đứng im chịu trận . Vừa ra chơi bọn nhỏ rủ nó đi wc , nó không đáp chỉ lẳng lặng cất sách và đi theo bọn nhỏ . ả thấy bọn nó ra wc thì trong đầu lại vạch ra 1 kế hoạch , đi lại nói nhỏ gì đó với ả Lệ và lúi gót đi theo bọn nó đến wc.

* chỗ bọn nó * bọn nhỏ đang đi wc còn nó đứng ở ngoài cách đó 1 đoạn đang dựa lưng vào tường nhắm hờ đôi mắt như đang suy nghĩ gì đó , nhìn nó lúc này rất đẹp , đẹp 1 cách lạ lùng .- hừ . Ra đây hít mùi nước hoa đặc biệt à ? Mà cũng phải .

Hạng người như mày thích hợp với cái mùi đó haha.... - ả thấy nó đứng 1 mình liền nhếch mép đi lại mĩa mai , điều cợt .Nó chả bận tâm đến ả mà cứ đứng đó , với tư thế cũ .- con danh này . Mày khinh tao à ? - ả tức giận túm tóc nó . Thấy đau nó mờ mắt nhìn ả , giọng nói nhẹ lướt qua như gió làm ả dựng tóc gáy- buông . ả có hơn run nhưng nghĩ nó chả thể làm gì mình và ..... nghĩ thế là ả túm tóc nó chặt hơn- sao tao phải nghe lời 1 con nhỏ như mày?

Hừ đồ nghèo hèn , đồ bị bỏ rơi , đồ vứt đi .Mày nghĩ Thành còn yêu mày sao ? Không hề . Giờ Thành yêu tao rồi mày biết chưa ? Mày chỉ là 1 đũa thừa cuộc thôi haha..... - ả vừa nó độ dặt tóc lại nhanh và mạnh hơn" hừ " " a " " chất " 1 loạt tiếng động vang lên . Nó nghe ả nói nó tức vô cùng , ả giám nói nó là đồ vứt đi , nghèo hèn , bỏ rơi ? Hừ ả có tư cách gì nói nó như vậy ? Và ả có biết nó cực ghét bị nói vậy ?

Không nhân nhượng nó thẳng chân lên gối vào bụng ả , tiện đưa tay nắm lấy tay ả , 2 ngón tay bấm chặt lấy đoạn thịt ở giữa ngoán chỏ và cái khiến ả đau đốn buông vội tay ra , chưa kịp hiểu chuyện ả ăn ngay cái tát của nó khiến ả ngã nhào xuống nền đất .

Đúng lúc bọn nhỏ đi ra thấy vậy liền chạy lại .- đồ cáo già . Chị lại bày trò gì để hại Linh vậy hả ? - Dịu tức giận đi lại hỏi ả ta khi thấy tóc nó bị rối .- phải . Bà già ác quỷ . Bà rõ là đồ ác ma mà . Thích nói 1 câu nó nhường sao phải thủ đoạn hả ?

- nhò tức không kém ." chất "

- chị nghĩ không ai dám làm gì chị sao ?

Chị sai rồi đấy . Kể cả có Thành chống lưng thì chị cũng chẳng thể làm gì được đâu .

Tôi cảnh cáo chị đừng nên đụng vô bạn tôi không thì chị coi chừng cái mạng chị không dữ lại được đến " 3 tháng cuối đời " của chị nữa đâu - cô tức giận khi thấy nó bị như vậy , thẳng tay đánh cho ả 1 bạt tai , giọng lạnh lùng cảnh cáo .- tụi bay ..... tụi bay ... giám - ả ôm mặt ngồi bệt dưới đất nhìn bọn nó tức giận nói không nên lời . ả quá bất ngờ vì tụi nó trước giờ đâu giám bạt ả vậy mà giờ .....

Ở chỗ bọn nó thì như vậy trong khi đó trong lớp bọn hẳn ....- anh Thành . Vừa em thấy Linh kéo chị Hà đi ra nhà wc đó . Khuôn mặt bạn ý rất giận dữ . Mặc chị Hà xin nhưng bạn ý không nghe - Lệ từ đâu chạy lại chỗ bọn hẳn nói . Nghe Lệ nói vậy hẳn không chần chừ mà đứng bật dậy chạy đi , anh và cậu , Bách thấy vậy cũng chạy theo phía sau . Về phía bọn nó , trong khi bọn bạn nó sử ả thì nó đã buộc lại tóc .

Bọn nhỏ cảnh cáo xong định kéo nó về lớp thì nó lại chả mấy may đến bọn nhỏ mà đi lại phía ả ngồi xỏ xuống trước mặt ả .- chị muốn diễn kịch ? .... tôi sẽ cùng chị diễn - lại 1 lần nữa cái giọng đầy ma mị đó vang lên ." chất " chất "Nó thẳng tay tát ả mạnh đến nỗi ả bật máu , đầu óc quay cuồng .Đúng lúc đó bọn hẳn cũng chạy đến nơi và có 1 số người hiếu kì muốn xem kịch chạy theo phía sau ." chất "

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100

Hắn chạy lại kéo nó đứng dậy và thẳng tay bạt cho nó 1 cái bạt tay đau điếng rồi cúi xuống đỡ ả , ánh mắt giận dữ nhìn nó quát.

- Linh . Em quá lắm rồi . Minh chia tay đi . * bóp *

- mày là thằng tồi . Mày có tư cách gì mà đánh Linh chứ ?

- Nhật không biết từ đâu chạy lại đâm cho hấn 1 cú đến nỗi hấn ngãhào xuống đất khóc môi chảy máu rồi quất .Hấn đứng dậy lau vết máu rồi cũng thẳng tay cho Nhật 1 cú với lực không kém .

- vậy mày nghĩ mày tốt ? Mày đáng với Linh? 1 thằng chạy theo tiền mà bỏ rơi người yêu thì mày nghĩ mày xứng ?

- hấn quát lại Nhật .- ừ tao xứng . Tao tuy bỏ cô ấy nhưng tao biết sai và sửa , tao đủ can đảm để thừa nhận cô ấy là người con gái tao yêu , tao giám nói với người khác tao yêu cô ấy . Còn mày , mày là thằng hèn , mày không giám nhận , mày để mặc cô ấy bị tổn thương để quan tâm 1 đứa khác . Mày nghĩmày tốt hơn tao ?

- Nhật thật sự tức giận chứ không hề diễn kịch . " bóp " Nhật lại đâm trả lại hấn .Hấn nghe Nhật nói mà chả thể nói gì vì điều Nhật nói đều là sự thật , hấn quả thực rất hèn .Để mặc 2 người đánh nhau nó vẫn ngồi dưới nền đất lạnh , môi đi máu , má nóng hổi đỏ nức . Cảm giác gì đây ? Đau à ? Không có , nó còn hơn cả chữ đau .

Hấn giám đánh nó vì chị ta sao ? Hấn giám nói chia tay với nó vì chị ta sao ? Hấn mắng nó cũng là vì chị ta sao ? .... vậy mọi việc nó làm vì hấn là cái gì ? ... được ... hấn muốn nó sẽ làm . Với nó như vậy lag quá đủ rồi , con tim nó thật sự đã hết máu để chảy , trái tim nó khôn còn chỗ nào lành để cho hấn tiếp tục cầm dao để rạch nữa rồi .

Đứng dậy nó đưa tay quệt vết máu trên môi rồi từ từ đi lại phía hấn và Nhật đang đánh nhau , bọn bạn thì như bất động vì không tin những gì vừa diễn ra trước mắt , ả cũng không ngoại lệ . Đưa tay giữ cánh tay Nhật lại khi Nhật chuẩn bị đâm hấn khiến Nhật và hấn ngạc nhiên nhìn nó , chậbận tâm nó lại tiếp tục nhẹ nhàng gỡ tay Nhật ra khỏi cổ áo hấn , Nhật theo bản năng mà buông ra , mắt không rời khỏi nó .Nó nhẹ nhàng vuốt lại cổ áo cho hấn , mọi hành động rất nhẹ nhàng như thể nó đang quan tâm hấn . Vuốt xong nó ngược đôi mắt lạnh vô hồn nhìn hấn , môi hé ra , chất giọng trong veo như làn nước mát nhưng có thể khiến người ta sợ hãi và đông băng .

- tôi chờ câu nói đó của anh lâu lắm rồi đây. Ok chia tayNói rồi nó không chậm không nhanh quay gót rồi khỏi chỗ đó .Thấy nó đi Nhật cũng vội đuổi theo , còn bọn hấn và nhỏ , ả , mấy người nhiều chuyện kia đến khi nó đi xa rồi mới hoàn hồn chờ lại .

Hấn như người không xương ngã khụy ngay xuống nền đất , nước mắt vô thức rơi, bọn anh và nhỏ không quan tâm đến hấn và ả mà chạy đi tìm nó , ả như hóa đá nhìn giọt nước mắt của hấn rơi . ả như không tin vậy , trước giờ chưa bao giờ ả thấy hấn khóc kể cả ả có bị sao hấn cũng chưa bao giờ khóc ... ấy thế mà giờ đây .... hấn đang khóc ... khóc vì nó , vì 1 người khác chứ không phải ả .

ả thấy mình thật là 1 ác quỷ, ả đã phá tan hạnh phúc của nó và hấn , ả làm cho 2 trái tim đang rỉ máu và tổn thương . ả thấy có lỗi với nó và hấn , nó và hấn yêu nhau đến vậy mà , đến nỗi hấn có thể tha thứ cho nó mọi việc nó gây ra với ả tuy đó thật sự là lỗi của ả , hấn xin ả tha thứ cho nó mọi việc dù nó có quá đáng thế nào với ả mà mọi chuyện đều do ả bày mưu , hấn có thể rơi nước mắt vì nó , hấn có thể ngã quỵ vì nó .... tất cả vì nó . Bỗng ả thấy thật ghen tị với nó , nó được người khác yêu thương bằng cả trái tim, còn ả , ảkhông được như vậy .

ả được người ta đến bên là chỉ vì vẻ ngoài, vì cái xác chứ khôngphải vì tình yêu và con tim . ả tham tiền nên những người quen ả là những đại gia nhiều tiền và như người ta nói : yêu kẻ có tất cả thì mình không phải tất cả còn yêu kẻ không có tất cả thì mình lại là tất cả của họ .

ả biết vậy nhưng ả không thể sống cuộc sống thiếu thốn như bố mẹ ả được vì thế ả chọn tiền chứ không phải tình .

ả cũng biết trước kia hấn yêu ả nhưng hấn hồi đó vẫn nhỏ tuổi nên chả thể cho ả cuộc sống ả muốn nên ả quyết định bỏ hấn để đi với cái gọi là tiền đang vẫy gọi . Và giờ ả về bên hấn cũng vì tiền . Phải là vì tiền vì thế hay tình lại đi đằng có mềm lòng.

ả lấy lại tinh thần đi lại bên hấn , khẽ ôm hấn ý như muốn an ủi , ý như muốn .... xin lỗi .- anh không sao chứ ? Em xin lỗi - ả nhìn hấn khóc , giọt nước mắt là thật và câu xin lỗi cũng là thật .

Tuy ả có qua tay những thằng đàn ông khác nhưng giọt nước mắt này không phải ả tự chế đâu mà là thật .Ngược nên nhìn ả hấn cố gượng dậy nói :- anh không sao , còn em , em đau không ? - hấn đưa tay đặt lên má ả hỏi .Điều đó làm lòng ả chùng xuống và thêm áy lấy có tội vô cùng .- hức ... em không sao - ả nói nước mắt cứ rơi .- ừ vậy ổn rồi . Anh đưa em vô phòng y tế - hấn đứng dậy đỡ ả đi vô phòng y tế .

Đám đông xem ohim lây giờ cũng giải tán vì không còn gì để xem .....Về phía nó , nó đi 1 mạch ra sau trường ngồi dựa vô gốc cây hóng mát , mắt nhắm hờ và ..... 1 giọt nước mắt trong veo rơi ra từ khóe mi của nó . Phải ... là nước mắt , nó cũng là người mà , nó cũng chỉ đơn giản là 1 đứa con gái thôi mà , nó cũng biết đau , nó cũng biết khóc , nó cũng biết ghen , nó cũng biết tức giận chứ .

Sao hấn làm vậy với nó ? Là hấn trả vờ ngốc hay hấn ngốc thật vậy ? Hấn đúng là quá đáng mà , bao việc ả ức nó chịu 2 tuần qua hấn không biết sao ? Giờ hấn còn nói nó quá đáng rồi còn chia tay nó nữa , hấn đúng là tên ngốc, hấn quá đáng , nó ghét hấn , ghét vô cùng...Nhật bên cạnh thấy nó khóc thì tim thất lại, bao việc Nhật làm cho nó nó không thấy cảm kích hay rung động sao ?

Nhật làm vậy là đúng hay Nhật đang khiến nó tổn thương thêm ? Đưa tay gạt nước mắt cho nó Nhật khẽ nói- anh xin lỗi .Nó nghe Nhật nói thì mở mắt ra , vội gạt nước mắt nó nhìn Nhật nói- anh đến đây làm gì ? Thương hại tôi à ? Không cần . Chả phải mấy thứ này là do anh gây ra cho tôi sao ? Giờ anh đạt được mục đích rồi đây . Anh còn muốn gì nữa ?Nhật có vẻ hơi ngạc nhiên khi nghe nó nói nhưng rất nhanh Nhật ôm chầm lấy nó siết chặt và nói như khóc-anh muốn em bên anh như trước kia . Anhmuốn ta quay lại là 1 cặp như trước .

Anh sẽ bù đắp tất cả cho em . Anh xin lỗi . Là do anh sai . Anh mù quáng đi theo tiền bạcđanh vọng . Nhưng giờ anh khác rồi , anh không cần mấy cái đó , cái anh cần là em , chỉ mình em .- anh im đi . Lúc trước anh bước đi bỏ lại tôi với bao tổn thương giờ quay về nói yêu tôi thử hỏi anh có biết nhục không ? Anh nghĩ anh làm bao việc như vậy có thể lấy lại tình cảm của tôi sao ? Tất cả chỉ là 1 cái kế hoạch vớ vẩn của anh thôi . Nếu như không có kế hoạch này có lẽ tôi còn có thể coi anh là bạn nhưng không .... anh quá tồi .

Anh đi đi , tôi không muốn nhìn mặt anh nữa và sẽ không bao giờ tha thứ cho anh - nó nghe Nhật nói mà tức giận đẩy Nhật ra và quát .- em nói sao vậy hả ? Người ta nói đánh kẻ chạy đi chứ ai lại đánh kẻ chạy lại . Anh thật sự yêu em và chưa bao giờ anh hết yêu em . Trước kia là do anh ngu ngốc lên mới làm vậy .

Giờ anh khác rồi . Xin em cho anh 1 cơ hội cuối cùng . Anh biết em còn thương anh mà . Anh yêu em . Anh xin lỗi - Nhật vội nắm chặt tay nó nói .- thôi anh nín đi , đừng dùng mấy lời lẽ đó để ngụy biện . Chưa hết yêu tôi hay là do trong túi anh hết tiền ? Yêu nhau kiểu đó ấ , thì chỉ có chó mới cần anh chứ tôi không phải dạng đó nên nói thẳng là tôi ghét anh .Điền theo cảm xúc tôi nói khi anh đi vậy bây giờ quay về xin lỗi anh nghĩ có thể giải quyết được sao ? Không có đâu . Ngọt ngào là thứ tôi dành cho anh ngày trước rồi anh cất bước bỏ lại tôi bơ vơ 1 mình với nỗi đau và tổn thương vậy mà anh coi được .

Giờ quay lại hả ? Xin đừng lấy tôi làm điểm tựa , đừng thấy tôi thương rồi anh làm tôi , bao nhiêu lần tôi tha thứ cho anh như vậy đã đủ chưa ? Nói anh nghe nè: nhìn mặt anh là tôi muốn chửi . 1 chữ Hận vẫn còn nằm đó thì anh đừng mong tôi xem anh là người . Anh hãy đi đi .... vì tình cảm tôi dành cho anh đã nhạt phai .

Xin anh buông tha cho tôi . Anh nghĩ làm vậy sẽ khiến tôi yêu anh ? Không hề . Anh đang làm tôi đau thêm đấy .- nó như không chịu được nữa , đặt mạnh tay ra và dùng thái độ chán ghét nói chuyện với Nhật rồi cầu xin Nhật xong bỏ đi để mặc Nhật thất thần ở đó .Nhật ngã khụy ngay xuống nền đất , khuôn mặt thất thần , nước mắt lăn rơi .

Nhật đau , rất đau , Nhật không biết những thứ mình làm nó đều biết và Nhật cũng không biết nó lại khó chịu như vậy , Nhật lại càng không biết những tuần qua nó phải chịu đựng như thế nào . Nhật nghe nó nói như vậy Nhật đau .... vậy nó nghe hẳn nói nó sẽ như thế nào ? Nó cũng sẽ đau , rất đau , có lẽ Nhật đã sai . Giờ còn lại gì mà những nhớ nhung yêu thương ở trong tim đây rồi ,nhiều lúc đã cố kìm lại nhưng sao lòng lại không muốn chấp nhận lại đây lên cảm giác buồn đây rồi . Lúc có không giữ lúc mất lại tìm thì làm sao thay đổi được đây ? Nếu có điều ước thì Nhật sẽ ước cho dòng thời gian quay ngược lại đây . Nhật muốn quay lại thời gian khi nó và Nhật cùng bên nhau cười đùa và những buổi tan học lại có kẻ đón người đưa , nhưng lời quan tâm , trò chuyện riêng tư trên face.....

Dù giờ Nhật đã hối hận về việc mình làm thì cũng đã muộn vì giờ đây nước mắt nó đã ngưng đọng và trái tim nó đã hướng về người khác . Nhưng lỗi lầm Nhật đã gây ra thì sẽ không thể tha thứ được nữa có phải vậy không ?

Nhật xin lỗi nó nhiều lắm vì đã làm nó tổn thương và giờ Nhật sẽ không làm phiền nó nữa thì có lẽ cuộc sống của nó sẽ ổn hơn . Phải Nhật sẽ không phiền nó nữa , nó nói phải .... là Nhật đã tổn thương nó , Nhật sẽ bù đắp lại cho nó .... nhưng không phải cách này , cách chia rẽ nó và hẳn . Nghĩ thông suốt Nhật đứng dậy đi đâu đó

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101

Nhóm bạn nó đang chạy đi tìm nó thì thấy nó đi từ sau trường về khuôn mặt lạnh tanh , chạy lại Thủy vội hỏi :

- Linh . Mày có sao không ? Ổn chứ ?

- giọng lo lắng

.- không sao . Mày nghĩ tao là ai mà lại đi đau buồn hay nghĩ đại đột đến lỗi đi tự tử vì hấn chứ ? Lên nhớ tao là Trần Hoàng Băng Linh . Băng sẽ không dễ tan chảy vì 1 ngọn lửa nhỏ - nói rồi nó khề nhếch môi .Bọn bọn nghe nó nói vậy thì lòng thêm nặng nhưng vẫn cố nở nụ cười , bọn anh không hiểu nó lên cũng mỉm cười lòng nhệnhỡm đi phần nào .

- vậy ổn rồi . Ta đi ăn gì đi . Anh sẽ khao mấy đứa

- Bách mở lời .

- được đó anh . Em ăn kem

- nó hứng khởi đi lại bá cổ Bách kéo xuống búng mũi Bách.

- hey . Em xấu nha . Anh đã khao em em còn búng mũi anh là sao ?

- Bách hậm hực xoa mũi mình phụng phịu nói , bộ dạng trẻ con hết sức .

- anh hơn em 3 tuổi mà em nghĩ anh phải kém em 3 tuổi mới đúng - nó thấy Bách như vậy liền chêu .

- em .....

- Bách ứ họng nhìn nó trên trời .

- hey .... không cãi nhau nữa . Đi ăn thôi . Mày đó . Không được chọc chồng chị như vậy nghe chưa ? Không em chết mất xác đó

- Dịu biết nó không muốn bọn họ lo lắng lên chiều ý nó đi lại bá cổ nó nói và cảnh cáo nó về chêu ghẹo .

- ghê quá đi . Bên chồng cơ đấy . Tao thách cả mày lẫn chồng mày đó - nó bĩu môi nói .

- á con hâm này . Đáng nhẽ mày phải sợ sệt xin tha rồi khóc sụt sùi ... như vậy nó mới kích thích chứ

- Dịu sụ mặt .- mày dọa được nó tao bao mày 1 ngày đi mua sắm

- Thủy cũng góp vui .- phải đó . Mày đồ ngu khi đi dọa nó - Dương đệm .- hxxh tụi bay không bình tao

- Dịu sụ mặt về hờn dỗi nhìn đáng yêu dễ sợ .Nhìn vậy cả đám cười vui vẻ .- thôi không chọc em ý nữa . Minh đi ăn kem đi

- Lộc chen vô .

- ờ đi - nó nghe vậy vui vẻ chân sáo chạy trước .Bọn bạn nhìn theo nó mà nụ cười vụt tắt , đôi mắt khê đỏ , tim se lại nhói đau . Bọn nhỏ biết nó không muốn bọn nhỏ lo lắng lên mới tỏ ra như vậy , trước giờ vẫn vậy , lúc nào càng đau nó lại càng tỏ ra không có gì , Nó càng vậy bọn nhỏ lại càng lo .- bọn em sao vậy ? - anh thấy bọn nhỏ như vậy liền hỏi .- à không có gì . Ta đi thôi

- Dịu đáp rồi vui vẻ chạy đi .Bọn anh cũng đi theo phía sau .Bọn nhỏ nói đúng , nó đang đau và rất đau , phải nói nó không hề ổn chút nào , vừa bước lên , khuôn mặt khuất tầm nhìn của bọn nhỏ và anh liền chờ lên lạnh như nước đá . Đến quán nó liền gọi kem ăn còn bọn bạn gọi đồ ăn vặt và nước uống , nó ăn rất nhiều , cho dù kem lạnh như thế nào đi nữa nó vẫn cho múỗng kem to bự vô miệng , chưa hết miếng này nó đã cho miếng khác vào .

Nhìn nó vậy đám bạn lo lắng , nó như vậy chứng tỏ nó không hề ổn chút nào , nó bị gì là hay đi ăn kem và ăn rất nhiều . Nó như vậy làm cả nhóm lo lắng nhìn- em ăn ít thôi . Đang nóng mà ăn lạnh sẽ bị ho đó - Hữu lo lắng .- ông ao .... (không sao) - nó cầm đầu vô ăn mà trả lời anh .- nhưng ..... - anh định nói gì đó thì bị nhỏ nắm tay lắc đầu ý nói như đừng nói gì . Thấy vậy anh đành ngậm ngùi lo lắng nhìn nó , anh coi nó như em gái mình vậy , nhìn nó vậy anh rất lo .

- hụ...

- đã có tiếng ho vang lên .-đủ rồi . Đừng ăn nữa - Lộc khó chịu khi nghe tiếng ho liền dứt li kem trước mặt nó .Nó với tay dứt lại nhưng lại bị cánh tay của Bách chặn lại .- anh hết tiền rồi . - Bách giả bộ hết tiền nói.- em trả hụ... - nó nói tay lại với lấy li kem .

- đủ rồi . Ăn nữa em sẽ viêm họng đó - anh.- không sao mà .. hụ ..., cho em ăn đi .. - nó ánh mắt trong veo ướm át nhìn bọn anh khiến bọn anh không hiểu sao lại mũi lòng , tay nói lòng , khuôn mặt giãn ra .Ngầm cảm nhận nó lại với li kem ăn tiếp .Bọn bạn thấy nó vậy mà không kìm được nước mắt- mọi người cứ ăn .

Em đi vệ sinh - bọn nhỏ đồng thanh rồi đưa tay lên miệng che như kìm chế tiếng khóc bật ra .Bọn anh ứ ớ nhìn theo bọn nhỏ không hiểu , còn nó nó vẫn ăn , thi thoảng khẽ bật lên tiếng ho .Nó ăn đến lười không thể ăn được nữa mới thôi và kết quả nó cứ ho liên tục làm cả đám lo lắng .- mày không sao chứ ? Sao ăn nhiều vậy ?

-Dịu lo lắng vỗ lưng nó .- hi hụ ... không sao ... hụ hụ ... tao thích ăn kem hụ hụ ... mà . Tụi bay ..... hụ .. biết mà... hụ ... lần nào ăn chả vậy hụ hụ .... - nó vừa ho vừa nói .- phải rồi - bọn nhỏ đồng thanh và trong đầu thâm nghĩ " mày chỉ vờ ăn khi tâm trạng mày không ổn chứ bình thường mày đâu ăn "

- em giỏi rồi . Từ giờ anh sẽ không bao giờ đưa em đi ăn kem nữa - Bách lên tiếng nói .

- hụ hụ hi hi ...

- nó vừa ho vừa nhìn Bách cười .

- còn cười - anh nghiêm mặt nhìn nó làm nó sụ mặt sợ hãi lúp sau lưng nhỏ .- hụ hụ ....tiếng ho cứ vậy vang lên từ quán kem về đến nhà bọn hần .

- hụ hụ ....

-về đến nhà nó vẫn ho và ho nhiều hơn .

- Linh sao vậy ? Em cảm sao ?

-chị Hân nghe tiếng ho vội chạy ra hỏi .- hụ hụ ... em khô g có hụ ....- nó sắp chết đó chị - anh lờm nó và nói với chị Hân .- sao ? Em bị sao ? - chị lo lắng đi lại xoay nó vòng vòng hỏi .

- haiz... nó ăn kem nhiều quá đó chị - Dịu lên tiếng (Dịu qua nhà bọn hần chơi , cả bọn trốn học) .- sao ? Ăn kem ? Ăn nhiều vậy sao ? - chị Hân chọn mất ngạc nhiên .Nó không đáp nhìn chị bằng ánh mắt vô tội và lại ho .- qua chị thoa dầu cho - chị đi lấy lọ dầu để bôi vô cổ cho nó đỡ ho .- không đâu hụ

- giọng buồn .- ừm.... có lẽ vậy - hẳn không phủ nhận .1 giọt nước mắt khẽ lăn trên má Hà .- nếu em nói thời gian qua những việc Linh làm đều do em tự gây ra và đổ lỗi cho Linh thì anh sẽ làm gì ? - gạt nước mắt ả ngước lên nhìn hắn .Đôi mắt hắn kén lên 1 tia phức tạp rồi nhanh chóng chờ lại bình thường rồi quay sang nhìn Hà nói , giọng lạnh đến rợn người .- anh không chắc em còn sống đến hết 3 tháng còn lại .Ả nghe xong người hơi run , mặt tái đi 1 phần- thôi ta vào ngủ đi - hẳn nói rồi đi ả lại giường và đắp chăn cho ả .- ngủ ngon - hẳn nằm sang bên cạnh nhìn ả nói .-ừ anh ngủ ngon - ả nói rồi nhắm mắt.

mắt .Bỗng- anh có thể ôm em ngủ được không ? - à như muốn khóc , giọng cầu xin nhìn hấn .

Nhìn à như vậy hấn hơi se lòng và quay lại ôm xiết lấy à hôn nhẹ lên trán à , giọng nhẹ nhàng- ngủ đi .À nhận được hơi ấm từ hấn liền nhắm mắt lại ngủ ngon lành đến sáng , đây là giấc ngủ ngon nhất mà à từng cảm nhận

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102

Không biết trời sui đất khiến gì mà nó bỗng thấy khó ngủ và tỉnh dậy xuống nhà ăn chút gì và đi lại phòng .

Khi đi qua phòng hấn vô tình nghe Hà hỏi hấn , tò mò nó lén lại nghe và môi khẽ nhếch . Kể ra hấn cũng không phải tệ chỉ là hấn quá ngốc , đôi mắt thần tầm nhìn quá hẹp .

Cầm li sữa vô phòng nó mỉm cười chìm vào giấc ngủ .Sáng hôm sau nó vẫn tỏ ra bình thường như mọi khi nhưng tuyệt đối không nhìn mặt hấn , hấn thì thì thoảng nhìn lên nó , đám bạn khó chịu nhìn hấn và à thân mặt , à có vẻ hơi chằm và không đánh đánh chua ngoa như mọi hôm nữa .

Cứ vậy 1 tuần chôi qua , nó đứng đưng như không , đám bạn và chị Hân thương nó và giận hấn căm ghét à vô cùng , à vẫn chằm lặng như vậy nhưng à có vẻ tiếp xúc nhiều với Nhật và Nhật cũng vậy . Trong thời gian đó à đã muốn từ bỏ mọi việc để yêu 1 ai đó nhưng lại không thể khi nghĩ đến chuyện xưa , Nhật nhiều lần khuyên à từ bỏ nhưng à 1 mực không chịu làm Nhật phải cảm thấy khó chịu và không biết lí do gì mà à lại cương quyết làm như vậy cho đến khi Nhật và à cùng uống chút bia thì à trong cơn say vô tình nói ra lí do làm cho tim Nhật se thắt .

Người con này cũng thật là bất hạnh ,không biết làm sao Nhật chỉ biết khuyên nhủ à và ..... đã có lúc Nhật rung động trước à , Nhật muốn bảo vệ à . Còn à à cũng vậy , có lẽ à đã yêu Nhật vì Nhật tuần qua đối xử với à rất tốt , luôn bên à khi à cần , có lúc à muốn chấp nhận bỏ cuộc và yêu Nhật nhưng nghĩ mình không xứng lên đành từ chối và quay đi trong nước mắt . Hấn trong tuần qua cũng đối xử với à rất tốt khiến à lưỡng lự không biết có lên hành động .

Người đàn ông bí ẩn kia cũng hay gọi cho à để hỏi tình hình nhưng à chỉ tìm cớ hoãn lại mọi việc vì trong tâm à , à thật sự không muốn . Còn ở nơi nào đó có rất nhiều người đang được điều động làm 1 việc gì đó .Hôm nay là cuối tuần à bắt buộc phải đi gặp người đàn ông chủ mưu của kế hoạch kia để bàn chuyện .- em định đi gặp lão già đó sao ? - sau trường Nhật cau mày hỏi à .- ừ . Em không có sự lựa chọn nào khác - à có vẻ ủ rũ , đôi mắt thoáng buồn .- từ bỏ đi . Anh có thể chấp nhận con người của em mà . Đó chỉ là 1 sự cố chứ em đâu muốn vậy . Em đừng suy nghĩ 1 cách ....- em không thể từ bỏ được - à cắt ngang câu nói của Nhật .- tại sao lại không ?

- Nhật quay lại túm 2 vai à hỏi .- em không thể quay đầu . Lẽ ra phần hấn em sẽ chết và .... bố mẹ em cũng không thể sống - à khóc , nói bằng giọng tuyệt vọng .Phải , à không thể từ bỏ được là vì bị lão già đó uy hiếp , nhiều lần nói chuyện với người đàn ông kia à đã có ý định muốn từ lui từ bỏ nhưng đã bị lão đó chặn họng , chặn cả đường sống nên à phải chấp nhận tiếp tục kế hoạch và hôm nay buổi gặp mặt này là do lão đó muốn gặp .- anh có thể bảo vệ em

- Nhật ôm à .- anh chả thể làm gì đâu - à ôm Nhật khóc nức .- vậy hôm nay hấn hẹn em ở đâu ? - Nhật đau lòng hỏi , vì Nhật muốn đi theo .- vũ trường TK lần trước ta gặp . - à không giấu giếm .- được rồi . Anh sẽ đến đó cùng em . Đừng lo - Nhật khẽ đẩy à đối diện với mình đưa tay gạt nước mắt cho à .- không được . Hấn ta mà biết sẽ giết anh mất . Không được hấn rất ác - ánh mắt lo lắng hoảng sợ à nhìn Nhật ngăn cản .- không sao . Anh chỉ là theo sau . Nếu hấn dờ trò anh sẽ không tha cho hấn . Anh có thể giết hấn .

Như vậy hấn sẽ không làm hại em hoặc anh sẽ báo cảnh sát để tổng hấn vô tù- Nhật ôm à trấn an .- anh ....., - à không thốt lên lời .- hứa với anh . Sau chuyện này em có thể về làm vợ anh ? - Nhật ôm à xiết chặt .Hạnh phúc đang chào à gạt đầu mỉm cười ,giọt nước mắt hạnh phúc đang lăn trên khuôn mặt trắng trẻo .Nhật hạnh phúc cúi xuống chao à 1 nụ hôn sâu và ngọt ngào ,à đáp lại với sự vui sướng hạnh phúc và bằng cả con tim . Ngay lúc này đây cả 2 cùng chung 1 nhịp đập trái tim và cùng chung 1 bầu không khí và 1 khoảng không của cả 2" tách "Ồ đó không xa nó cầm chiếc điện thoại chụp lại cảnh có 102 này , nhìn tấm ảnh sắc nét nó khẽ nhếch môi .* giờ về *

Cả nhóm về hết chỉ còn nó ở lại vì nó nói ở lại gặp thầy chủ nhiệm có việc nhưng thực chất là ....- anh làm rất tốt . Cái này tôi tặng anh - nó mỉm cười nhìn Nhật rồi đưa tấm ảnh chụp được cảnh đẹp đưa ra trước mặt Nhật .Nhìn tấm ảnh Nhật đỏ mặt tím với lấy thì bị nó nhanh tay thu lại đút túi quần .- ách . Mau đưa cho anh . Em xấu xa , sao lại dính chộm lúc người ta đang .... đang...- kiss .... nhau chứ gì ? Thấy gớm - nó thấy Nhật đỏ mặt ấp úng liền chọc ghẹo .

- a..... em xấu xa - Nhật đỏ mặt .- hứ cũng biết đỏ mặt ha . Về chủ đề chính . Tối 7h qua đón em . Giờ thì đi mua thuốc cho em . Hoàn thành nhiệm vụ em mới giao chị dâu cho anh không thì em sẽ cho chị dâu vô tù - nó lạnh mặt cảnh cáo .- ừ , em đã ngoan . Anh biết gọi thừa đại đại.... tí.... - anh bĩu môi nhìn nó rồi đưa tay khoác vai bấu cổ nó kéo đi .- oái .... anh muốn chết hả ? Mau buông ra -nó bị kéo đi mà không thấy đường lên chỉ biết bấu víu vào người Nhật mà đi đâm ra cẩu quắt âm lên .- không . Lâu lâu mới thấy em bị như vậy lên không thể buông . Ai nói hồi nhỏ biếng ăn lên giờ mới bé con như vậy haha .....Nhật thoải mái kẹp cổ nó tay búng mũi nó chêu chọc .- á buông ra .

Anh không buông em cho anh hối hận không kịp đó - nó bị chêu chọc cảm ức cảnh cáo .- ơ....Bỗng Nhật đứng đơ ra mồm phát ra 1 tiếng kinh ngạc , nó theo phản xạ cũng ngước mắt lên nhìn . Trước mặt bọn họ là hấn đang đứng đó với khuôn mặt lạnh tanh , ánh mắt đang phủ lớp sương mờ nhìn kĩ thì xau

trong đôi mắt đó là 1 nỗi đau nào đó vô tận .Có chút giật mình và ngạc nhiên nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần nó quay lại Nhật mỉm cười và nắm tay Nhật nói :- ta đi thôi . Anh còn phải mua thuốc cho em nữa đó - giọng nhàn nhạt có chút nũng nịu vang lên kèm theo cái xiết tay đã kéo Nhật về thực tại .- ừ về thôi .

- Nhật cười dịu dàng khoác vai nó đi lướt qua hần coi hần như không khí , như không tồn tại .Đi được 1 đoạn khá xa bọn nó nhanh chóng lúp vào góc khuất quay lại nhìn hần . Hần đang ngả khụy trước cổng trường , khuôn mặt thất thần , ở khóe mi vô thức rơi giọt nước trong veo nhưng lại mặt chất . Nhìn hần như vậy khiến tim nó đau thắt , Nhật cũng không hề thoải mái . Nhìn sang nó , thấy đôi mắt nó khẽ có những tia đỏ , bàn tay nhỏ bé đang nắm chặt Nhật cụp mi khẽ ôm nó- em lỡ thấy cậu ta vậy sao ?Nghe Nhật hỏi nó thoát khỏi dòng suy nghĩ riêng của mình rồi ngược lên nhìn Nhật giọng thấp phẫn lạnh nhạt và vô tâm nhưng để ý sẽ thấy chút xót xa đau đớn .- kệ anh ta .

Cho anh ta biết cảm giác người mình yêu thân mật với người khác . Như vậy có sánh được vết cắt anh ta gây ra cho em ? .- ừ . Thôi bỏ qua đi . Ta về chuẩn bị cho tối nay . - Nhật khẽ lãng chuyện khác và kéo nó ra về .- ừ - nó đáp rồi cùng Nhật ra về .Phải , trong tuần qua Nhật đã gặp nó để giải thích cho nó biết vì sao ả làm vậy với nó và xin nó tha thứ . Nó nghe xong ánh mắt có chút giao động khi nghe kể về quá khứ của ả và nó cùng Nhật đã cùng hợp tác để giải quyết vụ này .

Vì thế mới có chuyện nó và Nhật thân thiết như vậy , và Nhật có ý nhận nó làm em gái và noa đã đồng ý .Còn nói vì hần làm sao lại có mặt tại trường , là vì đi nửa đường hần nhớ để quên điện thoại ở trường lên đã nói mọi người về trước còn hần quay lại lấy đồ , quay lại may sao điện thoại vẫn còn chưa bị mất hần liền ra về nhưng hần vừa đi đến cổng trường liền nghe tiếng nó la thất thanh phía sau liền quay lại . Khi quay lại , hình ảnh nó đang đùa nghịch với Nhật đập vào mắt hần khiến tim hần như bị châm 1 cái chỉ mạng đau buốt . Hần cứ đứng đó trân trân nhìn nó và Nhật lộ đùa cho đến khi 2 người đứng trước mặt hần .

Chưa kịp mở lời thì giọng nói của nó cất lên làm hần choáng váng , gì mà mua ? Gì mà thuốc ? Là thuốc gì ? Nó bị sao ? Hay là ..... hần không dám nghĩ . Giây phút nó và Nhật bước đi lướt qua hần tim hần như ngừng đập hệ hô hấp như không thể hoạt động , hần khụy ngay xuống nền đất lạnh lẽo , tay vô thức đưa lên giữ chặt bên ngực trái , nước mắt không ngừng rơi . Đây là lần thứ 2 hần khóc vì nó và chỉ có nó mới làm hần đau đến phát khóc như vậy .

Quả thực rất đau , giờ hần mới cảm nhận được nỗi đau của nó trong thời gian qua , vậy sao nó vẫn có thể chịu đựng được ? Quả thật rất mạnh mẽ kiên cường . Hần vô tâm làm nó tổn thương hết lần này đến lần khác mà nó chỉ như vậy mà tim hần như không muốn đập nữa . Hần vô tâm từng ngày tạo cho nó từng vết cắt trong tim và vô tình nói câu chia tay như nhát dao chỉ mạng giết chết con tim của nó .

Hần thật là 1 tên tồi , nhưng hần yêu nó , rất yêu , hần không thể nhìn nó như vậy với bất kì kẻ nào khác , nhất là tên người yêu cũ kia ... nhưng ..... hần làm sao can được nó ? Hần hoàn toàn không đủ tư cách ... đứng dậy , bước đi loạng choạng không vững hần vô hồn về nhà . Về đến nhà ai trong nhà cũng thấy lạ trước thái độ và biểu hiện kì lạ của hần , mọi người có hỏi hần không trả lời mà chỉ thất thần đi lên lầu khiến mọi người ngơ ngác .

Đang không hiểu gì thì nó đi vào , khuôn mặt vẫn lạnh lạnh nhạt nhạt như mọi ngày khiến mọi người muốn hỏi cũng không thể mở lời lên đành ngậm ngùi nuốt hết dấu chấm hỏi vô bụng.Tôi đó ả có nói với hần là đi có chuyện lên khuya mới về , hần do tâm trạng không ổn nên chỉ gạt đầu cho qua .

Đúng 7h ả bước ra khỏi nhà trước ánh mắt có chút ngạc nhiên của mọi người . Vì sao ? Vì mọi lần ả có ra ngoài nhưng không hề trang điểm hay váy yếm lỏ sòe mà lần này ả trang điểm đậm làm khuôn mặt ả có phần sắc sảo hơn và cảm nhận như 1 ..... gái hạng sang , vắn trên người 1 cái váy liền thân bó sát cúp ngực màu hồng phấn , đi đôi guốc cao 10 phân cùng màu . Nhìn tổng thể ả rất đẹp và quyến rũ . Chưa hết ngạc nhiên thì bọn họ lại muốn rút cằm ngay khi nghe tiếng bước chân từ cầu thang liền ngoảnh mặt nhìn . Trước mặt họ nó nhìn vô cùng đẹp , đẹp 1 cách kì lạ , 1 vẻ đẹp mà bọn họ chưa thấy ở nó .

Lần trước họ gặp nó ở quán cafe lúc nói chuyện với Nhật và Chuyên nó đẹp theo kiểu sắc sảo , lạnh lùng và trưởng thành , nay nhìn nó nó lại đẹp theo kiểu phá cách , dễ thương , có chút hiền thực lại có chút lạnh lùng băng giá . Nó diện cho mình 1 áo lệch vai crop - top màu hồng họa tiết trước ngực màu trắng , bên trong mặc 1 ba lỗ màu trắng bó sát làm tôn lên vòng eo nhỏ đẹp , cổ đeo 1 vòng tato đen và 1 dây dài xuống đến qua ngực chữ T , Tay phải đeo lắc bạc tay trái đeo nhiều vòng có màu khác nhau , bên dưới nó mặc 1 chân váy xếp li dài gần đến đầu gối màu đen có dây xích và 1 đi vãi đen làm điểm nhấn cho sự phá cách của chiếc váy , chân đi đôi giày boss đế xuồng màu đen cao 10 phân có đinh tán làm điểm nhấn , chân đeo lắc bạc 2 tầng có chữ T làm điểm nhấn , khuôn mặt không trang điểm chỉ tô 1 lớp son đỏ , môi đã đỏ nay lại đỏ hơn khiến nó thêm phần xinh đẹp , tóc được nó xõa dài thả 2 bím nhỏ 2 bên nhìn nó như 1 tiểu long nữ vừa có chút dễ thương nhưng lại không kém phần nghịch ngợm phá cách . Nhìn nó như vậy ai cũng hỏi đầu tiên nhất là hần , hần thật sự đờ đẫn trước vẻ đẹp đó của nó .- chị Hần em ra ngoài 1 chút - không nhận không nhận nó lên tiếng đánh thức mọi người .- ơ , hờ ? Em muốn đi đâu ? - hoàn hồn chị hỏi .- em đi với bạn - nó vẫn vậy mà đáp .- ở mấy giờ em về để chị còn chờ cổng .- không cần chờ em có lẽ về muộn .- ừ .- vậy em đi - nó nói rồi đi . Không biết là gì mà đi ngang qua hần .- em đi đâu ? Đi với ai ? - hần túm tay nó lại lạnh giọng tra hỏi- thưa cậu chủ tôi đi với bạn có chút việc .- nó mĩa mai quay lại nói với hần .- trai hay gái . Trước giờ em đâu có ăn vận như vậy ra ngoài . Mà là chưa bao giờ đi chơi tối - hần lạnh giọng hơn , bàn tay vì thế cũng xiết chặt hơn .- thưa cậu chủ . Tôi đi với ai , ăn vận ra sao không cần cậu quản - nó nhún mày đáp lại giọng lạnh nhạt đến lạ .- tôi không cho phép . Em định đi với cái tên Nhật đó đúng không ? - hần như không chịu được nữa mà bật dậy quát nó .- phải thì đã sao . Tôi đi với ai làm gì cần anh quản chắc . Nên lo cho cô người yêu yếu đuối sắp chết của anh kia .

Giờ Buông Ra . - nó cũng tức giận không kém quát lại và giật tay ra khỏi tay hần và quay gót bỏ đi .Hần thì không thể nói lên lời vì nó nói đúng , là hần nói chia tay nó , là hần tổn thương nó ..... giờ hần đâu có quyền gì quản nó .Do đi đây cao gót khi quay đi không may nó bị chẹo chân khiến nó sủi ngà may sao hần nhanh tay đỡ kịp , chưa kịp hỏi nó đã đẩy hần ra và đi ra ngoài vì điện thoại nó đang rung lên .- được rồi .

Đợi em chút . Ra ngay - nó vừa đi vừa nghe điện thoại ." cách "Cánh cổng đóng lại .- mau đi theo con bé nếu không muốn mất nó mãi mãi - anh lên tiếng khuyên hần .Nghe vậy không chần chừ hần bật dậy đi theo nó luôn .Mọi người ở lại nhìn theo mà thở dài , bao giờ hạnh phúc mới đến với nó và hần ? .Về nó sau khi ra khỏi nhà liền thấy 1 chiếc ô tô đỗ ngay bên đường và Nhật đang đứng dựa lưng ở đó , không chần chừ nó sang bên đó luôn .- em làm gì lâu vậy .

Cô ấy đi được 1 lúc lâu rồi - Nhật cau mày lo lắng hỏi nó .- im miệng . Em đang cầu . Có đi không thì bảo ? - nó cau mày cảnh cáo .Do lo cho ả quâ lên Nhật không để ý nó giỡn nó nói Nhật mới nhìn kĩ nó , nó thật đẹp , vẻ đẹp mà lần đầu Nhật thấy , lần trước nó đã đẹp nay lại càng xinh hơn .- nhìn gì

? Có đi không thì bảo .

Tên điên này - nó cái khi bị nhìn sẫm soi như vậy .- à có . Mà thuốc của em . Uống vô đi không chút lại say xe anh không hộ tổng được - Nhật ghẹo nó và đưa thuốc và nước kèm theo cái kẹo mút .- ừ .Nó đáp rồi cầm thuốc uống xong bóc kẹo cho vô mồm , không ngại mà đưa vô kẹo cho Nhật làm Nhật méo mặt cầm bỏ kẹo dứt vô túi quần rồi cùng nó lên xe đi đến vũ trường TK .Bên này hẳn nhìn hết mọi cử chỉ hành động của Nhật và nó mà tay nắm chặt thành quyền xong cũng bắt xe taxi bám theo nó và Nhật .Trên xe nó và Nhật .- làm đầu thấy em mặc váy đó - Nhật có chút ngạc nhiên .- ờ .

Nhưng không hẳn là váy - nó nhàn nhạt đáp .- là sao ? - Nhật khó hiểu .- thì có mặc quần bò bên trong mà . Mặc cho đúng phong cách chút và cũng muốn chọc tức tên điên kia .- haizzz... chịu em đó . Bác Phúc , bác cho xe chạy nhanh 1 chút được không ? - Nhật vói tay gọi bác Phúc tài xế .- vâng thưa cậu chủ - bác đáp rồi cho xe chạy nhanh hơn .Bên xe hẳn- bác cho xe chạy nhanh bám sát chiếc xe phía trước giúp cháu - hẳn ngồi phía sau lòng nóng như lửa đốt vì sợ nhật lại hại nó như lần trước .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103

Đi đến vũ trường đó phải mất 1 khoảng thời gian khá dài , nó bước xuống có chút loạng choạng vì dù có uống thốc chống say xe đi nữa nó vẫn cảm thấy khó chịu may sao Nhật kịp đỡ nó .

- em ổn chứ ?

- Nhật có vẻ lo lắng .

- ừ không sao . Ta vào thôi .Nói rồi nó cùng Nhật đi vào .Hắn ở trong xe nhìn cảnh đó mà cứ nghĩ nó phản kháng nhưng lại bị Nhật ôm đỡ dành dụ dỗ khiến hẳn sôi máu hơn . Nhanh chóng già tiền bác tài xế hẳn vội chạy vô trong .Nó và Nhật vô trong tiếng nhạc sập sinh khiến nó hơi nhũn mày , còn với Nhật , Nhật không hẳn đến đây chỉ 1 lần .

- mau tìm Hà . Anh sợ lão đó sẽ làm gì cô ấy - hẳn ghé sát tai nó nói vì nhạc quá lớn .Nó không đáp chỉ gật đầu .Hắn vừa vào đã thấy cảnh Nhật " hôn " nó thì máu nóng dồn hết lên não , muốn bay lại cho Nhật 1 cú đấm nhưng nghĩ lại thôi , chỉ tập chung gián mắt vào nó và Nhật .

Nó và Nhật nhìn quanh quán cuối cùng cũng thấy ả , ả đang nhảy cùng 1 người đàn ông tầm tuổi ba nó , khuôn mặt hiện rõ sự dục vọng đang dâng lên đến đỉnh điểm . Bỗng chứng là hẳn ta đang đưa tay vào trong váy của ả mà làm loạn , ả chỉ biết cắn môi chịu trận nhưng vẫn cố tỏ ra bình thường . Nhật nhìn cảnh đó mà muốn lao ngay vào cho tên già kia 1 trận nhưng lại bị nó ngăn cản và kéo đến gần chỗ đó nhảy cùng .

Tuy là lần đầu đến đây và nhảy nhưng nó lại nhảy rất đẹp vì nó có năng khiếu nhảy rất giỏi , Nhật có đi rồi nhảy rồi lên cũng không kém . Có ý đi lại gần cho ả nhìn thấy và khẽ nháy mắt cho ả .

Nhưng ả khi nhìn thấy nó thì xanh mặt sợ hãi , biết được điều đó Nhật khẽ gật đầu ý nói an toàn thì ả mới bớt sợ và khẽ cắn vào tai người đàn ông kia về lắng lơ hời chuyện .- kia anh . Đây là nơi đông người . Anh làm vậy um..... - ả lắp lửng .- haha ... không sao . Ở đây như vậy là bình thường . Lâu không gặp có vẻ em xinh và càng hấp dẫn hơn đó . - người đàn ông không những không buông tha mà còn bóp mạnh mông ả khiến ả phải chồm người lên .- em sẽ chiều anh nhưng ở đây không tiện .Mà kế hoạch tiếp theo là gì vậy anh ? -ả dần dụ .- haha .... cuối tuần này sẽ chấm hết kế hoạch đó .

Em chuẩn bị về làm phu nhân của Hợp đại gia này đi ... um... - lão cười sáng khoái rồi hôn ả đến điên cuồng .Nhật và nó ở gần lên nghe cũng khá rõ , Nhật như muốn cầm dao đâm chết lão dê già kia nhưng đều bị nó cản lại .Bỗng đôi mắt ả chọn trúng kinh ngạc có chút hoảng vội đẩy lão già kia ra nói .- chết . Tên Thành cũng đến đây . Ta đi thôi . Em sợ sẽ bị lộ - ả nói to cố để Nhật và nó nghe và cả lão kia nghe .

Nghe vậy lão lập tức buông tay ra và đẩy đẩy ả đi vào đám đông và chuồn lẹ . Nhật và nó nghe vậy liền nhũn mày và cũng làm theo cách lão già kia làm mà lần đi .Hắn ở bên này chỉ nhìn nó cho lên không để ý thấy ả mà ả lại bị cái tướng to con của lão già kia che mất lên không nhìn thấy . Tay xiết chặt li rượu như muốn vỡ lất , nó đang nhảy rất hăng say , cả người như dựa cả vào Nhật đã vậy mấy tên con trai nhảy bên ngoài còn nhìn nó thèm thuồng cổ ý xô đẩy mà chạm vào người nó .

Bỗng thấy Nhật có ý đẩy nó đi đâu đó hẳn liền lao đến kéo tay nó lại và nắm cho Nhật 1 cú đau điếng . Nhờ sự va chạm đó mà tiếng nhạc cũng tắt và mọi ánh mắt đổ dồn vào bọn nó .- tên khốn . Muốn dẫn cô ấy đi đâu hả? - hẳn túm cổ áo Nhật sốc lên .Do lo cho ả bị lão già kia dẫn đi và làm gì đó Nhật cũng nóng lòng hất tay hẳn ra và kéo nó đi không thèm để ý đến hẳn .

Hắn không dễ để Nhật đi liền kéo tay nó lại ôm chặt vào lòng .- mày không nghe tao nói gì sao ? Mày định hại cuộc đời cô ấy như lần trước đúng không ? - hẳn trừng mắt quát .- anh điên à ? Tôi đi đâu làm gì là quyền tôi . Tôi làm gì là quyền tôi .

Thân tôi tôi tự lo . Phiền anh đừng đụng vô chuyện riêng của tôi - nó tức giận đẩy hẳn ra và quát- em nói gì ? Anh đang lo cho em đó . Em không nhớ tên khốn này đã làm gì em trước đây sao ? - hẳn tức giận túm chặt 2 vai nó .- buông ra . Anh điên rồi . Tôi hiện tại chấp nhận mọi chuyện và chao thân cho anh ấy như vậy là được rồi chứ gì ? Giờ để yên cho tôi đi - nó vùng vẫy ra khỏi tay hẳn vì nó cũng lo cho ả và cũng biết lòng Nhật đang nóng như thế nào .

Như sét đánh ngang tai , cả bầu trời như sụp xuống trước mắt nó . cái gì đây ? nó đang được thấy cái cảnh gì đây ? đối trá , tất cả là đối trá . cái gì mà yêu ? cái gì mà không làm em đau khổ ? cái gì mà khôngbdeer quá khứ lặp lại ? ....., cái nó sợ nhất , cái nó không muốn bị lặp lại nhất giờ này đang hiện ra trước mắt nó đó 1 - 1 . đau quá , sao mà đau thế này ? au vừa nói yêu nó ? ai vừa nói nếu nó tha thứ thì sẽ bồi đắp lại m8ij thứ cho nó ? ai vừa lớn giọng cấm nó? ai vừa lớn giọng nói còn yêu nó và nó chỉ thuộc về người đó ? ..... là ai ? là ai chứ ? ....đối trá , tất cả chỉ là đối trá , nguy hiểm . chỉ đơn giản là 1 lời nói thôi mà , người ta có thể hứa hẹn rất nhiều nhưng liệu người ta làm có được mấy ohaanf của câu nói ? . bỏ chạy nó cứ vậy chạy khỏi nơi làm nó đau đơn , làm con tim nó đau thắt , cứ chạy mặc cho có bị ngã bao lần , mặc cho chân tay chầy xước nó vẫn chạy , chạy cho đến khi không chạy được nữa . lững thững đi trên con đường vắng tanh , từng lần xuongmỏng vô tình đọng trên làn da mỏng manh của nó , từng cơn gió nbej lướt qua như muốn ai ủi nó , cứ bước đi 1 cách vô hồn . Cổ cổ bước nhẹ trong màn đêm tối khi không có hán đôi chân nó như chẳng muốn bước khi không có hán kề vai bên cạnh màn sương tối vô tình rơi rơi rồi đọngtrên một làn da mỏng manh sồn gai óc rồi lại rừng mình chợt phát hiện ra con tim nó đang lạnh .

bỗng nhiên cảnh hán đang ôm hôn ả đầy ngọt ngào đó chợt ùa về và chợtbất giác con tim nó nhói làm cho bước chân càng nặng nề . là một cơn mê say trong ảo tưởng mơ được hạnh phúc đến mãi ngày sau Forever yêu nhau hạnh phúc mãi mãi tình yêu vĩnh cửu thật nhiệm màu .Ao tưởng chỉ là ảo tưởng nó lại giật mình trong khoảnh khắc .

Tình yêu xưa đó nó ngỡ là mãi mãi nằm trọn trong vòng tay nhưng rồi là hán cho em bất ngờ lệ vương trên mi nó nào hay . bất ngờ dừng lại trước quán rượu ven đường nó đi lại trong vô thức gọi rượu và uống . cảm giác cay sè tê tê đắng ngắt từ đầu lưỡi đến nóng hổi khi uống ngụm rượu vô làm lòng nó thêm nặng , nước mắt cũng vô thức mà lăn dài . nó cứ như vậy uống hết chén này đến chén khác cho đến khi không chịu được mà cầm cả trãi tu rồi buông xuống khóc nức .....về hán và ả , sau 1 lúc lấy lại tinh thần ả vộiđẩy hán ra , khuôn mặt sợ hãi , chân khê lùì- anh bị sao vậy ?- anh .....

- giờ hán mới tỉnh khi nhìn ả đang sợ hãi tránh xa mình .vuốt mặt hán quay đi ra ngoài- anh xin lỗi . em ngủ trước đi .ả ở lại thấy hán đi rồi thì mới thở phào nhẹ nhõm , tay khê vuốt ngực ả cầm đồ đi thay và lại giường nhắm tin với Nhật .

hán bỏ xuống lầu ngồi đó suy nghĩ mông lung . bỗng hán bật dậy đi lên phòng nó và chị Hân , khê đẩy cửa xem nó đã về chưa nhưng trong phòng chỉ có chị Hân đang ngủ . thần thờ xuống nhà hán lại thừ ra đó ,đi vô bếp lấy 1 trãi rượu vang hán đem ra vừa uống vừa suy nghĩ , và giờ đây hán rất lo cho nó . nó đã đi đâu ? tại sao nó lại đi cùng Nhật ? mà nó quay lại với Nhật lúc nào sao hán không biết ? nó không sợ Nhật lại lợi dụng hay làm nó tổn thương thế lần nữa sao ? nó hôm nay nói vậy là có ý gì ? nó đang ở đâu ? nó và Nhật đang làm gì ? ..... đầu óc hán suy nghĩ ra hàng trăm câu hỏi nhưng lại không có câu trả lời . càng nghĩ đến cảnh Nhật ôm nó , lúc nó nhảy ở vũ trường ôm Nhật rất tình cảm , lúc Nhật hôn lên má nó .... tất cả cứ chi đó làm cho hán như phát điên lên . lốc cạ li rượu hán đi ra khỏi nhà , đứng ở cổng ngõ ngang ngõ dọc xem nó đã về chưa , nhìn đồng hồ trên tay giờ đã hơn 23h rồi sao cửa thấy nó về . ngồi ở đó 1 lúc lâu vẫn chưa thấy nó hán lại đi vô nhà ngồi chờ nó tại phòng khác rồi hình như có chút men rượu khiến hán thiếp đi lúc nào không hay

Nó đang trong tình trạng người đầy hơi men nhưng trong lòng lại nặng trĩu đầu đau đớn , tim nhói lên từng hồi khi trong đầu nó cứ hiện lên hình ảnh hán ôm hôn ả . Tim nó đã rất đau khi nhìn Nhật như vậy với cô gái khác , hiện giờ còn đau hơn khi chính hán người luôn đeo đuổi nó dù cho nó có gây tổn thương như thế nào . Càng uống tim nó càng đau , nước mắt vì thế màcứ lăn dài . Vừa lốc ngụm rượu cô chủ quán đã đi lại nói- con ơi . Tỉnh tiền cho có .

Hơn 12h rồi cô phải đóng cửa đi ngủ .Nó ngẩng khuôn mặt ửng đỏ vì hơi men lên nhìn cô chủ quán rồi lại cúi xuống nhìn giờ trên điện thoại rồi lại ngẩng mặt lên hóicô- hết nhiều cô .- của con 167000đ .Nó rút 200k ra đưa cho cô rồi loạng choạng đứng dậy- con ơi tiền thừa - cô nú nó lại .- ợ ... không cần đâu cô . Hức ....., - nó đáp rồi quay đi luôn .- con về được chứ ? Nhà con ở đâu cô đưa về - cô có về lo lắng khi bước đi nó không được vững .- dạ con ổn - nó không quay đầu tay đưa lên vẫy vẫy , chân vẫn bước đi loạng choạng .- haiz ..... thanh niên thời nay thật lạ . Vui cũng rượu , buồn cũng rượu .

Con bé đó cũng rất xinh mà , sao lại đi uống rượu 1 mình - cô chủ quán thở dài than và có chútthắc mắc nhưng rồi cũng cũng lắc đầu dọnđồ đi ngủ . Còn nó , nó cứ lang thang lững thững đi trên đường vắng . Nó không biết từ bao giờ nó đã dựa vào hán quá nhiều như vậy , nó nhớ những cái ôm ấm áp , nó nhớ những nụ hôn ngọt ngào , nó nhớ những lúc làm nũng được hán cưng chiều.... cảm giác đó thật ấm , cảm giác ấm áp bên hán với nó như là một thói quen .

Rồi khi hán đi cảm giác hụt hẫng chỉ còn nó vàbóng tối cùng hơi men .Đan xen cảm xúc nó thấy ngột thở với những mảnh vỡ của những kí ức kỉ niệm giữa nó và hán . Cố gắng tìm ra cho mình lối thoát nhưng sao nó cảm thấy thật chơi vơi.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105

Đang đi trên đường với dòng suy nghĩ miên man bỗng những hạt mưa vô tình rơi xuống đọng lại trên làn da mỏng manh củaai kia . 1 hạt , 2 hạt , 3 hạt ....., rồi vô số hạt mưa tạt lên người nó 1 cách vô tình . Mưa mỗi này 1 nặng hạt , trời cũng có những tiếng sấm to như đang muốn gào thét thaycho nỗi đau nó phải chịu .

Bình thường nó rất sợ sấm sét nhưng hôm nay nó lại không sợ vì hiện giờ nỗi đau trong lòng nó đang lấn át nỗi sợ hãi kia . Đang đi dưới màn mưa lạnh bỗng nó bị 1 đám thanh niên và phải khiến nó ngã nhào .- ơ .... 1 cô em xinh đẹp . Cô em , sao lại đi 1 mình dưới trời mưa thế này ? Bị bỏ bả hả? Vậy đi theo anh này . - 1 tên trong số bọn thanh niên đó nhìn thấy nó liền giờ giọng cợt nhả .

Đứng dậy nó lơ câu nói của tên kia mà cứ vậy bước đi tiếp, tên kia bị bơ có chút bức liền túm vai nó lại- cô em, cư sự vậy là không tốt nha. Anh hỏi sao không trả lời. Nó nhìn xuống vai mình có bàn tay của ai đó nó nhìn theo hướng tay mà ngược lên nhìn tên kia rồi phun ra 1 câu lạnh lùng- buông ra.- oh hô ... cô em này cá tính nè.

Anh bắt đầu thích em rồi đó. Đi với bọn anh đi, đảm bảo em không bị bỏ rơi - 1 tên khác nhìn kĩ khuôn mặt xinh đẹp của nó cùng body chuẩn của nó do đồ bị ướt ép sát người càng làm tôn lên vẻ quyến rũ liền đi lại cười cợt. 3 tên nữa đi cùng cũng thấy được điều đó cũng liền đi lại bao vây lấy nó. 1 tên không sợ chết mà đưa tay sờ lên đôi vai trắng của nó mà dùng ngón cái miết nhẹ, giọng dề xồm nói.- cô em rất đẹp.

Đi theo anh .... anh sẽ chiều. Khó chịu nay còn khó chịu hơn, nó hất tay tên đó ra rồi ra lệnh- rút.- con danh này. Bọn anh mày đã nhẹ lời rồi mà còn không biết mà nghe.

Cái loại nửa đêm đi như mày, người lại toàn mùi rượu thì có phải hạnh gái ngoan gì mà bày đặt làm giả với bạn này - 1 tên có vẻ cáu gắt chửi. Nó đang bức trong lòng nay còn làm nó bức hơn, tức nước vỡ bờ như tiếng nổ cái bạt tai "chất" nó không ngại cho tên vừa nói cái bạt tai đau điếng.- con khốn.

Tụi bay đâu, đập chết mẹ nó đi - tên bị ăn tát điên lên. Bọn đi cùng cũng có chút ngạc nhiên và rồi lại tức giận đi lại túm lấy áo nó, giữ chặt người nó mà làm chuyện đồi bại. Tức giận nó lên gối vào bụng 1 tên đang giữ 1 bên tay nó khiến tên đó đau đớn mà buông ra, nhanh tay nó nắm tên còn lại 1 cú khiến tên đó phải ôm mặt la lên. Đấm đá 1 hồi tụi kia dường như không gục mà còn hăng máu hơn.

Nó do men say và khá mệt lên lực đánh nhẹ quá không đủ hạ gục bọn kia nhưng làm bọn đó đau và khơi gợi sức nóng của chúng. Lùi lại nó tìm cách đối phó, bóng nó dẫm lên 1 thanh gỗ khá lớn, dài khoảng 5, 60cm gì đó, nhìn cây gãy rồi lại nhìn bọn trước mặt nó nhếch môi, bọn đó cũng thấy cái nhếch môi đó liền có chút đề phòng. 1 tên lao vào nó, nó liền nhanh tay lượm thanh gỗ lên phang thẳng đầu tên đó khiến tên đó ôm đầu ngã gục.

Mấy tên còn lại thấy vậy liền lao vào nó như thiêu thân nhưng đều bị nó đập cho tã ... sau 1 lúc đánh đập nó dồn hết lực, uớt ứ, đau khổ, khó chịu vào nhát gậy cuối cùng vào tên còn lại khiến cây gãy gãy làm đôi, tên kia cũng vì thế mà ngã gục ôm chỗ bị đập đau đớn quằn quại "bụp" "rắc" "rắc" cùng phát đập đó và tiếng sấm to dường như phát sáng cả bầu trời đêm.

Vứt cây gãy xuống nó lạnh lùng quay gót đi về nhà. "đùng" tiếng sấm to đó làm hắn giật mình tỉnh giấc, "tích tắc" "tích tắc" chiếc kim đồng hồ khẽ phát ra tiếng chậm chậm, nhìn đồng hồ, giờ đã là 1h sáng rồi. Vợ chạy lên lầu gõ vô phòng nó nhưng cửa thấy nó về, trời lại đang mưa như vậy, lo lắng hắn gọi nhưng nó lại không nghe ..... không chịu được hăm vợ chạy xuống lầu tính đi tìm nó thì tiếng mở cổng vang lên làm hắn vui mừng. Nó bước vào nhà với bộ dạng người ướt sũng, áo bị rách 1 chút ở vai, người ngòm sây sước .... thấy vậy tìm hắn khẽ đánh lên 1 tiếng thịch đau đớn.

Chạy lại hắn ôm nó hỏi dồn- em đi đâu vậy? Em biết anh lo lắng lắm không? Em bị sao vậy? Sao người ngòm lại như vậy? Anh xin lỗi, là anh sai. Anh không lên nói chia tay em, Anh không lên lạnh lùng với em, anh không lên để em đi với tên xấu xa đó, anh ....- Một lần nghiêm túc đi anh chia tay không chối cãi, đừng cố xiết thêm chi càng thêm rồi mãi.

Em đã quá mệt rồi chỉ đến được đó thôi, chỉ một chữ yêu anh xác định không nỡ thử hỏi làm sao mình có đôi. Đành thế thôi xem là ta chưa từng cố gắng vì nhau, tình cảm không đủ vượt qua rào cản em chẳng trách gì đâu. Chỉ chút Buồn thêm chút xót cũng thêm chút thất ở đáy lòng, em buông tay anh ra rồi đó là điều anh muốn phải vậy không?

Anh đừng có nói lời chia tay hôm đó phút chốc là do anh lỡ lời. Từng nói yêu em chính là lí do khiến anh tồn tại? Hừ nhưng nay thì sao? còn bao nỗi đau riêng em dồn lại.

Dứt khoát buông nhau ra dây dưa càng đau khổ tìm một ai đó xứng đáng hơn em là điều đơn giản mà đâu khó đối với anh có phải không? - nó như không chịu được mắng lời hắn, nhìn thẳng vô mắt hắn nói những lời ở trong lòng mình. Nó thật sự rất mệt, mệt cả trong tâm mệt cả thể xác. Hắn nghe nó nói mà người như chết đứng cứ ôm nó không nói được gì, hắn không muốn, không muốn có 1 kết cục như vậy, hắn yêu nó, rất yêu nó, lỗi do hắn, là hắn không chịu nói rõ với nó mọi việc.- em đừng vậy mà. Anh làm vậy không phải hết yêu em đâu.

Chỉ là anh không muốn Hà phải suy nghĩ hay buồn gì trong 3 tháng còn lại thôi. Anh xin em đừng như vậy - hắn gần như khóc mà ôm xiết lấy nó.- anh buông ra - nó lấy hết sức bình sinh ramà đẩy hắn. Do lực mạnh mà khiến hắn lùi lại mấy bước còn nó thì ngã thụp xuống đất. Thấy nó vậy hắn hốt hoảng chạy lại đỡ nó thì bị nó cản lại- anh đứng im đó. Đừng đến gần tôi - nó chống tay xuống đất mà lấy sức đứng lên.

Hắn nhìn nó như vậy mà tìm thấy lại từng hồi đau buồn- anh đừng viện cớ lí do nữa. Nếu như chỉ quan tâm chị ấy như vậy thì sao anh lại ôm hôn chị ấy? Anh giải thích đi. Anh nói anh sẽ không để quá khứ của tôi lặp lại, vậy mà anh đã làm gì? Anh là đồ dối trá, anh tránh xa tôi ra - nó vừa nói vừa khóc, bộ dạng rất đau đớn, thấy hắn chạm vào mình liền hét lên gất gỏng.- em đừng như vậy.

Em hiểu lầm rồi, anh với cô ấy không c....- đừng ngại. Anh định nói anh và chị ấy không có gì đúng không? Vậy trước mắt tôi lúc đó là gì? Đừng nói là tôi hoa mắt nhìn nhầm - nó cắt ngang lời hắn, đầu óc có chút quay cuồng, cơ thể mềm nhũn như muốn gục ngã nhưng lại cố bám víu lấy cái ghế salong bên cạnh mà đứng vững- phải. Mọi chuyện không như em nghĩ đâu.

Xin em nghe anh giải thích - hắn như run lên nhìn nó cố sức chống chịu lại cơ thể gần như không còn hơi.- anh ....."bịch"- Linh ....Nó định nói gì đó nhưng cơ thể không cho phép, cả người ngã khụy xuống nền đất mà ngất lịm khiến hắn lo lắng lao đến mà ôm nó gọi tên.

- Linh ..... em tỉnh lại đi. Đừng làm anh sợ.... chị Hân .... chị Hân ơi ... mau giúp em với hức .... - hắn như mất bình tĩnh ôm chặt nó lay lay rồi gọi chị Hân.- có chuyện gì.... Linh ... Linh, con bé sao vậy? - chị Hân nghe hắn gọi vội bật dậy xem có gì thì nhìn người nó ướt sũng, đầu tóc rối bời, quần áo tả tơi, cả người sước xát lại còn bị bất tỉnh liền hốt hoảng chạy lại.- hức .... do em ... Hức là em hại cô ấy ... hức .... - hắn đã khóc.- bình tĩnh. Mau đưa cô ấy vô phòng để chị thay đồ - chị Hân cũng rồi lên khi nghe hắn nói.- có chuyện gì mà ồn vậy?

Á.... Linh , Linh bị gì vậy ? - mọi người trong nhà thấy ồn liền tỉnh giấc lơ mơ mò ra khỏi phòng hỏi nhưng lại tá hỏa khi thấy nó trong bộ dạng như vậy .- không có thời gian dài thích .

Dương , em lấy chút nước ấm và khăn lên phòng để lau người cho Linh . Thủy em phụ chị thay đồ cho Linh - chị Hân gấp gấp đuổi theo hân đang bế nó chạy lên lầu và nói với nhỏ và cô . Mọi người không hiểu chuyện nhưng nhanh chóng làm theo lời chị Hân dặn dò

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106

Làm xong mọi việc , mọi người mới bớt lo mà ngồi lại hỏi chuyện .- Linh nó làm sao vậy chị Hân - nhỏ hỏi .

- chín không biết . Chỉ đang ngủ thì Thành gọi chị dậy khi chạy ra đã thấy Linh vậy rồi - chị nhủ mày đáp lại .

- là do anh . Tất cả do anh . Là anh .....

- hân nắm chặt bàn tay nóng hổi của nó mà nói và kể lại mọi việc từ lúc đến vũ trường gặp nó đến lúc về nhà làm gì với ả rồi đến lúc nó về .- anh là đồ tồi . anh không xứng với cái Linh .

Còn chị , chị là 1 con cáo già , đồ cướp đi hạnh phúc của người khác . Chị làm nó đau khổ như vậy chưa thấy đủ hay sao mà còn làm vậy ? - cô mát bình tĩnh và hét lên .- chị xin lỗi . Thật sự chị không cố ý . Chị đã muốn sửa sai và chị muốn ra đi rồi nhưng không ngờ Linh lại nhìn thấy cảnh đó . Cchị xin lỗi - ả hối lỗi khóc và cầu xin .

- chị .....

- nhỏ không biết nói sao khi nhìn bộ dạng đó của ả , ả nói đúng , trong tuần qua ả không hề làm gì nó cũng không hay gần hân như trước , ả có vẻ như không muốn tiếp xúc nhiều với hân .

- thôi đừng tranh cãi nữa . Mọi người về phòng đi cho Linh nghỉ ngơi , bao giờ con bé tỉnh chị sẽ gọi - Chị Hân can . Nghe vậy mọi người mới xuôi xuôi chớ về phòng mình chỉ còn lại chị Hân và hân- em không về phòng đi - chị có vẻ không nhẹ nhàng với hân như trước mà có chút lạnh lùng ghét ghét .- em không muốn .

Xin chị cho em ở lại - hân cứ nhìn nó mà nói , ánh mắt không hề nhìn Hân . Thấy hân vậy chị cũng không nói gì mà đi ra ngoài . Còn mình hân , hân xiết chặt bàn tay nó và đưa lên môi mình , 1 giọt nước nóng hổi rơi từ khóe mi hân xuống đọng lại trên làn da của nó- anh xin lỗi . Là anh sai . Anh không nên làm em tổn thương như vậy .

Anh không lên vì người khác mà bỏ rơi em .... anh xin lỗi , xin em đừng làm anh sợ hức .... anh yêu em , anh xin lỗi - hân thủ thi cho nó nghe . Bỗng nó cảm thấy người mình nóng ran lên như đang bị lung lên vậy , trong vô thức nó khẽ ren nhẹ- nóng Hân nghe nó nói thì giật mình , tay đặt lên chán nó , trời nóng quá . Vội chạy đi lấy khăn mặt hân lau người hạ nhiệt cho nó rồi đặt tấm khăn lạnh lên chán nó .

- nước ... Trong con mề nó cảm nhận như có thứ gì đó mát lạnh rơi vào người nó khiến nó dễ chịu , nhưng nhanh chóng cảm giác khát nước đến khô cổ như đang đứng giữa sa mạc mà không có nước vậy Nghe nó nói hân lại dỗi lên đi lấy nước và lắc đầu nó lên để nó uống nhưng tuyệt nhiên nó không hề nuốt vào , nước đến miệng lại chán ra chảy dài xuống cổ- nước .... khát quá .... nước ...

Mê man nó nói không thành câu . Không biết làm sao hân liền đưa cốc nước lên miệng uống 1 ngụm rồi nhẹ nhàng đưa môi mình sát lại môi nó Từng chút từng chút hân nhẹ nhàng đưa nước vào khoang miệng nó , còn nó vì vậy mà chịu yên phận nằm im mà ngủ , cảm giác ấm áp quen thuộc ùa về trong tiềm thức . Cứ vậy cả đêm đó hân ở bên có thay khăn lạnh , lau tay chân cho nó họ số . Mọi việc hân làm mọi người đều thấy hết , vì lo cho nó mà mọi người không ngủ được .

Tỉnh sẽ sang phòng nó xem sao thì vừa hé cửa đập vào mắt họ và cảnh hân lau người cho nó còn nó không ngừng kêu than nóng rồi lại khát . Nhìn vậy có chút an tâm lên mọi người về phòng ngủ ngon lành đến sáng . Hân vì cả đêm chăm sóc nó lên đến 8h sáng vì quá mệt mà gục luôn trên cạnh giường nó , tay vẫn nắm chặt tay nó không buông . 9h39 sáng nó lơ mơ tỉnh dậy , cảm giác đầu tiên ập đến là cái đầu nó đau buốt cả thân mệt mỏi như không có chút lực nào .

Tỉnh đưa tay lên xoa đầu thì cảm giác nặng nề tê tê chuyền đến , nhìn xuống nó thấy hân đang gục bên giường nó , tay nắm chặt tay nó không buông , khuôn mặt hơi nhăn lại đau đớn ..... bỗng 1 giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt hân đọng lại trên tay nó khiến nó giật mình . Là hân đang khóc sao ? Nó không nhìn nhầm đó chứ ? Hân ....- Linh .... xin em đừng bỏ anh .... hức .... Linh .... - đang suy nghĩ bỗng hân lên tiếng làm nó phải giật mình lần nữa nhìn lại hân . Hân vẫn đang ngủ nhưng tay hân xiết tay nó chặt hơn , ngữ điệu khẩn cầu van xin trong lúc mơ cứ vậy thốt ra , nước mắt không ngừng chảy ....

Nhìn hân vậy nó đau lòng vô cùng .... nhưng nghĩ lại cảnh tối qua mà sao tìm nó lại nhói , rất nhói . Vừa đau vừa khó chịu lại giận dữ nó dặt phăng tay mình ra khỏi tay hân khiến hân bị cụm đầu vô thành giường kêu cái bốp .- au ... - do đau quá mà hân tỉnh lại vô thức đưa tay lên chán xoa xoa , khuôn mặt phụng phịu do ngái ngủ mà có , cộng thêm hàng nước mắt chưa lau .... giờ nhìn hân giống 1 chú mèo con bị chủ bỏ rơi mà xụ mặt đáng thương ....

nhìn hân .... rất dễ thương .... nó nghĩ vậy và khuôn mặt hân nhìn có chút mắc cười- hihi ....

- không kìm được mà 1 tiếng cười khe khẽ vang lên .Giật mình hân tỉnh ngủ luôn , khuôn mặt ngơ ngơ nhìn nó không chớp mắt .- a..... - hân bỗng la thất thanh rồi như bay phi về phía nó ôm chặt cứng .- hự ..., au ..... - chưa cảm nhận được hơi ấm hân đã bị nó cho 1 cú vào bụng ngoạn mục bay ra khỏi giường và ôm hôn đất mẹ thân thương ." rầm " " rầm " " bịch " " bịch " ....Đoàn quan trâu bò từ dưới lầu phi lên khi nghe tiếng la của hân

- CÓ CHUYỆN GÌ ?

- đồng thanh .

Nó và hân giật mình ngó ra cửa .- haha.....Trước mắt bọn họ là cảnh nó đang nằm trên giường còn hân thì đầu cắm xuống đất còn chân trên giường đang cố ngoái đầu ra cửa ... nhìn cảnh này thật khiến người ta cười chảy nước mắt

Theo ánh mắt mọi người nó nhìn bộ dạng hân cũng có chút mắc cười , không ngần ngại đưa chân đạp nốt phần còn lại của hân xuống khỏi giường để giúp hân nhìn dễ hơn- au ... chết tôi rồi . Gãy cổ , vẹo xương sống , chặt khớp tay , lắt xương sườn , khuôn mặt đẹp trai chính thức bị hủy hoại..... - trời ơi nghe ai kia than mà muốn té siu.- haha ....., - đơ 1 lúc trước câu tự khám rồi tự chẩn bệnh của hân mọi người lại 1 lần nữa cười chảy nước mắt trong đó có cả nó.Giờ chỉ có chút siu mà hân làm như đụng xe ô tô không bằng .Bị mọi người cười hân lồm cồm cầm bò dậy định bụng sẽ mắng 1 trận ai dè khi ngược lên bắt gặp ngay nụ cười của nó thì đơ như tượng .

Lâu lắm rồi hân mới thấy nó cười như vậy từ khi Hà đến , nụ cười của nó rất đẹp . Bất giác hân cũng cười theo nó , nụ cười đẹp đến mê người . Tất cả mọi người ngừng cười lại nhìn nụ cười chói lóa của hân có chút ngốc nghếch nhưng lại rất đẹp- Thành .

Anh cười sao ? - đây là câu hỏi của Hà , à rất bất ngờ trước nụ cười này của hân , quen nhau cũng khá lâu mà chưa 1 lần à nhìn thấy hân cười như vậy , họa lắm là chỉ nhếch môi ôn nhu yêu chiều chứ chưa hề tươi như vậy .Nghe à hỏi nụ cười nó bỗng tắt ngấm , nghĩ đến cảnh hôm qua mà mặt nó lại đánh lại như phủ lớp băng dày . Thấy biểu hiện đó của nó hân cũng đơ ra , nụ cười vội thay vào cái môi hơi búp ra phụng phịu ý như không muốn như vậy- nhìn gì ? Anh mau ra khỏi phòng tôi- nó khó chịu khi bị hân nhìn liến lạnh giọng sủa đuôi .- đừng đuổi anh . Nghe anh giải thích đi có được không ? Mọi chuyện không như em nghĩ đâu - hân khuôn mặt ủy khuất nhìn nó cầu xinCái gì ?

Cái bộ mặt gì đây ? Sao chung ra cho nó coi chi không biết ? Nó sẽ mềm lòng mất- tra có gì phải giải thích hết . Anh ra ngoài đi . Anh lên có trách nhiệm với người ta - nó khó chịu quay mặt ra hướng khác nói có chút mỉa mai- Linh . Nghe chị nói . Chị và anh ấy không có gì với nhau hết . Và lại chị yêu Nhật chắc em biết chứ ?

Vì vậy giữa chị và Thành không có gì hết - à vội chạy lại nói đỡ cho nó nghe , à đoán chắc nó biết à yêu Nhật vì hôm qua lúc trong vũ trường Nhật đã gật đầu có ý nói nó có mặt ở đó là không sao .Câu nói của à như cái búa đập vỡ đầu mọi người nhất là hân . À đang nói gì vậy ? À yêu Nhật vậy Nhật có ý đi với nó , còn cả thuốc gì gì đó mà Nhật đưa nó uống là sao? Sao khó hiểu quá (suy nghĩ của hân) à yêu Nhật từ bao giờ ? 2 người có qua lại sao ?

Sao mọi người không biết ? (suy nghĩ của mọi người trừ nó) còn nó , ánh mắt khê dao động nhìn à và hân dò xét . Thấy ánh mắt đó hân vội đem lời thanh minh- phải đó . Anh và cô ấy không có chuyện gì hết . Tin anh đi - ánh mắt có chút nước long lanh , khuôn mặt thành khẩn khiến nó tin hân hoàn toàn nhưng nghĩ lại cảnh hôm qua lại nhau mảy khó chịu- vầy hôm qua tôi đã thấy 2 người .....

- đây là do Thành tưởng tượng cảnh Nhật đang làm gì đó với em mà không tự chủ được tu hết bình dấm chua vì vậy mới không tự chủ được mà tưởng chị là em lên đã chút hết cái độ khó chịu khi uống cả bình dấm lên người chị . - chưa đề nó nói hết câu à đã chặn họng . Trong câu nói có sắc mùi chộc ghẹoNghe à nói hân cúi gầm mặt không dám ngẩng lên , mọi người nghe thì thiếu chút phì cười , nó nghe thì thấy lòng nhẹ đi 1 chút . Nhìn qua hân thấy hân vậy mà buồn cười , giống y như đứa trẻ bị mẹ bắt phạt , đúng là đứa trẻ to xác mà .- được rồi . Mọi người ra ngoài đi . Em muốn nghỉ ngơi - nó khẽ nhắm mắt lại nhàn nhạt nói .Thấy vật hân liến lên tiếng- em ăn chút gì rồi uống thuốc .

Từ qua đến giờ em chưa ăn gì . Và lại cả đêm qua em sốt rất cao - hân lo lắng .- không muốn ăn . Ra ngoài đi . Anh lên nhớ tôi và anh đã chấm hết mọi chuyện rồi . Đừng quan tâm tôi như vậy - ngữ điệu lạnh nhạt thờ ơ nó nói , đến mắt cũng không mở ra nhìn hân .

Hân nghe nó nói tim lại không tự chủ nhói lên , làm thế nào để nó tha thứ cho hân đây ?Thấy nó như vậy hân lại lùi thui lết cái thân tàn ra khỏi phòng , trước khi bước hân ra khỏi phòng hân còn ngoái đầu lại nhìn nó xem nó có mở mắt nhìn hân hay có ý gọi hân lại không , nhưng làm hân thất vọng rồi , nó không những không mở mắt còn quay lưng lại phía hân . Cụp mi , lùi thui về phòng y như con mèo bị chủ bỏ rơi không thương tiếc . Mọi người nhìn nó và hân mà thở dài lắc đầu , đến chịu đời này thôi , đời người ta hạnh phúc ngập tràn còn đời này lại không có mùi vị đó mà chỉ có mùi của tuyết với băng .

Đúng là băng tuyết yêu nhau chỉ thấy lạnh thêm lạnh .Lắc đầu mọi người kéo nhau về phòng riêng của mình để cho nó nghỉ ngơi

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107

Khi mọi người về hết phòng nó mới ngồi bật dậy mồm lẩm bầm- tên gốc , tên đàn . Nếu ta là người chao giải thưởng của năm chắc chắn sẽ cho nhà người cái giải người đàn nhất , ngu ngu nhất của năm .

Hừ , gì chứ ? Người ta nói vậy đi luôn không thèm ngoái đầu năn nỉ , biết người ta đói mà không thèm đi nấu gì cho người ta ăn ...., a,,,,, tên điên này bực quá . - nó ngồi tự kỉ ôm bụng đói chửi mắng rồi lại quăng gói đi linh tinh .- ai vừa đuổi người ta đi mà giờ ngồi đó mắng người ta ? Em mới là cô ngốc của năm đó - ngoài cửa vọng lại tiếng nói của ả.- chị không về phòng đi sang đây chi ? - nó cau mày .

Nó vẫn khó chịu khi nhìn thấy ả .- cho em xem cái này - nói rồi ả đưa nó chiếc điện thoại có quay lại đoạn video ả quay lên lúc hấn chắm nó .Nó không biết gì nhưng cũng nghe theo cầm lên xem , bỗng cả người gai lên khi thấy hấn lau người cho nó rồi lại đổ mặt khi hấn giúp nó uống nước . Cứ vậy mặt nó liên tục đổi màu khi xem đoạn video đó- sao thế nào ? Còn giận anh ta nữa không hừ cô nương ? - ả chêu chọc nó khi nó xem xong đoạn video .Nó đỏ mặt không nói .- em thật tốt khi có người yêu thương em như vậy .

Thành là con người tốt em lên cất giữ cẩn thận . Tuy nhìn bên ngoài anh ta lạnh lùng như vậy thôi chứ thực chất anh ta là người 1 con người ấm áp . Lúc trước chị quen anh ta chưa 1 lần được anh ta chăm sóc như vậy . Đến cười còn không cười nữa vậy mà hôm nay chị nhìn thấy anh ta cười với em . Haiz ... có chút ghen tị nha .

Mà anh ta cũng rất ưa sạch sẽ nhá , không bao giờ ăn chung đồ với ai kể cả với người yêu là chị khi đó . Nhưng được cái anh ta rất quan tâm chị . Chị cứ nghĩ anh ta yêu chị thật và rất nhiều vì trước đó anh ta chả hề nói chuyện hay tiếp xúc với ai vậy mà lại tỏ tình với chị , nhưng hôm nay chị mới thấy chị chỉ chiếm phần nhỏ , rất nhỏ trong tim anh ta , người chiếm trọn trái tim anh ta chính là em đó em biết không ?

Em thật may mắn khi có 1 người yêu mình bằng cả trái tim - ả tâm sự với nó .- vậy không phải chị cũng được Nhật yêu bằng cả trái tim sao ? Thật lạ là mối tình đầu của tôi lại là người yêu của chị , còn người yêu cũ của chị giờ lại là người yêu của tôi - nó cười nhẹ .- ừ cũng phải , rất lạ - chị ta cũng hưởng ứng .

Nó không đáp lại mà chỉ ngồi đó suy nghĩ gì đó , ả cũng vậy- nhưng chị thật sự lo lắng khi 1 ngày nào đó Nhật sẽ bỏ chị . Quá khứ của chị không có gì là tốt đẹp . Chị biết 1 người con trai có cao thượng như thế nào cũng không thể thật sự chấp nhận quá khứ dơ bẩn của người con gái mình yêu - bỗng chị ta trầm giọng nói , ánh mắt lóe lên tia đau đớn sợ hãi .- chị đừng nghĩ vậy .

Chuyện đó đâu phải lỗi của chị , là do chị sinh ra trong 1 gia đình không được đẹp thôi . Là phận con mình không thể cãi lại được cha mẹ mà . Nhật cũng không phải là người có quá khứ đẹp . Anh ta cũng từng yêu nhiều cô gái , quan hệ cũng không phải là ít .

Chị dơ bẩn thì anh ta nhớ nhúc ...., như vậy đâu có gì là không thể chấp nhận - nó nhàn nhạt đáp lại . ả không nói gì chỉ nhìn nó suy nghĩ gì đó , nó thì mân mê chiếc điện thoại của chị ta . Bỗng chuông điện thoại vang lên làm cả 2 chú ý . Là máy của ả , tên người gọi lưu " hợp cáo " . Có chút tái mặt khi nhìn tên người gọi , ả nhìn nó rồi lại nhìn chiếc điện thoại đang kêu lên từng hồi chuông .

Nó nhìn thấy tên người gọi liền nhủ mày sau đó vươn người qua kéo ngăn tủ ở bàn cạnh giường lấy chiếc tai nghe cắm vào rồi đưa cho ả nghe máy . ả run run cầm máy rồi liếc nhìn nó thì nhận được cái gật đầu , lướt 1 ngum khi lạnh ả bắt máy- em làm gì mà giờ mới nghe máy ? - đầu dây bên kia giọng có vẻ có chút gấp gáp .- e... em.., tằm - ả lắp bắp mất liếc trộm nó Nó vẫn tập trung nghe 1 bên tai nghe .- vậy sao ?

- bên kia có vẻ nghi ngờ khi nghe giọng ả có vẻ run .Nó nghe vậy liền ngược lên nhìn ả ra hiệu bình tĩnh .- vâng thật mà . Anh không tin em sao ? Mà anh gọi em có chuyện gì vậy ? - ả nhìn nó ra hiệu liền vuốt ngực lấy lại tinh thần nói , giọng lại có chút lảng lơ như trước .- anh tin em mà . Anh nhớ em gọi không được sao ?

- bên kia có vẻ tin tưởng , giọng lại cộc nhủ có chút dâm dăng .- được chứ . Chỉ bắt ngờ chút thôi - ả cười đáp rồi lại liếc nhìn nó .- ừ . Anh gọi 1 là anh nhớ em . 2 là kế hoạch của chúng ta có chút thay đổi - bên kia giọng có chút nghiêm túc .

Nó và ả nghe câu đó đều nhủ mày- thay đổi ? - nó bật miệng nói .- ai vậy ? - bên kia có vẻ như đang nhủ mày nghi ngờ .- là em . Lúc vừa em đang uống nước nghe anh nói lên liền hỏi lên . Bộ anh nghi ngờ em sao ?

Vậy thôi đừng tin em nữa . - ả và nó đều hoảng sợ , may sao ả nhanh miệng .- ày . Anh đau có giám . Chỉ là thấy lạ thôi - bên kia có vẻ vẫn hoài nghi nhưng nghe ả nói vậy cũng có chút nịnh .- vậy vừa anh nói kết quả thay đổi là sao ? - ả dẫn dụ rồi nhìn sang nó .

- ả . Anh muốn kế hoạch của chúng ta tiến hành sớm hơn dự định vì bên bố mẹ mấy tên nhóc kia đánh hơi nhanh hơn anh nghĩ . Bọn họ đã điều tra ra anh và đang có ý định bắt anh lên anh muốn em dẫn dụ tên nhóc kia đến địa điểm chúng ta hẹn trước vào ngày mai - bên kia có vẻ gấp gáp .

- e... em.., tằm - ả lắp bắp mất liếc trộm nó Nó vẫn tập trung nghe 1 bên tai nghe .- vậy sao ? - bên kia có vẻ nghi ngờ khi nghe giọng ả có vẻ run .Nó nghe vậy liền ngược lên nhìn ả ra hiệu bình tĩnh .- vâng thật mà . Anh không tin em sao ? Mà anh gọi em có chuyện gì vậy ? - ả nhìn nó ra hiệu liền vuốt ngực lấy lại tinh thần nói , giọng lại có chút lảng lơ như trước .- anh tin em mà .

Anh nhớ em gọi không được sao ? - bên kia có vẻ tin tưởng , giọng lại cộc nhủ có chút dâm dăng .- được chứ . Chỉ bắt ngờ chút thôi - ả cười đáp rồi lại liếc nhìn nó .- ừ .

Anh gọi 1 là anh nhớ em . 2 là kế hoạch của chúng ta có chút thay đổi - bên kia giọng có chút nghiêm túc .Nó và ả nghe câu đó đều nhủ mày- thay đổi ? - nó bật miệng nói .- ai vậy ? - bên kia có vẻ như đang nhủ mày nghi ngờ .- là em . Lúc vừa em đang uống nước nghe anh nói lên liền hỏi lên . Bộ anh nghi ngờ em sao ?

Vậy thôi đừng tin em nữa . - ả và nó đều hoảng sợ , may sao ả nhanh miệng .- ày . Anh đau có giám . Chỉ là thấy lạ thôi - bên kia có vẻ vẫn hoài nghi nhưng nghe ả nói vậy cũng có chút nịnh .- vậy vừa anh nói kết quả thay đổi là sao ? - ả dẫn dụ rồi nhìn sang nó .

- ả . Anh muốn kế hoạch của chúng ta tiến hành sớm hơn dự định vì bên bố mẹ mấy tên nhóc kia đánh hơi nhanh hơn anh nghĩ .

Bọn họ đã điều tra ra anh và đang có ý định bắt anh lên anh muốn em dẫn dụ tên nhóc kia đến địa điểm chúng ta hẹn trước vào ngày mai - bên kia có vẻ gấp gáp .Bên này nó và ả nghe liền nhủ mày , nó nhìn ả nhủ mày khó hiểu , ả nhìn nó chờ câu trả lời . Sau 1 lúc suy nghĩ nó nhìn ả gật đầu .- vậy được . Mai 8h có mặt tại đó . - ả gật đầu nói .- được .

Vậy chào em . Giờ anh có chút việc cần làm . Yêu em . - bên kia có chút vội nhưng không quên hôn ả nịnh nọt .- được mai gặp - ả đáp tròng trĩnh .Nó bỏ tai nghe ra nhủ mày suy nghĩ . Bố mẹ hẳn là đi điều tra cái gì ? Sao hẳn nói bố mẹ hẳn đi công tác ?

Nó giờ mới nhớ ra 1 điều ... đó là .... nó chưa hề biết gì về hẳn ngoài việc biết hẳn là học sinh chuyển trường và là con nuôi của gia đình này . ả cũng có chút suy tư , ả không biết có nên thực hiện kế hoạch này không vì ả không lỡ , hẳn là người tốt chỉ vì ả muốn trả thù mà hại hẳn thì quả thực ả không lỡ . Trước ả chưa yêu ai lên ả có thể bắt cháp , nhưng giờ ả đã yêu và đang yêu lên ả không lỡ . Nếu không may trong vụ này hẳn sẽ nguy hiểm và có khả năng sẽ mất mạng thì bố mẹ hẳn sẽ ra sao ?

Và nó , nếu mất hẳn nó sẽ như thế nào ? Nếu ả là nó , mất đi Nhật ả sẽ cảm thấy ra sao ? ả không dám nghĩ . Nhìn qua nó ả quả thực không biết lên làm sao hay nói gì với nó .- hay chị không làm nữa ? - ả bỗng nắm chặt tay nó nói .Nó giật mình ngược nhìn ả nhủ mày- chị thật sự không muốn làm nữa . Trước đây khi không có Nhật trong lòng thì chị chỉ muốn có thật nhiều tiền để có thể trả thù còn giờ có Nhật , Nhật dạy chị cách yêu thương 1 người , cách từ bỏ quá khứ , cách tha thứ cho người khác ,cách mở lòng để tiếp nhận tình yêu .... chị đã học được và chị đã yêu .

Chị biết lần này nếu Thành đến đó lành ít dữ nhiều , chị sợ chị sẽ cướp đi yêu thương của người khác . - ả khò nắm chặt tay nó nói .- không . Chị cứ thực hiện .

Chị chỉ cần nói địa chỉ đó cho tôi . Tôi đã biết mọi việc từ lâu nhưng không hề biết chị làm vậy có ý gì . Nhà Thành đâu phải quá giàu mà chị muốn cướp tài sản . - nó đồng ý cho chị ta thực hiện theo kế hoạch và nói đồ thách thức của mình .

- em đã biết ? - ả có chút bất ngờ khi nghe nó nói nó đã biết từ lâu .- phải . Hôm chị nói chuyện với Nhật sau vườn tôi đã vô tình nghe thấy cuộc nói chuyện đó của 2 người . Mới đầu tôi nghĩ Nhật chỉ muốn cướp lại tôi thôi chứ không nghĩ chị cũng có kế hoạch gì cho đến khi tôi vô tình nghe chị nói chuyện với ai đó có vẻ mờ ám .

Gi mà tài sản gì gì đó . Sau đó tôi liền tiếp nghe thấy chị nói chuyện với ai đó khi đi qua phòng chị nên tôi đã đi báo với bác tôi làm cảnh sát , bác tôi nghe xong liền đưa tôi 1 cái gì đó như viên nam châm nhỏ và nói để ở phòng chị . Hôm chị bị tôi đẩy xuống cầu thang tôi đã vô đặt nỏ 1 góc cửa lọ hoa trong phòng .

Hôm đó có chút hơi lo vì chị có lẽ bị ngã khá nặng lên đã mua chút đồ vô viện thì lại vô tình nghe chị nói chuyện tôi liền quay về không muốn vào thăm nữa mà đi về nhà bố mẹ tôi chơi . Tất cả những gì chị nói chuyện với cáo lão gì gì kia đều được bác tôi nghe hết . Và Nhật đã tìm tôi xin tha thứ cho cả chị và Nhật rồi có nói cho tôi biết việc chị làm và cả quá khứ của chị .

Nhưng chị nói cho tôi biết , nhà Thành đâu giàu đến nỗi lão già kia phải cướp tài sản , và Thành cũng chỉ là con nuôi thôi mà , sao lại bắt Thành mà không phải 2 tên còn lại ? - nó nói cho ả biết nó biết từ khi nào và nói ra những gì khó hiểu mà nó đã suy nghĩ từ lâu nhưng vẫn chưa ra . ả có vẻ tái mặt khi nó nói nhưng lại nhanh chóng bình thường lại trả lời .- thực ra đây không phải gia đình thật của Thành .

Thành là con trai của 1 gia đình danh giá giàu có có tiếng . Vì vậy mà có không ít người nhắm nhe và trong đó có lão Hợp này . Hẳn ta biết điểm yếu của bố mẹ Thành là Thành nên đã từng muốn bắt Thành bố mẹ Thành có lẽ đoán trước được nên đã làm hồ sơ giả cho Thành chuyện đến đây . Có lẽ chị không biết nếu như lão già kia không đưa ảnh Thành cho chị xem và chị bột miệng nói Thành là người yêu cũ của chị và lão đó bắt đầu muốn mượn chị dụ anh ta .

Chị đang tìm kiếm thì Nhật gọi cho chị biết Thành ở đâu và bọn chị đã lập ra kế hoạch tiếp cận và chia cắt em và Thành ..., chị ..., xin lỗi - ả kể lại và nhớ những gì mình làm liền thấy có lỗi mà cúi mặt không dám nhìn nó .Nó nghe mà đầu lúng búng , vậy là Thành đã đầu nó mọi chuyện , việc Thành là con nuôi là không phải , ..., suy nghĩ 1 lúc nó nhìn ả- không sao .

Chị không cần xin lỗi . Chị cứ làm theo những gì lão đó nói . Giờ tôi sẽ nói với bác tôi chuẩn bị để tóm tên đó . Chị đừng lo nữa . - nó vỗ vai chị ta .Nghe nó nói ả có chút không muốn nhưng lại an tâm khi nhận được cái vỗ vai trấn an của nó .- ai ..., đôi quá .

Chị biết làm đồ ăn không ? -nó than khi bụng nó đang reo lên .- hi , có . Chị sẽ làm giúp em chút đồ ăn . Đợi chút nhé ? - chị bật cười trước bộ dạng của nó rồi đi xuống nhà làm đồ ăn .Khi chị vừa đi nó gọi cho bác nó nói mọi chuyện rồi cũng mò xuống bếp khi cái mũi nhỏ xinh đã bị mùi thơm của đồ ăn hấp dẫn

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108

Sáng hôm sau theo như kế hoạch nó dẫn hẳn đến 1 ngôi nhà hoang gần bãi tham ma ở làng bên . Ở đây có vẻ rất vắng , cách nhà dân cũng hơn xa xúu .

Trước đó ả đã báo lai cho nó biết và cùng hắn đi . ả nói muốn cùng hắn đi chơi nốt ngày tháng cuối cùng và ả đã chỉ đường cho hắn đi . Khi đi hắn không nghĩ ngờ nhưng khi gần đến nghĩa trang đó hắn có vẻ nghi ngờ .- ủa ? Sao em lại chỉ anh đi nói này ?

- hắn quay lại hỏi ả .Đằng sau ả khuôn mặt lo lắng thấp thòm không chỗ nó như thế nào rồi , thì thoảng ácô quay lại phía sau nhìn xem có gì không nhưng lại không có .

Khi nghe hắn hỏi ả mới giật mình ú ớ nhìn quanh- ả hả ? Ờ thì em muốn đi hóng gió chút thôi . Em muốn hít thở không khí vài sáng sớm của đồng quê .- ả lúng túng tìm lí do .- vậy sao ? Sao không nói anh để anh đưa em đến đầm sen gần nhà Linh ? - hắn có vẻ tin .- ả thì .... em không biết . - ả khó trả lời .- được rồi . Vậy giờ anh sẽ quay lại đưa em đi . - hắn mỉm cười dự định quay đầu xe .- ầy thôi .

Mình đi cũng xa lắm rồi . Quay lại thì trưa mất ... ả hay mình qua góc đa kia ngồi chút đi - ả thấy vậy vội ngăn cản mắt nhanh chóng đảo xung quanh rồi chỉ cho hắn đi đến góc đa gần ngôi nhà hoang kia.- ừm.... cũng được . - hắn suy nghĩ 1 lúc rồi cũng đồng ý .

ả ngồi sau vuốt ngực mắt nhìn xung quanh , tim đập nhanh , tay nắm chặt , chân toát mồ hôi hột . Vừa dựng xe xuống hắn và ả liền bị 1 đám người bao vây . Đang hoảng sợ không biết làm sao thì bỗng 1 tiếng vỗ tay vang lên" bốp , bốp , bốp "Thao phản xạ hắn và ả quay ra nhìn theo hướng phát ra tiếng vỗ tay đó .

Đám người vây quanh bọn hắn liền tránh ra cho người kia tiến vào . Trước mặt hắn và ả là người đàn ông hôm trước và nói chính xác đây là" ba " nuôi của ả .- haha ... làm tốt lắm . Không uống công anh tin tưởng em . Lại đây với anh nào - hắn ta cười sáng khoái cười và nói với ả . ả ở đằng sau hắn khẽ cắn môi rồi đi lại phía tên Hợp kia làm hắn bất ngờ .- Hà ?

Chuyện này là sao ? Bác trai ? Sao bác nói gì kì vậy ?- haha .... bác trai ? Nhóc con ngốc quá . Talà người tình của Thanh Hà . Chỉ là ta muốn cô ấy tiếp cận nhà người thôi . Bố mẹ người có giới thế nào cũng không thể giới hơn ta .. haha ... - hắn ta lên tiếng bốp cợt hắn .

Hắn như chết đứng , chuyện gì đang xảy ra với hắn vậy ? Người đàn ông kia đang nói gì ? Còn cô gái yếu đuối từng nói vì yêu hắn mà quay về đang lừa hắn ? Cái gì đây ?....- Hà em....., - hắn không thể thốt lên lời .- em làm tốt lắm đó cưng .

Xong việc anh sẽ thưởng cho em . - hắn ta quay lại ôm eo ả rồi để tiện hôn lên má ả . ả có chút rung mình nhưng vẫn cố tỏ ra bình tĩnh và cười cười nhìn hắn ta , tay ôm lấy cánh tay hắn ta .- mau bắt tên nhãi đó lại . - hắn ta quay ra ra lệnh cho đàn em .Theo lệnh bọn chúng đi phía hắn . Hắn như chết lặng trước mọi việc trước mặt , ả...., ả...., ả làm hắn quá bất ngờ , quá thất vọng . Kháng cự hắn liền bị mấy tên kia đánh đập , bắt lực bị bọn đó túm đi .

Khi đi qua lão Hợp và ả hắn dùng ánh mắt lạnh băng nhìn ả khiến ả run người mặt cúi gằm- ta đi thôi - hắn ta lên tiếng kéo ả ra khỏi suy nghĩ . ả nghe vậy cũng đi theo nhưng mắt không quên liếc về phía con đường vừa mình đi đến .

Vào bên trong ngôi nhà hắn ta ra lệnh choi hắn lại cái ghế gỗ ở gần đó rồi cầm điện thoại gọi cho bố mẹ hắn .- xin chào Nguyễn tổng . - hắn ta cười cợt chào hỏi 1 cách không đáng hoàng .Bên đầu dây bên kia bố mẹ hắn chau mày khó chịu , có chút tức giận- tên khốn nhà người muốn gì ? Nhà người trốn cũng nhanh thật đó . Đừng để ta bắt được . - bố hắn lạnh giọng trả lời .- haha ... để xem Nguyễn tổng sẽ làm được gì khi tôi đang giữ con trai của ngài .

- hắn ta cợt nhả , ánh mắt đánh lại .- tên khốn . Nhà người nghĩ ta sẽ tin người sao ? - bố nó có chút biết động khi nghe hắn ta nói nhưng cố bình tĩnh lạnh giọng đáp .

- Nguyễn tổng nghĩ tôi đùa sao ? Vậy nghe giọng con trai mình đi nhé ? - hắn ta khẽ chớp mắt rồi nhìn qua hắn đi lại gần đưa điện thoại đến gần mồm hắn nói - nào nhóc con. Nói cho Nguyễn tổng là mày đang làm sao đi .Hắn không nói gì chỉ dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn ta .

Nhìn bộ dạng găm lì của hắn làm hắn ta tức giận túm ngược tóc hắn lên rồi găm giữ- mở mồm nói cho ông bố vĩ đại của mày biết là mày đang trong tay tao và nói với ông ta đem toàn bộ cổ phần công ty và tài sản chuyển nhượng sang cho tao nếu như còn muốn mày sống .Đáp lại sự tức giận của hắn ta hắn vẫn lạnh lùng không mở miệng , đến liếc nhìn cũng không .Tức giận hắn ta lệnh- đập nó cho đến khi nó mở miệng cho tao.- dạ - đám đàn em đi theo nghe lệnh đi lại liên tiếp đâm vào bụng hắn , mặt hắn , người hắn đến nỗi hộc máu nhưng hắn vẫn không mở mồm chỉ 1 mi li .- tên nhãi . Để xem mày lì đến đâu - nói rồi hắn ta cầm con dao găm đi lại gần hắn .- cho mày cơ hội cuối cùng . ....

CÓ CHỊU MỞ MỒM KHÔNG ? - hắn ta túm tóc hắn dặt ngược lên nói rồi găm lên đáng sợ .Đáp lại sự giận dữ kia vẫn là khuôn mặt lạnh tanh nhưng lay đã bị bầm tím 1 vào chỗ , mồm cũng đã bị bật máu .- tên nhãi . - hắn ta dơ con dao định hạ xuống thì ." bốp " ả đứng xem lấy giờ cảm thấy rất khó chịu và lo lắng , khi lão Hợp cầm con dao đi lại phía hắn làm ả lo sợ .

Nhìn quanh mình ả thấy thanh gỗ dựng ngay bức tường gần đó liền chạy lại cầm lên , không ngần ngại ả lao vào đập vào tay tên Hợp làm hắn ta do bất ngờ và đau mà buông con dao ra .- a.... - lão ôm tay kêu lên 1 tiếng rồi ánh mắt lửa đỏ quay lại nhìn thủ phạm .

- con khốn ." chát "Hắn ta tức giận khi thấy ả đang cầm cây gậy run run nhìn về phía mình liền lao lại thẳng thay tạt ả khiến ả buột cây gậy mà ngã nhào xuống đất .- con đ* chó , con c*** . Mày nghĩ gì mà dám làm vậy với tao ? Mày sớt khi thấy thằng đó bị vậy sao ? Hừ . Cái hạng gái như mày mà cũng biết đến 2 chữ tình yêu sao ?

- hắn ta ngồi xổm xuống túm tóc ả tức giận chửi .- tao cũng là người chứ không phải thứ súc vật như mày mà không biết đến tình yêu . - ả cãi lại .- con khốn " chát " găm cây lại tao . Gan mày to đấy .... ả mà nếu tao để hắn nhìn mày bị đám đàn em tao sử thì sẽ thế nào nhỉ ? Hắn còn yêu mày không ? 1 con đàn bà phục vụ " n " thẳng đàn ông ? Haha hay đấy . - hắn ta tức giận tạt ả và để tiện nói .-- thằng chó kia .

Mày có muốn nhìn người con gái mày yêu phục vụ đàn em của tao không ? Chắc vui lắm . - hắn ta túm tóc ả quay lại phía hắn rồi cợt nhả cười để tiện .Hắn cả người đau nhức khi thấy ả cứu hắn ánh mắt hắn khẽ dao động . Nghe ả và tên kia nói chuyện hắn nhủ mày khó hiểu , nhưng khi nghe lão kia nói

thì lòng hấn thật sự rộn sóng dữ dội . Còn ả , ả nghe xong sợ hãi mặt tái đi trắng bệnh , ả sợ hãi lắc đầu , nước mắt đã rơi .- không ... không ... - ả vừa lắc đầu vừa nói .- tội bay đầu .

Anh thường cho tội bay con nhỏ này . Nhớ làm cho nó thỏa mãn haha..., - hấn ta đánh mặt nhìn ả rồi thấy tay hất đầu ả ra và đứng lên nói với đàn em của mình .- dạ cảm ơn đại ca . - bọn bên trong nghe được thường gái xinh thì mắt sáng rực cười nham nhở đi lại phía ả .- nhìn đi haha ... nhìn người yêu mày ohusej vụ đàn em của tao .

Muốn cứu nó chỉ cần mày mở mồm nói với ông bố vĩ đại của mày 1 câu tao sẽ lập tức tha cho nó - hấn ta đi lại phía hấn cúi xuống phải vào mặt hấn hơi thờ kinh tởm .Hấn không nói gì mà quay mặt đi mày nhủ lại khi nghe ả đang la lớn . Thấy biểu hiện của hấn tên Hợp lập tức túm tóc hấn kéo lại cho hấn nhìn thấy ả đang bị đám đàn em của mình đang vây quanh ả .Phía ả , ả sợ hãi lùi lại , nước mắt lăn dài , miệng không ngừng cầu xin .- xin các anh .

Xin các anh tha cho tôi . Tôi không muốn huhu ..., - ả lấy tay chân cố churột người lại phía sau tránh xa bọn người kia (ả bị ngã lên ngồi dưới đất mà)- cô em không cần lo .

Bọn anh sẽ nhẹ nhàng chiều chuộng em . Em đẹp như vậy bọn anh sẽ nâng niu cẩn thận - 1 trong cả bọn trực tên đàn ông thân hình ta lớn kia lên tiếng .- không ... tôi không muốn huhu ...

- ả cố lùi lại nhưng đã đến mép tường .- hết đường rồi nhé . Chịu khó chiều tội anhđi - tên khác cười đề tiện tiến lại gần ả .- không .... - ả cố bật dậy để chạy ra ngoài nhưng không được vì bọn người kia quá đông và bọn chúng cũng nhanh hơn ả .- a...."xoạt "- a.....- haha ....Ả la lên khi bị túm lại , tiếng la lại vang lên khi chiếc sơ mi của ả bị 1 trong đám kia sẽ toạc .

Bọn chúng cười sảng khoái , ánh mắt thêm thường khi nhìn bờ vai trắng mịn của ả lộ ra và 1 phần ngực cũng được phơi bày trước mặt . Bọn đó lao vào ả như 1 bày thú bị bỏ đói , ả sợ hãi khóc lóc van xin cùng chồng cự .- không ..., buông tôi ra huhu ... xin các người ..., huhu ... " xoạt " ... a.....Mặc ả van xin bọn người kia vẫn cứ lao vào ả mà sờ soạng , cắn mút , ả lại hét lên khi chiếc áo sơ mi bị sẽ toạc toàn bộ .

Bọn kia nước dãi dòng lao vào ả , cầu sẽ ả , tranh dành ả .- không ... hức ... không được ..., hức ... xin các anh huhu .... xin mấy người ..., ả ..., " xoạt " xoạt " ..., ả ... không ... buông ra ... huhu bỏ bàn tay kinh tởm của các người rakhỏi người tôi ... ả ... không ..... hự .....Những tiếng cầu xin , những tiếng khóc cứ vậy vang lên , những tiếng hét hoảng sợ , những tiếng sẽ toạc quần áo xen lẫn làm bọn kia hưng phấn hơn , làm cho hấn không thể kiềm lòng mấy lần định lao oại cứu ả nhưng không được . ả bị hơn 10 tên đàn ông vây kín , bọn chúng thêm khát bấu víu vào da thịt ả đến tím bầm , từng mảnh vải bị sẽ nát , nội y cũng bị tuột , nụ hoa hồng đẹp đẽ cũng bị ngâm mút 1 cách thô bạo , chiếc quần bò cũng đã bọn chó bị bỏ đói kia sẽ toạc lộ ra thân hình chuẩn đẹp . Điều đó làm bọn kia càng hưng phấn , càng thêm khát . Chúng cầu sẽ , tranh dành ả , đã có tên tự lột bỏ quần để tiến lại ả để thỏa mãn cơn thèm khát đang dâng trào .

Cả người không mảnh vải che thân bị hàng chục đôi tay mò sờ soạng , nhintên đã tuột quần đi lại phía mình ả run lên sợ hãi cố cặp chân thật chặt nhưng lại bị mấy tên kia tách ra .

Ả khóc lóc van xin đầu lắc lắc không muốn . Khi tên đó lại gần , chỉ còn 1 chút nữa là cho thứ kinh tởm kia vào trong người ả thì- dừ.....,"Rầm " " hự " ...

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109

Hấn không thể chịu được nữa liền lên tiếng , nhưng chữ chưa được phát ra thì đồng thời cánh cửa cũng bị đập tung đổ rạp xuống nền đất , theo cùng chiếc cửa là 1 tên đàn em của lão Hợp đứng canh cửa đang quần quai ôm bụng lằm giữa cánh cửa rên la .

Trước cửa nó và Nhật đứng đó , nó sơ mi hồng bên trong , nhưng lại khoác ngoài chiếc sơ mi đen hình như của 1 trong số tên đàn em của lão Hợp , Nhật sơ mi trắng bên ngoài và phong đen bên trong .Mọi người theo phản xạ mà nhìn ra cửa , ả vẫn khóc nhưng chỉ nấc lên , tên định làm gì ả liền dừng động tác tay vẫn cầm cái thứ kinh tởm của mình trước bông hoa hồng đẹp của ả , bọn người kia ngơ ngác nhìn ra , hấn mở to mắt nhìn , lão Hợp nhíu mày nhìn nó và Nhật- tội bay là ai ? Muốn gì ? Sao vào đây ?

- lão nhíu mày nhìn bọn nó hỏi .- Nhật ... hức ... - ả lên tiếng khi nhìn thấy Nhật , nước mắt lăn dài hơn , cố gắng thu mình cách xa tên đang cầm vận to lớn kinhđi đang ngồi cạnh mình .Nhật ánh mắt đỏ ngầu long sông sọc lao vào bọn đàn ông kia đâm đá .

Nhật túm têđịnh lằm nhục ả đâm liên hồi khiến tên đó máu me đầu mặt bất tỉnh nhân sự (Nhật có học chút võ , vì trước muốn tán nó lên đã xin vào lớp học võ của nó)- Nhật ... hức ... - ả co do tại 1 góc tường gọi Nhật .Nhật quay lại nhìn người con gái mình yêu đang không mảnh vải trên người cả thân bầm tím đang co do sợ hãi gọi mình , nướcmắt dần dựa trên khuôn mặt lằm tím Nhật nhói lên đau buốt .

Vội bật dậy Nhật cởi chiếc sơ mi khoác ngoài của mình phủ lên người ả , ôm ả thật chặt- không sao . Anh xin lỗi . Là anh tới trễ . Anh đã để em sợ hãi . Anh xin lỗi . - Nhật thủ thi bên tai ả , đau đớn phát ra từng câu , từng chữ .

Nhật cảm nhận được cơ thể ả đang run lên sợ hãi .- huhu ... em sợ lắm... hức hức ..... chỉ 1 chút nữa thôi hức ... là tên đó ... huhu ..... - ả ôm chặt Nhật

khóc nức nghẹn ngào .- không sao . Không sao . Có anh đây rồi . Có anh , anh sẽ không để tên đó làm gì em . - Nhật đau nhói ôm ả chặt hơn , dỗ dành . Bên Nhật như vậy , còn nó thế nào ?

Khi Nhật lao về bọn người kia nó cũng lập tức lao đến tên Hợp kia mà cho hấn ta 1 cước , chưa kịp định hình thì lại bị nó đập dập dúi . Vội cời chói cho hấn nó nói gấp- anh mau chạy ra ngoài đi .

Cảnh sát sắp đến đ....- Linh . Sao em lại đến đây ? Nguy hiểm lắm . Có đi thì ta cùng đi - chưa để nó nói hết câu hấn đã ôm nó rồi hỏi xong cầm tay nó kéo đi . Vừa chạy ra đến cửa thì bọn nó bị chặn bởi hơn 20 tên đàn ông to con . Lùi lại bọn nó để phòng , lùi từng bước nó quay lại nhìn Nhật và ả- 2 người không sao chứ ?

- ừ không sao - Nhật đáp . Nó và hấn tiến lại phía Nhật , ghé sát tai Nhật nó nói .- em sẽ ở lại giữ chân bọn chúng . Anh , chị Hà và Thành lập tức kéo nhau chạy ra ngoài . Có lẽ bác em đã gần đến nơi rồi .- không được . 1 mình em..., - Nhật nghe nó nói liền không đồng ý .

Câu chưa dứt nổi liền cắt- anh nghĩ em là ai ? Em chịu được . Mau đi đi - nó dứt lời liền lao vào bọn kia đánh đấm ý dụ bọn đó để cho bọn Nhật chạy đi . Hấn thấy nó lao vào cũng liền lao vào theo làm Nhật không kịp nắm tay hấn kéo đi . Không biết làm sao Nhật đành kéo ả chạy ra . Vừa đánh vừa bảo vệ ả đi ra đến cửa .- tên gốc .

Anh vào theo tôi làm gì ? - nó tức giận vừa đánh vừa quát hấn .- anh không thể để em ở lại 1 mình . - hấn dánh cú đấm vào mặt 1 tên và đáp lại nó . Nó không nói gì tiếp tục đánh , lấy đà nó bật lên đập 1 chân vào tường bật ngược người đưa chân đập vào cổ 1 tên khiến tên đó gục xuống ôm cổ đau quần quai , tiếp nó đập vào bụng 1 tên lấy đà xoay người lên gối vào cằm tên đằng sau , tiếp đó nó chống 2 tay xuống đất bật người đập vào mặt 1 tên khiến tên đó gãy răng ôm mặt Đập tên định đánh lên hấn phía xoay người đưa cùi chỏ vào đầu tên bên cạnh khiến chúng ôm gục xuống quần quai .- đồ đàn .

Đi ra cửa cùng Nhật đi . - nó đánh xong tức giận quát .- không . - hấn kiên quyết và bị 1 đấm của tên đàn em của lão Hợp . Nó nhủ mấy tức giận , 2 tay bám vào vai hấn làm trụ bật người đập vào mặt tên vừa đánh hấn khiến tên đó đỏ cả máu tai mà gục xuống - anh buông vừa thôi . Anh nghĩ anh giúp gì được cho tôi sao ? Anh nhìn đây , anh chỉ gây thêm phiền phức cho tôi thôi . Mau biến đi

- Vừa hạ người xuống nó tức giận quát vào mặt hấn . ánh mắt nó bỗng lóe sáng liền kéo hấn ra sau mình , hấn như chết đứng trước câu nói của nó , hấn gây phiền phức cho nó ? Nó đuổi hấn? chưa kịp định hình liền bị lực kéo mạnh lao về đằng trước va đập với mấy tên đằng sau khiến bọn chúng ngã nhào xuống đất hấn làm đề lên .

Còn nó , nó thấy tên Hợp đang lồm cồm bò dậy cầm dao lao về phía hấn , trong phút chốc nó kéo hấn về phía mình , nhanh nhẹn lé sang 1 bên để hấn lao về phía sau mình còn mình lao đến tấn công tay tên đó để bẻ nhưng do đà hơi mạnh lên nó bị con dao xoẹt qua bụng , cảm giác đau chuyển đến tức giận nó túm lấy tay tên Hợp bẻ ngược cổ tay làm hấn đau đớn buông dao , kéo dặt người hấn ta về phía trước làm hấn mất đà cúi thấp người , nhanh chân dẫm lên tay hấn ta , kiễng chân xoay 360° đập thẳng vào mặt hấn ta làm hấn ta ngã nhào , ôm tay rên rĩ .

Nhanh tay nó cầm vạt áo sơ mi đen buộc lại che đi vết xoẹt qua lúc vừa .- tất cả đứng im . Cảnh sát đây . Các người đã bị bao vây . Nó vừa buộc xong vạt áo thì bác nó cùng đồng đội chạy vào dờ súng cảnh cáo .

Hấn và bọn người kia đang lồm cồm đứng dậy liền vội bật dậy lại dờ tay , tên Hợp đang ôm tay làm dưới đất vội bật dậy tính nhảy qua cửa sổ sau nó tầm 5 bước chân thì liền bị nó gạt chân ngã dập mặt xuống đất , bác nó và các chú công an vội chạy lại túm hết mấy tên đó lại .- cháu gái ta cừ lắm haha . -- bác nó đi lại xoa đầu nó .- hề cháu mà - nó cười .- nhưng sao cháu gốc quá vậy ?

Giám tự ý xông vào - bác lại cốc yêu nó khê trách .- là tình hình khẩn cấp mà bác - nó phụng phịu .- khẩn cấp gì mà phải mạo hiểm vậy chứ ? -bác nó vẫn trách . * quay lại lúc sáng khi bọn hấn bắt đầu đi * Ầ nói cho nó biết địa điểm nó liền gọi bác nó và tiện gọi Nhật . Nó nói với đám bạn đi học trước hôm nay nó nghĩ vì vẫn còn mệt do trận sốt tối hôm kia .

Không nghĩ ngợi gì bọn bạn ậm ừ đồng ý . Bọn bạn vừa đi được 1 lúc thì nó nói với chị Hấn là muốn về nhà bố mẹ chơi chị không nghỉ ngơi còn nói " cũng được , khá lâu em không về thăm bố mẹ , hôm nay nghĩ về chơi cũng được " nó vui vẻ vâng dạ lên nhà thay đồ rồi chạy xuống nhà . Vừa xuống nó cũng thấy ả và hấn vừa ra khỏi cổng , vội vàng chào chị Hấn nó chạy ra ngoài , vừa ra đã gặp Nhật .

- lên xe nhanh đi . Bọn họ đi rồi - Nhật nói . Nó cũng không ngần ngại lên con xe đạp điện của Nhật . Bọn nó đi theo bọn hấn đến nghĩa trang thì vội cất xe vào sau 1 ngôi mộ lớn gần đó và ngó đầu xem tình hình . Bọn nó thấy hấn bị bắt vào ngôi nhà hoang gần đó , mon men bọn lại gần ngôi nhà đó và lúp sau cái mộ .

Bên ngoài có khoảng gần 30 tên đang đứng quanh ngôi nhà , bọn nó ngồi đó nghe hết cuộc nói chuyện của bọn họ vì là ở tham ma im ắng lên nghe được rất rõ . Định sẽ chờ bác nó đến nhưng bọn nó lại nghe lão Hợp nói chuyện với ả liền nhủ mấy , Nhật nghe tiếng ả cầu xin mà trong tim như bị ai lấy lửa đốt vậy- không được anh phải vào đó cứu Hà .

- Nhật định đứng dậy chạy vào thì bị nó kéo lại nói nhỏ .- chúng ta làm vậy sẽ bị động . Giờ thế này, anh dụ bớt bọn chúng đi em sẽ đi lại hạ gục mấy tên còn lại . Ở đây có nhiều mộ như vậy rất dễ dụ . Anh dụ cho bọn nó vào sâu bên trong cang xa cang tốt - nói nói .- ừ ,

- Nhật càng nghe tiếng Hà cầu xin thì lại càng sốt ruột vội men men ra bên cái mộ khác và đứng lên hô to như kiểu hoảng sợ và bỏ chạy đi báo cảnh sát . Như dự định bọn đó cho người đuổi theo Nhật chỉ còn lại 7 tên , đợi bọn kia chạy khuất nó mới nhẹ nhàng đi lại cầm khúc cây gần đó đập vào đầu 1 tên khiến tên đó gục xuống không kịp la , tiếp theo nó lại đánh gục được 1 tên nữa nhưng không may bị phát hiện nó đành phải trực tiếp lao vào đánh .

Nghe ả khóc lóc van xin , nghe tiếng vãi bị sé 1 cách thô bạo thì nó lại nóng máu hơn , đánh hăng hơn , bên trong do tiếng ả khóc lóc van xin quá to và tiếng cười của bọn kia cũng lớn lên có lẽ không nghe bên ngoài có ầu ả . Vừa hạ gục tên cuối cùng nó vội quay vào thì 1 tên bin nó hạ cổ gượng dậy cầm dao lao về phía nó , do bất ngờ lên nó bị trượt qua cánh tay , tức giận nó bẻ tay cướit dao từ tên đó rồi đập tên đó ra xa 2m bất tỉnh tại chỗ . Sơ mọi

người phát hiện nó vội cởi chiếc sơ mi của tên bị nó đánh ngất mặc vào .

Vừa khoác xong cũng là lúc Nhật chạy đến , phía sau có 1 tên vẫn dai như đĩa đuổi theo. Dừng lại nhìn tên đó thấy đồng bọn bị đánh ngất hết định hô to thông báo thì đã bị nó nhanh tay cho 1 cú đấm, chưa định thần đã bị nó túm 2 vai soay người đập cho 1 cú bay xa đập người vào cửa mà ôm bụng quần quai(mọi việc sau mọi người đều biết ha)

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhật Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110

Nó kể lại mọi việc chỉ trừ việc nó bị thương thôi, bác nó nghe thì cũng gật gù cho qua.- ừ vậy được rồi. Các cháu chắc vận động cũng mệt rồi ha ? Mau về nhà nghỉ ngơi đầu giờ chiều lên công an huyện để lấy lời khai nha ? - bác nó dặn .- vâng ạ .

- bọn nó vâng dạ .Bác nó căn dặn xong liền cùng đồng đội áp giải bọn kia về đồn .- chị không sao chứ ? Bọn em có vào kịp không ? Xin lỗi chị nhiều . Làm chị phải sợ hãi - bác nó vừa đi nó liền đi lại hỏi à khi thấy à đang dựa cả vào người Nhật , người mặc duy nhất chiếc sơ mi của Nhật .- ừ chị không sao .

Cảm ơn em . Không có em thì không biết hôm nay chị sẽ ra sao hức ... - à ôm chăm lấy nó khóc .- không cần cảm ơn . Em chỉ là đang giúp chị dâu tương lai của em thôi .

Đúng khônganh trai - nó chọc ghẹo .- vâng đúng ợ . - Nhật gật đầu rồi ôm lấy à .- thôi ta về thôi - nó lên tiếng .Vây là cả đám kéo nhau về , hấn không hề mở mồm lên tiếng 1 câu chỉ lậm lì lạnh lùng bỏ về trước .

Còn bố mẹ hấn đã nghe thấy hết mọi việc diễn ra qua máy điện thoại tên Hợp kia vẫn để quên chưa tắt . Bố mẹ nó sót ruột khi biết hấn bị bắt . Dự định sẽ ngay lập tức bay đến thì nghe có vụ ẩu đả và cả cảnh sát đến nữa thì an tâm 1 phần .

Tắt máy rồiliền cho người điều tra vụ việc này và quyết định sáng mai sẽ bay đến đây .- Thành sao vậy ? Tự dưng bỏ về trước à - Nhật nhú mày .- kệ anh ta . Minh về thôi - nó nghe đến hấnliền lạnh giọng nói và bỏ ra lấy xe .Bỗng thấy điều gì lạ lạ nó quay ra nhìn Nhật và à và nhìn cái xe rồi nhìn mình xongbỗng thở dài .

- 2 người về trước đi . - nó dựng xe nói với Nhật và à .- còn em . Ta đi chung được mà - à .- em bận chút việc . 2 người về trước đi - nóviện lí do .- em bận gì ? Ở đâu ? - Nhật hỏi . Nhật có vẻ nghi ngờ nó rằng nó nhùng nhai cho bọn họ .- em vào bác em chơi .

Lâu rồi không vào giờ tiện vô chơi - nó nói dối không chớp mắt .- thật không ? - à .- thật - nó gật đầu chắc lịch .- vậy nhà bác em ở đâu anh sẽ chở đến - Nhật nói .-ở đằng kia .

Đi thôi - nó chỉ tay về con đường phía trước .- ừ vậy đi .Bọn nó lên xe bắt đầu đi , Nhật lai , ngồi sau là à , sau nữa là nó .

Ngồi sau nó khẽ nhăn mặt vì vô tình tay à đụng vào vết thương ở bụng nó . Đi được 1 lúc nó nói- dừng lại , dừng lại .

Nhà bác em trong ngõnày . Cho em xuống đi- ờ để anh đưa vào - Nhật có dừng xe quay ra nhìn nó đề nghị .- thôi không cần . 2 người đi về đi . E đi đây - nó nói rồi quay đầu đi vào trong ngõ .Đi được 1 lúc nó quay đầu lại nhìn xem Nhật đã đi chưa rồi liền quay lại đi vội về . Vừa đi vừa ôm vết thương ở bụng , máu đã thấm qua lớp áo đen , do áo màu đen lên không ai thấy được máu đã thấm qua .

Nó đi bộ gần 1 tiếng mới thấy 1 tiệm thuốc, vào mua ít bông băng thuốc khử trùng nóđi lại 1 gốc cây tự sử lí vết thương . Vết thương khá sâu lên máu chảy rất nhiều . Căn răng chịu đựng khi đồ thuốc khử trùngvào vết thương , nó đau rất đến tê người . Băng xong nó ngồi nghỉ 1 lúc rồi đứng lên ra về .

Do mất máu lên khuôn mặt nó nhợt nhạt đi rất nhiều , cả người mệt lả đi .Về đến nhà hấn là cũng 12h trưa , bọn anh và nhỏ đã bê và lên phòng ngủ , hấn chắc về lâu rồi , chị Hấn không biết đi đâu .

Không cần sức lực mà quan tâm nó đi lên phòng mình tìm đồ vô nhà tắm . Xả nước vào người cho tỉnh táo , cảm giác đau rất lại ập đến khi bị nước dính vào . Máu và nước hòa vào nhau chảy xuống đồ hồng cả sàn nhà tắm . Mau chóng tắm xong nó ra ngoài phòng lấy bông băng cầm máu lạivà ngã người xuống giường đầy về mệt mỏi .

Vừa lằm 1 chút điện thoại nó reo làm nó phải nhú mày , nhắc máy nó đưa vào tai nhưng không nói- Linh hả cháu - là bác nó .- dạ vâng . Sao vậy ạ ? - mất vẫn nhắm nó nói .

- chiều chưa phải đi đâu cháu . Vừa bác nhật được điện thoại của bố mẹ của cậu nhóc bị bắt cóc nói mai sẽ đến và chưa muốn sử án này . - bác nó thông báo .Nó hơi nhú mày nhưng cũng vâng dạ cho qua rồi cúp máy tiếp tục ngủ vì giờ nó rất mệt không có hơi sức mà suy nghĩ .Nó cứ vậy thiếp đi, tối không ăn tối, bọn bạn nghĩ nó về nhà và ngủ lại lên không lên phòng nó , chị Hấn cũng về nhà nó rồi vì sáng anh nó được nghỉ học trên hà nội về chơi

nên đón chị Hân đến nhà ăn cơm chắc giữ ở lại luôn .

Chỉ có hân là biết nó không về nhà nhưng hân không biết nó đang ở đâu vì lúc hơn 12h hân có hé cửa phòng nó xem nao về chưa nhưng không thấy (nó trong nhà tắm thấy sao được) sau thì xuống lầu ngồi đến tối xem tivi nhưng vẫn không thấy nó . Muốn gọi nó nhưng hân vẫn giận nó , nó nói hân phiền phức , nó còn đuổi hân nữa .... vậy hân sẽ để nó tự do . Có lẽ yêu hân nó không hề được hạnh phúc , từ lúc quen hân đến giờ nó toàn gặp rắc rối thôi . ...

Ăn xong hân về phòng mở ngăn tủ lấy từ hộc tủ ra 1 hộp nhẫn nhỏ , mở ra hân mân mê cặp nhẫn , hân dự định cầu hôn nó sau khi ả ra đi nhưng giờ chắc không được nữa rồi .

Cặp nhẫn này là hân lấy mẫu vẽ của nó (ai nhớ không ? Lúc nó vẽ nghịch và vứt vô hộc bàn và hân đã lấy và cất đi) làm ra . Miết nhẹ hân lại cất vô hộp và thấy vô hộc bàn rồi leo lên giường ngủ .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111

Còn ả có lẽ đã được Nhật đưa về nhà của mình rồi từ* sáng hôm sau *Nó đang mê man trong cơn sốt thì bị 1 lực kéo khá mạnh khiến đụng vào vết thương làm nó nhăn mày khẽ rên trong cổ họng .

- mau dậy làm đồ ăn cho tôi - cái giọng lạnh lùng của hân vang lên bên tai nó .Hé đôi mắt lặng chiu nó nhìn hân không nói mà tự ngồi dậy đi vào nhà tắm vscn xong ra ngoài phòng đã không thấy hân đâu . Cả thân mệt nhọc nó như không muốn bước đi nhưng phải cố gắng xuống lầu làm đồ ăn cho hân .

Trong lúc làm đồ ăn không ít lần nó bị thương do cơ thể mệt nhọc mà mất tập trung . Cố làm cho xong nó gọi hân vào ăn . Dự định sẽ lên phòng nghỉ ngơi thì chất giọng lạnh lùng kia vang lên- cô làm ăn kiểu gì vậy ? Đồ ăn không ngon gì hết . Cô chính thức bị đuổi việc . Mau lên dọn đồ và rút đi . - nói rồi hân đứng dậy đi lên phòng , khi qua nó không biết vô tình hay cố ý mà đụng vào mà lướt qua .Bị đụng chúng vết thương nó khẽ nhăn mặt , môi cắn chặt để không phát ra tiếng la , nhếch môi rồi quay gót lên phòng thu dọn đồ đạc .

Hư , gì chứ ? Giận nó sao ? Người giận phải là nó kia ? Không phải vì hân thì giờ nó đâu phải mệt như vậy ? Nó làm gì để mà bị hân chút giận vậy chứ ? Hay hân đau lòng khi bị ả lừa dối ? Nếu vậy sao lại chút giận lên nó ? Là giận có chém thớt sao ? Đồ nhỏ mọn , nhỏ nhen .... âm ỉ nuốt thu nhanh đồ đạc và bước ra khỏi phòng .Hân sau khi cả đêm suy nghĩ thì hân quyết định đẩy nó ra xa mình và cách đo là cách tốt nhất cho cả nó và hân .

Nói xong những câu tổn thương nó hân đi 1 mạch lên lầu , hân không muốn lán lại để rồi không kiềm lòng được mà ôm nó xin lỗi . Đứng trên lầu nhìn xuống thân hình nhỏ nhắn của nó đang cầm ba lô chuẩn bị ra khỏi nhà mà hân muốn lao ngay đến mà ôm lấy nó , giữ nó lại , nhưng muốn thì sẽ mãi là muốn thôi , hân không đủ can đảm mà làm những điều mình muốn .

Định quay đầu vào nhà thì cách cổng bật mở , giọng chị Hân vang lên làm hân phải khựng lại nhìn .- Linh . Em tính đi đâu ? Sao hôm qua nói dối chị ? Em nói về nhà sao không về mà đi đâu ? - vừa vào nhà chị Hân liền túm 2 cách tay nó hỏi dồn .- ủa Linh .

Em tính đi đâu thế ? - đúng lúc bọn anh và nhỏ đi tập thể dục về thấy vậy liền hỏi .- máu . Linh , em sao vậy ? LINH ?.... Linh.....Do lực nắm của chị Hân khá mạnh lại đụng đúng vết thương ở tay làm nó chảy máu , nó rất đau nhưng không dám la chỉ giám cắn chặt răng để không bật ra tiếng la . Bỗng chị Hân thấy tay mình ướt ướt liền nhìn xuống tay mình đang túm chặt tay nó thì hoảng hốt la lên , tay chị toàn máu từ cách tay nó chảy ra . Đầu óc nó quay cuồng không thể gắng gượng được nữa liền ngã xuống đất siu làm mọi người hoảng sợ gọi tên .

Hân tên lâu thấy vậy liền phi nhanh xuống bế bổng nó lên chạy nhanh lên phòng và gấp gáp nói .- mau gọi bác sĩ .Chị Hân lại lần nữa cuống cuống đi gọi bác sĩ ở ohongf khám tư nhân gần nhà .Hân bế nó lên phòng nhanh tay bung cúc áo sơ mi đen của nó ra (may nó mặc áo ngang dài đến eo chứ không lộ hết hàng rồi) đập vào mắt hân là cánh tay nó toàn là máu , chưa hết ngạc nhiên hân miếng băng ở bụng nó cũng đã bị thấm ướt bởi máu của nó .

Hoảng sợ , lo lắng , dần vật , thấy có lỗi .... mắt hân tự nhiên có 1 giọt lên lăn dài . Nó dẫu hân việc nó bị thương , nó sợ hân lo lắng sao ? Nó là vì hân mới bị vậy . Vậy mà hân còn trách nó , giận nó , muốn đẩy nó ra xa mình ... là hân sai , sai rất nhiềuBác sĩ đến khám cho nó nói nó bị sốt cao , suy nhược cơ thể , do thiếu máu lên mới bị ngất như vậy vết thương sém chút là bị nhiễm trùng do sơ cứu vết thương qua loa, yêu cầu người nhà chăm sóc kĩ cho nó hơn .

Nghe xong lòng ai cũng thấy xót xa nhất là hân , hân đau lòng vô cùng , hân tức tực bên nó 24/24 không rời phòng nó nửa bước . Nó cứ vậy hôn mê 3 ngày , lòng hân dâng lên nỗi sợ vô hình nào đó , nhiều lần hân đã nắm tay nó thủ thi cầu xin rồi khóc nhưng đáp lại hân vẫn là sự im lặng đến đáng sợ của nó . Sang ngày thứ 4 hân mới vừa bước chân xuống nhà ăn hòa cho nó chút sữa thì nó tỉnh lại . Vừa mở mắt cảm giác đau đau ập đến khiến nó nhủu mày , đưa tay xoa xoa đầu nó cổ gượng dậy- Linh em tỉnh rồi .

May quá huhu ... em biếtchị lo cho em lắm không hả ? Con nhóc này - vừa mở cửa phòng chị Hân đã thấy nó cố gượng dậy liền vui mừng chạy lại ôm nó khóc lóc .- em không sao rồi mà . Chị đừng khóc nữa- nó cười nhẹ trấn an chị .- hức em đó . Sao toàn làm cho chị lo lắng không vậy ? Thế suốt cuộc đã say ra chuyện gì ?

Sao em lại bị thương ? - chị trách mắng rồi vội hỏi .Nó nghe vậy cup mi buồn buồn kể lại mọi việc mình biết từ khi ả xuất hiện đến khi kết thúc , chin nghe nó kể xong liền ôm nó khẽ trách- sao em ngốc quá vậy ? Sao em không nói cho chị biết ? Em biết làm vậy nguy hiểm lắm không ? Hức ... - chị ôm nó mà khóc nức .

Nó chả biết làm sao chỉ biết ôm chị Hân mà thôi .Ngoài cửa bọn hân và nhỏ nghe hết những gì nó kể mà thấy lòng tê tái , nó là ngốc thật hay trả bộ vậy ? Là nó quá yêu hân hay là gì đây ? (bọn hân và nhỏ có mặt ở đây là vì nghe tiếng chị Hân nói nó đã tỉnh liền sốt ruột bay ngay đến phòng nó thì lại nghe nó kể mọi việc với Hân liền lần lại nghe) vớ vai hân anh nói nhỏ- qua đây tao cho mày xem cái này .

Đi theo anh đến phòng anh hân có chút hiểu kì , nhỏ , cô và caun đã bật cửa phòng nó mà phi vào ôm nó chặt cứng nức nở trách mắng .Anh đưa cho hân xem những đoạn video anh và bọn nhỏ quay được lúc ả cố tình hại nó cho hân xem , hân xem chăm chú , khuôn mặt thay đổi theo từng đoạn phim , lòng dâng lên cảm giác đau buốt , thấy bản thân mình quá ngu ngốc không nhận ra mọi việc mà lại trách mắng nó thậm tệ .

Hân thật là 1 tên đàn ông tồi tệ mà . Ngay lúc này đây hân muốn đến bên nó xin lỗi , hân muốn ôm nó vào lòng , hân muốn được chạm vào đôi môi ngọt ngào đó , hân muốn nó ôm hân như trước ... hân rất muốn những điều đó . Bật dậy hân chạy như bay về phòng mình lấy gì đó rồi lại chạy như bay sang phòng nó đẩy cửa cái rầm làm bọn nó đang nói chuyện cũng phải giật mình quay lại .

Không ngần ngại lại gần nó ôm nó thật chặt xong bế bổng nó chạy xuống lầu . Trong quá trình hân không hề nói bất kì 1 câu nào , hành động rất nhanh làm nó không kịp tiêu hóa cái gì cả cho đến khi yên vị trên xe taxi mới bắt đầu la làng- anh làm gì vậy ?

Anh bị điên à ? Cho..... um.....Không để nó la hét hân trực tiếp luồn hết những từ còn lại nó định thốt ra vào bụng .Bất ngờ bị hân khóa môi nó đẩy dũa đẩy hân ra nhưng không được hân khỏe hơn nó , nó lại mới ốm dậy , mấy ngày không ăn lên sức lực có hạn lên đành để im cho hân làm cần . Còn hân khi nhìn đôi môi kia mấpmây liền không tự chủ được mà muốn ngậm lấy .

Cái đôi môi ngọt lịm đã bao ngày tháng hân chưa được cảm nhận , bao nhiêu nhớ , yêu thương hân dồn hết vào nụ hôn này , càng hôn càng không muốn rời , càng hôn càng muốn lướt chọn đôi môi ấy . Bác tài sẽ nhìn đôi bạn trẻ đang tình cảm phía sau kia mà khẽ mỉm cười lắc đầu . Không muốn phá hỏng sự năng mạn đó nhưng quả thực bác không biết đi đâu lên đành làm người xấu mà phá hủy phút giây hạnh phúc của 2 bạn trẻ .- e hèm.... các cháu muốn đi đâu ? - bác hắng giọng .- cho bọn cháu đến biển - hân luyến tiếc buông đôi môi đã có dấu hiệu sưng tấy kia của nó ra mà trả lời .Còn nó vì câu hỏi của bác mà mặt đỏ lừ do xấu hổ , cặm mặt xuống không dám ngẩng đầu lên nhìn .

Hân thấy biểu hiện đáng yêu đó của nó không tự chủ được mà ôm chặt lấy nó nhưng lại bị nó cự tuyệt đẩy ra xa , khuôn mặt vì thế mà lạnh đi mấy phần .

Đi khá lâu cuối cùng bọn nó cũng đến biển , vừa dừng xe nó đã lao xuống khỏi xe đến gốc cây gần đó mà nôn khan (vì chưa ăn gì mà) báo hại hân bị 1 trận lo lắng . Nôn 1 hồi lâu nó thấy đỡ hơn chút không nôn nữa mới ngược lên nhìn cái người đang vỗ vỗ lưng cho mình kia mà lườm 1 cái sắc lẹm làm hân bất giác rùng mình cười gượng .- anh xin lỗi .Nói rồi không để nó nói gì hân 1 mạch kéo nó ra biển , đứng trước cảnh mặt trời đã lên được 1 chút , trước ánh nắng dịu nhẹ hân cảm thấy nó quý 1 chân xuống , tay còn lại đưa vào túi quần lấy ra hộp nhẫn và mở ra .- anh xin lỗi vì thời gian qua đã không tin tưởng em , đã trách mắng tổn thương em , xin em hãy tha thứ cho anh 1 lần và mình lại trở lại như xưa .

Anh yêu em . Làm người yêu anh 1 lần nữa nhé ? - hân tha thiết nói , ánh mắt tràn thành nhìn nó .Tìm nó bỗng bị trấn động mạnh , ánh mắt léo sáng nhưng rất nhanh biết mất thay vào ánh mắt lạnh lùng như phủ lớp xương mờ .

- anh nghĩ tôi là gì ? Đồ chơi của anh sao ? Thích thì anh dùng đến , không anh bỏ số .Gây tổn thương cho tôi rồi anh nghĩ 1 câu xin lỗi có thể giải quyết được ? vậy giờ tôi lấy dao đâm vào tim anh rồi nói xin lỗi anh sẽ tha lỗi cho tôi chứ ? - nó nhàn nhàn nói ra từng câu làm khuôn mặt hân có chút biến đổi , ánh mắt mờ dần như phủ 1 lớp xương , tim đau nhói lên từng hồi , trong lòng dâng lên cảm giác lo sợ .- anh .....- nói cho anh biết .

Dù tôi còn yêu thương anh nhưng tôi sẽ không cần anh nữa đâu . Người làm tôi tổn thương ạ . Còn vật này ....anh nghĩ nó giá trị với tôi ? - nó chặn họng hân rồi đưa tay cầm chiếc nhẫn trong hộp dơ lên hỏi hân .Hân không đáp chỉ nhìn theo hành động của nó làm- nó không là gì đối với tôi cả . - dứt lời nó lém ngay xuống biển .- em....., - hân nhìn hành động của nó mà ngỡ người , đứng bật dậy nhìn nó rồi lại nhìn ra biển , không trấn chừ mà lao xuống tìm kiếm .

Còn nó , nó coi hành động của mình là bình thường rồi quay gót đi lại về phía ngược lại hân .Hân trả biết sao mình lại có hành động đó hân chỉ biết hiện tại hân không muốn mất chiếc nhẫn đó , với hân chiếc nhẫn rất quan trọng với hân , không biết là cái đó do nó thiết kế hay là 1 lí do khác . Hân cứ vậy lao ra biển mà tìm kiếm , mặc những con sóng vô tình đập vào người hân khiến hân ngã nhào . Bên trên nó đang đứng dựa lưng vào 1 dừagàn đó mà lạnh nhạt nhìn hân đang " nghịch " nước , tay khoanh trước ngực , 1 chân co lên , dáng bộ rất nhàn hạ xen chút bất cần trong đó .

Thật sự khi nghe hân nói tim nó đập rất nhanh , nó giận hân thật , rất rất giận là đằng khác nhưng không hiểu sao khi nhìn thấy ánh mắt ấm áp đó , giọng nói tràn thành đó , câu xin lỗi đầu ngọt ngào đó làm mọi buồn phiền giận hờn nó cho bay hết theo gió biển . Rất muốn gạt đầu tha thứ và nhận chiếc nhẫn từ hân nhưng nghĩ lại nó muốn cho hân thử cảm giác đau đớn 1 chút , ai nói hân đung vô nóchì .

Lúc vớt chiếc nhẫn nó nghĩ hân sẽ tức giận bật dậy mà mắng nó nhưng không ngờ hân lại chạy ngay xuống đó để tìm lại .Miết nhẹ vật nhỏ trong tay nó đưa lên trước mặt nhìn kĩ , chiếc nhẫn rất đẹp , tuy đơn giản nhưng lại toát lên 1 vẻ đẹp nào đó khiến người ta thích mê , xoay xoay chiếc nhẫn ngắm nghía nó thấy dòng chữ nhỏ bên trong " T≡L " mỉm cười nó mãn mê chiếc nhẫn đó . Bỗng nó thấy chiếc nhẫn này rất quen mắt , không biết thấy ở đâu rồi nữa , neho mắt suy nghĩ thì mắt nó lóe sáng , chẳng phải là cặp nhẫn nó vẽ nghịch đó sao ? Nhưng nó vất đi rồi mà , không nhớ hân đã lấy lại .

Quay ra phía biển nơi hân đang " chơi " với sóng nó khẽ mỉm cười . Cứ như vậy nó để hân " nghịch " nước chán mới thôi . Nó để hân nghịch " khá " lâu , từ lúc mặt trời mới mọc được chút đến giờ mặt trời đã gần lên đến đỉnh đầu rồi nó mới chạm dãi đi lại phía hân , đi từng bước lại gần hân , mặc nước biển ngấm vào vết thương chưa lành vừa sót lại vừa rát- thấy chưa ? - cái giọng lạnh nhạt của nó vang lên .

Hân gần như tuyệt vọng cả người mệt lử khi nghe tiếng nó vội quay người lại , cảm giác đầu tiên khi nhìn thấy nó không phải là vui mừng mà là lo lắng ,

nó vừa bệnh dậy, vết thương chưa lành mà giờ lại đang đứng ở đây, nước biển rất lạnh, nắng cũng lại to nữa, có phải nó chỉ đứng ở địa bờ đầu mà là đi gần đến hần, nước biển lên đến gần bụng. Phi nhanh đến chỗ nó hần hỏi- sao em xuống đây? Em lên đi. Em còn rất yếu. Đừng xuống biển như vậy.

Mau lên bờ đi - hần vội kéo nó lên bờ nhưng nó lại không đi. - tôi hỏi anh tìm được chiếc nhẫn đó chưa? - nói lạnh giọng hỏi lại nhưng trong lòng ám áp đến lạ, hần là đang lo lắng cho nó. - em muốn nó anh sẽ làm cái khác cho em. Em mau lên bờ đi - hần không trả lời là tìm được hay không mà chỉ trả lời qua loa và kéo nó lên bờ. - tên ngốc Đang đi bỗng nghe ai đó nói mình hần liền dừng lại quay qua nhìn nó- em nói sao cơ? - em nói anh là đồ ngốc.

Mau đeo vào cho em - nó lặp lại và đưa chiếc nhẫn ra trước mặt hần yêu cầu. Nhìn chiếc nhẫn mắt hần sáng lên vội cầm nó lên ngắm nghía, môi cười rạng rỡ mà quên câu nó nói, mãi 1 lúc ngắm ra mới dần mặt nhìn nó hỏi 1 cách ngây ngốc. - em nói sao cơ?

Hứ đúng là tức chết với tên đàn này mà, phụng phịu nó nói- không gì? Không đeo đưa đây người ta lém đi - nó giận hờn định giật cái nhẫn từ tay hần. Nhưng nhanh hơn hần đã giật lại và cười tươi rồi cầm lấy tay nó đeo vào và đưa cái còn lại cho nó đeo cho mình. Đeo xong hần cúi xuống hôn lên đôi môi đỏ hồng ngọt ngào của ai kia. Hạnh phúc là cảm giác của cả nó và hần bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112

Sau 1 hồi môi chạm môi thì hần cũng buông nó ra nhìn nó dịu dàng nói- anh yêu em. Yêu rất nhiều. - thật không? - nó mỉm cười giọng bông đùa hỏi lại. - không - hần thẳng thừng đáp. - gì? - nó đang cười liền đánh mặt hỏi. - nếu có từ nào diễn tả chính xác hơn từ "yêu" thì đó là mới là sự thật. 1 từ yêu không thể diễn tả được tình yêu anh dành cho em - hần tự tin mà nói. Nó nghe mà trong lòng hạnh phúc vô cùng, khẽ nhón chân nó hôn lên môi hần nhưng do kiêng hoài không đến lên đình hôn cảm hần (1x nún nún

hần bật cười trước hành động đó của nó, chủ động cúi xuống hôn lên chóp mũi nó đầy cung chiều. Bỗng hần cúi xuống thấy có thứ chất lỏng đỏ đỏ đang hòa tan với nước biển, nhìn lên eo nó cái áo màu hồng phấn đã bị đỏ 1 khoảng thì hoảng sợ nhóc bỗng nó lên chạy vội ra ngoài đường lớn bắt taxi đi bệnh viện.

Do hần "nghịch" nước quá lâu lên khi về đã bị sốt cao đến gần 40°, còn nó mới ốm dậy lại thấy hần "nghịch" nước vui quá lên cũng học đòi lên kết quả sốt 41° báo hại làm cả nhà lo lắng và phải nghỉ học 1 tuần ở nhà mà dưỡng bệnh. Vụ cái lỗi gì đó bắt cóc hần nó không thấy bác nó gọi gì nữa chắc bố mẹ hần đã xử vụ đó êm đẹp rồi. 1 tuần ở nhà nó và hần cứ dính lấy nhau không rời, cứ như bù lại khoảng thời gian tụi nó xa cách nhau vậy. Bọn anh và nhỏ vẫn vậy, lúc nào cũng rất ngọt ngào.

Duy có Dịu và Bách hình như có chút chuyện, nó và hần nghỉ học nhiều lên chả biết gì còn bọn anh và nhỏ, cô, cậu thì cũng hay nghỉ học ở nhà lên có lẽ không biết rõ tình hình của con bạn thân. Hôm nay là ngày nó và hần đi học trở lại, vừa vô đến cửa lớp nó đã được đám bạn hỏi thăm, có mấy đứa phần khích mà phi lại ôm nó, mà vấn đề cả gái lẫn trai khiến cái mặt hần xuất hiện vài vạch đen. Mặt lạnh đi lại hần kéo nó vào lòng ôm chặt cứng rồi nhìn đám loi nhoi kia với ánh mắt cảnh cáo như không được đụng vào vợ của ta không các ni tới số.

Thấy bộ mặt đó bọn bạn nó nhìn nhau rồi gật đầu xong lao vào hần túm tóc, vò đầu, cuc lách làm hần cười không được khóc không xong, nó ở ngoài nhìn mà cười muốn chảy nước mắt. Quay sang nhìn Dịu nụ cười nó tắt ngấm khi thấy Dịu có biểu hiện rất lạ, Dịu không nhớ nó khi nó nghỉ học 1 thời gian sao?

Nó cũng không thấy Dịu đến thăm nó nữa, mà mặt Dịu có nét gì đó rất buồn có chút gì đó đau khổ, ánh mắt lơ đãng nhìn ra cửa sổ, dường như mọi việc trong lớp không thể lọt vào mắt của Dịu vậy. Nó đi lại gần Dịu vỗ nhẹ vai- hey. Sao vậy? Tương tự anh nào à? - nó bông đùa. Dịu quay lại thấy nó thì ôm chặt lấy, 1 giọt, 2 giọt... rồi nhiều giọt nước mắt thì nhau rớt xuống vai nó. Nó trả biết gì ngờ ngác đứng đó cho Dịu ôm.

Được 1 lúc nó khẽ đẩy Dịu ra hỏi- sao vậy? Sao lại khóc? Nhớ tao quá hả? - nó chọc cho Dịu cười. - phi.... đúng rồi, tao nhớ mầy lắm- nó thành công chọc Dịu cười, nhưng nó thấy ánh mắt Dịu không vui, có gì đó rất buồn. - hi tao biết mà. Tao dễ thương vậy ai lại không nhớ cho được chứ. - nó lại tự ki. - hứ bay cao vừa thôi má. - Dịu bĩu môi. - hứ thật chứ bộ.

Ờ mà anh Bách đâu. Sao tao không thấy anh bám lấy mầy vậy? - nó nói rồi như nhớ ra gì đó hỏi Dịu. - à .... Bách bận lên văn phòng rồi - Dịu sau khi nghe tên Bách, nụ cười trở lên ngượng ngạo trả lời qua loa. Nó nhận ra điều đó và điều lạ là Dịu gọi tên Bách chứ kjoong gọi anh hay chồng yêu như mọi lần nữa. Giữa 2 người họ xảy ra chuyện gì? Sao thời gian nó nghỉ lại có thể xảy ra lắm chuyện vậy chứ? - ờ vậy sao? Hôm nay tao đi học lại mầy tính không đi ăn mừng hả? - nó trả lời qua loa và lảnh chuyện khác. - gồm.

Biết tông nhà chị rồi. Thế giờ nhà chị muốn gì? - Dịu lấy lại sắc thái hỏi nó. - hề. Xuống chỗ bác Hậu đi hi hi. - nó nháy mắt rồi kéo Dịu đi. - ơ con này, từ từ thôi. Hey mấy người có đi không? - Dịu giật mình khi bị nó kéo đi rồi ý ới gọi tụi kia. Bọn kia vừa đi đâu về đang định vô lớp thì thấy nó kéo Dịu đi và Dịu ý ới gọi, không hiểu chuyện gì nhưng cũng đi theo.

Hần sau 1 hồi vận nện thì cũng được phóng thích mà lết xuống với bọn nó. Trên dọc hành lang xuống đến chỗ Bác Hậu nó cứ nín lo như con chim nhỏ

bên tai Dịu chọc phá làm Dịu cười không ngớt . Đúng là có chuyện buồn đến mấy nhưng khi bên nó mọi chuyện sẽ được giảm bớt mà .

Tuần qua Dịu rất mong nó đi học , 1 phần nhớ nó, phần cũng thấy mình thật lạc lõng và cô đơn. Đang cười nói trên đường đi bỗng Dịu khựng lại nhìn về phía trước làm nó cũng hết nín lo mà dừng lại theo ánh mắt Dịu mà nhìn .

Trước mặt bọn nó là hình ảnh Bách đang nói chuyện rất vui vẻ với 1 cô gái khác có vẻ rất thân mật , đã vậy còn đưa tay xoa đầu người kia nữa mới ghê chứ .

- á... sao xoa đầu em hoài vậy . Em không phải con nít nha . Anh quá đáng ... ơ ...Đôi trai gái kia cứ vậy vui đùa cho đến khi đi gần đến chỗ tụi nó thì khựng lại , nụ cười của Bách cũng tắt ngấm khi nhìn thấy bọn nó nhất là Dịu , ánh mắt nhìn Dịu có tia gì đó , thất vọng , buồn phiền và .... có chút nhớ nhưng . Cô gái kia đang ôm cánh tay của Bách phụng phịu nói cười thì cũng khựng lại khi thấy biểu hiện lạ của Bách và nhìn về phía trước mặt .

Thấy bọn nó cô gái đó có chút nhút nhát nhưng khi nhìn Dịu ánh mắt lóe lên tia khinh khỉnh , coi thường , khiêu khích và nhanh chóng thay vào ánh mắt sợ hãi và lép mình vào người Bách . À há , vậy là nó hiểu được chút vấn đề rồi- Linh . Em đi học lại hả ? Dạo này bạn quá không đến thăm em được .

- Bách lên tiếng.- ừ . Lâu không gặp nhớ anh chết được . - nó nói giọng làm nũng và rất tự nhiên đi lại phía Bách ôm cổ Bách và gạt tay cô gái kia ra .

Bị gạt ra cô gái kia tức giận vô cùng , nhìn nó bằng ánh mắt ác quỷ nhưng đáp lại cô gái là cái nhếch môi khiêu khích của nó . Bách thì cũng không nghĩ gì mà ôm lại nó , khi nó buông ra thì Bách còn xoa đầu nó nữa- ừ .

Anh cũng nhớ em lắm . Dễ thương vậy không nhớ sao được . Em không đi học làm lớp rất buồn . - Bách mỉm cười nói với nó .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113

Hôm sau đến trường thấy Bách và Dịu trở lại bình thường thì bọn bạn vui mừng liền đi ăn mừng .- hey Linh , em giỏi thật nha . Lấy chiêu của cô Mai gì đó đối phó lại cô ta .

Em cũng thật ghê nha - Lộc vui vẻ nói .- chứ sao . Gậy ông đập lưng ông - nó uống xong ngụm nước nói .- ừ . Kể ra mày diễn cũng tài . Nói thật là diễn quá xâu đi - nhỏ chen vô .- em đúng là ác quỷ . - Hừu .- đúng . Trên đời đâu có ai là thiên thần .

Em đâu nhận mình là thiên thần - nó dừng dừng đáp .Phải , với nó trên thế giới này không hề có thiên thần , ai cũng là ác quỷ . Như bộ truyện " tám cảm " của ngoại nó hay kể nó nghe thì trong truyện về cuối cùng cô Tám mới chính là ác quỷ , mách cách xâu để Cám chết không những vậy còn lấy làm mắch để cho bà Di ghé ăn rồi cuối bà Di ghé đó cũng chết .

Nhưng Tám không sai , vì sao ? Vì Tám bị hại quá nhiều , con run sáo lắm cũng phải quần và con người cũng không mãi là thiên thần để cho ác quỷ trả đũa và nó cũng vậy , sẽ đáp trả nhiệt tình .◇○◊°≡●≡●●●≡°◊◊°≡○≡≡°◊●≡◇

Từ hôm đó bọn nó lại trở lại những ngày tháng yên bình hạnh phúc . Bách và Dịu quấn lấy nhau hơn , Bách luôn nhường nhịn yêu thương cưng chiều Dịu hạnh phúc đáp lại tình yêu của Bách dành cho mình , có lúc 2 người xích mích nhưng Bách luôn là người nhận lỗi và xin lỗi , ân cần chăm sóc Dịu như 1 đứa trẻ .

Anh và nhỏ cũng không kém , anh luôn là anh chàng dịu dàng chín chắn biết quan tâm chiều chuộng , nhỏ đúng mực cô gái hiền dịu biết suy nghĩ cho người mình yêu , lúc anh mệt mỏi hay chán nản gì đó nhỏ luôn bên cạnh động viên và làm bờ vai vững chắc cho anh dựa và ngược lại anh cũng luôn bên nhỏ quan tâm và yêu chiều người yêu .

Cậu và cô lại chả kém bớt gì màu hồng hạnh phúc so với 2 cặp trên , đôi này khá trẻ con nhưng lại rất yêu nhau , tuy có luac hay cãi vã nhưng lại không đến mức quá lớn , hề cô lớn tiếng tức giận là cậu lại rất nhanh bay đến hôn chụt vào môi cô , cô chưa hết bất ngờ thì lại bị cậu ôm chặt vô lồng nói xin lỗi , có lúc cô ngang bướng không chịu thì anh lại liên tục hôn chụt chụt vô môi cô cho đến khi cô không chịu được mà bật cười ôm cậu mà đáp lại 1 nụ hôn dài và sâu .

Chị hân và anh trai nó không kém , anh chị này lớn hơn lên chuyện tình cảm rất bí mật , chị Hân hay rakhỏi nhà vào buổi tối để đi hẹn hò với anh nó .Đôi nó và hân thì lại là 1 đám mây hồng hạnh phúc to lớn bao quanh , nó trong nhóm là đứa lanh chanh lóc chóc nhất , luôn bày ra trò quậy phá và rất hay làm nũng hân , động chút là " anh Thành " đụng tạo là "anh Thành " rồi " chồng yêu " hay " anh xã " làm hân chỉ biết lắc đầu nhìn nó và chiều theo ý nó , có lúc nó nghịch nhồm đến nỗi về bày vào mặt hân rồi chụp lại làm kỉ niệm , hân đang tắm thì bị nó cắt nước , sáng vô nhà tắm vscn đang mơ màng thì dẫm vô bách xà bông mà san tô 1 cú thật đẹp , ... nó chả những quậy hân mà còn quậy cả lũ bạn nữa , nhiều lúc bọn bạn cú quá muốn cho nó 1 trận thì nó lại mau lẹ chạy khắp nhà kêu lớn " anh Thành ơn Linh bị ác ma truy sát " " a ... anh xã ơi cứu với ... " .., cứ sau mỗi trò quậy là y rằng nó chạy đi tìm hân cầu cứu , cầu cứu diết rồi đến khi hân biết biết những trò quậy của nó thì nó lại xin lỗi rồi rít , hân mặt lạnh không thèm để ý thì nó lại dẹo mỏ năn nỉ ý ôi đến lỗi hân điếc cả lỗ tai giật mạnh tay mình ra khỏi tay nó định sẽ mắng nó 1 trận thì do lực giật tay quá mạnh khiến nó mất đà mà ngã cầu thang thì hân lại

hoảng sợ chạy lại hỏi han rồi xin lỗi kết quả nó giận lại hấn vì hấn làm chân nó bị bong gân .

Hấn lại mắt công năn ni xin lỗi nó và ngày nào cũng phải công nó đi học rồi về nhà , về nhà lại chăm sóc nó tận tình vì hấn rất hối hận khi làm nó ra như vậy , sáng hấn bế nó vô phòng tắm vscn cho nó rồi lại bế nó xuống nhà ăn sáng rồi lại công nó đi học , đến trường thì hết giờ hấn công nó xuống quán bác Hậu rồi theo ý nó công nó đi dạo vùng quanh trường cho đến khi vô lớp .

Từ sau vụ đó hấn luôn bao tre và dung túng cho các trò quậy của nó . Nó và hấn cũng nhiều lúc buổi tối 2 người đi dạo phố , đến khi mỏi chân nó lại làm nũng đòi hấn công , hấn mỉm cười nhẹ cúi xuống công nó và 2 người chậm chậm đi trên vỉa hè đầy hạnh phúc- em có nặng không ? - nó ôm cổ hỏi hấn .- có , rất nặng - hấn mỉm cười ấm áp trả lời .- vậy thả em xuống đi - nó xụ mặt đòi tụi xuống .- ờ yên đó .

Ai cho xuống - hấn nghiêm giọng .- thì anh nói em nặng còn gì - nó phụng phịu .- phải . Em rất nặng . Vì em là cả thế giới của anh . Vậy anh công cả thế giới trên lưng đương nhiên là nặng rồi - hấn nhẹ giọng nói .- hihi . Yêu anh nhất * moa * - nó nghe rồi vui vẻ hạnh phúc ôm chặt lấy cổ hấn và rướn người lên hôn chụt vô má hấn .Hấn không đáp mà chỉ mỉm cười hạnh phúc .

Cả 2 cứ im lặng đi như vậy cho đến hết con đường về nhà . Nó sau lưng hấn hạnh phúc vô cùng , tựa đầu vô tấm lưng rộng lớn vững trắc đầy ấm áp của hấn nó cảm tưởng như nó đang cả 1 thế giới vĩ đại bên cạnh , nhắm mắt nó chìm vào giấc ngủ , trên môi vẫn nở nụ cười hạnh phúc . Hấn chậm chậm bước từng bước trên con đường về nhà , bàn tay nhỏ bé của nó ôm chặt lấy hấn là hấn hạnh phúc vô cùng

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114

- em không sao . Anh đừng nói Dịu như vậy. Do em ấy yêu anh quá lên mới vậy thôi . Anh qua xin lỗi em ấy đi - cô ta giả tạo hiền lành , nói Bách xin lỗi cô nhưng lại cứ bầu vịu chặt vào anh .Dịu như không tin những gì đang diễn ra trước mắt, anh mất thất vọng nhìn anh , ánh mắt tức giận xen chút đau đớn khi nhìn anh cứ ôm Mai không buông . Không 1 lời , cô lạnh lùng quay mặt bước đi , nước mắt đã lăn dài trên đôi má kia từ lúc nào không hay .- Dịu .

Em đứng lại cho anh . E tò thái độ gì vậy ? Mau quay lại xin lỗi Thu Mai . - thấu cô bước đi anh liền quát lớn , anh không biết sao lại làm vậy nữa , nhưng thấy cô saimà không chịu nhận lỗi anh thấy thất vọng vô cùng .- anh đừng vậy . Em không sao .

Anh mau đến bên xin lỗi em ấy đi - cô ta ra về hiền lành đỡ lời cho Dịu .Dịu khựng lại khi nghe Bách quát , trái tim đã chính thức bị rạch 1 nhát dao thật sâu , nghe cô ta nói cô thấy lực cười vô cùng . Gạt nước mắt thật nhanh cô quay lại , khuôn mặt không cảm xúc , ánh mắt như phủ lớp xương lạnh buốt lướt qua anh và cô ta . Từ từ đi lại trước mặt Mai cô nhếch mép , không 1 lời nói thẳng tay đánh xuống khuôn mặt đầy giả tạo kia 1 nhát thật mạnh khiến cô ta lao đảo , kéo cổ áo cô ta lại cô ghé vào tai cô ta nói , chất giọng lạnh chưa từng có từ cô vang lên- cô diễn hay lắm . Rất sâu , rất nhập tâm . Đúng là 1 diễn viên yêu nghề . - nhếch môi nói xong câu nói cô lại thẳng thừng đẩy cô ta ra , điệu bộ bất cần đi lại phía anh đang đứng bất động .- lần đầu anh quát tôi mà lại vì cô ta - chỉ Mai - anh được lắm ." chất "Nói xong cô thẳng tay tát anh 1 cái rồi quay lưng lạnh lùng bước đi để lại anh đang bất động nhìn theo , trong lòng đau nhói , dâng lên nỗi thất vọng trong lòng và Mai đứng đó ôm má tức giận nhìn theo .

- anh không sao chứ ? Hức em xin lỗi .... doem mà anh và Dịu trở lên như vậy ... hức ... em xin lỗi - ả ta giả bộ đi lại đưa tay đặt lên bên má của anh vừa bị tát mà hỏi han xong giả bộ khóc lóc áy áy .- không sao . Em không sao chứ ? Anh thay mặt Dịu xin lỗi em - anh bưng tỉnh thoát ra khỏi dòng suy nghĩ và áy áy nói với cô ta .- em không sao . - cô ta ra về ừm khuất nhìn anh .- ừ . Vậy ta lên phòng hiệu trưởng - anh nói và cùng cô ta rời đi .Ở góc tường gần đó Dịu đang ôm trái tim rỉ máu của mình đau đớn dựa vào tường và trượt người xuống , nước mắt lăn trãi rơi . Anh là vì 1 cô gái mà mắng cô , nặng lời với cô , anh không tin cô , là anh khoanh nhìn ra thật hay do anh có tình không thấy ? Anh có biết cô đau lắm không ? Anh có biết cô thất vọng lắm không ? Và anh có biết cô yêu anh biết nhường nào ? . Là anh hết yêu cô rồi có phải không ? Vì vậy anh mới vì người khác mà mắng cô . Trước giờ chưa bao giờ a nặng nề với cô cho dù cô có làm gì quá đáng thì anh cũng chỉ mỉm cười nói nhẹ , còn giờ thì khác , có lẽ anh đã hết thương cô rồi . Ngồi khóc khác lâu cô mới bước vô lớp lấy cặp ra về .Còn anh , anh thấy tim mình đau nhói .

Saocô lại làm vậy ? Cô làm anh rất thất vọng , cô trước giờ rất nghe lời anh chưa bao giờ giám cãi lại vậy mà hôm nay cô dùng thái độ đó với anh . Anh đau lắm khi cô tát anh ,cái tát đầu tiên từ bé đến giờ , nó khiến tim anh chày máu . Cô vì lý do gì làm vậy ? Là vì cô yêu anh sao ? Chắc vậy , do cô ghen lên mới làm vậy . Nghĩ lại lúc vừa mắng cô anh thấy có lỗi vô cùng , trước giờ chưa bao giờ anh làm vậy với cô , chắc cô buồn lắm .Trưa về nhất định anh sẽ xin lỗi cô , giờ lên lớp giảng dạy đã . Nghĩ vậy anh cầm đồ đi giảng dạy các lớp . Đến tiết cuối cùng là lớp cô , dự định xem cô thế nào thì khi vào lớp lại không thấy cô đâu anh có chút lo lắng vội hỏi .- Thoa . Dịu đâu rồi em ? Em ấy vào muộn sao ? - anh hỏi cô lớp phó .- dạ không . Bạn ý bỏ về từ sáng rồi thấy ạ .Không biết bạn ấy làm sao , ai bắt nạt mà em thấy bạn ấy khóc ghê lắm - Thoa cũng vô tư trả lời vì cả lớp biết chuyện của Bách và Dịu .- vậy sao ? Cảm ơn em .

Lớp lấy tập ra học nào . Hôm nay là tiết ôn tập . 1 bạn lên viết công thức tính đạo hàm cho thầy - anh có chút suy tư lo lắng nhưng rồi cũng vào tiết dạy . Anh mong mau hết tiết để về xem Dịu thế nào Dịu đang ở đâu ? Sao bỏ về không nói cho anh biết ? Dịu có về nhà hay đi đâu? ..... trong giờ dạy anh không hề tập trung mà chỉ nghĩ đến cô .Cuối cùng cũng hết tiết anh cho lớp nghỉ và nhanh chóng về nhà xem Dịu có nhà không ?Còn Dịu , cô sau khi lấy cặp ra về thì không về nhà mà lang thang trên đường , không biết nghĩ gì cô lại vô tap hóa mưa vài long bia xong mới lững thững về nhà . Ngồi trong góc phòng cùng vài long bia cô cứ vậy mà uống , trên tay là những tấm ảnh cô cùng anh chụp , miết nhẹ ngón tay lên khuôn mặt anh trong tấm hình nước mắt cô lại rơi .

1 giọt , 2 giọt ..... rồi nhiều giọt nữa cứ vậy rơi xuống đọng lại trên khuôn mặt anh trong tấm hình . Ngược mặt lên trần nhà để cho nước mắt không rơi

nữa , cô lại nhớ nhưng giây phút cô và anh cười đùa , lúc cô giận dỗi anh lại chọc cho cô cười , lúc cô làm nũng anh lại xoa đầu cưng chiều ..... quả thật sao thấy hạnh phúc quá . Rồi bỗng hình ảnh anh cười đùa với người con gái khác , hình ảnh anh nhìn cô giận dữ , hình ảnh anh nặng lời với cô , hình ảnh anh đang ôm ấp tre trẻ cho người con gái khác mà không phải cô .... những hình ảnh đó ùa về làm tim cô như tê dại , anh khác rồi , anh không còn yêu cô như trước , bên cạnh anh giờ đã có cô gái khác xinh đẹp , giỏi giang hơn cô rất nhiều .... bây giờ ... có lẽ .... cô trong lòng anh đã không còn như trước và anh ...., không còn cần cô nữa .

- lại khóc , lúc nào cũng khóc , mày trở lên yếu đuối từ khi nào vậy Dịu ? Mạnh mẽ lên đừng vậy nữa ... ực ... - tự trách bản thân sao quá yếu đuối , tự nhủ với mình không được khóc rồi cô đưa long bìa lên lóc cạy .- huhu .... sao không làm được .... hức..... sao cứ khóc hoài vậy ? Hức .... Không được khóc .... hức hức ..., không được khóc ... huhu ..... - cô đưa tay gạt nước mắt nhưng sao nó cứ lấn dài , lại gạt , lại tự quất bản thân rồi lại không kìm được mà khóc lớn .Bỗng bật dậy thật nhanh cô chạy nhanh vào nhà tắm xả nước thật lớn rồi để mình đứng giữa giòng nước , cho nước xả vào mặt để cổ lau đi nước mắt nhưng tiếng khóc vẫn bật lên đau đớn .

Không thể làm gì , cô bất lực ngồi co người lại 1 góc , nước vẫn xả vào người , cô cứ ngồi đó khóc đến khản tiếng , không biết đã khóc bao lâu mà cô ngủ gục luôn trong đó , nước vẫn sôi vào người lạnh lạnh khiến cô thi thoảng vô thức run lên nhẹ nhẹ .Anh sau khi tan học liền chạy xe thật nhanh về nhà Dịu xem Dịu có nhà không , bấm chuông không ai ra mở cửa , bấm muốn rồi tay cũng không có ai ra , sốt ruột anh đưa tay nắm khóa thì cửa đã được mở , vội vàng mở ra anh chạy vọt lên phòng Dịu . Vừa mở cửa phòng , đập vào mắt anh là những long bìa được uống hết đổ ngả nghiêng trên sàn , những tấm ảnh của anh và cô cũng vung vất ở gần đó , tìm se lại khi nhìn thấy những tấm ảnh , trên đó còn đọng lại nhưng giọt nước mắt của cô . Bỗng nghe tiếng xả nước trong phòng tắm anh vội đi lại đập cửa .- Dịu . Em có trong đó không ?

Mở cửa cho anh , anh xin lỗi vig đã nặng loig với em . Anh sai rồi , xin em tha lỗi cho anh .... - anh đập cửa và thành khẩn nói nhưng đáp lại chỉ có tiếng nước chảy .- Dịu , em có nghe anh nói không ? Dịu , Dịu... - anh tiếp tục gọi , giọng đã lạc đi .Không chịu được anh vặn lăm cửa những đã bị chốt chặt , vội đập tung cửa anh thấy cô đang nằm ở dưới sàn nhà , nước vẫn sôi lên người , môi đã nhợt nhạt đi rất nhiều . Hoảng sợ anh vội đến bên ôm cơ thể lạnh ngắt kia của cô chặt cứng- anh xin lỗi . Là anh sai , anh sai thật rồi . - anh ôm cô và khóc .Vội bế cô ra ngoài , thay bộ đồ khác anh nắm chặt tay cô đưa lên miệng hôn nhẹ và liên tục nói xin lỗi .

Bỗng cô nhú mồm khẽ cử mình tỉnh dậy , vừa mở mắt chưa hiểu chuyện đã bị 1 vật gì đó đè lên mình ôm chặt cứng- anh xin lỗi . Anh sai rồi hức ... , anh không lên mắng em ... anh xin lỗi .Anh thấy cô tỉnh liền vui mừng ôm chầm lấy cô rồi thủ thủ .Khi xác định được vật đó là anh cô mới vùng vằng đẩy anh ra- anh rút ra . Đừng đụng vào người tôi . Hức ... đi mà lo cho em Mai gì đó của anh hức ... buông ra . - cô nói trong tiếng nấc , càng đẩy anh ra anh ôm lại càng chặt .- huhu ... , anh là tên xấu xa .... hức ..... t

ôi ghét anh .... huhu .... - không đẩy được cô bất lực dấm vào lưng anh rồi khóc lớn .Anh đau lòng khi thấy cô như vậy , tất cả là tại anh , anh là tên xấu xa , là tên tồi tệ .... anh đã làm người con gái anh yêu phải khóc , phải đau lòng ...Bỗng anh đẩy nhẹ cô ra và đặt lên môi cô 1 nụ hôn đầy ngọt ngào , nụ hôn đó như chứa sự yêu thương anh dành cho cô , như sự xin lỗi đầy ngọt ngào .... bị hôn bất ngờ cô chống lại kịch liệt nhưng càng chống cự anh ôm cô càng chặt làm cô không biết phải làm sao , chỉ biết để im cho anh làm cần .

Được 1 lúc như không kiềm chế được sức hút từ nụ hôn đó của anh cô vòng tay qua cổ anh ôm lấy và đáp lại với hàng nước mắt vẫn lấn dài . Nụ hôn kéo dài như ngàn thập kỉ sau anh mới luyến tiếc buông đôi môi đỏ hồng đầy vị ngọt kia của cô ra rồi đưa tay gạt nước mắt cho cô .

- anh xin lỗi .

Là anh sai . Xin em tha lỗi cho anh . Em như vậy .. tìm anh ... nó đau lắm- anh ôm cô rồi thủ thủ .Cô như bị cuốn theo mà khẽ gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115

Nhận được cái gật đầu của cô anh vui mừng cúi xuống ngậm lấy đôi môi đỏ của cô , cô cũng vòng tay ôm lấy cổ anh mà đáp lại .

Người cả 2 như nóng lên , đôi môi dính lấy nhau như không muốn rời , từ từ ngả người xuống giường rồi cả 2 hòa làm 1 , cô chao cả thân mình trắng cho anh , anh cũng lần đầu cùng cô mà hòa quyện làm 1 .

Sáng hôm sau cô và anh lại trở lại bình thường , anh có vẻ như chiều chuộng cô hơn , dịu dàng với cô hơn và ... yêu cô nhiều hơn ... điều đó làm Thu Mai tức giận .Anh và cô lúc nào cũng quấn lấy nhau khiến Thu Mai không cam lòng 1 chút nào .

Hôm nay thứ 5 như mọi hôm anh đưa cô đi học , 2 người vừa cất chặp để đi xuống bác Hậu ăn sáng , cả 2 nói chuyện cười đùa rất vui vẻ , anh lại xoa đầu cô cưng chiều , cô cười híp cả mắt nhìn anh hạnh phúc . Đang đi không biết cô ta từ đâu chui ra đứng chắn trước cô và anh- hi .

Chào 2 người . Buổi sáng vui vẻ .

- cô ta giả bộ vui vẻ chào hỏi .

- ừ chào em . Em đến sớm vậy ? - anh cũng vui vẻ đáp . Còn cô chỉ gật đầu vì cô có vẻ không thích bà chị trước mặt này .

- hi . Ở nhà chán lên em đi sớm thôi . - cô tacười nói với anh rồi đánh mắt sang cô .- Dịu . Cho chị xin lỗi vụ hôm trước nha ? Cô ta dùng ánh mắt long lanh nhìn cô .- không sao.

Em không phải xin lỗi . Chuyện qua rồi mà - anh mỉm cười nói với cô ta .- nhưng em muốn xin lỗi Dịu . Anh xem , Dịu có vẻ không thích em này . Dịu tha thứ cho chị nha .... a....

- cô ta quay sang nhìn anh phụng phịu rồi cô ý nói Dịu không thích mình , tự tiện đưa tay mình nắm lấy tay Dịu lắc nhẹ rồi cứ tự nhiên ngã cầu thang .- Mai . Dịu , em làm gì vậy ?

- anh hốt hoảng nhìn Mai ở dưới chân cầu thang và quay sang Dịu hỏi .- em ... em ... em ..., không có ...

- Dịu cũng ngạc nhiên và hoảng sợ vô cùng , ánh mắt tha thiết nhìn anh như muốn anh tin mình không làm .

- em ... em .... hừ ..., - anh không thể nói gì được với cô , đã làm sao không nhận chứ ? Anh tức giận bỏ mặc cô ở đó mà chạy lại bế mai vô phòng y tế . Cô chết chân tại chỗ , là anh không tin cô sao ? Là anh lại 1 lần nữa vì cô gái kia mà tức giận với cô sao ?

Ai mới xin lỗi cô ? Ai mới hứa không làm cô tổn thương ? Ai hứa sẽ yêu cô suốt đời ? Ai hứa sẽ mãi tin tưởng cô cho dù có chuyện gì xảy ra ? .... ai hứa ... là ai hứa ? Người đó mới hứa với cô cách đây có mấy ngày thôi mà vậy sao vừ người đó nhìn cô bằng ánh mắt gì vậy ? Lờ hứa đó là thật hay chỉ hứa trong phút chốc cô và anh vừa ân ái ? . Ngồi phịch xuống bậc thang cô như không còn sức lực , đưa tay lên ngực , nơi trái tim đang rỉ máu , sao nó đau thế này ?

Tìm oi đừng đau nữa , tào xin mày ... bắt lực cô ngồi đó khóc nức từng hồi , từ cắn chặt môi đến lúc không chịu được mà khóc to lên đau đớn . Anh lại thấy vọng về cô vô cùng , đồng ý là cô yêu anh nhiều lên mới vậy , nhưng sao cô có thể ích kỉ và ghen tuông 1 cách sai trái như vậy ? Anh hứa yêu cô rồi sao cô lại không tin anh ? Sao cô lại có cư xử hành động 1 cách quá đáng như vậy ? Cô khiến anh thất vọng vô cùng . Ngồi trong phòng y tế anh miên man suy nghĩ về cô , đang suy nghĩ thì bị tiếng gọi của mai đánh thức .- anh Bách . - giọng thều thào yếu đuối .

- ơ hả . Em tỉnh rồi sao ? Em thấy đau chỗ nào không ? Anh thật sự xin lỗi vì hành động lúc vừa của Dịu - anh giật mình sốt xẳng đi lại hỏi han Mai .- dạ em không sao . Anh đừng trách em ấy . Tại em ấy yêu anh quá thôi . Nhưng ... hức... em chỉ muốn xin lỗi em ấy thôi mà .... em chỉ muốn em và em ấy thân nhau hơn 1 chút nhưng em không nghĩ em ấy lại ghét em đến vậy hức.... mà anh đừng trách em ấy , em ấy không cố ý đẩy em ngã đâu , là do em bất cẩn lên mới vậy thôi ...

- cô ta mới đầu tỏ ra tốt bụng nói tốt cho cô rồi lạnh nhạt vài giọt nước mắt ứa khuất . Rồi như cố tình nhắc đến vụ ngã cầu thang .- cô diễn hay lắm . Là cô tự biên tự diễn mà giờ cô đổ hết cho tôi sao ? Cô hay lắm . Đồ hồ li , con cáo già" chất "

Cô sau khi khóc xong thì muốn đến xem tình hình của Mai thế nào thì không ngờ vừa đến cửa phòng y tế đã nghe cô ta bịa chuyện , đã vậy còn cái dạng vừa ấm vừa xoa , tức giận cô đẩy cửa bước vào nói và thẳng tay tát cô ta .- chị .... chị không có ... hức hức ... chị ... chị chỉ muốn xin lỗi em nhưng không ngờ em lại đẩy chị ngã ...

- cô im đi . Cô bịa chuyện cũng hay lắm" chất "Cô ta tỏ vẻ sợ hãi khóc lóc rồi cố tình nói cô đẩy mình ngã cầu thang cho anh nghe , cô nhìn về đó mà tức giận nói day nghiêng rồi lại tát cho cô ta 1 cái nữa . " chất " " xoảng "- em thôi đi . Quá lắm rồi .

Anh không nghĩ em lại có thể cư xử như vậy . - anh bên ngoài lấy giờ nhìn cô đánh Mai mà có phần tức giận , lại nhìn Mai sợ hãi thì không kiềm được mà tát cô 1 cái rồi đứng chắn trước mai mà quát cô . Do bất ngờ khiến cô ngã đập tay vào khay thuốc làm nó rơi xuống sàn nhà , nghe anh nói cô ngước lên nhìn anh như không thể tin vào điều vừa xảy ra- anh . Không như...- không cần giải thích . Mọi việc anh đều thấy . Em làm anh thất vọng lắm . Mình chia tay đi . - anh vội ngắt lời của cô và nói.

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116

" đoàn "Sét đánh ngang tai cô , anh vừa nói gì vậy? Chia ...chia tay sao ? Là anh vừa nói chia tay cô sao ? Anh vì con hồ li kia mà chia tay cô sao ? Tình yêu anh dành cho cô từ bé đến giờ biết đi đâu hết rồi ? Hừ ... yêu gì chứ ? Chỉ là câu nói đầu môi chót lưỡi , nhìn kia , người ta đang chăm sóc cho người khác chứ đâu để ý đến cô .

Từ bỏ đi , anh còn yêu gì cô nữa chứ ? Thật nhạt , thật đau . Cúi đầu cô nhếch mép cười chua xót rồi đứng lên lạnh lùng bước ra ngoài , không nói dù chỉ 1 câu . Cô cứ vậy vô hồn bước về lớp mặc cho bàn tay đang chảy máu do cú xô sát lúc vừa , nhưng tuyệt nhiên không 1 giọt nước mắt nào tràn ra khỏi mi . Cô vào lớp ai thấy cũng lo lắng- Dịu mày sao vậy ? Ai đánh mày sao ? - Hạnh đi lại hỏi . Cô vẫn không phản ứng , cứ ngồi thẫn thờ nhìn ra cửa sổ- bà sao vậy .

Nói gì đi chứ ? Ai đánh bà ? Nói để tôi xử , con gái tôi cũng đánh - Thắng lo lắng đi lại hỏi , tay đưa lên bên má đỏ au in hằn 5 nốt ngón tay mà thấy sót . - tay bà chảy máu kia . Để tôi băng lại - Phúc nhìn tay cô chảy máu liền hốt hoảng - ....Cứ vậy bao câu hỏi đặt ra cho cô- để tôi yên - không chịu được cô cất tiếng , giọng lạnh đến vô bờ bến . Cà đấm kia đơ ra , lạnh quá , Phúc đang cầm băng băng chuẩn bị băng lại cho cô cũng giật mình đứng im .

Mãi 1 lúc sau lấy lại tinh thần mới đưa tay cầm tay cô lên để băng lại- tôi nói để tôi yên - cô giật tay lại m ánh mắt long lanh nhìn phúc , giọng kìm chế .Phúc giật mình thu tay lại nhìn cô , cà đấm cũng nhìn cô , cô gần như muốn khóc nhưng giọt nước đang long lanh kia vẫn thể rơi xuống khỏi mi , nó cứ đọng lại đó .Bỗng tiếng trống vào lớp làm cả đám hoàn hồn kéo nhau về chỗ nhưng không quên ngó xuống nhìn cô lo lắng .- các em ngồi đi - Bách da hiệu cho lớp ngồi xuống nhưng mắt lại cứ nhìn cô .Cô không hề để ý đến anh , đến đứng lên chào cũng không , mắt cứ nhìn ra cửa sổ .- hôm nay lớp luyện tập .

Lớp lấy sách giáo khoa ra thầy giao bài . - lấy lại tinh thần Bách nói và lấy phấn viết chữ luyện tập lênbảng .- Hồng , em làm cho thầy câu a bài 4 trang 42 - anh lật sách và giao .- Thanh , em làm câu c bài đó . - anh tiếp tục giao .- Hưng , làm cho thầy bài 2 trang 41 .Giao xong anh lại nhìn xuống dưới lớp nhìn1 lượt để dao bài , ánh mắt lại dừng ở chỗ cô , - um...Dịu...em làm cho th...thầy bảo 6 trang 44 - anh có vẻ hơi khó nói gọi cô .

Không nhìn anh cô lấy sách trong cặp ra , lật từng trang sách rồi cầm sách lên băng ,khôn mặt lạnh băng không cảm xúc , ánh mắt lơ đãng không hề nhìn anh dù 1 lần , điều đó làm anh rất khó chịu .Bỗng ánh mắt anh lóe lên tia gì đó khi nhìnbàn tay đầy máu của cô , máu vẫn đang chảy nhỏ từng giọt chậm chậm rơi xuống viên phấn trắng .- tay em chảy máu ? Từ khi nào ? Sao không băng lại ? Em muốn chết sao ?

Em xuống y tế với tôi - anh cầm lấy tay cô nói , giọng tuy nghiêm nhưng lại chứa hàng ngàn phần lo lắng trong đó .- buông ra . - cô hất tay anh ra lạnh lùng nói .- em ... em bị sao vậy ? Anh xin lỗi . A...- im . Cút - cô lạnh lùng cắt ngang câu nói của anh và rồi ngất lịm .- Dịu .., Dịu à .., Lớp tiết này nghỉ . Thầy đưaDịu đi viện - anh hốt hoảng ôm lấy cô gọi và lời với lớp xong bé bông cô chạy xuống nhà xe và phóng thẳng đến viện .Sau 1 hồi cấp cứu bác sĩ nói cô bị mất máukhá nhiều lên mới bị ngất yếu cầu người chăm sóc và bồi bổ thêm cho cô , anh vâng dạ rồi đi vào thăm cô . Nhìn cô lảm đó tìm anh lại quẫn thất . Là anh sai , 1 phút nóng nảy anh đã hành xử không phải ,đã nặng lời rồi còn đánh cô , anh chưa bao giờ giám làm cô đau ấy vậy mà hôm nay anh đã đánh cô , chưa hết , anh còn nói chia tay cô , chắc cô sooc lắm , đau lắm .

Là anh sai , sai rất nhiều , anh rất hối hận .Bỗng cô tỉnh lại làm anh vui mừng vô cùng , như lần trước anh ôm cô rồi xin lỗi nhưng cô tuyệt nhiên không nhìn anh , không trả lời anh , khuôn mặt lạnh vô cảm .- đủ chưa ? - cô lạnh giọng hỏi khi nghe anh xin lỗi và thuyết trình lấy giờ .- anh ... - anh có chút ngạc nhiên nhìn cô và không biết nói gì- đủ rồi phiền anh về cho . - cô lạnh lùng nói và nhắm mắt lại .Anh như hóa đá tại chỗ , cô sao lại lạnh lùng cắt ngang lời anh .-.....Anh không thể nói gì , người như tượng nhìn cô đang quay lưng lại phía anh , cô thật sự giận anh và ghét anh rồi sao ?

Đến nhìn mặt cô cũng không nhìn , cô còn nói không quen anh nữa . Lần này anh thật sự đã sai rồi , trong tuần anh liên tiếp làm cô tổn thương , lỗi lầm chồng chất lỗi lầm thì hỏi sao cô có thể tha thứ ? Nếu lần này được cô tha thứ thì anh có chắc lần sau sẽkhông làm cô toinr thương nữa? Anh không biết . Cứ làm cô đau như vậy anh không chịu được , nếu buông tay làm cô dễ chịu thì anh sẽ buông ...nhưng anh sẽ mãi ở phía sau cô để dõi theo cô , theo cô bé dễ thương mà anh yêu từ lúc nhỏ đến giờ vẫn còn yêu và yêu nhiều hơn .Anh nhắm mắt lại , xiết chặt nắm đấm anh đi ra khỏi phòng cô . Đôi vai cô run lên kìm chế tiếng khóc bật ra môi cắn chặt đến bầm máu , cô đau lắm , hiện tain cô rất đau , cô muốn ôm anh , cô muốn được anh ôm vào lòng để vỗ về ..... cô muốn tha thứ cho anh lắm nhưng cô sợ lại phải đau thêm lần nữa , buông tay nhau thôi sửa sai chẳng kịp nữa rồi , tình yêu quá nhiều lỗi lầm , anh đãliên tiếp làm cô ướm mi thì làm sao có thể quay lại .... cô cứ vậy khóc đến cạn nước mắt mà thiếp đi lúc nào không hay , khi tỉnh lại đã gần tối , bỏ về cô mệt mỏi lảm vật ra giường suy nghĩ 1 lúc nước mắt lại vô thức rơi và rồi lại mệt mỏi chìm sâu vào giấc ngủ .Sáng hôm sau đi học , cô vẫn thái độ nhàn nhạt lạnh lùng ấy .

Còn anh , anh đã khác , anh không còn cười nói hay lại năn nỉ cô nữa mà trực tiếp không tiếp xúc với cô nhưng lại thân mật với cô gái tên Mai kia .

Cứ vậy tình trạng kéo dài hêta tuần qua . * về thực tại *Cô vừa kể lại , nước mắt cũng vì vậy mà cứ lấn dài (lưu ý : cô chỉ kể về sự có mặt của cô ta và những tình huống cô bị hãm hại chứ không kể cô và anh...)Bon nó và hấn nghe xong thì tức giận vô cùng- anh Bách đúng là tên nhố mà . - Thủy tức giận nói .- phải đó .

Đúng là ảm ức thay cái Dịu - Dương chen vô vừa tức giận xen chút ảm ức nói .- anh muốt tát ngay vào mặt con nhỏ đáng ghét kia - cậu híp mắt nguy hiểm phát biểu bạo lực .- mây bạo lực vậy ?

- Hữu ngạc nhiên nhìn Lộc , Lộc trước giờ rất hào hoa và biết thương hoa tiếc ngọc vậy mà hôm nay nói vậy pàm anh khác ngạc nhiên.- cô ta như vậy anh chả muốn đập .

- hấn cũng không vừa .- bộ anh thương nó hay sao mà bênh nó . - nhỏ lườm anh nói .- không có . Anh thương mình vợ yêu của anh thôi . - anh thấy vậy liền lao vào ôm nhỏ nịnh nọt .- hừ , cô ta muốn ngã cầu thang sao ? Vậy để tao giúp cô ta toại nguyện . - giọng nói mang từ khí của nó vang lên làm ai ai có mặt đều phải sợ hãi .- lên lớp thôi . Đừng buồn .

Có tao rồi , không ai bắt nạt mày được đâu . - nó nhẹ giọng nói và lau nước mắt cho Dịu xong thitinh nghịch tự hào về mình .- phi ... thiệt không đó ? Không biết là tao hay mày bị bắt nạt nữa kia - Dịu phải phi cười trước cái khuôn mặt vênh vênh tự đắckia nhưng lại rất đáng yêu nha .- được rồi lên lớp thôi . - hấn nói và đi lại ôm eo nó kéo đi .- ê làm gì vậy ?

Ăn đấm giờ . - nó kéo tay hấn ra nhìn hấn hỏi .- ôm vợ anh - hấn thần nhiên .- này thì vợ anh - nó thẳng tay đấm vô mặt hấn 1 cú .- au ... em bạo lực - hấn ôm chỗ bị đấm la oai oái .- haha ....- cả đám nhìn nó và hấn cười .Đang đi bỗng nhớ gì đó nó dừng lại gọi đám kia chụm đầu lại nói nói gì đó rồi chỉ thấy bọn kia đưa gật đầu , đưa đen mặt (là hấn ý) đưa nhủu mây .... đủ biểu cảm rồi cười cùng đồng loạt gật đầu rồi cùng nhếch mép , cả bầu không khí quanh sắc mùi nguy hiểm .

Vui vẻ quay về lớp bọn nó chăm chú vô bài giảng và cũng mong nhanh đến giờ ra chơi.Chờ hoài cuối cùng cũng đến nó nhanh chân chạy xuống phòng giáo viên tìm Bách .- anh Bách , sáng chưa được ăn giờ em muốn anh xuống khoam em 1 bữa - nó thấy Bách liền tươi cười bay lại kéo tay anh đi .Bách có chút bất ngờ , nó không giận hấn vụ hỏi sáng sao giờ nó lại như vậy ?- Linh . Em .... um... chuyện sáng nay .... - Bách có vẻ ngập ngừng .- không sao

. Anh với cái Dịu không hợp thích tay có sao đâu .

Em không giận anh vì em coi anh như anh trai em vậy . Không giận - nó biết ý liền trả lời .- vậy sao ? -Bách có vẻ vui mừng .- thật . Anh nghĩ nhiều quá rồi đó anh trai . Đi thôi - nó cười tươi rồi kéo Bách đi .Còn Bách thấy nhẹ người đi rất nhiều , vui vẻ cùng nó xuống can - tin . Đang đi bỗng nó la lên và kéo nhanh Bách đi lên phía trước .- a ... chị Mai hìhì .

Chị tan tiết muộn vậy ? Em với anh Bách định đi uống nước , chị có muốn đi không ? - nó vui vẻ cười nói với Mai .Cô ta có vẻ tức giận khi nghe nó nói và nhìn cái tay nó đang nắm chặt tay Bách lại càng tức hơn . Giọng cười cô ta nói- ờ chị có tiết tháo giăng lên ra hơi muộn . Ồ cũng được , chị cũng hơi khát vì vừa nói hơi nhiều - cô ta cũng vui vẻ nói với nó .- ờ vậy ta đi thôi . - nó cười tươi tự ý cầm lấy tay cô ta kéo đi .

Bên trái nó cầm tay cô ta , bên phải nó cầm tay Bách , hồn nhiên nó kéo 2 người đi , nụ cười tươi rồi nhìn đến là yêu .- du từ từ thôi . Em đó , lúc nào cũng hấp tấp - Bách mắng yêu nó khi nó mãi chạy quá mà vấp chân sém ngã may anh nhanh tay đỡ kịp .- hì hì - nó trong lòng Bách cười hì hì , má phỉn hồng nay lại không biết sao hơi đỏ lên nhìn thật đáng yêu .- còn cười . Đáng yêu chết đi à . - Bách không kiềm được mà đưa tay捏 yêu má nó .- au ... anh ác giết vậy ?

Hx anh ăn hiếp em nha hức ... chị Mai , anh ấy bắt lạt em kìa . -nó ôm má phụng phịu nhìn về muốn lấy cắp tim người khác rồi bỗng quay sang nắm tay Mai lắc lắc làm nũng .Mai lấy giờ nhìn thấy nó và Bách thân mật như vậy mà máu nóng muốn phun trào , đả vậy con nhỏ chết tiệt này còn quay sang cô làm nũng nữa , đúng là tức chết mà . Tay bắt đầu xiết chặt , ánh mắt nhìn nó giận dữ .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117

Do cô ta để tóc xõa mà Bách lại đứng cách cô ta chừng 2 , 3 bước chân và đứng sau khoảng nửa bước chân lên không thể nhìn thấy bộ dạng đó của cô ta . Bỗng từ khuôn mặt đang lại giận dữ chuyển sang nhăn lại định la lên và ngã xuống để vu oan cho nó như đã làm với Dịu thì nó đã nhanh hơn .- a.... sao chị túm tay em chặt vậy ? Buông tay em ra . A... đau quá hx - nó la lên đau đớn và cố giật tay ra khỏi tay cô ta , đôi mắt long lanh 2 giọt nước làm người ta nhìn mà đau lòng .Bách nhìn vậy liền đi lại giật tay nó ra khỏi cô ta và nhìn bàn tay nó đang bị đỏ ửng lên và vẫn còn hằn sâu vết móng tay gần như muốn bật máu .- hx đau quá hức ... - 2 giọt nước long lanh lúc vừa giờ đã chàn mi rơi xuống đôi má phỉn hồng kia làm người ta nhìn thấy mà đau lòng không thôi .- Mai . Em làm gì vậy ? Em ấy có làm gì em chứ ? Sao em kì vậy ? Tôi đã nói tôi không yêu em ,Tôi chỉ coi em như em gái thôi . Đừng bao giờ làm vậy nữa và đặc biệt đừng làm như vậy với Linh 1 lần nào như vậy nữa nếu không tình cảm anh em cũng không có . - anh đau lòng nhìn nó , đưa anh coi như em gái mà cưng chiều mà giờ vì anh mà bị như vậy . Tức giận Bách quay sang giận dữ quát Mai và kéo nó đi 1 mạch không quay đầu .Còn cô ta chưa biết chuyện gì xảy ra thì đã bị Bách quát và 1 mạch dẫn nó đi , cô ta chỉ biết khi mình chuẩn bị la lên thì đã bị giọng la của nó làm cho giật mình và bàn tay nó cũng nắm chặt tay cô ta không buông cho đến khi Bách đi lại giật mạnh tay nó ra và đẩy cô và quát cô xong đi thẳng . Sao ... sao có thể như vậy ? Sao nó giám hãm hại cô ta ? Nó ..., con nhỏ đáng ghét , hừ ... cô ta nhất định không tha cho nó , vì nó mà Bách nặng lời với cô ta và còn giận cô ta nữa . Tức giận cô ta giậm chân quay gót lại phòng giáo viên .Đằng sau bức tường gần đó bọn hân và nhỏ đang đứng đó cười muốn chảy nước mắt .- haha .... tức cười quá haha... nhìn mặt cô ta như đất khi già ý haha....- Lộc ôm bụng cười ngặt nghẽo .- haha ..., chịu hết nổi rồi hự hự .... mắc cười quá haha..., đau cả ruột .... - Dương ôm bụng cười muốn rớt hàm răng .- ôi mẹ ơi .... không ngờ cô ta lại bị chính chiêu của mình phản công haha ... nhìn mặt cô ta nhăn lại đen đen như đất nổi mà anh không nhịn được cười haha ... - anh vừa cười vừa lau nước mắt .- không ngờ Linh lại diễn đạt như vậy . Đáng đời con cô ta hìhì ... - Dịu cũng chen vô .- vui thật nhưng tui vẫn thấy tức . Hừ lúc vừa chồng em làm gì ôm vợ anh chặt vậy ? Đã vậy còn néo má vợ anh , cầm tay vợ anh suốt xoa ....., aisssss tức chết mà .. -hân cứ cười nhưng không cười như đám bạn mà nghe Dịu nói cái mặt hân lại đen như đất xoong .- anh ấy không phải chồng em nữa rồi . Mà anh làm gì ghen dữ vậy ? - Dịu có chút buồn buồn nói nhưng rồi cũng nhanh chóng hỏi lại hân .- sao lại không ghen được chứ ? -hân phụng phịu . Có trời mới biết lúc Bách ôm nó hân tức như thế nào , đã vậy nó còn đỏ mặt e thẹn nữa chứ , chưa hết ở đó , Bách còn đưa tay bẹo đôi má phụng phịu dễ thương của nó nữa chứ .... aissc càng nghĩ càng tức mà .Hân nghĩ mà tức giận dậm chân bình bịch ra căn - tin trường . Bọn bạn thấy vậy chỉ lắc đầu rồi đi theo sau hân . Vừa đến nơi hân đã nhìn thấy Bách đang ăn cần bôi thuốc cho nó , nhìn mà ngứa mắt quá . Vợ đi lại hân giả bộ hốt hoảng- ủa . Tay Linh làm sao vậy ? Ai đã làm vậy với em ? Nói anh để anh xử nó . - hân đi lại cầm tay nó lên nhìn mà sốt , hỏi Bách rồi lại trực tiếp hỏi nó .-anh xin lỗi . Là tại anh lên Linh mới bị vậy .- Bách buồn dàu nói .- không sao đâu anh . Có chút sù à . - nó mỉm cười nhìn Bách nói .- gì mà không sao ? Vợ nhìn tay vợ đi . Bàn tay trắng mịn vậy giờ đỏ hết cả lên đã vậy nốt móng tay bầu bị tẩy hết lên rồi đây này , trời chảy máu luôn này . - hân nghe nó nói thoi oang oang cãi lại và sốt xa nhìn tay nhóe của nó đang bị tẩy lên .Nó chả biết sao chỉ biết nhìn hân ủy khuất , mắt long lanh .- thôi đừng khóc . Đau lắm không ? Anh xin lỗi , anh không lớn tiếng như vậy . - hân thấy nó vậy thì tìm lại khe nhói lên và đưa bàn tay nó lên xoa xoa thối nhẹ .Nó hạnh phúc lắm khi được hân yêu chiều dịu dàng như vậy , hạnh phúc khi được hân yêu chiều dịu dàng như vậy , hạnh phúc đến phát khóc luôn làm hân lại càng lo hơn mà ôm nó vào lòng vô về .- đừng khóc . Anh xin lỗi . Anh hứa sẽ không để em bị vậy 1 lần nào nữa .Bên ngoài Bách nhìn nó và hân như vậy thì lại thấy chút áy láy , nhìn nó khóc Bách lại càng thấy mình có lỗi , cặp mi anh nhẹ nhàng quay đi để lại bầu không khí cho nó và hân .Bọn bạn nhìn xem lấy giờ giờ mới đi lại- tình cảm dữ vậy ? Muốn người ta gato chết sao ? - Dịu đi lại khẽ chêu .- hìhì em cũng tài thật nha . Cho con nhỏ kia 1 vỏ thật đau . Mà đoạn tình cảm này ngoại kế hoạch nhưng lại vô cùng tốt nha .Nó làm cho anh Bách càng áy láy hơn . - Lộc đi lại cười nói và thần phục .- gì chứ ? Mày nhìn đi . Tay Linh là bị thật chứ không có diễn đâu . Tao càng nhìn tay Linh tao càng muốn lao ngay đến chỗ con nhỏ kia mà cho mấy cái bạt tai- hân tức giận cầm tay nó mà suốt xoa .- gớm quá . - bọn bạn nghe vậy liền chêu đùa .Cứ vậy bọn nó nói chuyện vui vẻ .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 118

Bách sau khi rời khỏi đó thì đi lên phòng giáo viên và đứng mặt ngay cô ta thì có vẻ không vui, anh trực tiếp lướt quá và bị cô ta giữ lại và xin lỗi về hành động không suy nghĩ đó và hứa sẽ không làm vậy nữa. Anh đang lưỡng lự thì cô ta khóc lóc nhìn đến là tội lên anh đã đồng ý và lấy cặp đi ra ngoài.

Cô ta ở lại nắm chặt tay đến bật máu, răng nghiến ken két trong đầu chửi rủa nó không thôi và hiện ra 1 kế hoạch để hãm hại nó. Còn nó đang vui đùa với đám bạn liền hất hot và người run lên vì lạnh, khịt mũi nó khẽ rùng mình và rồi lại vui đùa với đám bạn. Cứ vậy 1 tuần nữa lại chôi qua 1 cách bình yên vì cô ta không gây hấn với nó và không đáp mặt nó như muốn lắng vạ này xuống.

Còn bọn nó vẫn cười đùa vui vẻ không để tâm đến cô ta, nó vẫn cố tình chọc tức cô ta bằng cách thân thiết với Bách và không cho Bách tiếp xúc với cô ta, luôn lôi kéo anh .... còn anh không nghĩ gì chỉ vui đùa với nó. Nó nhiều lúc cố ý gần kết anh và cô lại bên nhau nhưng cô có vẻ thật sự giận anh rồi. Cô và anh vẫn rất buồn về chuyện đó nhưng khi có nó bên cạnh chọc phá thì cũng bớt đi 1 chút buồn phiền.

Lúc buồn họ chỉ cần thấy nụ cười của nó thì mọi buồn phiền như bay đi đâu hết. Bọn bạn vẫn vậy, vô tư vui đùa chọc phá nhau, hần nhiều lúc phát ghen với Bách vì nó quá thân mật với anh khi có cô ta ở đó, nhưng có ghen thế nào đi nữa thì cũng không thể giận được nó vì nó quá là dẻo miệng và đáng yêu đi, haizzz càng ngày hần càng yêu nó nhiều hơn mất rồi. Còn cô ta thì dù có tức giận nhưng vẫn cố tỏ ra bình thường để tiến hành kế hoạch của mình.

Sau ngày chủ nhật đi chơi vui vẻ bọn nó và hần đi học bình thường và kế hoạch của bà chị hia kia cũng được bắt đầu. Hôm nay tiết Bách đầu tiên ở lớp nó, bọn nó vẫn chăm chỉ học.

Đang ghi ghi chép chép mồm lẩm bầm tính tính bài toán thì điện thoại nó rung lên, dự định không mở vì nó nghĩ là tin nhắn của mạng lên kệ nhưng lại 1 lần nữa rung lên làm nó tò mò vô cùng và mở ra coi. Máy báo 2 tin nhắn, mở ra, 1 tin của mạng thật, là khuyến mãi, còn tin nhắn kia kia của 1 số lạ, mở ra đọc, nội dung tin nhắn làm nó khẽ nhíu mày "tính chơi tôi sao? Chị không có cửa."

Muốn chơi ok tôi chiều chị" nó suy nghĩ, ánh mắt khẽ đánh lại đây quỹ dị. Bên cạnh hần thấy nó nghịch điện thoại liền với lấy đọc "ra chơi đi 1 mình ra cuối hành lang gặp tôi."

Có chuyện cần nói. Tôi Mai. Không ra là hèn. "- gì vậy? Cô ta tính làm gì đây? - hần nhăn mày nói khẽ. - gì vậy? - bọn bạn đang học bỗng nghe hần nói liền quay ra hỏi.

Hần không đáp mà đưa điện thoại cho cả nhóm xem, đọc xong cả đám nhủ thầm- cô ta tính .... Hữu đang nói thì nhận được cái ngoắc tay của nó liền im bặt ghé đầu vô nghe nó nói, cả đám cùng chụm đầu lại nghe nó nói rồi gật gù đầu. - được rồi. Nhưng đó là cuối hành lang. Tao sợ chị ta lại hại mày như đã làm với tao.

- Dị khê đồng ý nhưng có chút lo lắng. - đừng lo. Mày nghĩ tao là ai chứ? Không ai đụng được vô tao đâu. Cứ theo kế hoạch là được - nó mỉm cười nhìn Dị. - thật chứ? - Dị vẫn có chút lo. Nó không đáp chỉ gật đầu chắc lịch lăm Dị đỡ lo hơn hần.

Cả đám lại tập chung vô học. Bỗng. - xin lỗi lớp. Thầy có điện thoại thầy nghe chút - điện thoại anh reo làm cả lớp giật mình, anh đành xin lỗi và ra cửa nghe máy. - alo.

Có gì không Mai? Anh đang dạy có gì xiu nói chuyện - anh nghe máy nói 1 lèo tính cươ máy thì bên kia vội nói- à. Vậy chút gặp anh ở cuối hành lang nha. - ừ. Đáp rồi anh cúp máy và đi lại lớp- xin lỗi lớp. Giờ ai lên giải cho thầy ví dụ 3 trang 48 sách giáo khoa? - xin lỗi anh quay lại bài giảng. - em- Thịnh dơ tay. - ừ. Em lên làm đi. - Bách nói rồi lớp tiếp tục học như trước.

Cuối cùng giờ ra chơi cũng đến, nó không cất tập mà trực tiếp bước ra ngoài trước cả Bách, bọn hần thấy vậy chỉ giúp nó thu đồ và lòng có chút lo lắng, Bách đang thu đồ để bỏ vô cặp cũng chẳng để ý đến nó. Đang thu đồ thì Dương bê tập lên hỏi anh cách giải 1 bài toán khá khó kên anh đã nán lại để giải giúp Dương.

Nó sau khi ra khỏi lớp liền đi đến điểm hẹn, vừa ra đã thấy cô ta đứng đó chờ sẵn. Đi lại gần cô ta nó lạnh nhạt hỏi. - chuyện gì? Cô ta đang mãi nhìn xuống chân cầu thang lên không biết nó đã đến liền giật mình quay lại nhìn nó. - đến sớm vậy? Tao tưởng mày không giám đến - lấy lại phong độ cô ta mĩa mai. Nó hướng ánh mắt xuống chân cầu thang, nhìn cũng khá cao đấy chứ nhỉ?

Nếu ngã xuống đó sẽ ra sao nhỉ? Chắc nhẹ thì gãy sùi phải nhập viện, nặng lắm thì gãy tay chân hay chấn thương sọ não là cùng đi. Haizzz .., Tội nghiệp cô gái này, vì yêu mà có thể tự làm bản thân bị thương, thật khâm phục. Quay lại nhìn cô ta nó nhíu mày rồi dùng bộ dạng ngây thơ hỏi cô ta. - chị nói gì vậy?

Chị hèn em sao lại không ra được chứ? Mà chị xưng hô kì cục vậy? Cả mặt chị nữa, trả dễ thương chút nào. - mày im mồm. Đừng có bày ra bộ mặt đó với tao. Thật kinh tởm. - cô ta tức giận quát. - kinh tởm sao bằng chị. Trước mặt anh Bách thì hiền hiền thực thực vậy mà trước mặt tôi .... chep chep.... bộ mặt gì đây? - nó nhíu mày nhìn cô ta mà đánh giá, vẻ mặt rất chêu người" chát "- mày im đi.

Mày thì biết cái gì? Không phải vì mày thì Bách không có lạnh nhạt với tao như vậy. Chính mày đã cướp anh ấy từ tay tao. - cô ta nghe nó nói liền

tức giận thẳng tay tát nó 1 cái thật mạnh , thật đau .Nó đứng im bất động trước cái tát đó , " được , chị giỏi lắm , giám tát tôi . Để xem tôi làm gì chị " nó suy nghĩ , môi lại khẽ nhếch .....

Bách đang giảng cho cô hiểu bài toán kia thì bỗng Thủy thừ đầu chạy lại lớp hốt hoảng .- Thành . Mau ... mau lên .... chị Mai .... chị Mai ... đang ... , đang cãi nhau ... , với ... với Linh ở cuối hành lang kia . Tôi ... , tôi thấy ... thấy chị Mai tát Linh - cô vừa thờ vừa nói ngắt quãng .- gì ? - hấn bật dậy hồi và 1 mạch chạy đi .Anh và bọn trong lớp thấy vậy cũng liền đuổi theo .Á và nó vẫn đang đứng đó , bỗng nghe tiếng động của người đi đến cô ta đoán chắc là Bách liền nhìn nó nhếch mép nói- tao sẽ dành lại anh ấy . Mày sẽ là người thua cuộc thôi .

Nó không đáp chỉ nhìn cô ta môi hơi nhếch nhẹ làm cô ta không nhận ra được cái nhếch mép đầy nguy hiểm đó .- Linh ...- chị à ! Hức em xin lỗi . Em không biết chị cũng yêu anh Bách . Em chỉ là em gái của anh ấy thôi chứ không như chị nghĩ đâu .

Em xin lỗi đã làm chị hiểu nhầm giữa em và anh Bách có gì . Xin lỗi chị , chị đừng đánh em nữa có được không hức .... - cô tachura kịp mở mồm liền bị giọng nói cầu khẩn xen sợ hãi của nó cắt ngang , cô ta chọn mắt nhìn nó , chưa định hình liền bị nó túm lấy cánh tay .- chị ... hức ... chị tha cho em nha ?

Hức ..... em sẽ tác hợp chị với anh Bách mà hức .... xin chị đừng đánh em nữa hức hức ... - kèm theo là câu cầu xin khẩn khoản , khuôn mặt đã đầm lệ từ bao giờ , 1 bên má vừa bị cô ta tát giờ đã ửng đỏ hơi tấy , đúng là mặt mịn da trắng có khác , đụng chút cũng có thể đỏ . Không kịp phản ứng ,giật mình cô ta khẽ kêu lên tiếng- ẦY ...

Rồi vung tay dật ngược lại để thoát khỏi bàn tay đang xiết chặt tay mình kia . Do cô ta đứng quay ngược lưng lại phía chân cầu thang và lại đứng dĩa mép nữa , nó đứng trước mặt cô ta theo đà dật ngược tay của cô ta nó phi về phía trước và ngã nhào xuống cầu thang và kéo theo luôn cô ta cùng ngã .- LINH ....

Mọi người vừa hốt hải chạy đến vừa lúc thấy nó khóc lóc van xin cô ta còn cô ta chỉ nhìn nó giận dữ , chưa kịp ngăn cản liền thấy cô ta kéo mạnh tay nó đẩy xuống cầu thang liền hét lên chạy nhanh lại .Nhìn nó lăn từ trên cầu thang xuống tìm hấn như ngừng đập , hấn hoảng sợ chạy nhanh xuống theo nó , mọi người cũng như lén thờ nhìn theo nó- Linh ... Linh ... em tỉnh lại nhìn anh đi .

Linh ..... mau gọi cấp cứu ... - hấn chạy xuống ôm lấy thân hình nhỏ bé đang nằm im dưới sàn nhà lạnh buốt và đầu đang không ngừng chảy máu mà khóc gào gọi tên và hốt hoảng kêu người gọi cấp cứu .anh hoảng sợ vội run run lấy điện thoại gọi cấp cứu , bọn bạn như chết lặng nhìn nó đang nằm im bất động .- huhu .... tao xin lỗi ... huhu .... vì tao mày mới bị vậy .... huhu ... linh ơi mày tỉnh lại đi... huhu ... - Dịu bỗng đi lại bên nó lay tay nó mà khóc .- hức ... Linh đáng lên .. em sẽ không sao đâu ... - hấn ôm chặt lấy nó , tay bung vết thương đang chảy máu trên đầu nó mà run rẩy .Mọi người chỉ chú tâm vào nó mà không để ý đến cô ngay bên cạnh , có vẻ cô ta bị nhẹ hơn nó , chỉ bị bất tỉnh , đầu có chảy máu nhưng không nhiều .

Rất nhanh 1 lúc sau xe cấp cứu đến đưa cả nó và cô ta đi .Mọi người tập chung trước cửa phòng cấp cứu mà lo lắng .- hức . Do em ... không vì giúp em thì Linh nó sẽ không bị vậy .... - Dịu ngồi tự trách mình .- mày đừng vậy . Linh nó mạnh mẽ lắm sẽ không sao đâu .

- Dương ôm Dịu trấn an mặc dù trong lòng cô cũng đang rất lo lắng .- con gái tôi đâu ? . Nó bị làm sao ? Sao lại phải vào đây ? - mẹ nó hốt hải chạy lại hỏi .- bác . Linh bị trượt chân té cầu thang thưa bác . Giờ đang cấp cứu . - Lộc nhẹ giọng đáp . Cậu không giám nói có người đẩy .- trời ơi . Con bé sao có thể hậu đậu vậy chứ . - mẹ nó đau đớn khẽ than .- thôi bà bình tĩnh lại đi - bố nó bên cách trấn an .

Mẹ nó nghe lời liền ngồi vô cái ghế gần đó ngồi .Mọi người như nín thở nhìn vô phòng cấp cứu , hấn ngồi cầu nguyện cho nó không sao , xin nó đừng bị gì nếu không hấn không biết phải sông sao nữa , hấn thật vô dụng khi không bảo vệ tốt cho người con gái mình yêu . Hấn hứa chỉ cần nó tỉnh nó muốn gì cũng được hết . Bách lo lắng và áy áy vô cùng , vì Bách mà nó mới bị vậy , nếu anh không dứt khoát với cô ta lên mới ra lồng lỏi này , nếu biết trước anh đã không thân thiết với cô ta để cô ta hiểu nhầm rồi gây ra những chuyện đáng sợ này ...

Ở đây ai cũng thấp thỏm nhìn vô phòng cấp cứu .Bỗng cửa phòng cấp cứu bật mở , vị bác sĩ già bước ra- con / em/ bạn ấy sao rồi thưa bác sĩ . - mọi người vội chạy lại bám lấy bác sĩ mà hỏi .- 2 bệnh nhân không sao chỉ bị va đập mạnh ở đầu lên bị bất tỉnh khá lâu . Có lẽ mai mới có thể tỉnh lại

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119

Nói xong vị bác sĩ đó rồi đi mọi người bắt đầu ủa vào phòng bệnh của nó bên cạnh còn có cả Mai nữa . Nhìn đầu nó băng trắng mà lòng hấn quặn thắt , đi lại nắm chặt tay nó , ánh mắt đau đớn nhìn làm cho ai thấy đều mùi lòng chua xót .

Bố mẹ nó thì có chút yên tâm khi nó có người yêu thương mình như vậy , nhưng bố mẹ nó cũng rất lo lắng cho nó , nhìn đứa con gái bị tổn thương từ bé giờ lại bị vậy không đau sao được .

Đám bạn cũng thấy xót xa khi nó bị vậy , bọn họ đâu nghĩ mọi chuyện lại đến nước này , bọn họ chỉ nghĩ là nó cho Bách thấy được bộ mặt của cô ta thôi chứ không nghĩ nó lại bị thương đến vậy , họ thấy sợ xuất . Anh nhìn nó mà đau lòng , cô em gái của anh vì anh mà chịu ầm ức , anh thề sau khi cô ta tỉnh lại anh sẽ giải quyết dứt khoát vụ này , anh không thể để nó bị như vậy thêm lần nữa .

Địu sát xa nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của nó , không vì cô thì nó đã không ra lồng lỏi này . Mọi người tập chung trước giường nó nhìn mà xót xa tuyệt nhiên không ai để ý đến cô ta ra sao .- mấy đứa ở đây với Linh bác xuống mua ít đồ dùng cho Linh . - mẹ nó lên tiếng .- vâng . Cháu cũng về nhà lấy cho Linh chút đồ . - nhỏ nói .- vậy anh cùng em đi . - Hữu lên tiếng .- ừ . Vậy đi .

Mọi người ở lại chăm Linh nhé? Bu đi thôi . - nhỏ nói xong quay lại ôm tay mẹ nó đi ra khỏi phòng . Vậy là mọi người trong phòng lấy ghế ngồi xuống bên cạnh nó , bố nó đi làm thủ tục nhập viện cho nó , Bách buộc phải đi làm thủ tục cho cô ta vì cô ta không có người nhà ở đây , hình như bố mẹ cô ta bên nước ngoài .

Ngồi chông đến tối mọi người hình như có chút mệt mỗi lần lúc này mới ngược lên nhìn mọi người nói- mọi người về đi . Tối nay Thành sẽ ở lại với Linh .- đề tôi / em / anh / Bác ở lại với Linh . - mọi người trong phòng đồng thanh .- 2 bác về nghỉ đi để cháu ở lại với Linh cho . Mai 2 người vô sớm với Linh . - hẳn nhẹ giọng nói với bố mẹ nó .- ừ vậy được rồi . Mai bác sẽ vào sớm .

Giờ bác về nấu chút cháo cho Linh mai sẽ mang vào - mẹ nó nói rồi cùng bố nó ra về .- mọi người về nghỉ ngơi đi - đợi bố mẹ nó ra về hẳn mới nói với bọn bạn .- ừ vậy mày ở lại mai bọn tao vào sớm thay cho mày - Lộc đáp . Vậy là mọi người về hết chỉ còn lại hẳn và Bách .- sao anh còn ở lại ? - hẳn nhủ mày nhìn Bách hỏi .- anh ở lại với Linh tiện chồng Mai - Bách đáp và ngồi xuống cái ghế giữa 2 giường . Hẳn nghe vậy không đáp trực tiếp quay sang nhìn nó tay xiết chặt . Bách cũng không nói gì chỉ ngồi đó suy nghĩ gì đó .

Do mệt lên cả anh và hẳn đã ngủ quên khi giật mình tỉnh lại cũng đã hơn 6h sáng , mọi người vẫn chưa ai đến , nó và cô ta vẫn còn chưa tỉnh . Hẳn vsen xong định đi mua chút gì để ăn thì anh cũng nói muốn đi , nhìn lại nó 1 lúc suy nghĩ gì đó rồi cũng cùng Bách đi .

Vừa đóng cửa lại cũng là lúc tay nó khẽ động , đôi mi khẽ lay động rồi từ từ mở mắt . Cảm giác đầu tiên ập đến là đau buốt cái đầu và cả thân như vừa bị dấn 1 trận nhớ đời . Đưa tay lên đầu nó nhăn mày nhìn quanh phòng rồi quay ra bên cạnh thấy Mai vẫn nằm im đó thì môi khẽ nhếch . Cổ gượng dậy nó với lấy chiếc điện thoại xem giờ , trời ! Nó "ngủ " cả 1 ngày 1 đêm luôn mới ghé chứ , sao mà siêu nhân quá vậy ?

Bỏ điện thoại xuống giường nó nhìn ra ngoài cửa sổ suy nghĩ , sao không có ai trong này nhỉ ? Chắc mọi người đi đâu rồi .....- con khốn . Là mày hại tao . - đang suy nghĩ thì bỗng nghe tiếng nói tức giận ngay bên tai mình nó quay lại .- tỉnh rồi à ?- nhếch môi hỏi , đồng thời đưa tay xuống giường bấm gọi cho Bách .- mày còn giám hỏi vậy . Mày là con hồ li tinh . - cô ta tức giận quát lên và đi lại giường nó.....

Bên Bách và hẳn đang mua chút đồ thì thấy có điện thoại liên tục ra nghe , thấy nó gọi vui mừng bắt máy thì nghe được đoạn hội thoại .....- chị nói gì vậy ? - nó giả bộ giọng sợ hãi .- mày còn giám hỏi . Không phải tại con khốn như mày thì tao đâu bị như vậy chứ ? Và anh Bách sẽ không bao giờ giận tao - cô ta day nghiêng nói .- em không biết hức .... em không cố ý kéo theo chị xuống đâu .

Em xin lỗi - nó giả bộ oan uổng ủy khuất nhìn ả .- mày còn giả lai . Ở đây không có ai mày không cần diễn . Đáng nhẽ người ngã chỉ có mình tao và mày mới là kẻ xấu trong mắt Bách nhưng không ngờ mày lại khốn nạn hơn trên diễn trò . - cô ta tức giận nói thẳng ý mình muốn trong kế hoạch ." hừ , ai mới là người trơ trên đây ? Tôi khinh " nó nghĩ nhưng ngoài mặt vẫn sợ hãi .- chị nói gì vậy ?

Em không hiểu ?- mày còn giám nói vậy ? Đừng giả lai nữa , mày giỏi hơn con bạn ngu ngốc của mày đấy nhưng tao sẽ không để yên cho mày đâu . Mày cứ chờ xem tao làm gì mày . - cô ta nói rồi cầm con dao gọt trái cây trên bàn tiền lại phía nó .- chị nói vậy là sao ?

Chị làm gì bạn em sao? - nó có chút nhủu mày nhưng cố gắng hỏi- phải . Tao hăm hại bạn mày đấy , mày biết vì sao con bạn ngu ngốc của mày chia tay với Bách không ? Là vì tao đấy . Haha... con bạn mày ngốc anh Bách còn ngốc hơn khi không nhìn ra tao đã bày trò với con nhỏ đó - cô ta sáng khoái khi nghĩ lại chuyện cũ .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120

- ý chị là sao ? Chị hại bạn tôi ? Chị đã làm gì ? - nó trả bộ bất ngờ và tức giận .- haha ..... tao làm gì ? Ta đâu có làm gì .... chỉ là 1 chút thủ đoạn cũng có thể đánh bật con bạn mày .

Chắc cô ta có kế cho mày nghe mọi việc rồi phải không ? Đúng là tao bấu chặt tay cô ta rồi đổ lỗi cho cô ta đáng tiếc cho cô ta là Bách tin tao mà không để ý tay cô ta bị gì haha ... còn việc ngã cầu thang cũng là do tao tự ngã tại con nhỏ đó quá giót thôi .... còn mày , mày có lẽ khôn hơn bạn mày nhưng hôm nay tao sẽ cho mày chết - cô ta không ngại thú tội với nó rồi day nghiêng nhìn nó dơ con dao gọt trái cây lên , ánh mắt căm thù nhìn nó .

Nó nghe cô ta nói thì môi nhếch lên tay cầm chiếc điện thoại lên đưa trước mặt cô ta , trước mặt cô ta là màn hình vẫn hiển thị đang kết nối điện thoại với Bách . Run run cầm điện thoại , mắt mở to hết cỡ như không tin , tâm trí loạn cả lên , người cứng đờ như khúc gỗ , mồm há ra , ngực phập phồng thờ thẩn .

Nhìn biểu hiện của cô ta nó nhếch môi cười thỏa mãn rồi điệu bộ bất cần chống tay xuống giường di chuyển đến gần cô ta ghé sát tai nói , giọng nói có chút dịu ngọt nhưng lại lạnh đến thấu xương và điều này đặc biệt bên kia Bách không nghe thấy- game over.Nghe nó nói bên tai cô ta mới sực tỉnh mà nhìn nó căm hận , ánh mắt hiện lên tia máu , nắm chặt cái điện thoại trong tay như muốn vỡ vụn ra cô ta hét lớn như chút giận- aaaaaa.....Nó nghe cô ta

hết mà bịt chặt tai lại, mắt nhắm tịt đưa người ngã về sau mặt có chút nhàn nhỏ .

Hết xong cô ta nhìn nó cảm hận- là mày ... là mày đã hại tao .... con khốn , mày đi chết đi . - nói rồi cô ta cầm dao phi thẳng hướng nó mà đến .....Bên này Bách nghe hết , tai lùng bùng , khuôn mặt thất vọng hiện rõ và có cả sự đau đớn tội lỗi . Nghe đến cô ta hét lên phần lộ Bách hốt hoảng nói nhanh với hân rồi chạy nhanh lên phòng bệnh nó- nhanh . Linh gặp nguy hiểm rồi .Hân nghe đến tên nó khuôn mặt liền co rút lại chạy nhanh theo sau anh .....Nó nhanh nhẹn đưa tay túm lấy tay cô ta giữ chặt không cho con dao kia đâm vào mình .

Cô ta cố dùng sức đẩy con dao xuống để ghim vào ngực nó . Do nằm ở giường rồi lại còn đắp chăn lên nó không thể dùng chân lên rất bất tiện và yếu thế , cố dùng sức đẩy cô ta nhưng thế đẩy của cô ta có lực hơn lên con dao dần dần đi xuống ngực nó .

Cảm giác đau đau ập đến làm nó có chút khó chịu , cố đẩy ra nhưng có lẽ không được , con dao cứ từ từ đi xuống ...." rầm "Con dao gần như ghim sâu vào ngực nó thì cánh cửa bỗng nhiên bật mở với lực rất mạnh . Trước cửa anh và hân đứng đó nhìnhảnh tượng trước mặt mà thấy tim mình rung lên sợ hãi , vội chạy lại kéo cô ta ra Bách thẳng tay tát vào mặt cô ta" chết "- cô là 1 con ác quỷ . Tôi kinh tởm cô .

Cô rút đi . Từ giờ đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi - 2 mắt anh đỏ sọng giận giữ quát . Cô ta do bất ngờ bị 1 lực kéo ra và ăn nguyên cái tát với lực đạo rất lớn khiến cô ta chao đảo ngã nhào ra đất con dao cũng vì vậy mà văng xuống sàn tạo lên tiếng kêu leng keng gọn người, ngược lên nhìn Bách và giật mình vội lắc đầu khóc lóc hoảng loạn- anh ... anh à , em bị hãm hại . Là con nhỏ kia , nó hại em . Hức ..... - hoảng loạn bỏ lại cảm tay anh khăn cầu .- cô im đi .

Cô đứng là 1 con quỷ chứ không phải người . Uống công tôi coi cô như em gái mà cung chiều vậy mà cô lại đi hại người con gái tôi yêu giờ còn muốn giết đứa em tôi coi như em gái mình . Cô thật là kinh tởm , rút đi - anh giật đứt hắt tay cô ta ra rồi quát .- em không có .... hức ... anh tin em đi ... là cô ta hại em ... - cô ta gần như không chịu được cú sốc hoảng loạn nói rồi liên tục lắc đầu .- cô còn dám nói như vậy ?

Tĩnh kinh tởm cô . Cô rút đi . Từ giờ tôi không muốn nhìn mặt cô nữa - anh tỏ ra kinh tởm cô ta nói ....- Linh ... Linh ... em có sao không ? Bác sĩ..., mau gọi bác sĩ - hân hoảng loạn kêu lên.Vừa chạy lại hân cũng muốn đánh cô ta 1 trận nhưng đã có anh rồi lên thôi , nhìn con dao văng xuống sàn có dính máu thì liền hoảng hốt quay lại nhìn nó . Trước ngực nó máu đã thấm ra ngoài áo 1 khoảng , hoảng sợ hân chạy lại nhìn nó mà lo lắng.

Bách đang mắng cô ta nghe hân kêu cũng hoảng hốt quay lại nhìn và cấp tốc gọi bác sĩ đến . Cô ta nhìn trước ngực nó máu đã thấm dẫm 1 khoảng , lại nhìn xuống con dao dưới sàn cách mình không xa rồi lại đưa bàn tay lên nhìn rồi run run bắn loạn hét lên rồi như điên lao ra khỏi phòng. Bác sĩ đến yêu cầu bọn hân ra ngoài để khám xem tình hình nó ra sao . Bên ngoài hân đứng sát cửa ngó vào trong , bàn tay nắm chặt lo lắng tột cùng , nỗi sợ hãi trong lòng cứ vậy mà dâng lên, Bách cũng chẳng kém , anh đi đi lại lại , bàn tay liều mạng đưa lên mặt vuốt dọc đến miệng dừng lại rồi thảm cầu nguyện nó không sao . 1 lúc sau bác sĩ cùng mấy y tá đi ra hân liền chớp lấy hỏi liền- cô ấy sao rồi - giọng gấp gáp không giấu được sự run rẩy lo sợ

Bác sĩ có chút giật mình nhưng nhanh chóng mở lời- cô ấy không sao . Rất may con dao không đâm quá sâu lên chỉ bị ngoài da không nghiêm trọng . Người nhà lên chú ý đừng để bệnh nhân bị vậy 1 lần nào nữa . - bác sĩ nói rồi cùng mấy cô y tá rời đi .

Nghe vậy cả hân và Bách đều thờ phào nhẹ nhõm vội chạy vào hỏi hân- em thấy trong người thế nào ? Có khó chịu không ? Anh xin lỗi , đáng nhẽ anh không lên để em lại 1 mình - hân nắm chặt tay nó nói .- em không sao . Anh đừng lo - nó mỉm cười nhìn hân , hân thật quá dễ thương đi .- Linh . Anh xin lỗi . Lỗi tất cả do anh - anh nhìn nó về tội lỗi đau khổ .- không sao . Anh lên xin lỗi Dịu - nó mỉm cười nhìn anh nói nhẹ nhàng .- ừ anh biết .

Nhưng .... Dịu có tha thứ cho anh ? - anh buồn đầu đau đớn có chút tuyệt vọng .- em tin anh làm được . Cố gắng lên . Phải biết dành lại thứ gì là của mình chứ không phải chỉ cần ngồi im là có người mang tới . Đã muốn làm anh trai em là không được nhụt chí - nó động viên .Nhận được lời động viên của nó anh thấy tự tin hơn hân liền mỉm cười gật đầu chắc nịch .- phải vậy chứ hihi .

Mà 2 người đầu vụ này nhé ? Đừng nói với ai để mọi người lo lắng - nó vui vẻ gật đầu rồi căn dặn .Bọn hân nghe vậy gật đầu không nói .Bọn nó nói chuyện 1 lúc thì bố mẹ nó vào mang chút đồ , đang ăn cháo thì bọn bạn cũng kéo nhau vào . Mọi người nói chuyện vui vẻ , cười đùa chêu chọc nhau , nhưng riêng Dịu và Bách có chút không tự nhiên khi thì thoáng 2 ánh mắt chạm nhau.

Nó phải nằm viện gần tuần mới được về và phải về nhà nó chứ không phải nhà hân . Bố mẹ nó nói không thể để nó ở như vậy được , mới xa nhà có nhiều tháng mà đã nhập viện như vậy khiến bố mẹ nó lo lắng .Bọn bạn có sin nhưng bố mẹ nó không cho , phải năn nỉ mãi bố mẹ nó mới nói đợi nó khỏe hân đi rồi mới tính tiếp làm bọn bạn hơi buồn và nhất là hân vì không được gần nó mà . Song vụ việc đó Mai cũng xin lỗi bọn nó và trở về bên nước ngoài cùng bố mẹ và không sang bên này nữa , mới đầu Bách không chịu nhận lời xin lỗi của cô ta nhưng nhờ nó nói giúp lên cũng tạm tha thứ cho cô ta .

Bách có xin lỗi Dịu nhưng cô lại không đồng ý nhất quyết cự tuyệt không muốn liên quan gì đến anh khiến Bách đau lòng không thôi , có ý định bỏ cuộc nhưng được nó động viên lên cũng cố nhưng không được ích lợi gì , Dịu vẫn như vậy , không tha thứ mà cũng không thèm nói chuyện hay nhìn mặt anh . Nó nhiều khi hỏi Dịu còn yêu Bách không mà sao không tha thứ thì Dịu trả lời" còn yêu nhưng sẽ không tha thứ tại vì , vì Bách và Dịu mà nó bị vậy lên Dịu không muốn nó bị vậy 1 lần nào nữa " nó có nói không sao thì Dịu lại nói không muốn đau vì Bách 1 lần nào nữa lên nó chịu thua .

Hôm nay cũng như mọi lần Bách xin lỗi Dịu, nhưng lần này có sự trợ giúp của bọn nó. Sau trường bọn hân đang như khi chèo cây , chuyển từ cảnh này sang cảnh khác để buộc những tâm ảnh của Dịu và Bách từng chụp chung lên thu thoáng xen những hình ông sao hay trái tim ngộ nghĩnh . Bọn nhỏ cầm nguyên tập giấy A0 cắt đôi ra viết vẽ về gì đó rồi ghép lại thành 1 quyển , còn Bách được nó dạy làm những bóng hồng nhỏ xinh từ những ống bút .

Sau vài tiếng bọn nó đã hoàn thành nhiệm vụ , vờn vai bọn nó nhanh chóng chạy lên lớp nhân cơ hội lúc Dịu đang không để ý bọn nó nhanh tay chụp bao vô người Dịu và khênh đi mặc Dịu có la hét thế nào . Đến sau trường bọn nó hạ Dịu xuống và bỏ bao ra , Dịu khó chịu đang ngờ ngác đứng đó thì giọng hát trầm ấm vang lên phía sau làm Dịu phải giật mình quay lại- Em! Em là ước muốn trong anh đêm nay Trong lòng anh nỗi nhớ thương dâng cao Như sóng gào! Anh cần em .

Em cho nhiều con sóng yêu thương trong anh Khi lòng anh nổi cô đơn như con gió gào. Ngày buồn tênh.... Em đã dịu anh thoát qua nỗi chông chênh Đã

cùng anh đến chân trời mệnh mỏng gió lộng Tim lại anh ,nơi bình yên.Hạnh phúc sẽ đến cùng ta.

Anh luôn tin thế mà!Mình sẽ hát những tiếng yêu ,theo sóng tràn đầy.Hạnh phúc sẽ mãi về sauEm hãy tin đó là?Lời nói góp hết yêu thương, em hãy trở về. Về đây em!Chưa bao giờ ta thấy yêu thương dâng cao khi mình xa cách đã biết bao đêm.Anh thấy đời anh cần em!

Chưa bao giờ anh thấy đời mình vô nghĩa Từ ngày ta cách xa nhau đến nay. ngày bỗng quá lê thê đêm thì dài... đêm quá dài.Này em hãy trở về đây Anh luôn tin thế mà.Lời nói góp hết yêu thương, em hãy trở về.Này em hãy trở về đây, em hãy tin đó làLời nói của những con tim mong em trở về... Về đây em... Này em hãy trở về đây. Anh luôn tin thế mà.Lời nói góp hết yêu thương, em hãy trở về.

Này em hãy trở về đây , em hãy tin đó làLời nói của những con tim, mong em trở về... Về đây em...Bách cất giọng hát đầy trầm âm , cảm xúc từ tận đáy lòng dâng lên .Dịu quay lại thấy Bách đứng đó lãng tử với mái tóc đen mái sáo cùng somi trắng bụng1 cúc đầu kết hợp quần bò đen đi dày cùngmàu nhìn Bách lúc này thật đẹp , bên cạnh là những tấm hình của Dịu và Bách chụp chung đang cùng gió lất nhẹ , những ngôi sao , những trái tim như thêm lung linh đẹp mắt . Bách đứng đi , ánh mắt tha thiết nhìn Dịu , giọng hát trầm âm đầy cảm xúc như muốn nói với Dịu những thứ trong lòng ấp ủ .

Kết thúc lời hát Bách cảm quyền tập lúc vừa bọn nhỏ viết và sắp lại dơ lên lật từng trang" anh xin lỗi "" xin hãy tha lỗi cho anh "" anh yêu em "" em là cả thế giới của anh "" thiếu em anh sẽ không thể sống "" xin em "" tha lỗi cho anh "" anh yêu em "" BÁCH CẢ ĐỜI YÊU DỊU "" MÃI MÃI YÊU EM "Từng trang được lật , những loại chữ đủ kiểu được viết lên đó , những màu sắc cũng rất phong phú , những hình thù ngộ nghĩnh trang trí bên cạnh đẹp mắt .Đôi mắt Dịu long lanh ngấn lệ .Lật song từng trang giấy Bách cảm bó hoa hồng tự mình làm đi đến bên Dịu , quỳ 1 chân xuống , ánh mắt ôn nhu chứa chan tình cảm nhìn Dịu , giọng nhẹ nhàng ấm áp vang lên- tha lỗi cho anh nhé ?Dịu nhìn Bách không nói , nước mắt đã lăn dài trên khuôn mặt .

Sự im lặng đó làm Bách lo lắng hồi hộp và sợ hãi .Bỗng- tha thứ đi .. tha thứ đi ...Những người đứng xem bên ngoài từ bao giờ lại đồng thanh hô lớn làm cả Dịu và Bách giật mình . Nhìn mọi người rồi lại nhìnDịu Bách nhẹ nhàng hỏi lại- tha thứ cho anh nhé ?

Dịu nghe Bách nói , Dịu rất cảm động , Dịu muốn hét thật to "em đồng ý tha thứ cho anh , em yêu anh " nhưng sao Dịu không làm được chỉ biết ôm chặt lấy miệng để không bật ra tiếng nấc rồi quay người chạyđi để lại Bách ở đó với con tim vỡ vụn đau nhói . Cả bầu trời như sụp đổ , buồn thong cánh tay đang cảm bó hoa dâng lên, đầu gục xuống , thần thờ không có lúc mà quỳ hẳn 2 chân xuống đất , thần thờ như cái xác

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121

Mọi người đang cổ vũ cho Bách thấy sự việc như vậy liền đồng cứng lại mọi hoạt động nhìn hướng Dịu chạy đi và lại nhìn Bách đang thần thờ như cái xác không hồnngồi kia mà thấy thương xót .

Bọn hần và bọn nó thấy vậy cũng rất buồn liền đi lại an ủi .- không sao đâu anh . Chắc do bất ngờ quálên nó chưa thể chấp nhận . Có lẽ nó đang suy nghĩ - nó đi lại vỗ vai Bách an ủi .- phải đó .

Anh đừng nhụt chí - Lộc cũng an ủi khẽ động viên .-.....- anh Bách . Anh đ.....- kệ anh ấy . Có lẽ anh ấy cần 1 khoảng yênlặng để bình tâmBỗng Bách bân dậy chạy nhanh đi làm bọn nhỏ lo lắng gọi với theo , chưa hết câu liền bị hần ngăn lại- ờ có lẽ vậy .

Ta vào lớp thôi - Hữu lên tiếng và cả đám ù rũ kéo nhau vô lớp . Vô lớp không thấy Dịu bọn nó lo lắng lắm đã vậy Bách cũng không thấy luôn làm bọn nó không thể tập trung học hết 2 tiết cuối .Về Dịu , cô nhất thời không biết làm sao , Bách làm vậy cô thật sự rất cảm động , cô ngay lúc đó muốn ôm chầm lấy anh mà nhận lỗi nhưng lại nghĩ đến cảnh nó ngã từtrên cầu thang xuống đầu đầy máu rồi lại sự việc cô được biết rằng nó xém bị đâm chết liền sợ hãi không giám nhận lỗi mà chỉ biết bật khóc mà chạy đi . Cô yêu anh nhiều lắm nhưng cũng sợ sự việc đó rất nhiều , có hay không cô làm vậy là đúng ?

Nhìn anh đau đớn tuyệt vọng thì con tim cô cũng như không thể chịu được mà rỉ máu nhưng nhìn bạn mình vì mình mà như vậy thì cô cũng không đủ can đảm để đứng nhìn 1 lần nữa . Cô phải làm sao ? Cô rất yêu anh và cô cũng rất yêu nó (nó là yêu quá chứ k có yêu đương nha) .... có cứ vậy bó gối ngồi ở góc nhà mà đau đớn khóc thành tiếng .Anh sau khi chạy khỏi chỗ đó thì cũng lấy xe phi thẳng về nhà ngồi tại 1 góc lóc từng ngụm rượu cay sè và khói thuốc trắng mờ ảo lan tỏa khắp căn phòng . Dịu có biết không ?

Người Bách yêu chính là cô , Dịu có hiểu không ? Người anh thương cũng chính là cô , vậy mà sao cô không chịu thấu cho anh ? Mỗi tình đầu con đang dang dở , vẫn còn in sâu trong tiềm thức vậy sao cô không hiểu cho anh ? Anh nhớ ,anh nhớ cô nhiều lắm và điều đó là sự thật. Lỗi do anh , tất cả do anh lên khiến mối tình đó không còn tha thiết , nhưng anh vẫn muốn cho cô biết tình yêu anh dành cho cô vẫn vậy không hề sút giảm đi 1 chút nào .

Anh mãi yêu cô như vậy không hề lừa dối hay có ý yêu thêm cô gái nào khác . Hít thật sâu điều thuốc lá trên tay anh miên man suy nghĩ , lốc ngụm rượu làm tâm anh thêm nặng nề . Tại sao cô không chịu cho anh 1 cơ hội ? Tại sao cô lại nhẫn tâm và ngốc đến nỗi để trái tim củacả 2 phải tan nát ? Ở vì ai ? Vì ai ?

Cũng vì anh , vì anh khiến cho cô tổn thương đến như vậy . Không có cô bên cạnh thật sự mà nói thì đối với anh rất là trống trải ..... lốc cạn trai rượu anh loạng choạng đứng dậy rồi đi ra khỏi nhà . Trời đang mưa rất to nhưng anh vẫn mặc kệ mà đi ra ngoài , từng hạt mưa nặng trĩu tạt thẳng vào mặt anh thật

rất thật đau nhưng anh mặc kệ , anh vẫn đi từng bước trên con đường đến nhà Dịu , đi chậm chậm rồi bước chân bỗng nhanh dần , nhanh dần và thành chạy , anh chạy , chạy thật nhanh đến nhà Dịu .

Đến cổng anh đập mạnh tay vào cổng và hét to- Dịu à . Mở cửa cho anh . Xin em , xin em nghe anh nói . Xin em hãy tin anh và tha thứ cho anh 1 lần . Dịu à . Em có trong đó không ?

Dịu ... Dịu .... - anh la lớn rồi không ai trả lời , tuyệt vọng anh bám vài xong sắt trên cổng và trượt người quỵ xuống trước cổng khóc nức . Cuộc sống không như ta mong vì anh đã sai để con tim cô lạnh giá , cầu mong cho cô quên đi và tha thứ cho anh lỗi lầm ngày trước . Cô trong nhà đang khóc nức từng hồi thì nghe giọng anh la lớn đầy đau khổ ngoài cổng liền giật mình đứng dậy nhìn qua Bancông phòng xuống dưới nhìn anh . Nhìn anh đau đớn tuyệt vọng tim cô như se lại đau buốt , ôm chặt miệng để không bật ra tiếng khóc , dựa lưng vô tường , người như không có lực và trượt xuống khóc lên từng hồi đau đớn . - Dịu ... em có nghe anh nói không ? Anh xin lỗi . Xin em tha thứ cho anh 1 lần . Tình yêu anh không hề đổi thay chỉ mong 1 lần tha thứ .

Xin em , xin em cho anh 1 cơ hội.... hức ,,,,,, xin em ....Anh 1 lần nữa ngẩng đầu la lớn rồi lại khóc nức đầy đau đớn , giọng nhỏ dần . Cô bên trong chịu không được mà hét- anh về đi . Tôi không muốn thấy mặt anh nữa . Anh về đi .... hức .. xin anh ... về đi ....Anh bên ngoài nghe được tiếng cô liền vui 1 cách lạ thường , đứng bật dậy nhìn lên phòng cô la lớn . - Dịu ... em ở trong đó đúng không ? Em nghe anh nói đi . Xin em , xin em cho anh 1 cơ hội . Anh hứa sẽ không để việc đó xảy ra 1 lần nào nữa . Xin em , thiếu em anh không thể sống .Dịu bên trên chỉ biết ôm chặt miệng để không bật ra tiếng khóc , đôi mắt nhắm lệ nhìn ra ngoài , trời đang mưa rất lớn .

Những hạt mưa rào rào chút xuống như cùng cô và anh chịu đựng nỗi đau . Nhìn anh đang đứng dưới kia với chiếc sơ mi mỏng mặc cho những hạt mưa tạt vào người , những cơn gió lạnh vô tình thổi qua , mỗi anh đã nhợt nhạt đi rất nhiều nhưng vẫn cố đứng đó nhìn vào chờ đợi làm tim cô lại rung lên xót xa .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lặng Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122

- anh về đi . Đừng đứng đó nữa . - Dịu như không chịu được ôm đầu hét lớn . - anh không về . Em tha thứ cho anh 1 lần này thôi có được không ? Đừng như vậy nữa mà . Anh biết em còn yêu anh mà và anh cũng vẫn còn rất yêu em . Tại sao ? Tại sao lại không cho anh 1 cơ hội để sửa sai ?- anh vừa nghe tiếng cô liền ngược lên nhìn về phía phòng cô hét lên .Mưa như càng thêm nặng hạt , những cơn gió lớn cũng đua nhau mà thổi dừ đôi cánh cửa sổ phòng cô đập ra vài rầm rầm .- tại sao ? Em nói cho anh biết đi ? - anh hét lớn rồi rần lùn ra đường để nhìn lên phòng cô để hơn ." tí , tí "Tiếng còi xe vang lên inh ỏi làm cả cô và anh giật mình . Anh quay sang chiếc xe đang lao tới ánh sáng của đèn xe làm anh chói mắt , theo bản năng mà nheo mắt lại và đưa tay lên che mắt" tí , tí "Tiếng còi xe gấp rút như muốn nói anh tránh ra

Trên lầu Dịu nghe tiếng còi xe liền giật mình ngó xuống , hoảng sợ khi nhìn Bách đang đứng trước đầu xe mà không có ý định tránh" kítttttt " " rầm " " đoàng " - hựChiếc xe lao gần đến nơi vội phanh gấp nhưng vẫn đụng trúng anh khiến anh ngã nhào ra đường , đồng thời tiếng sét đánh vang trời vang lên .

Dịu trên lầu nhìn xuống người như cứng đờ lại , nhìn thân hình anh ngã xuống đường làm tim cô như ngừng đập . Sợ hãi , lo lắng , cảm thấy tội lỗi .... cô vội chạy nhanh xuống lầu và ra cổng .

Nhìn anh đang cố đứng dậy khiến cô bớt sợ phần nào , lao ngay đến ôm chăm lấy anh khiến anh bất ngờ ngã xuống lần nữa- huhu .... em xin lỗi hức .... em tha thứ cho anh .... em đồng ý tha thứ cho anh ... hức.... anh đừng bị gì nhé ? Hức ... huhu .... - cô ôm chăm lấy anh khiến cả 2 cùng ngã rồi cô nức nở nói .

Còn anh vừa bị mũi xe đụng nhẹ vào người làm anh ngã xuống , do men rượu khiến đầu óc anh quay cuồng , đang cố đứng dậy thì bị 1 lực nào đó đẩy ngã lần 2 , người lại thấy nặng nề , chưa định hình được liền nghe tiếng cô bên tai thì vui mừng gần như muốn tỉnh rượu luôn , đứng dậy tiện kéo theo cả cô rồi nâng cằm cô cho khuôn mặt cô đối diện với mình hỏi lại- em nói thật chứ ?

Em tha lỗi cho anh ?- ừ .... hức .... em sai rồi . Em không lên suy nghĩ tiêu cực như thế .... hức em yêu anh.... em sợ mất anh ... huhu .... - Dịu vừa khóc vừa nói và lại ôm trầm lấy anh- anh cũng vậy . Anh rất yêu em . - anh vui mừng ôm trầm lấy cô vào lòng mà xiết chặt .- huhu .... - cô chỉ biết khóc trong lòng anh . Có trời mới biết lúc vừa cô sợ như thế nào , cô sợ anh bị sao , cô sợ sẽ không được nhìn thấy anh nữa , cô sợ sẽ không được vòng tay ấm áp của anh ôm mình nữa , cô sợ không được nghe anh nói anh yêu cô nữa , cô sợ sẽ không được anh cưng chiều nữa , cô sợ ... rất sợ ... cô sợ mất anh ....

Anh ôm cô thật chặt rồi nhẹ đẩy cô ra rồi chao cho cô 1 nụ hôn ấm áp , 1 nụ hôn chứa đựng yêu thương , nhớ nhung ..... đôi môi lạnh ngắt được đôi môi hồng ấm ngọt ngào của cô sưởi ấm , thật ấm , thật ngọt ngào .Người chủ lái xe vừa rời suýt đâm vào anh sau 1 hồi lấy lại bình tĩnh và nhịp tim , dự sẽ mắng anh 1 trận thì thấy cảnh trước mặt liền không muốn phá hỏng rồi cho xe lách qua chạy đi , lúc đầu người đó nói- haiz ...., thời trẻ nay bạo thật .

Buông đôi môi hồng ngọt lịm của Dịu ra Bách ôm xiết lấy cô như sợ nếu nói nóng cô sẽ chạy đi mất vậy- anh yêu em nhiều lắm . Đừng bỏ rơi anh 1 lần nào nữa nhé . Nếu vậy anh sẽ chết mất - anh thủ thi bên tai Dịu .- ừ ...., - Dịu trong lòng anh nghẹn ngào trả lời .Như nhớ ra gì đó bỗng chốc Dịu dùng 1 lực khá mạnh đẩy anh ra làm anh hoảng sợ vội ôm lại cô .- em định bỏ anh sao ? Đừng , đừng làm vậy .

Anh xin em hức .... - anh lo lắng ôm xiết lấy cô mà vội vàng nói , nước mắt lại rơi .- không có . Em muốn nói ta vào nhà đi trời đang mưa . Em sẽ không bỏ anh đâu . - Dù có chút xót xa khi thấy anh như vậy nhưng có chút vui vì bộ dạng anh rất mắc cười .Anh nghe vậy thở phào nhẹ nhõm , buông cô ra và cùng vô vô nhà .- anh vô thay đồ đi . Người anh ướt hết rồi - về đến phòng Dịu vội đẩy Bách vô nhà tắm, giọng khản trương lo lắng .- em cũng ướt đó thôi .

Em vô thay trước đi không cảm . Em cảm anh xót lắm - anh không chịu vai mà đẩy ngược lại cô .- em ....- đi đi . - chưa đề cô nói hết câu anh đã đẩy cô vô phòng tắm ." cách"- em làm gì vậy ? Không thay sao ? - vừa quay đầu đã nghe tiếng mở cửa phòng tắm anh vội quay lại nhú mày hỏi .- em ... em lấy đồ

- Dịu cúi đầu ấp úng .- ờ - anh mỉm cười đáp lại . 1 lúc sao cô bước ra với chiếc đầm ngủ màu hồng , tay cầm khăn lau tóc nhìn cô thật dễ thương nhưng không kém phần quyến rũ .

- anh vô thay đồ đi . - cô vừa lau tóc vừa nói với anh .Anh đang ngáy người nhìn cô thì cũng giật mình giật đầu đi vô phòng tắm .Bước ra anh quán duy nhất có cái khăn tắm ở thân dưới , tay cũng cầm khăn lau tóc . Cô nghe anh ra thì quay đầu lại , đồ mặt quay đi cô lắp bắp- anh ... anh ... không .. mặc .. mặc ... đồ sao?- anh đâu có đồ ở đây . - anh tỉnh rụi đáp rồi đi lại giường ngồi cạnh cô rất tự nhiên nói tiếp .- em lau tóc giúp anh đi .- ờ ... ờ ... - cô ậm ừ rồi lúng túng cầm khăn lau tóc cho anh .

Anh ngồi cạnh giường còn cô chèo hấn lên giường quý 2 chân xuống bên cạnh anh lau tóc .- anh uống rượu sao ? - cô nhú mày hỏi khi gửi được mùi rượu phảng phất quanh người anh .- ờ có chút . - anh đáp nhẹ .- từ giờ không được uống nữa đâu nhé ? Em không thích đâu - cô có chút phụng phịu nói .Nghe cô nói anh đưa tay ra ôm chôn vòng eo của cô xoay người cô ôm chôn vào lòng, búng nhẹ mũi cô nói .- được . Anh sẽ không uống rượu nữa .

Nhưng em hứa không được bỏ rơi anh nữa nhé ? - anh yêu chiều nói và có chút gì đó lo sợ cầu xin .- ừ ... - cô có chút đỏ mặt khi ngã nhào vào lòng anh trong khi anh không có mặc áo .- anh yêu em - anh hạnh phúc ôm cô trong lòng .- em cũng yêu anh . Yêu rất nhiều - cô hạnh phúc ôm lại anh nói nhẹ .

Nghe vậy anh hạnh phúc vô cùng , cúi xuống nhìn cô rồi từ từ cúi thấp xuống đặt môi mình lên môi cô . Cả 2 chao cho nhau nụ hôn nồng cháy , ngọt ngào ...Đêm đó cả 2 người lại hòa quyện vào nhau 1 lần nữa ....

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123

Mọi việc cứ vậy chôi qua từng ngày , từng ngày êm đềm và hạnh phúc , nhưng xen vào đó cũng có 1 số rắc rối làm bọn hấn có chút phiền não .

Bố mẹ bọn hấn đã gọi cho bọn hấn trở về nhưng vì bọn nó lên bọn hấn vẫn rất lưỡng lự không muốn rời . Hôm nay cũng vậy bọn hấn đang học thì bị bố mẹ mình gọi , sau khi nghe máy về xong mặt bọn hấn có vẻ trầm tư mệt mỏi . Bọn nó biết nhưng có lẽ bọn nó cần cho bọn hấn 1 chút yên tĩnh .- tối - Phòng Hữu .

Hữu đang trầm tư ngồi trên giường suy nghĩ gì đó , bố mẹ anh muốn anh trở về vì vụ việc kia đã xử lý xong nhưng anh lại không muốn xa rời người con gái anh yêu , anh có lên nói với nhỏ và cùng nhỏ trở về vì dù sao nhà nhỏ cũng không phải là nghèo ? Hay anh không nói và sẽ ở lại đây với nhỏ ? Chỉ cần có anh và nhỏ dù ở đâu anh cũng có thể sống được ....- anh suy nghĩ gì vậy ?

Có gì quan trọng sao ? - anh mãi suy nghĩ mà không biết nhỏ đã tắm xong và đi ra đứng ngay cạnh anh , đến khi nhỏ lên tiếng anh mới hiaatj mình .- à ... không có gì quan trọng đâu em - anh mỉm cười nhẹ giọng đáp .Nhỏ biết anh giấu mình liền trèo lên giường nằm xuống cạnh anh , gồng đầu lên tay anh , ôm chặt lấy anh mà thủ thi- đừng đầu em . Em biết anh đang rất mệt mỏi .

Em đã nói nếu lúc anh mệt mỏi hay dựa vào vai em mà .Nghe nhỏ nói anh cúi xuống nhìn nhỏ đang ngược đôi mắt to tròn trong veo lên nhìn mình thì lòng lại trùng xuống . Đưa tay vuốt nhẹ mái tóc mềm mượt của nhỏ anh nói- ừ .

Có chút việc .- em biết được không ? - nhỏ nhẹ hỏi .Hôn nhẹ lên trán nhỏ anh hỏi- nếu anh nói trong suốt thời gian qua anh đã giấu em 1 việc quan trọng thì em có giận anh không ? Em còn yêu anh chứ ?Nhỏ nghe xong tim khẽ rung lên 1 hồi sợ hãi , khuôn mặt có chút tái nhợt , nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh nhỏ nói nhưng không nhìn anh mà cúi đầu lén vào vòm ngực rộng lớn rắn chắc của anh- nếu là việc quan trọng thì để xem nó quan trọng đến mức nào .

Anh nói nghe thử - giọng có chút lạnh lạnh nếu để ý khi sẽ thấy cả sự run nhẹ trong câu nói .- anh thực chất không phải con của gia đình này . Anh vì 1 lý do lên phải giả làm con 1 gia đình khác . Giờ mọi việc đã xong bố mẹ ruột anh muốn anh trở về nhưng anh thật sự không muốn xa em . Anh yêu em , anh không thể sống nếu thiếu em - giọng anh có chút run khi nói đến việc anh phải trở về và xa nhỏ .

Nhỏ nghe anh nói thì vừa bất ngờ lại ngạc nhiên (trước nó có kể vụ nó và hấn cả Hà nhưng không nói vụ bọn hấn là bạn chứ không phải con của gia đình này lên bọn nhỏ không biết) ngược đôi mắt to tròn lên nhìn anh rồi bất giác đôi mắt đầy yêu nhưng và nhu tình nhìn mình thì tim lại đập loạn xạ .- vậy

anh có trở về không ? - lấy lại bình tĩnh nhỏ hỏi .- anh không biết . Họ là bố mẹ anh anh không thể bỏ và em là người con gái anh yêu anh cũng không thể bỏ .

Cả thiếu nước sẽ không thể sống , cả thiếu đồ ăn cũng không thể tồn tại . Em có thể cùng anh trở về ? - anh yêu thương nhìn nhỏ nói .- em .... em không biết . Bố mẹ em có thể cho phép sao ? - nhỏ có chút bối rối .- anh sẽ giúp em - anh nhẹ đáp .- thật sao ? - ánh mắt như sáng lên vui mừng hỏi .Anh không đáp chỉ gật đầu .- vậy được . Em sẽ theo anh . Bố mẹ anh cần anh và em cũng vậy - nhỏ vui vẻ đáp .- anh yêu em - anh vui mừng ôm xiết nhỏ nói .- em cũng vậy .

Rất yêu anh - nói rồi nhỏ vrun người đặt lên môi anh 1 nụ hôn phớtNhưng anh lại không đồng ý cho nụ hôn đó vừa chạm môi đã kết thúc liền nhanh tay ôm chặt lấy nhỏ và lật người đặt nhỏ dưới thân mình và nụ hôn đó kéo dài cho đến khi cả 2 đều thiếu khí mới buông .

Đôi môi mọng hồng son của anh tham lam mon chón cái cổ trắng mịn của nhỏ rồi xuống đến ngực , cái váy được anh tuột xuống nhẹ nhàng . Người nhỏ như có luồng điện chạy soẹt qua khi đôi môi gọi cảm của anh lướt qua , nhỏ như mờ mịt , mơ màng cùng anh hòa quyện làm 1 .

Phòng nó và hần .Hần thật sự rất mệt mỏi , bố mẹ hần hỏi hần rất nhiều , bố mẹ hần muốn hần trở về để đi du học nhưng đi thì mất hơn 3 năm , hần không muốn xa nó , xa người con gái hần yêu và người con gái ấy cũng rất yêu hần .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124

Nhưng nếu hần không đi thì hần biết bố mẹ hần sẽ dùng mọi cách để cho hần phải đi , nếu hần đi nó ở lại nó có quên hần không ? Nó có yêu ai khác không ? Hần sợ điều đó .

Tương lai đâu nói trước được điều gì ? 3 năm không dài nhưng cũng đủ để cho hần phát điên lên khi không có nó bên cạnh và trong lúc đó bên nó sẽ có bao người con trai khác tốt hơn hần , đẹp hơn hần ... như vậy nó sẽ bỏ hần có đúng không ?

Nghĩ đến đây là hần đã không chịu được rồi ..... hần đứng trước ban công hóng gió và trầm tư suy nghĩ mà không biết nó vào từ bao giờ và đang đứng nhìn hần , nhẹ đi lại nó vòng tay ôm hần từ phía sau khẽ xiết nhẹ khiến hần giật mình , giọng trong trẻo nhẹ như dòng nước mát cất lên- anh phiền gì sao ? Hần không nói mà chỉ quay lại ôm xiết nó trông lòng , hần hận không thể cùng nó quyện vào nhau để không thể cách xa , hần có lên giết nó để uống máu ăn thịt nó để cả nó và hần cùng hòa vào nhau như truyện hần vô tình đọc được trên face không nhỉ ?

Như vậy thật bệnh hoạn và kinh tởmNhưng vì quá yêu lên mới làm vậy .... hần cũng có thể làm vậy lắm chứ ...Nó được hần ôm xiết trong lòng thì thấy ấm áp và an toàn vô cùng , nó biết hần đang suy nghĩ gì đấy chứ vì 1 lần vô tình nghe thấy cuộc gọi của hần và mẹ hần . Nó cũng không đành lòng xa hần nhưng hần còn tương lai phía trước , cả cuộc đời số phận của hần không thể bên nó mãi được , hần có thể đi du học để tìm kiếm 1 tương lai sáng lạng , nó cũng có thể chờ hần mà .... nhưng nó biết hần sợ điều gì và nó buồn vì hần không tin nó .... việc hần phải đi nó cũng dự trù được sau vụ việc hần bị bắt cóc rồi nhưng không nghĩ nó lại đến nhanh như vậy ... nhưng không sao , đến nhanh còn hơn đến chậm , hần có thể đi và nó nhất định sẽ chờ .

Nhưng nó buồn việc vì sao hần không nói cho nó biết sự thật , nó không đủ tin tưởng để hần chia sẻ sao ? Thật buồn , có chút thất vọng . Ôm xiết lại hần giọng nó nhẹ như làn gió lướt qua , trong veo mát lạnh- đừng suy nghĩ nhiều . Anh chỉ cần biết em luôn yêu anh và sẽ đợi anh cho dù bao lâu đi nữa . - nó nói như về để hần yên tâm đi tìm tương lai tốt đẹp

Hần đang trầm ngâm suy nghĩ thì nghe giọng nói của nó thì có chút giật mình khẽ cúi nhìn người con gái nhỏ bé đang rúc trong lòng hần . Nhiu mảy hần có chút nghi ngờ , nó nói vậy là có ý gì ?

Không nhẽ nó biết mọi việc ? Người con gái này có bao nhiêu tài mà hần không biết ? Định mồm miệng hỏi nó thì lời chưa thốt đã bị đôi môi đỏ hồng kia chặn lại . Nhón chân hôn nhẹ qua môi hần như chuồn chuồn chạm nước rồi đi- đừng nghĩ lung tung . Em nói vậy là chờ anh đi đại học đó .

Mà nhớ học ngành gì nó nhanh nhanh nha . Đừng học y , lâu lắm lúc đó em thành bà cô già rồi - nó vội chặn câu nói của hần lại nhanh chóng kiểm soát chọc ghẹo .Nghe nó nói vậy hần lại bật người , người con gái này thật khiến người ta không thể không yêu . Ngất nhẹ mũi nhỏ xinh của nó hần cung chiêu- anh biết rồi thưa bà xã . Anh yêu bà xã nhiều lắm đó . - hần cúi xuống kề chân mình vào chân nó , mũi chạm mũi và phả hơi thở bạc hà quyến rũ .- ừ . Em cũng yêu anh không ít nha . - nó cười tươi đáp lại .

Vòng tay xiết chặt hơn .- um.. , - nó định nói gì đó thì đã bị hần ngậm lấy đôi môi mọng đỏ hồng quyến rũ của mình rồi . Ôm xiết chặt lấy nó hần như muốn nó dính chặt vào người mình , bờ ngực tròn trịa của nó ẩn hiện qua lớp áo ngủ ám sát vô gấn ngực hần , eo hần chuyễn dewsn cảm giác nóng của đôi bàn tay nhỏ bé của ai kia , bàn tay ấm áp của hần cảm nhận được làn da mát lạnh của nó qua lớp áo ngủ làm cho dục vọng hần trỗi dậy , bàn tay không theo ý chủ nhân mà khẽ vuốt nhẹ lưng nó rồi lườn vào trong lớp áo ngủ mỏng kia mà làm loạn . Khi bàn tay đưa gần đến bờ ngực trắng nõn vừa vạm của nó thì bị bàn tay nhỏ bé ấm nóng kia của nó chặn lại .

Đang mờ mịt dục vọng , ánh mắt như muốn chiếm hữu nó , đang cố gạt tay nó ra để tiến sâu hơn thì đôi môi hương dâu sữa dịu ngọt kia lướt nhẹ qua tay hần phả hơi nóng- chồng tính " tình dục hạ gục được tình yêu sao " đợi em lớn nhé ? - cắn nhẹ vành tai hần nó đẩy hần ra và quay vào phòng , không ngoái đầu nói tiếp- chồng yêu ngủ ngon .

- rồi phi tọt lên giường đắp chăn đi ngủ. Hấn đang bị ai kia châm lửa, chưa kịp bắt ai đó dập tắt thì lại bị ai đó phui mông bỏ đi làm hấn chưng hửng đứng đó. Nhìn bóng dáng nhỏ bé của cái kẻ khai hỏa rồi bỏ trốn kia mà khẽ mỉm cười lắc đầu đi vô phòng leo lên giường ôm kẻ gây hỏa kia vòng lòng ngủ và cô kìm chết khát vọng nguyên thủy lại.

Haizzz... hấn đã rất nhiều lần muốn " ăn " nó " ăn " không còn miếng xương nào nhưng đều phải kìm chế nếu không muốn .... nó cũng thật là bạo lực và.... trơn sáng

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125

Tại phòng cô và cậu. - vợ ơi - cô đang ngồi lau tóc thì cậu từ đâu chạy lại ôm chầm lấy cô giọng có chút phụng phịu trẻ con. - sao vậy ?

Sao hôm nay cún con của em lậ thế ? - cô quay lại đối diện cậu hỏi, mỉm cười cưng nịnh. - chồng mệt - cậu phụng phịu ôm cô, dựa đầu vào vai cô y như đứa trẻ. - ừ, vậy cún con của em mệt ở đâu.

Nói để xem cho - cô để mặc anh dựa vào vai mình và nhẹ nhẹ vỗ lưng anh như dỗ 1 đứa trẻ. - anh mệt ở đây này vợ - vẫn giọng điệu phụng phịu đó cậu cầm tay cô đặt lên đầu mình. - ừ. Vậy để em massage cho chồng em heng - cô nhẹ để đầu cậu gối lên đùi mình và bắt đầu nhẹ nhàng massage cho cậu. Được 1 lúc cậu bỗng cầm tay cô lại và nghiêm túc nhìn cô nói- mình chia tay em nhé ?

Như sét đánh ngang tai, toàn thân cứng đờ, khuôn mặt đang dịu dàng nét hồng hào giờ bỗng tái nhợt đi. Cậu vừa nói gì ? Chia tay sao ? Cô có nghe nhầm không ? Đưa ánh mắt có 1 vài tia máu nhỏ và hơi xương mòm nhặt nhìn vào đôi mắt cậu như tìm kiếm gì đó.

Cô thấy ánh mắt cậu có tia bình thản, có tia mệt mỏi, có tia đau xót, có tia không cam lòng .... 1 ánh mắt phức tạp. Cậu có chuyện gì buồn phiền sao ? Khi cô và cậu cãi nhau cô nói chia tay cậu ánh mắt cô nhìn cậu cũng vậy, cô rất hiểu cậu và ngược lại cậu cũng như đi guốc trong bụng cô. Nhưng sao hôm nay tự dưng cậu lại đề nghị như vậy ?

Chắc chắn cậu có chuyện gì khó nói. Cúi xuống hôn phớt lên môi cậu, cô mỉm cười nhẹ- ta đã hứa với nhau những gì ? Anh còn nhớ không ?- anh không nhớ gì cả. Anh quên hết rồi. Anh mệt mỏi. Mình chia tay đi em- cậu ngồi bật dậy nói như gắt nhưng lại không nhìn cô nói. 1 giọt nước mắt nhẹ rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của cô, gạt đi nhanh chóng cô bò lại bên cậu vòng tay ôm lấy cổ cậu nhẹ giọng nói- ta hứa dù có xảy ra chuyện gì thì ta vẫn luôn bên nhau.

Lúc anh mệt mỏi gục ngã thì có thể dựa lên vai em và ngược lại. Giờ anh mệt mỏi có thể dựa lên vai em. Vai em không đủ rộng nhưng đủ để anh dựa. Đừng nhụt chí như vậy. Anh làm tim em đau lắm- 1 giọt pha lên đọng lên vai cậu khiến tim cậu se lại. Quay lại ôm chặt lấy cô cậu khàn khàn đáp- anh xin lỗi.

Xin lỗi đã làm vậy với em. Nhưng giờ anh phải làm sao đây ? Anh không muốn xa em. - có việc gì anh có thể nói với em mà. - nước mắt vẫn không ngừng rơi cô nghẹn ngào trong lòng cậu- anh .....,

- cậu kể từ đầu sự việc cho cô nghe và đến giờ bố mẹ anh gọi anh quay về. - anh có thể về với bố mẹ anh. Em sẽ xin phép ông bà cho em theo học trên đó cùng anh - cô ngược đôi mắt ngấn lệ nhìn cậu nói nghẹn ngào. - em nói thật chứ ? - cậu cúi xuống nhìn cô. Nhìn đôi mắt ướt mi kia làm tim anh lại đau nhói. - ừ - cô khẽ gật đầu.

Cúi xuống hôn lên đôi môi cô, hôn lên đôi mắt ướt lệ kia, cậu nhẹ giọng nói- cảm ơn em. Anh xin lỗi đã làm em khóc. Đừng khóc nữa. Nhìn em khóc tim anh nó nói nó đau lắm. Vươn người ôm lấy cậu cô nức nhẹ- ừ. Em yêu anh. Đừng như vậy nữa nhé ? Hứa không được đầu em cái gì và tự mình gánh chịu 1 mình nhé ?- ừ anh hứa.

- cậu ôm xiết người con gái nhỏ bé mà mình yêu hơn mạng sống trong lòng nhẹ giọng nói. - ừ. Hức ... - cô đáp rồi nức nhẹ- thôi đừng khóc nữa. Mình ngủ thôi vợ nhỏ xinh của anh - khẽ đẩy cô ra cậu dịu dàng lau nước mắt cho cô và khẽ nịnh. - ừ ... hức ... - đáp rồi cùng anh lằm xuống giường. Gối đầu lên tay cậu, áp mặt và bờ ngực rắn chắc ấm áp của cậu, vòng tay qua eo cậu ôm chặt. Cậu khẽ xiết cô trong vòng tay, hôn nhẹ lên trán cô anh nhỏ giọng- vợ yêu ngủ ngon. Rồi và 2 chìm vào giấc ngủ. Những ngày sau bọn nó và hấn vẫn đi học bình thường nhưng có vẻ bọn hấn không còn căng thẳng như trước.

Vì gọi hoài con trai không có về lên mẹ của anh và cậu đã trực tiếp bay đến nơi bọn hấn ở để xem tình hình và vững muốn biết lý do sao bọn hấn cứ trăn trờ không muốn về. Sau khi mẹ anh và cậu biết và gặp mặt cô và nhỏ thì cũng rất hài lòng về đứa con dâu của mình và cũng thầm khen con trai mình có mắt chọn dâu.

Còn hấn, hấn càng gần nó thì lại càng yêu nó đến mức lụy, không muốn xa nó lên hấn chọn cách ở lại cùng nó mặc cho bố mẹ hấn dọa đuổi hấn, không nhận hấn, đóng băng tài khoản hấn cũng mặc kệ, hấn chỉ cần bên cạnh mình có nó thì hấn tin nó và hấn sẽ có thể lo cho trong lai. Bố mẹ hấn vừa ngạc

nhien lại xen chút tức giận khi hân không chịu nghe lời cho dù bố mẹ hân đã bỏ triều cũ mà hân sợ nhất nhưng lần này hân dứt khoát chấp nhận không hề ngập ngừng lại nữa như mọi lần trước. Thời gian dần trôi ngày nó làm tại nhà hân cũng sắp hết kì nghỉ hè cũng đã đến và còn 1 tháng nữa là bọn nó lại đi vào học hè để ôn luyện dần cho tương lai. Bọn anh và nhỏ được mẹ mình chấp thuận liền lại đi cho mình ở lại với bọn nhỏ hết năm cuối cấp còn lại bao giờ đi đại học sẽ trở về, sau hàng ngàn câu năn nỉ đến sâu bốt mếp thì 2 mẹ (mẹ cậu và anh) cũng gật đầu chấp thuận và bay trở về báo tình hình với chồng yêu. 2 mẹ cũng đã gặp qua nó và biết được vụ nó giúp hân và cũng gần như giúp họ thì thấy quý nó rất nhiều, có chút hài lòng tán thưởng.

Thời gian nghỉ hè cũng hết bọn nó cũng chuẩn bị đi học hè. Bọn nó và hân ngày càng yêu nhau hơn, không có xích mích như trước mà chỉ có dặng mây hồng vây quanh. Anh Phước và chị Hân cũng có nhiều tiền triển, 2 người cũng có dự định đám cưới sau khi anh nó học xong đại học, anh nó cũng đã cầu hôn chị Hân, bố mẹ nó cũng rất quý chị ấy, hào chấp nhận đưa con dâu hiền lành nết na này.

Hôm nay là ngày nó dọn về nhà nó lên nó nói muốn đi mua chút đồ về làm bữa cơm chia tay, hân và bọn nhỏ nói muốn đi cùng nhưng không biết sao nó lại 1 mực từ chối và kết quả giờ nó đang lang thang 1 mình ở trọ. Đang lựa chút rau thì bỗng có 1 đôi chân xuất hiện trước mặt nó, neohay 1 chút nó nhẹ nhàng ngẩng đầu lên nhìn. Trước mặt nó là 1 người phụ nữ quý phái và sang trọng, người phụ nữ đó diện bộ váy đến nhìn càng toát lên sự cao quý của người phụ nữ, nhìn có lẽ người đó chỉ tầm hơn 30t 1 chút.

Nó nhìn người phụ nữ đó đánh giá và người đó cũng vậy. Bà nhìn nó từ xa đã thấy noa có 1 sức hút nổi bật trước đám đông, đi lại thì bà quả thực thấy có chút thích thú. Đôi mắt đen to tròn trong veo, làn da trắng hồng nhìn thật thích, 2 má phúng phính nhìn đồ đáng yêu, đôi môi mỏng nhỏ nhắn đỏ hồng không cần son thì thật muốn cắn, dáng người nhỏ nhắn như búp bê ..., nhìn tổng thể nó rất đẹp ..., rất đáng làm con dâu bà... nhưng bà lại không chấp nhận được sự thật là con trai bà vì 1 đứa con gái nghèo hèn mà lại đồng ý từ bỏ bà.

Là 1 người mẹ bà không chấp nhận việc đó. Và người phụ nữ đó chính là mẹ hân. Sau khi nghe mẹ anh và cậu kể lại kết quả thu được khi đi tìm bọn hân thì có chút nhũn mày nhưng khi nghe kể nó đã cứu hân thì có phần ngạc nhiên. Bố mẹ bọn hân không nghĩ lần trước tên Hợp đó bị bắt là do nó làm, họ nghĩ là do ai đó biết và báo cảnh sát chứ không nghĩ đó là kế hoạch của 1 cô nhóc chưa tròn 18t. Có chút tự hào về con trai mình đã chọn được người con gái yêu mình.

Để chắc chắn mẹ hân đã cho người điều tra nó, khi thấy kết quả bà lại nhũn mày. Nó xuất thân nghèo nàn lại không có gì đặc biệt, bà không chấp nhận con trai mình lấy nó. Cái bà muốn là phải muôn đăng hộ đối, bà nhớ hồi đó hân cũng yêu 1 người con gái xinh đẹp nết na nhưng cô gái đó lại xuất thân nghèo lang.

Mới đầu bà không đồng ý nhưng hân mặc kệ vẫn cứ yêu lên bà cũng không cấm cản nữa. Được 1 thời gian thì bà biết cô gái đó quen con trai bà vì tiền lên đã ngăn cản hân nhưng 1 lần nữa hân cương quyết không nghe và kết quả hân bị cô gái đó lừa gạt.

Trước hân đã lạnh nhạt hơi hợt, sau vụ đó hân trở nên lạnh lùng hơn rất nhiều lên bà là mẹ bà rất sốt. Bà không muốn hân 1 lần nữa bị như vậy lên đã có ý định đến đây tìm gặp riêng nó. - cô là Trần Hoàng Băng Linh? - mẹ hân nhẹ thốt ra từng chữ. - dạ - nó hơi nhũn mày nhìn mẹ hân rồi cũng trả lời. - ta là mẹ của Thành. Ta muốn nói chuyện với cháu 1 chút ... được chứ? - mẹ hân bỏ kính dâm xuống nhìn nó hỏi. Nó nhìn bà rồi nghĩ 1 chút cũng khẽ gật đầu- dạ được. - vậy được. Chúng ta vô quá nước nào đó nói chuyện. - vâng. Đến quán cafe đằng kia cô - nó chỉ tay về quán cafe nó làm trước đó ở cách đó không xa. - được. Nói rồi mẹ hân quay đầu đi trước nó lững thững theo sau.

Bỗng mẹ hân đến tìm nó không biết có vụ gì? Đừng nói như lần trước bố mẹ anh và cậu xuống gặp bọn nhỏ nhá? Nếu vậy thì thật là thảm họa, bị hỏi đủ thứ rất là mệt nhưng sao mẹ hân không đến nhà mà lại gặp nó ngoài trọ? Thật khiến người ta khó hiểu.....Nó vừa đi vừa suy nghĩ mà không biết mình đã đến trước quán- cháu không định vào?

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126

Giật mình ngược lên nhìn mẹ hân nó có chút lúng túng đi vào. Vừa vào mẹ hân chọn 1 bàn ở hóc khuất, gọi 2 ly sinh tố mẹ hân nghiêm túc nhìn nó. Điều đó làm nó có chút run run và bất an. Bỗng" bup "- đây là 200 triệu. Số tiền nhà cháu đang cần để trả nợ. Ta sẽ cho cháu với điều kiện cháu hãy tránh xa con trai của cô ra. Cô chỉ có mình nó, cô không muốn mất nó.

Nó còn cả tương lai tốt đẹp phía trước. Ch..... cô nghĩ cháu số tiền này của cô? Mẹ hân bỗng đập 1 sấp tiền lên mặt bàn và nhìn nó nói, nó nghe mẹ hân nói mà như sét đánh ngang tai. Bà nghĩ nó có thể bán tình yêu để lấy số tiền đó sao?

Bà nghĩ nó nghèo hèn đến vậy à? Phải, nó nghèo nhưng không hèn... ngược đôi mắt hồ hững lên nhìn mẹ hân nó cất tiếng lạnh lạnh cắt ngang lời mẹ hân. - cháu chê ít? - mẹ hân sau 1 hồi bất động liền lấy lại tinh thần hỏi rồi rút trong túi sách ra 1 tờ giấy rồi kí gì đó rồi đưa ra trước mặt nó. - đây là ngân phiếu, cô đã kí tên cháu chỉ cần viết số tiền cháu muốn vào đây - chỉ dòng ghi số tiền - và ra ngân hàng thì cháu sẽ được số tiền cháu muốn.

Nhìn vào số tiền trên bàn và tờ ngân phiếu rồi đôi mắt lạnh lại hướng mẹ hân nhìn đến. Chất giọng trong veo nhưng lại lạnh như đá văng lên- cô nghĩ cháu nghèo hèn đến mức cần đến số tiền của cô? Nhà cháu nghèo nhưng không hèn.

Cô cảm số tiền này đi làm từ thiện đi . Cháu yêu con trai cô là cả trái tim chứ không phải vì cái số tiền lớn này . Cô không nói cháu cũng tự có cách để con trai cô có 1 tương lai tốt đẹp . Nhưng ....., Cháu sẽ không buông tay anh ấy . Tiền chưa chắc mua được trái tim đâu cô ạ . Xin phép cô cháu có việc về trước - nó nói rồi đứng lên cúi chào mẹ hân và lạnh lùng quay lưng hướng đến chỗ chị chủ trả tiền rồi ra về .

Mẹ hân ở đó nhìn theo bóng nó khẽ gật đầu có chút hài lòng ... nhưng .., bà ích kỉ , bà thừa nhận điều đó . Là 1 người mẹ bà luôn muốn tốt cho con trai mình , từ nhỏ bà luôn nâng hững (nâng như nâng trứng ,hững như hững hoa) hân như bảo vật , bà khó khăn lắm mới sinh ra hân , bà mang nặng đẻ đau mới ra hân , ... bà tuyệt đối không cho phép hân vì 1 đứa con gái mà bỏ bà .

Nó nói nó nghèo nhưng không hèn, ai có thể tin ? Trên đời ai mà không cần tiền ? Bà tin tiền có thể làm thay đổi tất cả... bà lấy điện thoại gọi cho ai đó rồi đứng lên ra về và tìm 1 nhà nghỉ đủ lớn để xứng với bà để nghỉ ngơi .Nó sau khi ra khỏi quán thì thần thờ đi trên đường , lời mẹ hân nói , hành động mẹ hân làm thực sự làm nó tổn thương .

Nó biết mẹ hân lo cho hân , là mẹ ai lại không lo cho con ? Nhưng hành động của mẹ hân làm nó thật sự rất buồn và có chút thất vọng . Mẹ hân nói hân còn có tương lai phía trước ? Nó biết và nó cũng sẽ tự có cách cho hân trở về bên bố mẹ hân . Nhưng .... nó ích kỉ , nó tham lam , nó không muốn xa hân vì ... nó quá yêu hân rồi , nó không thể.Nó không thể xa hân , xa người con trai nó yêu hết lòng .

Nó chưa hề giám nghĩ đến 1 ngày nó và hân xa nhau , nếu có thì nó sẽ sống ra sao ? Mà nó cũng không biết 1 con bé mạnh mẽ lạnh lùng như nó từ khi nào lại ý lại và dựa dẫm vào con người lạnh lùng như hân ... nhưng biết làm sao ? Tương lai tươi đẹp phía trước vẫn đang đợi hân mà cái tương lai đó chỉ có bố mẹ hân mới cho hân được ... bên nó ... hân không thể ....

Nó không thể ích kỉ chỉ biết đến mình như thế được , nó sẽ làm cho hân trở về với gia đình với tương lai tươi đẹp .. Đứng dậy từ chiếc ghế đá đập bèn vì hân nó thở hắt ra và đưa tay vỗ vỗ nhẹ lên mặt ,đôi môi kéo ra thành 1 đường cong hoàn hảo- heyza.... cố lên cố lên .

Mây làm được , làm được .Rồi quay lại trợ mua đồ về nhà .Nó vẫn mang khuôn mặt vui vẻ về nhà như không có chuyện gì , bọn nó và chị Hân làm rất nhiều món ngon . Hôm nay có Bách , Dịu và anh trai nó nữa . Bầu không khí vui vẻ và hạnh phúc tràn ngập ngôi nhà hân . Tiếng cười đùa vang vọng trong nhà cho đến tối mới dứt .

Hôm sau nó dọn đồ về nhà , vừa về đến cổng giọng nó đã vang vọng- bố mẹ ơi . Con gái diệu của bố mẹ về nè .- xư bố nhà chị . Chưa thấy mặt đã thấy tiếng . - bố mẹ nó đang cho mấy con gà ăn ở sau nhà nghe tiếng nó thì vội vút đó chạy ngay về , tuy vậy nhưng vẫn mắng yêu nó .- hi hi con gái mẹ mà . Bố mẹ làm gì đó ? Cần con phụ không ? - nó phi lại ôm bố mẹ và hỏi .- thôi xong rồi . Chị lên thu dọn cất đồ đi chứ ở đó mà phụ - bố nó yêu chiều .- ok papa đẹp zai hi hi - nó cười hi hi rồi cùng anh trai nó cầm đồ vô nhà .Tối đó nhà nó cũng làm cơm liên hoan nó về nhà . Sáng hôm sau nó đi đến quán cafe cũ xin vào làm lại , chị chủ quá thấy nó thì rất vui vẻ nhận lời .

Được nhận vào làm nó vui lắm , định về nhà nhưng nghĩ gì nó lại gọi cho hân nói muốn rủ hân đi chơi . Vậy là cả ngày hôm đó bọn nó đi chơi lung tung khắp nơi . Nó dẫn hân đến đầm sen bên làng nó chơi rồi chảy trong xong bị bắt rồi lại chạy loạn cả lên .

Ngồi xuống 1 gốc cây đa lớn nghỉ ngơi và ăn thành quả của mình vừa chôm chôm được cười vui vẻ . Nhìn thấy nụ cười của hân nó ngẩn ngơ ngẫm ngẫm , nụ cười này bao giờ nó mới lại thấy lại , mất bao lâu để thấy lại khuôn mặt hân ? 3 năm , 5 năm hay 10 năm ? Nó không biết , nó còn không biết bản thân nó có đủ dũng khí mà xa hân hay không huống gì là xa đến ngàn ấy thời gian...- em sao vậy ? Anh biết anh đẹp nhưng đừng nhìn đến nhỏ nước miếng vậy chứ - hân đang cười vui vẻ thì thấy nó không nói gì nữa , quay lại đã thấy nó ngẩn ngơ nhìn mình liền có ý nghĩ chọc ghẹo .- xí... ai thêm .

Nhìn anh chi tổn thương mắt- nó nguyền dài rồi vênh mặt sang hướng khác .- phải không đó ? Vậy vừa anh nhìn anh đến ngẩn ngơ ấy nhì ? - hân nựng cầm nó chêu chọc .- hử ai biết - nó bĩu môi rồi quay mặt đi che khuôn mặt đang dần đỏ lên của mình .- đừng chối . Ai đó đỏ mặt kia - hân chọt chọt tay vô cái má đỏ hồng phúng phính của nó chêu ghẹo .- áaaaa.... cái anh này .

Sao chứ chọc người ta thế ? Đáng ghét . - nó thẹn quá quay ra dấm vào ngực hân mấy cái , mặt vẫn cúi xuống không giám ngẩng lên .Bắt lấy tay nó hân để lên lồng ngực mình , giữ chặt đôi tay nhỏ bé nó hân khẽ đưa tay nâng cầm nó cho nó đối diện với mình , ánh mắt ôn nhu , yêu chiều nhìn nó đầy tình cảm- chi đáng ghét với mình em thôi .Nó nhìn hân không chớp mắt , đôi mắt này , giọng nói này , khuôn mặt này , nụ cười này .... nó đã khắc sau tận đáy lòng .

Nó yêu hân , yêu rất nhiều . Hân cứ như vậy nó sợ nó sẽ không đủ can đảm để hân đi .Hân nói xong , nhìn khuôn mặt trẻ con , đôi môi đỏ hồng mọng nước , đôi mắt trong veo không 1 gợn sóng ... thì không kìm được cúi xuống ngậm lấy đôi môi nhọt ngào của ai kia . Ôm xiết nó trong lòng hân chao nó nụ hôn nhẹ nhàng mà sâu lắng , nó vòng tay qua cổ hân đáp lại sự mềm mại ngọt ngào .

Nụ hôn cứ vậy kéo dài cho đến khi ..... cả 2 thiếu oxy mới buông nhau ra .Đặt bàn tay nó lên lồng ngực , nơi trái tim đang đập loạn nhịp của mình hân nói- trái tim này nó nói nó rất yêu em , nó chỉ loạn nhịp khi gần em .Nhìn xuống cánh tay đang cảm nhận được nhịp đập loạn nhịp của mình nó lại nhìn hân , nó nụ cười tươi nó ôm chầm lấy hân thủ thủ .- em yêu anh nhiều lắm đây anh biết không?- anh biết .

Anh cũng rất yêu em - hân ôm nó nhẹ nhàng đáp .- hi . Ta chụp ảnh đi - lấy lại tinh thần nó khẽ đẩy hân ra nói .- ừ được rồi . - hân mỉm cười nhìn nó rồi lấy điện thoại ra cùng nó chụp hình .Những tấm ảnh đủ kiểu tạo dáng được xuất hiện trong máy .

Dưới ánh hoàng hôn có đôi trai gái đang cùng nhau ló đầu dưới gốc cây , bên cạnh là đầm sen đang tỏa hương man mát , những bông lúa lay động như muốn cùng đôi trai gái kia ló đầu , ... khung cảnh thật đẹp , thật hạnh phúc .

Cứ vậy hân và nó chơi đùa đến chiều tối mới về . Dưới ánh đèn điện trên đường hân cũng nó chậm chậm bước đi , nó dựa vào tấm lưng rộng và vững trắc của hân , ánh mắt nhìn lên những ngôi sao trên trời , khung cảnh thật đẹp và yên tĩnh .

Cả thế giới như chỉ có nó và hân- ước gì chúng ta sẽ mãi được như vậy anh nhì ? - bỗng nó lên tiếng hỏi hân.

Chương 127

- sẽ được như vậy . Nếu em muốn thì ngày nào anh cũng sẽ cõng em đi vòng quanh khu phố - hân hoi quay lại nhìn nó nói .- ừ . Anh hứa nhé ? - nó mỉm cười ôm cổ hân hoi lại .- ừ .

Anh hứa . - hân cưng chiều nói lại .Nó trên lưng hân rất cảm động , hỏi hân như vậy nó làm sao buông ?- Linh muốn ăn kem . Chồng Thành đưa Linh đi ăn kem- 2 chân lắc lư nó nhộn nhạo làm nũng .- được rồi , được rồi . Ổ yên đi anh đưa đi - hân đến bó tay với nó , nếu không phải hân giữ chặt nó đã bị cắm đầu xuống đất rồi .Đến quán bán đồ ăn vặt quen thuộc nó và hân vào gọi món- anh dứt cho em ăn đi - nó lại làm nũng .- được rồi thưa cô nương .

Há miệng nào - hân lắc đầu trước bộ dạng cín nít này của nó .- coi chừng nóng - hân nhắc khi nó vội há miệng ăn miếng đùi gà vừa rán .- oái nóng , nóng , ... - y như hân nói nó há miệng kêu than , mắt cũng rom róm nước- phù ... phù ... , - hân tiến lại gần miệng nó khẽ thổi thổi như đồ 1 đứa trẻ .Nhìn hân ăn cần với mình như vậy nước mắt nó lại khê rơi- nóng lắm sao ? Anh nói mà .

Đưa anh xem nào - hân thấy nó khóc thì mảy khẽ nhủ lại , đưa tay nâng cằm nó lên xem .- phù phù không sao rồi . Đưa đây để anh cắt thịt cho - hân thổi nhẹ nhẹ vô khoang miệng nó rồi đưa tay lấy đĩa đồ ăn cắt từng miếng thịt gà rồi thổi thổi cho nguội mới cho nó ăn .Nhìn từng hành động của hân đối với nó mà mấy khác hàng vũng cảm thấy ghen tị và ngưỡng mộ nó , được 1 người yêu hết mực yêu thương chiều chuộng . Nó cũng vui vẻ cùng hân ăn hết đồ ăn trên bàn .

Lúc nó dứt cho hân rồi , lúc nó lại chêu hân , miếng ăn gần miệng lại bị nó dứt lại dứt tòm vô miệng nó làm hân chỉ biết cười khò nhìn nó , hân cũng không vừa chơi lại nó , có lúc nó giận hân thì hân lại dỗ , hân giận nó nó lại ngậm 1 đầu miếng khoai tây chiên đưa lại gần miệng hân .

Đương nhiên không có mèo nào chê mớ , mớ đến miếng mèo liền bị chụp lấy , hân ăn nốt phần còn lại của miếng khoai đã vậy còn ăn cả môi nó mới bực .... cả 2 cứ vậy vui đùa cho đến hơn 9h mới chịu ra về . Mấy người khách và chủ quán nhìn theo bóng nó và hân mà thấy bọn nó thật hạnh phúc , thật đáng ngưỡng mộ và ghen tị , mấy cặp đôi thì cứ ước gì người mình yêu chiều mình , yêu mình như nó và hân ...

Hân đưa nó về , 2 người nắm tay nhau đi bộ suốt dọc đường về nhà , không nói chuyện chỉ im lặng đơn giản nắm chặt tay nhau đi trên con đường được ánh điện vàng mờ ảo chiếu xuống . Về đến ngõ nó bỗng nhón chân hôn nhẹ lên môi hân- chồng ngủ ngon heng ?

Hôm nay vợ rất vui - nó cười tươi rói .- ừ chồng cũng rất vui - hân nhẹ cười đáp lại .Kéo nó vào lòng mình ôm xiết rồi khẽ hôn lên trán nó- vợ ngủ ngon- ừ . Bi bi chồng thôi - nó lém lỉnh rồi quay gót đi về .Hân mỉm cười lắc đầu nhìn bóng dáng nó xa dần rồi cũng quay gót ra về .Nó mỉm cười tung tăng chân sáo về nhà , nó quyết định rồi , nó sẽ không xa hân mà quyết tâm thi được vào đại học trường hân mai sau sẽ học , xong bọn nó sẽ mãi bên nhau .

Đang hưng phấn với suy nghĩ của mình thì nó phải khựng lại khi nghe giọng 1 người đàn ông vang lên trong nhà nó- xin lỗi . Nhưng hạn trả tiền góc của gia đình đã đến . Nếu không trả đúng ngày bọn tôi sẽ phải thu hồi ngôi nhà này của gia đình .- sao nhanh vậy được . Tôi nhớ vẫn còn gần 1 tháng nữa mới đến kì hạn nộp số tiền gốc mà - bố nó khó hiểu .- đây là do chính sách mới của ngân hàng .

Chứng tôi cũng chỉ theo lệnh . Xin gia đình hợp tác - người đàn ông kia giọng vẫn nghiêm khắc .- vậy cho chúng tôi 1 tuần để thu xếp - bố nó có chút ảo não .- không được . Nội trong 3 ngày gia đình phải hoàn trả nếu không chúng tôi buộc phải thu giữ căn nhà - người kia không chừa nó cơ hội .- được . Chúng tôi sẽ cố gắng có được số tiền đó - bố nó buồn dàu .- được , rất cảm ơn gia đình đã hợp tác . Giờ có việc tôi xin phép - nói rồi người kia cúi chào bố mẹ nó ra về .Bố mẹ nó buồn dàu chả có tâm trạng tiễn người khách kia ra cửa .Nó ở ngoài nghe thấy hết , sao lại có chuyện vô lí vậy được ?

Chả có ngân hàng nào lại có cái luật vớ vẩn đó cả , với lại sao ngân hàng đến đòi lại đòi vào buổi tối ? Đây đâu phải giờ làm việc .... nó ngo ngắc đứng đó suy nghĩ , đang không biết trả lời sao với câu hỏi của mình thì điện thoại nó rung . Nhìn xuống nó thấy 1 số lạ , thắc mắc 1 hồi nó cũng đưa tay bắt máy- alô- chào cháu . Cháu còn nhớ ta chứ ? - đầu dây bên kia vang lên giọng nói người phụ nữ .- cô là ...- ta là mẹ của Thành . Ta và cháu mới gặp nhau . - mẹ hân lên tiếng- dạ .

Cô có gì cần tìm cháu ạ ? - nó hơi nhủ mảy hỏi lại .- cháu biết mục đích ta gọi cháu mà . Ta có thể làm tất cả để lấy lại con trai ta - giọng mẹ hân lạnh lạnh .Nó nghe mẹ hân nói thì cũng hiểu ra vấn đề , không trả lời nó đợi bà nói tiếp .- ta muốn gặp cháu 1 lần nữa . Tại quán cà phê trước đó ta và cháu nói chuyện . 8h , ta đợi cháu - mẹ nó cũng biết ý nó , nói thẳng vấn đề .- được ạ - nó đápĐầu dây bên kia mẹ hân nghe được câu trả lời liền cúp máy .

Cầm chặt điện thoại trong tay mắt bà híp lại đầy nguy hiểm , bà biết bà làm vậy là sai nhưng lòng ích kỉ củangười mẹ không chấp nhận mất đi con trai duy nhất của mình liền bác bỏ ý nghĩ mình làm sai đó đi . Bỏ điện thoại xuống chiếc bàn cạnh giường bà ngã lưng nhắm mắt nghỉ ngơi chờ đến ngày mai .Nó từ từ buông điện thoại xuống sau khi nghe tiếng ngắt điện thoại , nắm chặt điện thoại trong tay như muốn nó vỡ nát ra nó nghiêng răng kim chẻ . Tại sao chứ ? Sao nó và hân sau bao việc vẫn không thể bên nhau ?

Sao ông trời lại ác với nó như vậy ? Để nó yêu hân đến điên dại rồi lại muốn nó phải buông bỏ hân ra . Phải làm sao để buông bỏ đây ? ... đứng suy nghĩ

1 lúc nó lấy lại tinh thần đi vào nhà chào bố mẹ rồi đi vô phòng mình luôn chứ không lén lại vinó biết giờ bố mẹ nó đang mệt mới suy nghĩ về việc tiền long .

Nằm trên giường không sao chợp mắt , định nhất tin với hânthi nghĩ chắc giờ hân đã ngủ lên lại thôi , chần chọc cả đêm suy nghĩ về mọi việc sáng thức dậy tâm trạng nó thật sự tệ .- bố mẹ ơi . Con đi mua chút đồ dùng cho năm học mới sús nhé ? - nó vệ sinh cá nhân cho tỉnh táo 1 chút thì gọi ý ới bố mẹ mình .- ừ .

Nhanh rồi về nhé ? Có tiền mua chưa con ? Con mua những gì ? Hết nhiều tiền mẹ cho - mẹ nó từ sau nhà đi về hỏi nó .Nơ nhìn đầu tóc mẹ chó chút rồi , khuôn mặt lem nhem dính chút cám gà mà nghe tim đau nhói , nhìn bà lật đật chạy đi rửa tay rồi vào nhà mở tủ móc trong móc ngoàira ra mấy chục lẻ đếm đếm rồi khuôn mặt bà lặng chầu bất lực , đôi mắt đỏ đỏ như muốn rơi nước mắt mà nó đau lòng không thôi .- con ..... / để mẹ sang bác Hưng xem bác có tiền không mẹ lấy 1 ít vì bác nọ nhà mình cũng khá khá - nó đang định nói con không cần thì bị nó chặn họng .Không để nó nói gì mẹ nó trực tiếp chạy đi . Nó biết mẹ nó nói dối và nó cũng biết mẹ nó đang khóc , vội chạy theo bóng mẹ nó khụt lại khi thấy mẹ nó đang sụt sùi mượn tiền của nhà bác Hưng hàng xóm . Bác cũng thân với mẹ nó lên thấy mẹ nó vậy cũng xót xa , đi vào nhà lấy mấy trăm đưa cho mẹ nó .

Mẹ nó nhận tiền cảm ơn rồi rút rồi ra về , cầm tiền trên tay bà nở nụ cười vui mừng , vậy là con bà có tiền mua sách vở , bà nọ con bà rất nhiều giờ bà hi sinh cả thân già này cũng không sao .

Nắm chặt tiền trong tay bà mỉm cười vội chạy vềnhà đưa cho nó . Khi nó thấy mẹ nó cầm tiền chuẩn bị về thì vội lúp sau bức từng gần đó , nhìn bóng dáng gầy gò của bà , nụ cười vui mừng vì sắp có tiền cho con thì nước mắt nó không kìm được mà rơi ra .

Nó vội ôm chặt miệng chạy đi để không nhìn thấy bóng dáng đáng thương kia của mẹ nó .Đang thần thờ trên đường nó lại vô tình nghe tiếng quát- ông Khương à . Tôi nói bao lần rồi ? Sức ông không đủ để làm những việc nặng nhọc như vậy đâu .

Về đi , về để cho con cái nó lo cho ông - giọng của 1 ông chủ vang lên- tôi làm được mà . Không sao đâu - người tên Khương kia về năn nỉ , khuôn mặt lem nhem mồ hôi đến là tội .- haiz... tôi không thể nói nổi ông .

Thôi thôi.., đi sang bên kia làm đi - ông chủ kia thấy bộ mặt đó của ông Khương cũng có chút mềm lòng liền phát phát tay .- a dạ , cảm ơn anh - ông Khương nở nụ cười vui mừng khi không bị đuổi việc , cúi đầu cảm ơn rồi rút rồi quay đi lại làm việc .

Người đàn ông được gọi là ông chủ kia nhìn theo bóng dáng người đàn ông tên Khương đang cố vác từng bao hàng hóa kia mà thờ dài lắc đầu .Nó đứng đó chứng kiến hết 1 màn trước mặt , nước mắt lại vô thức rơi .

Người kia không phải bố nó sao ? Bố nó nói bố nó đi làm việc ở 1 công ty khá lớn , lương cũng tạm vì không làm gì nặng nhọc chỉ ngồi 1 chỗ ghi sổ lĩnh tính thôi . Thế người đàn ông mồ hôi nhễ nhại , khuôn mặt lem nhem đang cố vác từng bao hàng nặng kia là ai ?Chả phải người bố đáng mến của nó sao ?.

Quay mặt đi thật nhanh nó chạy 1 mạch đến ghé đá quen thuộc tại via hè , ngồi nó nó khóc lớn thành tiếng , người đi đường thấy vậy tò mò quay lại nhìn chỉ trỏ rồi xong cũng đi .

Nó cứ ngồi đó khóc đến khản cả tiếng , nó nhớ đến hình ảnh mẹ nó mặt lem luốc chặt vật móc ra từng đồng tiền rồi lại thất vọng bất lực nói dối nó , nụ cười vui mừng khi cầm tiền trong tay , bàn tay run nhẹ nắm chặt mấy tờ tiền rồi vội chạy về nhà đưa cho nó , nhớ đến cảnh bố nó khún nhún đáng thương nhìn ông chủ cố xin lại việc , nụ cười vui mừng khi công việc không bị mất , khuôn mặt mồ hôi chày từng giọt , tấm lưng thường bị đau lúc nửa đêm đang cố vác lên đó cái bao hàng nặng trĩu .... những hình ảnh đó càng làm cõi lòng nó tan nát , tiếng gào khóc ngày 1 lớn cho đến khi không thể khóc được nữa mới thần thờ đứng dậy như con rô - bắt được lập trình sẵn bước đi vào quán cafe nơi mẹhân đang đợi . Thực chất mẹ hân đã nhìn thấy cảnh nó gào khóc đau đớn tại ghé đá , ba chỉ khôngbiết nơ vì chuyện gì mà khóc như vậy .

Nhưng nhìn hình dáng nhỏ bé đang khóc đến đau lòng người kia mà bà cũng thấy lòng nặng trĩu , bóng dáng nhỏ bé cho dù khóc đến không còn hơi cũng không hề gục ngã , bóng lưng nhỏ bé cô đơn đang run lên từng đợt theo từng tiếng nấc

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128

Nhìn cảnh đó khiến người ta cảm thấy đau lòng . Không muốn tiếp tục ở lại nhìn cảnh đó lên bà đã rời đi và đến điểm hẹn . Ngồi thật lâu bà mới thấy nó như con rô - bắt biết đi thần thờ đi đến chỗ mình .- ch...- cháu sẽ xa con trai cô .

Nhưng cháu có điều kiện - không để bà mở lời , nó cất tiếng cắt ngang . Đôi mắt phủ xương vô hồn nhìn bà .Bà giật mình khi nhìn đôi mắt ấy , đôi mắt vô hồn nhưng khi nhìn vào đó ta thấy đượclỗi đau đến vỡ vụn , 1 nỗi thống khổ khó nói , 1 sự bất lực , vô dụng .... 1 ánh mắt khiến ai nhìn vào cũng sẽ cảm thấy đau lòng- cháu muốn đủ số tiền nhà cháu nọ . 246 triệu - giọng nói khàn khàn do khóc quá lâucủa nó vang lên làm bà giật mình nhìn nó- được - lấy lại tinh thần bà nói .

Đưa tay vào túi sách lấy ra 3 sấp tiền đặt lên bàn đẩy lại cho nó bà nói- đây là 300 triệu . Số tiền còn lại cháu có thể dùng để làm vốn làm ăn hay lo cho năm học tới .

Cầm sấp tiền nó đếm lấy đủ số tiền mình cần rồi đẩy số còn dư lại cho mẹ hấn , chất giọng lạnh lạnh của nó lại vang lên- cháu có thể tự lo . Cháu nhận tiền cháu sẽ giữ lời hứa . 2 tuần , cho cháu 2 tuần cháu sẽ xa Thành . Mẹ hấn ngạc nhiên nhìn số tiền nó đẩy lại cho mình và lại nhìn nó , chỉ thấy ánh mắt nó vẫn như 1 màn xương phủ mờ nhưng nhìn vào đó người ta lại cảm thấy tin tưởng vô cùng . - được - mẹ hấn đáp . - và cháu có việc nhờ cô ..... được chứ - nó nhìn bà như mong chờ điều gì đó , và điều đó với nó rất quan trọng .

Bà nhìn vào đôi mắt đó mà mềm lòng khẽ gật đầu- cháu biết nhà cô rất giàu có và quyền lực. Vì vậy cháu muốn cô giúp bố cháu làm quản lý trong công ty bố cháu đang làm được không ? - ánh mắt mong chờ như cầu xin , đôi mắt đã xuất hiện những tia máu nhỏ . - được - mẹ hấn không do dự đồng ý ngay .

Nhận được câu trả lời môi nó hơi nhếch nhẹ nhưng rất nhanh liền biết mất , ánh mắt lóe sáng . Đứng dậy cúi đầu với mẹ hấn- cảm ơn cô . Cháu sẽ giữ lời . Giờ xin phép cô cháu có việc phải đi - nói rồi nó cầm số tiền của mình và quay đi . Bóng lưng nhỏ bé cô độc đang kiên cường bước đi , đôi vai nhỏ khẽ run nhẹ .... nhìn theo bóng lưng ấy tìm bà khẽ nhói . Con bé đó nó .....

Cầm số tiền trên bàn bà như suy nghĩ gì đó, khẽ nhủ mảy rồi lại mỉm cười nhẹ bà cầm tiền cất đi và ra về . Nó nắm chặt số tiền trong tay , môi mím chặt ánh mắt soẹt qua tia đau đớn rồi đi 1 mạch về nhà .

Vừa về tới nhà chào bố mẹ nó đã bị mẹ nó hỏi- sao sáng không chờ mẹ đưa tiền ? - mẹ nó nheo mày túm bắp tay nó hỏi . - con có tiền rồi mẹ . Sáng con chưa kịp nói thì mẹ đã chạy mất rồi - nó mỉm cười nhìn bà . - thật sao ? Vậy con mua được những gì rồi? Nó không đáp mà mặt trở lên nghiêm túc lạ thường , đặt sấp tiền lên bàn giọng nó nhàn nhạt vang lên- đây là số tiền mấy tháng vừa qua con làm được .

Vì nhà này giàu có và trong 1 lần con cứu được bà chủ của nhà đó khi bà suýt chết lên đỉa thương cho con không ít. Bố mẹ có thể cầm số tiền này đi trả nợ . Tối qua con đã nghe được bố mẹ nói chuyện với người đàn ông đó lên quyết định đưa số tiền này sớm hơn dự định . Xin lỗi bố mẹ vì thời gian qua con đã nói dối 2 người .

Bố mẹ nó nghe nó nói rồi lại nhìn số tiền xong nhìn nó mà tim như co thắt , họ thật vô dụng khi để đứa con gái nhỏ của mình phải đi kiếm tiền từ khi tuổi còn nhỏ như vậy , họ hối hận khi trước kia không vì nó mà tránh đầu ngược lại còn tổn thương nó, họ thấy mình bất tài vô dụng . Nhìn thân hình nhỏ bé kia của nó mà bố mẹ nó không kìm được nước mắt , cái tuổi của nó là tuổi ăn với chơi mà giờ lại phải làm tiền để đưa bố mẹ . Nó không giận ông bà mà còn kiếm tiền về cho họ , họ thật hồ thẹn ...ôm chặt lấy nó bố mẹ nó nghẹn ngào- bố mẹ xin lỗi con .

Bố mẹ thật vô dụng . Không thể làm gì cho con mà còn để con phải đi làm . Làm bố mẹ như bọn ta thật bất tài và vô dụng . - bố mẹ đừng nói vậy . Bố mẹ đã nuôi con lớn bằng này còn gì . Giờ là lúc con báo hiếu . Bố mẹ đừng khóc , khóc xấu lắm .

Phải cười như con nê hi hi . Aiza.... hôm nay ăn cơm với gì hả mẹ ? Côn đái quá à - nó đưa tay gạt nước mắt trên khuôn mặt đen đen do phơi nắng dầm xương , những nếp nhăn của tuổi tác và nhiều suy nghĩ phiền lòng . Đặt tay lên làn da sạm nắng những vết nhăn của người già trước tuổi do suy nghĩ nhiều mà đầy lòng nó khẽ rung .

Lấy lại tinh thần nó đánh lảng . Thấy con gái như vậy ông bà cũng không lỡ để nó phải phiền lòng liền cười nhẹ xoa đầu nó rồi cất tiền cùng nó xuống nhà ăn .

Cả nhà ăn uống vui vẻ không nghĩ ngợi gì nữa , chiều đó bố nó xin nghỉ để cùng mẹ nó đi trả nợ , số tiền vừa đủ để họ trả nợ . Còn nó ở nhà chỉ ngồi thẩn thờ trong phòng , đầu ngẹo qua 1 bên dựa đầu vào song cửa , đôi mắt vô hồn nhìn ra cửa sổ , bỗng 1 giọt pha lê trong suốt rơi từ hốc mắt nó ra chạm xuống thành cửa sổ vỡ tan.

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lầy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129

Hôm sau nó dậy thật sớm , áo ba lỗ đen bên trong , ngoài chiếc sơ mi dài tay màu kem bung cúc đầu , tay sấn đến khủy , quần bò cạp cao đen , dây thể thao cùng màu , tóc buộc đuôi ngựa , khoác thêm túi quai chéo cùng màu với áo .

Nhìn nó vừa xinh đẹp dễ thương nhưng không kém cá tính và năng động . Nhìn lại mình trong gương nó đưa 2 tay vỗ nhẹ lên má mình rồi hít 1 hơi thật sâu- cổ lên .

Mày làm được mà * phù * - thờ ra nó mở cửa phòng chạy vọt ra ngoài la lớn- bố mẹ ơi . Con đi chơi nhé ? Mai vô học hè rồi- ừ . Sao đi sớm vậy ? Con không ăn sáng à? - bố nó ngó đầu từ ngoài vườn nhìn nó nói- dạ . Xiu con ăn liên hoan cùng bạn rồi ạ - nó 2 tay cầm dây túi khoác chéo người cười đáp lại . - thôi con đi đây . Bạn con đang chờ .

À mà hôm nay bố mẹ không cần chờ cơm con đâu vì con ăn liên hoan cùng bạn rồi hi . Bai bai bố mẹ con đi đây - nó làm 1 hơi không để bố nó kịp nói nó đã chạy vọt ra cổng .- cái con bé này - bố nó lắc đầu chịu thua nó .

Nó đi thong dong trên đường , đầu cúi xuống nhìn từng bước chân mình bước , đầu óc trống rỗng , không biết mình nghĩ gì , cần gì , nhớ ai , ... nó cứ vậy bước đi mà không hay mình đã đến điểm hẹn của nó và hấn từ lúc nào .

Ngồi xuống ghế đá gần đó , đôi mắt vô hồn nhìn vào 1 khoảng không vô định , nếu nhìn kĩ ta thấy được đôi mắt ấy chứa đựng bao nhiêu đau đớn tan nát bất lực vô vọng .

Bỗng 1 giọt xươngmò trong veo từ khóe mi nó chảy ra lăn dài trên má rơi xuống đọng lại trên tay nó đặt trên ghế" tách "Giật mình nó cúi xuống nhìn giọt nước vẫn đọng trên bàn tay mình nó vội vàng lau sạch rồi đứng bật dậy đi lại quán đồ ăn gần đó mua 2 chiếc bánh quây , 2 bịch xôi và 2 chai nước rồi đi lại ghế đá lúc vừa ngồi xuống . Ngồi được chừng 5 phút thì hấn cũng đến- sao êm đi sớm vậy ?

Đội anh lâu chưa ? Nghe giọng nói ấm áp quen thuộc nó ngược lên nhìn . Hôm nay hấn rất đẹp trai với sơ mi màu kem giống nó nhưng được cách điệu ở cổ áo và tay áo , viền áo là màu đen , quần đen giống nó , dây cùng màu , mái tóc đen óng mượt có vài sợi rù xuống nhìn thật đẹp , thật lãng tử cũng có chút lạnh lùng băng giá .

Hấn đang dựng chiếc xe đạp gần đó cách nó tầm 5 bước chân- em vừa đến thôi . Mà anh có lắp camera ở nhà em không vậy ? - nó nói rồi nhìn hấn hỏi , nhìn rất như là ngây thơ- sao ? - hấn khó hiểu ngược lên nhìn nó hỏi .- thì em hỏi vậy .

Anh lắp camera nhà em hay sao mà hôm nay biết em mặc gì mà mặc theo . - nó ngây ngô hỏi .- hihi ... ừ đúng rồi - hấn nghe nó nói mới nhìn lại đồ mình mặc và lại nhìn nó rồi mỉm cười nói đồng thời đi lại cạnh nó ngồi xuống .- eo .

Thế ăn lắp ở đâu ? Để em phá hủy nó không anh sẽ thấy hết tật xấu của em mất - nó quay sang nhìn hấn gấp gấp hỏi , bộ đáng ngây ngô nhìn rất mắc cười .- haha ... nhìn thấy có sao đâu .

Đâu sau này em chả làm vợ anh . Thấy tật xấu của vợ để biết đường chiều chứ - hấn bẹo má nó nói . Nghe hấn nói tim nó khẽ đập đau nhói , máu như đang dần rỉ buốt đau " vợ ? Hừ sẽ là vợ sao ? Có cơ hội sao ?" trong đầu nó khẽ hỏi rồi tự chế diễu , nhưng bên ngoài vẫn cười vui vẻ .- hi . Hỏi vậy cho vui thôi .

Nè cho anh - nó cười lảng tránh rồi đưa 1 phần ăn vừa mua đưa trước mặt hấn . Hấn mỉm cười nhìn nó rồi nhận lấy.

Bọn nó ngồi ăn rất vui vẻ , lúc nó dứt cho hấn ăn rồi tự mình ăn , lúc hấn dứt nó ăn nó vui vẻ nhận lấy rồi lại bị hấn bắt thom vào má hấn nó lại đưa chai nước lạnh vãi má hấn làm hấn giật mình , lúc hấn lại chọc nó gắp trộm rước từ bên phần xôi của nó sang cho mình thì bị nó hét ầm lên đòi lại , lúc hấn đang đưa miếng bánh lên miệng thì lại bị nó thản nhiên cướp trắng dứt vô miệng nhai ngan lành rồi nhìn hấn cười híp mắt , lúc hấn đang dựa lưng vô ghế đần nhâm nhi phần ăn của mình rồi nhìn nó đang hồn nhiên ăn đồ ăn uống nước thì nó bỗng quay lại nhìn hấn cười cười rồi dứt miếng bánh vô miệng hấn rồi lại quay đi ăn phần của mình , lúc hấn nhìn nó ăn miếng dính chút bột đường của bánh thủ vụn người lau miệng cho nó nó quay lại nhìn hấn rồi lại quay đi cười ngượng ngùng nhưng cũng có thích thú , lúc hấn uống nước bị nó chọc sém sặc..... bọn nó cứ vậy làm ầm cả 1 bầu không khí gần đó , mãi 1 lúc lâu sau mới ăn xong bữa sáng .

Vườn vai nó lại kéo hấn ra xa 2 đứa nó cùng nhau đến khu bờ hồ lớn cũng gần như 1 khu giải trí thu hẹp . Trên đường hấn lại nó nó đằng sau ôm lấy eo hấn , đưa đôi chân ngắn của mình lên đạp đôi vớ hấn , hấn 1 tay lái xe 1 tay đặt lên tay nó đang đặt trên eo mình thì thoảng xiết nhẹ rồi nhìn ra phía sau mỉm cười với nó .

Nhìn nó và hấn thật hạnh phúc , cả thế giới như dừng lại và chỉ có nó và hấn tồn tại . Đến bờ hồ nó và hấn nhanh chóng gửi xe rồi đi mua vé xuống bờ hồ đạp vịt , nó tình quái nghịch ngợm cho vịt chạy vòng quanh hồ để xem những cặp đôi đang hẹn hò có lúc vô tình nhìn thấy cặp đôi đang hôn nhanh thì đỏ mặt bắt hấn cho vịt chạy hướng khác còn hấn thì nhìn nó cười gian tà , lúc đạp vịt đến giữa hồ hấn quay sang nhìn nó cười cười không nói , nó nhìn hấn mà muốn nhảy xuống hồ , mặt đỏ lên quay ra hướng khác tránh cái nhìn được nó nghĩ là thánh gian của năm , vừa quay đi liền bị bàn tay ấm áp của hấn giữ lại chưa định hình được gì thì môi hấn đã phủ lấy đôi môi ngọt lịm của nó , 2 đứa đẩy đưa đến khi hết oxy mới buông nhau ra , đỏ mặt nó đắm vào ngực hấn 1 phút rồi đòi lên bờ . Hấn nhìn bộ dạng nó như vậy cười vui vẻ chiều theo ý nó.

Lên bờ rồi nó lại kéo hấn đi ăn đồ ăn vặt , bánh bèo , bánh tráng trộn , bánh khoai ,... sữa chua , kem .... 2 đứa nó đi ăn mà làm ầm ĩ cả quán lên , hét tranh đồ ăn rồi lại dứt đồ ăn , đùa nghịch ầm ĩ cả góc quán . Nhưng cô chủ quán lại không trách chỉ nhìn bọn nó cười nhẹ với ý bọn trẻ thật vui vẻ và hạnh phúc vì trước hồi trẻ cô cũng không kém gì bọn nó , rất hồn nhiên trong sáng .

Bọn nó đều xinh trai đẹp gái lên cũng kéo không ít khách cho cô chủ quán . Nó ngồi ăn đến bụng lo tròn thấy cô chủ quán trật vật với đồng bánh rồi phải mang ra phục vụ thì đầu nó lại phát ra cái bóng đèn cả nghìn kw rồi quay sang hấn cười cười làm hấn nổi da gà .

Nó nhướng mày nhìn hấn rồi hất hàm về đằng trước hướng cô chủ quán đang trật vật làm đồ ăn , hấn theo bản năng quay lại nhìn thì cũng hiểu ý nó liền xụ mặt trách móc rằng nó để bạn trai mình đi bán sặc mà không thấy sốt , nó chả thèm để ý lẽ lười chêu người liền bị hấn nhanh như cắt cắn đầu lưỡi của nó làm nó đỏ mặt không dám ngăn đầu .

Nó bắt hấn phụ cô bán hàng nhưng khi thấy hấn cứ bị mấy bạn gái ở quán nhìn rồi xin chụp chung 1 tấm ảnh rồi hỏi xin nich facet thì mặt nó đen lại lườm hấn và mấy bạn gái kia đến cháy sém hết mặt mũi quần áo , tức giận nó không thèm nhìn nữa mà đi ăn.

Khổ cái là do tức giận lên nó cứ vậy mà chút giận lên đồ ăn lên chắm rất nhiều tương ớt khiến nó cay đến phát khóc làm hấn là lo lắng chạy loạn tìm nước đá , sữa chua , kem đưa nó ăn mà nó vẫn khóc .... hết cách hấn cúi xuống hôn lên môi nó , lấy hết vị cay trong miệng nó bằng cái lưỡi điêu ngoa của mình .

Cả quán nhìn nó và hân ngưỡng mộ , người muốn được bạn trai như hân , người muốn được bạn gái như nó , có khó nhiều cặp đôi đi ăn ở quán cũng thấy ghen tị với cả nó và hân . Nó khóc 1 phần do cay 1 phần do hân quá mức quan tâm lo lắng cho nó , sự ân cần của hân sẽ làm nó nhụt chí mất , nó cũng sợ 1 ngày nào đó không xa khi hân không còn bên nó thì nó phải sống sao ?

Đang khóc khi thế thì bị hân hôn xuống làm nó bất ngờ nhưng cũng không kháng cự vì nó muốn được như vậy , nó tham lam muốn kéo dài nụ hôn đó vì nó không biết đây có phải nụ hôn cuối của nó và hân hay không . Buông đôi môi nó ngại ngùng muốn ra về , hân chiều ý đi thanh toán tiền rồi cùng nó đi chơi tiếp . Nó và hân được cô chủ quán cho rất nhiều bánh vì bọn nó đã giúp cô rất nhiều và cũng cho cô cảm nhận và nhớ lại tuổi thanh xuân của mình , cô rất quý bọn nó .

Nhận chiến lợi phẩm nó và hân vui vẻ rời quán và tiếp tục nắm tay nhau đi trên con đường dài . Đến bãi cỏ ở bờ hồ nó và hân ngồi lại nghỉ ngơi 1 chút rồi lại tiếp tục sự nghiệp đi chơi của mình . Cả ngày hôm đó nó và hân chơi rất nhiều nơi chụp rất nhiều ảnh . Đến chiều nó và hân lại lại nhau về

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130

Trên đường về nó ôm xiết vòng tay ở eo hân , cả người dựa vào hân , đôi chân chậm rãi cùng hân đạp từng vòng đạp xe .

Hân bên trên không nói gì chỉ im lặng cùng nó đạp xe chứ không hề suy nghĩ gì về hành động của nó .

Đi nửa đường nó nói muốn ăn đồ hân nấu lên về nhà hân , chị Hân đi chơi với anh nó nó biết vì nốt hôm nay anh nó cũng phải lên thành phố để học nốt chương trình đại học , bọn anh và nhỏ cũng rủ nhau đi chơi cho hết ngày hôm nay mai bắt đầu vào học vì thế khi về đến nhà vẫn chưa có ai ở nhà . Rất xe vào nhà nó và hân ngồi nghỉ 1 chút thì vô phòng bếp .

Nó nói nó muốn hân nấu cho nó ăn hân cũng không phản kháng chỉ cung chiều néo má nó nói nó đợi ở phòng khách bao giờ xong hân gọi nhưng nó 1 mực muốn vào xem hay có gì phụ hân lên hân cũng chỉ mỉm cười gật đầu nắm tay nó cùng đi vào phòng bếp . Hân để nó ngồi ở bàn ăn còn mình thì đẹp tạp để rồi chăm chú vào làm bếp .

Khuôn mặt góc cạnh chăm chú vào làm bếp thật khiến người ta hâm mộ , dáng người cao , đôi chân dài thẳng tắp , tay áo xắn lên , khuôn mặt chăm chú nhưng lại rất thu hút .... nó không biết từ bao giờ đã cảm điện thoại ra quay lại những cảnh đó , bỗng hân cảm nhận được gì đó quay lại nhìn nó thì thấy nó đang cầm điện thoại quay lại thì mỉm cười với nó , nụ cười đẹp đến trời lở làm tim nó khẽ rung .

Đứng dậy đặt điện thoại dựa vào lọ hoa trên bàn ăn nó non ton chạy lại bên hân vòng tay ôm hân từ phía sau rồi khẽ ló đầu lên hỏi- anh cần em phụ gì không ?- ờ , nhặt giùm anh chút rau với hành và ít tỏi nhé ? - hân đang chú tâm làm thì bìn vòng tay nhỏ bé của nó ôm bắt nhờ có chút giật mình nhưng vẫn quay đầu lại nhìn nó mỉm cười .- được . Bếp trưởng - nó giả bộ nghiêm túc để chiều chọc hân rồi non ton đi nhặt rau .Hân nhìn nó mỉm cười nhẹ rồi lại bắt đầu công việc .Nó đi nhặt rau , thái hành , đã tỏi mà nước mắt vô thức rơi , không biết là do hành làm chảy nước mắt hay trong lòng nó đang dâng lên cảm xúc khó diễn tả .

Đang chăm chú làm thì hân vô thức quay ra nhìn nó , thấy nó cứ đưa tay lên lau nước mắt rồi sụt sùi thì hân giật mình bỏ đồ đi vệ lại bên nó- em làm sao vậy ? Sao lại khóc ? Em không khỏe ở đâu à ? Hay có chuyện gì ? - hân nâng cằm nó lên để nó đối diện với mình , ngón tay thon dài đưa lên lau đi những giọt nước mắt đang không ngừng chảy kia , nhìn giọt nước mắt đang đua nhau tuôn rơi của nó mà lòng hân se thắt lại- không có . Do hành làm cay mắt em thôi -nó mỉm cười nhìn hân , bàn tay toàn hơi hành lại đưa lên dụi mắt , nước mắt lại càng rơi nhiều hơn .- đừng dụi nữa .

Để anh lấy khăn lau cho - hân vội ngăn cản hành động của nó lại rồi đi vào phòng tắm lấy khăn thấm ướt ra lau cho nó .Nhìn từng hành động , ôn nhu , lo lắng , ân ái , ân cần ... mà hân đang làm mà tim nó lại nhói lên , nước mắt rơi lại càng nhiều . Phải làm sao khi hình bóng của hân đã lấp đầy tim nó ?

Phải làm sao khi hiện tại nó đã phụ thuộc hoàn toàn vào hân ? Còn đâu 1 đũa hời hợt mạnh mẽ ? Còn đâu trai tim nguội lạnh ? .... bây giờ phải làm sao khi bắt đầu từ mai nó không được vòng tay của hân ôm xiết , không được hân cung chiều quan tâm ... thay vào đó là ánh mắt lạnh băng có khi có cả sự hận thù .... nó lấy dũng khí ở đâu để sống tiếp đây ? .... càng nghĩ tim càng đau , tiếng khóc ngày 1 lớn . Hân thấy nó khóc thì lo lắng vội chạy lại 3 bước thành 2 bước tiến lại phía nó .Cầm khăn ướt hất nhẹ lau mặt cho nó- thôi đừng khóc nữa .

Đợi chút lau xong là hết ay mà . Ngoan đừng khóc - hân nhẹ dỗ nó như 1 đứa con nít , hành động nhẹ nhàng ôn nhu ân cần , khuôn mặt chuyên tâm lo lắng lại có chút sốt .. càng nhìn tim lại càng đau lòng lại càng không muốn dứt biết khóc lớn mặc hân dỗ dành- ngoan nào . Không sao rồi . Hết cay chưa? Để anh coi nào - hân thấy nó khóc thì tim như bị ai thọt dao vào đau thắt , nhẹ nhàng dỗ dành rồi đưa tay lau nước mắt cho nó .Nhìn hân nó không kiềm chế được mà ôm chầm lấy hân khóc nức nức hân dỗ đến chật vật , càng dỗ nó càng khóc lớn cho đến khi nó mệt mà thiếp thiếp trong lòng hân .

Lắc đầu khó hiểu hân bế nó lên phòng rồi lại xuống làm nốt đồ ăn để chút nos dậy là có đồ ăn.1 lúc sau hân làm cơm xong cũng là lúc nó tỉnh dậy , lấy lại bình tĩnh nó lại non ton chạy xuống nhà ăn- dậy rồi sao ? Mau xuống đây - hân vừa đặt cái bát cuối cùng xuống bàn dự định sẽ lên gọi nó thì đã thấy nó

trên bậc thang đang nhìn mình thì lên tiếng .Nó nghe vậy chạy vọt xuống ngồi vào bàn ăn vươn tay với lấy chiếc điện thoại của mình để cạnh lọ hoa bấm bấm gì đó rồi cất đi xong cũng cầm bát cùng hân ăn cơm . Bọn nó ngồi ăn rất vui vẻ , y như cặp vợ chồng vậy , chồng dịu dàng vợ nghịch ngợm .

Ăn khoảng 1 tiếng thì bọn nó xong bữa rồi bắt đầu dọn bàn và rửa chén , nó rửa hân phụ nó tráng , 2 đứa lỏ đưa vẩy nước tùm lum . Sau 1 hồi vật nộn cuối cùng cũng rửa chén xong , đang bỏ tạp dề cho lên thì hân từ đằng sau ôm lấy chiếc eo thon gọn của nó cảm tựa nhẹ lên vai nó . Nhìn bàn tay đang đặt lên eo mình nó mỉm cười quay lại ôm lấy cổ hân , chán chạm vào chán hân rồi nhìn hân cười tươi .Hân cảm nhận được hơi thở nóng phả vào mặt thì người cũng tự động nóng dần lên , khẽ đẩy nhẹ nó về phía sau bàn tay đặt ở eo nó khẽ xiết dùng chút lực bẻ bổng nó lên đặt nó ngồi trên kệ bếp rồi chán kẻ chán mũi kẻ mũi đến khi môi chuẩn bị kẻ môi thì lại bị ngón tay trở nhỏ nhắn của nó đặt lên môi hân khẽ đẩy ra rồi khẽ lắc đầu cười đến híp mắt .

Hân bị hành động đó của nó làm bất ngờ nhưng khi thấy nụ cười của nó thì trái tim như muốn tan chảy , vô thức cười tươi đáp lại , bàn tay cũng thêm lực đạo xiết chặt . Nụ cười của hân làm tim nó như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực , nụ cười này nó muốn mãi mãi ghi nhớ trong tim , nụ cười đẹp nhất nó từng thấy . Thấy nó ngây ngốc nhìn mình hân cười lại càng tươi , đưa tay cầm lấy bàn tay đang đặt trên môi mình kéo xuống rồi từ từ tiến lại phía nó .

Đôi môi mòng lạnh lạnh của hân bắt đầu dây dưa với đôi môi đỏ hồng mọng nước của nó , nó không tránh né mà trực tiếp tiếp nhận , đôi tay vòng qua ôm lấy cổ hân , như có động lực bàn tay đặt ở eo nó lại càng xiết chặt áp sát người nó vào người hân như muốn nó và hân chấp làm 1 . Bàn tay không yên phận ở 1 chỗ mà đưa lên dọc xương sống đến sau gáy nó thì khẽ nhẹ cho chị hôn của nó và hân thêm sâu , khẽ thả nhẹ đi chuyển xuống chiếc eo nhỏ xiết nhẹ 1 cái rồi lại đưa lên cổ nó , mần theo vạt áo xuống bụng chiếc cúc áo của nó ra , tiếp đến cúc thứ 2 được hân nhẹ nhàng bung ra , sau đó lại khẽ đưa tay lên cổ nó vuốt nhẹ xương quai xanh tinh xảo đẹp đẽ của nó rồi lại vòng tay qua gáy nó áp sát nó lại gần mình khi cảm nhận được nó muốn chấm dứt nụ hôn .

Bàn tay ở eo xiết chặt , bàn tay ở gáy cố định đầu nó để nó không thể trốn tránh nụ hôn của hân , được 1 lúc bình ổn lại hân nhẹ nhàng đưa môi đi chuyển xuống chiếc cổ trắng nõn của nó , khẽ cắn nhẹ 1 ngụm rồi lại chuyển xuống xương quai xanh gợi cảm , bàn tay tiếp tục đưa xuống chạm vào hàng cúc áo thứ 3 của nó thì bàn tay nhỏ nhắn ấm lòng của nó chặn lại

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131

Bị chặn hân hơi nhú mồm 1 chút , buông đôi môi mòng lạnh lạnh ra hơi cổ nó , đôi mắt phủ lớp xương mờ của sự ham muốn , bàn tay ở eo xiết chặt như vừa muốn xin sỏ lại vừa muốn ra lệnh .

Đôi mắt đen láy trong suốt nó nhìn hân , đôi môi đỏ khẽ nhếch , bàn tay đưa lên đặt vào má hân , ngón tay cái miết nhẹ đôi môi bạc mọng hồng của hân , đầu từ từ tiến lại , đôi mắt hân vì hành động đó của nó mà vô thức nhắm lại .

Bỗng- a...Hân khẽ kêu lên 1 tiếng , đôi mắt mở ra và cũng trở lại bình thường , nhìn xuống cánh tay đang chuyển đến cảm giác đau buốt hân khẽ nhú mồm khi nơi cổ tay , những vết răng đang rỉ máu , ngược lên nhìn nó , đôi môi đỏ hồng hàng ngày giờ có dây chút máu không làm giảm bớt đi sự quyến rũ mà còn càng làm nó thêm tà mị quyến rũ , nhìn đôi môi đỏ khiến người ta có cảm giác muốn chiếm giữ và thêm khát .

Cúi xuống định chiếm lấy đôi môi hại người kia của nó thì lại bị nó chặn lại , khẽ đẩy hân nó tụt xuống dưới đất và cầm tay hân kéo ra phòng khách , cảm theo hộp y tế- tay anh chảy máu . Để em băng lại - nó nhẹ giọng- không phải tại em ? - hân không nhìn nó mà nhìn xuống cánh tay bị nó cắn , máu đã chảy ra k ít .- hi - nó cười trêu nhìn hân rồi nhẹ tay lấy bông lau máu .- nó sẽ thành sẹo mất . Anh bắt đền em - hân xì mặt làm nũng .- em muốn vậy mà .

Muốn anh mãi mãi nhớ đến em khi nhìn thấy nó cho dù sau này có cách xa - nó đôi mắt buồn thăm thẳm chừavài tia đau sót , giọng cũng không khá hơn , có chút buồn , có chút đau .Hân nhú mồm khi thấy biểu hiện đó của nó, hôm nay nó có vẻ rất lạ . Nó và hân đi chơi rất nhiều nhưng chưa bao giờ đi chơi cả ngày như hôm nay và hôm nay nó có nhiều biểu hiện rất lạ và ... nó khóc rất nhiều .

Nó có việc gì khó nói sao ? Hay đã xảy ra việc gì ? .... bỗng khuôn mặt hân lạnh và nghiêm túc lên vài phần , tay đang được nó chăm chú xử lí lại thu lại đưa ra nắm 2 vai nó xoay lại đối diện với mình , đôi mắt nghiêm túc nhìn thẳng đôi mắt đen láy của nó như muốn nhìn thấy tâm tư của nó , giọng pha chút lạnh và nghiêm túc vang lên- có việc gì đâu anh sao ? Hôm nay em rất lạ .Nó ngược lên nhìn hân , nhìn kĩ khuôn mặt người con trai nó yêu , nhìn kĩ từng chi tiết ,từ đôi mắt , lông mày , cái mũi , cái môi , đến từng cái nhú mồm nhẹ đến mức không nhìn kĩ sẽ không ra .

Phải nó tham lam , nó ích kỉ , nó muốn để lại thứ gì trên người hân để khi hân vô tình nhìn thấy sẽ nhớ nó dù là hận hay yêu . Nó điên rồi , nó điên vì nó quá yêu hân , yêu hân đến phát cuồng , nhưng nó phải làm sao khi bọn nó không chung 1 thế giới ? Nó chẳng thể ích kỉ đến vậy được , tương lai của hân , gia đình , bố mẹ của hân phải tích sao ? Nó không thể cướp hân làm của riêng được .

Nó không phải ác quỷ nhưng ... nó cũng không phải thánh nữ , nó tham lam , nó ích kỉ , nó có sự chiếm hữu rất cao , nó muốn hân nhớ nó và nó đã làm vậy , nó cần hân , cần thật đau cho đến khi nó cảm nhận được vị tanh máu của máu mới dừng lại ....

Hắn nhìn nó thật lâu, nhìn khuôn mặt đáng yêu của 1 thiên thần nhưng lắm khi cũng thành 1 ác quỷ khát máu, nhìn đôi môi đỏ vẫn đang dính máu thì thoảng mím lại, nhìn đôi mày thì thoảng khẽ nhủ rồi lại buông, nhìn đôi mắt đang nhìn mình chằm chằm thì thoảng xoẹt qua nhiều tia cảm xúc, đau có, buồn có, chiếm hữu, ích kỉ, hi vọng, tuyệt vọng .... tất cả đều có, 1 ánh mắt chứa bao cảm xúc đó của nó làm tim hawn không tự chủ mà co rút mạnh mẽ- có việc gì em nói cho anh biết được không?

Đừng im lặng như vậy - hắn xiết chặt vai nó, giọng có chút gấp gáp thành câu Bị hành động của hắn làm nó giật mình thoát ra khỏi suy nghĩ của mình rồi rất nhanh lấy lại tinh thần cười vui vẻ rồi vươn tay lên đặt lên mặt hắn, ngón cái nhẹ miết cho mí mắt đang nhắm lại của hắn dần ra- không có việc gì. Hi hi. Em muốn anh nhớ rõ không được làm vậy khi em không cho phép. Đây là cảnh cáo nhé?

Giờ thì đưa tay cho em - nó vui vẻ đáp lại và cầm tay bị thương của hắn lên sơ cứu. - em ... - em nói thật đó. Không tin em à? Em nói dối anh bao giờ chưa?

À mà cút đi đánh dấu chủ quyền hi hi. Anh đẹp trai hòa hoa lắm. Phải làm vậy mới không theo - nó biết hắn chưa tin liền chặn họng hắn bằng giọng nói vui vẻ có chút đùa có chút thật. - em đã ngoan hơn con ngoan. Có cần chiếm hữu đến vậy không? Con gái là phải dịu dàng nét là anh mới thương.

Có ai như em? Dữ thấy gớm, sức chiếm hữu còn hơn cả con trai ... nhưng .... anh thích người như vậy. Yên tâm, cả đời anh chỉ có em - hắn nghĩ 1 chút rồi cuối cùng cũng tin tưởng nó rồi lại chêu chọc. - kẻ người ta - nó bấu môi- hay anh cũng giống em nhi? - hắn im lặng 1 hồi nhìn nó xử lí vết thương cho mình rồi lại bỗng lên tiếng. - giống gì? - nó quần băng cho hắn xong thất lại rồi quay ra nhìn hắn ngây ngô hỏi. - thì đánh dấu chủ quyền - hắn nhếch môi gian tà. Không để nó kịp tiêu hoa bên cầm tay nó đưa lên miệng cắn 1 ngụm đến bật máu. - a...

Chưa hiểu được lời hắn nói tay nó đã chuyển đem cảm giác đau buốt làm nó phải la lên.

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Chương 132

Nhìn khuôn mặt nhăn nhó vì đau, đôi mắt ngập nước lấp lánh đang nhìn cánh tay vừa bị hắn cắn của nó mà hắn thấy có lỗi, đưa tay lên môi miết nhẹ vết máu hắn cúi xuống nhìn cánh tay nó đang chảy máu mà tìm đánh thịch 1 cái, cảm giác nửa thỏa mãn vui vẻ nửa hối hận xót xa làm hắn bối rối không biết sao chỉ biết nhìn nó. - anh nhìn gì? Hức .. anh ác hơn cả con tê giác hức ... đau chết em rồi huhu .. Sao miệng anh to quá vậy? Nhìn đi, nốt rằng thật to hức ... - nó vừa khóc vừa trách hắn làm hắn giật mình vội sơ cứu vết thương cho nó vừa nói- hi, anh yêu em hơn đương nhiên phải cảm ảm lớn hơn rồi hi. Thì không khóc nữa anh thương. Xin lỗi mà. Nín đi chút anh đưa đi ăn kem - hắn vừa dỗ nó vừa sơ cứu vết thương, tay lại đưa lên lau giọt nước mắt đang lăn dài trên má nó. - hức ... - nó nín khóc nhìn hắn đang cố nhẹ nhàng băng bó cho nó, vừa làm vừa thổi nhẹ như sợ nó đau. Hành động ôn nhu, yêu thương đó càng làm tim nó rỉ máu. Hắn cứ thế này làm sao nó buông đây? Nghĩ rồi nước mắt nó lại vô thức rơi ra. Băng bó xong hắn quay lên nhìn nó thì thấy nó thần thờ nhìn mình, nước mắt cứ ứa ra oàm hắn hoảng sợ vội ôm lấy nó vỗ về- anh xin lỗi. Đau lắm sao? Nghe hắn hỏi nó giật mình tỉnh lại thoát khỏi mơ suy nghĩ cười yếu ớt- có chút .. hức- nhìn tay 2 đứa mình mắc cười quá hi hi. Đúng là đánh quá mà - nó đưa tay bị băng bó của nó ra để xem vs tay hắn hỏi cười rất tự nhiên. - phải rồi. Nhưng cũng rất đẹp nha - hắn nắm lấy tay nó, 10 ngón tay đan chặt vào nhau. - ờ hi hi - nó cười dựa đầu vào vai hắn, tay vô thức xiết chặt Ngồi 1 lúc nó và hắn lại tiếp tục đi chơi, bọn nó đi đến ngã tư của khu phố nhỏ, nơi này mới được nâng cấp nhìn cũng rất đẹp mắt, có đài phun nước được gắn nháy đủ màu, xung quang có ngăn vách những khóm cây cảnh, hoa, những băng ghế đá dài cho người qua đường ngồi hay những cặp đôi hẹn hò, những cột đèn vàng trên cao soi xuống mờ ảo nhìn thật đẹp. Nó kéo hắn đến 1 băng ghế rồi ngồi xuống, được lúc nó lại kéo hắn ra đài phun nước nghịch, nó nghịch nước rồi lại vẩy nước tùm lum xong lại té nước vào hắn, kết quả 1 trận đại chiến té nước của nó và hắn đã xảy ra, bọn nó chạy vòng vòng quanh đài, tiếng cười vang vọng cả 1 khoảng trời, mọi người xung quanh chú ý bọn nó, người nói bọn nó nghịch, người nói bạn nó hạnh phúc, trẻ con, vui nhộn .... nhưng bọn nó không quan tâm vì bây giờ bọn nó cảm nhận trên thế giới chỉ tồn tại 2 đứa nó, hạnh phúc ngập tràn trong mọi khoảnh khắc. Chơi đến mệt nó kéo hắn ra ghế ngồi nghỉ rồi cùng nhau ra về. Trên đường về bọn nó đan tay thật chặt, bỗng nó dừng lại quay sang nhìn khuôn mặt cún con làm nũng trung ra, không để nó nói hắn nhéo nhẹ má cứng nựng nó rồi nó nụ cười ôn nhu khẽ cúi người cho nó leo lên. Nó cười tươi như hoa rồi nhảy phốc lên lưng hắn ôm chặt. Hắn không nó chỉ chậm chậm đứng lên rồi chậm chậm bước. Nó không nói chỉ ôm chặt lấy hắn rồi dựa đầu lên tấm lưng rộng lớn vững chắc của hắn, tấm lưng của người cho nó cảm giác thoải mái, ấm áp, an toàn và yêu thương .... mà trước giờ nó chưa cảm nhận được từ ai ngoài anh trai và cậu nó thì nó chưa từng có cảm giác này ở ai. Người thứ 3 cho nó cảm nhận này là hắn Nguyễn Thanh Thành- người con trai nó yêu, yêu hơn cả bản thân nó, yêu bằng cả con tim và tận đáy lòng. Nó cứ vậy tham lam quyền luyến từng giây phút khi bên hắn, nó ước quãng đường về nhà nó xa thật xa, dài thật dài đến có thể kéo dài khoảng khắc bên hắn hay nó còn muốn tham lam hơn đó là khoảng khắc này dừng trôi nữa chỉ cần dừng lại là được rồi. Bóng nó và hắn kéo dài trên con đường thẳng tắp, cả thế giới như tồn tại 1 mình 2 đứa nó. Bóng 2 đứa nó khuất dần để lại phía sau chiếc xe ô tô đen sáng bóng đầy sang trọng. Trong xe có 2 người trung tuổi đang nhìn theo bóng bọn nó khuất dần. - thằng bé đã cười thật tươi- người đàn ông lên tiếng- phải. Đó là lần đầu tôi thấy nó cười như vậy- người phụ nữ đáp và vô thức cười nhẹ- nhờ cô bé đó. Con bé thật đặc biệt- người đàn ông cần nhìn theo bóng dáng 1 người con trai cao lớn đang công trên lưng 1 người con gái nhỏ bé đang chậm chậm bước. - đúng, con bé rất được biệt .... nhưng hiện giờ nó sẽ không thể bên con trai chúng ta. Thằng bé còn tương lai và cả tập đoàn lớn đang chờ nó - người phụ nữ bỗng rú mắt buồn đau. Người đàn ông nhìn này- tôi muốn thằng bé hạnh phúc chứ không muốn tiền tài. Tôi tin nó sẽ tự tạo tương lai cho mình được. - ông nghĩ đơn giản quá rồi. 1 đứa từ nhỏ đã được bố mẹ bảo bọc có thể tự tạo ra tương lai? Nó là con tôi, tôi sẽ không để nó chịu khổ cực. Hạnh phúc có thể lấy lại nhưng tương lai tốt chỉ mở cửa có 1 lần thôi. - bà quá ngang ngược và bảo thủ. Rồi bà sẽ hối hận Người đàn ông tức giận rồ gas cho xe rồi đi mà không thèm nhìn hay nói với người phụ nữ kia nửa câu. 2 người họ không ai khác chính là bố mẹ của hắn, hôm nay họ đã đi theo dõi nó và hắn. Bố hắn hài lòng về nó nhưng mẹ hắn có hài lòng nhưng k chấp nhận. Liệu mẹ hắn có thật sự hối hận không? Nó và hắn sau này sẽ ra sao? Có được hạnh phúc hay phải cách chia? * đôi lời của con mẹ t/g giỡm tẻ và lười biếng: e là e bị bận trong thời gian qua. Nhiều việc quá chả thể viết được chữ nào lx. Nhưng e sẽ cố gắng hoàn thành và sẽ không bỏ dở vì đây là tr đầu tay của e. Nó lung củng vớ vẩn nhưng rất mong đc ủng hộ. Nó hơi dài và nan nan mong mọi người đừng chán nhé lx.

Chương 133

Đang chậm chậm bước trên con đường được trải ánh đèn vàng dịu nhẹ lãng mạn thì bỗng nó xiết chặt vòng tay ôm hân, đầu nhỏ hơi ngó lên nói :- anh này? - sao em? - hân mỉm cười dừng bước chân quay lại nhìn nó nói- um... nếu . Chỉ là nếu thôi đó .... nếu 1 ngày em làm gì có lỗi với anh . Anh có tha thứ cho em không? - nó nhùng nhằng như con nít , chân đứng đưa nói mấy câu đầu ý nói mình chỉ nói nếu thôi không được tin là có rồi hỏi hân , câu cuối giọng nó hình như hơi nghẹn , phản phát ý vị buồn buồn .Hân nghe nó nói rồi quậy ầm trên lưng mình thì phì cười lắc đầu nhìn rồi vội gạt đầu để nó yên tâm . Khi nghe nó hỏi 1 câu rất lạ , giọng nó hình như thật buồn nhưng cũng không hẳn buồn , hân không đáp mà chỉ quay đầu về phía trước chân tiếp tục bước chậm chậm .- um... không biết đâu . Anh trả lời đi ... á....- nó nháo ầm trên lưng hân , tay buông ra muốn loạn xạ , chân cũng không yên phận mà đứng đưa lắc lắc mình làm nũng nịu rồi không cần thận ật người lại phía sau .- cẩn thận- a...Hân đang lơ đãng nghĩ đến câu hỏi của nó thì bị nó nháo , không kịp trở tay kết quả nó vọt khỏi tay hân ngã ập xuống đường , ngay giây phút nó ngã tim hân như ngừng đập , lòng hân trỗi lên cảm giác mất đi 1 thứ gì đó thật quan trọng , tâm hân sợ hãi vô cùng .- em có sao không? Anh xin lỗi , xin lỗi ...Hân vội quay lại đỡ nó xoa xoa khuỷu tay nó , phui bụi trên người nó rồi ôm chặt nó liên tục xin lỗi , lòng hân bỗng dấy lên cảm giác sợ hãi vô cùng .Thấy hân cuống lên lo cho mình nó thấy tim như có dòng nước ấm chảy qua , thật rất ấm . Nó chỉ biết để im hân ôm chứ không biết làm gì nói gì , nó chỉ biết hiện tại nó rất muốn được hân ôm , rất muốn cảm nhận hơi ấm từ hân ....- em sao rồi? Không sao chứ? Anh xin lỗi -1 hồi thật lâu hân mới buông nó ra nhìn nó hỏi , khuôn mặt ân cần ôn nhu dịu dàng như 1 thiên sứ .... thật đẹp...- đau chết đây nè h x ... kéo em dậy coi ... - nó phồng má chu môi nhìn thật đáng yêu , phụng phịu nói với hân .Nhìn bộ dáng đáng yêu của nó hân thất tim mình như nhảy loạn trong lồng ngực , vô thức đưa tay đặt lên má nó , ngón cái nhẹ miết miết trên má nó mỉm cười yêu chiều nói- được rồi . Sau đừng vậy nữa nhé? Lên anh cõng - hân cúi người trước mặt nó để nó leo lên .Nó vui vẻ cười tươi nhảy vọt lên lưng hân nói- dạ . Thừa ơ đại nhân - xiết chặt tay đang ôm hân- nhớ đó . Yêu em - hân quay đầu lại nhìn nó mỉm cười rồi chu môi hôn chụt lên môi nó .-á... anh xấu tính .... mà ... anh trả lời câu hỏi của em đi - nó đỏ mặt đánh nhẹ lên lưng hân 1 cái rồi đưa đầu lên lưng hân thủ thủ .- anh sẽ tha thứ cho em .... nhưng chỉ 1 lần thôi . Vì anh thật sự không có cao thượng như em nghĩ - hân nghe trả lời nó .Phải , hân là như vậy , 1 thằng con trai ích kỉ và không có lòng cao thượng như thượng đế hay .... như nó . Nó có thể tha thứ mọi việc cho hân nhưng hân lại không thể tha thứ mọi việc cho nó . Hân ích kỉ , hân độc đoán chiếm hữu , hân cũng không phải là 1 thằng con trai tốt ... nhưng hân là 1 người lạnh lùng . Đã yêu ai thì sẽ không quên , nếu nó làm việc thật có lỗi với hân hân không biết phải làm thế nào , nên tha thứ hay không? Hân không biết vì hân chưa từng nghĩ sẽ có 1 ngày nó làm gì phải có lỗi với hân , hân tin tưởng nó tuyệt đối ....- vậy sao? Anh keo quá vậy? Cho em có 1 cơ hội thôi ế? - nó phồng má giả bộ giận dỗi nhưng thực chất trong tim nó đang có cái gì đó đâm xuyên qua , máu cứ vậy rỉ ra đau buốt .- đúng vậy . Anh rất keo . Vì thế đừng làm gì có lỗi với anh . Không anh sẽ hận em cả đời , anh sẽ trả thù em , anh sẽ cho em nếm cảm giác đau gấp trăm nghìn lần so với anh .... nhưng anh tin em sẽ chẳng làm gì có lỗi với anh đâu vì anh tin em tuyệt đối- hân nói giọng pha chút lạnh khiến tim nó lại 1 lần nữa cảm nhận cái loại cảm giác đau buốt kia , nhưng câu sau hân nói như xoa dịu tim nó cũng như càn bóp nghẹn tim nó hơn .- ừ . Nhất định sẽ không có lỗi với anh . Nghe anh nói mà em sợ đến nỗi nói hết da gà lên nè . - nó trả bộ sợ hãi ôm chặt hân hơn .- haha ... đùa chút thôi - hân vui vẻ cười thành tiếng , chân vẫn chậm chậm bước Nó trên lưng hân tựa đầu vào lưng hân cảm nhận hơi ấm từ người hân và ghi nhớ nó suốt đời ..

Chương 134

- Anh về cẩn thận nha - đứng trước ngõ nó nhìn hân nói- ừ anh biết rồi . Em về đi . Anh về đây ..... um .... * kiss* mai gặp lại - hân mỉm cười nói với nó rồi nghĩ gì đó cúi xuống hôn lướt lên môi nó như chuồn chuồn lướt nước rồi xoa đầu nó .- ừ . Mai gặp lại - nó có chút đỏ mặt rồi quay đi .Thấy nó quay lưng về hân cũng quay lưng đi về , môi vẫn mỉm cười ôn nhu hạnh phúc.- anh .... Vừa quay lưng liền nghe tiếng nó gọi theo bản năng hân quay lại , vừa quay mặt lại chưa biết gì thì môi hân cảm nhận được 1 vị ngọt quen thuộc , 1 vật mềm mại đang dán trên môi hân . Thoáng bắt ngờ nhưng rất nhanh hân ôm lấy vòng eo thon gọn của nó , nhấn má đáp lại nụ hôn của nó , nó rất ít tự động hôn hân như vậy .... vậy tại sao hân không hưởng () . 1 lúc sao khi 2 người gần như cận oxy thì mới lưu luyến buông nhau ra , nó bất ngờ ôm chặt lấy hân thủ thủ- em yêu anh . Yêu rất nhiều . Yêu kiếp này và cả những kiếp sau nữa em vẫn yêu anh . Anh ngủ ngon - nó nói rồi không để hân kịp tiêu hết những gì nó nói liền chạy vọt về nhà .Hân vẫn đứng trước hành động của nó và khi kịp tiêu hóa kịp câu nói của nó thì bóng dáng nhỏ bé ấy đã khuất sau bóng tối rồi hân không thể bắt nó về nhà ngay bây giờ .Mỉm cười đặt tay lên trái tim mình đang đập loạn nhịp vì nó mới mập máy- anh cũng yêu em , yêu cũng rất nhiều . - Rồi quay gót chậm chậm ra vềNó đứng lúp trong bóng tối nhìn hân đứng trước ánh đèn đầu ngõ mà tim khẽ thất , nhìn nụ cười hạnh phúc của hân nó cũng bất giác kéo môi lên thành đường cong đẹp đẽ , nhìn hân đặt tay lên trái tim mình nó cũng vô thức đặt tay lên trên ngực nơi trái tim đang rộn rã từng giọt , nhìn bờ môi ai kia mập máy nó vô thức mỉm cười hạnh phúc , nhìn bóng dáng hân khuất dần khuất tầm nhìn nó mới quay lưng lại và về nhà .Về đến nhà nó chào bố mẹ , bố mẹ nó hỏi hôm nay nó đi đâu mà về muộn nó chỉ trừu lo qua loa rồi xin phép về phòng soạn đồ mai đi học . Vừa vào phòng không lâu thì anh trai nó đi chơi cùng chị Hân cũng vừa về tới , anh cũng giống nó chào bố mẹ rồi về phòng soạn đồ mai lên trường học đại học . Trong phòng nó soạn đồ xong thì lần ra giường cầm lấy điện thoại mở máy vào bộ sưu tập xem những ảnh mà nó và hân chụp chung ngày hôm nay mới lại không tự chủ mà dương lên , xem ảnh xong nó vào xem đoạn video nó quay hân lúc làm đồ ăn cho nó . Nhìn người con trai cao lớn đang tập trung làm việc , khuôn mặt góc cạnh đẹp như thiên sứ , môi thì thoáng nhếch lên cơ vẻ như rất vui vẻ hạnh phúc , rồi bất chợt quay lại cười thật tươi , nụ cười như ánh sáng mặt trời , đẹp đến chói lóa . Rồi lại vui vẻ cùng 1 đứa con gái thân hình nhỏ bé loi chơi quậy phá , rồi ôn nhu mỉm cười khi nhìn đứa con gái kia quậy phá , rồi lại khuôn mặt lo lắng , rồi lại ánh mắt ôn nhu .... tất cả

những hành động cử chỉ đó của hắn đều làm tim nó đập loạn và cũng đau thắt, nước mắt lại không tự chủ mà lăn dài làm ướt 1 khoảng lớn của chiếc gối. Không biết nó xem đi xem lại bao lần và khóc bao lâu chỉ biết nó xem cho đến khi màn hình bỗng đen ngòm và chiếc gối cũng ướt đến nỗi cảm tưởng có thể ẩn nhele 1 chút nước có thể nổi lên mà khề nhò giọt, đôi mắt sưng húp đỏ cay đau rất rồi thiếp ngủ quên đi ,,,,,. Bên này nó đau đốn còn bên hắn là 1 màu hồng hạnh phúc nhưng cũng có chút khó sử và suy nghĩ phức tạp. Nhìn người con gái trên màn hình đang nở nụ cười tươi rói ,nụ cười tựa như 1 thiên thần .... rất đẹp, nhẹ lướt màn hình sang ảnh khác, người con gái ấy đang rất hạnh phúc ôm cổ người con trai rồi đặt môi lên má người con trai kia, tiếp là ảnh 2 người đang chu môi cháp vào nhau thật đẹp thật hạnh phúc, rồi lại đến cảnh người con gái làm mặt xấu trong lòng cười con trai, bẹo má, xù lông, hung hăng cắn lên má người con trai, túm tóc, nhéo tai ... người con trai kia rồi cười thích thú vui vẻ .... 1 loạt hình ảnh đẹp và có hạnh phúc có vui vẻ, trẻ con.... được nó và hắn chụp lại. Nhìn người con gái ấy làm tim hắn lại khề rung môi cũng nhẹ kéo lên 1 đường cong hoàn hảo. Đang nhìn những ảnh kế tiếp thì màn hình bỗng rung, màn hình hiện tên người gọi "mama" nhìn người gọi hắn hơi nhũn mày rồi kéo màn hình đập lên tai-alo mẹ - giọng hắn không âm như khi bên nó mà có gì đó lạnh lạnh-ừ con trai. Bao giờ con về? - mẹ hắn giọng nhẹ nhàng hiền dịu- con .... con sẽ ở lại đây học - hắn có chút ấp úng nói - mẹ không cho phép. Con về ngay cho mẹ. Mẹ đã đặt vé cho con sang Mỹ du học rồi-mẹ hắn có chút lớn tiếng nói - con không muốn. Ở nước cũng có thể học mà mẹ - hắn nhũn mày phản bác - mẹ không thích. Con về ngay cho mẹ. - mẹ hắn tức giận - con nói con không muốn. Mẹ đừng ép con - hắn cũng không còn bình tĩnh - có phải vì con bé đó không? Mẹ biết hết rồi vì vậy đừng dẫu mẹ. Con không quay về mẹ sẽ dùng mọi thủ đoạn để con về. Con biết mẹ nói được làm được - mẹ hắn giọng bỗng lạnh như băng - nếu mẹ làm gì với cô ấy thì mẹ đừng nhìn mặt con trai mẹ nữa. Con lớn rồi con tự quyết tương lai của con - hắn lạnh không kếp có khi có phần hơn - con .... - mẹ hắn nghẹn lời.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135

- thôi. Muộn rồi. Mẹ ngủ ngon - hắn giọng lạnh tanh rồi tắt máy. Nắm chặt điện thoại trong tay lòng hắn dâng lên 1 nỗi bất an vô hình, thả người xuống giường hắn để tay lên trán suy nghĩ cái gì đó rồi dần thiếp đi. Đầu dây bên kia mẹ hắn đang rất tức giận định gọi lại thì bị bố hắn ngăn- bà thôi đi - giọng hơi gắt - ông nói tôi thôi thế nào được chứ? Ông xem con trai ông đấy, thật hỗn - mẹ hắn gắt gỏng nói lại - do bà thôi. - bố hắn dừng dưng - do tôi? Tôi lo cho nó mà nói là do tôi? - mẹ hắn hết kiên nhẫn quay phắt lại nhìn bố hắn cười tự đắc - phải. Con nó lớn rồi. Nó tự quyết định cho tương lai của nó. Và tôi thấy con bé đó chả có gì là không được - tôi không thích. Tôi muốn con tôi lấy nhà nào đó muộn đăng hộ đối. Nhà con bé đó quá nghèo. Nó không cùng thế giới với chúng ta - bà thôi đi. Hừ. Muộn đăng hộ đối? Bà ước vậy sao? Bà nhìn lại bà đi. Tôi và bà cũng vì cái câu đó mà đến với nhau đấy. Bà thấy hạnh phúc không? Bà đừng để đứa con trai duy nhất của bà phải chịu cảnh giống bà - bố hắn tức giận nói rồi không để mẹ hắn trả lời liền bỏ ra ngoài. Mẹ hắn nghe bố hắn nói mà lòng quặn thắt. Ai nói không hạnh phúc? Bà thấy rất hạnh phúc khi mỗi sáng dậy làm đồ ăn cho ông, sắp cặp cho ông, giặt quần áo cho ông, cùng ông ăn bữa tối, cùng ông chăm cho đứa con của mình, được mỗi tối trong vòng tay ấm áp rộng lớn của ông mà chìm vào giấc ngủ ..... phải bà là yêu ông, yêu lúc nào bà cũng không biết nhưng bà biết bà có cảm thấy hạnh phúc. Nhưng bà cũng đau, bà biết ông không yêu bà, ông chỉ làm vậy cho hết bốn phận 1 người chồng thôi. Bà nhớ hồi đó bà cũng bị bố mẹ bà ép phải lấy ông trong khi đó bà mới 18t, bà còn bao hoài bão, ước muốn ... muốn thực hiện nhưng phải kết thúc vì cái hôn sự này. Bà đã từng bỏ trốn, bà đã từng treo của sổ để chạy trốn ... nhưng đều bị bắt lại. Hôm đám cưới bà không thể cưới được, ngồi trong phòng của khách sạn chờ bố hắn bà đã khóc rất nhiều, bà không muốn lấy bố hắn bà muốn bỏ trốn. Nghĩ là làm, bà bật dậy chạy ra cửa vừa mở cửa thì bố hắn cũng vừa đứng ngay đó với bộ dạng say sưa nhìn bà nhếch mép- muốn bỏ trốn? Hừ, thật ngây thơ. Cô nghĩ có thể trốn sao? - nói rồi ông loạng choạng bước vào phòng để bà ngã ngất đứng đó - còn đứng đó - ông giọng lạnh như băng nói với bà làm bà giật mình quay lại nhìn ông. Bố hắn nhìn bộ dạng của bà thì tức giận bật dậy đi nhanh về hướng bà đang đứng, nắm chặt lấy khuỷu tay của bà, ánh mắt giận dữ căm ghét găm lên từng chữ- là tại cô. Tất cả tại cô. Không vì cô thì cô ấy sẽ không bỏ tôi đi cưới 1 người đàn ông khác. Tôi cấm hận cô. Tôi sẽ cho cô nếm mùi đau khổ - nói rồi ông kéo mạnh bà đến giường thấy mạnh xuống giường. Chưa để bà kịp phản ứng liền lao đến đè ép lên bà, bàn tay thô bạo sẽ toạc bộ váy cưới, ông như con thú hoang dầy sáo lên tấm thân bà, bao uất hận ông chút hết lên bà, bà chỉ biết chống cự yếu ớt khóc lóc van xin. Nhưng càng van xin ông càng tức giận và thô bạo, ông điên cuồng cắt sẽ tấm thân mảnh mai của bà nhưng tuyệt nhiên không hề hôn lên môi bà. Sau khi phát tiết xong ông lăn ra ngủ, bà đau đốn ngồi tại số giường khóc hết 1 đêm cho đến sáng ông tỉnh lại nhìn thấy bà như vậy cũng không nói gì mà lạnh nhạt vào nhà tắm thay đồ rồi ra ngoài không hề nhìn bà 1 chút nào. Từ hôm đó mỗi lần ốc đi làm về tức giận cái gì đều đem bà ra mà trút giận, từng con đau của thể xác lẫn tinh thần làm bà dần bị trầm cảm nhưng ông chả bận tâm cho đến khi bà mang thai hắn. Ông từ lúc đó có vẻ quan tâm bà hơn, giúp bà chữa trầm cảm, chăm bà từng chút, tự nấu đồ ăn cho bà, bà còn nhớ nửa đêm hơn 2h gần 3h sáng bà thêm ăn đưa chưa lên không ngủ được cứ của quậy làm ông thức giấc nhìn bà hỏi có chuyện gì, bà sợ hãi không dám nói chỉ nhìn ông mắt dưng dưng, thấy vậy ông thờ dài 1 hơi nhẹ rồi nghiêng người chống khuỷu tay xuống giường rồi tay kia nhẹ đưa lên lau đi giọt nước mắt đang lăn trên má bà, khuôn mặt và giọng nói ôn nhu vang lên làm tim bà lệnh nhịp - đừng khóc. Có việc gì? Em khó chịu ở đâu sao? Bà như bị thôi miên nhìn ông chăm chú rồi vô thức nói- em thêm đưa chưa. Ông không đáp chỉ ngồi bật dậy ra khỏi giường khoác chiếc áo dạ đen vào (do trời mùa đông đang rất lạnh) rồi đi lại bên bà đắp chăn lại cho bà, hôn nhẹ lên trán bà giọng nhẹ như nước mưa thu- ngủ đi, chúc anh về. Nói rồi ông đi thẳng ra cửa để lại bà đang ngơ ngác lăm đó, tim vẫn đập loạn nhịp.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136

Không biết ông đi bao lâu nhưng khi trở về trời đã hơi hơi sáng màu. Ông bước vào phòng trên tay cầm tô, dưa và hũ dưa chua cho bà, giọng nhẹ

nhàng dịu nhẹ- em không ngủ được sao ? Anh mua dưa về cho em này .Nghe ông nói mà làm bà ngạc nhiên và tìm đập lệnh không biết bao nhiêu nhịp , đôi mắt đã hồng hồng như muốn khóc . Nhìn đôi môi tím tái do lạnh , từng hơi thở phả ra làn khói trắng mờ ảo kia làm tim bà hơi nhói , bàn tay ông cũng bị lạnh mà tím tái hơi run run- em ăn đi Tay ông hơi run đưa cho bà bát dưa bà nhìn mà vừa ngạc nhiên vừa đau lòng , nhưng chần chờ nhiều bà nhận lấy và ăn rất ngon miệng vì bà đang rất thèm . Ông ngồi nhìn bà ăn hết rồi đem đồ đi dọn xong dẫn bà lên giường đắp chăn ngủ đi , bà không biết gì chỉ 1 mực nghe theo . 1 lúc sau ông quay lại phòng và lên giường ngủ tiếp , lúc ông chồm chồm lên hơi lạnh từ ông tỏa ra làm bà giật mình , thân ông khẽ run lên vì lạnh và bà đã không biết ông phải vất vả như thế nào để có thể có hũ dưa đó cho bà .Bà thấy ông như vậy khẽ nhích thân lại ôm lấy thân đang run nhẹ của ông , khi bàn tay nhỏ bé ấm áp của bà đặt lên tay ông ông đã giật mình quay lại nhìn bà , ánh mắt soẹt qua tia ngạc nhiên ,bà không nói chỉ nhẹ nhẹ cầm bàn tay lạnh ngắt của ông lên xoa xoa rồi phả hơi ấm từ miệng vào tay ông , bà đã không biết hành động đó làm tim ông như có dòng nước ấm chảy vào . Ông không nói gì chỉ khẽ mỉm cười ôm lấy thân hình nhỏ bé của bà khẽ xiết rồi đặt đôi môi lạnh lên trán bà , giọng ôn nhu nói- được rồi . Ngủ đi ..... cảm ơn em.Rồi cả 2 chìm vào giấc ngủ . Từ đó ông chăm bà nhiều hơn , bà muốn ăn gì ông đều học làm cái đó cho bà ăn , nửa đêm bà hay thức g7aasc thèm đồ ăn ông đều dậy lọ mọ làm cho bà , ông bỏ cả việc ở công ty để cùng bà đến phòng tập dành cho bà bầu , nhiều người ở đó ghen tị với bà vì bà có 1 người chồng yêu và quan tâm bà hết mực , lúc bà vào phòng sinh đẻ ông cũng lặng lẽ đi vào , lúc bà đau đớn đến đứt ruột gan ông là người nắm chặt tay bà và cho bà cắn lên tay ông đến bật máu cũng không kêu la , đến khi bà sinh xong ông cũng chăm bà hết mực rồi cùng bà chăm sóc cho hũn ... ông đã biết cười với bà và ông đã có 1 lần nói yêu bà nhưng đó là lúc ông say ông chỉ nói anh yêu em chứ không nói tên ai , bà biết ông nói yêu là yêu người con gái trước kia của ông chứ không phải bà nhưng bà vẫn ích kỉ cho đó là mình để tìm bà bớt đau và bà không thể biết lúc đó ông nói yêu là yêu bà chứ không phải người yêu trước của ông . Cuộc sống 3 người rất hạnh phúc , có ba có mẹ có con trai , ông không còn vẻ muộn như trước nữa mà làm xong việc trên công ty là ông về thẳng nhà với vợ con , ông cũng hay vào bếp nấu đồ cho hũn và bà ăn ... cuộc sống cứ vậy diễn ra cho đến khi bà biết được chuyện cũ của ông . Trước lúc lấy bà ông cũng đã yêu 1 người con gái , cô ấy rất xinh đẹp , xinh hơn bà nhưng chớ chê người đó gia đình không giàu mà là nghèo lên bị bố mẹ ông cấm cản bắt ông lấy bà , ông từ chối cự tuyệt đến mức bỏ nhà đi bỏ cả tài sản được thừa kế nhưng bố mẹ ông không cam lên dùng mọi thủ đoạn để cắt đứt mối quan hệ giữa ông và cô gái kia , thậm chí mẹ ông đã giả bộ đột quỵ để uy hiếp ông ông cũng mặc kệ , tức giận bố mẹ ông đã đến gặp cô gái kia cho tiền để cô gái đó tránh xa ông nhưng không được vì cô ấy không nhận , đến mức bố mẹ ông đã cho người cưỡng bức cô gái đó , cô ấy vì sợ hãi và cảm thấy không xứng với ông mà đòi chia tay và lấy 1 người đàn ông khác ... bỗng bà giật mình , sao mọi chuyện giữa nó và hũn lại giống ông đến thế ? Là bà đã sai sao ? Bà sai thật rồi sao? .... nhưng bà muốn con trai bà có tương lai tốt đẹp ... và bà quyết định ... sẽ gặp bố mẹ nó nói chuyện .Về bố hũn , sau khi ra khỏi phòng bỏ hũn đã đi uống rượu ở 1 quán ven đường , ông đang rất giận bà , giận sự ngang ngược của bà . Không phải ông không yêu bà . Ông yêu bà nhiều lắm , trước ông rất hận bà vì nghĩ vì bà mà người con gái ông yêu bỏ ông đi lấy người đàn ông khác nhưng dần ông hiểu ra là không phải lỗi của bà chỉ là do ông không chấp nhận được sự thật mà đổ lỗi lên bà thôi . Hồi đó lúc mới cưới bà ông thật rất hận bà , luôn đầy sáo lạnh nhạt lạnh nhạt bà nhưng bà không giám làm gì chỉ cúi đầu và chịu những câu nói ác độc day nghiền từ ông , chịu đựng những trận phát tiết không lí do từ ông . Có lúc bình tĩnh nghĩ lại và nhìn dáng người nhỏ bé của bà đang loay hoay làm gì đó bỗng ông thấy bà thật đẹp và đáng yêu , có lần ông nhìn thấy bà đang ngồi cười ngây ngô và vui đùa với con Lu con ông mới mua mà ông thấy tim ông bỗng lệch nhịp , chưa bao giờ ông thấy bà cười vui vẻ như vậy , thật thuần khiết và ngây thơ , và ông biết bà cũng như bao cô gái trẻ khác ,ông vô thức mỉm cười tiến lại phía bà chưa được 3 bước bỗng ông thấy bà ngất lịm đi ,hốt hoảng ông vội chạy đến bế bà chạy ngay đến bệnh viện thì biết bà có thai đứa con của ông , ông từ đó quan tâm bà hơn để bù lại những lỗi sai của ông . Nhìn đôi mắt trong veo sợ hãi của bà tìm ông bỗng sao đau quá , có lẽ ông đã dọa sợ bà rồi , nhẹ an ủi bà ông nhẹ giọng hỏi thì biết bà cần gì .Không ngại gì ông bật dậy đi kiểm đồ cho bà , ông cũng nhớ ông phải gọi bao nhiêu cửa tiệm , bao nhiêu nhà để có thể mua dưa chua về cho bà ăn , thật may ông gặp được 1 gia đình có 2 ông bà già sống với nhau họ tốt bụng cho ông dưa chua về cho bà , ông vui mừng cảm ơn rồi đi nhanh về nhà , ông cảm nhận người ông như muốn đông băng , nó thật lạnh . Nhìn bà hạnh phúc ăn từng miếng dưa sao ông thấy tim mình sao động , bà ăn rất ngon làm ông cũng bất giác cười , cảm giác lạnh cũng bay đi đâu mất . Đợi bà ăn xong ông đem đồ đi dọn , ông làm thật nhanh để chui vô chăn ấm vì ông đang rất lạnh . Vừa chồm mền lên hơi ấm từ bà phả ra làm ông dễ chịu vô cùng , ông muốn ôm bà , ôm cái lò sưởi bằng thịt kia nhưng ông sợ bà bị lạnh lên đành thôi . Đang cố chìm vào giấc ngủ để quên đi cái lạnh thì bỗng hơi ấm từ đầu chạm vào tay ông làm ông giật mình quay lại thì thấy bà đang ôm mình rồi cầm lấy tay mình xoa xoa rồi phả hơi ấm , cảm giác ấy thật tuyệt , tim ông cũng như được sưởi ấm rất dễ chịu và ông thích cảm giác đó . Không ngần ngại ông ôm bà vào lòng , cảm nhận hơi ấm từ bà ông thấy giây phút ấy thật hạnh phúc . Ông nghĩ con tim ông không còn biết đập vì ai nữa , không biết cách yêu thương 1 ai nữa như thế nào nhưng bà đã dạy lại cho ông biết cách yêu thương 1 ai đó , ông rất cảm ơn bà và ông biết ông đã yêu bà từ lúc nào không hay . Từ đó ông hết lòng yêu thương bà , yêu bằng con tim bằng tấm lòng chứ không phải kiểu quan tâm yêu thương để bù lại lỗi lầm nữa , ông nhớ ông đã đi xin bà chủ nhà làm nọ cho ông dưa chua dạy ông cách làm món đó rồi đi lớp học nấu ăn để về nấu cho bà cho con trai . Cuộc sống với ông như vậy là rất hạnh phúc cho đến hiện tại , bà lại muốn con trai mình đi theo vết xe đổ của bản thân thì thật sự làm ông tức giận . Ông không muốn con trai ông phải chịu cảm giác đau khổ đó , không muốn con trai ông phải đi theo vết xe đổ của mình . Ông biết tính hũn sẽ không dễ dàng yêu 1 ai và cũng sẽ không dễ dàng quên 1 ai và ông cũng biết nó là 1 cô gái tốt vì ông đã điều tra hết thấy việc hũn sống ở đây trong mấy tháng qua . Nó đã hi sinh cho hũn rất nhiều , sẵn sàng để bản thân bị thương để cứu hũn .... ở đời có mấy cô gái tốt như nó cơ chứ

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lặng Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 137

Sau 1 đêm khóc đến mệt hôm sau nó ưỡn oải dậy chuẩn bị cho buổi học hè đầu tiên .Nhìn mình trong gương khiến nó khẽ giật mình , đôi mắt sưng húp đỏ đỏ , khuôn mặt phờ phạc không sức sống . Thờ ỉa nó vscn xong vào soạn sách vở cho môn học ngày hôm nay . Vì là học hè lên chỉ học những môn chính khóa như toán anh văn thôi . Diện cho mình chiếc ba lô đen khoác ngoài chiếc sơ mi ca rô bản bo có mũ , bung 3 cúc đầu để lộ áo ba lô đen bên trong tay áo xắn gọn đến khuỷu tay , quần jean xanh hơi mải ở đùi và ống chân , trên đùi có mải chữ " jean " mờ mờ dưới ống chân mải chữ " good " sắn lên 2 gấu nhỏ nhỏ , chân đi đôi sandan xanh cùng màu với quần , đeo thêm cặp kính dầm để che đi đôi mắt sưng đỏ , khoác thêm chiếc ba lô kéo màu hồng trắng có chữ "bad girl " vào nhìn nó vừa năng động có tính lại cũng rất ngầu với cặp kính kia . Nhìn lại mình trong gương nó hài lòng khẽ mỉm cười tay vỗ vỗ vào má để tự động viên bản thân mồm làm bầm " cổ lên cổ lên " rồi ra khỏi phòng- bố mẹ ơi con đi học đây - tay dắt xe mồm hét lớn .- đi sớm vậy à ? Không ăn sáng à con - bố nó đang ngồi ở cái ghế tựa ngoài đầu hiên ngắm mấy con gà với mẹ nó thấy nó chào liền hỏi .- dạ thôi . Sủu cái Dương nó mua sủu rồi bố .Bố mẹ con đi học đây - nó cười hi hi leo lên xe .- ừ . Mà con làm sao lại phải đeo kính thế ? - mẹ nó thấy lạ liền hỏi .- à dạ ... tại con bị đau mắt . Chả biết tối qua ngủ sao mà sáng dậy mắt sưng húp ý mẹ - nó biện minh ,- thế đã nhỏ thuốc chưa ? - mẹ nó quan tâm .- dạ rồi mẹ . Thôi

con đi học đây - nó không để bố mẹ nó nói thêm câu nào liền phi xe ra khỏi nhà .Bố mẹ nó chỉ có lúc đầu chịu thua nó thôi chứ biết sao giờ , ngồi 1 lúc nữa bố mẹ nó cũng đi vào nhà gọi anh nó dậy để chuẩn bị đồ còn lên trường nữa không lại trễ chuyển xe . Nó đạp xe đến nhà Dương như 1 thói quen, gọi công rồi cùng Dương đi học . Vừa ra đến đầu làng bọn nó đã gặp Thủy và Dịu đứng đó đợi sẵn và cũng có vài bạn học cùng cùng làng nhau rủ nhau đi học .- 2 con mấm kia sao mà lâu thế - cái đứa nào đó không biết nó và Dương đứng ngaysau mà thân nhiên nói .- mầy nói con mấm nào đó hừ con tó - nó cười cười tay bẻ răng rắc hồi đằng sau cái đứa vừa phát biểu .- thì con mắt Dương với L..... ơ hơ hơ .... - ngay thơ trả lời rồi bỗng thấy lạnh gáy quay lại nó ở ngay sau thì cười méo mó .- sao ? Nói tiếp đi cưng - nó và cô khoanh tay cười cười .- a haha nhìn chị Linh hôm nay ngầu quá đi , cả chị Dương nữa dễ thương dễ sợ - đứa nào đó nịnh hót .- thôi . Có đi không thì bảo đây ? Mà Linh , sao mầy đeo kính vậy ? - Thủy can ngăn hỏi .- à . Bị đau mắt . Mịa số suy ể đây - nó nói dối không biết đồ mặt .- ờ . Sao không nghỉ - Dịu .- thôi . Buổi đầu nghỉ gì mầy - nó đưa tay đẩy kính chỉnh chỉnh .- gớm . Chấm quá nhỉ ? -thằng Mến bừa bừa môi hình thường .- nói gì đó nhóc - nó hỏi rất tỉnh nhưng nhúc ních búa đập cái bình vô đầu thằng Mến .- a ha không nói gì . Thôi học đi - nó nhảy vọt lên xe thằng Công đánh đánh vô mông thằng Công thúc dục .- hừ . Sầu mưa sôi cho chị không cưng chết với chị - nó tỉnh bơ .- ềo vâng - mặt ai đó méo mó ịu ịu . Vậy là bọn nó kéo nhau đi học , dàn hàng ngang ra đi kín hết đường không cho ai đi , vừa đi vừa nói chuyện dôm rả còn lố nghếch với nhau rất là vui . Bọn nó đi đến đâu là gây chú ý đến đó , vào tiệm mua xôi thì gần như hết cả nồi rồi âm ỉ cả lên . Đến trường thì đã có rất nhiều học sinh rồi , cứ tốp 3 , 5 , 7 người tụm lại nói chuyện rất rôm rả Vui vẻ cùng nhau cất xe vào lán và lên lớp , bọn nó cười đùa rồi cùng ăn xôi xong vừa ăn vừa đùa rồi chêu chọc nhau . Đang ăn thì cậu và anh đến làm nhỏ và cô bỏ cả hộp xôi , đôi mắt long lanh chạy lại ôm cánh tay người yêu làm nũng , anh và cậu cũng rất phối hợp xoa đầu cười sùng nịnh với 2 cái đứa thấy sắc quên bạn quên cả ăn kia . Nó và Dịu đưa mắt nhìn nhau rồi nhìn mấy thằng bên cạnh rồi lại nhìn nhau xong bừa bừa môi rồi mỗi đứa ôm 1 hộp xôi quay ra các hướng khác nhau ăn , ăn luôn cả phần xôi và xúc xích của nhỏ và cô , đến khi 2 bạn thèm sắc hơn thèm ăn kia quay lại bàn thì hộp xôi còn vô , hộp xúc xích còn có mỗi tương ớt còn sót lại , đờ ranh nhìn nhau rồi lại nhìn hộp không trên bàn còn bọn nó biết ý lên lên ra ngoài đi uống nước . Định hình được thì bọn nó đã không còn đứa nào trong lớp mới hét âm lên may có anh và cậu ở đó kịp ngăn tiếng hét ấy lại không chắc nhà trường có bao nhiêu cái bóng điện vỡ hết quá . Chơi 1 lúc thì trống vào lớp bọn nó vẫn lững thững ở hành lang chưa vào lớp . Đang đi thì nó như nhớ ra gì đó hỏi anh- anh Hữu . anh Thành đâu rồi . Anh ấy không đi với bọn anh sao ? - à . Nó nói hôm nay nghỉ vì tối qua nó thức khuya lên sáng mệt không muốn đi . Mà em sao lại đeo mắt kính nhìn gớm vậy - Hữu nhẹ trả lời rồi lại hỏi ngược lại nó .- à ờ ... em bị đau mắt - nó ậm ừ rồi đưa tay chỉnh chỉnh lại kính .- ờ . Thế sao em không nghỉ - Lộc chen vô .- nó mà nghỉ ý ? Từ lúc em học cùng nó đến giờ chưa bao giờ thấy nó nghỉ vào buổi đầu đi học cho dù ốm lê lét nó vẫn đi .Nói nó nó bảo vẫn lê lét đi được là không sao, chưa chết - Thủy ở ngoài bừa bừa môi chen ngang .- kì vậy ? - Lộc nhăn mày .- ơ hơ hơ thói quen ấy mà . Thôi anh mọi người lên lớp trước đi em ra đây sủ , sủ vô sau - nó cười gượng nói rồi quay gót đi luôn không để ai kịp ừ ừ .- ơ cái con bé này . Vào lớp rồi còn đi đâu - anh ú ớ .- chắc đi gọi cho anh yêu nhà nó ấ . Thôi vô lớp đi - thằng Trưởng lên tiếng .Vậy là cả đám kéo nhau vô lớp .- THUA CÔ EM VÔ LỚP - cả đám đồng thanh làm bà cô đang viết bài trên bảng giật mình rơi cả viên phấn .- anh chị làm loạn sao ? Sao giờ mới vô hả? - cô có vẻ hơi bức .- DẠ BỌN EM ĐI UỐNG NƯỚC / ĐI VỆ SINH Ạ - lại đồng thanh .- thôi thôi anh chị vô đi .- cô lắc đầu nhìn đám học trò ngoài cửa rồi thở dài bắt lực gặt đầu .Cả đám vui vẻ đi vào lớp , đi về chỗ luôn không về còn lượn bần lợ qua bàn kia chêu chọc các bạn xong mới vào chỗ được làm bà cô quát khản giọng . Vừa ngồi vào chỗ thì hần khuôn mặt có chút mệt mỏi nhưng vẫn lạnh lùng khoát ba lô 1 bên vai , về mặt bắt cần đứng ngay cửa lớp- e vào lớp - giọng lạnh đặc trưng .- sao đi muộn vậy ? Vào nhanh đi - cô vừa quát cái lũ quỷ kia xong giờ không còn hoibắt bẻ hần nữa .Hần lạnh lùng bước vào lớp đi về chỗ nhìn sang chỗ bên cạnh không thấy nó chỉ thấy nhỏ và anh thì hơi nhíu mày-Linh đầu - giọng bốt lạnh đi chút .- ủa tưởng mầy không đi chứ . Linh nó đi đâu ấ sủ vô sau - cậu quay xuống hót .- ờ . Ở nhà chán - hần đáp rồi úp mặt xuống bàn ngủ . Cậu nhìn hần lắc đầu rồi quay lên nói chuyện với Dương , Dịu ngồi nhắn tin với Bách , nhỏ và anh ngồi vừa nghe nhạc vừa chép bài trên bảng .Lớp đang ngồi học rất yên tĩnh chỉ có tiếng cô gái đọc bài cho lớp chép thì nó vào- cô ơi cho em vào lớp - nó rất lễ phép nhưng cái vẻ ngoài của nó nhìn chất quá lên chả thấy có tí phép nào .- sao giờ mới vào . Lớp học được 20 phút rồi - cô giáo nhăn mày .- dạ em xuống gặp thầy Tuyên ạ - nó vẫn nhàn nhạt như vậy .- vậy vô đi . Mượn vở bạn chép lại đoạn vừa vào học nhá ? - cô gặt đầu nghiêm nghị .- dạ .Đáp rồi nó đi về chỗ ngồi vừa vào nó đã thấy hần đang ngược đầu nhìn nó thì mầy khề nhíu lại rồi cũng ngồi xuống- em tưởng anh nghỉ . Bộ hôm qua làm gì thức khuya vậy ? - nó vừa bỏ sách ra vừa hỏi hần .- ừ . Ở nhà chán lắm . Đi còn được gặp vợ anh . Nhớ em không ngủ được , muốn nhanh bắt em về nhà - hần không còn cái giọng lạnh lùng kia nữa mà rất nhẹ nhàng và ảm áp , điệu bộ làm nũng với nó , vừa nói vừa cầm tay nó áp vào má mình rồi lằm xuống bàn .- nhớ em thật không hay nhớ em hàng xóm nào đó . Sao gồi lên tay em vậy ? - nó bừa bừa môi đáp lại .- anh nhớ em thật mà . Anh thích . Mà em bị gì mà đeo kính vậy ? - hần như nhìn ra gì đang làm nũng với nó cũng ngồi bật dậy .- em bị đau mắt hi - nó lại nói dối .- ờ . Sao không nghỉ ? - hần hơi nhíu mày .- thì giống anh - nó mỉm cười ngất nhẹ mũi hần rồi bỏ vở ra chép bài .- eo . Thật không ? - hần thấy ảm lòng vô cùng .- điều ấ - nó vừa chép vừa trả lời không nhìn hần .- eo hxlx vợ xấu xa . Giận - hần phụng phịu- thôi cho em chép bài nào . Anh mệt thì ngủ chút đi sủ hết giờ em gọi - nó quay ra bỏ bút xuống nhéo nhẹ má hần cưng chiều.- ờ hi hi - hần cười hi hi rồi cũng nghe theo nó đi ngủ vì hần buồn ngủ thật .Nhìn hần ngủ nó lại cười khỏ , hần cứ như vậy bảo nó phải làm sao đây ? Khề đưa tay gạt nhẹ vài ngọn tóc rủ xuống mặt hần nó mỉm cười rồi quay lại chép bài , lúc nó quay đi cũng là lúc hần mở mắt ra nhìn nó ,nó thật xinh , nó như thiên sứ vậy , càng ngày hần càng yêu nó

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138

Nó ngồi học mà tâm trí cứ bay đi đâu đó , tay vẫn chép , tai vẫn nghe nhưng không thể nào tập trung vào những dòng văn hay được bà cô đọc mẫu cho được . Cứ vậy tình trạng đó của nó diễn ra hết buổi học ngày hôm đó . Ra về bọn nó dự định đi ăn quà vặt liên hoan gặp mặt lại bạn bè sau 1 thời gian không gặp . Vào quán quen bọn nó bắt đầu liên thuyên ầm ầm cả cái quán , gọi vài món ăn và đồ uống rồi xoe tay thu tiền của cả bọn , thu xong đồ ăn cũng vừa xong . Hội vào 1 tụ bọn nó vừa ăn vừa nói chuyện rôm rả , mấy cặp đôi thì cứ dính vào nhau con mẩy đứa f.a thui thui cầm đĩa đồ ăn ra số nhà về vòng tròn rồi nhâm nhi . Anh và nhỏ rất vui vẻ đút đồ ăn cho nhau , cậu và cô tuy nói đang tranh đồ của nhau nhưng thực chất cậu toàn những cô cái ngon còn mình ăn cái dở mà cũng không hần là quá dở đi , Bách và Dịu rất nhẹ nhàng ngồi ăn rồi thì thoàng nhìn nhau cười , nó và hần có lúc lại tranh dành đồ ăn , có lúc lại chọc phá nhau giờ thì hần đang cắt từng miếng đùi gà chiên ra rồi chấm tương ớt đưa cho nó ăn , bàn tay thon dài trắng mịn như con gái đưa lên lau vệt tương ớt dính trên mép môi nó rồi dịu dàng nhìn nó cười , nó đang ăn nhìn hành động đó của hần thì nó lại buồn , hần cứ như vậy làm sao nó giám buông đây ? Cứ vô thức nhận đồ ăn từ hần rồi thần thờ nhìn hần làm hành động dịu dàng đó . Mà hần chả tốt như nó đang nhìn đâu nhá , giây trước làm nó cảm động giây sau làm nó xụ mặt vừa ngại ... nhưng cũng thích . Đang ngậm miếng khoai tây chiên thì hần lại bỏ cái trò cần đòi ra với nó trước mặt đám bạn làm nó đỏ mặt vì ngại còn đám bạn vừa ghen tị , ngưỡng môn và khâm phục bọn nó . Nhìn bọn nó thật hạnh phúc , đám bạn tuy

quen với kiểu ôn nhu cung nựng sủng nó đến tận trời xanh của hân rồi nhưng vẫn phải chỗ mắt mà nhìn rồi gato ghen tị với nó lòng thầm nghĩ sao người yêu mình không được như hân nhỉ ? Như biết được suy nghĩ của bạn gái mình mấy bạn nam nhà ta rất như là tình đưa tay quay mặt bạn gái mình lại đối mặt mình rồi cứ nhiên hạ môi áp lên môi bạn gái rồi lại quay đi ăn như không có gì để mặc bạn gái đỏ mặt cúi đầu .... cứ vậy bọn nó ngồi phá sập quán nhà người ta mới từ bỏ cuộc chơi về nhà lấy . Vừa về đến nhà tâm trạng nó nửa vui nửa buồn chào bố mẹ rồi bước vào nhà , chưa thấy mặt bố mẹ đâu đã bị bóng dáng của ai đó lao nhanh về phía mình rồi ôm chặt cứng làm nó giật mình ngạc nhiên . Định hình lại nó nhìn thì thấy mẹ nó đang ôm chặt lấy nó như là muốn khóc , mẹ nó bị gì vậy ? Cả bố nó nữa , bố nó đôi mắt đỏ đỏ rồi cũng đi lại ôm cả nó và mẹ nó , bố mẹ nó sao vậy ? Sảy ra chuyện gì sao ? - bố mẹ có chuyện gì vậy ? - giọng lo lắng . - không có . Cảm ơn con gái . Bố mẹ xin lỗi - mẹ nó nghẹn giọng . - về chuyện gì ạ ? - nó khó hiểu . - không có gì đâu con . Mau vào thay đồ rồi xuống ăn cơm . Chiều con phải đi học không ? - bố nó xoa đầu nó , giọng dịu lại ôn nhu chiều chuộng . - dạ không bố . Hình như sang tuần mới phải học chiều đó bố - nó tuy khó hiểu nhưng cũng bỏ qua vì nó đang rất mệt mỏi rồi , chắc bố mẹ vẫn còn áy náy vì vụ hồi xưa thôi . - ờ . Vậy vào thay đồ nhanh rồi ra ăn cơm - mẹ nó nhẹ giọng . - dạ Nói rồi nó đi vào phòng của nó để lại bố mẹ nó đôi mắt buồn nhìn theo , con gái họ thật khổ . Sáng nay lúc nó vừa đi học thì có 1 người phụ nữ rất đẹp đến nhà tìm bố mẹ nó , qua nói chuyện thì biết đó là mẹ của hân - thằng con rể tương lai mà bố mẹ nó đã định vì hân rất tốt , nhiều lần nó về thăm nhà đều có hân đi theo tuy nói là bạn nó nhưng bố mẹ nó nhìn là biết bọn nó là người yêu , nhiều lần quan sát và tiếp xúc với hân bố mẹ nó cũng ưng hân lắm , hân đẹp trai lễ phép biết trên dưới và đặc biệt yêu thương nó hết mực và bố mẹ nó tin hân sau này sẽ cho nó hạnh phúc . Ngồi nói chuyện cả mấy tiếng thì bố mẹ nó cũng biết hết sự thật về số tiền nó đưa cho bố mẹ nó lần đó và vì sao gia đình nó lại bị ngân hàng chèn ép như vậy . Mới đầu bố mẹ nó tức giận muốn đuổi mẹ hân đi rồi xoay tiền trả lại mẹ hân nhưng sau 1 hồi đàm phán thì mọi chuyện cũng xong rồi 2 bên gia đình không biết nói gì mà đi đến quyết định .... kết thông gia với nhau nhưng đợi khi nào hân lập được sự nghiệp sẽ quay về được nó về dinh . Tuy thương con và sợ nó sẽ bị đau khổ nhưng cái miệng mẹ hân đeo quá lên đành chấp nhận vậy thôi và 2 bên bắt đầu chào đón số phận thoải và liên lạc với nhau .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139

Qua 1 đêm mệt mỏi nó vác thân xác phờ phạc đi học nhưng vẫn cố tỏ ra bình thường . Hôm nay bọn nó vẫn như mọi khi , vào lớp muộn rồi chọc phá mấy bà cô ông thầy , vì là học hè ôn lại mấy kiến thức cũ lên bọn nó cũng khá nhàn . Anh và nhỏ vẫn chăm chú làm bài tập rồi nghe chung 1 bản nhạc , Dịu được Bách chỉ bài cho rất tận tình (vì hôm nay học toán) , cô và cậu ngồi nói chuyện tâm phào trên trời dưới bể , có nó và hân có vẻ như không quan tâm nhau lắm . Mà cũng không phải hân không quan tâm nó mà là có quan tâm nhưng nó chỉ gượng cười gật đầu cho qua rồi chú tâm vào làm bài rồi đưa tay nhấn tin điện thoại xong tùm tùm cười , điều đó làm hân khó chịu . - em nhấn tin với ai mà cười vui vậy ? - hân không chịu được hỏi nó . Đang nhấn tin cười tùm tùm nó nghe hân hỏi nó ngược khuôn mặt đang cười lên nhưng rất nhanh nụ cười biến mất thay vào khuôn mặt thờ ơ có vẻ gì đó như chán ghét điều đó làm hân giật mình . - em nhấn tin với bạn - không hẳn không nhạt trả lời . - bạn nào ? Trước giờ anh đâu thấy em có bạn nào khác ngoài bọn Thủy ra đâu - hân nhíu mày . - anh biết làm sao hết bạn em được - nó không nhìn hân mà nhìn màn hình điện thoại nhấn tin . Hân thấy thái độ thờ ơ lạnh nhạt đến kì lạ của nó thì khó chịu giật phăng điện thoại trên tay nó xem làm nó giật mình với tay muốn lấy lại nhưng không được vì tay hân dài hơn nó rất nhiều . Mở màn hình điện thoại hân nhíu mày , nó cài mặt khẩu ? Sao nó phải cài mặt khẩu ? Nó có gì đâu hân ? ... đôi mắt lạnh đi vài phần hân quay qua nhìn nó giọng không còn hiền dịu ôn nhu nữa mà là lạnh lạnh đến khác lạ - mặt khẩu Nó thấy hân như vậy bỗng chợt dạ rồi dừng dừng tức giận đứng bật dậy giật phăng cái điện thoại trong tay hân rồi khó chịu nói - anh chưa đủ quyền để quản chuyện riêng của em đâu . Vì vậy từ giờ dừng sen vào cuộc sống của em quá nhiều như vậy - nói rồi nó đi ra khỏi chỗ định sẽ ra khỏi lớp thì tay bị hân giữ lại , lực nắm có vẻ hơi mạnh khiến nó phải nhăn mày vì đau . - em nói gì ? Anh không đủ quyền để quản em ? - giọng hân lạnh đến lạ thường làm cả lớp giật mình quay xuống nhìn bọn nó và hân to tiếng . - phải . Anh quản ít thôi . Am là người yêu anh chứ có phải con anh đâu mà anh quản em dữ vậy . Anh như vậy em thấy rất phiền . Để không gian riêng cho nhau đi anh à - nó như không sợ dục tức giận của hân mà giật mạnh tay ra khiến tay nó đập vào cạnh bàn kêu cái cộp thật đau rồi đi ra khỏi lớp bỏ mặc hân như chết lặng ở đó và cả lớp đang hóa đá vì nhìn thấy chuyện lạ thế giới . Đây là lần đầu tiên cả lớp thấy bọn nó cãi nhau từ vụ Thanh Hà đến giờ , tình cảm của nó và hân rất là tốt , tốt đến nỗi khiến người ta ghen tị mà bây giờ không có gì lại lớn tiếng với nhau .... còn đám bạn thì nhủ thầm nhìn nó và hân , bọn họ thấy nó có vẻ như rất lạ . Nhỏ ngồi đó nhủ thầm nhìn theo bóng nó khuất dần ở cửa lớp , nó bị gì vậy ? Khuôn mặt lúc quay đi là gì ? Nhỏ không nhìn nhầm thì đó là đau đớn , nó lại có chuyện gì đâu bọn nó sao ? Nó thật kì lạ . Riêng hân vẫn như chết lặng khi nghe nó nói , câu nói của nó vẫn vang vọng bên tai hân dờ dàng chữ từng từ , nó thấy hân phiền sao ? Nó nói hân không đủ quyền để quản nó sao ? Nó có biết nó đang cầm dao đâm 1 cái thật mạnh vào tim hân không ? Nó thật tàn nhẫn . Về nó sau khi ra khỏi lớp nó đứng dựa vào ngay cửa lớp khẽ nhìn vào bên trong lớp nơi hân đang ngồi thần thờ ở đó , đặt bàn tay lên lồng ngực bên trái nó khẽ xiết thật chặt , tim nó thật đau . Nó biết những lời nó nói đều làm hân tổn thương nhưng nó mong hân đừng làm thẳng ngực mà cứ quay quần bên những tổn thương nó mang lại cho hân , nó mong đến 1 ngày nào đó mọi quá khứ tươi đẹp của nó và hân sẽ phai mờ trong 1 khoảnh khắc ..... gạt nhanh giọt nước mắt nó quay đi để lại phía sau là bao cảm xúc Cứ như vậy mấy ngày liền nó và hân chiến tranh lạnh , hân ngày càng lạnh nó ngày càng thờ ơ và hay chú tâm vào điện thoại nhấn tin với ai đó rồi cười tùm tùm có khi còn xin ra ngoài nghe điện thoại . Suốt 3 , 4 ngày tiếp diễn như vậy cho đến ngày hôm nay giờ ra chơi bọn hân kéo nhau đi wc còn lại bọn nó trong lớp thì bọn nhỏ bắt đầu nhìn nó sẫm soi dò hỏi . - Linh - Dịu gọi khi nó đang lơ đãng nhìn ra ngoài cửa sổ - sao ? - nó quay mặt lại nhìn Dịu - dạo này mày với anh Thành sao vậy ? Mày có gì đâu bọn tao đúng không ? - Dương nghiêm túc . - không có gì - nó nhàn nhạt trả lời rồi quay đầu nhìn ra khung cửa sổ - mày có gì đâu bọn tao đúng không ? Không tại sao mày với anh Thành lại như vậy ? Bọn mày rất yêu nhau mà - Thủy khó chịu trước thái độ đó của nó liền giận dữ kéo mạnh vai nó cho nó đối diện với mình rồi lớn tiếng . Nó quay lại nhìn nhỏ với ánh mắt lạnh nhạt rồi bỗng nhíu mày nói bằng giọng cộc nhả bắt cần - chả có gì phải đâu tụi bay cả . Đơn giản chán thì vậy thôi - mày nói gì ? - Dịu khó chịu lạnh giọng hỏi lại - không rõ sao ? Tao nói tao chán anh ta rồi . Tụi bay nghĩ tao yêu anh ta thật sao ? Không hề . Chỉ chêu đùa chút thôi . Mày nghĩ sao tao đi yêu 1 thằng nhà nghèo chỉ biết đến tình yêu mà không biết đến tương lai ? Tao cần người có tiền kia . Tụi bay cũng biết nhà tao nghèo mà đúng chứ ? - nó nhàn nhạt nói thân nhiên "chất" - mày tính lại chưa ? Cái tát đó cho mày tỉnh ra đây . Mày nghĩ sao vậy hả ? Anh ấy tốt với mày như vậy mà mày lại đi chêu đùa anh ấy ? Mày từ khi nào biết thành đứaham tiền vậy hả ? - Dịu tức giận tát thẳng vào má nó 1 cái thật đau đến nỗi môi nó gần như muốn bật máu vị tanh nhàn nhạt trong khoang miệng làm nó có chút nhíu mày . - tao là vậy đây . Tụi bay làm ơn tỉnh lại hộ tao cái . Giờ là thế kỉ nào rồi hả ? Thế kỉ 21 thế kỉ tiền rồi tụi bay biết không ? Nhà tao nghèo tao cần người có tiền để lo cho tương lai của tao . Tao không muốn giống bố mẹ tao vì tình yêu mà phải sống khổ sở . Tụi mày chả đứa nào hiểu được tao đâu . Vì vậy đừng quản chuyện của tao . Còn mày đây Dịu , mày thích anh ta thì hót về mà áp còn tao .... chán rồi - nó ngược lên nhìn đám bạn rồi lạnh nhạt thân nhiên nói . "

bóp "- mảy điên rồi . Mảy biết mảy đang nói gì không hả ? Tao không ngờ mảy lại là người ham tiền như vậy . Mảy .... khiến tao khinh thường mảy quá rồi đây - Thủy thẳng tay cho nó 1 đấm khiến nó ngã nhào xuống đất sỗ đỗ cả cái bàn , khỏe mỗi bát máu . Quệt vết máu trên môi nó nhếch mép khinh bỉ chính mình nhưng theo ánh nhìn của đám bạn thì là khinh thường bọn nhỏ . Vịn tay vào bàn nó đứng dậy nhìn nhỏ bằng ánh mắt vô hồn sắc lạnh khiến nhỏ có chút giật mình . - mảy khinh thường tao ? Hừ . Tự nhiên , vì con người tao là như vậy đây . Con gái thời này nó cần tiền cần sinh lý mảy biết không? Nhà tụi bay giàu thì biết gì cuộc sống của 1 đứa nghèo khó . Tao chính là đứa hám tiền như những đứa con gái khác ..... đừng nghĩ tao khác người chỉ cần yêu không cần tiền . Có tiền có thể mua được tất cả ..... kể cả tao - giọng nó nhạt nhạt phát ra rồi lắng nặng thối thối đi ra khỏi lớp để mặc đám bạn ngẩn ngơ hóa đá tại chỗ . Khi ra ngoài nó còn khẽ dừng lại đứa mắt nhìn mũi dầy lộ ra ở sau cánh cửa lớp rồi dứt khoát quay đi . Phía sau cánh cửa hắt như người mất hồn đứng đó , anh và cậu nhũ mảy nhìn hắt lo lắng rồi lại nhìn về hướng nó đang thối thối bước đi kia mà chau mảy có chút thất vọng có chút giận dữ rồi có cả khó hiểu . Trong lớp nhỏ và Dịu vừa đau vừa thất vọng cũng lại tức giận về nó rồi tự hỏi nó vì cái gì mà lại thay đổi như vậy ? Nó như biến thành người khác nó chả là nó nữa . Còn Dương chỉ lắng nặng nhìn mọi việc diễn ra không nói 1 lời cũng chả tức giận chỉ khó hiểu và lo lắng . cô đã quan sát nó từ lúc bọn hắt ra khỏi lớp , khi hắt ra khỏi lớp nó đã dõi theo bóng hắt đi với ánh mắt buồn buồn đau đớn rồi như có cả lời xin lỗi muốn nói cho đến khi hắt khuất bóng thì buông điện thoại xuống rồi nhìn qua cửa sổ lơ đãng cho đến khi bọn nhỏ hỏi chuyện mới nhàn nhạt trả lời rồi không hiểu sao lại nói những câu như vậy , lúc nó bị nhỏ đám ngã nhào xuống sàn nhà cô nhìn thấy mắt nó xoẹt qua tia đau đớn bất đắc dĩ rồi khinh thường xong rất nhanh ánh mắt đóa biến mất thay vào đôi mắt vô hồn lạnh nhạt ... cô biết tính nó , nó không bao giờ như vậy với bạn mình trừ khi có việc gì đó rất quan trọng . Nhưng việc đó lại là khiến nó làm vậy ? Khiến nó buông hắt - người nó yêu hơn cả mạng sống ? Còn muốn hỏi rõ mọi việc từ nó . Nghĩ là làm cô xoay người ra khỏi lớp nhưng đi đến cửa lớp thì khựng lại khi thấy bọn hắt đang đứng đó với bao cảm xúc trên khuôn mặt , giật mình cô lắp bắp . - bọn .... bọn anh đứng đây từ bao giờ ? Nghe tiếng cô bọn nhỏ cũng quay đầu ra cửa thì giật mình khi thấy bọn hắt đứng đó vội chạy ra- đủ để nghe hết những gì cần nghe - giọng hắt lạnh đến ghê người vang lên làm cả đám giật mình . - anh Thành . Không như anh nghĩ đâu . Linh n..... - cô hốt hoảng giải thích nhưng chưa kịp nói hết câu hắt đã quay đi-anh Thành ... a.....

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 140: Chương 140

- để nó 1 mình đi . Anh nghĩ nó cần yên tĩnh để bình tĩnh lại - anh ngăn cô lại khi cô định chạy theo hắt . -nhưng ....- Hữu nó nói đúng đó . Để Thành 1 mình đi - Lộc chặn ngang lời Dương định nói Vì vậy cô chỉ buồn buồn cúi đầu xuống không nói gì . Đám bạn cũng chả thể mở miệng nói gì vào lúc này lên đành kéo nhau vào lớp . Về nó khi đó nó đã biết được bọn hắt đã về lớp khi vô tình lướt qua cửa mà thấy lên nó có cố tình nói vậy . Nói những từ đó ra tìm nó đau lắm , nó biết hắt cũng như nó rất đau ... nhưng nó mong hắt hiểu được ý nghĩa của những câu nói đó của nó . Nó bị ăn tát đau lắm nhưng cũng đáng thôi , nó làm sai mà , nó bị đánh như vậy là đáng lắm . Đưa tay lên sờ lên má đang chuyển đến cảm giác đau nó nhếch mép tự điều rồi lê thân lên phòng y tế vì giờ phút này nó cảm thấy rất mệt mỏi nó chả còn tâm trí mà suy nghĩ nữa và nó cũng không muốn nghĩ nữa .... như vậy là đủ rồi . Lên phòng y tế nó đặt lưng là nó ngủ luôn , có vẻ nó đang rất rất mệt . Còn hắt , hắt bỏ 1 mạch về nhà rồi lên phòng đóng sầm cửa lại , đặt tay lên lồng ngực bên trái - ở nơi này trái tim hắt đang rỉ từng giọt máu đau nhói . Nó làm hắt đau quá , những câu nói kia của nó hắt nhớ như in thậm chí bên tai bây giờ chỉ vọng lại từng câu từng chữ nó nói ra . Là nó chỉ đùa hắt thật sao ? Hắt không tin , là nó hám tiền sao ? Hắt không tin , là nó cần 1 tương lai tốt sao ? Cái đó .... hắt không biết , là nó muốn 1 cuộc sống sung sướng chỉ có tiền sao ? Là nó không cần tình yêu sao ? Là nó không yêu hắt sao ? .... hắt không tin , tất cả đều không tin ... nó cần 1 người có tương lai ? Được hắt sẽ cố gắng hắt sẽ cho nó 1 cuộc sống không cần lo lắng đến cái gì , chỉ cần nó hạnh phúc , chỉ cần nó muốn hắt sẽ làm hết cho nó , hắt sẽ cố gắng , thật cố gắng .... bưng bình lau vội giọt nước mắt hắt lấy điện thoại bấm bấm tìm số điện thoại quen thuộc của mẹ hắt định sẽ bấm gọi nhưng nghĩ sao lại thôi , buông thông tay hắt lảo đảo vật ra giường rồi nhắm mắt lại suy nghĩ nhưng rồi ngủ quên lúc nào không hay . Nó sau khi giật mình tỉnh giấc thì cũng đã trưa quá rồi , nhìn điện thoại đã hơn 12h nó vội vàng bật dậy ra về nhưng vừa xuống giường nó gần như muốn ngã nhào xuống đất , đầu óc choáng váng có lắc lắc đầu cho tỉnh táo nó lê thân về lớp lấy cặp rồi ra về , cả trường đã về hết . Lững thững đi về lán xe lấy xe rồi cô đạp xe về nhà rồi không thay đồ không ăn uống liền lảo đảo vật ra giường ngủ gục . Sáng hôm sau đầu đau như búa bổ cả người như đeo trĩu nặng nhọc lê thân đi làm vệ sinh cá nhân rồi vào soạn sách chuẩn bị đi học thì tiếng điện thoại vang lên- alo mẹ gọi con - giọng nó hơi mệt thì phải- ừ . Sao hôm qua mẹ gọi không nghe ? Con bị mệt sao ? - mẹ nó lo lắng . - dạ con ngủ quên ạ . Không có mẹ . Mà hôm đi đâu vậy ? - giờ nó mới để ý bố mẹ nó không có nhà . - bố mẹ ra ngoài ăn đồ ông ngoại . Hôm qua mẹ có gọi con nhưng con không có nghe máy . Ở đây ai cũng hỏi sao con không ra đó - mẹ nó khẽ trách . - vậy sao ? Con xin lỗi con quên mất . Mẹ xin lỗi mọi người giúp con nhé - nó giờ mới sực tỉnh tay lật tờ lịch xem xong thờ dài nói- ừ được rồi . Con ở nhà nhớ ăn uống đầy đủ nhé ? Tôi bố mẹ về - mẹ nó nói- dạ con biết . Thôi mẹ làm cơm đi con đi học đây . - ừ được rồi . Mà ăn gì không tối về mẹ mua . - dạ có . Mẹ mua sữa chua cho con nhé - nó có vẻ vui hơn . - được rồi cô lương . Nhớ ăn uống đầy đủ đó . Cho gà vịt ăn giúp mẹ- dạ vâng hi . Thôi nha mẹ- ừ Cúp máy rồi nó thờ dài thườn thượt .... dạo này nó có vẻ lơ đãng quá rồi . Khoác cặp nó không đi xe mà lững thững đi bộ đến trường nhưng sao nó thấy mệt quá đi mất . Đầu nó đau ghê gớm , cả người nặng chịch , nhấc bước chân như nhấc quả tạ ... thật mệt nha . Lê mãi mới đến lớp Vừa vào chỗ liền bị đám bạn hỏi han còn bọn hắt gần như vẫn giận nó thì phải lên không liếc nó dù 1 cái- sao hôm nay mảy đi bộ ? Sắc mặt mảy rất kém . Xin lỗi hôm qua đã đánh mảy như vậy - nhỏ ngồi cạnh quay ra nói . - ừ . Không sao . Tao thích thôi - nó cố tỏ ra không sao nhưng bên cạnh hắt đã hơi nhũ mảy vì độ nóng trên người nó phả ra . - ừ thật không ? Tao thấy sắc mặt mảy thật sự kém . Ôn thật chứ - Dương- ừ ổn . Thôi không sao tại hôm qua mất ngủ lên giờ hơi mệt . Mảy quay lên đi tao ngủ chút là ok - nói rồi nó không để ai trả lời trực tiếp làm gục trên bàn cái chán và vào bàn kêu cái cốp . - ơ hay chưa cái con này . Sao hậu đậu thế? - Dịu có vẻ vẫn giận nó lên không thèm nói chuyện nhưng khi nghe tiếng va chạm cũng liền quan tâm hỏi nhưng đáp lại là sự im lặng đến lạ . Hắt bên cạnh nhũ chặt mảy trực tiếp đưa tay kéo nó dậy thì cả người nó mềm nhũn tự do ngã ngửa ra sau làm cả đám lo lắng may sao hắt nhanh tay đỡ kịp . Cả đám sợ hãi xúm lại xem nó thế nào , Nhìn khuôn mặt đỏ bừng của nó hắt nhũ mảy đưa tay sờ lên chán nó thì giật mình vội bế nó chạy ra ngoài gọi taxi đi bệnh viện , đám bạn thấy vậy cũng nhao nhao chạy theo phi thẳng đến viện . Cả người nó như hòn than nóng đến phát sợ hắt ngồi bên cạnh không ngừng lo lắng , nó đã làm gì mà cả người nóng như vậy ? Nó thật ngốc

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141

Hắn chỉ mới xa nó có mấy ngày thôi mà sao nó lại để bản thân mình bị sốt cao như vậy chứ ? Nó đang nghĩ cái gì ? Làm cái gì cơ chứ ? Con người này thật ngang ngược . Ôm chặt nó trong lòng hắn nhủ chặt mày lo lắng- bác cho xe chạy nhanh giúp cháu với - hắn sốt ruột giục bác tài xế .- được rồi - trả lời ngắn gọn rồi nhấn gas nhanh hơn .- bác , bác cho xe chạy nhanh nữa đi . Bạn cháu ... bạn cháu không ổn rồi - hắn lo đến giọng run rẩy ôm chặt người nó đang lên từng cơn co giật .Bác tài cũng sợ đến xanh mặt bấm còi để xin đường rồi vọt thật nhanh đến viện . Vừa dừng xe hắn 1 mạch bế nó chạy vào viện mổ la lớn- mau cứu người . Có ai không giúp với- có chuyện gì ? - 1 bác sĩ vừa đi ra khỏi phòng làm việc thấy vậy lo lắng hỏi .- bác giúp cháu với . Cô ấy bị sốt cao co giật - hắn giọng run run đưa nó từ tay mình sang cho bác sĩ .Bác sĩ cũng hốt hoảng ôm nó từ tay hắn rồi chạy nhanh đến phòng cấp cứu . Cửa phòng đóng lại hắn lo lắng đi bên ngoài- sao rồi Thành . Con bé bị gì ? - anh vừa chạy đến thấy hắn liền hỏi .- em ấy bị sốt cao lên cơn co giật giờ đang trong phòng cấp cứu - hắn ngồi xuống ghế chờ đợi đầu đầu đi nói .- bị sốt sao ? Hôm qua nó vẫn bình thường mà . Trước giờ chưa bao giờ nó bị như vậy cả - Dương nói mắt đã phấp phấp .- anh không biết . Lỗi tại anh . Anh không lên giận đối trẻ con với em ấy , là anh không quan tâm em ấy . Lúc vừa anh bế em ấy người em ấy rất nhẹ , nhẹ như 1 cục bông - hắn như tên ngốc nói nhảm , viên mắt đã đỏ lên .- không phải lỗi của anh . Đừng như vậy - Dịu dỗ dành ."Tình" Cửa phòng cấp cứu bật mở .- bạn cháu sao rồi ạ - hắn bay lại túm chặt tay bác sĩ .- lúc vừa cô bé sốt quá cao lên đến 42 độ giờ đã hạ xuống nhưng vẫn còn sốt nhẹ . Nói với gia đình của cô bé lên để ý nhiều đến cô bé 1 chút . Ăn uống đầy đủ và đừng để cô bé ngâm nước lạnh quá lâu . Cô bé bị sốt cũng là do ngâm nước lạnh trong khoảng thời gian dài rồi không ăn uống suy nghĩ nhiều khiến cho cơ thể kiệt sức - bác sĩ nói 1 tràng với khuôn mặt hơi nhủ lại .- dạ vâng thưa bác sĩ . Giờ có thể vào thăm bệnh được chứ ạ - Bách cúi đầu lịch sự- được rồi . Nhưng chớ làm ồn để cho bệnh nhân nghỉ ngơi . À chút cô bé tỉnh lạnh thì mua gi cho cô bé ăn để lại sức giờ ai theo tôi lấy đơn thuốc cho cô bé đó - bác sĩ gạt đầu rồi nói .- dạ để cháu - Dịu lên tiếng cùng Bách đi theo vị bác sĩ kia lấy thuốc . Còn lại bọn hắn kéo nhau vào thăm nó . Nhìn nó đang yên tĩnh nằm trên giường bệnh kia mà làm tim hắn đau nhói . Khuôn mặt không còn hồng hào như ngày thường nữa , đôi môi không còn đỏ hồng xinh đẹp như ngày thường nữa , khuôn mặt hốc hác gầy đi rất nhiều , khi ngủ cũng như không được thoải mái mà mày khẽ nhủ lại . Nhìn nó như vậy thật khiến người khác đau lòng.Hắn ngồi xuống mép giường rồi nắm chặt lấy tay nó áp vào má mình . Bàn tay ấm nóng áp vào cái má lạnh lạnh của hắn làm cho cả 2 dung hòa độ ẩm thật kì diệu- anh xin lỗi . Em mau tỉnh lại đi . Anh hứa sẽ không giận đối em như vậy nữa . Anh sẽ không bỏ mặc em như vậy nữa . Em thật là ngốc . Tại sao lại không biết tự chăm sóc cho bản thân vậy chứ ? Hồi vậy sau này không có anh bên cạnh em sẽ ra sao ? Vì vậy anh có trách nhiệm bên em cả đời , chăm sóc cho em . Anh yêu em , rất yêu - hắn nửa làm nũng , nửa nghiêm túc trách cứ nó .Không biết nó có nghe hay không mà chỉ thấy 1 giọt pha lê trong veo rơi từ khóe mắt nó lăn dài trên má làm hắn giật mình ôm chặt lấy nó rồi rít xin lỗi- em sao vậy ? Anh nói gì sai sao ? Anh xin lỗi .Em mở mắt ra nhìn anh đi .Đáp lại hắn vẫn là sự im lặng đến rùng mình , cơ thể nó hình như là đang dần nóng lên hay sao ý mà má nó ngày càng hồng bàn tay cũng nóng lên không ít điều đó làm ấm bạn và hắn lo lắng gọi bác sĩ khẩn cấp . Bác sĩ vào khám thì nói nó bị sốt trở lại lên cần chuyển nước để nó giảm sốt . Chào bác sĩ bọn hắn và nhỏ nhìn nó mà xót xa , tự hỏi nó làm gì mà ra lồng lộn này nữa ? Ngồi 1 lúc hắn nói :- mọi người về nghỉ đi . Trưa rồi . Để em ở đây với Linh là được- ổn không ? - Bách hỏi .- dạ được anh - hắn gạt đầu tay vẫn nắm lấy tay nó- ừ . Vậy mày ở lại với Linh bọn tao về rồi chiều vào với mày và Linh - Hữu .- ừ về đi - hắn hỏi họ- ừ . Mà anh ăn gì không em xuống căn - tin bệnh viện mua cho dù sao cũng trưa rồi - nhỏ .- không cần . Có gì chút anh tự mua - hắn nhẹ đáp .- ừ vậy mày ở lại bọn tao về đây - Lộc.Vậy là cả đám kéo nhau về để lại nó và hắn ở trong phòng bệnh .Hắn ngồi đó nhìn nó thật lâu rồi chèo lên giường nằm cạnh nó ôm nó vào lòng và cả 2 cùng ngủ 2h chiều.Nó hơi động mi rồi từ từ mở mắt , đầu nó đau quá , định đưa tay lên sờ đầu thì thấy vướng víu gì đó cúi xuống nó hơi giật mình khi thấy tay mình bị chuyển nước , đưa tay dứt phăng cái kim ra khỏi tay khiến nó bị chảy máu . Hơi nhủ mày vì đau nó quay đầu sang bên cạnh xem sét thì khuôn mặt của hắn phóng đại ngay trước mặt lại khiến nó giật mình lần 2 sau khi tỉnh lại .

Nhìn hắn thật lâu , thật lâu , khuôn mặt góc cạnh có chút nghiêm nghị lại có chút lãng tử đẹp trai trẻ con , da trắng mịn hơn cả con gái , mày đậm mi cong cái mũi nhỏ nhắn thẳng tắp , môi hồng hồng cánh sen thật đẹp . Không tự chủ được nó đưa tay lên , ngón tay di chuyển theo từng đường nét khuôn mặt hắn rồi vô thức mỉm cười .

Ngón tay dừng lại trước đôi môi mỏng bạc quyến rũ của hắn , miết nhẹ nhẹ rồi từ từ tiến lại cho đến khi môi nó đặt nhẹ lên môi hắn . Đang định lùi lại thì bỗng nó bị 1 vòng tay rộng lớn ấm áp của ai đó giữ lại ôm thật chặt , đôi môi vì vậy cũng bị ai kia ngậm lấy mà liếm láp mân mê ngọt ngào như đang ăn kẹo cái lưỡi cũng không đánh rồi mà đi vào khoang miệng của nó mà càng quét hết vị ngọt cho đến khi nó gần như hết không khí mới luyên tiển buông ra nhìn nó yêu chiều dịu nhẹ- bà xã hư nhé . Hôn trộm ông xa như vậy là không tốt . Phải như vậy nè - nói rồi hắn lại cúi xuống hôn lên đôi môi ướt át kia của nó .Nó do bất ngờ mà từ lấy giờ đầu óc ở trên mây chả biết phản ứng thế nào chỉ biết trong vô thức đáp lại nụ hôn ngọt ngào của ai kia .

Bỗng" cách "- e hem ... - Bách đưa tay lên miệng rồi tăng hắng e hem mặt quay đi tay còn lại ôm Dịu trong lòng để cho Dịu không nhìn thấy cái cảnh ngọt ngào của ai kia .Hữu và Lộc tương tự đưa tay vừa ôm vừa bật mắt bọn nhỏ lại như kiểu bảo vệ mắt cho trẻ nhỏ để không bị đầu độc bởi " cảnh nóng " vậy.Nó và hắn đang chìm đắm trong nụ hôn mật ngọt chết ruồi kia phải gạt bình bụng nhau ra khi nghe tiếng lợm giọng của Bách .

Quay ra thấy cảnh đó làm bọn nó ngại đến đỏ mặt , nó chả biết làm sao chỉ có thể chui rúc thật sâu vào trong lồng ngực rộng lớn của hắn . Thấy nó vậy hắn mỉm cười ôm nó chặt hơn rồi ngược lên nhìn cả đám đang trả bộ mặt cỡ ở cửa hắng giọng nói- bộ vào không biết gõ cửa hả ?- ờ ... gõ rồi nhưng ai kia đang đóng phim tình cảm lên không nghe thấy chứ - Hữu bâng quơ trả lời .- hử , giới lí do -hắn hăm hừ hậm hực khi đang được ăn kẹo mà bị phá .- hi . Sơ ri khi vào bất thành linh phá hoại chuyện tốt của 2 người . Tụi này vào mang đồ ăn . Linh chắc khỏe hẳn rồi heng ?

- Thủy đưa túi đồ ăn lên rồi nhìn nó đang rúc mặt vào trong ngực hắn kia mà chêu chọc .- ừ cảm ơn em . Em ấy chưa khỏe hẳn đâu . Phải được anh chăm sóc Đặc Biệt thì mới khỏi hẳn được - hắn nhấn mạnh 2 chữ đặc biệt rồi cúi xuống nhìn nó như con mèo nhỏ đang cố núp trong lòng mình cười gian .- ày .

Hắn là Đặc Biệt ha -Lộc hứa theo nhấn mạnh 2 từ đó rồi cười khúc khích .- á .. - hắn bị nó néo đến méo mó mặt mày- haha .. - cả đám cười vang- thôi không chọc em ấy nữa . 2 đứa dậy ăn chút gì đi . Nhất là em đó Linh . Ăn rồi uống thuốc - Bách đứng ra giải vây cho bọn nó .- ày .

Em khỏe rồi không cần uống thuốc đâu.Làm thủ tục cho em về nhà đi . Ở nhà em còn nhiều việc lắm -nó nghe đến thuốc giật mình ngốc đầu ra khỏi ngực hắn rồi lại như nhớ ra gì vội bật dậy nói

Chương 142

- em mới bớt sốt 1 chút sao có thể về được . Anh không chấp nhận , không cho - hấn không vừa ngồi bật dậy ôm nó .- anh hâm à ? Em hết sốt rồi .

Em khỏe rồi . Cho em về đi . Mà bỏ tay ra , ôm cái gì mà ôm .Bỏ ra - nó chu mỏ cái lại có vẻ hơi gấp rồi lại đánh vào tay hấn quát .- không bỏ . Có gì gấp hơn , quan trọng hơn sức khỏe của em chứ ? - hấn xụ mặt .- bố mẹ em đi ra ngoại rồi nhà có bao nhiêu là việc cần phải làm . Mà giờ là mấy giờ rồi ? - tầm 2h 17 - hấn cầm điện thoại dơ lên trước mặt nó nói- chết rồi - nó nói rồi luống cuống nhảy xuống giường .- cẩn thận . Mày nghĩ mày khỏe lắm sao ? - Dịu vội đỡ nó khi nó có tình trạng choáng váng muốn ngã .- tao không sao . Tao muốn về - nó ngược lên nhìn Dịu .- mày không cần lo . Cứ ở lại cho bệnh viện kiểm tra lại cho mày đi . Còn việc nhà mày bọn tao đã làm xong rồi - Dương đến đỡ nó ngồi lại giường .- sao bọn mày biết mà đến nhà tao giúp . Bọn mày cũng làm gì có chìa khóa nhà - nó nhủu mày thắc mắc .- sáng sớm mẹ mày gọi cho tao hỏi ra xem mày làm sao mà mẹ mày gọi mày không nghe máy nhưng khi tao ra thì mày đã đi học rồi . Còn chìa khóa tao lấy trong cặp mày giờ trả mày - Dương nói rồi đưa chìa khóa cho nó .- ở cảm ơn nhà - nó mỉm cười nhìn Dương rồi nhận chìa khóa .- vậy giờ ăn chút đồ đi rồi uống thuốc - Lộc lên tiếng rồi cùng nhỏ đề đồ ăn lên bàn cho nó và hấn .- em ăn là khỏe rồi không cần thuốc đâu anh -nó grọng cười khi nhìn thấy nhỏ đang lấy cả đồng thuốc cho nó mà lại toàn viên bự mới sợ .- gì mà ăn là khỏe . Nói ngoan ăn đi rồi uống thuốc - Hữu nghiêm giọng- hức ... đắng lắm . Không uống đâu - mắt nó long lanh nước nhìn yêu lắm nếu có thêm đôi tài dài dài cụp xuống thì giống con cún nhỏ dễ thương lắm nè .- đừng dùng ánh mắt đó nhìn anh - Hữu mũi lông quay mặt đi- không muốn mà - nó nhìn mọi người trong phòng với khuôn mặt đó làm người ta mũi lòng- đừng có vậy . Mày là lười uống thuốc lắm đấy chả bao giờ chịu uống khi bị sốt hay ốm nhẹ nhẹ cả . Giờ ốm nặng vậy mà còn bướng . Uống đi tao có mua kẹo cho mày này - Dương dỗ nó như con nít .Nó xụ mặt quay đi ăn cơm không nhìn mọi người nữa vì nó biết mọi người lo cho nó .Nó ngồi ăn cùng hấn nó có mời mọi người ăn cùng nhưng mọi người nói ăn rồi . Nó ngồi được hấn đút cho ăn , nó ngoan ngoãn ăn như 1 đứa trẻ , tay có lúc tri trở món mình muốn ăn rồi lại vừa ăn vừa lấy đũa nghịch nghịch gậy gậy đồ ăn có lúc lại gấp đồ ăn đút cho hấn rồi cười híp mắt . Nó và hấn cứ vậy mà ăn coi đám bạn như không khí khiến đám bạn đen mặt vừa bực vì bị bơ lại vừa ghen tị khi thấy bọn nó quan tâm yêu thương nhau như vậy nhưng nhiều hơn là vui vẻ khi nhìn bọn nó hạnh phúc .Ăn xong Bách đưa thuốc cho nó nó cầm thuốc trên tay mà thấy run run nhìn nắm thuốc-sao mà nhiều thế ? Bỏ bớt mấy viên được không ? - nó nhìn thuốc trong tay mà run run.- thế em muốn bỏ viên nào ? - Lộc rất nhẹ nhàng hỏi .Nó sáng mắt cười tươi nhìn Lộc- viên này , viên này , viên này , 2 viên này ... à viên này nữa - nó kéo tay Lộc ý nói Lộc xòe tay ra nó bỏ 2 viên con nhộng , 3 viên hình con nhộng nhưng là thuốc viên , 1 viên hình tròn to gần bằng gón tay để lại 3 viên thuốc nhỏ nhỏ như viên B1 . Cả phòng nhìn nó cười tươi đến híp mắt rồi bỗng đồng thanh làm nó xụ mặt ngoan ngoãn cầm nước uống thuốc- UỐNG HẾT .- hx ...Nó uống từng viên thuốc 1 , 1 viên thuốc 2 hạm nước , viên to bẻ đôi mới uống . Mọi người nhìn nó uống thuốc thấy vất vả thay nó , đến viên thuốc nhỏ nhỏ cuối cùng thì nó uống ngoài không xuống khiến nó tái mặt vì đắng .- kẹo này em ăn đi - hấn đưa đủ loại kẹo cho nó , nào là kẹo mút , kẹo ngọt , kẹo đường , ...Nó nhận lấy liền lấy viên kẹo đường đút vô miệng nhai nhai .

Mọi người trong phòng nhìn nó mà lắc đầu , nó trời không sợ đất không sợ chỉ sợ có 3 thứ , 1 là bố mẹ và nội nó 2 là sợ thuốc nói đúng hơn là sợ đắng và kẻ thù cuối cùng là kim tiêm . Nhìn đi , nhìn cái khuôn mặt nhăn nhó khổ sở khi ăn bao nhiêu kẹo ngọt mà vẫn kêu đắng kià của nó là biết rồi- Linh này . Anh hỏi nè ? Em không sợ gì sao lại sợ đắng vậy ? - Bách bật thốt lên lời hỏi nó .- em không biết . Chỉ thấy vị đắng thật ghê và mùi thuốc cũng thật kinh khủng . Không thích .Ài... anh bóc kẹo cho em đi , sao bóc hoài không được - nó mồm nhai kẹo , tay bóc kẹo mút trả lời Bách rồi lại nhăn mày đưa kẹo cho hấn nói .Hấn không nói gì chỉ nhận lấy rồi bóc cho nó xong đưa cho nó rồi đi dọn chiến trường nó vừa bày ra .Đám bạn nhìn hấn đang dọn dẹp thì cảm thán gật gật đầu tay đưa ngón cái lên như kiểu good good vậy . Phải công nhận thật vì hấn trước giờ là người lạnh lùng chả quan tâm đến ai hưởng gì là đi phục dịch ai mà giờ lại đi chăm sóc nó kể cả việc dơ như vậy hấn cũng cho tay vào dọn dẹp mà không hề than vãn hay 1 cái nhủu mày cùng không có xuất hiện . Nó ngồi ăn kẹo nhìn hấn mà thấy cảm động , tim đập loạn rồi lại thấy thất có lỗi với hấn .Bỏ xuống giường nó định đựng tay vào dọn cùng hấn thì hấn ngẩng đầu lên nhìn nó nhủu mày rồi lắc đầu giọng nhẹ nhàng cất lên- em làm gì đó ? Mau lên giường đi .- em dọn - nó mồm ngậm kẹo trả lời hấn rồi ngồi xuống định đưa tay ra thì hấn ngăn lại giọng nghiêm nghiêm .- thu tay lại , bước lên giườngNó dơ ra nhìn hấn , khuôn mặt nghiêm nghị giọng cũng rất có trọng lượng làm nó vô thức nghe theo leo lên giường nằm xuống đắp chăn nhắm mắt lại .Cả đám nhìn nó mà méo mặt , nó có cần nghe lời như con cún nhỏ vậy không ? Còn hấn nữa , bá đạo quá lời nói trọng lượng lớn đến nghìn tấn mới có thể làm 1 đứa ngang ngược bướng bỉnh như nó tuân theo như bỏ bùa vậy . Cả đám chứng kiến chỉ biết ngồi nhìn rồi cảm thán N lần .Don xong hấn vào phòng ngồi gần nó đưa tay sờ lên trán nó xem nó đỡ sốt chưa rồi gọi bác sĩ đến tiêm cho nó vì thuốc lúc vừa bị nó cho ra hết rồi . Nghe hấn gọi bác sĩ đến tiêm nó đang ngủ liền bật dậy do bất ngờ đụng cái cốp vô đầu hấn khiến cả 2 nhăn mày vì đau- em làm gì vậy ? Đau không ? Thật là - hấn do đau mà nhăn mày nhìn nó rồi lại mũi lông đưa tay xoa xoa chỗ nó bị cùm mà quan tâm .Nó nhìn hấn quan tâm nó như vậy nó lại càng thấy có lỗi với hấn liền òa khóc ôm chặt lấy hấn- huhu ... em xin lỗi . Em không lên nặng lời với anh , không lên giận anh , không lên ..... được rồi không nói nữa . Anh biết mà . Đừng khóc nữa anh thương - hấn ôm nó rồi mỉm cười chặn ngang lời nói của nó .- hức ... nó vẫn nức nở ." cách "Cửa phòng mở bác sĩ bước vào tay cầm theo khay thuốc và ống tiêm- họ làm gì vậy ? Hức ... - nó nín khóc nhìn chăm chăm vào ống tiêm trên tay bác sĩ .- thì tiêm cho em . Vừa em cho hết thuốc ra rồi - hấn rất tự nhiên nói tay còn lau nước mắt còn đọng lại trên má nó .- không muốn , không muốn đâu - nó ngồi thụt lùi lại tránh cái ống tiêm của bác sĩ đang chinh chinh đẩy khí và bọ của thuốc khi hút vào ống tiêm ra .- ngoan . Em vẫn đang sốt đấy - hấn ôm nó .- không muốn . Em khỏe rồi - nó nhìn hấn năn nỉ .Không được . Ngoan chút đi - hấn nghiêm giọng .- không , không muốn , hức .... - nó dẩy dụa khi bác sĩ cầm tay nó tìm mạch .- đề nghị người nhà giữ bệnh nhân im lặng - bác sĩ nhủu mày .- ề qua phụ coi - hấn ôm nó mà không được liền quay sang cả đám đang đứng như người vô hình kia nói .Cả đám giật mình qua giữ chặt tay nó cho bác sĩ tiêm .Nó hoảng sợ nhìn mũi kim chuẩn bị cắm vào da thật mình thì sợ hãi dẩy dụa làm mọi người dũsao cũng không được khiến kim tiêm đâm vào tay rồi nhưng bị chệch mạnh lại phải rút ra khiến tay nó bị chảy máu . Bác sĩ nhủu mày , đám bạn tái mặt , hấn lo lắng , đang không biết làm sao hấn liền cúi xuống ngậm lấy cái miệng đang không ngừng la hét kia . Vậy mà công hiệu , nó làm im cho bác sĩ tiêm mất mở to hết cỡ nhìn hấn . Hấn dự định chỉ muốn nó im lặng thôi nhưng khi hôn nó thì như liều thuốc chi biết ngậm lấy chiền miền không muốn buông ra cho đến khi nó do thiếu không khí mà giật mình tỉnh lại mà đẩy hấn ra hấn mới luyến tiếc buông tha . Quay ra thì bác sĩ đã đi đám bạn đang cầm điện thoại nháy liên tục khiến bọn nó đỏ mặt

vì ngượng ròi như nhớ ra gì nó nhìn xuống tay mình đang được 1 miếng bông nhỏ đặt lên nó liền bỏ ra nhìn máu trên bông rồi lại nhìn máu đang địn từ từ từ vết kim tiếm ra mà khóc òa kêu đau lắm cả đám ôm đầu chán lãn , tự nhiên muốn không quen được đứa bạn / em như nó quá .Khóc 1 lúc nó lãn ðùng ra ngủ ðám bạn thì đi về chỉ có hân ở lại với noa đến chiều khoảng hơn 4h nó tỉnh lại hân kêu bác sĩ khám lại cho nó 1 lần nữa mới yên tâm cho nó xuất viện

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143

Trên đường về nó và hân không nói gì đơn giản hân chỉ cõng nó từ viện về . Nó không nói chỉ ở phía sau 2 tay ôm chặt cổ hân không muốn buông , đầu tựa vào vai hân an tĩnh nhắm mắt lại . Hân cũng không nói gì chỉ cõng nó đi suốt đoạn đường dài từ viện về nhà nó . Bầu không khí im lặng suốt trắng đường .Bỗng- Linh - hân nghe giọng gọi nó .- dạ - nó mỉm cười ôm xiết vòng tay .- em hứa với anh 1 việc được không ? - hân như lài ni .- ừm .... anh nói thử - nó có chút ngập ngừng .- hứa ðùng xa anh nữa ðược không ? Hứa bênanh suốt ðời dù có chuyện gì xảy ra ðược không ? Và hứa chỉ yêu mỗi mình anh ðược không ? - hân ðứng bước quay lại nhìn nó ðầymong chờ và trân thành .- ừm.... ðược . Em hứa cả ðời này em chỉ yêu mình anh - nó nhìn hân ngập ngừng rồi cũng hứa , nhưng là 1 lời hứa thật lòng , nó cả ðời chỉ yêu mình hân .- ừ . Yêu em- hân ngheen cổ dài ra hôn chụt lên môi nó .Nó ngại ngừng vui mặt vào lưng hân làm hân cười ðến là sáng khoái .Hân lại bước tiếp trên con đường dài , ánh chiều vàng hoe phủ kín lên bóng dáng của ðôi trai gái kia . Khung cảnh thật ðẹp thật lãng mạn .Đang đi bỗng hân nhớ ra gì ðó liền khự bước chân lại quay ngoắt sang nhìn nó hỏi .- sao em có hứa chỉ yêu mình anh mà không hứa bên anh mãi mãi và không rời xa anh ?- ừm.... cái ðó ... cái ðó ... à ðm thì hứa cả ðời này em chỉ yêu mình anh là bao hàm hết rồi còn gì . Yêu anh cả ðời không bên anh thì em đi bên anh hàng xóm à ? - nó ngập ngừng lúng túng cúi đầu khuôn mặt có chút tái lại mắt ðảo qua lại nghĩ câu trả lời rồi như nghĩ ðược nó ngẩng đầu nhìn hân mỉm cười trả lời .- ờ ha . Hi hi yêu vợ - hân như kẻ ngốc tin nó không có nghĩ ngợi rồi mỉm cười quay ðầu lại đi tiếp .Phía sau lưng nó nhìn hân khuôn mặt khổ sở đau ðớn viên mắt phiền hồng lên như muốn khóc mồm mấp máy thì thầm không ai nghe thấy " em xin lỗi , em yêu anh " rồi ðưa ngón tay búp măng thon dài lên lưng hân vẽ 1 hình trái tim .Hân như cảm nhận ðược cái hình vẽ ðó của nó nụ cười lại càng ðạt rỡ hơn tâm tình tốt hơn cũng rất nhiều .Đi mãi rồi cũng phải có ðiểm ðứng lại , ðể nó tụt xuống khỏi lưng mình hân quay lại ðặt tay lên má nó nhìn nó yêu thương- về cẩn thận nhé ? Nhớ uống thuốc ðừng có bỏ xỏ ðó . Kẹo anh ðã mua rồi , tất cả trong bì thuốc ðó - hân hơi cúi xuống nhìn nó nói rồi mỉm cười .- dạ em biết . Anh về cẩn thận - nó cúi nhẹ ðầu xuống tránh ánh mắt ðầy yêu thương kia của hân rồi nhỏ giọng nói .- ừ anh biết - hân không nghĩ ngợi hành ðộng của nó , chỉ đơn giản nghĩ là nó ngại .- ừ anh về đi . Em về ðây - nó không nhìn hân nói mà cúi ðầu nói xong quay ðầu chạy thẳng vào trong ngõ nhà mình .Hân không nói chỉ mỉm cười nhìn bóng dáng nhỏ bé ðang chạy chồm chết kia rồi quay lưng ra về mồm lẩm bầm .- thật ðáng yêu . Lúc ngại ngừng càng ðáng yêu hơn . Yêu quáNó chạy thật nhanh ðể cho hân không nhìn thấy nước mắt của nó ðang sắp chực trào , hân cứ như vậy với nó nó thấy càng đau càng có lỗi rồi tìm nó lại càng yêu hân nhiều hơn . Nhìn bóng dáng cao lớn ðang đi kia mà tìm nó quặn thắt , nó chỉ muốn chạy lại ôm lấy thân hình to lớn ấm áp ðó . Quay lưng lại nó lững thững về nhà thay ðồ rồi ðọn ðẹp nhà cửa cho vịt gà ăn xong thôi cơm rồi ngồi xuống trước hiên nhà cùng con My mà nó nuôi từ nhỏ . Con My to lớn phải bằng người nó nếu ðứng 2 chân lên thì cũng phải cao lên vai nó chứ ðưa vì con My là giống chó tây mà Ôm lấy cổ con My nó vuốt vuốt ðầu rồi sờ tai My giọng buồn buồn- My ơi . Mày bảo tao phải làm sao ðây hả mày? Tao yêu anh ấy lắm nhưng tao không thể thất hứa . Tao cũng yêu bố mẹ tao nữa - nó vừa nói vừa khóc .Con My như hiểu chủ nó nói gì nó lên tiếng rít nhẹ nhẹ rồi ngẩng ðầu nhìn cô chủ nó cái tai vểnh vểnh lên bàn chân to lớn ðưa lên vỗ vỗ vào tay nó như an ủiMy : cô chủ ðừng buồn . Thật tội nghiệp . Sao mình muốn nói ðược tiếng người quá .- hức My này . Mày nói tao làm vậy ðúng không ?My : tôi không biết . Nhưng nhìn cô Linh khóc tôi buồn quá này . Cô Linh ðừng khócCon My ðứng 2 chân trước lên ðầy My cọ cọ vào má nó như muốn lau nước mắt cho chủ .- hức ...Nó ôm chặt cổ con My rồi vui mặt vào cổ con My khóc nức .My : ôi ôi cô chủ ðừng khóc . My rất là ðau lòngCon My rít lên hừ hừ nó luống cuống quay quay ðầy cọ cọ vào má Linh rồi bàn chân tiếp tục cào cào vỗ vỗ vào chân Linh như an ủi (e hèm ừm ừm ... hơi bị ảo ðoạn này , cơ mà nếu ðônghị vật biết nói tiếng người thì chắc nó cũng biết quan tâm hay cãi lại chủ nó nhè hi hi)Nó cứ khóc mãi 1 lúc thì mới nức nhẹ từng cái rồi nín nín lại buông My ra xoa xoa ðầu My nói cảm ơn xong lại cùng My ngồi ðó nhìn ra cánh ðồng mênh mông trước mặt .Tầm hơn 6h nó mới quay qua con My hỏi- chắc mày ðối lắm ha ? ðội chút tao cho mày ănMy : haha cô chủ thật tuyệt , My sắp chết ðói rồi nàyMy vậy vậy ðuôi rồi mắt sáng lên nghe rằng ra mà cười rồi lật ðặt ðứng dậy cùng nó vào nhà . Nó lấy ðồ ăn cho My ăn vào ðĩa của My xong bê ra ngoài cho My ăn . Con My ðang ăn thì nó nghe tiếng người ðang nói chuyện có vẻ rất vui ở ngoài cổng thì nó ngước ðầu lên nhìn . Trước sân bố mẹ nó ðứng ðó phía sau có 1 người con trai cao khoảng hơn 1m7 mái tóc màu hạt rẻ , khuôn mặt góc cạnh , da trắng môi ðỏ cái mũi dọc ðừa , mày giậm ... nói tóm lại là ðẹp trai ðang nhìn nó cười tươi khoe bộ răng trắng sáng của mình . Nó và con My nhìn người con trai ðó rồi lại nhìn nhau xong neho mày có chút không thích , bộ là người quảng cáo kem ðánh răng à ? Hăng nào vậy ? Sao bố mẹ lại ðẫn tên ðàn vào nhà vậy ? Nó thầm nghĩ rồi nhìn bố mẹ nó- bố mẹ về rồi à ? Hôm nay ngoài ðó làm to không mẹ - nó chào rồi hỏi không hề ðể ý ðến người con trai kia làm tên ðó xụ mặt nhìn mà giật mìnhMy : hơ cái tên kia , cái tên kia . Ở ðâu chui ra nhìn lạ hoắc . Còn bày cái bộ mặt chó cắn ðó ranrũ chứ . Gừ gừ ta cắn chết miCon My bỗng ðứng gậm gừ rồi chạy ngay về phía người con trai kia gấp lấy cổ chân người ðó rồi kéo kéo ðặt ðặt- á ... My ... mày không nhận ra tao hả ? Buông... buông chân tao ra ... MYYYY....- My ... mày làm gì ðó ? Buông ra - bố mẹ nó hoảng sợ quát con My rồi đi tìm que muốn ðánh nóNó ðứng ngoài nhìn con My làm vậy thì cười thích thú ánh mắt tán thưởng- My buông ra ngay không tao ðánh chết mày giờ - mẹ nó cảm que ðọa- au ... sao bác ðánh con - người con trai xoa xoa bắp ðùi nhìn mẹ nó laMy : haha ... bà chủ không ðánh ðược tôi ðầu . ðang ðời tên lạ mặt ðáng ghétCon My khi bị mẹ nó ðánh liền xoay người chạy sang hướng khác khiến cái ðoi hạ xuống bắp ðùi người kia- ơ bác xin lỗi . My buông ra - mẹ nó rồi- haha ... chắc con My ghen ăn ðó mẹ - nó cườiMy : cô Linh . Tôi không có tham ăn vậy ðầu nhá . HừCon My gừ gừ rồi cắn người con trai mạnh hơn- au .... My , mày buông tao ra . ðau quá . Chị Linh chị không giúp em còn ðunga ðó cười . Còn con My , mày không nhận ra tao à - người con trai la làng

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Chương 144

Gtnv : t/g k nhớ mk đã giới thiệu Bình chưa nếu rồi thì t/g cũng quên rồi vì cái trí nhớ ngắn hạn của mk . H mk gt lại nhá hiLuu Thanh Bình . 15t , cao 1m75 , da trắng như con gái , môi mông hồng hồng quyền rũ , tóc mái třeo kiểu hàn nhuộm hạt dẻ . Mới đi học bên Nhật về , nhà giàu có . Con trai đi nó . Vào tr :Tối đó Bình cùng gia đình nó nói chuyện đến khuya mới ngủ , nó ở phòng nó , Bình ngủ nhà ngoài giường của anh trai nó .Sáng hôm sau thức dậy nó chuẩn bị chút đồ ăncho cả nhà rồi chuẩn bị đi học . Đang khoác balô lên vai thì Bình từ nhà tắm đi ra nói- Chị Linh để chút em chờ đi học .- không cần chị tự đi được . Em ở nhà với bố mẹ chị đi - nó từ chối .- không sao . Dù gì em cũng muốn đi dạo quanh 1 chút - Bình đi lại nói .- ừm..... vậy cũng đc . Nhưng đi bằng gì ? - nó suy nghĩ 1 chút rồi gật đầu .- đương nhiên là xe của em- Bình mỉm cười tay đưa chìa khóa xe ô tô lên lắc lắc trước mặt nó .- xe gì vậy ? Xe ô tô là chị k đi đâu - nó nhủu mi .- yên tâm xe này đi không bị say đâu - Bình vui vẻ khoác vai nó đi ra cổng .- bố mẹ ời con đi học đây . Đồ ăn con làm rồi bố mẹ nhớ ăn đồ - nó gọi với về sau nhà cho bốmẹ nó biết .- bác ời con đưa chị Linh đi học nhé - Bình cũng lớn giọng với theo rồi cùng nó đi học .Do là xe ô tô mà ngõ nhà nó khá hẹp lên Bình phải gửi xe ở nhà bác hàng xóm nhà nó- chú Xanh ời cho con lấy cái xe - nó gọi nhà chủ .- ừ Linh à con . Ừ lấy đi . Xong cứ đem sang đây để cũng được . Mà ai đây con - vợ chú Xanh cô Thùy từ bếp bước ra hỏi .- dạ em con nhà dì cháu . Nó mới đi du học bênNhật về lên ra cháu chơi - nó mỉm cười với cô Thùy .- vậy à . Đẹp trai quá nhỉ . Chào con - cô Thùy cười tươi .- dạ con chào cô - Bình lễ phép chào hỏi .- ừ . Vậy thôi lấy xe đi đâu thì đi đi . Xong về đây cô cho gửi nhờ - cô mỉm cười .- dạ cảm ơn cô . Con xin phép đi ạ - Bình mỉm cười cúi đầu chào .- ừ . Vừa đẹp trai lại lễ phép . Cô nào mà yêu được cháu chắc sướng lắm đây - cô cười vui vẻ gật đầu .- dạ cô quá khen ạ . Còn chào cô - Bình chào rồi mở cửa xe cho nó xong vòng qua xe mở củavào ghế lái ngồi thắt dây an toàn cho nó xong ấn vào nút gì đó mui xe tự động mở thành xe mui trần rồi nhìn nó nói .- chị không sợ say nhé - xong nở nụ cười tỏa nắng .- ừ . Đi thôi - nó gật đầu mỉm cười . Vậy là Bình cho xe chạy đến trường nó . Trên đường rất nhiều người nhìn bọn nó mà xít xoa ngưỡng môn rồi lại lóa mắt nhìn con mui trần lần đầu xuất hiện ở huyện nhỏ của mình . Đến cổng trường Bình dừng xe lại khiến mọi ngườigần đó lóa mắt nhìn Bình và con xe- oa đẹp trai quá - 1 bạn nữ lên tiếng cảm thán .- đẹp thật đấy . - bạn khác hưởng ứng .- ô nhà thằng này khá . Có con xe đẹp vãi - 1 bạn nam vỗ đùi cảm thán .- ước gì tao được như thằng đó - bạn nam bên cạnh mơ mộng..... rất nhiều lời rầm rì xong quanh vang lên nhưng Bình không để ý chỉ bỏ dây an toàn ra cho nó rồi xuống xe vòng qua vô cửa xe cho nó . Khi nó bước xuống xe còn ôm nỏ hôn lên má nó rồi nói- chúc chị một buổi học vui vẻ . Trưa em sẽ đón chị - nói rồi nở nụ cười đẹp chết người khoe hàm răng trắng sáng làm mấy bạn nữ ngất ngây con gà tây .- ừ biết rồi . Chị vô lớp đây . Thế giới đủ loạn rồi không cần em gây thêm đâu . - nó đáp rồi cười tươi nhìn Bình .- vang em biết lỗi rồi . Sau em sẽ không thế nữa - với người khác nụ cười đó là thiên thần nhưng với Bình nó là 1 ác quỷ lên cậu rất biêta điều mà xin lỗi .- dười rồi chị vào đây pipi nhóc - nó mỉm cườirồi quay vào trường để lại Bình đứng đo nhìn theo .Bình nhìn theo bóng nó xa dần rồi vô thức nở nụ cười nhẹ rồi cũng lên xe phóng điBình thật sự rất thương yêu nó (yêu quý thoinhé) nói thẳng là Bình bị cuồng chị gái , lúc nào cậu (gọi tạm) cũng sùng nó tận trời xanh , rất nghe lời nó nó nói gì cũng nghe cũng làm theo ý nó hết , chưa bao giờ cãi lời nó . Tuy cậu có 15t nhưng khi đi với nó thì y như anh em chứ không phải chị em . Cậu lên xe phóng đi mà không biết mọi hành động vừa rồi đã lọt vào 6 cặp mắt của bọn hần và nhỏ .Bọn hần đang đi bộ trên đường vừa đến gần trường thì gặp bọn nhỏ , hần hỏi nó đâu thì bọn nhỏ nói nó nói nó đi trước lên hần cũng không nói gì chỉ gật đầu rồi cùng mọi người điđến trường . Vừa đến thì bất gặp cảnh Bình vurun người ra tháo dây an toàn cho nó , mặt Bình và nó vô tình sát nhau chỉ cách 1 khoảng cách nhỏ nhỏ . Điều đó đã khiến máu hần sôi lên sùng sục , đám bạn thì trở mặt ngạc nhiên . Không ngừng ở đó Bình còn làm cái hành động thân mật thom má nó giữa đám đông rồimỉm cười ôn nhu nói gì đó (do cách 1 đoạn xa lên không nghe được) nó đáp lại và cười 1 nụ cười thiên thần càng khiến hần khó chịu hơn , bàn tay đã nắm chặt đến mức nổi gân xanh . Ngay lúc này hần muốn đến cho Bình 1 đấm nhưng không hiểu sao bản chân không thể nhấc lên được , tim hần như bị cái gì đó đấm 1nhát thật mạnh thật đau . Đám bạn bên cạnh cũng phải trợn ngược mắt lên nhìn cái hành động thân mật của nó và Bình . Bọn nhỏ bất ngờ , bọn anh tức giận rồi xen cả lo lắng quay lại nhìn hần như muốn nói gì nhưng lại không thể nói lên lời- Thành .....Hần bỏ mặc đám bạn , khuôn mặt đã giảm đi rất nhiều sự thân nhiên bất cần hàng ngày , hiện giờ nó chứa sự băng lãnh , sự tức giận , đau đớn ... chạy 1 mạch lên trên lớp , đám bạnthấy vậy cũng hoảng sợ chạy theo sau hần .Vào đến lớp hần dừng lại trước cửa lớp nhìn vào bên trong hướng nó đang ngồi nghe nhạc ánh mắt thần thờ vô hồn nhìn ra ngoài cửa sổ mà nhủu mảy đi nhanh lại 3 bước thành 2 bướcđến bên nó vút cặp xuống bàn ngay tay nó" rầm "Điều đó làm nó và cả lớp giật mình quay lại nhìn . Quay lại nó bắt gặp ngay khuoin mặt lạnh đến đáng sợ của hần , ánh mắt như chứa lửa phóng thẳng mặt nó làm nó nhủu mảy , bỏ tai nghe ra nó nói- a.....- cô giải thích ngay cho tôi - hần tức giận túm2 vai nó sốc lên để nó đứng đối diện mình rồi xiết chặt gằm nhẹ như đang kim chế .- a... đau . Anh làm gì vậy ? Bỏ em ra . Đau quá - nó nhủu mảy rồi vùng vẫy muốn thoát khỏi bàn tay đang muốn tổn thương nó của hần .- tôi nói cô giải thích ngay cho tôi - hần gằm lại lần nữa bàn tay xiết càng mạnh .- a... giải thích gì chứ ? Em có làm việc gì mà phải giải thuchs với anh - nó vô thức la nhẹ vì đau rồi ngược oeen nhìn hần vừa khó chịu vừa khó hiểu ." chát " " rầm " - cô còn chối . Cô nói cho tôi biết cô và thằng nào hôn nhau trước cổng trường ? Nói . Nó là ai ? - hần tức giận không thể kim chế thẳng tay tát nó 1 nhát khiến nó chao đảo ngã nhào xuống đất tay vô tình đẩy cái bàn bên cạnh khiến nó đổ cái rầm rồi chưa để nó kịp định hình đã đi lại túm chặt vai nó kéo đối diện với mình rồi gằm lên giận dữ , đôi mắt hần lên tia máu thật đáng sợ .- nó là em trai em . Nó mới du học bên Nhật về- nó thành thật trả lời ." chát "- cô nừa tôi ? Cô nghĩ tôi là tên ngốc sao ? Em trai ? Em trai mà hôn hít thân mật vậy sao ? NÓI . Thằng đó có phải tình nhân của cô? - hần đôi mắt đỏ ngầu tức giận tát nó 1 nhátnữa khiến nó mất đà do trống tay không vững ngã đập đầu vô chân bàn cái cốp , đầu có róm chút máu , môi cũng rách ra mà chảy máu . Nó đau lắm khi hần đối sử nói mình như vậy , nó đau ợ tim , nơi đang rỉ ra từng giọt máu rất buột . Hần đây sao ? Người con trai yêu nó , thương nó , trước giờ chưa tôn thương nó đây sao ? Người luôn cưng chiều nó đây sao ?.... chỉ vì như vậy mà đánh nó ? Tại sao lại không tin nó ? Nó đã giải thích và trả lời đúngsự thật mà ? ... mà như vậy cũng tốt , dù sao thì nó cũng có ý định muốn hần và nó chia tay mà , bây giờ có rồi đỡ tổn công phải nhờ vả ai đóng giả . Vậy giờ không cần nhờ cũng tự thành công thì nó phải vui chứ ... nhưng sao đau quá , trái tim nó rất đau , cái trái tim đáng ghét không nghe lời chủ nhân của mình . Sao nóbỗng muốn trái tim nó ngừng đập ngaylúc này , phải , ngay lúc này nó rất muốn .- cô nói đi . Có hay không ? - hần tức giận túm chặt vai nó hỏi . Vừa như hi vọng nó nói không phải vừa là thấy sót khi nhìn nó thảm hại như vậy .Bỗng hần thấy có lỗi , bỗng hần hoảng sợ , hần đang làm gì vậy ? Hần đang tổn thương nó - người con gái hần yêu đến phát ngốc . Nhìn đầu nó chảy máu , môi nó cũng có máu , má nó đã sưng lên vì bị hần tát ... không .. không thể... nó nói là đó là em trai nó sao hần không tin? Hần đang nghĩ gì vậy ....- L... Li... n..h ... , bình tĩnh lại giọng hần run run , bàn tay run lên chậm chậm đặt lên má nó nó lạnh lùng nhìn hần rồi gạt tay hần ra tự mình vịn bàn đứng dậy , nhìn rất chặt vật- Linh .Hần thấy vậy vội đứng lên đỡ nó nhưng nó đưa bàn tay ra ý muốn chặt lại hành động củahần rồi vịn bàn đi lại bìn mình cầm cặp muốn ra khỏi lớp , tay đưa vào túi quần lấy điện thoại muốn gọi cho Bình đến đón thì không thấy

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhật Đi Và Láy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 145: Chương 145

Nó liền bỏ cặp ra định sẽ tìm thử trong cặp, nhưng chưa kịp mở cặp thì nó cảm nhận được vòng tay ai đó đang ôm nó rồi cái giọng lo lắng quen thuộc bên tai- Linh. Chụ bị sao vậy? Ai đánh chị? Ngược mặt lên nó liền thấy Bình đứng ngay bên nó tay cầm điện thoại của nó thì nó cũng không cần ngại ngần hỏi sao Bình lại ở đây. - chị không sao về thôi. Chị mệt - nó mỉm cười yếu ớt nói với Bình. - chị nói vậy mà không sao sao? Em mới vừa xa chị 1 chút chị liền bị vậy. Vậy nhiều năm qua chị như thế nào? Em không chịu, không chịu. Em muốn chị sang Nhật với em. Em sẽ bảo vệ chị - Bình như muốn khóc ôm chặt lấy thân hình bé nhỏ của nó, cả người Bình run lên, sống mũi cay xè mắt đã đỏ lên. - tôi không cho phép. Em ấy phải ở bên tôi. Cậu là ai? - hần đứng xem 1 màn trước mắt mà ngỡ người rồi bỗng tỉnh khi nghe Bình muốn mang nó đi liền đi lại kéo nó từ tay Bình sang tay mình ôm chặt trong lòng lạnh giọng nói. - anh là ai? Anh không có quyền cầm tôi. Tôi là em chị ấy. Giờ phiền anh buông chị tôi ra - Bình bỗng trở lên lạnh lùng đáng sợ. - buông tôi ra. Bình, chị mệt - nó mệt mỏi khẽ đẩy hần nhưng không được liền quay lại nhìn Bình. Trước mắt như mờ đi, mí mắt cảm thấy nặng trĩu cả thân thể vô lực sụp lờ trong vòng tay hần và nó ngất đi. Trước khi mất ý thức nó nghe được bên tai tap âm rồi cả thân thể nó như được ai nhắc bổng rồi chạy đi- Linh / chị Linh ....Đám bạn này giờ bất động nhìn mọi việc diễn ra thì giật mình khi nó ngất đi trong vòng tay hần liền chạy như bay lại. Hần và Bình hoảng sợ khi nó bị ngất đi, Bình định bế nó chạy đi thì hần đã nhanh hơn bế nó chạy nhanh ra khỏi lớp trong tâm hoảng sợ và lo lắng vô cùng, nhiều hơn là có lỗi, hối hận. Bình chạy ngay sau hần, xuống đến sân trường liền bảo hần cho nó lên xe mình chở đi. Chiếc xe lao vun vút trên đường như kiểu nếu chạy chậm nó sẽ không xong. Chỉ sau 1 lúc liền đến trước cổng viện, hần bế nó chạy như bay vào trong viện miệng hô cứu người. Đứng trước phòng cấp cứu hần lo lắng, sợ hãi, hối hận và thấy tội lỗi, đau đớn... bao cảm xúc đan xen khiến hần vô lực ôm đầu cả thân chượt dài dựa vào cửa phòng cấp cứu. Là hần sai, hần không lên hành động thiếu suy nghĩ như vậy, hần cũng lên tin lời nó nói, tại sao hần lại không tin tưởng nó? Hần thật là 1 tên tồi tệ, hần không đáng làm đàn ông, hần là tên khốn... nhìn xuống bàn tay mình hần cả người run lên bần bật, bàn tay cũng không thể bình tĩnh..., vô đầu hần hét lên rồi nắm mạnh tay vịn tường khiến tay bị chảy máu rồi mặc kệ bàn tay đang bịn gì hần ôm đầu khóc nức như 1 đứa trẻ. Bình đứng 1 bên lo lắng, nếu cậu (gọi tạm) không vô tình nhìn chiếc điện thoại của nó để quên trên ghế và có ý định mang đưa cho nó ngay vì sợ khi nó đi học về sẽ không có gì gọi cho cậu đấy thì sẽ không biết chuyện xảy ra với nó, người chỉ cậu coi như mạng sống. Sao nó lại bị vậy? Ai đánh nó? Ai làm vậy với nó? Nếu để cậu biết cậu sẽ không tha cho kẻ đó.... cậu sẽ giết chết kẻ làm tổn thương đến nó. Bàn tay cậu vô thức siết chặt người đầu nhìn cửa phòng cấp cứu mà mày nhủ chặt, ánh mắt đã rết lạnh đi vài phần. Quay sang kẻ đang ngồi ôm đầu khóc trước cửa phòng cấp cứu kia cậu lại nhủ mày, anh ta là ai? Sao vừa anh ta nói cái gì mà chị Linh phải ở bên hần? Rồi giờ lại ngồi đó khóc? Hay là người yêu chị ấy? Nếu vậy thì chị cậu cũng có mất phẩm hạnh đó chứ, nhìn anh ta cũng đẹp trai và bộ dáng lo lắng kia của hần làm cậu khá hài lòng. Ở nhưng hần bên cạnh chị cậu mà sao lại để chị cậu bị ra như vậy? Cái này khó hiểu, nhủ mày suy nghĩ 1 chút cậu liền đi lại gần hần hỏi. - anh biêt vì sao chị Linh lại bị vậy không? - là do tôi, tất cả do tôi. Là tôi đánh cô ấy, là tôi không tốt. Tôi không lên nóng giận mà mất hết lý trí. Tôi là 1 thằng khốn nạn - hần vẫn ôm đầu khóc rồi vô thức trả lời tự trách bản thân. Giọng khàn khàn do khóc, - anh nói cái gì? Anh giáng đánh chị ấy? Anh có phải đàn ông không? Anh có biết chị ấy bé nhỏ như thế nào không? Thằng khốn" bóp "Cậu nghe hần nói mà tức giận, 2 mắt đỏ ngầu tím cổ áo hần sộc lên rồi găm lên giận dữ. Nhìn bộ dáng thất thần chỉ biết khóc của hần càng làm cậu điên tiết liền cho hần 1 đấm khiến hần ngã văng ra đất mồm chảy máu nhưng không hề phản kháng. - mày là thằng khốn. Mày đi chết đi. Hôm nay mày xong rồi, giáng làm chị tao ra như vậy mày chỉ có đường chết - cậu như ác quỷ đi lại gần hần cúi xuống túm cổ áo hần nhếch mép nói rồi liền tiếp giáng những cú đấm cận lực xuống mặt hần khiến hần hoa mắt, đầu đau buốt nhưng hần không bận tâm. Hần bị vậy đáng lắm, hần bị vậy đã là gì so với nó, hần không kháng cự cứ mặc cho cậu làm gì mình thì làm. Cậu thấy bộ dáng đó càng tức giận thấy hần ngã nhào ra đất rồi đứng dậy lấy thanh tìp dài 2m để gần đó lại gần phía hần vùng lên- Thành. Mày có sao không? Lúc cậu định sẽ dánh cây tìp đó vào hần thì đúng lúc bọn anh và nhỏ đến thấy vậy Bách và Hữu liền chạy nhanh lại ôm lấy Bình ngăn lại còn Lộc đi lại đỡ hần dậy hỏi.

Hần thần thờ không đáp chỉ lẳng lẳng đưa mắt nhìn cửa phòng cấp cứu rồi chặt vật đi lại. Đám bạn nhìn vậy cũng đau lòng xót xa nhưng không biết nên nói như nào cho phải. Bình thấy bộ dạng hần bin đánh đến vậy mà không phải kháng chỉ chăm chăm nhìn cửa phòng cấp cứu thì cũng có chút xót và khó chịu. Vòng văng thoát ra khỏi sự kìm kẹp của Bách và Hữu Bình vút cây tìp xuống đất tạo lên tiếng leng keng vang vọng rồi bực tức xốc lại quần áo cho đang hoảng, quay mặt sang hướng khác để điều chỉnh lại nhịp thở và tâm trạng." cách "Bỗng cửa phòng cấp cứu mở hần ngay đó vội nắm chặt vai bác sĩ hỏi, đám bạn và Bình cũng chạy lại nghe ngóng- bác sĩ. Em ấy sao rồi? - giọng run run. - cô bé này có vẻ rất có duyên với bệnh viện. Hôm qua đến vì sốt hôm nay đến vì bị đánh và cơn sốt hôm qua cũng trở lại. Cô bé không sao chỉ là vết thương ngoài da. Phần đầu do va đập khá mạnh lên chảy xước nhưng không ảnh hưởng đến sọ hay não bộ. Chỉ cần nghỉ ngơi, ăn uống điều độ và đừng để bệnh nhân suy nghĩ nhiều là ổn - vị bác sĩ không bực tức vì thái độ đột ngột của hần mà chỉ hơi thờ dãi than nhẹ rồi trả lời. Nghe vậy mọi người có chút thả lỏng nhưng cũng rất lo lắng, nó làm sao lại bị sốt lại rồi? Nó không chịu uống thuốc sao? Mà nó có chuyện gì cần phải suy nghĩ nhiều à? ...Hần nghe xong mặt đã giảm bớt sự khẩn trương lo sợ nhưng vẫn hỏi hần tự trách bản thân. Bình nghe bác sĩ nói mà khẽ nhủ mày mồm mấp máy- hôm qua chị nhập viện vì sốt? Rồi quay lại ngẩng đầu nhìn bác sĩ về mặt điềm đạm lịch sự có xen sự lạnh lùng hỏi- vậy giờ bọn tôi có thể vào thăm bệnh nhân? - được rồi. Không còn việc gì tôi xin phép. À bệnh nhân đã tỉnh lại rồi - vị bác sĩ quay qua nhìn Bình đánh giá 1 chút rồi gật đầu thông báo xong cũng đi. Nghe xong câu nói của bác sĩ hần trực tiếp mở cửa chạy vào phòng bệnh của nó, nhìn người con gái thân hình nhỏ bé đang hướng ánh mắt vô hồn nhìn ra cửa sổ, miệng bị rách 1 chút máu đang lại thành vẩy, trên trán dán 1 băng gạc... tìm hần dường như là đã ngừng đập ngay giây phút đó. Hần muốn lao ngay vào ôm lấy thân hình nhỏ bé kia của nó vào trong lòng mà che chở nhưng lại không dám chỉ lưỡng lự đứng đó nhìn. Đám bạn thấy vậy cũng chẳng biết nói gì cho phải chỉ đi lại bên nó, còn Bình trực tiếp đi lại giường ôm chặt lấy nó nức nở. Điều đó làm cả đám ngạc nhiên, đây là cái người lạnh lùng có chuta tàn nhẫn khi lấy sao? Thật khó tin, chỉ trong giây lát liền trở thành mềm yếu làm nũng khóc nhe như đứa trẻ- huhu chị Linh. Chị không sao chứ? Hức.. chilm em lo lắng lắm đó? Từ giờ em sẽ không để chị Linh xa em 1 bước hức.... Nó đang nhìn ra cửa sổ suy nghĩ mông lung về hần và mọi việc diễn ra gần đây thì nghe tiếng cửa bật mở, chưa định hình được gì liền bị ôm đến chặt cứng rồi nghe cái điệu bộ khóc lóc bên tai nữa chứ. - chị không sao. Làm gì khóc vậy? Chị chưa có chết nhá. - nó đẩy cái người đang ôm mình khóc ra rồi cốc đầu như cảnh cáo nói. - hức chị còn nói vậy? Chị biết lúc vừa em sợ như nào không hả? - Bình bị cốc hạm hực phụng phịu xoa xoa đầu nói. - cái thằng nhóc này - nó chẳng biết nói sao chỉ biết trừng mắt nhìn Bình. - mày không sao chứ? - Dương lên tiếng làm nó giật mình quay lại thì thấy mọi người đều ở đây nhìn mình lo lắng thì khẽ mỉm cười nói- không sao. - L... Linh..., Giọng nói run run có chút quen có chút lạ vang lên làm nó nhủ mày nhìn nơi phát ra tiếng nói đó (quen là vì giọng hần, lạ là chưa nghe hần dùng giọng điệu đó nói vs nó bao giờ) thì giật mình. Hần đứng đó với bộ dạng chật vật, đầu tóc rối bù, quần áo không được nghiêm chỉnh coa dính chút bụi bẩn, khuôn mặt có vào chỗ bầm tím, miệng và môi chảy máu, giọt máu nắn dài từ miệng xuống cằm đọng lại trên chiếc sơ mi trắng đã bị nhàu, đôi mắt mờ đục mệt mỏi như muốn rũ xuống nhưng vẫn cố mở lớn để nhìn nó. Ánh mắt đau đớn, xót xa, hối hận... 1 ánh mắt đầy phức tạp nhìn nó, môi run run như muốn nói điều gì đó nhưng lại không thể thốt ra. Bỗng từ mắt hần chảy xuống 2 hạt pha lê trong suốt, điều đó làm nó có chút giật mình. Nhìn bộ dạng đó của hần tim nó như bị cào sè thành nhiều mảnh đau đớn, đôi mắt đỏ lên 1 tầng hơi nước được hình thành- Th... Thành... s... sao... sao... - nó lắp bắp nói không thành lời. - là em đánh anh ta. Ai nói anh ta giáng đánh chị ra như vậy - Bình bên cạnh thấy vậy bắt mồm cau mày nói. Hừ, bị đánh đến vậy còn lo cho người ta, chị rõ là ngốc. - em... em đánh anh ấy? - nó quay lại nhìn Bình như không tin- ừ.... - Bình gật đầu cái rụp. - ai cho phép em đánh anh ấy? - giọng nó lạnh đi kim lên sự tức giận. - em... em... - Bình lắp bắp lúng túng không biết nói sao vì đây là lần đầu nó dùng thái độ đó với cậu. - tại anh ta đánh chị. Em làm vậy sai sao

? Anh ta bị vậy đáng lắm - sau 1 hồi lấp bắp thì Bình lấy lại bình tĩnh lớn tiếng nói, có chút giận dữ .- em ....- cậu ấy nói đúng . Anh bị vậy rất đáng . Linh ,anh xin lỗi . Anh không lên mặt bình tĩnh mà làm vậy với em . Anh sai rồi . Anh thật tồi tệ , khốn nạn .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Chương 146

Nó chưa kịp mở miệng trách mắng Bình thì hắn đã lên tiếng cắt ngang, giọng khàn khàn trầm thấp run run vang lên, thét đó là cả người hắn khụy xuống, đôi mắt mờ hồ mệt mỏi như muốn khép chặt nhưng lại vẫn cố mở thật lớn để nhìn thấy nó . Bây giờ tầm mắt của hắn chỉ có 1 mình nó , không hề chứa thêm ai .- anh xin lỗi . Anh không lên hành động thiếu suy nghĩ, anh không lên mặt bình tĩnh và càng không lên không tin tưởng em hay nghi ngờ em . Là anh sai , tất cả là anh . Anh xin lỗi .Em tha thứ cho anh được không ? Xin em ....- đ..." bịch "- Thành .....Hắn cả đầu choáng váng do vụ đánh vừa rồi dư rất đau rất mệt nhưng hắn vẫn cố để nhìn thấy nó vẫn cố để nói lời xin lỗi với nó . Dù đôi mắt nặng trĩu như muốn kéo xuống nhưng vẫn cố mở thật lớn để nhìn rõ gương mặt nó . Hắn muốn thấy nó , muốn xin lỗi nó , muốn chịu đựng hết sự đau đớn của nó phải chịu ..... giả như thời gian quay ngược trở lại hắn nhất định sẽ không làm vậy với nó . Vừa nói xong câu nói hắn dường như không thể chịu đựng được nữa liền ngã gục trên nền đất đá hoa lạnh lẽo của bệnh viện làm mọi người hết hoảng chạy lại đỡ hắn và đi gọi bác sĩ .Nó nhìn hắn khuôn mặt bầm tím , máu từ miệng chảy ra làm tim nó đau nhói , nhìn đôi mắt như không thể chịu đựng được mà muốn sụp xuống nhưng vẫn cố mở ra để nhìn nó thật rõ làm lòng nó quặn đau , giọt nước mắt ấy , ánh mắt đau đớn hối hận ấy ... làm tim gan nó tan nát ... tất cả , tất cả những gì hắn đang phải chịu đều làm con tim nó vụn vỡ . Nghe những gì hắn nói trái tim nó như được vuốt ve về , nhưng càng nghe nó lại càng không thể kìm chế được bản thân mà muốn bật khóc và chạy ngay lại bên hắn ôm hắn thật chặt . Vừa mở miệng muốn ngăn lại nhưng gì hắn nói thì nó thấy đôi mắt hắn nhắm lại cả thân thể vô lực ngã bịch xuống nền đá hoa lạnh lẽo . Nhìn hắn ngã gục xuống bất tỉnh tim nó như nhảy ra ngoài , hoảng hốt nhảy từ giường xuống chạy ngay lại bên hắn đỡ đầu hắn dậy rồi ôm chặt lấy thân hắn lay lay rồi khóc nức- anh tỉnh lại đi . Anh sao vậy ? Em tha thứ cho anh mà . Sẽ tha thứ mà huhu ....Bàn tay nó run run đặt lên má hắn lay lay- đặt cậu ấy lên giường bệnh nhanh lênNó đang khóc đến nghẹn thở thì bác sĩ y tá và bạn nó chạy vào , vị bác sĩ vừa khám cho nó khăn trương thúc dặn bạn anh đưa hắn lên trên giường bệnh để xem và khám chữa . Nó như bừng tỉnh nín khóc nhanh chóng phụ mọi người đưa hắn lên giường bệnh của nó .- chị đừng khóc nữa . Anh ta sẽ không sao đâu . Chị khóc vậy sẽ không tốt cho sức khỏe , chị vẫn đang sốt đấy - Bình bên cạnh thấy nó cứ nức nở hoài làm Bình sốt ruột đi lại ôm nó an ủi .- hức tại em... hức ... tại sao đánh anh ấy ? hức ....- nó trong lòng Bình vừa khóc vừa trách .- tại anh ta đánh chị em mới đánh anh ta - cậu nói lí .- em ...- được rồi . Em sai . Em xin lỗi . Vậy được chưa ? Chị đừng khóc nữa . Chị cứ khóc vậy sủa anh ta tỉnh lại nói điên lên - nó ngóc đầu ra khỏi lồng ngực Bình định bụng nói gì đó thì Bình như biết nó định nói gì liền đưa tay ôm nó vào lòng nhẹ giọng xin lỗi rồi dỗ dành .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147

Nó và hắn cứ như vậy ngủ đến khi Bình mang cơm vào cho 2 người ăn rồi chút nữa bác sĩ vào khám lại cho nó và hắn . Bình vừa đẩy cửa phòng bước vào liền nhìn thấy cảnh hắn đang ôm nó ngủ ngon lành còn nó trong lòng hắn lặng thinh nhắm mắt an tĩnh ngủ . Không biết sao nhìn cảnh đó Bình nóng mặt vô cùng , ai cho hắn thân mật với nó vậy chứ ? Nó chỉ có thể được 1 mình cậu ôm thôi , từ nhỏ đã vậy rồi . Con hòa đừng đừng lan rần lan rần rồi đến mong hắn luôn rồi- này . Dậy đi . Ai cho anh ôm chị tôi vậy hả ? - Bình nóng mặt đứng đứng đi lại bàn để đồ ăn xuống rồi kéo vai hắn nói có chút cáu kỉnh .- ừm ... hờ - hắn đang chìm trong mộng đẹp thì bị đánh thức mơ màng ngơ ngác nhìn nhìn ngó ngó .Cái bộ dạng đó làm Bình thêm cáu- hờ hờ cái gì ? Tôi nói anh dậy . Ai cho anh ôm chị tôi như vậy hả ? hả ? - Bình đứng đứng quát .- à ờ tôi biết . Anh là chồng tương lai của chị cậu thì anh có quyền ôm . Sao em vợ có ý kiến gì ? - hắn bị tiếng quát của Bình làm cho tỉnh hẳn rồi vươn vai nhìn Bình thách thức .- anh ... tôi không thích . Tôi không cho phép . Hừ buông cái móng heo của anh ra khỏi chị tôi - Bình duỗi lí không biết nói sao , giận quá hóa then Bình đi vòng qua bên cạnh nó hất tay hắn ra .- này cậu làm gì vậy ? Cô ấy đang ngủ đó - hắn thấy hành động đó của Bình liền cau mày ngăn cản .- tôi không quan tâm . Anh bỏ tay ra - Bình không quản nhiều mặt kệ hắn Bình cướp nó từ vòng tay hắn .- này ... ờ ... Linh ... Linh ... em sao vậy ? Tỉnh lại đi , Linh ... người nóng quá . mau .. mau gọi bác sĩ - hắn không vừa ôm lại nó thật chặt nhưng sao nó không phản ứng gì ? Nhìn xuống hắn vẫn thấy nó nhắm mắt an tĩnh ngủ nhưng điều làm hắn hoảng là nhịp thở của nó rất yếu, đưa tay lên vỗ vỗ nhẹ má nó thì phát hiện nhiệt độ trên mặt nó và cả người nó nóng ran liền hết hoảng quay sang Bình thúc dục .- s...sao ... được - Bình mới đầu ngơ ngác nhưng sau cũng hoảng hốt đi gọi bác sĩ .Lập tức bác sĩ có mặt ở phòng bệnh .Sau 1 hồi khám khám , đo nhiệt độ , tiêm và chuyển nước cho nó xong bác sĩ liền quay sang bạn hắn cau mày trách- 2 cậu thanh niên to xác như vậy làm gì mà không trông chừng bệnh nhân hả ? Có biết chậm 1 chút nữa là bệnh nhân không xong rồi không hả ? hả ?2 người không biết trả lời thế nào chỉ biết cúi gằm mặt , mắt nhìn mũi mũi nhìn chân .- hừ . Đáng mà đề ý đến cô bé . Chú ý chút hết nước chuyển liền gọi tôi để thay nước mới . Nhớ đấy , đừng có để chuyện vừa rồi xảy ra 1 lần nữa - bác sĩ tức giận cau có quát- dạ.....- 2 người vẫn cúi đầu đồng thanh- hừVị bác sĩ hừ lạnh rồi phát tay đi ra ngoài vừa đi vừa dặn cô y tá bên mình cái gì đó .Đội bác sĩ đi 1 đoạn xa xa rồi bạn hắn mới ngẩng đầu rồi ngó ngó ra ngoài nhìn , khi thấy bác sĩ rẽ vào không biết phòng bệnh hay phòng làm việc bạn hắn liền rút đầu lại . Bình nhìn hắn cau có tức giận- tất cả tại anh . Anh không biết chăm chị ấy sao ? Lúc nào cũng chỉ biết ngủ ngủ ngủ ... sao anh không ngủ chết luôn đi .- này . Tôi là bị siu lên không biết chứ bộ . Cậu đó . Sao không trông cô ấy ? Sao không đề ý cô ấy mà chạy đi đâu ? Sao cậu không chạy chạy chạy cho liệt chân luôn đi - hắn cũng tức giận gân cổ quát lại .- hừ . Anh không phải quát tôi như vậy . Anh cũng tỉnh rồi chứ bộ . Không tỉnh thì sao anh bê chị tôi lên nằm cùng anh gọn lỏn như vậy ?Mà không tại anh đánh chị tôi thì làm sao chị tôi phải vào đây .

Anh mới phải ngủ ngủ cho chết luôn đi ý. Hừ hừ .. - Bình không phải dạng vừa nghiền cổ cái tay đôi với hân .- cái đó ... cái đó ... ờ do tôi đó được chưa ? Hừ giờ tôi đi ngủ ngủ cho chết luôn như cậu nói - hân không biết phải cái sao cho đúng áp a áp ứng rồi lại đừng đừng nổi giận đi 1 mạch lại giường nó lằm xuống ôm nó nhắm mắt .- anh .., anh lằm xuống đất ngủ cho tôi . Ai cho anh ôm chị tôi ngủ hả ? - cậu tức giận chạy lại kéo vai hân quát .- kệ tôi . Tôi ngủ đâu kệ tôi . Cậu đừng có đụng vô tôi không thì tôi đụng vô tay đang gấn ống tiêm của cô ấy đấy . Cô ấy bị đau hay làm sao là lỗi của cậu - hân quay lại nhìn Bình thách thức rồi ôm chặt nó nhắm mắt ngủ- anh ... hừ tôi cũng đi ngủ - Bình tức giận không thể làm gì âm ức giậm chân đùng đùng đi về giường bên cạnh- ờ . Chúc em vợ ngủ ngon - hân chêu chọc . Vừa định lằm xuống nghe hân nói vậy cậu đừng đừng tức giận đi lại giường nó vòng qua sang bên trái giường nó lằm xuống ôm nó khư khư .- ờ cảm ơn . Chúc anh ngủ ngon - Bình nhìn hân nhếch mép .- cậu ....- đừng có đụng tôi . Tôi đang lằm ngay cách tay chị ấy bin gấn kim chuyền nước đấy . Thử đụng đi chị ấy bị đau hay bị gì là lỗi của anh - Bình không để hân kịp nói hay ngăn cản cậu liền mở miệng chấm dứt mọi hành động lời nói hân chuẩn bị bộc phát và lằm rồi hất hàm thách thức , đôi môi bạc mòng nhếch lên nhìn rất đẹp nhưng với hân nụ cười đó là muốn ăn đập .Hân tức qua không biết làm gì vì Bình giám lấy điệu nói của hân nói lúc vừa giờ lấy ra nói hân liền ôm chặt nó kéo về phía mình . Thấy hành động đó của hân Bình không vừa định ôm nó kéo lại phía mình thì hân nói- để im em ấy nghỉ . Cậu đừng thử đi tôi liền đâm kim sâu vào tay em ấy .

Đừng có thách thức tôi - hân lạnh giọng uy hiếp . Hân nói vậy thôi chứ hân ngàn vạn lần không giám lằm vậy, ngoài mặt lạnh tanh nhưng trong lòng đang mong Bình tin đi đừng phản kháng nữa .Ấy vậy hân mong liền được , Bình ngoan ngoãn ôm eo nó nhắm mắt lại . Thấy vậy hân nhẹ thở ra 1 hơi rồi quay lại nhìn nó tay đặt lên trán nó xem nhiệt độ hạ chưa , thấy bớt đơ rồi hân nhẹ lòng hôn nhẹ lên trán nó rồi ôm nó nhắm mắt lại .Cứ vậy cả 3 ôm nhau ngủ , đang ngủ của phòng liền bật mở bọn nhỏ và anh bước vào . Vừa vào phòng bệnh nó liền há mồm nhìn cái cảnh trước mắt . Nó lằm giữa giường , hân bên phải Bình bên trái , tay trái nó gấn ống tiêm truyền nước , hân 1 bên để nó gối đầu lên tay mình 1 tay đặt ở eo nó ôm thật chặt như sợ ai cướp mất , môi như có như không chạm lên má nó , Bình 1 bên ôm eo nó như muốn kéo lại bên mình nhưng không được .

Cả 3 cái xác to lớn kia chen lên cái giường bệnh nhỏ , nhìn đi nhìn lại thật rất rất .... không biết phải tả sao nữa .- e hèm... 2 cái người kia làm gì ôm con nhà người ta ghê vậy ? Ôm cũng không được yên nữa - Dương gợn giọng rồi khẽ nói xong đi vào cùng cả nhóm .Nghe tiếng nói Bình nhủ nhủ mảy rồi hé mắt ra nhìn mọi người rồi như vẫn ngái ngủ đưa mắt nhìn chai nước chuyền của nó rồi giật mình quay ra nhìn hân vẫn đang ngủ kia lay lay tay hân .- dậy . Dậy . Gọi bác sĩ . Nước truyền hết rồi .Hân bị lay vừa tỉnh liền nghe vậy thì cũng giật mình sém ngã- ờ ờ đi gọi bác sĩ .Hân nhẹ đặt đầu nó xuống gối rồi cùng Bình chạy đi gọi bác sĩ bỏ mặc cả đám đang ngơ ngơ vì không hiểu gì mà còn bị bỏ rơi ở góc phòng-ai hiểu gì không ?

- Bách méo mặt nhìn ra cachia của phòng hỏi cả đám- hiểu chết liền á - đồng thanh .- ủa mà sao Linh nó lại bị chuyền nước rồi ? - Dịu quay qua nhìn nó rồi hỏi băng quơ .- ai biết . Vừa mới vào - đồng thanh tập 2- hừ ? - Dịu tròn mắt nhìn cả đám ."- cách "Đang ngơ ngác thì cửa phòng bật mở , bác sĩ và 2 người bọn hân vào phía sau cô y tá cầm theo chai nước truyền và 1 vào dụng cụ . Bác sĩ thay chai nước cho nó rồi dặn dò 1 chút xong cũng đi ra khỏi phòng .- ủa Linh lại bị gì vậy ? - Lộc lên tiếng hỏi .- hừ . Hỏi cái người chỉ biết ngủ này này - Bình hừ lạnh rồi liếc mắt qua hân nói .- sao không hỏi cái người chỉ biết đi chơi bỏ mặc 2 người bệnh 1 mình ý - hân không vừa liếc mắt qua Bình .2 người ánh mắt soẹt điện liếc nhau .- um ..... 2 .. 2 .. người yêu nhau sao ?

Nhìn nhau đăm đăm vậy ? - nó lơ mơ tỉnh lại thì thấy hân và Bình mỗi người 1 bên giường nó " liếc mắt đưa tình " liền cất tiếng hỏi , giọng hơi khàn khàn .- ai thêm yêu cậu / anh ta - đồng thanh .- hợp nhau nhè ? - mọi người .- ai thêm - tiếp- đó - mọi người tiếp .- anh / cậu im đi . Đừng có nhái / nhại tôi - tiếp nữa .- trời - mọi người ôm mặt ôm đầu đầu hàng .- Linh sao vậy ? Lúc về anh thấy em đỡ hơn rồi sao giờ lại bị truyền nước vậy ? - Hữu bỏ mặc " cặp đôi hoàn hảo " kia mà nhìn nó quan tâm hỏi .- em không biết . Há ? cái gì? Cái gì mà truyền nước ? Au đau quá - nó lơ mơ trả lời rồi bừng tỉnh hỏi xong nhìn cánh tay bị nguyên cái kim dài dài thật dài đâm sâu vào thịt liền méo mặt kêu đau tay định rút ra thì bị hân và Bình ngăn lại- lằm gì đó .

Ngoan chút đi bx - hân giữ tay nó nói .- đau lắm . Không truyền đâu - nó nhìn hân dưng dưng .- chị muốn nhanh khỏi thì chịu khó chút đi - Bình bên cạnh chen vào .- đúng đó . Hết chai này là ổn rồi - hân đưa tay vuốt tóc nó chiều chuộng .- nhưng ..- anh nói chuyện với bx là bx hết đau liền - hân cắt ngang lời nó .Vây là cả đám vây lại bên giường nó rồi nói đủ loại chuyện trên trời dưới biển nhovn cái chai nước truyền của nó cũng hết Bách đi gọi bác sĩ đến tháo kim truyền cho nó xong thì lại đi mua đồ ăn cho nó hân và Bình ăn . Xong bọn nó lại ngồi tám với nhau , bề phần bố mẹ nó Bình đã nói xin cho nó và Bình đi chơi chiều sẽ về sớm lên bố mẹ nó không biết về vụ nó nhập viện , bọn hân và nhỏ cũng gọi điện về cho gia đình mình xin phép .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148

Ở lại đến chiều để bác sĩ khám lại cho nó lần nữa mới an tâm để nó về , hân có nói là để hân đưa nó về nhưng Bình không cho vì lí do Bình có xe chờ nó về còn hân không có nhưng hân nói hân công nó vậy là cuộc chiến dành nó của Bình và hân lại bắt đầu khiến cả đám méo mặt cuối cùng nó nói hân về trước nó về với Bình là được có gì về đến nhà nó sẽ gọi cho hân . Kì kèo 1 hồi hân mới chịu- chụt . Vợ anh về nhớ gọi điện cho anh đó nha- hân hôn chụt lên má nó dặn dò trước lúc nó lên xe .- này anh kia . Sao cứ ăn đậu hũ của chị tôi vậy hả ? - Bình mở mui xe nhìn hân cau có gắt gỏng .- kệ anh . Vợ anh anh có quyền . Cậu quản à ? Hừ - hân hất hàm nhìn Bình thách thức .- anh ...- thôi . Được rồi . Cầm 2 người m8wr miệng nữa . Em về đây - nó không để Bình nói liền chen vào rồi vờ cửa ngời vào chỗ rồi vẫy tay tạm biệt mọi người .- ừ về cẩn thận - Bách lên tiếng .Vây là Bình nhấn gas phóng vèo đi để lại phía sau 1 màn bụi mù (nói quá)- có vẻ như nhà ngoại của Linh rất khá nhỉ ? - Hữu nhìn theo xe của Bình lên tiếng .- vâng . Nhà ngoại nó rất giàu không như đảng nội . Trước thấy bà em kể hồi trẻ bố mẹ nó yêu nhau lắm nhưng lại bị cấm cản do nhà bố nó nghèo vậy là mẹ nó tình nguyện có thai trước để bắt ép gia đình đồng ý . Gia đình cô ấy raat giận lên khi cô ấy về nhà chồng khoinghê cho cô cái gì vì vậy cô cũng bị nhà chồng mình khinh thường có khi còn ghét bỏ nữa - Dương lên tiếng tóm tắt lại .- oh ra vậy . Vây trước mẹ Linh cũng là tiểu thư đó chứ nhỉ ? - Lộc oh lên cảm thán .- tất nhiên . Hồi trẻ cô ấy rất xinh nhè . Giờ dolàm lụng nhiều với áp lực gia đình khiến cô ấy già đi rất nhiều - Dương lại nói rồi về mặt hơi buồn buồn .- ờ giờ

cô ấy vẫn rất đẹp mà - Hữu - thôi mấy đứa có về không hay là đứng đây tâm hả ? - Bách đứng nhìn 1 đám loi nhoi phẩn - ở có chứ . Về thôi - Diệu lên tiếng cười hi hi . Vậy là cả đám keo nhau ra về . Bên nó Sau khi rời khỏi bệnh viện được 1 đoạn Bình quay ra hỏi nó- cái tên kia là người yêu chị thật hả ? Em chả ưa anh ta chút nào - Bình khó chịu hỏi nó . Nó đang lơ đãng nhìn bên đường thì bất chợt nghe Bình hỏi thì quay đầu lại nhìn Bình rồi cụp mí trả lời - ừ anh ấy là người yêu chị . Nhưng chỉ là bây giờ thôi tương lai ... không biết có còn ... - câu sau nó nói nhỏ gần như chỉ mình nó nghe rồi lại đưa mắt sang bên đường nhìn mọi thứ dần dần tụt lùi lại phía sau - sao cơ ? Chị nói nhỏ quá . Nhưng cái gì ? - Bình quay qua nhìn nó hỏi rồi lại nhìn về phía trước - không có gì . Em tập trung lái xe đi - nó không nhìn Bình nói . Thấy vậy Bình cũng im lặng lái xe vut vut trên đường về nhà . Vừa về đến nhà nó và Bình đã thấy bố mẹ nó đang ngồi ngay cổng nhà hóng mát rồi nói chuyện- bố mẹ / 2 bác - 2 đứa nó đồng thanh - ừ . 2 đứa chơi về rồi đó à ? Vui không con - bố nó nhìn bọn nó hỏi - à dạ rất vui ạ . Con với chị đi chơi rất nhiều nơi , đi ăn rất nhiều quán - Bình giật mình rồi à ừ bốc phét - vậy sao ? A.. Linh . Miệng con sao vậy ? Lại đây mẹ xem nhanh lên - mẹ nó mỉm cười nhìn 2 đứa nó rồi hốt hoảng hỏi - ơ dạ . Không sao đâu mẹ - nó giắt mình ứ ó chối chết nói - không sao cái gì ? Qua bố xem chút - bố nó cũng lên tiếng - ơ ơ ... - nó 2 tay lung tung định đưa lên đầu nhưng được nửa chừng lại bỏ xuống rồi lại định đưa tay ra kéo Bình nhưng được nửa chừng rồi tiếp tục bỏ xuống , cứ đưa đi đưa lại tay chân cứ soán suýt cả lên . Bình cũng chả kém cứ mở to mắt nhìn nó mồm như muốn nói gì nhưng lại không thể bật thốt - ơ ơ cái gì ? 2 đứa có gì giấu bọn ta sao ? - bố nó nhủ mảy nói - ơ dạ không có - nó giắt mình nói rồi đi lại bên bố mẹ nó ngồi xôm xướng bên cạnh bố mẹ nó - làm sao thế này ? Ôi trời , cả đầu cũng phải dán băng . Làm sao ? Làm sao ? Nói ngay cho mẹ biết - mẹ nó nâng cằm nó lên xem xem rồi hỏi vô tình tóc mái nó cổ chài để tre đi cái băng gạc hơi tăn ra làm mẹ nó nhìn thấy liền gạt hết tóc mái của nó ra xong hốt hoảng bật thốt - ơ dạ ... dạ ..a.. con mãi chơi quá không nhìn đường lên vấp phải chân ghế đá ở công viên nhỏ bên bờ hồ xong bị ngã vô tình đầu đập xuống đất lên mới vậy đó mẹ . Ở đứng rồi , đứng đấy mẹ . Mẹ , mẹ không tin hỏi thằng Bình - nó hoảng loạn , tay loạn xạ lung tung không biết làm sao rồi như tìm được lí do liền nói xong còn cố chần chừ lại rồi đưa mắt nhìn Bình cũng đang chợn mắt lo lắng nhìn nó kia hắt hắt hàm ra dấu -haha.. phải đó 2 bác . 2 bác biết tính chị ấy hậu đậu mà hi hi . Hai con lúc đó lo chết được - Bình thấy vậy cũng chợn mắt nhìn nó rồi cười gượng 2 tiếng xong trả lời .Bố mẹ nó nhìn 1 màn trước mắt ứ ó nhủ mảy- có ...- a.. chơi cả ngày mệt quá . Mồ hôi đầy người .Thôi con đi tắm đây - không để bố nó kịp nói gì nó liền lên tiếng rồi nhìn Bình nháy mắt - phải rồi haha . Mệt quá . Con xin phép 2 bác vào nhà nghỉ chút rồi chút ăn cơm . Con nhớ mấy món bác làm lắm đó haha - Bình cười gượng , nhặt như ngược ốc rồi cũng theo gót nó vọt ẹ . - ơ này 2 đứa - bố mẹ nó ứ ó nhìn theo bóng nó và Bình đang chạy chồm chết kia rồi lại nhìn nhau khó hiểu- phù... xem chết - nó vuốt ngực thờ phào- hú hồn .. hừ sao chị không nói cho bố mẹ chị biết chứ ? Làm em cũng xem rưng tim - Bình theo sau nó thờ dài ngoắt đầu nhìn bố mẹ nó xem có đi theo không , xác định bố mẹ nó vẫn ngồi nhìn nhau liên quay qua nó nhủ mảy hỏi - em ngọc sao ? Bố mẹ chị mà biết chị đánh nhau là chị te tua đây biết chưa ? Bao vụ rồi không nhớ sao ? - nó nhủ mảy nhìn Bình nói - ở ... thôi chị đi tắm đi nhanh lên đến lượt em - Bình như tưởng tượng ra mấy cái cảnh trước đây rưng mình 1 cái rồi thả lỏng lắc đầu đưa tay đẩy đẩy nó .Giữ chứ ? Bố mẹ nó mà biết nó đánh nhau là nó lên sàn chờ giờ lãnh sự chém rồi . Nhớ có lần hồi nhỏ nó ra nhà ngoại chơi không biết sô sát gì với mấy đứa nhỏ cùng xóm liền đánh nhau đến bầm dập kết quả không thèm nghe nó nói liền cho nó ăn đòn thêm đã vậy còn bắt nó quỳ ngoài sân trước 1 bát com và 1 bát c** rồi hoi giờ mảy muốn ăn com hay ăn c** nó nhỏ ngu ngơ đáp com liền bị đánh rồi nói muốn ăn com mà lại đi đánh nhau hỏi nó là gái hay trai . Lónchút vì bảo vệ khỏi Bình bị đám bạn to xác hơ bắt ạt (dù nó hỏi đó thân vẫn nhỏ hơn Bình chút ít) mà đánh nhau với đám đó đến sứt đầu mẻ trán mặt sưng sứt cả ra mà Bình chỉ biết ngồi khóc rồi chạy về gọi bà và mẹ cùng mọi người ra , kết quả nó vẫn bị phạt quỳ ngoài sân không cho ăn com mặc cho Bình giải thích người nhà can ngăn bố mẹ nó cũng mặc rồi nói sao không biết gọi người lớn , đầu óc để ở đâu mà hành sự ngu dốt như vậy nó nghĩ anh hùng lắm sao ? Nó nghĩ nó bảo vệ được cái ... có vẻ bố mẹ nó raat bức khi nó đánh nhau cả thân bị thương tích nhưng không thể che được ánh mắt xót xa khi nhìn nó bị vậy . Từ đó nó cũng đòi đi học võ bố mẹ nó cũng không cấm cản rồi đến khi 10t cậu được đưa sang Nhật du học từ đó chả được gặp nó họa chăng là lên mạng nói chuyện phiên 1 chút với noa rồi lại tập chung học tập - ê cu . Làm gì chị gọi không nghe ? Đi tắm ẹ đi . Thân thờ nhớ em nào nữa thế ? - Bình đang chìm đắm trong mớ hồi ức trẻ thơ thì bị nó vỗ vai cái bốp rồi vừa lau tóc vừa hắt hàm nhìn Bình hỏi , bộ đáng rất như.... đàn chị hồ báo . - ở ở ... biết rồi - Bình ứ ó lung tung rồi cũng đứng dậy đi thẳng về hướng nhà tắm - thẳng kia . Em mất chí về cô gái xinh xinh nào thế ? Đi tắm không mang đồ à ? Chút gọi chị mảy cũng không đem cho đâu - nó ngồi xuống chỗ vừa Bình ngồi vừa lau tóc vừa nhìn Bình thân nhiên nói .Bình đang đi khựng lại trước câu nói của nó rồi đỏ bừng mặt lườm nó 1 cái rồi đứng đứng vào tủ lấy đồ của anh trai nó đi vào phòng tắm - 2 cái đứa này chả bao giờ ngọt với nhau được câu nào . Đụng cái là vậy à - mẹ nó lắc đầu nhìn 2 đứa nó than vãn - nhưng bọn nó rất thương nhau - bố nó khê gặt đầu phẩn - ừ phải ... haiz . thôi vào nha đi anh cũng muộn rồi . - mẹ nó gặt đầu mỉm cười rồi thờ dài gọi bố nó vào nhà .Bố nó gặt đầu cầm ghế đi vào nhà cùng mẹ nó .Vậy là buổi tối gia đình nó và Bình ăn com rất vui vẻ trong bữa nó và Bình có ganh nhau đồ ăn dưa dưa loạn xạ khiến bàn ăn có chút loạn với 2 đứa nó nhưng bù lại tiếng cười ngập tràn trong bữa com tối .Ăn xong nó xin phép về phòng rồi ngồi nhắn tin với hần còn Bình cùng bố mẹ nó ngồi xem phim rồi nói chuyện phiên đến khuya mới đi ngủ .Hôm sau như bình thường Bình đưa nó đi học đến trường được mọi người suýt xoa có người mạo hiểm đi lại hỏi ý kiến nó và Bình cho chụp nhờ ảnh với cái xe để đăng fb cho oai cóc chơi chơi khiến nó bật cười rồi bỏ lên lớp để lại Bình bơ vơ ở đó bị đám con gái xin chụp ảnh cùng làm Bình cười đến cứng cả miệng . Lên lớp bọn nó và hần vẫn vậy không có cãi nhau hay mặt lạnh , mấy việc của những ngày vừa qua dường như với bọn nó chưa hề xảy ra . Cứ vậy bọn nó cho qua đi 1 tuần học có nhiều cảm xúc . Đến cuối tuần chủ nhật nó và hần hẹn nhau đi chơi , sáng sớm hần đã dạy chuẩn bị mọi thứ cho cuộc đi chơi của 2 đứa , tâm trạng dường như rất vui vừa chuẩn bị vừa huyết sao vui vẻ . Nó cũng chả kém sáng dậy nó cũng chuẩn bị cho cuộc đi chơi của cả 2 , nó cũng muốn tham lam lại thật nhiều kia ức giữa nó và hần . Đang chọn đồ thì điện thoại nó kêu" bao ngày qua chính anh đã hiểu lầm em... rồi đánh tâm bước đi âm thầm

- alo ai vậy ? - nó có chút nhủ mảy vì thấy số lạ - em Thiện đây . Chị ra đón em đi . Em quên đường vào nhà chị rồi - bên kia giọng 1 người con trai vang lên - ơ , Thiện nào ? - nó ngu ngơ hỏi - trời . Thiện con cậu Mạnh này . Đừng nói chị quên luôn em rồi nhé ? - người con trai đầu dây ngạc nhiên bật thối - à nhớ rồi haha ... Thiện . Em về khi nào vậy ?- nó như nhớ ra vui vẻ bỏ cái áo đang cầm xuống giường rồi xoay người ngồi xuống - em về cùng Bình nhưng có chút bận lên không đi cùng được giờ mới xong việc . Mà chị ra đón em đi , em quên lối về nhà chị rồi - cậu con trai lên tiếng có chút ngại ngại - ờ . Vậy em đang ở đâu ? - nó ở ở rồi nói - ừm ... em đang ở trước cổng bệnh viện huyện mình á chị - Thiện ngó đồng tây rồi đáp- ờ chờ chị chút - nó nói rồi cụp máy , không thèm thay đồ nó chạy vọt ra khỏi phòng cười tươi - mẹ , con đi đón thằng Thiện , nó quên đường vào nhà mình rồi . Nó đang ở cổng viện đó mẹ

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149

Nó vừa nói vừa dắt xe ra khỏi lán- ừ vậy hả ? Vậy con đi đi - mẹ nó đang cấm cũi cho gà ăn liền ngừng đầu nói .- vâng con đi đây - nó vui vẻ .- ầy chị đi đâu vậy ? - Bình bước ra khỏi nhà tắm sau khi vsen nhìn thấy nó liền hỏi .- chị đi đón thằng Thiện . Nó quên đường vào nhà chị rồi - nó định đạp xe đi thì Bình hỏi liền quay lại vui vẻ đáp .- vậy để em đưa đi - Bình vắt khăn mặt lên dây phơi rồi nhìn nó nói .- vậy cũng được . Đi cho nhanh rồi về con - bớ nó cầm thau từ công vào vì vừa cho cá ăn .- ừm... , dạ vậy cũng được . Vậy Bình nhanh lên - nó cúi đầu suy nghĩ 1 chút rồi ngừng đầu nói xong đi cắt xe xong chạy ra kéo tay Bình .- ờ từ từ . Để ông đợi chút có sao đâu - Bình đi theo sau lâu bầu .- đi nhanh lên . Ở đó mà nói nói cái gì ? - nó vừa kéo vừa nói .- biết rồi - ừ xừ . Vậy là nó và Bình đi lấy xe và phóng đi đến trước viện đón Thiện . Đi 1 chút là đến viện , từ xa nó đã thấy 1 anh chàng đẹp trai diện 1 sơ mi tím , bung 2 cúc đầu để lộ vòng ngực rắn chắc thêm chiếc quần kaki xanh , chân đi đôi dây nike xanh cùng màu quần , kéo đeo kính dâm đang vắt chéo chân dựa lưng vào chiếc xe thể thao đen bên cạnh , tay hút túi quần , nhìn rất thông rong hồ hững . Nhìn người con trai đó rất lãng tử đẹp trai , thu hút rất nhiều ánh mắt của mọi người nhất là phái nữ . * cắt chút để em gtnv ** Huỳnh Lưu Trung Thiện : 16t . Con cậu nó . Mới đi du học bên nga về , đẹp trai , da trắng ,cáo 1m78 , mái tóc đen cắt tia gọn gàng , tính hơi trầm lắng chút , thương nó vô cùng .# vào truyện #Vừa đỗ xe lại gần Thiện nó vui vẻ nhảy xuống khỏi xe rồi gọi- Thiện . Thiện đang đứng đợi người đến đón khi nghe có người gọi liền quay đầu lại đồng thời đưa tay tháo mắt kính xuống . Trước mặt Thiện là 1 " cô bé " dễ thương với khuôn mặt tròn xinh xắn , 2 má hồng hồng , đôi môi đỏ hồng chúm chím , đôi mắt đen láy lung linh như biết cười mái tóc búi củ tỏi 1 vài ngọn tóc vô tình buông xuống đùa nghịch khuôn mặt xinh đẹp ấy , diện 1 chiếc phong trắng in hình đôrêmon kết hợp với chiếc quần yếm ngắn ngang đùi chân đi đôi dép lê hình gấu trúc dễ thương . Nhìn tổng thể " cô bé " đó rất dễ thương xinh đẹp xen chút gì đó thật ngây thơ , " cô bé " đang nhìn Thiện cười tươi khiến tim Thiện có chút lênh nhích . Quay hẳn người lại nhìn " cô bé " đó Thiện nhếch mép thủ vờ rồi nờnụ cười sát gãi làm lộ cái răng khềnh cực cùi (sociu) ra nhìn nó rồi đứng hẳn dậy (đang vắt chéo chân dựa người vô xe) đi lại phía nó .- em gọi anh sao cô bé dễ thương ? - nói rồi đưa tay nâng cằm nó lên xong nháy mắt 1 cái . Nụ cười trên môi nó cứng đờ .- hihi ... ha ha ... khụ khụ ... - tiếng ai đang khúc khích cười rồi lại có nhin cười vang lên . Khụ chắc Bình nhin cười đến nờn thương máthaha .- ủa Bình . Sao mày đi đón anh ? Chị Linh đâu? Sao không đón anh mà lại cứ mày đi ? À mà bé này mày kiếm đâu ra hay vậy ? Vừa mới về nước liền kiếm được em bé dễ thương vậy rồi . Làm mỗi anh đi - Thiện đang " cưa cẩm " " cô bé " trước máyq thì nghe giọng ai kia thì quay lại nhìn có chút ngạc nhiên rồi nhanh lấy lại bình tĩnh nhau mày hỏi xong lại vui vẻ nhìn " cô bé " đang " then " đến cùng người bên cạnh không ngại liền khoác tay lên vai " cô bé " tay kia theo lời nói chỉ chỉ vô nó cười cười hỏi Bình .- haha... chết .... haha .. chết .. haha .. chết mất... haha đau ... ha .. đau bụng ... haha quá ..haha... - Bình hết chịu nổi cười đến ngắt ngheo , cười đến chảy nước mắt , ôm bụng lẩn lẩn quạ lại trước mũi xe , thật rất mất hình tượng .- ê thằng hâm kia . Mày cười gì đó ? Có gì đáng cười ? Anh mày đang hỏi mày đó . Chị Linh sao không đón anh mà lại bảo mày đi ? Vừa chìn nói chị sẽ đón anh mà . Mà bé này tên gì vậy mày ? - Thiện nhú mày hỏi rồi lại mỉm cười đưa tay nheo cái má hồng hồng đáng yêu của " cô bé " trong vòng tay mình .- haha ... chị ... haha .... chị ... haha .....- Bình không ngừng cười , nói cũng không ra tiếng nữa chỉ biết đưa tay chỉ chỉ " cô bé " đang được Thiện ôm kia Thiện ngu ngơ chả hiểu gì chỉ biết đưa mắt nhìn " cô bé " trong vòng tay mình khuôn mặt đang đỏ bừng lên đến tận mang tai , tai mặt , mũi miệng có thể tưởng tượng được 1 làn khói đang phun ra , môi mím chặt , đôi mắt long lanh đang nhìn nhưng Thiện lại không biết đó là đôi mắt của tử thần , những khớp xương ở tay kêu răng rắc khi " cô bé " đó đang nắm chặt tay thành quyền- cô bé , em ngượng sao ? Không cần phải vậy đâu mà haha . Anh biết anh rất đẹp trai , nếu muốn anh sẽ làm bạn trai em vài ngày - Thiện nghĩ " cô bé " đang ngại ngùng đến đỏ mặt lên cười cọt chêu ghẹo , tay đưa lên nâng cằm nó cho khuôn mặt đáng yêu của nó đối diện với mình .- được chứ bé con ? - Thiện nháy mắt môi nhếch lên tà mị hỏi .- được chứ anh yêu - " cô bé " bồng mím cười đầy ngây thơ nhìn Thiện làm tim Thiện đập loạn xạ , cánh tay trắng mịn đưa lên vòng qua ôm cổ Thiện kéo xuống rồi phải hơi nóng nào tai thiện dụ hoặc .- em .... a.... Thiện đang trong cơn mơ màng của vị ngọt gãi xinh thì bất chợt cảm giác đau ở bụng chuyển đến làm Thiện nhăn mày , chưa kịp nhận biết liền bị 1 cú trỏ vào lưng làm Thiện ngã sòng soài ra lên đất , không để Thiện kịp mở mắt ý thức thì cả người Thiện chuyển đến cảm giác đau đến điếng người- thẳng nhóc chết tiệt . Em gọi lắm . Giám cả gan " của " chị mày . Hừ hôm nay chị cho mày chết . Đến mặt chị mày còn không nhận ra . Lại còn em nào , lại còn mới cho anh ... hừ ... được . Để chị hôm nay Mới cho nhóc - nó hết chịu nổi rồi , nó cho Thiện 1 cái lên gối tặng 1 phát củi chỏ rồi chân k nhân đôi " dẫm đạp " lên người Thiện , mỗi 1 câu nói là 1 phát " dẫm đạp " đau điếng .- a... đau quá . Dừng ... dừng lại .. chịu hết nổi rồi . A... - Thiện theo bản năng lè tránh tay ôm đầu kêu la .- còn giám xin tha ? Mày giám cả gan làm vậy với chị à ? Mày to gan lắm đấy nhóc - nó không dừng lại mà còn tăng thêm lực đánh .- au ... đau chết tôi rồi . Chị à em xin lỗi . Chị dừng tay đi . Do em không biết chứ bộ . Ai nói chị nhỏ con với xinh đến hóp hóp người như vậy - Thiện đau quá không chịu nổi liền mọm ôm chân nó rồi dùng đôi mắt chó con nhìn nó phụng phịu .- còn dám nói tại chị ? Mày gọi lắm . Háo sắc mê gái còn bày đặt đổ nỏ trả cheo với chị mày . Hôm nay mày tới số rồi nhóc - nó hùng hổ kéo ống tay áo mặc dù đang mặc áo cộc tay => không biết kéo gì rồi dơ nắm đấm lên chuẩn bị đáng xuống- ầy chị . Bình tỉnh . Vụ này về xử sau . Giờ về nhà đi . Ở đây là ngoài đường đó chị - Bình đang cười ngắt ngheo thấy Thiện bị cho tới tấp cũng thấy tội liền bay lại ngăn cản . Thấy Bình nói giúp mình Thiện nhìn Bình cảm kích rồi đưa đôi mắt hối lỗi nhìn nó như cầu xin- hừ . Được rồi , tạm tha . Giờ đi về , đứng lên- nó nhìn thấy Thiện vậy cũng tội liền mềm lòng nói .- dạ vâng . Hihi yêu chị Linh nhất nhất luôn haha .- Thiện được tha sung sướng lớn cồm cồm dậy ôm nó cười hihi haha .- cái thằng nhóc này bỏ tay ra coi - nó bị ôm đến ngạt thở liền nhau mày đẩy Thiện ra .- dạ thưa xếp - Thiện đứng nghiêm chỉnh đưa tay lên chán kiêu quân đội .- được rồi . Nó quá đó nhóc - nó cốc đầu Thiện .- thôi về nào - Bình lên tiếng .- ờ về thôi . À mà chị Linh , chị đưa em đi mua chút quà đi . Em đi vội lên quên mang rồi - Thiện cười gật đầu rồi như nhớ ra gì liền hỏi .- cần gì quà với cấp . Thôi về nhanh đi - nó nhau mày .- không muốn đâu . Dù gì em cũng đi xa về mà . Nhà chị không cần nhưng mà nhà nội chị cũng phải có gì chứ . Đi , đi đi mà - Thiện đứng đưa tay nó làm nũng .- ôiz... được rồi đừng có đứng đưa nữa . Bình em về trước đi chị đi với thằng nhóc này chút - nó quay sang Bình nói và đi cùng Thiện- dạ Vậy là mỗi người 1 hướng , nó đi mua quà cùng Thiện còn Bình đi xe về trước . Nó và Thiện đi đến 1 tạp hóa ở trên phố mua chút bánh kẹo để làm quà . Đỗ xe trước tiệm tạp hóa to , Thiện rất ga lăng dịu dàng tháo dây an toàn và mở cửa xe cho nó , lúc nó xuống xe vô tình lại bị vấp xém ngã lên Thiện rất may gần đó liền đỡ lấy nó rồi vui vẻ cùng nắm tay nó vào tạp hóa lớn mua đồ . Sau khi chọn chút bánh kẹo xong thì tiện đi bộ sang quán vàng bạc bên cạnh vì vô tình Thiện nhìn thấy lên muốn mua tặng nó lên liền kéo nó sang . Vào quán Thiện chăm chú nhìn rồi chọn được 1 lắc tay bạc có 2 tầng , điểm nhấn là những chữ " t " nho nhỏ được đính đá lấp lánh- chú lấy cho cháu xem cái này - Thiện chỉ vào chiếc lắc . Chủ tiệm lấy đưa cho Thiện Thiện liền lấy tay nó kéo lại và đeo lên , chiếc lắc lấp lánh ánh sáng của những viên đá làm nổi bật làn da trắng mịn hồng hào của nó , nhìn rất đẹp- oa ... rất đẹp đó cháu . Tay cháu đeo rất hợp , rất đẹp - chủ chủ quán khen .- vậy ạ ? Cháu cũng thấy vậy ? - Thiện cứ chăm chăm nhìn tay nó .- em làm gì vậy ? Mua tặng bạn gái à ? - nó hỏi .- không em tặng chị - Thiện nhìn nó đáp tay vẫn nắm tay nó .- tặng chị ? Thôi không cần đâu . Ta về nhanh thôi - nó hỏi rồi định tháo dây lại trả .- cháu mua cái này . Cái này nhiều chứ ? - - Thiện cầm lấy tay nó ngăn lại rồi mỉm cười nhìn chú bán hàng .- 526000đ cháu - chủ chủ quán .- dạ đây . Chú không cần thối - Thiện đặt 2 tờ 500k lên bàn

Chương 150

Rồi nhìn chiếc vòng trên tay nó rất tự nhiên hôn nhẹ lên tay nó- chị đeo rất đẹp - nhìn nó dịu nhẹ .- ờ . Rồi . Giờ về nhé - nó lúng túng trước hành động thân mật của thằng em trai . Đúng là đi nước ngoài về có khác , phong cách tây đô là tự nhiên haiz... Vậy là Thiện lại nắm tay nó kéo nó ra xe , mở cửa xe cho nó khi vào trong xe còn nhẹ vờn người thắt dây an toàn cho nó . Nhìn bọn nó thân mật như vậy nếu không biết trước là chim em thì chắc chắn họ sẽ nghĩ 2 đứa nó là người yêu vì dù sao Thiện cũng kém nó có 1t . Thắt dây an toàn xong Thiện nhấn gas cho xe chạy về phía sau nhiều ánh nhìn , ngưỡng mộ , ghen tị và khâm phục ... được biết là có 1 ánh mắt vừa có sự tức giận nhưng nhiều hơn là đau đớn . Không ai biết bên đường này giờ có 1 người con trai đẹp như tranh vẽ đang đứng đó nhìn mọi hành động cử chỉ thân mật của nó và Thiện , bàn tay người con trai đó nắm chặt chiếc điện thoại vẫn đang sáng thông báo chuyển cuộc gọi đến số lưu danh bạ" vợ yêu " , tiếng nhạc chờ vẫn vang lên từng hồi . Đôi mắt người con trai dần dần lạnh đi không còn vương lại 1 chút hơi ấm , cả người phát ra 1 cỗ hàn khí lạnh thấu xương tủy ... cúmnh vậy người con trai đó nhìn chiếc xe của Thiện cho đến khi khuất bóng mới quay lưng bước đi về hướng ngược lại . Người con trai đó không ai khác chính là hân , hân sáng sớm đã dậy chuẩn bị cho cuộc đi chơi ngày hôm nay của nó và hân , hân đã lên lịch cho hôm nay đi chơi ở đâu , những nơi nó và hân sẽ đến . Chuẩn bị xong hân vui vẻ dắt xe đạp ra và chạy đi bon bon trên đường , vừa đi vừa huýt sáo miệng lại thì thoảng mím cười khiến nhiều thiếu nữ mới lớn nhìn mà muốn ngất xỉu . Đang đi hân bỗng đi qua 1 tiệm bán bông nghĩ gì đó hân lại quay lại mua 1 bó hồngbó kiểu hân rất đẹp , nhìn bó bông hân cười vui vẻ khi nghĩ đến về mặt bắt ngòi và hạnh phúc của nó khi được nhận . Nhìn đồng hồ đã 7h rồi hân vội lên xe đạp nhanh đến điểm hẹn vì hân sợ nó đã đến và phải đợi lâu . Nhưng khi đến hân vẫn chưa thấy nó đến , hơi nhúm mày 1 chút nhưng nhanh chóng hân lại mỉm cười nghĩ chắc nó đến muộn chút vì lần lúc nó cũng đến sớm và đợi hân đó thôi . Quyết định rồi hân dựng xe rồi cầm bó bông đến ghé đá gần đó ngồi xuống nhìn mọi thứ trên đường , tinh thần sáng khoái khi nghĩ sắp được gặp nó . Nhưng hân ngồi đợi 10 phút vẫn chưa thấy nó đến hân tự nhủ không sao yêu nhau lần lúc cũng phải chờ đợi nhau lần hân vẫn kiên trì ngồi đợi . Đến 30 phút vẫn không thấy nó hân có chút không yên rồi tự trấn an nói do mình đến sớm , 40 phút hân gọi điện cho nó nhưng không ai bắt máy , 50 phút nụ cười của hân không còn tươi được nữa , hơn 1h hân bắt đầu đứng dậy khỏi ghế đá đi lại gốc cây gần đó dựa lưng vào chờ đợi , gần 2h bây giờ hân đã ngồi ở ghế đá , ánh nắng mặt trời có vẻ hơi nóng nực chiếu xuống . Hân rút điện thoại ra gọi lại cho nó thêm 1 lần nữa , nhưng vừa nhấn nút gọi thì 1 chiếc xe thể thao lướt qua trước mặt hân , chiếc xe đó với hân nó chả là gì vì ở nhà cái đó hân không chỉ có 1 cái nhưng cái làm hân để ý đến là người con gái đang ngồi trên đó , người con gái hân đợi từ này đến giờ , hân sợ mình nhìn nhầm hân tự nhủ đó không phải nó chỉ là hân nhớ nó mong nó lên ào gác nhìn ai cũng ra nó thôi , nhưng cái người bước ra khỏi xe kia làm mọi sự phủ nhận của hân bay biến theo gió , cái cử chỉ hành động thân mật đó làm hân như chết lặng không thể tỉnh được . Lại tự cố an ủi mình hân quay mặt đi nghĩ đó không phải nó rồi lại cầm điện thoại lên gọi cho nó nhưng sao mọi động tác của hân lại chờ lên run rẩy như vậy ? Gọi 1 lần không được hân kiên trì gọi lần 2 , lần 3... nhưng người đầu dây không hề bắt máy , hân nhấn gọi lần thứ 5 thì vô thức nhìn sang cửa tiệm tạp hóa bên đường thì 1 lần nữa hình ảnh người con gái ấy đập vào mắt hân , từng cái nắm tay , từng nụ cười hân đều đưa vô tâm mắt . Đồi theo từng bước chân của người con gái đó cho đến khi người con trai kia hôn nhẹ lên tay người con gái thì tim hân như chết lặng giọt nước mắt như muốn đĩnh kèm nhưng hân cố không để nó rơi ra . Nhìn chiếc xe xa khuất dần hân mới lặng thinh quay gót , hân vẫn muốn tin tưởng nó cho dù như thế nào đi nữa , hân muốn vứt bỏ hết hình ảnh vừa rồi ra khỏi đầu . Hân lại đi lại ngồi xuống chiếc ghế đá lúc vừa để chờ nó , tay cứ vô thức nhất gọi lại cho nó , không biết bao nhiêu lần chỉ biết gọi , gọi , gọi .... cho đến khi màn hình không còn sáng được nữa . Hân cứ ngồi đó đợi mặc cho thời gian từng giây từng phút trôi đi , mặc dòng người đang hối hả đi đi lại lại trên đường , mặc từng ánh nắng chói chang chiếu thẳng vào mặt nóng rát , mặc cả những cơn gió tạt mạnh vào mặt , mặc cho cả những hạt mưa đang ào ào chút xuống , mặc cả cái lạnh buốt của da thịt đang cảm nhận ..... Cứ vậy hân như 1 thằng ngốc ngồi giữa trời nắng gắt chờ nó cho đến khi trời bỗng đổ cơn mưa mùa hạ ào ạt như chút nước vào người hân vẫn thần thờ ngồi đó . Tối 7h hân mới chịu nhúc nhích nhìn xuống chiếc đồng hồ cảm ứng đeo tay rồi lại như con rồ bắt được lập trình sẵn đứng dậy bước đến chiếc xe đạp và đi về nhà với bộ dạng nhếch nhác .- Thành . Em sao vậy ? Người sao ảm ướt như vậy ? - Chị Hân ra mở cửa cho hân , thấy hân trong bộ dạng đó liền lo lắng hỏi .-...Hân không đáp chỉ lẳng nặng dắt xe vào nhà rồi đi thẳng lên phòng mình .- Thành ... ơ ... - chị Hân đuổi theo hân vào nhà , định hỏi thêm gì đó thì nghe tiếng đóng cửa phòng liền ngơ ngác ở dưới cầu thang nhìn lên.- chị Hân có chuyện gì vậy ? - Hữu từ trong bếp đi ra , thấy chị Hân ngược đầu lên tầng trên khuôn mặt ngơ ngác liền hỏi .- chị không biết . Hôm nay không biết Thành nó đi đâu từ sớm rồi giờ mới về , về đến nhà quần áo ảm ướt đầu tóc có tí rối xong chị hỏi không nói cứ mặt lạnh đi 1 mạch lên lầu - chị Hân nghe có người hỏi liền quay đầu lại , thấy Hữu thì liền trả lời .- tài nhỉ ? Nó đi đâu được chứ - Hữu nhúm mày khó hiểu cũng ngược đầu lên trên lầu nhìn .- 2 người nhìn gì đó ? - Dương cùng nhỏ và cậu đi từ bếp ra thấy 2 người đứng ngơ ngác nhìn lên trên lầu liền hỏi , tay thuận tiện cầm theo đĩa hoa quả .- Thăng Thành . Không biết hôm nay nó đi đâu mà giờ về với tình trạng không được ổn , không biết bị gì nữa - Hữu trả lời vô thức , mắt vẫn dán lên trên lầu .- ừ giờ . Hôm nay nó hẹn đi chơi với Linh chứ đâu - Lộc như về chuyện này là bình thường thân nhiên đáp rồi với tay lấy miếng lê cho vô miệng .- ơ khoan ... - bỗng như phát hiện gì Lộc nhìn lên Hữu , khuôn mặt cũng nghiêm túc đến lạ - mày nói thăng Thành gì ? - không biết , thấy chị Hân nói nó đi từ sáng sớm mà giờ mới về nhưng khi chị ấy ra mở cửa cho nó thì thấy người nó ảm ướt đầu tóc rối bởi khuôn mặt thì lạnh hỏi thì không nói đi 1 mạch lên lầu - Hữu thuận lại .- vậy nó và Linh cãi nhau sao ? - Lộc nhăn mày .- sao vậy được - Thủy cũng nhúm mày nói .- nhưng sao nó lại như vậy ? Chỉ có chuyện gì dính nít đến Linh thì thăng Thành mới có bộ dạng đó - Lộc như khẳng định .- cũng có thể do bố mẹ nó ép nó trở về - Hữu cũng đưa ra lí do .- cái đó..., - Lộc nhăn mày suy nghĩ .- em lên hỏi anh - Dương lấy giờ im lặng liền đứng bật dậy đi lên lầu .- giờ em hỏi cũng vậy thôi . Nó không mở cửa đâu . Để mai đến lớp hỏi Linh - Hữu ngăn cô lại .- ừm... vậy cũng được - cô ậm ừ rồi cũng ngồi lại ghế . Vậy là cả đám lại ngồi đó trầm tư theo đuổi suy nghĩ của riêng mình , người thắc mắc khó hiểu , người lo lắng sợ hãi ..., Về phần nó , nó sau khi cùng Thiện mua đồ về nhà Thiện liền cùng gia đình nó nói chuyện xong lại cùng bố mẹ nó và Bình sang nhà nội nó còn nó không đi chỉ tui ngủ ở nhà- sao chị không đi - Thiện thắc mắc .- à ừm... chị ở nhà trông nhà - nó lúng túng tìm lí do .- khóa cửa vào là được mà - Bình đứng cạnh nhăn mày hỏi .- không được - nó phản bác ngay . Bình và Thiện không hẹn cùng nhìn nó nhúm mày- à ờm... thì tại... tại... à tại nhà có nhiều vịt gà lắm chị phải ở nhà cho chúng nó ăn - nhận thấy mình phản ứng quá kịch liệt nó liền lúng túng ậm ừ tìm lí do .- có ....- thôi 2 đứa đi nhanh lên còn về cùng trưa rồi . Để Linh ở nhà làm cơm cũng được - bố nó nhìn con gái cố tìm lí do không đi thì lại thấy đau lòng liền lên tiếng .- vậy sao được . Mọi người cùng đi rồi về tập chung nấu cũng được mà - Thiện lên ý kiến .- ơ 2 cái thằng này . Thế giờ có đi không thì bảo đây hả . Tao cho mỗi đứa 1 trận giờ này . Đi nhanh lên , còn Linh con ở nhà nấu cơm đi chút bố mẹ về - không để bố nó lên tiếng tiếp mẹ nó liền nhảy vào giọng cáu cáu khiến 2 bạn kia nhà ta sợ liền quắp đ** mang túi quà chạy biến về phía sau 3 khuôn mặt buồn sầu đôi mắt chứa sự xót xa .- không sao đâu con gái . Rồi 1 ngày bà cũng sẽ chấp nhận con thôi - mẹ nó vỗ vai an ủi nó .- dạ con không sao . Bố mẹ đi nhanh đi - nó nuốt nước mắt chảy ngược vào trong rồi cố gượng cười nhìn bố mẹ .- ừ . Bố mẹ sẽ về sớm - bố nó , ánh mắt yêu thương nhưng không dấu được vẻ xót xa sâu trong đôi mắt .- dạ . Vậy là bố mẹ nó đi để lại đó đứng đấy 1 mình , chỉ có bố mẹ nó và nó mới biết lí do sao nó lại không đến nhà nội nó vì đơn giản nội nó không chấp nhận đứa cháu gái là nó lên cảm không cho nó đến , nó buồn lắm nhưng không biết phải làm sao để thay đổi suy nghĩ của bà nó nữa . Nhìn xuống chân mình nó thấy con Mỹ đang ngồi ngay đó rồi rít lên nhẹ nhàng .- mày sao vậy ? Tao buồn quá - nó ngồi xôm xuống ôm cổ con Mỹ . Mỹ : tôi biết rồi cô Linh . Nhưng cô có biết cô

đang lỡ hẹn với cậu Thành không hả ? Con My quay mặt lại nó lấy móm mình đụng đụng vô má Linh rồi rít nhẹ . - mày sao thế ? Đói hả ? Hay đau ở đâu ? Để tao xem nào - nó thấy vậy nghĩ con My bị gì liền sờ cổ , lưng , bụng con My lo lắng . My : không có sao . Cô Linh làm tôi buồn quá Con My được chủ sờ soạng quan tâm thì làm xuống đất lật người quay bên trái rồi lại lật người quay bên phải nhún có vẻ như đang thích thú . - haiz... mày chả bị gì hết . Chắc mày đói ha ? Để tao đi nấu cơm nhà - nó thấy My không bingì liền đứng dậy vô bếp nấu cơm trưa . My : haiz... cô Linh thất hứa . Không biết giờ này cậu Thành đang làm gì nữa . Chắc đang đợi cô Linh dài cổ ra rồi . Hhaiz...

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151

Con My không được chủ vuốt ve nữa liền dùng động tác lẩn qua lại rồi ngóc đầu lên nhìn theo bóng nó đi vào bếp , đầu My hơi nghênh qua 1 bên miệng xụ ra tái 1 vệt 1 cặp nhìn rất đáng yêu . Vậy là nó vô bếp nấu cơm trưa mà không hề nghĩ đến cuộc hẹn giữa nó và hấn . Bỏ mẹ nó cùng Thiện Bình đến thăm bà nó thì thấy bà nó đang ngồi 1 mình nhìn ra ngoài trời ngắm cảnh - bà / mẹ - mọi người đồng thanh chào . - ờ . Chào mấy đứa . Thăng Bình với thằng Thiện đó hả ? 2 đứa lớn quá rồi nhỉ ? Mau mau vào nhà chơi - bà nó nghe tiếng chào thì quay lại , thấy 2 đứa Bình và Thiện liền cười chào hỏi . - dạ . Bọn cháu mới đi du học về hôm nay đến chơi với bà nè - Bình non ton chạy lại ôm cổ nội nó . - ừ . 2 đứa lớn quá rồi . Sắp cho bà già này ăn cổ chữa ? - nội nó vỗ vỗ vào tay Bình mỉm cười . - dạ còn lâu bà ơi . Cháu ế dài cổ ra nè bà - Thiện cười nhẹ đi lại . - mẹ đã ăn gì chưa mẹ - mẹ nó đi lại hỏi . - ta chưa . Ở 1 mình lúc nào chả được - bà nó có vẻ như hòa nhã với mẹ nó hơn . - bà nói vậy sao được chứ . Mà sao bà không qua nhà bác Khương ở để bác ý dễ chăm sóc ạ ? Ở 1 mình buồn lắm - Bình vẫn ôm cổ nội nó thắc mắc - à ta không muốn xa ngôi nhà nhiều kỉ niệm của ta với ông nhà ta lên không muốn đi . Dù sao vợ chồng nó hàng ngày vẫn sang đây đều đặn mà . Ở mà .... thôi . Vào nhà chơi mấy đứa - bà nó ánh mắt có gì đó buồn buồn nói rồi như nhớ ra gì đôi mắt nhìn xung quanh như tìm kiếm gì đó xong lại cặp mí bỏ dở câu nói . - dạ vâng . Vậy là mọi người vô nhà bà chơi , mọi người nói chuyện vui vẻ đến tận tầm trưa thì bỏ mẹ và Thiện , Bình xin phép bà đi về cho dù bà có giữ lại ăn cơm . - thôi bà . Chiều bọn cháu sẽ qua bà ăn cơm hi - Bình lại ôm cổ nội nó nịnh nọt . - được rồi . Chiều nhớ qua bà đó nha - bà nó cười hiền . - dạ . Vậy thôi tụi con về - bỏ nó đó rồi cùng 3 người kia ra về để lại bà nó với đôi mắt nặng trĩu muộn phiền . Tầm 12h trưa bỏ mẹ nó và Thiện , Bình về , nhà nó tụ tập ăn cơm rất vui vẻ rồi kể cho nhau bao nhiêu chuyện xảy ra nhiều năm qua . Bỏ nó còn bỏ rượu ra để uống vì hôm nay có 2 thằng cháu trai về chơi . Cứ vậy mọi người ngồi ăn uống nói chuyện đến hơn 2h mới xong bữa . Dọn dẹp xong mọi người lại ngồi ôn lại bao kỉ niệm đến 4h mới chịu đi ngủ trưa . - chị Linh . Điện thoại chị đâu em mượn em lấy số - Thiện te te ra hỏi khi noa đang cho cả ăn phụ bổ nó vì bổ nó say rượu ngủ rồi . - trong nhà đó - nó không nhìn Thiện nhàn nhạt trả lời . Thiện cô phòng nó lấy điện thoại thì hết pin vậy là cậu sặc giúp nó tính tới sẽ lấy sau vì dù sao cậu ở lại chơi cũng vào 3 ngày mới về . Cứ vậy nó quanh quẩn làm phụ bổ mẹ nó việc nhà mà quên bẵng đi cái cuộc hẹn , con My không biết hôm nay bị gì mà cứ quẩn lấy chân nó hoài làm nó khó hiểu nhưng cũng không để ý nhiều mà đi làm việc . Chiều theo hẹn bỏ mẹ nó và 2 thằng nhóc kia đi sang nội nó ăn cơm lên có ở nhà 1 mình . Ở 1 mình nó cũng lười ăn cơm , nó chỉ cho My ăn xong rồi ngồi ở hiên hóng gió từ đồng lúa thổi hương thơm dịu nhẹ của hoa cỏ vào nhà . - My mày sao vậy ? Hôm nay mày kì lắm đó - nó đang ngồi suy nghĩ vài việc thì con My đi lại ngồi bên cạnh nó xong đưa 1 chân trước lên cài nhẹ tay nó mấy cái như muốn nói gì đó mà không được chỉ rít nhẹ nhẹ My : cô Linh khoảng nhớ gì sao ? Nhưng tôi đang sốt ruột đây nè . Không biết cậu Thành giờ sao nữa . Cô Linh đúng là người vô tâm mà . Con My rít lên rồi không biết làm sao nó đứng dậy đi đi lại lại - hay mày muốn đề hả ? Nhưng mày đã có bầu đâu mà đề chứ - nó nhăn mày nhìn My đi lại như tìm kiếm gì đó . - gâu My phải rồi . Điện thoại My như phát hiện gì liền kêu lên 1 tiếng xong chạy lại há miệng gặm nhẹ lên tay nó kéo kéo như muốn nó đi theo mình . - My mày sao vậy ? Mày muốn đưa tao đi đâu? - nó nhăn mày nhìn rồi cũng đứng dậy đi theo My . My dẫn nó bỏ phòng nó rồi đưa mắt tìm kiếm . - gâu My : kia rồi . Cô Linh . Nhanh lên . Điện thoại - gâu gâu ... Con My kêu lên 1 tiếng rồi nhìn nó xong nhìn cái điện thoại kêu lên mấy tiếng . - điện thoại ? Mày muốn tao lấy điện thoại cho mày ? - nó nhìn hành động con My mà khó hiểu rồi lại nhìn hướng con My nhìn thì hỏi - gâu My : ờ phải rồi thông minh . Vậy là nó đi lại lấy cái điện thoại mở lên xem thì giật mình khi điện thoại báo cả trăm cuộc gọi nhớ (t/g không biết gọi bao nhiêu cuộc thì hết pin sập nguồn lên nói đại hi cái gì sai all bỏ qua heng ?) gõ vào xem là ai gọi thì nó giật mình lần nữa , là hấn gọi nó ? Hấn có việc gì sao ? Hấn .... a .. chết nó rồi . Nó tự hỏi bản thân rồi giật mình nhớ ra cuộc hẹn của nó và hấn , nhìn lên màn hình điện thoại giờ đã là gần 7h rồi , chết ... - My . Mày ở nhà trông nhà nha ? Tao ra đây chút . Đợi tao khóa cửa rồi sủu bổ mẹ tao về thì cầm ra đưa họ nhé - nó vội vàng vàng xoa đầu My dặn dò . My : giờ cô mới nhớ sao ? Đi nhanh đi cô . Tôi biết rồi - gâu Con My gâu lên 1 tiếng rồi quay người chạy ra ngoài , nó chạy theo sau rồi khóa cửa cạnh thật rồi đưa chìa khóa nhà cho My gặm lấy rồi 1 mạch chạy đi đến điểm hẹn , vừa đi nó vừa lo lắng sợ hãi nó cầu nguyện rằng hấn đừng công cốc mà đợi nó đến giờ...

Nó cứ vậy chạy 1 mạch đến nơi hẹn , nó chạy được nửa đường do mệt nó cúi xuống đặt tay lên đầu gối thở dốc rồi ngược lên nhìn lên phía trước rồi lại nhìn lại phía sau xong đưa 1 tay lên gõ vào đầu mình 1 cái - dờ ngu . Có xe sao không đi chứ ? Giờ không nhẽ chạy về lấy xe ? Được nửa đường rồi . Haiz... đành đi tiếp Lâm bẩm xong rồi nó lại lấy hơi chạy tiếp đến điểm hẹn . Vừa đến nó đứng thở dốc rồi nhìn xung quanh , thấy 1 bó hoa hồng trên ghế đá nó liền chạy lại cầm lên xem . bó hoa nửa héo nửa tươi , héo do nắng , tươi do giọt mưa lúc chiều vẫn còn đang đọng lại trên những chiếc cánh đỏ hồng đẹp đẽ . Cầm lấy bó hoa chặt trong tay mặc những cái gai nhọn đang vô tình xuyên qua làn da mỏng khiến nó chảy máu , quên cả sự mệt mỏi nó lại chạy đến nhà hấn . Đến cổng nhà nó vội vàng nhấn chuông nhưng khi tay vừa đặt lên chuông cửa chuẩn bị nhấn xuống thì nó khựng lại rồi nhìn vô nhà hấn đôi mắt cũng có những tia máu nhỏ nhỏ dần xuất hiện , mắt hơi nước mờ mờ như muốn che đi những tia máu đó . Đi lùi lại phía sau mấy bước nó ngược lên nhìn phòng hấn đang sáng đèn miêng lăm lăm - Thành . Em xin lỗi Rồi quay đầu cầm bó hoa chạy thẳng về nhà , giọt nước mắt tự động rơi không theo kiểm soát của chủ nhân . Vừa về đến cổng nhà nó đã nghe tiếng Bình vang lên có chút lo lắng . - chị Linh đi đâu được nhỉ ? Điện thoại lại không cầm theo nữa chứ . Thật là bực mình mà . Tôi rồi . - chắc nó đi đâu đến nhà bạn nó thôi cháu đừng lo - mẹ nó cũng có chút lo lắng nhưng bật trấn an bản thân . - nhưng sao chị không cầm điện thoại đi . Mà cũng không nói gì chỉ để lại chìa khóa cho con My rồi đi - Thiện cau có . - bỏ mẹ đã đi chơi về rồi à ? Có phần con đùi gà không đó - nó cố lấy lại vẻ bình tĩnh vui vẻ hàng ngày đi vào cười cười hỏi . - chị đây rồi . Chị đi đâu đó - Bình thấy nó liền đi lại gần hỏi . - chị đi xin làm lại ở quán cũ ý mà . Có sao không ? - nó nói dối . - con lại muốn đi làm lại sao ? - Bỏ nó có vẻ không vui . - dạ bỏ . - nó đáp . - chị làm gì vậy ? - Thiện đứng bên thấy nó cậu cũng bớt lo rồi nhẹ hỏi . - chị làm nhân viên ở quán cafe ý mà - nó cười nói cho qua . - à thôi muộn rồi con đi tắm rồi ngủ đây mai con còn đi học nữa - nó lảng rồi không để ai nói thêm gì nod đi 1 mạch vào phòng sắp đồ đi tắm . Vào phòng tắm nó vội bật vòi nước cho làn nước lạnh sôi vào người , cho bản thân nó tỉnh táo và để che đi giọt nước mắt nó đang chực rơi ra . Nó biết phải làm sao đây ? Nó lại tổn thương người con trai nó yêu rồi , hôm nay nó thất hẹn với hấn chắc hấn thất vọng lắm . Hôm nay trời vừa nắng vừa mưa không biết hấn đợi nó bao lâu ? Hấn có

biết tự chạy nắng trú mưa không ? Hấn khóc lăm, chắc hấn sẽ ngồi đợi nó đến tận tối mới về rồi. Hấn chắc giận nó lắm nó muốn giải thích lắm nhưng nó không thể, nó phải đẩy hấn ra, nó đã cầm tiền của mẹ hấn thì nó phải chấp nhận thôi, nó không muốn thất hứa. Chỉ còn 1 tuần nữa thôi ... nhưng nó không thể chịu được 1 tuần nữa, nó muốn chấm dứt ngay bây giờ, 1 tuần quá dài, cả trái tim nó và hấn đều không thể chịu đựng nổi cái cảm giác đau nhói ấy ..... ngồi trước vòisen nó bó gối ngồi đó mặc những làn nước lạnh sôi lên thân mình nhỏ bé của mình, sao bỗng nó thấy hối hận khi nhận tiền của mẹ hấn quá, nó muốn trả lại để được bên hấn mãi ... nhưng trả lại rồi, không nhận rồi ... bố mẹ nó sẽ ra sao ? Nhà sẽ bị thu lại rồi bố mẹ nó cũng phải dọn đi nơi khác rồi nó vẫn phải xa hấn thôi, bố mẹ nó cũng lại phải khổ cực đến tận già để cố nuôi nó và anh nó ... nó yêu hấn ..., nhưng nó cũng thương bố mẹ nó ... nó bất lực, thật sự bất lực. Nó ước gì gia đình nó không nghèo đến mức này, nó trách ông trời sao lại đẩy dọa nó như vậy ... nó cứ ngồi đó khóc trong thâm lặng, tự nó 1 mình gặm nhấm nỗi đau. - chị Linh ơi. Chi tắm xong chưa ? Chín trong đó hoi tiếng đồng hồ rồi. Chị nhanh lên không cảm lạnh đấy - Bình bên ngoài lo lắng gọi. - ừ chị xong đây. Nóng quá - nó giặt mình vội lau đi nước mắt đứng dậy nói với ra rồi bắt đầu tắm xong đi lên nhà tắm xuống giường nó lôi cái video nó quay hấn xem lại rồi lại khóc. Về hấn, sau khi về nhà hấn đi 1 mạch lên phòng rồi đi vào nhà tắm vội sôi nước cho tinh táo rồi vô lực chống tay vô tường đầu dựa vào cánh tay, rồi rầm rứt khóc như đứa trẻ đầu lấc nhẹ nhẹ như cổ phủ nhận gì đó. Hấn không tin người hôm nay hấn nhìn thấy là nó nhưng tại sao lại giống nó quá, tại sao hôm nay nó không đến ? Tại sao nó lại thất hẹn ? Tại sao nó không nghe máy của hấn ? Tại sao ? Tại sao ? .... hấn khóc ngày 1 lớn rồi quay người lại dựa lưng vô tường xong vô lực trượt dài trên nền đá hoa nhà tắm ngồi dựa lưng vô tường. Chắc hôm nay nó bận việc không thể đến, mai hấn sẽ đến hỏi nó, hấn phải tin tưởng nó chứ, hấn phải tin tưởng người con gái hấn yêu chứ .... cổ phủ nhận lấy lại tinh thần hấn tắm gội xong đi ra ngoài, đứng ở ban công ngắm những ngôi sao trời mờ mờ đến nó, tay cầm điều thuốc thì thoảng đưa lên kéo 1 hơi rồi phải ra làn khói trắng mờ ảo.

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 152

Nếu hấn ra sớm thêm chút nữa có lẽ hấn đã thấy người con gái hấn yêu đứng ngoài cổng nhìn lên phòng hấn với đôi mắt yêu thương xen chút đau đớn tội lỗi rồi. Cứ vậy hôm đó mọi người chài qua 1 đêm không bình yên. Sáng 6h30 tại cổng trường. Hôm nay Thiện tranh dành đưa nó đi học với Bình 2 người gần như muốn đánh lộn cuối cùng Thiện chiến thắng và giờ đang trước cổng trường nó. Con xe thể thao đồ đen bóng loáng sang trọng của Thiện đậu trước cổng trường gây rất nhiều sự chú ý, vừa vì xe đẹp hiếm lạ người cũng chẳng khác thiên thần là bao. Cũng như Bunh lần trước Thiện galăng tháo dây an toàn và xuống mở cửa xe cho nó, do sống bên ngược ngoài cũng lâu rồi lên có lẽ Thiện quen sự thoải mái bên đó rồi lên rất lịch lãm đưa bàn tay thon dài ra đỡ lấy bàn tay nhỏ bé của nó giúp nó xuống xe, khi xuống xe rất tự nhiên hôn nhẹ lên môi nó như chuồn chuồn lướt nước rồi cười 1 nụ cười ôn nhu sát gáy với nó, giọng nhẹ êm như nước mùa thu- chúc chị có 1 buổi học vui vẻ, trưa em sẽ đón. Nó bị Thiện hôn như vậy thì bất ngờ mắt trũng lớn khi nghe Thiện nói mới hoàn hồn định sẽ cho Thiện 1 đám thì nó thấy bóng dáng bọn nhỏ và anh đang ở cách đó 1 đoạn liền nó nụ cười thiên thần nhón chân áp má mình lên má Thiện rồi nói rít qua kẽ răng rất nhỏ chỉ đủ Thiện nghe- đây là Viện Nam không phải Nga. Trưa về em tới số rồi. - xong nó đứng lại vị trí nhìn Thiện nháy mắt xong thông dong quay lưng đi lên lớp. Thiện nghe nó nói mà như từ trên mây rơi xuống đất làm cái rầm, đầu óc mòng mòng, lưng lạnh toát, quả này chết Thiện rồi, cậu quên mất đây là Việt Nam, oaoa kiểu này trưa về chết thảm. Bất giác Thiện ngẩn ngơ nhìn theo bóng nó đi lên lớp cho đến khi bóng dáng nhỏ bé ấy khuất sau hành lang mới lững thững đi vào xe mặc ánh mắt xung quanh đang nhìn mình chăm chăm mà phóng xe đi mất. Nói về đám bạn sau khi thấy cảnh Thiện hôn môi nó đã đủ sook rồi hướng gì nói đến việc nó nhón chân lên đắp lại nụ hôn đó, bọn anh thì tức giận bọn nhỏ thì vừa giận vừa lo nhưng cả đám đều chung suy nghĩ là may hấn không đi cùng bọn họ và đang ở phía sau mua bút và máy tập vở mới. Đứng dừng đi lên lớp bọn họ như muốn nghe lời giải thích từ nó. Còn mấy đứa ở sân trường thì ồ lên ngạc nhiên khi thấy nó ngày trước đi với anh đẹp trai xe xịn hôn má giờ lại đi cùng xe 1 anh sang trọng lẳng tự lại hôn môi ... không biết là nó như thế nào đây ? thấy nó với hấn trước giờ ở trường đều khác bọn nó là người yêu và lại nhìn 2 đứa nó rất đẹp đôi mà, còn ai biết nó và hấn là người yêu rồi thì nhủ mảy mìn nó khó hiểu tự hỏi nó và hấn đã chia tay ? Về hấn, khi hấn vừa trả tiền mua bút sách rồi bước ra khỏi cửa tiệm cũng vừa lúc chiếc xe cả Thiện cũng đi đến và lướt qua hấn, hấn vừa ngẩng đầu lên cũng là lúc nhìn thấy người trong xe, hấn cứ vậy nhìn theo bóng xe cho đến khi chiếc xe khuất bóng mới quay người đi đến trường trong đầu đang suy nghĩ mông lung gì đó, khuôn mặt vẫn lạnh lùng bất cần như hàng ngày. Trên lớp. Nó vừa đặt cặp xuống bàn liền ngồi thần thờ nhìn ra ngoài cửa sổ, nó biết nó làm vậy là sai nhưng nó không còn cách khác, nó cũng không thể nói sao cho bạn nó hiểu, nếu nói sự thật bạn nó nhất định sẽ nói với hấn nếu không cũng sẽ dòn tiền vào cho nó trả lại số tiền đó. Với bọn nhỏ số tiền đó không phải là nhỏ nhưng nó cũng không quá khó đối với 3 gia đình bọn nhỏ vì gia đình bọn nhỏ không phải chỉ là công ty nhỏ mà là cả tập đoàn chứ không ít, nó lại không muốn lo lắng bọn nhỏ dù nó biết bọn bạn nó không nghĩ vậy ... nó tự hỏi sao số nó sinh ra lại nghèo túng đến vậy ? Sao cuộc đời nó lại nhiều éo le, tình cảm gia đình đến bây giờ nó mới được cảm nhận nhưng cũng không hẳn được cảm nhận trọn vẹn, tình yêu vừa nở liền bị dập tắt đến tận tận ... nó phải làm sao ? Làm gì ? Để ông trời đừng làm khổ nó. Người ta nói trời không cho ai cái gì chọn vẹn trời cho nó đẹp làm gì ? Thông minh học giỏi làm gì ? rồi lại lấy đi tình thương của nó ? Nó không cần xinh đẹp, không quá cần thông minh học giỏi ..., nó chỉ muốn mọi thứ bình thường để rồi nó sẽ nhận được tình yêu đúng nghĩa không muốn cách xa như bây giờ, hợp làm gì để rồi lại phá tan ? ...- Linh. Đang suy nghĩ mông lung thì nó bị tiếng quát của nhỏ và hành động kéo vai của nhỏ làm cho giật mình thoát khỏi mớ suy nghĩ- sao ? - nó quay lại nhìn nhỏ rồi lại hỏi hột trả lời rồi lại lạnh nhạt quay ra hướng cửa sổ. - mảy nói cho tao biết cái tên đưa mảy đi học lúc vừa là ai ? - Dù khó chịu lên tiếng. - thể mảy nghĩ đó là ai ? - nó lạnh nhạt trả lời. Thái độ đó làm mọi người khó chịu. - em giải thích đi ? Thăng đó là ai ? Tại sao lại hôn em ? Em cũng đáp lại thăng đó ? Em có coi thăng Thành là gì không ? Em biết hôm qua nó đi từ sáng đến tận tối mới về, về đến nhà cả người ướt nhẹp rồi thần thoqf lên phòng ai hỏi cũng không nói. Em nói đi em và Thành đã xảy ra chuyện gì hôm qua và thăng lúc vừa có phải người yêu mới của em không

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 153

Hữu tức giận trước thái độ đó của nó liền đi nhanh lại nắm chặt 2 vai nó kéo nó đứng lên ép nó đối diện với mình rồi lớn tiếng .- như anh nghĩ - nó không sợ hãi trước sự tức giận của anh mà ngược lại nó nhếch mép tỏ thái độ hời hợt bất cần đến là ghét .- Linh . Mày đang nói gì vậy ? Mày là đang diễn trò đúng không ? - Dương đi nhanh lại kéo anh ra rồi đứng đối diện nó hỏi , ánh mắt nhìn thẳng mắt nó như muốn đọc được suy nghĩ của nó . Quay mặt đi nó cười nhếch mép điệu bất cần khinh khỉnh vì hiện tại nó không dám nhìn thẳng vào đôi mắt ấy của cô , đôi mắt đầy hi vọng cũng như câu xin mong chờ xen chút gì đó thất vọng khiến nó không dám nhìn thẳng vào đó .- mày nói đi . Thái độ đó là sao ? - Dương như không chịu được thái độ đó của nó liền kéo vaino cho nó đối diện với mình rồi quát lên , đôi mắt đã phẫn hồng .- hừ . Tao vậy đó . Mày nhìn rồi đó . Vậy cần gì tao giải thích thêm . - nó khinh khỉnh nhếch mép trả lời điệu bộ bất cần lạnh nhạt thản nhiên .- mày ...- đừng có mở miệng muốn dạy đời tao . Mày đơn giản cũng chỉ là bạn hay chẳng là chị họ tao thôi chứ có quyền gì quản tao ? Im đi giùm tao , tao đủ mệt rồi đừng mở miệng là cảm râm muốn tao làm này muốn tao làm nọ rồi tao làm này sai làm kia đúng . Đẹp , đẹp hết giùm tao cái đi . - không để Dương kịp mở miệng nó liền đưa bàn tay lên chắn trước mặt rồi hạ tay xuống nhìn thẳng vào cô nói về khó chịu .- mày ... mày đang nói gì vậy ? Mày từ khi nào thì như vậy ? Trước giờ mày đâu ....- tao vậy đó . Trước giờ vẫn vậy do mày không để ý thôi - Dương lắp bắp nói ra từng câu đôi mắt đã phủ lớp sương mờ , đầu lắc lư như không tin hỏi nó thì lại bị nó chặn họng bằng giọng nói thản nhiên .- hức ... mày ... "Chát" - mày tỉnh lại chưa ? Mày đang bị gì vậy ? Bỗng Linh mà bọn tao biết trước kia sẽ không bao giờ nói chuyện với bạn bè như vậy . Mày sao vậy ? Mày đã quá khác rồi . - Thủy tức giận khi thấy nó nói vậy với Dương , khi cô còn đang ngẹn ngào định nói gì đó thì nhỏ đã lao lại cho nó 1 bẹt tay .- ừ ... phải ... là tao khác ... đời mà . Ai chả có lúc thay đổi . Và tao cũng vậy . Mày đừng nghĩ ai cũng hiền cũng tốt . Hiền như tấm còn lừa cảm tấm nước sôi , ngoan như lọ lem còn trốn nhà đi chơi tối , ngây thơ như bạch tuyết còn giấu ở chung với 7 người đàn ông xa lạ thì huống gì tao . Tao cũng là người thường thôi . Tao cần tiền và người ta có tiền cho tao thì tao theo người ta vậy thôi . - nó bị tát có chút bất ngờ nhưng rất nhanh lấy lại bình tĩnh nó dùng thái độ bất cần hời hợt đưa tay lên má xoa nhẹ rồi nhếch mép khinh khỉnh đáp lại Thủy .- mày ...- có chuyện gì vậy ? - hần từ cửa bước vào giọng lạnh lùng vang lên .- à .... không có gì . - Lộc lấy giờ đứng ngoài quan sát giờ mới lên tiếng . Lộc có chút khó hiểu nhưng không hỏi thấy hần liền cười trả lời .- sao ... Hữu định lên tiếng thì bị Lộc kéo tay rồi lắc đầu ra hiệu đừng nói , Hữu có vẻ không phục nhưng vẫn không nói chỉ giọng cười nói- ờ không ... không có gì đâu .- thật sao ? Vậy sao Dương lại khóc vậy ? - hần lạnh lùng đi lại đặt cặp lên bàn rồi ngừng đầu hát hăm về phía Dương đang khóc hỏi .- à .., aha .. tao chêu sù lên khóc nhè ý mà hihi . Mày biết bọn tao hay vậy mà . Chút sù là hết giận ý mà hihi . - Lộc thấy vậy có chút lúng túng rồi bỗng đi lại bên Dương ôm cô vào lòng xong nhìn hần cười rồi lại quay sang nhìn cô đang nắc nbej teong lòng mình mỉm cười nói - phải không vợ yêu . Chồng xin lỗi vợ yêu mà , đừng khóc nữa ha ? - nói rồi cậu mỉm cười hôn nhẹ lên má cô như dỗ dành nịnh nọt . Dương không nói chỉ nhìn lướt qua nó rồi đi lại bàn mình ngồi xuống Lộc ton ton phía sau . Thấy vậy ai cũng về chốc người đó nhưng đều khẽ lướt ánh mắt qua nó rồi mới đi về chỗ của mình .- aiz... hôm nay vợ anh để tóc xõa ha ? - hần quay sang nó thấy nó xòa tóc liền nhẹ giọng chêu đùa .- hi . Lâu lâu vợ chò g cũng đổi gió chút chứ - nó cười rồi quay ra nhìn hần cười tay để lên bên má vừa bị Thủy tát (chả là thấy hần nó nhanh tay buông xòa tóc để che đi bên má bị nhỏ tát vẫn hần in dấu 5 nốt ngón tay) .- vậy sao ? - hần nhếch mép nhưng rất nhanh đã không thấy cái nhếch môi mà là nụ cười nìm . Nó đã thấy cái nhếch môi đó tìm nó hơi nhói nhói thật khó chịu .- ừ . Xin lỗi anh nha . Hôm qua em bận lên quên không nói với anh đến tối em mới nhớ ra định gọi anh xin lỗi nhưng điện thoại hết pin em sạc rồi ngủ quên mất . Xin lỗi anh nha ? - nó ôm cách tay hần nũng nịu .- ừ không sao - hần lạnh lùng quay mặt nhìn chiếc bút đang nghịch trên tay nhân nhặt trả lời .- hi . Yêu anh nhiều nhiều - nó hôn chụt lên má hần cười tươi xong lôi sách vở ra để lên bàn .- hi ừ - hần quay ra nhìn nó giọng cười cho qua rồi lại quay ra nhìn chiếc bút trên tay . " tại sao em lại nói dối anh ? Tại sao em lại làm vậy ? Em đã thay đổi rồi , em không còn là em nữa . Nhưng anh vẫn sẽ tha thứ cho em 1 lần , chỉ 1 lần này thôi . Đừng làm anh thất vọng , anh xin em . Vì anh yêu em , yêu rất nhiều " suy nghĩ của hần , hần tự nói với bản thân rồi quay sang nhìn nó như hi vọng 1 điều gì đó . Còn nó nó biết hần chắc đã nhìn và nghe thấy những việc vừa xảy ra vì nhờ thái độ lạnh lùng hời hợt đó của hần , tuy nó vẫn tỏ ra bình thường nhưng tâm nó đang rất khó chịu , nó gần như không chịu nổi được nữa rồi . Cứ vậy những tiết học dài đằng đẵng chời qua , hần vẫn thái độ đó với nó , đám bạn không xuống nói chuyện với nó thậm chí còn coi nó như không khí điều đó làm nó buồn lắm , Hữu tuy nói chuyện với nhỏ nhưng thì thoảng vẫn nhìn những hành động thân mật của nó đối với hần thì chau mày khó chịu , nhiều lần định đi lại nói thứ gì đó nhưng nghĩ lại lại thôi , chỉ có Lộc là nhìn nó chăm chú , từ hành động đến lời nói , nó có vẻ như cố diễn kịch cho người khác xem vì đơn giản trước nay chưa bao giờ nó sung vợ chồng với hần , chưa bao giờ thấy tự nhiên nó đi ôm hần hay hôn hần trước mặt mọi người , trên lớp nó hời hợt chỉ có hần là tự động hôn hay chiều chuộng nó còn hôm nay lại ngược lại , suy ngẫm lại cậu thấy 2 tuần trở lại đây nó thật khác nó như muốn dấu diếm gì đó ... cứ thế cả buổi sáng đi học mỗi người 1 việc , mỗi người 1 suy nghĩ . Giờ về- hôm nay vợ có người đón lên vợ về trước hi . Pipi chồng mai gặp - noa nghe tiếng trống tan học liền vội vàng thu sách vở rồi nói với hần , không để hần kịp trả lời liền chạy đi . Hần và đám bạn nhủ nhủ trước hành động đó của nó nhưng cũng không nói gì chỉ lững thững thu sách vở rồi cùng ra về . Vừa ra đến cửa lớp bạn hần và nhỏ đã có thể nhìn thấy 1 chiếc ghế thao đỏ đen sang trọng đồ trước cổng trường đợi ai đó và người đưa không ai khác chính là nó vì cả đám thấy nó đang vội chạy ra rồi không ngại ngần hôn lên má người đó xong vội kéo vào xe rồi ra bề như muốn trốn gì đó . Chứng kiến cảnh đó đám bạn lo lắng quay sang nhìn hần nhưng khi quay lại hần đã đi đến cuối hành lang , nhìn nhau cả đám kéo nhau chạy theo hần rồi tự hỏi không biết hần đã nhìn thấy cảnh vừa rồi hay chưa . Về hần , hần đã nhìn thấy nhưng hần bỏ qua vì hần không muốn tin đó là sự thật , hần tự phủ nhận mọi thứ nhưng hần không biết trong đáy mắt hần có sự tức giận , đau đớn hơn hết là thất vọng . Còn nó , nó cố ý làm vậy để mọi người nhìn thấy nhưng khi vào xe nó đã ngược lên nhìn về phía hần miệng lẩm bẩm gì đó rồi cụp mi lại bặm môi .- mở cửa sổ xe cho chị - nó đi được 1 đoạn mới nói với Thiện .- vâng - thiện nhấn nút gì đó cửa xe liền mở khiến gió lùa vào thổi tóc nó bay bay , từng làn gió tạt vào mặt nó rần rần nhưng mặc kệ nó cứ vô hần nhìn ra bên ngoài . Thiện ngồi nhìn noa khó hiểu định hỏi nhưng thấy nó vậy lên cũng thôi chỉ tập chung vào lái xe . * chiều tại nhà nó *- hey nhóc . Đi chợ với chị - nó vỗ vai Thiện khi Thiện đang ngồi nghịch điện thoại ở cái xích đu của nó trước tán cây râm mát .- dạ vâng . Chị muốn mua gì ? - Thiện ngược lên nhìn nó .- mau chút đồ . Và em sẽ là người trả hê hê . Chị còn chưa sử em vụ hồi sáng , coi như đây là 1 trừng phạt đi - nó mỉm cười ngồi xuống cạnh Thiện nói .- eo vâng - Thiện xụ mặt .- chị định đâu à ? Em đi với . - Bình từ đâu phi ra chen giữa 2 người .- đi chợ - Thiện nhủ nhủ nhìn Bình , cái thằng nhóc này , sao nó lại baby hơn cậu vậy hừ .- em đi với . Dù sao ngày kia về rồi hôm nay đi chơi buổi đi - Bình mè nheo với nó .- ừ cũng được - nó xoa đầu Bình mỉm cười .- dạ . Vậy giờ em đi thay đồ hihi - nói rồi Bình chạy vô nhà .- em cũng vào thay đồ đi rồi đi . Cũng 2h rồi - nó nhìn đồng hồ trên tay Thiện rồi nói xong cũng đi vô nhà .- vâng . Vậy là sau 15 phút nó và 2 đứa kia cũng chuẩn bị xong , Thiện diện cho mình chiếc phong xám khoác ngoài áo bỏ mải rách ở vai , lưng , túi áo và 2 bên sườn eo , chiếc quần jean đen mải rách ở gối , giày thể thao đen tay trái đeo chiếc đồng hồ cảm ứng , cổ đeo sợi dây bạc , đeo 1 bông tai đen ở 1 bên tai , nhìn Thiện lúc này có vẻ bụi bặm cá tính có xen sự bất cần đến lạ . Bình mặc 1 chiếc 3 lỗ trắng bên trong bên ngoài chiếc somi đen bung 3 cúc đầu , quần jean đen trơn chân đi nỉ trắng , tay trái đeo dây bạc , tai đeo bông hình cánh thiên thần màu đen , nhìn Bình lăng từ cũng lại có chút trưởng thành . Nó vẫn như hàng ngày , chiếc phong trắng rộng có số 86 màu đen trước ngực , tay áo cách điệu 2 vạch đen , quần baggy xanh mải rách , cổ chân trái đeo lắc 2 tầng 1 tầng tròn 1 tầng có nhiều hình chữ T nhỏ nhỏ , chân đi sandan đen , tay phải đeo lắc bạc hôm trước Thiện mua , tai đeo khuyên hình đầu xương chéo đen , tóc búi củ tỏi gọn gàng , nhìn nó raat cá tính , khá bụi nhưng vẫn rất dễ thương .- mẹ ơi con đi chợ chút nha mẹ ? - nó ra hỏi mẹ nó , khi mẹ nó đang ngồi làm cái gì đó .- ừ . Nhưng con đi mua gì ? - mẹ nó ngược lên nhìn con gái .- con đi mua mấy đồ kinh tinh ý mà hi . Con dẫn theo 2 thằng nhóc này đi chơi luôn dù sao ngày

kia tụi nó cũng phải về rồi - nó cười hi hi - ừ vậy cũng được . À chút đi mua cho mẹ gói xà phòng giặt đồ nhè , nhà sắp hết rồi . - mẹ noa dạ .- dạ con biết rồi . Thôi con đi đây - nó cười rồi bước đi .- dạ bọn con đi chơi chút nha bác hi hi - Thiện Bình đồng thanh .- ừ đi đi - mẹ nó mỉm cười .

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154

Đội đi khuất bóng vào trung tâm rồi Thiện mới dừng lại buông tay khỏi eo nó nắm 2 vai nó quay lại đối diện với mình khuôn mặt lo lắng nâng cằm nó lên tay xoa nhẹ bên má đang đỏ tấy lên của nó giọng xót xa hỏi- chị có sao không ? Chắc chị đau lắm . Xin lỗi em đã không kịp đỡ cái tát đó . Mà cô gái lúc vừa là ai mà hung dữ vậy ? Thành là ai ? Người yêu chị sao ?- chín không sao . Bạn chị . Ừ nhưng sẽ không còn là của nhau nữa trong thời gian sắp tới . Thôi mình vào mua đồ đi rồi còn về . Mà Bình đâu rồi ta ? - nó cười gượng gạo trả lời , khi nhắc đến hân đôi mắt nó soẹt qua tia đau đớn rồi rất nhanh biết mất xong lảng sang chuyện khác . Thấy nó vậy Thiện cũng không tiện hỏi thêm gì nữa mà theo ý nó nhìn ra cửa trung tâm xem Bình đã đến chưa thì thấy phía xa Bình khuôn mặt có vẻ bức tức đi lại .- sao cau có thế em trai - đội Bình đi lại nó cười cười hỏi .- tức quá .

Vào bãi đậu xe tìm hoài không được chỗ để xe mãi mới thấy thì bị cái thằng cha nào đó phi ngay con xe máy cùi bấp vào nói thẳng chửi đó mà thằng cha đó còn gằn cổ cái xong lại không chịu nhường em chỗ đó làm em phải đi tít tận cuối dãy lên mới lâu vậy nè . Tức chết được - Bình hập hực kể , về mặt trẻ con hết sức .- haha ... thôi bớt giận nào nhóc . Mau đi mua đồ thôi - nó cười cười bẹo má Bình rồi cùng vào khu quần áo và trang sức cùng Thiện và Bình . Nó sợ dĩ hôm nay muốn đi mua đồ là vì mai là sinh nhật của nội nó , nó muốn mua cho nội nó 1 món quà nho nhỏ . Đến tiệm đồ nó chọn cho nội nó 1 chiếc khăn vuông bằng nhung đen có những đường kim tuyến thêu nhiều họa tiết rất đẹp , nó nói bắt Thiện trả tiền nhưng thực chất nó tự lấy tiền tiết kiệm của nó ra mua . Đến tiệm trang sức nó chọn 1 đôi bông bằng vàng có đính 1 viên đá lấp lánh làm điểm nhấn và kéo dài xuống dưới khoảng nửa đốt ngón tay hình dạng giọt nước nhìn khá đẹp . Nói nhân viên gói lại từ tề nó cầm lấy rồi bỏ vào túi quần xong cùng Thiện , Bình đi mua đồ cho bố mẹ nó và ít vật dụng gia đình , mấy cái đó do Thiện trả tiền .

Mua đồ xong bọn nó ra về thấy tiết trời vẫn còn sớm bọn nó quyết định đi ăn xong mới về . Đi qua quán bánh kem sinh nhật nó nói Bình dừng xe rồi vào đặt 1 chiếc bánh kem nhỏ nhỏ 2 tầng xong mới ra về . Tối đó gia đình nó vẫn sinh hoạt như bình thường và rất vui vẻ . Ở đây là bầu không khí vui vẻ nhưng ở nơi nào đó lại có không khí khá ngột ngạt và khó chịu . * tại nhà hân buổi tối * Hữu và Thủy từ lúc từ trung tâm trở về thì mặt ai cũng hiện diện sự tức giận thất vọng xen cả lo lắng mặc mọi người hỏi cũng không nói , mỗi người 1 tâm trạng 1 suy nghĩ ở trong lòng rồi mặc mọi người cứ vậy ăn cơm xong là đi lên phòng .- ủa . 2 đứa nó sao vậy ta ? Giận nhau sao ? - chị Hân miệng ngậm ngậm chiếc đĩa hỏi .- em không biết nữa . Thấy chiều tụi nó kêu đi mua sắm vậy mà mới đi chút đã về , và mà mặt đứa nào cũng như đứa nào hăm hăm như thịt bầm kho cứ vậy đó

- Lộc trả lời tay gấp miếng thịt bò xào cho vào miệng .- kì lạ nhỉ . Trước giờ có thấy bọn nó cãi nhau mấy đâu ta ? Có cũng chút là lại lành mà ta ? - Dương gãi đầu khó hiểu .- ừ phải đó . Lạ lắm - chị Hân bỏ đĩa ra khỏi miệng ngồi thẳng dậy lấy đĩa nhân trên không trung 1 cái như khăng định gì đó .- haiz... thôi ăn đi 2 người . Kệ bọn nó đi . Có giận chút là hết ý mà - Lộc chống đũa vào bát nhìn Hân và cô nói .- ờ thôi ăn cơm đi . Mà Thành sao không ăn đi mà cứ gầy gầy com hoài vậy - Chị Hân gạt đầu rồi bỗng quay sang hân hỏi . Hân đang suy nghĩ mông lung về nó nghe Hân hỏi thì giật mình quay qua nhìn chị như muốn hỏi chị vừa nói gì .- em làm gì ngăn ngại vậy ? Chị nói gì nãy giờ cũng không nghe ? - chị Hân lắc đầu chịu thua .- à không có gì . Thôi em ăn lo rồi em lên phòng đây - hân buông đũa rồi nói .- lo gì ? Lấy giờ có thấy mầy ăn gì đâu toàn chống đũa để đó mà - Lộc chỉ đũa vào bát cầm hân nói .- phải đó . Em cũng chả thấy ăn cái gì mà kêu lo . Bộ anh hít khí trời hả ?

- Dương đồng tình ngược lên nhìn hân .- anh không đói . Thôi mọi người ăn đi tôi lên phòng - hân đẩy ghế đứng dậy- ừ vậy chút đói thì nói chị chị làm đồ ăn mới cho - chị hân .- vâng . Mọi người ăn ngon miệng - hân nói rồi đi thẳng lên phòng .- haiz... dạo này thấy mọi người cứ lạ lạ sao ấ - chị Hân thối mặt rồi cũng lắc đầu bắt đầu ăn cơm . Cậu và cô cũng mặc kệ tập trung ăn cơm . * trong phòng Hữu và nhỏ * Hữu đang ngồi trên giường suy nghĩ về sự việc chiều nay khi gặp mặt nó anh đang phân vân không biết có lên nói với hân ?

Nếu nói với hân anh sợ hân sẽ tổn thương vì anh yêu nó nhưng nếu không nó thì 1 ngày hân cũng sẽ biết sự thật và càng đau khổ thêm . Nhưng giờ nói hết sự thật cho hân liệu hân có tin anh không ? Hân yêu nó đê mê vậy cơ mà nhưng không nói anh thấy lòng mình thật khó chịu .... đầu tranh tư tưởng 1 hồi lâu anh quyết định nói cho hân biết . Đứng dậy anh nhìn vô phòng tắm thấy nhỏ vẫn đang tắm trong đó anh nghĩ 1 lúc liền bước ra khỏi phòng đi sang phòng hân

Bạn đang đọc truyện *Bớt Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155

Đứng trước phòng hán anh lưỡng lự chốc lại đưa tay lên định gõ cửa thì lại trần trụi dụi tay lại. Do dự 1 hooif lâu anh quyết định gõ cửa phòng hán" cốc " " cốc "- tao vào được không Thành - anh hỏi giọng trầm ổn. Hán đang đứng ở ban công hóng gió, đôi mắt lơ đãng nhìn ngắm cảnh đường phố lên đèn sáng lấp lánh rồi vẫn vợ nghĩ về nó nghe tiếng gõ cửa hán mới giật mình nhìn ra cửa. Biết là anh hán đáp nhẹ nhưng giọng chứa sự mệt mỏi khó mà nhận biết. - ừ được. " cách "- mày làm gì đó? Sao lại hút thuốc?

Lâu rồi tao chưa thấy mày hút tao nghĩ mày bỏ rồi - anh mở cửa bước vào thì thấy hán đang đứng ở ban công bên cạnh có bao thuốc lá trên tay vẫn vẩn 1 điếu thuốc được hút hết 1 nửa liền nhú mày hỏi. - ừ. Buồn buồn hút chơi - hán hơi hốt trả lời mắt vẫn không nhìn anh đưa điếu thuốc lên hút 1 hơi dài rồi vút điếu thuốc đi. - mày sang phòng tao có việc gì? Không bên phòng với vợ yêu à? - hán vút điếu thuốc rồi từ từ nhả ra màn khói mờ ảo xong dứt tay vào túi quần thông dong quay lại nhìn anh rồi từ từ tiến lại bộ ghế ở phòng mình ngồi xuống nhặt hỏi. - em ấy đang tắm.

Ừ tao có chút chuyện muốn nói với mày về Linh - anh tự động ngồi xuống đối diện hán nhìn hán dò hỏi. - về Linh? Chuyện gì? - hán hơi nhú mày ngồi hán dậy không dựa vào ghế thông dong như lúc vừa nữa, giọng có vẻ ngạc nhiên hỏi. - ừm... mày yêu Linh chứ? - anh dò hỏi. - ừ. Tao yêu em ấy. Mày cũng biết tao yêu em ấy như thế nào mà. Nhưng sao mày hỏi tao vậy? - hán nhú mày nhìn anh hỏi. - ừ thì tao .... tao ... tao muốn mày chia tay với Linh. - anh ngập ngừng. - vì sao? - hán đánh mặt lạnh giọng hỏi. - vì hôm nay ... hôm nay ... ta thấy Linh đi mua sắm và thân mật với 1 người con trai khác. Không phải chỉ hôm nay, hôm trước người con trai đó có đưa Linh đi học 2 người còn ... còn .... - anh ngập ngừng như sợ hán tổn thương. - còn sao?

- giọng hán lạnh đến âm độ. - hôn nhau rất thân mật trước công trường - anh kiên định nói rồi nhìn hán dò xét. - ha. Mày cả năm không vô phòng tao giờ bỗng nhiên dờ dúng vô phòng tao chỉ để nói vậy thôi sao? Thôi mày đừng làm nhảm nữa về phòng với vợ yêu mày đi. Mà tao cũng cảnh cáo mày, đừng bao giờ nói về Linh như vậy, em ấy yêu tao và sẽ không bao giờ phản bội tao mày nghe đồ chữa? Nếu tao nghe 1 lần nào mày nói về Linh như vậy nữa thì kể và mày là bạn tao thì cũng đừng trách tao. - hán nhếch môi cười rồi lạnh lùng nhìn anh cảnh cáo. - tao nói là sự thật. Mọi người đều nhìn thấy. Cô ta còn nói mày nghèo hèn không xứng với cô ta. Bên mày chỗ có tình yêu còn lại chả có gì cả.

Cô ta cần tiền chứ không cần mày. Mày tỉnh lại đi, tao không muốn mày bị mắc lừa như 2 năm về trước. Mày mhows Thanh Hà chứ? - anh tức giận nhìn hán quát. - tao nói mày ra ngoài. Đừng để tao phải làm gì mày. - hán đôi mắt long lên nhìn anh tức giận rồi gằn từng chữ như kim lên. - mày ...- cứ ra ngoài - không để anh mở miệng hán gằn lên. Thấy hán vậy anh chỉ bất lực đứng lên đi ra ngoài rồi đóng rầm cửa lại như mình chứng anh cũng đang rất tức giận. - có chuyện gì vậy? - mọi người thấy to tiếng giữa anh và hán liền chạy ra khỏi phòng khuôn mặt lo lắng hỏi. Anh không nói khuôn mặt tức giận bỏ về phòng rồi đóng rầm cửa lại 1 lần nữa. - có chuyện gì vậy? - chị Hân lo lắng hỏi. - em không biết - Cô trả lời về mặt khó hiểu hết nhìn cửa 8hôngf hán rồi lại nhìn cửa phòng anh và nhỏ. - sao đương nhiên 2 thằng hám này lại cãi nhau nhờ?

Thật khó hiểu - cậu nhún mày hỏi. - Thủy. Em biết gì không? - cậu bỗng nhìn nhỏ hỏi. - em không biết. Em cũng như mọi người thôi. Vừa em mới tắm xong tóc vẫn ướt nè. Để em thử hỏi anh ấy. Mọi người đi ngủ đi - nhỏ trả lời rồi đi nhanh vào phòng mình. - lạ nhỉ? - chị Hân suy tư. - thôi chị đi ngủ đi. Có gì mai hỏi - cô lên tiếng rồi cùng đi bảo phòng với cậu. - ừ - nói rồi chị Hân vô phòng mình để lại hành lang 1 sự yên lặng đến lạ thường. * phòng hán lúc này *Hán đang rất tức giận nhưng cũng thật bối rối, câu nói anh nói lúc vừa cứ quanh quẩn trong đầu hán, hán nửa tin nửa ngờ.

Tin là vì anh thân hán, ngờ là vì nó người con gái hán yêu đến phát lụy. Hán không muốn nghĩ ngờ nó, không muốn tin lời anh... nhưng hình ảnh hán thấy nó đi với người con trai khác ngày hôm đó lại hiện về tâm trí hán điều đó làm hán rối bời hán bế tắc ... châm 1 điếu thuốc hán kéo 1 hơi thật dài rồi từ từ nhả ra từng làn khói mỏng mờ ảo ... cứ vậy cả 1 đêm hán suy nghĩ về nó, về những gì anh nói với hán. * tại phòng anh và nhỏ *Anh tức giận về phòng mình nhảy lên giường anh cảm thấy bức bối và tức giận. Hán bị ngu hay sao vậy không biết? Sao hán không tin anh 1 người bạn thân từ thừa nhỏ đến giờ? Trước giờ có bao giờ anh khuyên đại hán chưa? Vậy sao hán không tin anh?

Chỉ vì 1 đứa con gái không ra gì như nó sao? Hán bị lừa 1 lần không biết đường mà còn ngốc hơn sao? Hán thật là manh túc chết mà ...- ais....anh bí bách tức giận cầm chiếc gối lên ra cửa đứng lúc nhỏ đi vào may không chúng nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156

- anh làm sao vậy? Anh với anh Thành cãi nhau gì đó? - nhỏ nhặt chiếc gối đi lại cạnh anh nhún mày hỏi. - á vợ. Anh có lém chúng vợ không? Xin lỗi tại anh bức quá - anh giật mình khi nghe tiếng nhỏ quay lại đã thấy nhỏ cầm chiếc gối thì rồi rít xin lỗi. - không có.

Anh trả lời em đi - nhỏ ngồi cạnh anh. - ừ. Anh xin lỗi đã không tin Linh vì Linh là bạn thân em nhưng anh thật sự không muốn thằng Thành mù quáng yêu Linh. Linh thật sự không tốt, anh cũng không muốn tin sự thật đó nhưng nghe những gì hôm nay Linh nói làm anh rất giận rất khó chịu lên đã sang nói chuyện với Thành. Không ngờ thằng hám đó nó không tin anh còn cãi nhau với anh nữa. - anh ôm nhỏ, gục đầu vào lồm cồm nhỏ thì thì. - ừ không sao. Em cũng rất tức giận về cái Linh nhưng em cũng không tin nó là người như vậy.

Em quen nó cũng gần chục năm chứ ít gì, nó chưa khi nào lợi dụng tiền bạc của bọn em để cầu lợi cho nó mặc dù bọn em có tự nguyện cho nó tiền nó cũng không hề nhận hưởng chi giờ đừng 1 cái nó như vậy em sao có thể tin. Đừng suy nghĩ nữa anh, để 1 thời gian nữa xem nó như thế nào đã. - nhỏ ôm anh vỗ về rồi cũng nhẹ giọng nói. - ừ anh biết rồi - nghe nhỏ nói anh ỉu xiu ôm nhỏ đi ngủ. - ừ anh ngủ ngon - nhỏ cũng ôm anh, đầu gối lên tay anh. - ừ vợ ngủ ngon - anh hôn lên trán nhỏ rồi cả 2 cùng nhắm mắt đi ngủ. * tại nhà nó * - chị Linh. Chị chưa ngủ sao?

Muộn rồi vẫn ra ngoài này ngồi - Thiện thấy nó vẫn ngồi ở cổng nhà thì đi ra hỏi .- ừ chưa . Chị ra hóng gió cho mát ý mà - nó cười nhẹ đáp .- ừ . Mà chuyện chiều này , 2 người đó là ai vậy chị ? - Thiện ngồi xuống cạnh nó .- bạn chị - nó nhìn về phía ánh đèn lung linh ở phía xa xa cách qua 1 cánh đồng bao la bát ngát của khu phố , tay xoa xoa đầu con My đang nằm bên cạnh nó .- vậy sao họ đánh chị ? Và chị phải diễn cái trò đó ? - Thiện quay ra nhìn nó .- vì họ tức giận . Không vì gì cả . Em đi ngủ đi . Nhớ mai em còn phải về nhà nữa đó - nó đứng dậy vờn vai rồi quay lại nhìn Thiện nói .- ngủ ngon em trai . My , vào nhà thôi - nó nhìn Thiện cười nhẹ rồi quay lại gọi con My đang thiêu thiêu ngủ đứng dậy .- dạ . Chị ngủ ngon - Thiện biết không thể hỏi gì được từ nó lên cũng bỏ cuộc .- ừ . - nói rồi nó cùng con My đi vô nhà để lại Thiện ngồi đó 1 mình . Nhìn theo bóng nó đi vào nhà Thiện lắc đầu thở dài 1 cái , Thiện rất thương nó và cậu đulón để nhận biết mọi việc , nó rất đáng thương nhưng nó lại chẳng cần ai thương hại , nó rất yếu đuối nhưng lại cố tỏ ra mạnh mẽ .

Thiện biết nó chẳng được ai trong gia đình thương yêu cả , từ nhỏ đã bị hắt hủi ghẻ lạnh , bị bạn bè cùng lứa tuổi chê bai chêu chọc nó sẵn sàng đấu lại mà không cần biết mình bại hay thắng , dù nhỏ con nhưng sẵn sàng đứng ra bảo vệ người mà nó yêu thương và cậu cũng đã nhiều lần được nó bảo vệ nhưng cậu lại chỉ biết đứng 1 chỗ khóc lớn rồi nhìn nó bị đánh bầm dập . Nó che giấu cảm xúc rất giỏi nó không muốn ai biết nó buồn hay bị gì vì đơn giản nó không cần ai nhìn nó bằng ánh mắt thương hại . Chuyện chiều nay xảy ra Thiện đã rất tò mò nhưng mà hỏi nó nó cũng không trả lời nhưng Thiện không bỏ cuộc , nhất định cậu sẽ cho người điều tra .

Ngồi 1 lúc thì Thiện cũng vào nhà và đi ngủ . Còn nó , sau khi vô nhà nó lảng lạng vào phòng mình , thả tự do thân mình xuống chiếc giường nó nhìn lên trần nhà suy tư gì đó . Được 1 lúc lâu nó quay qua nhìn chiếc điện thoại trên bàn học cạnh giường rồi vờn tay ra lấy , cầm tai nghe nó xem lại đoạn video quay hân đang làm bếp , từng cử chỉ hành động đến cái nhìn âu yếm , quan tâm lo lắng , rồi đến cái nhấc tay nhẹ nhàng ân cần đều làm nó nhớ hân phát điên , ngay lúc này nó chỉ muốn bên cạnh hân , nó muốn nói hết tất cả cho hân biết , nó muốn buông xuôi mọi thứ , nó mệt mỏi , nó muốn nghỉ ngơi .

Nó ước nó là con suối để chảy thật xiết và cho nhanh , chạy nhanh qua cái nỗi đau này , chạy qua nhanh cái khoảng thời gian đầy mệt mỏi và bí bách này ... nó mệt , rất mệt . Ôm chiếc điện thoại vào trong lồng ngực tiếng nấc nhẹ nhàng của nó vang lên đánh tan bầu không khí im lặng của căn phòng , tiếng nói êm dịu nhẹ nhành âm áp của hân từ chiếc tai phone cứ vang lên bên tai nó làm tim nó thêm tê tái . Cứ vậy nó khóc đến cạn nước mắt mệt mỏi thiếp đi luac nào không hay . * sáng hôm sau * Nó đang lững thững đi từng bước chân lặng lẽ trên đường đến trường , nó quá thật rất mệt mỏi , nó quyết định hôm nay sẽ chấm hết mọi chuyện nó mệt lắm rồi .

Vừa đi vừa nhìn ngắm cảnh vật vừa nhớ về những kỉ niệm giữa nó và hân trên con đường này . Trên con đường này hân đã cống nó đi chậm chậm , hơi thở của hân vẫn như quanh quẩn bên nó , trên con đường này 2 đứa nó đã nắm tay nhau thật chặt cùng đi bộ , trên con đường này nó và hân mỗi sáng đều chạy thể dục qua , ... trên con đường này để lại cho nó không ít kỉ niệm về hân . Đi chậm chậm nó không biết mình đã đến gần trường , băng qua đường nó lại ngồi xuống chiếc ghế đá bên đường , ngồi xuống nó lại nhớ những kỉ niệm giữa nó và hân trên đoạn đường này thì nước mắt vô thức lăn dài trên đôi má hồng .

Gạt nhẹ giọt nước mắt trên má nó đứng dậy đi đến trường . Vừa vào lớp nó đã bị nhỏ chặn lại ngay cửa lớp - Linh - nhỏ đẩy vai nó . Ngược mặt lên nó nhàn nhạt nhìn Thùy ý như muốn hỏi " gì " " Có chút bước trước thái độ lạnh nhạt đó nhưng nhỏ vội gạt qua và nhìn thẳng mắt nó nói .- mày ..... chia tay với anh Thành đi . Tao ..... không cần mày nhắc - nó chặn ngang câu nói của nhỏ rồi lách người đi về chỗ để cặp xuống rồi đi 1 mạch ra khỏi lớp để lại đám bạn ngờ ra chưa hiểu chuyện .

Nó đi 1 mạch ra sân sau của trường , ngồi xuống gốc cây to ở đó nó nhắm đôi mắt chứa sự mệt mỏi trong đó , cả người lười biếng dựa vào gốc cây . Được 1 lúc nó lấy điện thoại trong túi ra nhấn vào danh bạ gọi cho hân .- anh ra sau trường đi . Em có việc muốn nói . - thấy đầu dây bên kia bắt máy nó nhàn nhạt cất tiếng rồi tắt máy đôi mi lại sụp xuống mệt mỏi . Tầm 5' sau hân đã có mặt thấy nó dựa lưng vào cây về mệt mỏi liền đi nhẹ lại ôm nó vào lòng giọng nhẹ nhàng hỏi - em mệt sao ?

Đang nhắm mắt yên tĩnh để suy nghĩ lại mọi việc thì bất ngờ bị vòng tay ấm áp của hân ôm hơi thở nam tính phả vào mũi làm nó giật mình mở đôi mắt trong veo đen láy ra nhìn hân như lưu luyến , như mệt mỏi , xl rồi nhiều hơn là sự chán ghét . Thấy ánh mắt nó nhìn mình chán ghét thì hân có hơi khó chịu mảy may khé neo lại nhưng nhanh chóng dẫn ra mím cười hỏi lại - em mệt chỗ nào sao ? Sao hôm qua không nhắn tin cho anh ? Anh nhớ em lắm đó , muốn chạy ng...- thôi - nó không thể chịu đựng được nữa liền đẩy hân ra đứng hân lên nhau mảy mảy nói lớn cắt ngang lời hân .- em sao vậy ? Anh làm s....- mình chia tay đi anh . Em mệt mỏi lắm rồi .- nó hất tay hân ra khỏi vai mình khi hân lo lắng đứng dậy ôm vai nó hỏi rồi nhau mảy mảy cắt lời . Hân đứng đơ ra 1 hồi lâu mới giọng cười nhìn nó nói - haha ... em đùa đúng không ?

Đùa vậy chả vui chút nào . A...- em không có đùa . Mình chia tay đi anh . Anh đừng có vậy nữa - nó mảy vẫn nhìn lại nhìn hân rồi chặn ngang lời hân .- em ... em ... sao tự dưng hôm nay ...- chả có gì là tự dưng đâu anh à . Em chán anh lắm rồi . Thật đấy . - nó nhúu chặt đôi lông mày nhìn hân khổ sở nói .-sao ... sao .... - hân liên tục lắc đầu nhìn nó lắp bắp không thành câu .- anh nghĩ lại đi . Yêu anh ngoài tình yêu ra còn lại em chẳng có gì cả . Anh chỉ là 1 học sinh bình thường khoảng tiền đồ , không tương lai thì hỏi làm sao em yêu anh cho được ? Anh chẳng thể lo được tương lai cho em đâu . Nhà em nghèo lắm , nợ nhiều lắm em không muốn giống mẹ em lấy phải người chồng nghèo để rồi khổ cả đời .

Thời đại mới rồi , ai cũng muốn được làm công chúa chứ không phải cô bé bán diêm đâu anh à . Mình chia tay nhé anh ? - nó nhúu mảy nhìn hân tha thiết nói , không ai biết hiện giờ tâm gan nó đau như thế nào , chỉ biết cố gắng sự quặn thắt ấy .- anh ... anh có thể nuôi em mà . Anh sẽ đi làm ....- anh làm gì ? Anh làm gì khi anh vẫn đang đi học ? Anh vẫn phải ăn bám gia đình ? Anh nghèo lắm em không muốn yêu anh nữa . Mình chia tay đi , - nó cắt ngang lời hân rồi quay lưng bỏ đi vì nó không thể chịu đựng thêm được nữa khi thấy đôi mắt kia của hân đang dại đi , hàng động lúng túng không thể kiểm soát cả người toát ra sự đau khổ làm nó không thể chịu đựng thêm được mà quay đi .- đứng đi . Đứng đi , anh xin em .

Anh sẽ cố gắng , cố gắng làm thật nhiều để có tiền nuôi em mà . - hân vội ôm chặt lấy nó giữ lại , đầu gục vào hõm cổ nó thút thút giọng run nhe nhẹ .- bỏ em ra . Em nói rồi . Em chán anh lắm rồi . Em quen người khác rồi . Anh ấy nhiều tiền , anh ấy có tương lai , anh ấy có cả 1 công ty lớn . Anh ấy còn cho em tiền nữa . Anh nghĩ lại đi , từ khi quen anh em được cái gì ? Ngoài cái nhẵn dề tiền này ? - nó đưa tay lên tháo chiếc nhẫn cặp mà hân đeo cho nó đưa lên trước mặt hân rồi vứt đi .- em ... em làm gì vậy ?

Em đừng vậy nữa mà . Em đã hứa yêu anh mãi mãi mà , em còn ước trước sao băng là sẽ được bên anh...- anh thôi đi . Chính anh nói anh không tin

vào nó còn gì ?

Bây giờ thể kỉ mới thể kỉ tiềnrồi anh à , tỉnh lại đi đừng có yêu bằng linh tính nữa , có ngày anh bị lừa mất xác đó . Anh đừng nghĩ cái thể loại 1 túp nều tranh 2 trái tim vàng nữa thời đại nào rồi ? Bây giờ là túp nều vàng trái tim tranh rồi anh ạ . Đừng có ngốc thể nữa .

Bạn đang đọc truyện *Bót Lạnh Nhặt Đi Và Lấy Anh Nha!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.